

2.5.2011

KAUPUNGINVALTUUSTON ASIAKIRJAT STADSFULLMÄKTIGES HANDLINGAR

KAUPUNGINHALLITUKSEN MIETINNÖT
STADSSTYRELSENS BETÄNKANDEN

2 - 2011

Valtuutettujen tekemien aloitteiden käsitteleminen

Behandling av fullmäktigemotioner

2.5.2011

Sisältö · Innehåll

sivu · sida

JOHDANTO

Kaupunginvaltuuston esityslista 11.5.2011, asia 7, sivu 23

INGRESS

Stadsfullmäktiges föredragningslista 11.5.2011, ärende 7, sidan 23

LIITTEET · BILAGOR

Liite A · Bilaga A

Sisältää seuraavat aloitteet toimialoittain sekä niistä hankitut lausunnot · Innehåller följande motioner och utlåtanden om dem, sektorsvis:

KAUPUNGINJOHTAJA

Aloite 1	Lasse Männistö ym. (aloitteiden käsittelyn tehostaminen)	3
Aloite 2	Johanna Sumuvuori ym. (tietotekniikkakustannukset)	6
Aloite 3	Laura Kolbe ym. (Sinebrychoffin puiston rauhoittaminen)	8, 133
	Liite 1 yleisten töiden lautakunta	
	Liite 2 ympäristölautakunta	
	Liite 3 hallintokeskuksen turvallisuus- ja valmiusosasto	
Aloite 4	Sirpa Asko–Seljavaara ym. (romanipoliittinen ohjelma)	13, 143
	Liite 4 terveyslautakunta	
	Liite 5 sosiaalilautakunta	
	Liite 6 kulttuuri- ja kirjastolautakunta	
	Liite 7 talous- ja suunnittelukeskus	
	Liite 8 nuorisolautakunta	
	Liite 9 henkilöstökeskus	
	Liite 10 opetuslautakunta	
Aloite 5	Lasse Männistö ym. (sosiaalisen median strategia)	15, 158
	Liite 11 talous- ja suunnittelukeskus	
Aloite 6	Tea Vikstedt ym. (peruskorjausyhtiön perustaminen)	19, 161
	Liite 12 teknisen palvelun lautakunta	
	Liite 13 asuntotuotantotoimikunta	

2.5.2011

Aloite 7	Arja Karhuvaara ym. (senioripalveluoppaan tekeminen)	22, 167
	Liite 14 kulttuuri- ja kirjastolautakunta	
	Liite 15 sosiaalilautakunta	
	Liite 16 terveyslautakunta	
	Liite 17 talous- ja suunnittelukeskus	
Aloite 8	Seppo Kanerva ym. (kaupungin informaatiokanavat)	24
Aloite 9	Yrjö Hakanen ym. (kokemukset päiväkotien ruokapalvelusta)	27, 176
	Liite 18 sosiaalilautakunta	
	Liite 19 Palmia-liikelaitoksen johtokunta	
Aloite 10	Sanna Vesikansa ym. (Käsityöpajan toiminta)	30, 182
	Liite 20 kulttuuri- ja kirjastolautakunta	
	Liite 21 sosiaalilautakunta	
	Liite 22 talous- ja suunnittelukeskus	
	Liite 23 henkilöstökeskus	
	Liite 24 yleisten töiden lautakunta	
Aloite 11	Mari Holopainen ym. (luottamushenkilöiden sidonnaisuudet)	32, 193
	Liite 25 hallintokeskuksen viestintä	
	Liite 26 hallintokeskuksen oikeuspalvelut	
Aloite 12	Kati Peltola ym. (sähköpostiviesteihin vastaaminen)	34, 198
	Liite 27 hallintokeskuksen oikeuspalvelut	
Aloite 13	Sanna Vesikansa ym. (järjestöavustusten keskittäminen)	36
RAKENNUS- JA YMPÄRISTÖTOIMI		
Aloite 14	Tuuli Kousa ym. (Ison Roobertinkadun viihtyisyys)	38, 201
	Liite 28 yleisten töiden lautakunta	
	Liite 29 kaupunkisuunnittelulautakunta	
	Liite 30 yleisten töiden lautakunta	
Aloite 15	Terhi Mäki ym. (tilaajavastuulain velvoitteet)	40, 208
	Liite 31 yleisten töiden lautakunta	
	Liite 32 rakentamispalvelu	

2.5.2011

Aloite 16	Kimmo Helistö ym. (kierrätyspäivien järjestäminen)	42, 212
	Liite 33 Helsingin seudun ympäristöpalvelut Liite 34 talous- ja suunnittelukeskus	
Aloite 17	Juha Hakola ym. (Suutarilan omakotialueen soratiet)	44, 215
	Liite 35 yleisten töiden lautakunta	
Aloite 18	Tuomo Valokainen ym. (sähkö- ja lämmityskulut)	45, 217
	Liite 36 yleisten töiden lautakunta Liite 37 kiinteistölautakunta	
Aloite 19	Pia Pakarinen ym. (polkupyörien paikoitustila)	46, 222
	Liite 38 liikennelaitos-liikelaitoksen johtokunta Liite 39 yleisten töiden lautakunta	
Aloite 20	Olli Valtonen ym. (esteetön liikkuminen lumiolosuhteissa)	47, 225
	Liite 40 yleisten töiden lautakunta	
Aloite 21	Sanna Vesikansa ym. (vuoropysäköintikokeilu)	49, 228
	Liite 41 kaupunkisuunnittelulautakunta Liite 42 yleisten töiden lautakunta	
Aloite 22	Maija Anttila ym. (lumeen varautuminen)	51, 231
	Liite 43 yleisten töiden lautakunta Liite 44 rakennuslautakunta Liite 45 kaupunkisuunnittelulautakunta Liite 46 talous- ja suunnittelukeskus	
SOSIAALI- JA TERVEYSTOIMI		
Aloite 23	Tarja Tenkula (terveysasemien keskitetty ajanvaraus)	53, 244
	Liite 47 terveyslautakunta Liite 48 talous- ja suunnittelukeskus Liite 49 terveyslautakunta Liite 50 talous- ja suunnittelukeskus	

2.5.2011

Aloite 24	Antti Vuorela (päiväkotien välipalat)	56, 253
	Liite 51 sosiaalilautakunta	
Aloite 25	Seija Muurinen ym. (ikäihmisten palvelurakenne)	58, 255
	Liite 52 sosiaalilautakunta	
	Liite 53 terveyslautakunta	
	Liite 54 talous- ja suunnittelukeskus	
Aloite 26	Tuomas Rantanen ym. (kaupungin oma saattohoitoyksikkö)	60, 260
	Liite 55 terveyslautakunta	
	Liite 56 sosiaalilautakunta	
Aloite 27	Sanna Vesikansa ym. (päiväkotibussien hyödyntäminen)	63, 266
	Liite 57 sosiaalilautakunta	
Aloite 28	Mirka Vainikka ym. (käsien kuivaus luontoa säästäen)	65, 267
	Liite 58 terveyslautakunta	
	Liite 59 sosiaalilautakunta	
	Liite 60 ympäristölautakunta	
	Liite 61 Palmia-liikelaitoksen johtokunta	
Aloite 29	Kati Peltola ym. (vanhusten asuintalot vanhuspalveluna)	67, 274
	Liite 62 sosiaalilautakunta	
Aloite 30	Sanna Vesikansa ym. (nuorten palvelujen saanti)	69, 276
	Liite 63 sosiaalilautakunta	
	Liite 64 opetuslautakunta	
	Liite 65 terveyslautakunta	
	Liite 66 nuorisolautakunta	
	Liite 67 talous- ja suunnittelukeskus	
	Liite 68 henkilöstökeskus	
Aloite 31	Maija Anttila ym. (ikäihmisten ryhmäkodit)	72, 292
	Liite 69 asuntolautakunta	
	Liite 70 sosiaalilautakunta	
	Liite 71 talous- ja suunnittelukeskus	

2.5.2011

Aloite 32	Maija Anttila ym. (erikoissairaanhoidosta kotiutettavat)	75, 298
	Liite 72 terveyslautakunta	
	Liite 73 sosiaalilautakunta	
	Liite 74 talous- ja suunnittelukeskus	
Aloite 33	Tuomo Valokainen ym. (myllyhoitoklinikoiden tarpeellisuus)	78, 304
	Liite 75 terveyslautakunta	
	Liite 76 sosiaalilautakunta	
	Liite 77 talous- ja suunnittelukeskus	
Aloite 34	Sirpa Puhakka ym. (päivähoidon täyttöaste)	80, 310
	Liite 78 sosiaalilautakunta	
	Liite 79 talous- ja suunnittelukeskus	
Aloite 35	Sirkku Ingervo ym. (vanhuspalveluiden edistäminen)	83, 315
	Liite 80 sosiaalilautakunta	
	Liite 81 terveyslautakunta	
	Liite 82 talous- ja suunnittelukeskus	
Aloite 36	Antti Vuorela (HUS:n toiminnan tehostaminen)	85, 320
	Liite 83 terveyslautakunta	
Aloite 37	Yrjö Hakanen ym. (sairaaloiden tuloksellisuuskorotukset)	88, 323
	Liite 84 terveyslautakunta	
	Liite 85 talous- ja suunnittelukeskus	
	Liite 86 henkilöstökeskus	
Aloite 38	Sirpa Puhakka ym. (Jakomäen asukkaiden kokoontumistila)	91, 329
	Liite 87 talous- ja suunnittelukeskus	
	Liite 88 kiinteistölautakunta	
	Liite 89 sosiaalilautakunta	
	Liite 90 kaupunkisuunnittelulautakunta	
Aloite 39	Tuomo Valokainen ym. (aikuisten hammashoito)	93, 337
	Liite 91 terveyslautakunta	
	Liite 92 talous- ja suunnittelukeskus	

2.5.2011

SIVISTYS- JA HENKILÖSTÖTOIMI

Aloite 40	Terhi Mäki ym. (kouluissa toimivien iltapäiväryhmien tilat)	95, 341
	Liite 93 opetuslautakunta	
	Liite 94 opetuslautakunta	
Aloite 41	Maija Anttila ym. (ympäristö- ja roskaamiskasvatus)	98, 347
	Liite 95 henkilöstökeskus	
	Liite 96 sosiaalilautakunta	
	Liite 97 opetuslautakunta	
Aloite 42	Paavo Arhinmäki ym. (kansalaiskuntosalit)	100, 352
	Liite 98 yleisten töiden lautakunta	
	Liite 99 liikuntalautakunta	
Aloite 43	Tarja Tenkula ym. (ksylitolipastillien käyttö)	103, 358
	Liite 100 terveyslautakunta	
	Liite 101 opetuslautakunta	
	Liite 102 sosiaalilautakunta	
	Liite 103 Palmia-liikelaitoksen johtokunta	
Aloite 44	Emma Kari ym. (kokeilu nimettömästä työnhausta)	106, 369
	Liite 104 maahanmuutto- ja kotoutumisasioiden neuvottelukunta	
	Liite 105 henkilöstökeskus	
Aloite 45	Sanna Vesikansa ym. (uimahallien perhepukuhuoneet)	109, 376
	Liite 106 liikuntalautakunta	

KAUPUNKISUUNNITTELU- JA KIINTEISTÖTOIMI

Aloite 46	Antti Vuorela (Kivisaarentien turvallisuus ja meluhaitat)	111, 379
	Liite 107 kaupunkisuunnittelulautakunta	
Motion 47 · Aloite 47	Maria Björnberg–Enckell m.fl. (gågatuområdet vid centrum-campus · keskustakampuksen kävelykatualue)	113, 382
	Liite 108 kaupunkisuunnittelulautakunta	

2.5.2011

Aloite 48	Seppo Kanerva ym. (Lauttasaaren huoltoasema)	117, 384
	Liite 109 kaupunkisuunnittelulautakunta	
Aloite 49	Tuomo Valokainen ym. (vuokrahuoneistojen kunnostaminen)	119, 386
	Liite 110 kiinteistölautakunta	
	Liite 111 asuntolautakunta	
Aloite 50	Kimmo Helistö ym. (Hanasaari B:n uusiokäyttö)	121, 390
	Liite 112 kaupunkisuunnittelulautakunta	
	Liite 113 rakennusvalvontavirasto	
	Liite 114 Helsingin Energia	
Aloite 51	Jessica Karhu ym. (päiväkotien tilantarve)	123, 399
	Liite 115 kiinteistölautakunta	
	Liite 116 talous- ja suunnittelukeskus	
	Liite 117 rakennuslautakunta	
	Liite 118 sosiaalilautakunta	
Aloite 52	Kauko Koskinen ym. (rakennustyömaiden ylijäämämassat)	125, 410
	Liite 119 kaupunkisuunnittelulautakunta	
	Liite 120 yleisten töiden lautakunta	
	Liite 121 kiinteistölautakunta	
Aloite 53	Seppo Kanerva ym. (Hietarannan uimapaviljonki)	128, 420
	Liite 122 kiinteistöviraston tilakeskus	
	Liite 123 kaupunginmuseo	
	Liite 124 liikuntavirasto	
Liite B · Bilaga B	Avoinna olevat aloitteet, raportti hallintokeskuksen diaari-järjestelmästä 12.4.2011 (ei sisällä talousarvioaloitteita eikä tässä mietinnössä käsiteltäviä avoinna olevia aloitteita)	429

11.5.2011

7

VALTUUTETTUJEN TEKEMIEN ALOITTEIDEN KÄSITTELEMINEN

Khs 2010-820, 2010-1844, 2010-1848, 2010-1847, 2010-1937, 2010-1933, 2010-1939, 2010-2052, 2010-2211, 2010-2210, 2011-141, 2010-1548, 2010-1710, 2010-1849, 2010-1935, 2010-1931, 2010-2104, 2010-2296, 2011-142, 2011-137, 2010-828, 2010-1700, 2010-1938, 2010-1934, 2010-1940, 2010-1936, 2010-1932, 2010-2213, 2010-2214, 2010-2215, 2010-2209, 2010-2212, 2010-2294, 2010-2293, 2010-2297, 2010-2295, 2011-138, 2010-451, 2010-1716, 2010-1715, 2010-2053, 2010-2106, 2011-143, 2010-1699, 2010-1713, 2010-2051, 2010-2107, 2010-2216, 2010-2217, 2011-139, 2011-140, 2009-296, 2010-1282

PÄÄTÖSEHDOTUS Kaupunginvaltuusto päättäneen katsoa kaupunginhallituksen mietinnön nro 2–2011 liitteenä A olevassa luettelossa mainittujen aloitteiden 1–53 tulleen lopullisesti käsitellyiksi.

Lisätiedot:

Teppo Tiina, päätösvalmisteluyksikön päällikkö, puhelin 310 36018

LIITTEET

Liite 1 [Mietintö 2 - 2011](#)

Liite 2 [Valtuutettujen tekemien aloitteiden käsitteleminen - päätöshistoria](#)

KHS

Khs toteaa, että Kvston työjärjestyksen 22 §:n mukaan valtuutetuilla on oikeus tehdä aloitteita kaupungin yhteisistä asioista. Kvsto hyväksyi 16.6.2010 (asia 5) saman pykälän 2 momentin seuraavan sisältöisenä: "Kaupunginhallituksen on esitettävä aloite valtuuston käsiteltäväksi kahdeksan kuukauden kuluessa. Jos määräaika ylittyy sen vuoksi, että kaupunginhallitus päättää palauttaa aloitteen uudelleen valmisteltavaksi, aloite käsitellään määräajan päättymistä seuraavassa aloitteita käsittelevässä valtuuston kokouksessa. Valtuusto käsittelee varsinaisia aloitteita neljä kertaa kalenterivuodessa."

Kvsto käsitteli valtuutettujen tekemiä aloitteita edellisen kerran 16.2.2011 (asia 15). Khs on kerännyt nyt esiteltävään mietintöön ne aloitteet, joista edellisen käsittelyn jälkeen on saatu tarvittavat selvitykset. Mietinnön liitteenä A olevassa luettelossa on aloitteet kokonaisuudessaan, ja luettelon liitteinä on aloitteista hankitut lausunnot.

Kvsto hyväksyi 29.11.2000 (asia 8) seuraavan toivomusponnen: "Kvsto edellyttää, että tehdyistä aloitteista laaditaan ajantasainen luettelo ja aikataulu, josta valtuutetut voivat seurata aloitteiden käsittelyä." Mietinnön liitteenä B on avoinna olevia aloitteita koskeva tuloste hallintokeskuksen diaarista.

Postiosoite

PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
hallintokeskus@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
<http://www.hel.fi/halke/>

Puhelin

+358 9 310 1641

Faksi

+358 9 655 783

Tilinro

800012-62637

Y-tunnus

0201256-6
Alv.nro
FI02012566

11.5.2011

7

BEHANDLING AV FULLMÄKTIGEMOTIONER

Stn 2010-820, 2010-1844, 2010-1848, 2010-1847, 2010-1937, 2010-1933, 2010-1939, 2010-2052, 2010-2211, 2010-2210, 2011-141, 2010-1548, 2010-1710, 2010-1849, 2010-1935, 2010-1931, 2010-2104, 2010-2296, 2011-142, 2011-137, 2010-828, 2010-1700, 2010-1938, 2010-1934, 2010-1940, 2010-1936, 2010-1932, 2010-2213, 2010-2214, 2010-2215, 2010-2209, 2010-2212, 2010-2294, 2010-2293, 2010-2297, 2010-2295, 2011-138, 2010-451, 2010-1716, 2010-1715, 2010-2053, 2010-2106, 2011-143, 2010-1699, 2010-1713, 2010-2051, 2010-2107, 2010-2216, 2010-2217, 2011-139, 2011-140, 2009-296, 2010-1282

BESLUTSFÖRSLAG Stadsfullmäktige beslutar anse motionerna 1–53 i den förteckning som utgör bilaga A till stadsstyrelsens betänkande nr 2–2011 vara slutligt behandlade.

Tilläggsuppgifter:

Teppo Tiina, chef för beslutsberedningsenheten, telefon 310 36018

BILAGOR

Bilaga 1 [Betänkande 2 - 2011](#)

Bilaga 2 [Behandling av fullmäktigemotioner - beslutshistoria](#)

STN

Stn konstaterar att fullmäktige enligt 22 § i arbetsordningen för Stge har rätt att väcka motioner om stadens gemensamma angelägenheter. Stge godkände 16.6.2010 (ärende 5) 22 § 2 mom. med följande innehåll: "Stadsstyrelsen ska förelägga fullmäktige motionen för behandling inom åtta månader. Om den utsatta tiden överskrids på grund av att stadsstyrelsen beslutar återremittera en motion för ny beredning, behandlas motionen vid det fullmäktigesammanträde efter den utsatta tiden då motioner nästa gång behandlas. Fullmäktige behandlar egentliga motioner fyra gånger varje kalenderår."

Stge behandlade senast fullmäktigemotioner 16.2.2011 (ärende 15). Stn har i det föreliggande betänkandet tagit med de motioner i fråga om vilka behövliga utredningar lämnats in efter den senaste behandlingen. Motionerna ingår enligt praxis i sin helhet i den förteckning som utgör bilaga A till betänkandet. Utlåtandena om motionerna ingår som bilagor till förteckningen.

Stge godkände 29.11.2000 (ärende 8) följande hemställningskläm: "Stge förutsätter att det görs upp en uppdaterad förteckning och tidtabell över motionerna. Fullmäktigeledamöterna kan då följa behandlingen av motionerna." En utskrift ur stadskansliets diarium över de

11.5.2011

fullmäktigemotioner som ännu inte besvarats utgör bilaga B till betänkandet.

2.5.2011

Liitteet kaupunginhallituksen mietintöön nro 2 vuodelta 2011

Bilagor till stadsstyrelsens betänkande nr 2 för år 2011

2.5.2011

1

VT LASSE MÄNNISTÖN JA 20 MUUN VALTUUTETUN ALOITE VALTUUSTO- ALOITTEIDEN KÄSITTELYN TEHOSTAMISESTA

Kvsto 23.9.2009, asia 14

Kvsto 11.2.2009, asia 23

Khs 2009-296

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Valtuustoaloitteiden määrä Helsingin kaupunginvaltuustotyössä on vuosittain valtava – tämän olemme havainneet jo varsin vaatimattomalla kolmen kaupunginvaltuuston kokouksen kokemuksellamme.

Osuvan valtuustoaloitteen ominaisuuksiin kuuluu sen kyky nostaa esiin aivan uusi asian ja asian edetessä parantaa kaupunkilaisten arkea ja elämää Helsingissä jonkin konkreettisen muutoksen kautta. Aloitteilla on täten tärkeä osansa kunnallisessa päätöksenteossa ja demokratian toteutumisessa.

Kuitenkin välillä valtuustoaloitteita myös käytetään väärin niin, että ne eivät tähtää todelliseen muutokseen tai uusien asioiden esiin nostamiseen tai demokratian edistämiseen vaan valtuutetun oman profiilin korottamiseen toistelemalla samoja asioita, joista on juuri lähiaikoina päätetty tai vastattu aloitteiden muodossa. Tällaiset aloitteet aiheuttavat vain ylimääräistä työtä Helsingin virkakoneistolle.

Valtuuston aloitteisiin vastaamiseen käytetty aika on pois eri hallintokuntien virkamiesten ajasta kehittää ja toteuttaa uutta. Valtuuston kokoukset myös pitenevät ja kokouspalkkiot nousevat. Millä tahansa tavalla laskettuna kunkin valtuustoaloitteen käsittelyn kustannus on useita tuhansia euroja. Juuri päätetyistä tai vastatuista tehtyjen uusien valtuustoaloitteiden käsittelyä tulisi siis tehdä suoraviivaisemmaksi.

Jo vuonna 2000 hyväksytyn kaupunginvaltuuston työjärjestyksen mukaan kaupunginhallituksella on mahdollisuus pysäyttää yksittäisen aloitteen valmistelu näin katsoessaan. Ongelmana on kuitenkin se, että aloitteet etenevät suoraan valmisteluun ja ilmaantuvat kaupunginhallitukseen vasta prosessin edetessä.

Täten me allekirjoittaneet esitämme, että kaupunginhallitus tekee ohjeistuksen valtuustoaloitteiden käsittelyprosessista eri hallintokuntiin seuraavasti:

2.5.2011

Mikäli

- Kaupunginvaltuutetun tai -valtuutettujen tekemää aloitetta täysin tai oleelliselta osin vastaavaa aloitetta on käsitelty kaupunginvaltuustossa viimeisen kahden vuoden aikana
tai
- Kaupunginvaltuutetun tai -valtuutettujen tekemää aloitetta koskeva asia on valmistelijan tiedon mukaan jo käsittelyssä kaupungin luottamuselimissä

tulee valtuustoaloite tuoda ennen uuden vastausprosessin käynnistämistä kaupunginhallitukselle. Kaupunginhallitus harkitsee onko asiaan liittyen tapahtunut jotakin sellaista muutosta, joka vaatii aloitteen uudelleenkäsitelyä virkakoneistossa vai riittääkö vastaukseksi aloitteeseen viittaus aiempaan aloitevastaukseen tai toteamus siitä, että asia on jo käsittelyssä.”

Kvsto palautti 23.9.2009 (asia 14) aloitteen uudelleen valmisteltavaksi siten, että valtuustoaloitteiden käsittelytapaa ei muuteta.

Kh:n esitys oli tuolloin seuraava:

”Khs toteaa viitaten mietintöön 5.5.2008 (aloite Kj 6), että valtuutetun aloiteoikeus on tärkeä, koska valtuutettu saa asian vireille hallinnossa tekemällä aloitteen. Kuntalaissa ei säädetä valtuutetun aloiteoikeudesta vaan sen on katsottu olevan olemassa ilman nimenomaista sääntelyä. Sen sijaan Kvston työjärjestys sisältää määräyksiä valtuutetun aloitteen käsittelystä. Aloiteoikeutta ei täten voi rajoittaa.

Vakiintuneen käytännön mukaisesti valtuuston kokouksessa jätetyt aloitteet tuodaan kaupunginhallitukselle tiedoksi heti valtuuston kokousta seuraavana maanantaina. Näin kaupunginhallituksen jäsenet saavat tiedon valmistelussa olevista aloitteista ennen valmisteluprosessin aloittamista.

Khs toteaa, että aloitteiden valmistelu ja käsittely aiheuttavat kaupungin hallinnossa kustannuksia eikä ole tarkoituksenmukaista, että samoja tai olennaisesti samansisältöisiä aloitteita käsitellään uudelleen lyhyen ajan sisällä eikä myöskään silloin, kun aloitetta koskevasta asiasta on jo päätetty tai sen käsittely on vireillä muussa toimielimessä tai asia ei kuulu kaupungin toimivaltaan. Tällaisissa tilanteissa mm. Tampereella on aloiteasioiden käsittelyä tehostettu ja nopeutettu.

2.5.2011

Khs katsoo, että valtuustoaloitteiden käsittelyn tehostamiseksi tulisi Kvston käsittelyyn tulevien muiden kuin talousarvioaloitteiden osalta uudistaa aloitteiden käsittelymenetelyä tehdyn aloitteen pohjalta. Tämä edellyttää Kvston työjärjestyksen muuttamista. Khsn tarkoituksena on tuoda asiassa esitys Kvston työjärjestyksen muuttamiseksi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.”

Khs viittaa Kvston em. palautusta koskevan päätöksen perusteluihin ja toteaa, ettei Kvston työjärjestyksen muuttamista koskevaa esitystä tältä osin tehdä.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Anja Vallittu, puh. 310 36046)

2.5.2011

2

VT JOHANNA SUMUVUOREN JA 60 MUUN VALTUUTETUN ALOITE
KAUPUNGIN TIETOTEKNIKKAKUSTANNUSTEN PIENENTÄMISESTÄ

Kvsto 24.11.2010, asia 11

Kvsto 21.4.2010, asia 12

Khs 2010-820

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Kaupunki käyttää jatkuvasti kasvavia määriä rahaa sellaisiin tietotekniikan lisenssikustannuksiin, jotka eivät ole enää tänä päivänä välttämättömiä. Pelkästään kulttuuriasiankeskus käyttää vuodessa noin 50 000 euroa Microsoftin lisenssimaksuihin.

Avoimen lähdekoodin ohjelmistot, käyttöjärjestelmät ja niihin liittyvät kaupalliset tukipalvelut ovat kehittyneet viime vuosina voimakkaasti. Yhteensopivuusongelmat on lähes täysin ratkaistu, ja tietoturvan tasosta kertoo se, että puolustusvoimat on käyttänyt jo vuodesta 2006 Linux-käyttöjärjestelmää kriittisten tietokoneohjelmistojensa alustana. Oikeusministeriö on korvannut Microsoftin tavallisimmat toimisto-ohjelmat avoimen lähdekoodin ohjelmilla. Myös monissa kouluissa on siirrytty avoimen lähdekoodin ohjelmiin. Lappeenrannassa on laskettu, että Linux tulee koulutyöasemakäytössä 70 % edullisemmaksi kuin Windows.

Siirtyminen avoimen lähdekoodin ilmaisiin ohjelmistoihin ja käyttöjärjestelmiin säästäisi kaupungin tasolla vuosittain huomattavia rahasummia. Yleisimpien toimisto-ohjelmien osalta siirtyminen ilmaisiin avoimen lähdekoodin ohjelmiin pystyttäisiin toteuttamaan hyvinkin nopeasti. Avoimen lähdekoodin käyttöjärjestelmiin voitaisiin siirtyä monissa kohteissa lyhyen valmistelun jälkeen.

Tämän aloitteen allekirjoittajat esittävät, että kaupunki selvittää vuotuiset tietotekniikan lisenssikustannukset sekä mahdollisuudet siirtyä käyttämään avoimen lähdekoodin ohjelmia."

Kvsto palautti 24.11.2010 (asia 11) aloitteen uudelleen valmisteltavaksi siten, että avoimen lähdekoodin ohjelmistoja otetaan käyttöön seuraavan työasemapäivityksen yhteydessä kokeiluna. Pilotti toteutetaan rajaamalla se joihinkin hallintokuntiin ja sille asetetaan myös selkeä aikataulu.

Khs toteaa, että talous- ja suunnittelukeskuksen tietotekniikkaosasto on käynnistänyt selvityksen, jossa arvioidaan kokonaistaloudellisesti, miten ja missä laajuudessa OpenOffice-toimisto-ohjelmisto voitaisiin ottaa käyttöön kaupungin hallintokunnissa nykyisen käytössä olevan Microsoft Officen sijaan. Selvitykseen on nimetty projektipäällikkö. Selvitys

2.5.2011

viedään läpi keskitettynä hankkeena, jossa hallintokunnat ovat mukana.

Selvitys jakautuu kolmeen pääkokonaisuuteen. Työasemaprojektissa kaikkiin kaupungin hallinnon työasemiin (noin 21 000 työasemaa) asennetaan Microsoft Officen rinnalle OpenOffice-toimisto-ohjelma maaliskuun vaihteessa. Projektin aikana järjestetään lisäksi OpenOffice-ohjelman automaattiset jakelu-, ylläpito- ja päivityskäytännöt sekä kartoitetaan käyttäjätukipalvelut.

Käytettävyyssprojektissa selvitetään se, miten toimisto-ohjelmistojen ominaisuudet tukevat toiminnan tehokkuutta ja tuottavuutta sekä se, millälaisia riippuvuuksia eri ohjelmistojen välillä on. Tiedot kerätään henkilöstöltä kyselyn avulla. Vastausten perusteella käyttäjien käyttötarpeet ja -vaatimukset luokitellaan. Luokittelun tuloksena löydetään toisaalta ne käyttäjäryhmät, jotka välttämättä tarvitsevat Microsoft Officea ja toisaalta ne käyttäjäryhmät, jotka voivat siirtyä käyttämään OpenOffice-toimisto-ohjelmistoa. Löydetyt käyttäjäryhmät tarkastellaan hallintokunnittain yksityiskohtaisemmalla tasolla ja varmennetaan saatu tulos.

Laskentaprojektissa tehdään yllä mainittujen käytännön toimenpiteiden ohella Gartnerin laskentamalleihin pohjautuva kustannusanalyysi. Laskelmien avulla selvitetään, onko OpenOfficen rinnakkaiskäyttö taloudellisesti kannattavaa. Laskennalla selvitystyön tulos saadaan kuvattua kokonaistaloudellisesta näkökulmasta ja selkeästi euromääräisessä muodossa.

Selvitysten perusteella laaditaan taloudellinen ja toiminnallinen yhteenveto syksyllä 2011. Yhteenvedon pohjalta päätetään jatkotoimenpiteistä.

(Kj / Markku Raitio, puh. 310 36396)

2.5.2011

3

VT LAURA KOLBEN JA 10 MUUN VALTUUTETUN ALOITE SINEBRYCHOFFIN
PUISTON RAUHOITTAMISESTA

Kvsto 16.2.2011, asia 15
Kvsto 23.6.2010, asia 9
Khs 2010-1282

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Niin sanotusta Koffin puistosta on viime vuosina tullut Helsingin suosituimpia nuorten illanviettopaikkoja. Punavuoren kaupunginosan asukkaat ovat kyllästyneet Sinebrychoffin puiston viikonloppu- ja iltajuhlintaan. Alueen asukkaiden mukaan puistoon kokoontuu iltaisin jopa tuhansia nuorta, jotka meluavat, virtsaavat ja sotkevat puistoa. Joidenkin puiston vieressä asuvien parvekkeille on kiipeilty ja heidän ikkunoitaan on kivitetty.

Punavuoren asukkaat ovat jättäneet oikeuskansleri Jaakko Jonkalle vetoomuksen, jossa vaaditaan puuttumista juhlimisen aiheuttamiin vakaviin haittoihin. Vetoomuksen takana on noin 1 700 punavuorelaista. Häiriöihin puuttuneita asukkaita on vetoomuksen mukaan uhkailtu.

Alueella on viimeaikoina tehostettu jätehuoltoa, mutta puisto on silti usein aamuisin roskien ja lasinsirujen peittämä, mistä aiheutuu vaaraa lapsille ja muille ulkoilijoille.

Edellä olevan johdosta esitän kunnioittavasti, että Helsingin kaupunki ryhtyisi välittömästi toimenpiteisiin, jotta Sinebrychoffin puisto saataisiin rauhoitettua.”

Aloitteesta on saatu 26.8.2010 yleisten töiden lautakunnan, 6.9.2010 ympäristölautakunnan ja 30.9.2010 hallintokeskuksen turvallisuus- ja valmiusosaston lausunnot, jotka ovat **liitteinä 1–3**.

Kvsto palautti 16.2.2011 (asia 15) aloitteen uudelleen valmisteltavaksi siten, että kaupunginhallituksen esittämien toimenpiteiden lisäksi otetaan käyttöön yleisten töiden lautakunnan lausunnossaan esittämät tekniset keinot:

- kasvillisuuden tarkistaminen
- valaistuksen muuttaminen
- liiketunnistimien käyttöönotto
- nurmialueen tehostettu hoito
- sekä tornin kunnostamisen aloittaminen

2.5.2011

ja lisäksi lasten leikkipuiston aitaaminen sekä nostetaan puiston kulttuuristatusta jo ensi kesänä. Veloitetaan rakennusvirastoa selvittämään yhteistyömahdollisuudet poliisin kanssa vartiointiliikkeen käytöstä, mallina Itäkeskuksen Tallinnanaukion rauhoittaminen sekä selvittää mahdollisuutta muodostaa kevyt virkamiesvetoinen iskuryhmä, joka jalkautuu alueelle pohtimaan vuorovaikutteisesti keinoja asukasyhdistyksen ja ao. taloyhtiöiden edustajien kanssa.

Kh:n esitys oli tuolloin seuraava:

”Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että kaupungin hallintokunnat ovat seuranneet Sinebrychoffin puiston käyttöä tiiviissä yhteistyössä poliisin kanssa puiston käytöstä ilmenneiden ongelmien alettua ja häiriökäyttäytymisen lisääntyttyä erityisesti kesäviikonloppuisin. Puiston palvelutarjontaa on kehitetty sekä jätehuoltoa on tehostettu päivittäisellä siivouksella kesäaikaan, lisätty jäteasioita ja yleisökäymälä on muutettu maksuttomaksi. Sosiaaliviraston lähiytöntekijät ovat jalkautuneet puistoalueelle nuorisotapahutumien ja juhlien aikaan. Poliisi on omalta osaltaan tehostanut puiston valvontaa.

Khs toteaa edelleen, että Sinebrychoffin puistosuunnitelman tarkistus on parhaallaan vireillä. Puiston osalta ei ole kuitenkaan suunnitteilla erillislinjauksia kuten puiston aitaamista tai sen käytön rajoituksia vaan tulevana kesäkaudenakin kaupungin taholta jatketaan tiivistä viranomaisyhteistyötä, jota tehostetaan tarvittaessa. Aktiivisella asukasyhteistyöllä sekä neuvonnalla ja valistuksella pyritään vaikuttamaan asian tilan korjaantumiseen pidemmällä aikavälillä.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.”

Khs toteaa, että Sinebrychoffin puiston turvallisuuden parantaminen tulee olemaan osa hallintokeskuksen turvallisuus- ja valmiusyksikön valmistelemaa turvallisuussuunnitelmaa, jolla pyritään kaupunkitilan turvallisuuden parantamiseen ja sen saamiseen kaikkien kaupunkilaisten käyttöön. Ehdotus turvallisuussuunnitelmaksi valmistuu kokonaisuudessaan marraskuun 2011 alkuun mennessä.

Tavoitteena on, että Sinebrychoffin puiston käyttötarkoitusta laajennetaan aktiiviseen, eri sukupolvet tavoittavaan toimintaan, jonka kautta puiston mainetta saadaan muutettua perinteisestä ”piknik-juopottelu” -paikasta viihtyisäksi ja kaikille kaupunkilaisille avoinna olevaksi puistoksi. Puiston tapahtumat ovat hallittuja ja asukkaat saavat yörauhan. Turvallisuus- ja valmiusyksikkö on jo aiemmin koonnut viranomaisver-

2.5.2011

koston koskien Sinebrychoffin puistoa. Yksikkö jatkaa viranomaisverkoston ja suunniteltujen toimenpiteiden koordinoijana.

Kaupungin saaman palautteen mukaan puiston suurin ongelma kesäaikaan on suurista kävijämääristä johtuva ilta- ja yöaikainen melu. Toimenpiteissä pyritään löytämään ratkaisuja, joilla voidaan vähentää häiriökäyttäytymistä puistossa sekä nostaa puiston kulttuuristatusta. Lähökohtana on, että puiston turvallisuuteen ei yksin pyritä vaikuttamaan valvonnalla, vaan myös asukasysteistyöstä syntyvin toimenpitein ja puiston käyttötarkoitusta laajentamalla.

Yhteistyöneuvotteluissa Eteläisen poliisipiirin kanssa on sovittu, että poliisi aloittaa tehostetun jalkautumisen puistossa etupainotteisesti heti sesongin alussa. Useat partiot jalkautuvat puistoon alkuillasta kehottaen puiston kävijöitä kunnioittamaan puiston ympärillä asuvia ihmisiä poistumalla viimeistään klo 23 puistosta sekä siistimällä roskansa mennessään. Tällä todettiin viime vuonna olevan myönteinen vaikutus puiston varhaisempaan hiljentymiseen. Poliisi tiedottaa myös omien Internet-sivujen, virtuaalilähipoliisin sekä muiden tiedotteiden kautta toimintalinjasta.

Helsingin seurakuntayhtymän Saapas-partiot ja mahdollisuuksien mukaan sosiaaliviraston lähityöntekijät jalkautuvat puistoon viikonloppuillaisin. Aseman Lapset ry pysäköi Hubu-bussinsa puiston lähetyville vilkkaimpina viikonloppuina. Hubu-bussi on "liikkuva nuorisotalo", jolla on aiemmin todettu olevan rauhoittava vaikutus monissa nuorten suosimissa kokoontumispaikoissa.

Talous- ja suunnittelukeskuksen tapahtumayksikkö yhteistyössä muiden toimijoiden kanssa järjestävät Koffin puistoon tasaisesti koko kesäkauden ajan erilaisia tapahtumia, eri-ikäisille ja eri kohderyhmille, jotta voidaan taata puiston säilyminen avoimena kaikille. Yhteistyökokouksissa, yhdessä tapahtumayksikön ja rakennusviraston kanssa on linjattu, että puistoon sopivia tapahtumia ovat erilaiset liikunnalliset tapahtumat sekä pienimuotoiset konsertit. Nuorille suunnattuja tapahtumia pyritään järjestämään muulloin kuin perjantaisin ja lauantaisin. Helsinki-päivänä 12.6. asukkaat järjestävät puistoon tapahtuman tai tapahtumia. Kulttuuritarjonnan lisäämiseksi yleisten töiden lautakunta hyväksyi 19.4. 2011 luvan konsertin järjestämiseksi puistossa 11.6.2011. Konsertti järjestetään yhteistyössä alueella toimivan kahvilan kanssa. Myös muita tilaisuuksia on suunnitteilla.

Rakennusvirasto huolehtii puiston siisteydestä riittävällä jätehuollolla sekä puiston päivittäisellä siivoamisella. Puistossa on ilmaiset WC:t. Niiden siirtoa vähemmän häiritsevälle paikalle selvitetään. Jäteastioiden kapasiteetin on arvioitu olevan puiston kävijämäärään nähden riittävä. Ongelmaksi muodostuu lähinnä kävijöiden kyvyttömyys kerätä

2.5.2011

roskiansa puistossa oleviin jäteastioihin. Kaupunki suunnittelee puistoon näkyvän roskien keräämiskampanjan, esim. jättämällä puisto siivoamatta yhden viikonlopun ajan (ruokajätteet siivottava) ja hyödyntämällä mediaa puiston roskaisuuden näkyväksi tekemiseksi.

Hallintokeskuksen turvallisuus- ja valmiusyksikkö tiivistää yhteistyötä rakennusviraston kanssa fyysiseen ympäristöön liittyvien toimenpiteiden osalta. Rakennusvirastosta saadun tiedon mukaan leikkipuiston aidan korottamista selvitetään ja se toteutetaan. Kasvillisuuden tarkistamiset, valaistuksen muutokset, liiketunnistimien käyttöönotto valaistuksen ohjaamisessa sekä nurmialueiden muutokset ovat rakennusviraston toimintaan kuuluvia asioita ja niiden toteutusta suunnitellaan. Turvallisuus- ja valmiusyksikkö ja rakennusvirasto järjestävät kevään aikana yhteisen katselmuksen yhdessä asukasedustajien kanssa kasvillisuuden mahdollisesta karsimisesta.

Puiston käyttöoikeuden rajoittaminen ja mahdollinen aitaaminen on parhaillaan yleisten töiden lautakunnan käsittelyssä. Puiston käyttöoikeuden rajoittaminen edellyttäisi kuitenkin valvontaa, jonka järjestäminen ei ole yksiselitteistä. Tallinnanaukion tapainen yhteistyö vartiointin tehostamiseksi yhteistyössä poliisin ja vartioliikkeiden kanssa selvitetään, mutta Sinebrychoffin puiston tuntumassa ei ole Tallinnanaukion tapaan kauppias- tai muuta yhdistystä, joka vastaisi osaltaan kustannuksista. Yksityisen vartiointiliikkeen vartijoiden käyttö puistoalueella on laista johtuen juridisesti epäselvää ja vaatisi edelleen lisäselvitystä. Vartijan ja järjestyksenvalvojan erona on se, että vartija valvoo omaisuutta kun järjestyksenvalvoja valvoo järjestystä ja turvallisuutta poliisin apuna. Järjestyslaki kieltää järjestyksenvalvojen toiminnan julkisella paikalla ja näin ollen järjestyksenvalvoja ei voida käyttää puiston valvonnassa.

Hallintokeskuksen turvallisuus- ja valmiusyksikkö on kutsunut kiinteistöviraston ja kaupunginmuseon edustajia yhteistyökokoukseen, jossa selvitetään puistossa sijaitsevan tornin käyttömahdollisuutta ja tornin kunnostamisen kustannusarviota. Tornin käyttöönotossa suurimmaksi kynnyskysymykseksi muodostuu vesihuolto, jota ei nykyisellään tornissa ole. Käytännössä kaikki julkinen ja kaupallinen toiminta edellyttää vettä. Alustavien arvioiden mukaan kunnallistekniikasta ja tornin yleisestä kunnostuksesta aiheutuvat kustannukset olisivat merkittäviä. Tällä hetkellä tornia käytetään puistossa toimivan päiväkodin kylmänä pihavarastona.

Hallintokeskuksen turvallisuus- ja valmiusyksikkö tiivistää yhteistyötä asukkaiden kanssa siten, että heillä on turvallisuus- ja valmiusyksikön koordinoimassa viranomaisverkostossa pysyvä edustus. Tämän lisäksi turvallisuus- ja valmiusyksikkö ja Helka ry järjestävät säännöllisesti alueen asukkaille suunnitteluiltoja osallistavien työpajamenetelmien avulla.

2.5.2011

Ensimmäinen tällainen järjestettiin 2.3.2011, jossa alueen asukkaat saavat tuoda esille ajatuksiaan puiston tilanteesta sekä suunnitella mahdollisia toimenpiteitä. Kannustetaan aktiivisesti asukkaita järjestämään omaa toimintaa puistossa. Pyritään tiivistämään yhteistyötä puistossa toimivan kahvila Fannyn kanssa, joka on viestittänyt halukkuudesta osallistua puiston viihtyisyyden parantamiseen.

Turvallisuus- ja valmiusyksikkö vastaa toimenpiteiden vaikuttavuuden seurannasta. Vaikuttavuutta on mahdollista seurata eri tilastojen, esimerkiksi poliisin rikos- ja tehtävätilastojen ja jalkautuvien työmallien tehtävätilastojen sekä asukaspalautteen avulla.

Khs toteaa, että osa edellä selostetuista toimenpiteistä on hallintokeskuksen turvallisuus- ja valmiusyksikön turvallisuussuunnitelman valmistelun yhteydessä tekemiä esityksiä, osasta on jo sovittu yhteistyössä vastuullisten virastojen edustajien kanssa ja toimenpiteitä on käynnistetty. Uudet ja vaikuttavat toimintamallit otetaan käyttöön jo tulevana kesänä.

Khs saa syyskuun alussa selvityksen toimenpiteiden tehokkuudesta.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Anja Vallittu, puh. 310 36046)

2.5.2011

4

VT SIRPA ASKO-SELJAVAARAN JA 11 MUUN VALTUUTETUN ALOITE
ROMANIPOLIITTISEN OHJELMAN TOTEUTUKSESTA

Kvsto 6.10.2010, asia 6
Khs 2010-1844

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Sosiaali- ja terveysministeriössä on valmistelu Suomen romanipoliittinen ohjelma (Sosiaali- ja terveysministeriön selvityksiä 2009:48). Ohjelman tarkoituksena on saada aikaan pysyviä ja kestäviä parannuksia romaniväestön asemaan, parantaa romaniväestön omaa vastuunotto- ja toimintakykyä, sekä vahvistaa romaniväestön integroitumista yhteiskuntaan, samalla kun romanikulttuuri- ja identiteetti säilyvät elävinä ja kehittyvät. Ohjelmassa esitetään lukuisia konkreettisia toimenpiteitä tavoitteiden saavuttamiseksi. Osa toimenpiteistä soveltuu sellaisenaan sovellettavaksi Helsingissä.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että Helsingin tulisi ottaa Romanipoliittinen ohjelma käyttöön soveltuvin osin ja hakea sosiaali- ja terveysministeriön Kaste-ohjelman valtionavustusta romanien terveyden ja sosiaalisen aseman parantamiseksi.”

Aloitteesta on saatu 17.11.2010 terveyslautakunnan, 30.11.2010 sosiaalilautakunnan, 23.11.2010 kulttuuri- ja kirjastolautakunnan, 8.12.2010 talous- ja suunnittelukeskuksen, 26.11.2010 nuorisolautakunnan, 1.12.2010 henkilöstökeskuksen ja 22.12.2010 opetuslautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 4–10**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että valtioneuvosto vahvisti periaatepäätöksellään romanipoliittiset linjaukset joulukuussa 2010. Periaatepäätös pohjautuu vuotta aikaisemmin julkistettuun romanipoliittiseen ohjelmaan. Ohjelman tavoitteet romaniväestön osallisuuden ja yhdenvertaisuuden edistämisestä ja parannusten aikaansaamisesta romaniväestön asemaan ovat yhdensuuntaisia kaupunginvaltuuston strategiaohjelman 2009–2012 ja kaupungin toimialakohtaisten suunnitelmien kanssa.

Kaupungin eri hallintokunnat tarjoavat palveluja myös romaniväestölle yhdenvertaisesti osana kaikille tarkoitettuja palveluita. Romanikulttuurin erityispiirteitä otetaan huomioon palveluissa ja niiden suunnittelussa sekä henkilöstötoiminnoissa. Eri-ikäisten romanien ja romaniperheiden erityistarpeisiin pyritään vastaamaan yksilöllisesti suunnitelluilla palveluilla ja tarvittaessa erityispalveluilla.

2.5.2011

Sosiaali- ja terveysministeriön kansallisen kehittämisohjelmassa (Kas-te-ohjelma) on määritely sosiaali- ja terveyshuollon toimenpiteet ja rahoitus vuosille 2008–2011. Kaupunki on hakenut ohjelmasta valtionavustusta erilaisiin kehittämishankkeisiin. Romanien erityistarpeita huomioiviin hankkeisiin sosiaalivirasto on hakenut muista ohjelmista.

Khs toteaa edelleen, että EU:n komissio on julkistanut 5.4.2011 tiedonannon, joka koskee EU:n puitekehystä kansallisten romanistrategioiden laatimiseksi. Komissio kehottaa kaikkia jäsenvaltioita laatimaan vuoden 2011 loppuun mennessä kansallisen romanistrategian, jossa painotuksena ovat ainakin koulutus, työllisyys, terveydenhoito ja asuminen. Lisäksi tavoitteena on tehostaa rakennerahastojen käyttöä romanien osallisuuden lisäämiseksi. Suomen vastauksen antaminen tiedoksianto on parhaillaan vireillä.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Anja Vallittu, puh. 310 36046)

2.5.2011

5

VT LASSE MÄNNISTÖN JA 21 MUUN VALTUUTETUN ALOITE
SOSIAALISEN MEDIAN VIESTINTÄ- JA VUOROVAIKUTUS-
STRATEGIAN LAATIMISESTA

Kvsto 6.10.2010, asia 7
Khs 2010-1848

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Verkkomaailman yhteisölliset sovellukset, sosiaaliset mediat, ovat valanneet verkkomaailman usein käyttäjiensä ensisijaisina sähköisen viestinnän kanavina. Sosiaaliset mediat kasvattavat käyttäjämääriään nopeasti ja esimerkiksi suosituimmalla näistä, Facebookilla, on globaalisti yli 500 miljoonaa käyttäjää. He lähettävät tänäänkin yli 60 miljoonaa tilapäivytystä verkkomaailmaan.

Suomessakaan sosiaalisten medioiden käyttö ei ole enää marginaaliryhmien satunnaista surffailua, vaan valtavirta on ottanut nämä monisuuntaiset mediat omakseen: Facebookilla on yli 1,7 miljoonaa suomalaista käyttäjää.

Sosiaaliset mediat tarjoavat hyvän mahdollisuuden erilaisten yhteisöjen aktiivisuudelle ja monensuuntaiselle viestinnälle. Sosiaalisen median sovellukset tarjoavat kuntalaisille myös tärkeän foorumin mielipiteenilmaisulle ja kansalaisaktiivisuudelle. Medioiden ominaispiirteisiin eri yhteisöjen näkökulmasta kuuluu se, että niissä edellytetään aktiivisesti toimintaa, ei vain yhdensuuntaista viestintää.

Helsingin kaupunki ei ole tähän mennessä nähnyt tärkeänä olla läsnä tai suunnitella kaupungin toimintaa verkon sosiaalisissa medioissa. Toki esimerkiksi nuorisotoimi ja kaupunginkirjasto ovat olleet sosiaalisissa medioissa periaatteessa löydettävissä omilta sivuiltaan, mutta mitään selvitystä mahdollisuuksista tai suunnitelmaa sosiaalisen median laajemmasta hyödyntämisestä ei ole ollut.

Sosiaaliset mediat kuitenkin, huolellisesti suunniteltuna ja niiden toimintaa tuntevien toimesta käytettyinä, tarjoaisivat merkittävän mahdollisuuden kuntalaisten tavoittamiselle ja tietoisuuden lisäämiselle kaupungin toiminnasta. Lisäksi verkon sosiaalisten medioiden mahdollisuudet vuorovaikutuksen edistämiseksi, esimerkiksi kaavoituksen yhteydessä, voivat olla hyvinkin merkittäviä. Verkon medioiden kautta voitaisiin kenties tavoittaa myös ne, jotka eivät muuten ilmaise mielipidettään.

2.5.2011

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että Helsinki käynnistää sosiaalisen median viestintä- ja vuorovaikutusstrategian laatimisen Helsingin kaupungille.

Strategian tavoitteena on tunnistaa sosiaalisten medioiden tarjoama potentiaali Helsingin kaupungille sekä tehdä ehdotukset siitä, millä suuntaviivoilla ja toimintamalleilla sekä kenen toimesta kaupunki jatkossa toimii verkon sosiaalisissa medioissa. Lisäksi strategian laatimisen yhteydessä selvitetään, miten kaupungin omia verkkoviestinnän kanavia tulisi kehittää edelleen sosiaalisen median näkökulmasta.

Strategian laadinnassa hyödynnetään tarvittaessa sosiaalisen median ammattilaisten osaamista ja sen yhteydessä esitetään vaikutukset viestinnällisten resurssien tarpeeseen.”

Aloitteesta on saatu 17.12.2010 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunto, joka on **liitteenä 11**.

Khs viittaa saatuun lausuntoon ja toteaa, että sosiaalisen median käyttö on yleistynyt Suomessa niin, että myös Helsingin kaupungin useat hallintokunnat ovat ottaneet niitä käyttöönsä. Itse asiassa Helsingin kaupunki on ollut muun kuin sähköisen sosiaalisen median hyödyntäjänä Suomessa edelläkävijä, sillä kaupunki on jo yli 35 vuoden ajan vuodesta 1975 lähtien järjestänyt säännöllisesti eri kaupunginosissa ns. ylipormestarin asukasiloja, joissa kaupungin johto tapaa kaupunkilaisia ja vastaa heidän oman asuinalueensa ja koko kaupungin palveluja ja niiden kehittämistä koskeviin kysymyksiin. Nykyään ylipormestarin asukasillat ovat kaupunkilaisten nähtävissä myös verkko- ja kaapelitelevisiossa, ja verkossa niitä voi katsella myös jälkikäteen tallenteina.

Saman tyyppisiä yhteisöllisiä asukastilaisuuksia järjestävät myös monet yksittäiset kaupungin hallintokunnat.

Sähköistä sosiaalista mediaa kaupungin hallinnossa on käytetty kahdella tavalla: vuorovaikutuskanavana, jossa kaupunki tuottaa sisällön, ja yhteisöllisenä kanavana, jossa jäsenet tai asiasta kiinnostuneet voivat myös itse kommentoida ja tuottaa sisältöä.

Kaupunki on lisäksi hyödyntänyt sosiaalisen median toimintoja rakentamisessaan vuorovaikutteisissa verkkopalveluissa. Tällaisia ovat muun muassa monien hallintokuntien toteuttamat vuorovaikutuspalvelut esimerkiksi Facebook-sivuilla, palvelukartan avoimet palvelukanavat sekä keväällä 2010 toteutettu Palveluverkko-keskustelu.

Kaupungin sosiaalisen median käyttö on osa viestintää, jota säätelevät kaupunginhallituksen 7.9.2009 hyväksymät viestinnän ohjeet. Näissä ohjeissa määritellään, miten kaupungin päätöksenteosta, palveluista ja

2.5.2011

hallinnosta tulee tiedottaa kaupunkilaisille. Ohjeet ovat sovellettavissa muun muassa seuraavin osin myös kaupungin toimintaan sosiaalisessa mediassa:

- Sosiaalista mediaa hyödynnettäessä viranomaisviestintä tulee selkeästi erottaa muusta viestinnästä. Hallintokuntien verkkosivuilta on käytävä ilmi, että kysymys on kaupungin toiminnasta. Tästä syystä verkkosivuilla on erotettava yksisuuntainen viranomaisviestintä ja sosiaalisen median toiminnot. Hel.fi-portaalissa tämä erottelu on toteutettu siten, että sosiaalisen median hyötykäyttöä helpottavat toiminnot on sijoitettu sivujen alalaitaan, erilleen varsinaisesta viranomaisviestinnästä.
- Kun kaupunki hyödyntää yksityisten yritysten tarjoamia verkkopalveluja, on huolehdittava myös sellaisten käyttäjien tiedontarpeista, jotka eivät voi tai halua käyttää verkkopalveluja. Tämän tyyppinen viestintä voidaan toteuttaa esimerkiksi kirjastojen avulla, kuten Palveluverkko-keskustelussa tehtiin.

Sosiaalisen median käyttöönotto on organisaation johdon tietoinen päätös, joka perustuu organisaation yhden tai useamman ydintoimintaan liittyvän tehtävän tukemiseen ja johon sitoudutaan asianmukaisin resurssein (Valtionhallinnon tietoturvallisuuden johtoryhmä, Sosiaalisen median tietoturvaohje, VAHTI 4/2010, http://www.vm.fi/vm/fi/04_julkaisut_ja_asiakirjat/01_julkaisut/05_valtion_hallinnon_tietoturvallisuus/20101222Sosiaa/Sosiaalinen_media.pdf). Kaupungin hallinnossa nämä tehtävät eroavat hallintokunnittain ja samoin eroavat myös tarpeet sosiaalisen median osalta. Sosiaalisesta mediasta voi olla hyötyä esimerkiksi tapahtumia markkinoiville hallintokunnille, muttei välttämättä kaikille. Muissakin sosiaalista mediaa koskevilla asioissa on selviä eroja hallintokuntien välillä: toisia kiinnostavat avoimuuskysymykset, toiset taas paneutuisivat syvemmin vaikkapa tietoturvaan.

On huomattava myös, että sosiaalisen median tarjoamia kanavia ja välineitä on lukematon määrä ja ne kehittyvät jatkuvasti. Siksi olisikin vaikeaa luoda yhtenäistä, koko kaupungin hallinnon kattavaa sosiaalisen median strategiaa, kuten kaupunki ei kehitä muutakaan viestintäänsä ensisijaisesti välinelähtöisesti vaan asukaslähtöisesti niin, että kaupunki voi viestinnässään ja vuorovaikutuksen kehittämisessä asukkaidensa kanssa hyödyntää hyvinkin erilaisia välineitä palvelun toteuttamiseksi.

Sähköisen vaikuttamisen verkkopalvelujen kehittäminen on olennainen osa kaupungin strategiaa. Voimassa oleva Helsingin strategiaohjelma 2009–2012 rohkaisee rakentamaan verkkopalveluja, joiden avulla kau-

2.5.2011

punkilaiset voivat osallistua Helsingin kehittämiseen, ja kaupunginhallitus asetti 4.4.2011 luottamushenkilöistä koostuvan Demokratia-ryhmän, joka ohjaa ja seuraa kaupunkilaisten vaikutusmahdollisuuksien lisäämiseksi ja demokratian vahvistamiseksi koottavien toimenpiteiden valmistelua kansanvaltahankkeeksi kaupunginvaltuuston hyväksymän strategiaohjelman Demokratia ja vaikuttaminen -kohdan tavoitteiden mukaisesti.

Olennaista sähköisen vaikuttamisen kehittämisessä on se, että sosiaalisessa mediassa tapahtuvaa osallistumista voidaan hyödyntää kaupungin valmistelu- ja päätöksentekoprosesseissa. Siksi kansalaismielipiteet, palautteet ja aloitteet tulee sovittaa yhteen kaupungin omien suunnittelu- ja päätöksentekoprosessien kanssa. Kaupungin uusi sähköinen asianhallintajärjestelmä Ahjo tarjoaa tähän tulevaisuudessa hyvät mahdollisuudet.

Khs toteaa, että koko kaupungin kattavan erillisen sosiaalisen median strategian luominen ei ole tarkoituksenmukaista, sillä sosiaalinen media on ensisijaisesti väline, jota voidaan käyttää hyvinkin erilaisten vuorovaikutus-, asiointi- ja viestintäpalvelujen parantamiseen. Lisäksi hallintokuntien omat sosiaalisen median käytännöt riippuvat suuresti niiden tarpeista. Tiukka välinekohtainen strategia saattaisi myös rajoittaa keskustelua ja jopa heikentää uusien vuorovaikutusinnovaatioiden käyttöön ottoa.

Kaupunginhallituksen antamia viestinnän ohjeita voidaankin soveltaa erilaisiin sosiaalisen median käytäntöihin. Lisäksi mm. strategiaohjelman mukaisen kansanvaltahankkeen sekä muiden osallistumis- ja vuorovaikutushankkeiden valmistelussa sosiaalinen media on tärkeä ja hyödyllinen väline. Talous- ja suunnittelukeskuksen tietotekniikkaosasto on antanut kaupungin sisäisen ohjeen sosiaalisen median käytöstä erityisesti tietosuojan osalta (16.12.2009). Olemassa olevia kaupungin viestinnän ohjeita sekä muuta ohjeistusta voidaan tarvittaessa täydentää myös muilla sosiaalista mediaa käsittelevillä sovellusohjeilla.

Sosiaalinen media avaa kaupungin palveluille ja kaupunkilaisten osallisuuden kehittämiseksi uusia mahdollisuuksia, ja kaupungin hallintokuntien kannattaa hyödyntää sitä erilaisilla viranomaistoiminnan luonteeseen soveltuvilla tavoilla.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Eero Waronen, puh. 310 36073)

2.5.2011

6

VT TEA VIKSTEDTIN JA 6 MUUN VALTUUTETUN ALOITE OMAN VUOKRA-
ASUNTOKANNAN YLLÄPITOON ERIKOISTUVAN PERUSKORJAUSYHTIÖN
PERUSTAMISESTA

Kvsto 6.10.2010, asia 12
Khs 2010-1847

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingiläiset tarvitsevat reilun työn asuntoja. Asuntojen rakentamisessa ja peruskorjauksessa rehottavat monenlaiset väärinkäytökset, jotka koskevat myös kaupungin omaa asuntokantaa. Vasemmiston aloitteisiin palaamisesta kaupungin omaan asuntorakentamiseen vastaan yleensä, että se tulee liian kalliiksi. Tällainen vastaus merkitsee sitä, että vastaaja hyväksyy harmaan talouden kaupungin toiminnan välineeksi.

Työehtojen polkeminen ja verojen kiertäminen tuovat kyllä halvempia tarjouksia kuin mihin lakia noudattavat yrittäjät pystyvät, mutta silmien sulkeminen näiltä tosiasioilta tekee myös kaupungin päättäjistä ja päätösten toteuttajista lainrikkokijia.

Kaupungin oman asuntorakentamisen alasajajat tavoittelivat pienempiä rakennuskustannuksia. Tämän politiikan puolesta puhuneet sanovat nyt, että kilpailutus ei ole tuonut Helsingin seudulle riittävästi asuntuottajia tai yksityisiä rakennusliikkeitä. Kaupungin on korkea aika perustaa oma asuntorakentamisen yksikkö, joka rakentaa kestäväää laatua laillisilla työehdoilla.

Kaupungin vuokra-asunnot tarvitsevat jatkuvaa peruskorjausta. Paras keino kaupungin asuntokannan laadun parantamiseen ja vuokrien kohtuullisuuteen on oma peruskorjausyhtiö. Se pystyisi pitämään pysyviä työntekijöitä ja kouluttamaan heitä terveellisen ja energiatehokkaan asuntokannan ylläpitämiseen parhailla mahdollisilla peruskorjausmenetelmillä.

Pääosa oman peruskorjausyhtiön työstä saataisiin teetettyä vakinaisilla työntekijöillä. Myös tilapäisiin tehtäviin yhtiö voisi palkata työntekijöitä pääosin suoraan. Jos jotkut harvinaisemmat työvaiheet kilpailutettaisiin ulkopuolisilla yrityksillä, ne eivät saisi siirtää sopimuksia eteenpäin. Näin päästäisiin eroon nykyisestä ketjutuksesta, jonka laillisuutta kaupunki ei pysty nyt valvomaan mitenkään.

Näillä perusteilla ehdotamme, että Helsinki perustaa oman vuokra-asuntokantansa ylläpitoon erikoistuvan peruskorjausyhtiön, joka kehit-

2.5.2011

tää kestäviä ja hinnaltaan edullisia asuntojen ylläpitomalleja yhdessä vuokratalojen asukkaiden ja rakentamisen tutkimuksen kanssa.”

Aloitteesta on saatu 28.3.2011 teknisen palvelun lautakunnan ja 31.3.2011 asuntotuotantotoimikunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 12 ja 13**.

Khs toteaa, että Helsingin kaupunki ja sen alueelliset vuokrataloyhtiöt investoivat rakentamiseen noin 500–600 milj. euroa vuodessa: vuokra-asuntoihin 230 milj. euroa, erikoistiloihin noin 20 milj. euroa, kaupungin toimitiloihin 180 milj. euroa sekä katuihin ja puistoihin 130 milj. euroa. Kaupungin rakentamiseen liittyviä toimijoita ovat kiinteistöviraston tilakeskus, rakennusviraston katu- ja puisto-osasto, HKR-Rakennuttaja, Stara, asuntotuotantotoimisto ja tulevaisuudessa Helsingin kaupungin asunnot Oy.

Helsingin kaupunki on päättänyt yhdistää kaupungin 21 alueellista yhtiötä vuoden 2012 alusta Helsingin kaupungin asunnot Oy:ksi. Kiinteistöyhtiöllä on omistuksessa 43000 asuntoa ja sen asunnoissa asuu 90 000 asukasta. Lisäksi kaupunki omistaa noin 13500 muuta asuntoa, jotka ovat pääosin työsuhdeasuntoja ja asuntoja erityisryhmille.

Kuten aloitteessa todetaan, rakennusalan keskeisiä kehitettäviä asioita ovat talousrikollisuuden torjunta, rakentamisen laatu ja kustannusten ja sitä kautta vuokrien hallinta sekä energiatehokkuuden parantaminen.

Kaupungin rakentamisen kanssa toimivien organisaatioiden kesken on yhteistä kehittämistoimintaa. Parhaimmaksi tavaksi torjua harmaata taloutta sekä kehittää rakentamisen laatua on osoittautunut kilpailuttamisen ja valvonnan kehittäminen kaupungin eri toimijoiden kesken. Lisäksi hankkeita tulee jatkossa säännöllisesti arvioida sekä kerätä tietoa rakennusprosessista ja tuotteen lopputuloksesta. Isona investoijana kaupungilla on mahdollisuus kehittää eri toimijoille yhteisiä, tehokkaita menettelytapoja.

Helsingin kaupungin alueellisten, omakustannusperusteisesti toimivien vuokrataloyhtiöiden kiinteistökannan vuotuinen kuluma on 120 – 130 milj. euroa. Asuntotuotantotoimisto toimii alueellisissa vuokrataloyhtiöissä rakennuttajana ja toteuttaa suurimpia peruskorjauksia yhteensä noin 70 milj. euron edestä. Yhtiöt itse korjaavat noin 45 milj. euron edestä.

Asuntotuotantotoimiston kokemus urakkatarjouksista viime aikoina on ollut, että korjausrakentamisessa saadaan tarjouksia viidestä kuuteen kappaletta. Uudisrakennuspuolella urakkatarjouksia saadaan ainoastaan yhdestä kahteen kappaletta. Peruskorjauspuolella toimivat yritykset eivät yleensä toimi uudisrakentamispuolella. Urakoitsijat optimoivat

2.5.2011

noususuhdanteessa tuotantoresurssiensa käyttöä. Parhaimman tuoton urakoitsijat saavat rakentaessaan niille luovutetuille tonteille kovan rahan tuotantoa. Säädelty Arava-vuokratalotuotanto ei pysty noususuhdanteessa kilpailemaan rakennuttajien ja urakoitsijoiden tuotantoresursseista nykyisillä pelisäännöillä.

Helsingin kaupungilla on oma toimitilojen korjaamiseen ja kunnossapitoon erikoistunut yksikkö, Staran talonrakennusosasto. Kokemus omasta yksiköstä osoittaa, että kaupungin oman tuotantoyksikön kustannusrakenne on raskaampi verrattuna yksityisiin korjausurakoitsijoihin johtuen lomista, eläkkeistä, työsuhteiden pysyvyydestä ym. tekijöistä. Oman peruskorjausyksikön käyttö toimitilojen korjaamisessa tai katurakentamisessa on taloudellisesti perusteltua silloin, kun 1) hankkeisiin liittyy suuria riskejä, jotka urakoitsijat hinnoittelevat tarjouksissaan, 2) hanke joudutaan toteuttamaan nopeasti esimerkiksi tulipalojen ja vesivahinkojen aiheuttamia vaurioita korjattaessa sekä silloin kun 3) kilpailuttamisen kustannukset ovat suuremmat kuin siitä saatava hyöty esimerkiksi pienissä hankkeissa.

Asuntojen peruskorjaamiseen erikoistuneen oman yhtiön perustamista ei pidetä tarpeellisena, koska siihen liittyy suuria taloudellisia riskejä ja koska peruskorjauksen markkinat ovat tälläkin hetkellä toimivat. Siksi on perusteltua, että harmaan talouden torjuntaa ja rakentamisen laatua kehitetään kaupungin eri toimijoiden kesken ja tuotetaan seurantatietoa päättäjille. Keskeisinä vastuutahoina ovat kiinteistöviraston tilakeskus, rakennusviraston katu- ja puisto-osasto, HKR-Rakennuttaja, Stara, Helsingin kaupungin asunnot Oy ja asuntotuotantotoimisto.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Hannu Kurki, puh. 310 36285)

2.5.2011

7

VT ARJA KARHUVAARAN ALOITE SENIORIPALVELUOPPAAN
TEKEMISESTÄ

Kvsto 20.10.2010, asia 13
Khs 2010-1937

Aloitteentekijä mainitsee aloitteessaan seuraavaa:

"Ikääntyvien helsinkiläisten määrä kasvaa lähivuosina merkittävästi. Kaupunki tarjoaa asukkailleen palveluja ja apua monen eri toimijatahon voimin. Palveluneuvonta ja palveluista tiedottaminen on hajanaista eri virastojen nettisivuilla, painetuissa esitteissä ja monisteissa.

Neuvontapuhelinnumeroita on useita ja numeroita on vaikea löytää. Nettiyhteyttä tai taitoa etsiä tietoa internetistä ei vanhoilla ihmisillä välttämättä ole.

Sosiaali-infoonkin on hankala monen mielestä päästä. Yli 65-vuotiaille tarjolla oleva, kirjallinen, kaikki senioripalvelut ja neuvontanumerot sisältävä palveluopas helpottaisi palvelutietoisuutta.

Palveluopas tulisi olla helposti saatavilla terveyskeskuksissa, apteekeissa, kirjastoissa sekä palvelukeskuksissa. Se voitaisiin myös jakaa yli 75 v. kotiin palvelutarveselvitystä tehtäessä.

Ehdotankin, että kaupunginhallitus ryhtyy toimenpiteisiin senioripalveluoppaan tekemiseksi niin, että sen avulla sekä neuvontanumerot että palvelut tulevat nykyistä avoimemmin ikäihmisten tietoon.

Aloitteesta on saatu 21.3.2011 kulttuuri- ja kirjastolautakunnan, 29.3.2011 sosiaalilautakunnan, 30.3.2011 terveyslautakunnan ja 31.3.2011 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot, jotka ovat **liitteinä 14–17**.

Khs toteaa, että on tärkeää huolehtia ikääntyvien helsinkiläisten ja heidän läheistensä mahdollisuuksista eri tavoin saada tietoa vanhemmalle väestölle suunnatuista palveluista ja neuvontatahoista.

Painetussa muodossa on tarjolla runsaasti materiaalia. Sosiaalivirasto ja terveyskeskus julkaisevat vuosittain 10 000 kpl:n painoksena Palveluopas senioreille (Serviceguide för seniorer) -oppaan, johon on koottu sosiaali- ja terveyspalvelujen lisäksi tietoja joukkoliikennepalveluista, kirjasto- ja liikuntapalveluista, opiskelumahdollisuuksista ja seurakuntien palveluista. Opasta saa sosiaali- ja terveyspalvelujen toimipisteiden lisäksi sosiaaliviraston S-infosta sekä kaupungin neuvontapisteistä.

2.5.2011

Lisäksi saatavilla on varsin kattavat Ikäihmisten alueelliset palveluoppaat, joissa esitellään eteläisen, läntisen, pohjoisen ja itäisen Helsingin vanhuspalvelut ja joihin on koottu erilaisia neuvontanumeroita. Opas annetaan kaikille 75 vuotta täyttävälle, joiden luo tehdään hyvinvointia tukeva kotikäynti. Se voidaan myös postittaa kotiin.

Helsingin kotihoidon palveluista on oma opas suomen, ruotsin, englannin ja venäjän kielillä. Veteraanipalveluista kertova palvelumuistio lähetetään kaikille sotiemme veteraaneille kotiin.

Kaikki oppaat ovat saatavissa myös sosiaaliviraston ja terveystakeskusten internet-sivuilla ja niitä voi tilata puhelimitse. Myös kulttuurikeskusten kausiesitteet on mahdollista tilata maksutta kotiin.

Painettujen palveluoppaiden ongelmana on niiden nopea vanheneminen. Sähköisten palvelujen ja materiaalien kehittäminen on tarpeellista ajantasaisen tiedonsaannin varmistamiseksi ja koska ikäihmisten omaiset ja läheiset usein etsivät heidän puolestaan tietoa internetiä hyödyntäen. Kaupunginkirjasto järjestää senioriväestölle suunnattuja opastuksia tietokoneen käyttöön ja sähköisiin palveluihin. Myös sosiaaliviraston palvelukeskuksissa ja omaishoidon toimintakeskuksissa on tarjolla henkilökohtaista tietokoneen käytön opastusta.

Khs toteaa, että tiedottamista ikäihmisten palveluista ja niistä kertovista oppaista sekä erilaisista neuvontapalveluista puhelinyhteyksineen tulee eri tavoin tehostaa hallintokuntien yhteistyöllä. Tietoa voidaan jakaa mm. Helsingin kaupungin asukaslehden Helsinki-infon kautta. Painettuja oppaita on sinänsä jo riittävästi saatavilla, mutta niiden sisällölliseen kehittämiseen ja saatavuuteen tulee kiinnittää huomiota. Ikäihmiset eivät ole yhtenäinen ryhmä, jonka palvelutarpeet voisi hoitaa yhdellä keinolla tai kanavalla, vaan tarvitaan erilaisia tapoja tiedottaa ja palvella painotuotteista sähköisiin palveluihin, henkilökohtaiseen neuvontaan ja kotipalveluihin.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Eero Waronen, puh. 310 36073)

2.5.2011

8

VT SEPPO KANERVAN JA 8 MUUN VALTUUTETUN ALOITE INFOR-
MAATIOKANAVIEN VALITSEMISESTA

Kvsto 20.10.2010, asia 14
Khs 2010-1933

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Kaupunginvaltuusto on valinnut tiedotusvälineikseen Helsingin Sanomat, Metro-lehden ja Hufvudstadsbladetin. Helsingin Sanomat tavoittaa joukon varakkaita helsinkiläisiä. Metro puolestaan tavoittaa liikennevälineissä, pääasiassa metrolla kulkevat ja jakolaatikkojen äärellä kyykkivät. Hufvudstadsbladet tavoittaa varakkaat tilaajat. Mutta mihin on unohdettu koteihin ja työpaikoille jaettavat paikallislehdet annettaessa veronmaksajille kallis ilmoittelumonopoli muutamalle lehdille, jotka siis eivät edes tavoita tavallista ydin helsingin eläkeläistä tai työtöntä? Tässä siis syrjitään sekä paikallislehtiä että heidän potentiaalisia lukijoitaan. Tarjottaessa erään Helsingissä ilmestyvän paikallislehden ilmoitusta tarjoushintaan 400 euroa sisältäen arvonlisäveron ilmoitti terveysviraston asiaa hoitava henkilöstöjohtaja, että sunnuntain Helsingin Sanomissa olleen 15x16 väri-ilmoituksen (6573,12 euroa sis. alv.) lisäksi heidän on tasapuolisuuden nimissä ilmoitettava myös Metro-lehdessä. Näin on valtuusto päättänyt. Rahaa ja harkintavaraa muuhun ei ole. Saman vakuutti esimies – viestintäpäällikkö. Mainittu 400 euron samankokoinen 4-väri-ilmoitus olisi jaettu 75 000 talouteen – siis koteihin, Ydin-Helsingin alueelle, jossa Helsingin kaupungin julkistaman tilaston mukaan käy töissä 200 000 henkeä. Nyt valittiin Metro, jossa saman ilmoituksen hinnaksi ilmoitettiin 1150 euroa arvonlisäveroineen. Lukijakunnaksi arveltiin 300 000, mutta painosmäärää ei pyynnöstä huolimatta lehtitalosta ilmaistu.

Tällaisilla valtuuston valinnoilla valitut lehdet pystyvät monopolina hinnoittelemaan tuotteensa täysillä listahinnoilla ja se ei kai ole ollut valtuuston tarkoitus. Ei taida kotonaan kyyköttävä helsinkiläinen sairaanhoitaja tietää, että työpaikkakin olisi lähistöllä tiedossa kun 'Hesaria' ei tule eikä metroonkaan ole viime päivinä ollut asiaa och modersmålet är finska.

Esitetään, että valtuusto vastaisuudessa lehtivalintoja tehdessään ottaisi huomioon myös kaupungin paikallislehdet ilmoittelukanavinaan ja velvoittaisi kaupungin eri tiedottajat käyttämään tervettä järkeä ja oikeuttaisi ilmoittelun vastuuhenkilöt käyttämään harkintavaraa ja kilpailutusta edullisimpien ilmoitteluvaihtoehtojen löytämiseksi nykyisten kalliiden ja tuloksiltaan kyseenalaisten monopoliyhtiöiden sijaan.”

2.5.2011

Khs toteaa, että kuntalain mukaan kunnan ilmoitukset saatetaan tiedoksi julkaisemalla ne julkisten kuulutusten ilmoitustaululla sekä tarpeen vaatiessa muulla kunnan päättämällä tavalla.

Kaupunginhallituksen johtosäännön mukaan kaupunginhallitus päättää niistä ilmoitusvälineistä, joissa julkaistaan kaupungin viralliset kuulutukset ja ilmoitukset. Tällaisia ilmoituksia ja kuulutuksia ovat kuntalain ohella mm. maankäyttö- ja rakennuslaissa, ympäristönsuojelulaissa ja -asetuksessa, vaalilaissa, jätelaissa ym. ilmoitettavat ja kuulutettavat asiat.

Myös virkoja ja työsuhteisia tehtävä koskevat hakuilmoitukset kuuluvat kunnan virallisiin ilmoituksiin. Virkojen ja työsuhteisten tehtävien hakuilmoitusten osalta vain niiden virkojen hakuilmoitukset, joihin viranhaltijan ottaa jokin kaupungin toimielin, kuten kaupunginvaltuusto, kaupunginhallitus, lautakunta tai johtokunta, pitää julkaista sähköisen ilmoitustaulun lisäksi myös kaupungin virallisissa ilmoituslehdissä

Kaupunginhallitus on päättänyt 10.4.2006 (515 §), että kaupungin viralliset kuulutukset ja ilmoitukset julkaistaan julkisten kuulutusten ilmoitustaulun ohella suomenkielisinä enintään kahdessa merkittävässä määrin suomenkielistä toimituksellista aineistoa sisältävässä ilmoituslehdessä ja ruotsinkielisinä yhdessä merkittävässä määrin ruotsinkielistä toimituksellista aineistoa sisältävässä ilmoituslehdessä. Nämä viralliset ilmoituslehdet kaupunginhallitus valitsee tarjouskilpailun perusteella aina valtuustokaudeksi kerrallaan. Lisäksi viralliset kuulutukset ja ilmoitukset julkaistaan suomen- ja ruotsinkielisinä kaupungin verkkosivuilla olevalla sähköisellä ilmoitustaululla.

Kaupungin virallisten ilmoituslehtien tulee olla vähintään kahdesti viikossa ilmestyviä lehtiä. Kaupungin viralliset kuulutukset ja ilmoitukset julkaistaan niissä edellyttäen, että ne ilmestyvät sellaisena päivänä, jolloin kuulutus tai ilmoitus julkaistaan. Hallintokuntien harkinnan mukaan viralliset kuulutukset ja ilmoitukset voidaan tarvittaessa julkaista myös muissa ilmoitusvälineissä, mikäli tämä on tarkoituksenmukaista oikean kohderyhmän saavuttamiseksi.

Vuonna 2008 järjestettiin hankintalain mukainen avoin tarjouskilpailun, jonka perusteella valittiin Helsingin kaupungin virallisiksi ilmoituslehdiksi valtuustokaudelle 2009-2012 Helsingin Sanomat, Metro-lehti (14.9.2008 asti Uutislehti 100) ja Hufvudstadsbladet (Khs 2008-1775). Hyväksyttävän tarjouksen tarjouskilpailussa jättivät Helsingin Sanomat, Helsingin Uutiset, Uutislehti 100 ja Hufvudstadsbladet. Hankinnan valintaperusteena oli kokonaistaloudellinen edullisuus, jossa vertailuperusteena käytettiin tarjoushintaa (ns. kontaktihinta kaupungille myönnettyine alennuksineen) ja palvelun laatutekijöitä (lukijamäärä Helsingin alueella). Valitut lehdet tarjosivat mediahintoihinsa verrattuna 26–42

2.5.2011

%:n alennukset, ja kotiin kannettavista lehdistä paremman tarjouksen jättänyt suomenkielinen ilmoituslehti tuli valituksi sen vuoksi, että sen lukijamäärä oli noin 100 000 henkeä suurempi kuin kilpailevan tarjouksen tehneen lehden lukijamäärä.

Kaupungin hankintakeskuksen mukaan virallisten lehtien laskutus oli vuodelta 2010 nettohinnoin yhteensä noin 2,3 miljoonaa euroa. Muun kuin virallisen ilmoittelun osalta ilmoitusvälineistä päättävät kaupungin virastot ja laitokset itse kuitenkin niin, että niiden tulee aina (Helsingin kaupungin viestinnän ohjeet, Khs 7.9.2009) huomioida seuraavat näkökohdat:

- päättäessään omista ilmoitusvälineistään selvittää riittävän luotettavasti oman asiakaskuntansa tai kohderyhmänsä kannalta mahdollisimman kattavan peiton ja edulliset kontaktihinnat käsittävä mediavalinta;
- käyttää koko kaupungin väestölle suunnatussa ilmoittelussa ensisijaisesti kaupungin virallisia ilmoituslehtiä;
- ottaa omassa ilmoittelussaan huomioon kielilain (423/2003) 32 §:n määräys, jonka mukaan kaksikielisen viranomaisen ilmoitukset, kuulutukset ja julkipanot sekä muut yleisölle annettavat tiedotteet tulee antaa sekä suomen että ruotsin kielellä. Myös muussa viestinnässä, esimerkiksi kaupungin virastojen ja laitosten mainonnassa, on huolehdittava riittävästi sekä suomen- että ruotsinkielisen väestön tiedonsaantitarpeista, vaikka viranomaisella ei olekaan velvollisuutta kääntää kaikkea tiedotusaineistoa toiselle kotimaiselle kielelle sellaisenaan.

Khs toteaa, että kaupungin viralliset ilmoituslehdet on valittu hankintalain ja kaupunginhallituksen päätösten mukaisesti ja että kaupungin viestinnän ohjeissa lisäksi kehoitetaan käyttämään taloudellista ja kohderyhmäkohtaista harkintaa muussa kuin virallisessa kuuluttamisessa ja ilmoittelussa, joihin liittyvistä menettelyistä kaupunginhallitus on säättänyt erikseen.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Eero Waronen, puh. 310 36073)

2.5.2011

9

VT YRJÖ HAKASEN JA 17 MUUN VALTUUTETUN ALOITE KOKEMUSTEN
SELVITTÄMISESTÄ PÄIVÄKOTIEN RUOKAPALVELUSTA SEKÄ KEHITTÄMIS-
TOIMENPITEISTÄ

Kvsto 20.10.2010, asia 15
Khs 2010-1939

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingin kaupungin päiväkotien ruokapalvelut päätettiin syksyllä 2009 siirtää tämän vuoden alusta Palmian tehtäväksi. Tämän siirron kokemuksia on tärkeä arvioida sekä päiväkotien että Palmian toiminnan kehittämistä ajatellen.

Päiväkotien keskeisenä lähtökohtana on tarjota kodinomaista laadukasta lasten päivähoitoa ja varhaiskasvatusta. Keittiöiden ulkoistaminen ja tähän liittyvä tilaaja–tuottajamallin soveltaminen päiväkotien toimintaan on koettu monessa tapauksessa ongelmalliseksi. Keittiöistä on tullut ikään kuin eri työpaikka, joka ei kuulu luonnollisena osana päiväkotiin. Päiväkodin henkilökunta ja lapset eivät saa mennä keittiöön. Eri-laisten tilausten ja kuponkien täyttäminen on lisääntynyt, kun pitää ilmoittaa montako aterialla päiväkotia kulloinkin tilaa.

Tilausten ennakolta tekemisen tiukat aikataulut vaikeuttavat elävän päiväkotitoiminnan kehittämistä. Päiväkodeista on tullut tietoa, että esimerkiksi vanhempainiltoihin ei saa enää leipoa lasten kanssa kuin yhden pullan henkilöä kohti, kun ennen tehtiin yhdessä esimerkiksi marjapiirakoita ym. Joulujuhliin on tarjolla vain pipari ja mehu, kun ennen päiväkodeissa kehiteltiin yhdessä monenlaista tarjoilua. Äitien- ja isienpäivien tarjoiluista on luovuttu.

Esitämme, että päiväkotien ruokapalvelujen siirtämisestä Palmiaan saaduista kokemuksista tehdään yhteenveto ja sen pohjalta valmistellaan ehdotukset mahdollisista kehittämistoimista. Päiväkotien toiminnan monipuolisen ja kokonaisvaltaisen, lasten tarpeista lähtevän kehittämisen ohella tulee selvittää myös työntekijöiden kokemuksia ja ehdotuksia työn kehittämiseksi."

Aloitteesta on saatu 2.2.2011 sosiaalilautakunnan ja 10.3.2011 Palmialiikelaitoksen johtokunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 18 ja 19**.

Khs toteaa, että kaupunginvaltuusto päätti 9.9.2009 siirtää sosiaaliviraston päiväkotien ruokapalvelutehtävät ja niitä nykyisin hoitavan henkilöstön sosiaalivirastosta Palmia-liikelaitokseen 1.8.2010 alkaen.

2.5.2011

Kaupunginvaltuusto edellytti, että muutoksen seurauksia tulee huolellisesti seurata kaikilla tasoilla. Ruokapalveluiden siirtoa Kustaankartanosta ja lasten päiväkodeista valmistellut työryhmä sopi raportissaan 20.4.2010 siirron vaikutusten seurannasta mm. siten, että Palmia tekee vuosittain ruokapalvelusopimuksen mukaiset asiakaskyselyt sekä Kustaankartanon vanhustenkeskuksen että lasten päiväkotien ruokapalveluista. Sosiaalivirasto tekee joka toinen vuosi asiakastytyväisyyskyselyt lasten päiväkotilasten vanhemmille. Palmia ja sosiaalivirasto tekevät yhteenvedot asiakastytyväisyydestä kaupunginhallitukselle syksyllä 2011 menevään selvitykseen.

Päiväkotien ruokapalvelujen järjestämistä ohjaa sosiaaliviraston ja Palmian välinen sopimus liitteineen. Sopimuksen ja päivähoidon ruokapalvelukuvauksen lähtökohtana olivat päivähoidon aiemmat ruokapalvelukäytännöt. Sopimukseen ja ruokapalvelukuvaukseen on kuvattu tarkasti ruokapalvelun sisältöön ja laatuun, tilaamiseen, tuotannon ja toiminnan muutoksiin sekä yhteistyöhön ja palvelun arviointiin liittyvät asiat. Tilaajan ja tuottajan vastuut on määritelty.

Sosiaalivirasto ja päivähoidon vastuualue valvovat sopimuksen toteutumista. Päiväkodinjohtaja vastaa oman yksikkönsä osalta ruokapalvelusopimuksen noudattamisesta sekä yhteistyöstä päiväkodin ja palveluntuottajan edustajien välillä.

Palmia tuottaa ruokapalvelut ja sitoutuu noudattamaan sopimusta.

Päiväkotien keittiöt ovat edelleen tärkeä osa päiväkotien toimintaa ja lasten arkea. Päiväkoti on yhteinen työpaikka sekä päivähoidon että Palmian henkilöstölle, vaikka työnjohdollisesti henkilöstö kuuluu kahden eri organisaatioon.

Ruokapalveluhenkilöstö osallistuu päiväkodin arkeen järjestämällä mm. yhteisesti sovittuja ruokateemoja. Sopimuksessa on erillinen liite, johon on kuvattu keskeisimpien päiväkodissa vietettävien juhlien, tapahtumien ja teemojen mm. äitien-, isän- ja isovanhempienpäivän tarjoilut. Näiden tilaisuuksien sopimuksen mukaiset tarjoilut sisältyvät ateriahintaan.

Päiväkodinjohtaja tilaajan edustajana valvoo myös tältä osin sopimuksen noudattamista ja päiväkodin ruokapalvelubudjetissa pysymistä.

Tilauuskäytännöistä ja -ajoista on sovittu sosiaaliviraston ja Palmian välisen päivähoidon ruokapalvelusopimuksen palvelukuvauksessa. Päivähoidossa on aiemminkin ilmoitettu keittiöön etukäteen ruokailijoiden määrät. Nyt tilaus tehdään palveluntuottajan tilauslomakkeella. Tilauslomake toimii laskutuksen ja sitä kautta budjetin seurannan pohjana niin tilaajalle kuin palveluntuottajalle. Käytännössä muutos liittyy peruutuksiin, joita ei enää voi tehdä tilauksen jälkeen.

2.5.2011

Sosiaalivirasto kerää kevään 2011 aikana palautetta ja kehittämis ehdotuksia Palmian tuottamista ruoka- ja siivouspalveluista ensimmäisen puolen vuoden ajalta. Palautteen kerääminen toteutetaan yhteistyössä palveluntuottajan edustajien kanssa.

Palautteen ja kehittämis ehdotusten kerääminen toteutetaan päivähoito alueille ja -yksiköille lähetetyillä kyselylomakkeilla ja päivähoitoalueen päälliköiden ja yksikköesimiesten tapaamisilla.

Palmian edustajat osallistuvat myös ko. tapaamisiin.

Sosiaalivirasto tekee palautteista ja kehittämis ehdotuksista yhteenvedon, joka käsitellään sosiaaliviraston ja päivähoidon vastuualueen johdoryhmissä ja henkilöstötoimikunnissa kesäkuussa 2011. Kehittämis ehdotukset käsitellään yhdessä Palmian kanssa. Tarvittavat muutokset tehdään sopimukseen 1.8.2011 mennessä.

Syksyllä 2011 tehdään kaupunginhallitukselle selvitys Kustaankartanon ja lasten päivähoidon ruokapalveluiden Palmiaan siirron vaikutuksista.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Terttu Holstila, puh. 310 36357)

2.5.2011

10

VT SANNA VESIKANSAN JA 15 MUUN VALTUUTETUN ALOITE KÄSITYÖ-
PAJAN TOIMINNAN TURVAAMISESTA

Kvsto 3.11.2010, asia 6
Khs 2010-2052

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Käsityöpajan betoniset kilpikonnat ja puiset eläimet ovat elävöittäneet kaupungin puistoja ja kadunvarsia jo vuosia. Käsityöpajassa valmistetaan veistoksia, ympäristökalusteita ja -rakenteita sekä liikelahjoja. Raaka-aineina käytetään puuta, betonia, metallia ja kierrätysmuovia. Lisäksi tehdään myös entistämis- ja kunnostustöitä. Leikkimielisiä ja käyttötarkoituksen mukaisia tuotteita ideoidaan ja valmistetaan kunnille, yrityksille ja yksityishenkilöille.

Käsityöpaja on tarjonnut myös mielekästä työtä kuntouttavana työtoimintana, työharjoitteluna, työelämävalmennuksena ja palkkatuettuna työnä. Sen toiminta siirtyi 1.1.2009 sosiaalivirastolle. Nyt Käsityöpajaa osana työhönkuntoutusyksikköä ollaan lopettamassa.

Käsityöpajan tuotteet ovat tunnettua helsinkiläistä käsityötä. Sitä ei saa hukata, ei etenkään kun kaupunki valmistautuu designpääkaupunkivuoteen 2012.

Me allekirjoittaneet valtuutetut vaadimme, että jos Käsityöpajan toiminta loppuu sosiaalivirastossa, Käsityöpajan toiminnalle etsitään uusi paikka ja toiminnan jatkuminen turvataan.”

Aloitteesta on saatu 28.1.2011 kulttuuri- ja kirjastolautakunnan, 16.2.2011 sosiaalilautakunnan, 14.2.2011 talous- ja suunnittelukeskuksen, 1.3.2011 henkilöstökeskuksen ja 10.3.2011 yleisten töiden lautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 20–24**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että käsityöpaja siirtyi kaupunginvaltuuston päätöksellä rakennusvirastosta sosiaaliviraston työhönkuntoutusyksikköön 1.1.2009.

Siirron jälkeen toteutettiin talous- ja suunnittelukeskuksen johdolla ulkopuolinen konsulttiselvitys, jossa tarkasteltiin sosiaaliviraston pitkäaikaistyöttömien ja osatyökykyisten työhönkuntoutukseen liittyviä työkeskus- ja työpajatoimintoja sekä opetusviraston nuorten työpajatoimintoja. Konsulttiselvityksen jälkeen sosiaalivirasto on tarkemmin tutkinut mm. toiminnan taloudellista kannattavuutta, tuotevalikoimaa, työtehtävien vaativuutta sekä henkilöstön ja työntekijäasiakkaiden määrää. Sosiaalivirasto on katsonut tarkoituksenmukaiseksi lakkauttaa Käsityöpajan

2.5.2011

alayksikön ja yhdistää toimintoja osittain työhönkuntoutusyksikköön 1.8.2011 lukien.

Sosiaalivirasto on esittänyt kahta vaihtoehtoista ratkaisua Käsityöpajan tilanteeseen. Sen toiminta voidaan sosiaaliviraston mukaan joko osittain yhdistää työhönkuntoutusyksikköön tai sellaisenaan siirtää toiseen virastoon tai liikelaitokseen. Toinen vaihtoehto olisi toiminnan osittainen jatkaminen sosiaalivirastossa. Sosiaaliviraston toimintana Käsityöpajan toiminnoista voitaisiin jatkaa betonitöiden tekemistä Uusix-verstaiden tiloissa. Käsityöpajan vanhojen tuotteiden huoltoa ja korjausta voitaisiin suurelta osin toteuttaa Pakilan työkeskuksessa, jos osa Käsityöpajan henkilöstöstä siirtyisi sinne.

Khs toteaa, että käsityöpajan tekemät eläinhahmot elävöittävät kaupunkia ja edesauttavat näin kaupunkiviihtyvyyttä. Käsityöpajan valmistamat tuotteet ja huoltotyö ovat erikoisosaamista, mitä ei tällä hetkellä ole saatavissa muualta. Sosiaalivirasto vastaa sille kuuluvan käsityöpajatoiminnan turvaamisen vaihtoehtojen selvittämisestä ja jatkoa koskevien ratkaisujen tekemisestä eikä toiminnan siirto muuhun hallintokuntaan ole tällä hetkellä tarkoituksenmukaista.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Anja Vallittu, puh. 310 36046)

2.5.2011

11

VT MARI HOLOPAISEN JA 39 MUUN VALTUUTETUN ALOITE LUOTTAMUSHENKILÖIDEN SIDONNAISUUKSIEN JULKISTAMISESTA KAUPUNGIN VERKKOSIVUILLA

Kvsto 24.11.2010, asia 12
Khs 2010-2211

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Uuden kuntalain odotetaan valmistuvan siten, että se voisi tulla voimaan vuonna 2017. Laissa on nähty uudistumistarpeita luottamushenkilöiden sidonnaisuuksien julkistamisen osalta.

Päätöksenteon läpinäkyvyyttä voidaan parantaa huomattavasti nopeammin ja mm. Kuntaliitto onkin ehdottanut, että kunnallisissa luottamustoimissa toimivat ja niihin pyrkivät henkilöt julkistaisivat omat yhteiskunnalliset ja taloudelliset sidoksensa. Kuntaliitto on tarjonnut kunnille erilaisia vaihtoehtoja, joilla kuntapäätäjien sidonnaisuudet saadaan julkisiksi. Ilmoitustauluna voisivat toimia kunnan omat verkkosivut. Tietojen kerääminen yhteen ja helposti saatavilla olevaan paikkaan olisi yksinkertaista toteuttaa, mutta kunnallisen demokratian ja kuntalaisten luottamuksen kannalta äärimmäisen tärkeää.

Luottamushenkilöiden tiedot on tarkoituksenmukaista kerätä niin valtuutetuilta, varavaltuutetuilta kuin muiltakin tärkeissä kunnallisissa luottamuselimissä toimivilta henkilöiltä kuten lautakuntien jäseniltä. Luottamushenkilöiden sidonnaisuuksien ilmoittaminen kaupungin nettisivuilla lisäisi merkittävästi poliittisen päätöksenteon avoimuutta. Asia on laajasti tiedostettu, mutta tiettävästi sidonnaisuuksia ei vielä ole järjestelmällisesti kerätty ja julkaistu missään kunnassa. Samansisältöiset aloitteet on tehty myös Espoossa ja Vantaalla. Helsingillä on mahdollisuus toimia aloitteellisena toimijana kunnallisen päätöksenteon avoimuuden edistämisessä.

Me allekirjoittaneet esitämme, että Helsingin kaupunki selvittää pikaisesti mahdollisuuden julkaista luottamushenkilöiden sidonnaisuudet kaupungin verkkosivuilla.”

Aloitteesta on saatu 15.2.2011 hallintokeskuksen viestinnän ja 22.3.2011 oikeuspalvelujen lausunnot, jotka ovat **liitteinä 25 ja 26**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että laki ehdokkaan vaalirahoituksesta koskee myös kunnallisvaaleja. Vaaleissa valituksi tullut valtuutettu ja varavaltuutettu ovat velvollisia vaalirahoitusilmoituksen ja tiedot on koottu julkiseen rekisteriin, jota yllä pitää valtiontalouden tar-

2.5.2011

kastusvirasto. Valtuutettujen vaalirahoitusilmoitukset ovat jo lisäksi Helsingin verkkosivuilla saatavilla.

Luottamushenkilöiden sidonnaisuuksien määritelmä on laaja ja tulkinnallinen. Sidonnaisuuksiin kuuluvat mm. erilaisten yhdistysten jäsenyydet, luottamustehtävät ja omistussuhteet.

Kuntien luottamushenkilöitä ovat valtuutettujen ja varavaltuutettujen lisäksi kunnan toimielimiin valitut jäsenet, kunnan kuntayhtymän toimielimiin valitsevat jäsenet sekä muut kunnan luottamustoimiin valitut henkilöt. Kaupungin verkkosivuilla esitellään luottamushenkilöiden tiedot niistä vastaavan viraston sivuilla. Luottamushenkilöiden sidonnaisuudet tullaan julkistamaan kaupungin kotisivuilla siten, että kaupunki tarjoaa alustan, jolle luottamushenkilöt itse halutessaan lisäävät tietoja sidonnaisuuksistaan.

Nykyisessä kuntalaissa ei ole yleisiä velvoitteita kunnan luottamushenkilöiden sidonnaisuuksien ilmoittamisesta, keräämisestä tai julkaisemisesta. Luottamushenkilöiden sidonnaisuuksien ilmoittaminen perustuu vapaaehtoisuuteen, luottamushenkilöiden omaan aktiivisuuteen ja poliittisten ryhmien ratkaisuihin.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Anja Vallittu, puh. 310 36046)

2.5.2011

12

VT KATI PELTOLAN JA 6 MUUN VALTUUTETUN ALOITE OHJEISTAMISESTA SÄHKÖPOSTIVIESTEIHIN VASTAAMISESSA

Kvsto 24.11.2010, asia 13
Khs 2010-2210

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Sähköpostiliikenteen vilkkaus näyttää johtaneen siihen, että kaupungin viranhaltijat eivät läheskään aina vastaa kuntalaisten viesteihin. Onko-han postin runsaudesta ja monien viestien pitkistä vastaanottajalistaista syntynyt ajatus, että sitä ei koske laki, jonka mukaan kuntalaisten kirjeisiin on aina vastattava?

Valtuutetunkin kysymys saatetaan jättää kokonaan vaille vastausta. Monet viranhaltijat jättävät myös vastaamatta varsinaisiin kysymyksiin ja turvautuvat korulauseisiin. Tämä on yleinen käytäntö myös vastineissa, joita Helsingin hallinto esittää lehdissä.

Epäselvien viestien lähettäjiä pitäisi pyytää tarkentamaan ehdotuksensa tai kysymyksensä. Epäasiallisiin ja loukkaaviin viesteihin voisi olla oma vakiovastaus, jossa kerrottaisiin viestin lähettäjälle, että kaupunki vastaa hänelle, jos hänellä on asiallinen esitys tai kysymys.

Ehdotamme, että kaupungin keskushallinto ohjeistaa työntekijöitä vastaamaan heille esitettyihin kysymyksiin ja ehdotuksiin tai siirtämään ne sellaiselle vastaajalle, jolle asia kuuluu. Viestin esittäjälle pitää myös kertoa siirrosta.”

Aloitteesta on saatu 10.3.2011 hallintokeskuksen oikeuspalvelujen lausunto, joka on **liitteenä 27**.

Khs viittaa saatuun lausuntoon ja toteaa, että palveluperiaate kuuluu hyvään hallintoon. Hallintolaissa on säädetty yleinen velvollisuus vastata kuntalaisten asiointia koskeviin kysymyksiin ja tiedusteluihin sekä antaa hallintoasian hoitamiseen liittyvää neuvontaa. Luottamushenkilöiden tiedonsaantioikeudesta on lisäksi säädetty kuntalaissa.

Kaupungin virastoille ja liikelaitoksille annettujen ohjeiden (Helsingin kaupungin viestinnän ohjeet, Khs 7.9.2009) mukaan kansalaisilla on oikeus saada riittävän kattava vastaus kysymyksiinsä kaupungin päätöksenteosta ja hallinnosta ilman aiheetonta viivytystä. Ohjeet koskevat myös sähköpostitiedusteluihin vastaamista.

Lähtökohtana on, että virastot ja laitokset huolehtivat neuvontapalveluiden järjestämisestä ja niiden riittävydestä itsenäisesti. Khs toteaa, et-

2.5.2011

tä aloitteessa on kiinnitetty huomiota tarpeeseen yhtenäistää kuntalaisten viesteihin vastaamisen hyviä käytäntöjä ja parantaa vastausten kieliasua.

Khs katsoo, että kaupungin viestinnän ohjeita on syytä täydentää erikseen annettavilla kaikkia virastoja ja liikelaitoksia koskevilla yleisohjeilla aloitteessa esitetyllä tavalla.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Anja Vallittu, puh. 310 36046)

2.5.2011

13

VT SANNA VESIKANSAN JA 3 MUUN VALTUUTETUN ALOITE JÄRJESTÖ-
AVUSTUSTEN KESKITTÄMISESTÄ

Kvsto 19.1.2011, asia 13
Khs 2011-141

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Vantaalla kaupungin myöntämien järjestöavustusten haku on keskitetty ja samalla avustusten myöntämisperiaatteet on yhdenmukaistettu. Avustusten myöntäminen ja käsittely on siirtynyt vuoden 2010 alusta alkaen kokonaan vapaa-aika- ja asukaspalvelut -toimialan tehtäväksi. Uudistuksella avustusten hakemista ja niiden käytön tilitystä halutaan yksinkertaistaa ja läpinäkyvyyttä lisätä.

Helsingin tulisi myös helpottaa järjestöavustusten hakemista ja yhdenmukaistaa eri hallintokuntien käytäntöjä. Tällä hetkellä avustuksia esimerkiksi koululaisten iltapäivätoimintaan myöntää monta eri virastoa, samoin esimerkiksi mielenterveystyöhön ja vertaistukeen. Lautakuntiin tulee joka vuosi myös lukuisia hakemuksia, joista puuttuu joku keskeinen tieto ja tämän seurauksena järjestö jää täysin ilman avustusta.

Järjestöt tekevät arvokasta työtä. Helsinki voisi vapaaehtoistyön juhluvuonna 2011 parantaa järjestöjen saamaa neuvontaa ja yksinkertaistaa käytäntöjään.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että Helsinki keskittää järjestöavustusten haun, selkeyttää hakuohjeistoa ja uudistaa järjestöavustusten myöntämisperiaatteet läpinäkyviksi ja yhdenmukaisiksi.”

Khs toteaa, että järjestöjen tekemä työ ja järjestöt yhteistyökumppaneina ovat arvokkaita kaupunkilaisten hyvinvoinnin kannalta. Kaupungin strategiaohjelmassa myös korostetaan kaupunkilaisten omaa vastuuta, jonka yksi ilmentymä on vapaaehtoistyö.

Uusi sähköinen avustusjärjestelmä otetaan kaupungilla käyttöön syksyn 2011 aikana ja se tulee edistämään järjestöavustusten koordinointia ja helpottamaan avustusten hakua. Sähköisen avustusjärjestelmän käyttöönoton jälkeen järjestöt voivat jättää avustushakemuksensa sähköisesti asiointi.hel.fi-portaalin kautta ja seurata hakemuksensa käsittelyä asiointikansiossaan. Avustusten hakemisesta tullaan myös jatkossa tiedottamaan keskitetysti kaupungin verkkosivuilla. Avustuksia voi jättää mm. kulttuurikeskuksen, liikuntaviraston, nuorisoasiainkeskuksen sekä terveys-, sosiaali- ja opetustoimen alaiseen toimintaan liittyen. Yhteensä yksitoista virastoa myöntää avustuksia järjestöille, kukin omalla alallaan. Hakuaikoja ja myöntämisperiaatteita ei ole kaikilta osin mah-

2.5.2011

dollista yhtenäistää avustettavissa toiminnoissa olevien erojen vuoksi. Hakuajat ja myöntämisperiaatteet on pyritty määrittämään mahdollisimman pitkälle huomioiden eri hakijoiden toiminta. Helsingin jakamat järjestöavustukset ovat suuruudeltaan 70 milj. euroa vuodessa.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kj / Tapio Korhonen, puh. 310 36050)

2.5.2011

14

VT TUULI KOUSAN JA 15 MUUN VALTUUTETUN ALOITE ISON ROOBERTIN-
KADUN VIIHTYISYYDEN PARANTAMISESTA

Kvsto 2.3.2011, asia 14

Kvsto 25.8.2010, asia 15

Khs 2010-1548

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Iso Roobertinkatu on yksi Helsingin harvoista kävelykaduista ja sellaisena arvokas. Vilkkaan kadun varrella toimii monia pieniä ja aktiivisia yrityksiä, joiden tärkeimpiin toimintaedellytyksiin kuuluu riittävä asiakasvirta. Kävelykatu itsessään on kuitenkin kolkko ja jatkuvasti täynnä huoltoliikennettä sekä luvattomasti pysäköityjä autoja. Kadun yleisilme on paikoin kroonisesti siivoton.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunki selvittää kuinka Ison Roobertinkadun viihtyisyyttä, koko kadun kattavaa siisteyttä ja huoltoliikenteen järjestelyjä voitaisiin parantaa yhteistyössä kadun yrittäjien ja asukkaiden kanssa. Emme toivo laajamittaisia katutöitä, vaan selvitystä muun muassa mahdollisuudesta järjestää siivous keskitetysti, tukea yrittäjien mahdollisuutta järjestää yhteisiä tapahtumia ja hankkia kadulle esimerkiksi siirreltäviä istutuksia, uusia kalusteita sekä huoltoliikennettä sääteleviä ajoportteja. Edellytämme, että prosessissa konsultoidaan sekä kiinteistöjen omistajia että kivijalkaliikkeiden yrittäjiä."

Aloitteesta on saatu 21.10.2010 yleisten töiden lautakunnan ja 4.11.2010 kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 28 ja 29**.

Khs toteaa, että aloite on ollut kerran aikaisemmin käsiteltävänä. Kvsto päätti 2.3.2011 (asia 14) palauttaa asian uudelleen valmisteltavaksi. Palautus perustui valtuutettu Tuuli Kousan valtuutettu Elina Moisioin kannattamana tekemään ehdotukseen, että kaupunginvaltuusto päättäisi palauttaa aloitteen kaupunginhallitukselle uudelleen valmisteltavaksi siten, että Ison Roobertinkadun viihtyisyyttä parannetaan yhteistyössä alueen yrittäjien ja kadun kiinteistöjen kanssa, mm. tarkentamalla kadun siivousvastuita.

Kh:n esitys oli tuolloin seuraava:

"Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että Iso-Roobertinkadun perusparannusta on suunniteltu, mutta perusparannuksen toteutus ei taloudellisista syistä ole rakennusviraston lähivuosien suunnitelmissa. Perusparannuksen yhteydessä on tarkoitus toteuttaa laitonta ajoa estävät pollarit.

2.5.2011

Pysäköinninvalvontaa kadulla tehostetaan, ja yhteistyötä kiinteistöjen kanssa voidaan lisätä nykyisestä. Kaupunki huolehtii jo nyt kadun keskiosan aurauksesta kiinteistöjen sijasta.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.”

Aloitteesta on saatu 31.3.2011 yleisten töiden lautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 30**.

Khs viittaa yleisten töiden lautakunnan uuteen lausuntoon ja toteaa, että Iso Roobertinkadun puhtaanapidosta vastaavat kadun varren kiinteistöt. Rakennusvirasto tukee kiinteistöjen puhtaanapitotyötä asennuttamalla kadulle roska-astioita, mikäli kiinteistöjen omistajat sitä pyytävät ja sitoutuvat astian tyhjentämiseen. Puhtaanapito- ja talvikunnossapitotyöt on mahdollista tilata rakennuttamispalvelu Staralta siten, että kaikki kadun kiinteistöt tilaavat samat työt (puhtaanapito ja auraus, liukkaudentorjunta ja lumen poiskuljetus). Rakennusvirasto tehostaa alueen pysäköinninvalvontaa.

Nykyisessä taloudellisessa tilanteessa kaupungin kausikasvien istutusmäärää ei ole mahdollista lisätä. Kauppiaat ja asukkaat voivat halutessaan kustantaa kukka-astioita ja niiden hoidon.

Rakennusvirasto tekee jo nyt yhteistyötä Iso Roobertinkadun kiinteistöjen ja yritysten kanssa ja on valmis laajentamaan sitä. Virasto kannustaa yhteisten tapahtumien järjestämistä ja antaa tukea mm. talkooluontoihin tapahtumiin toimittamalla välineistöä lainaksi. Kevään aikana rakennusvirasto kutsuu kävelykadun kiinteistöjen ja yritysten omistajat keskustelemaan mahdollisuuksista löytää keinoja kävelykadun siisteyden kohottamiseen ja viihtyisyyden parantamiseen.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

2.5.2011

15

VT TERHI MÄEN JA 14 MUUN VALTUUTETUN ALOITE TILAAJAVASTUULAIN VELVOITTEISTA RAKENNUTTAMISHANKINNOISSA

Kvsto 22.9.2010, asia 12
Khs 2010-1710

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Viime kevään A-talk-ohjelmassa tuotiin julki, että Helsingin kaupunki suosii rakennuttamishankinnoissa halvimpia tarjouksia. Se tarkoittaa käytännössä, että esimerkiksi viime talven lumet katoilta pudottivat ulkomaiset harmaat/mustat 'reppufirmat'. Nyt on monien koulujen katot hakattu kirveillä reikiä täyteen ja vedet valuvat sisälle kun ammattitaidottomat työmiehet ovat lumet pudottaneet. Korjauslaskuista voi syntyä satojen miljoonien eurojen kustannukset kuntalaisille. Tämäkö on kokonaisvaltaisesti edullista hankintaa?

Miten kaupungin teettämässä rakennuttamishankinnoissa toteutuu tilaajavastuulaki?

Tilaajavastuulaissa todetaan seuraavaa:

'Rakentamisessa selvitysvelvollisuus koskee kaikkia tilaajia, vaikka rakentaminen ei kuuluisi tilaajan tavanomaiseen toimintaan. Rakentaminen kattaa uudisrakentamisen lisäksi muun muassa huolto-, korjaus-, maa- ja vesirakentamisen. Rakentamisessa sopimuskumppanin ei tarvitse olla työnantaja, vaan lakia sovelletaan myös yhden miehen yrityksiin.'

Edellä olevan johdosta esitän, että Helsingin kaupunki ryhtyy toimenpiteisiin, jotta Helsingin kaupungin rakennuttamishankinnoissa täyttyvät tilaajavastuulain velvoitteet."

Aloitteesta on saatu 23.3.2011 yleisten töiden lautakunnan ja 21.3.2011 Staran lausunnot, jotka ovat **liitteinä 31 ja 32**.

Khs viittaa yleisten töiden lautakunnan lausuntoon ja toteaa, että kaupungilla on harmaan talouden torjuntaa koskevat ohjeet, joissa määritellään hankintojen menettelytavat sekä hankintailmoituksen, tarjouspyynnön ja hankintasopimuksen ehdot, joita noudatetaan harmaan talouden torjumiseksi.

Pääurakoitsijan edellytetään vaativan aliurakoitsijoiltaan tilaajavastuulain mukaiset selvitykset ja todistukset mm. verojen ja lakisääteisten maksujen maksamisesta sekä työntekijöiden oleskeluluvasta. Rakennuttajalla tai urakan tilaajalla on oikeus olla hyväksymättä sellaista urakoitsijaa tai aliurakoitsijaa, joka ei toimita vaadittuja selvityksiä. Tilaaja-

2.5.2011

vastuulain edellyttämien selvitysten toimittaminen on asetettu tarjoajia sitovaksi ehdottomaksi vaatimukseksi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

2.5.2011

16

VT KIMMO HELISTÖN JA 14 MUUN VALTUUTETUN ALOITE KIERRÄTYS-
PÄIVIEN JÄRJESTÄMISESTÄ OSAKSI WORLD DESIGN CAPITAL
-VUODEN TAPAHTUMIA

Kvsto 6.10.2010, asia 9
Khs 2010-1849

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Huonekalujen, kodinkoneiden ja muiden käytöstä jääneiden tavaroiden kierrättäminen on kierrätyskeskuksesta ja kirpputoreista huolimatta vaikeaa. Monet taloyhtiöt joutuvat vuosittain tilaamaan asukkaiden ylijäämätavaroiden takia siirtolavoja, joista käyttökelpoisetkin tavarat päätyvät kaatopaikoille.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että tutkittaisiin mahdollisuuksia yhdessä HSY:n ja Kierrätyskeskuksen kanssa järjestää kierrätyspäiviä, jolloin ihmiset voisivat tuoda kierrätettävät tavaransa etukäteen sovitulle katu- tai torialueille kattavasti ympäri kaupunkia. Kierrätyspäivät voisivat olla osa World Design Capital -vuoden tapahtumia.”

Aloitteesta on saatu 27.12.2010 HSY Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymän ja 4.3.2011 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot, jotka ovat **liitteinä 33 ja 34**.

Khs toteaa, että tällä hetkellä pääkaupunkiseudulla on tarjolla useita eri palveluita kierrätyskelpoisten tavaroiden eteenpäin toimittamiseksi. Näistä HSY Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymä tarjoaa mahdollisuuden tuoda käyttökelpoiset tavarat Kivikon ja Konalan Sortti-asetuille, joissa on ns. kierrätyskontti käyttökelpoisille tavaroille. Kontin tavarat toimitetaan edelleen Pääkaupunkiseudun Kierrätyskeskus Oy:lle. Pääkaupunkiseudun Kierrätyskeskuksella on toimipisteidensä vastaanoton lisäksi maksuttomat Hyvä kiertää -autot käyttökelpoisille vaatteille ja pientavaralle sekä maksuton nouto huonekaluilla ja elektroniikalle. HSY tarjoaa myös tuottajayhteisöjen kanssa keväisin kiertävien autojen palveluita maksutta kotitalouksille. Lisäksi Helsingin kaupungin ylläpitämä rakennustarvikkeiden kierrätyskeskus Oulunkylässä vastaanottaa uusia ja käytettyjä rakennusmateriaaleja, laitteita ja koneita. Seudulla toimii myös hyväntekeväisyyteen varoja kerääviä kirpputoreja, joihin otetaan vastaan lahjoituksena käyttökelpoista tavaraa.

Khs katsoo, että nykyinen käytetyn, käyttökelpoisen tavarahan hyödyntämisen palveluvalikoima on alueella korkeatasoinen ja kattava.

Khs toteaa, että HSY tehostaa tiedotusta nykyisistä kierrätysmahdollisuuksista yhteistyössä Pääkaupunkiseudun Kierrätyskeskuksen kans-

2.5.2011

sa. Jäteneuvontaa voidaan suunnitella myös osana World Design Capital -vuoden tapahtumaa.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Erja Saarinen, puh. 310 36102)

2.5.2011

17

VT JUHA HAKOLAN JA 23 MUUN VALTUUTETUN ALOITE SUUTARILAN
OMAKOTIALUEEN SORATEIDEN KUNNON PARANTAMISESTA

Kvsto 20.10.2010, asia 16
Khs 2010-1935

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Keskustelu ja päätöksenteko Suutarilan omakotialueen (40. kaupunginosa) sorateiden päällystämisestä on jatkunut useita vuosia. Asiasta on tehty erilaisia päätöksiä asian saattamiseksi kuntoon, mutta yhtä monesti päätöksiä on lykätty eri syistä.

Helsingin kaupungin rakennusviraston internet-sivuilla todetaan yksiselitteisesti seuraavaa: '... vanha katu korjataan, kun sen kunto ei enää ole riittävä toimivuuden, turvallisuuden tai viihtyisyyden kannalta'.

Suutarilan omakotialueen soratiet eivät täytä edellä mainittuja toimivuuden, turvallisuuden tai viihtyisyyden kriteerejä. Katujen päällystämässä on kyse suurelta osin turvallisuudesta, sillä päällystämisen jälkeen alueelle olisi tarvittaessa mahdollista rakentaa hidastetöyssyjä estämään liian suuria ajonopeuksia ja näin parantamaan mm. lasten ja jalankulkijoiden turvallisuutta.

Edellä olevan johdosta esitämme kunnioittavasti, että Helsingin kaupunki ryhtyisi toimenpiteisiin, jotta Suutarilan omakotialueen sorateiden kunnan parantamiseen ryhdytään ja niiden turvallisuutta parannetaan mahdollisimman pikaisesti."

Aloitteesta on saatu 8.3.2011 yleisten töiden lautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 35**.

Khs viittaa yleisten töiden lautakunnan lausuntoon ja toteaa, että Suutarilan pientaloalueen sorapintaisia katuja on rakennettu valmiiksi lähinnä laajempiin asuntotuotantohankkeisiin liittyen. Rakentamattomista kaduista on 2009–2010 laadittu katu- ja rakennussuunnitelmat. Alueen katujen rakentaminen on käynnistynyt Sateenkaarentien osalta. Kaupungin nykyisen taloudellisen tilanteen takia sorakatuja rakentamisesta joudutaan kuitenkin tinkimään, eikä alueen kaikkien katujen rakentaminen ole lähivuosina toteutumassa.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

2.5.2011

18

VT TUOMO VALOKAISEN JA 25 MUUN VALTUUTETUN ALOITE JULKISTEN
RAKENNUSTEN SÄHKÖ- JA LÄMMITYSKULUJEN TARKISTAMISESTA

Kvsto 20.10.2010, asia 18
Khs 2010-1931

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Me allekirjoittaneet pyydämme, että Helsingin kaupunki ryhtyy tarkistamaan sähkö- ja lämmityskuluja niin, että julkisten rakennuksien, esimerkiksi museoiden, eduskunta, Finlandia ja kaupungintalojen ulkovalaistusta vähennettäisiin.

Helsingin kaupungin lukuisissa virastoissa ja laitoksissa ovat tietokoneet ja näyttöpäätteet yötä päivää tarpeettomasti päällä. Kaikkien edellä mainittujen sisätilojen liiallinen lämmitys on kallista.

Muistutan, että Helsinki maksaa sähköstä ja lämmöstä noin 70 miljoonaa euroa vuodessa.

Säästöä syntyisi jos energiankulutusta vähennettäisiin 10 prosenttia.

Tällä saavutettaisiin pian miljoonien jopa kymmenien miljoonien eurojen säästöt."

Aloitteesta on saatu 23.3.2011 yleisten töiden lautakunnan ja 31.12.2010 kiinteistölautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 36 ja 37**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että kaupungilla on vuodesta 1980 alkaen ollut säännöllinen kiinteistökohtainen sähkön-, lämmön- ja vedenkulutuksen seuranta. Internet-pohjainen, kiinteistökohtainen energiankulutusseuranta koko kaupunkikonsernin tasolla alkoi vuonna 2008.

Kaupungilla on lukuisia energiatehokkuuden parantamiseen sekä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tähtääviä sopimuksia ja ohjelmia, joiden avulla energian säästöä pyritään saamaan aikaan. Kaupungin kiinteistöjen energiansäästötyössä kiinnitetään erityistä huomiota tilojen oikeaan lämpötilaan. Ulkovalaistuksessa energiaa säästetään mm. hämäräkytkimien ja aikaohjausten avulla sekä ottamalla käyttöön nykyistä energiatehokkaampia valaisimia. Tietokoneiden työasemat ohjataan yöksi virransäästötilaan.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

2.5.2011

19

VT PIA PAKARISEN JA 4 MUUN VALTUUTETUN ALOITE POLKUPYÖRIEN
PAIKOITUSTILASTA MUNKKINIEMEN PUISTOTIELLÄ

Kvsto 10.11.2010, asia 17
Khs 2010-2104

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Laajalahden aukiolla Munkkiniemen Puistotien varrella olevalla raitiovaunupysäkillä vallitsee arkipäivisin paikoitettujen polkupyörien sekamelska. Polkupyöräilijät jättävät menopelinsä pysäkin viereen parkkiin siirtyäkseen raitiovaunuun ja matkustaakseen keskustan suuntaan. Polkupyöriä sidotaan erilaisin lukkorakennelmin pysäkin aitaan tai alueen puihin päivän ajaksi.

Pyöräilyn suosio on myönteistä, ja moni muukin saattaisi käyttää paikkaa polkupyöränsä liityntäpysäköintiin, jos pyörä olisi mahdollista jättää turvallisesti ja siistimmin pysäkin lähelle.

Tilanteen korjaamiseksi ehdotan, että Laajalahden aukion pysäkillä tuotaisiin kunnollinen pyöräteline noin 25 polkupyörälle. Se mahtuisi hyvin pysäkin aidan ja viereisen pyörätien väliin esimerkiksi ns. viistomallisena."

Aloitteesta on saatu 7.2.2011 liikennelaitos-liikelaitoksen johtokunnan ja 2.2.2011 yleisten töiden lautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 38 ja 39**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että yleisten töiden lautakunta on 20.4.2010 hyväksynyt Munkkiniemen puistotien perusparannuksen katusuunnitelman. Suunnitelman mukaan Laajalahden aukiolle rakennetaan kaksi pyörätelinettä raitiovaunupysäkkien tuntumaan. Telineet toteutetaan aikaisintaan vuonna 2012.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

2.5.2011

20

VT OLLI VALTOSEN JA 19 MUUN VALTUUTETUN ALOITE ESTEETTÖMÄN
LIKKUMISEN VARMISTAMISESTA LUMIOLOSUHTEISSA

Kvsto 8.12.2010, asia 20
Khs 2010-2296

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Vuosi 2010 on ollut kaupungin talvikunnossapidon kannalta haastava. Joulukuun lumitilanteen perusteella näyttää siltä, että haastavat olosuhteet jatkuvat.

Runsasluminen talvi vaikeuttaa kaikkien liikkumista. Helsingin ahtaat kadut pysäköityine autoineen tekevät aurauksen hankalaksi. Jos Helsinki kykeneekin pitämään varsinaiset ajoradat auki autoja varten, ja lankulkijoiden tilanne jäisillä ja lumisilla katukäytävillä on tukala. Erityisen hankalaa liikkuminen on vanhuksille, pienten lasten perheille ja liikuntarajoitteisille.

Monelle vanhukselle ulkona kulkeminen on talvella niin hankalaa ja pelottavaa, että he pysyvät sisätiloissa. Tämä lisää vanhusten yksinäisyyttä ja eristäytyneisyyttä. Liukastuminen merkitsee vanhalle ihmiselle todellista tapaturmariskiä. Tapaturmien aiheuttaman kärsimyksen lisäksi sairaaloiden, kuntoutuksen ja kotipalvelun ruuhkat lisääntyvät.

Todennäköisesti runsaslumisia talvia esiintyy myös tulevaisuudessa. Rakennusvirasto on valtuustoaloitteen pohjalta käynnistänyt kadunpidon kehittämis- ja koordinoitutyöryhmän, joka valmistelee Helsingin talvihoidon kokonaisvaltaista kehittämisselvitystä. Sen päämääränä on saada uudet toimintaa tehostavat menettelytavat mahdollisimman nopeasti käyttöön, jotta kaupunki olisi paremmin varautunut vastaaviin ankariin talviin hyvissä ajoin.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että talvihoidon kehittämisselvityksessä pitää ottaa huomioon lapsiperheiden, vanhusten ja liikuntarajoitteisten tarpeet Helsinki kaikille -projektin tavoitteiden mukaisesti.”

Aloitteesta on saatu 10.3.2011 yleisten töiden lautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 40**.

Khs viittaa yleisten töiden lautakunnan lausuntoon ja toteaa, että kaupunginjohtajan asettaman kadunpidon kehittämisselvitystyöryhmän raportissa 28.2.2011 on kiinnitetty huomiota mm. katujen talvihoidon laatuvaatimuksiin ja liukkaudentorjuntaan. Raportti sisältää useita ehdotuksia, joiden toteuttaminen edesauttaa myös esteettömän liikkumisen mah-

2.5.2011

dollisuuksia. Kj on 30.3.2011 päättänyt lähettää raportin tiedoksi ja toimenpiteitä varten mm. rakennusvirastolle.

Talvihoidon laatutasovaatimuksia tarkistetaan, ja kadunpidon palvelutuottajilta edellytetään vaatimusten mukaista laatua. Rakennusvirasto määrittää riittävän liukkaudentorjuntatason eri alueilla ja eri keleillä ja kehittää liukkaudentorjuntapalvelua. Lisäksi selvitetään, voidaanko erilaisten suolojen ja muun materiaalin käytöllä parantaa pyöräteiden ja jalkakäytävien liukkaudentorjuntaa. Myös lumen aurausta ja poiskuljetusta tehostetaan.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

2.5.2011

21

VT SANNA VESIKANSAN JA 1 MUUN VALTUUTETUN ALOITE VUOROPYSÄKÖINTIKOKEILUSTA

Kvsto 19.1.2011, asia 14
Khs 2011-142

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Kaksi lumitalvea on osoittanut, että Helsingin katujen talvikunnossapitoon tarvitaan uusia ratkaisuja: ei ainoastaan ahtaille raitiovaunukaduille mutta myös laajemmin koko kaupunkiin. Ehdotan, että viimeistään ensi talvena Helsinki kokeilee vuoropysäköintiä tietyillä kaduilla sekä kantakaupungissa että esikaupunkialueilla.

Vuoropysäköinnissä kielletään ajoneuvon pysäköinti tien toisella puolella esimerkiksi kuukauden parittomina päivinä ja toisella kuukauden parillisina päivinä. Toki vuorottelu voi perustua pidempäänkin ajanjaksoon, jos tieliikenneasetus sen sallii.

Tavoitteena on, että kyseisten teiden varrella olevat jalkakäytävät voidaan puhdistaa lumesta tehokkaammin. Lisäksi jalankulkijat voivat käyttää jalkakäytäviä sen sijaan, että hakeutuisivat kävelemään keskelle ajorataa, joka yleensä on lumetonta. Tieosuuksilla, joissa ei ole jalkakäytäviä, jalankulkijoiden turvallisuus paranee merkittävästi, koska vuoropysäköinti mahdollistaa paremmin lumen aurauksen ajoradan sivuun ja lisää ajoneuvoliikenteen ja jalankulkijoiden käytettävissä olevaa ajorataleveyttä.

Vuoropysäköinnin myötä aurauskaluston työ helpottuu ja nopeutuu, kun teiden varsille pysäköityjä ajoneuvoja ei tarvitse kaarrellen väistellä. Auraustulos parantuu ja poiskuljetettavan lumen keruu helpottuu. Vuoropysäköinti voi säästää siten myös kaupungin auraus- ja lumenpoistokuluja.

Kokeilulla selvitetäisiin vuoropysäköinnin hyödyt jalankulkijoille, autoilijoille ja tien kunnossapidossa vastaaville, mikä saattaisi mahdollistaa vuoropysäköinnin laajemman käytön tulevana talvikausina. Lisäksi selvitetäisiin vuoropysäköinnin kustannussäästövaikutus.

Lisäksi tavoitteena on edistää sitä, että kyseisiä teitä ei käytettäisi ke-
sääautojen pitkäaikaispysäköintiin.

Kokeilun kustannukset muodostuvat vain teiden varsille asetettavista liikennemerkkeistä ja niiden asennuskustannuksista."

2.5.2011

Aloitteesta on saatu 16.3.2011 kaupunkisuunnittelulautakunnan ja 10.3.2011 yleisten töiden lautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 41 ja 42**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että kaupunginjohtajan asettaman kadunpidon kehittämis- ja koordinoimistyöryhmän raportissa 28.2.2011 on eräänä kadunvarsipysäköintiä koskevana ehdotuksena talviaikaisten pysäköintirajoitusten, kuten vuoropysäköinnin, käyttäminen. Vuoropysäköintiä tullaan kokeilemaan ja päätökset sen ja muiden mahdollisten talviaikaisten pysäköintimallien käytöstä tehdään 2011 loppuun mennessä.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

2.5.2011

22

VT MAIJA ANTTILAN JA 18 MUUN VALTUUTETUN ALOITE LUMEEEN
VARAUTUMISESTA

Kvsto 19.1.2011, asia 15
Khs 2011-137

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingin jalkakäytävien ja ajoväylien hoito on tänä talvena ollut liian heikkoa. Etenkin runsaslumiseen talveen varautuminen oli erityisen heikkoa. Kaikki ne päätökset, jotka koskivat kadunvarsipysäköintiä tai ajoneuvojen poissiirtoa tai lumien aurausta olisi pitänyt tehdä ennakkoivasti jo etukäteen. Jotta tilanne ei jatkuisi samanlaisena ensi talvena, kaupunginhallituksen tulisi laatia selvät ohjeet omille hallintokunnilleen ja käydä yhteistyöneuvottelut taloyhtiöiden ja poliisin ja palo- ja pelastusviranomaisten kanssa.

Jatkossa tulisi ohjeistaa mm. seuraavissa asioissa

- 1 kadunvarsipysäköintiä on rajoitettava talviaikana kanta-kaupungin kapeilla kaduilla, etenkin niillä kaduilla, joilla kulkee ratikka tai jotka muuten ovat tärkeitä julkisen liikenteen katuja.
- 2 kadunvarsipysäköintiä koskeva ohjeistus ja päätökset pysäköinnin sallimisesta pitäisi kokonaisuudessaan käydä läpi ottaen huomioon talvikunnossapito, kasvava julkinen ja ammattiliikenne. Kaupungissa on paljon maanalaista pysäköintitilaa. Parkkiluolien omistajien kanssa on käytävä neuvottelut asukaspysäköinnin kohtuullisesta maksupolitiikasta.
- 3 puhtaanapito- ja lumenaurauskaluston riittävyys on arvioitava riittäväksi. Mahdolliset kustannusnousut on otettava mukaan seuraaviin budjetteihin.
- 4 katujen hiekoitus ja kiinteistöyhtiöiden vastuut on selkiytettävä. Jos kiinteistöyhtiöt eivät hoida velvollisuuksiaan, kaupungin on puututtava asiaan ja tarpeen tullen hoidettava asia kuntoon ja laskutettava kiinteistöyhtiöitä.
- 5 katujen ja jalkakäytävien talvikunnossapidosta on laadittava selkeät laatulupaukset, missä määritellään puhtaanapidon aikataulut ja eri katu- ja kaupunginosien tasapuolinen kohtelu."

2.5.2011

Aloitteesta on saatu 23.3.2011 yleisten töiden lautakunnan, 21.3.2011 rakennuslautakunnan, 16.3.2011 kaupunkisuunnittelulautakunnan ja 8.4.2011 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot, jotka ovat **liitteinä 43–46**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että kaupunginjohtajan asettaman kadunpidon kehittämistyöryhmän raportissa 28.2.2011 on kiinnitetty huomiota aloitteessa mainittuihin asioihin. Työryhmän raportti sisältää yli 30 talvikunnossapitoon liittyvää ehdotusta. Pääosa toimista on mahdollista toteuttaa vuoden 2012 loppuun mennessä. Kj on 30.3.2011 päättänyt lähettää raportin tiedoksi ja toimenpiteitä varten mm. rakennusvirastolle. Raportissa mainittujen ehdotusten lisäksi rakennusvirastoa kehoitettiin tekemään selvitys kokonaisvastuuhoidon laajentamisesta kantakaupunkiin.

Kadunvarsipysäköintiä koskevia ehdotuksia raportissa on useita, mm. erilaisten pysäköintirajoitusten käyttö ja siirtokehoitusmenettelyn kehittäminen. Yhteistoimintaa yksityisten pysäköintilaitosten kanssa on kehitetty kuluneena talvena ja yhteistyötä on tarkoitus tehostaa.

Erilaisille alueille tehokkaimmat lumenpoistomenetelmät on tarkoitus selvittää sekä kehittää lumen vastaanottopaikkatoimintaa. Katujen talvihoidolle laaditaan laatutasovaatimukset ja laadun seuranta paranetaan. Kadunhoitovelvoitteiden hoitoa pyritään parantamaan mm. laatimalla kadunpitojärjestys, jossa annetaan lakia täydentäviä määräyksiä mm. lumen varastoinnista, katto- ja pihalumien poistosta jne.

Esikaupunkialueilla kaupunki on ottanut kiinteistöille kuuluvat kadunhoitotehtävät hoitaakseen. Kantakaupungissa Etu-Töölöä lukuun ottamatta ko. velvoitteet kuuluvat kiinteistöille. Työryhmä on ehdottanut, että tontinomistajille/-haltijoille kuuluva lumen poiskuljetus ja katujen pesu otettaisiin kaupungin tehtäväksi perimällä vastaavat kustannukset tontinomistajalta/-haltijalta. Lisäksi rakennusvalvontaviraston resursseja valvoa tontinomistajien vastuulla olevien velvoitteiden hoitoa ehdotetaan lisättäväksi.

Rakennusvirasto laatii varautumissuunnitelman, jonka avulla erityistilanteisiin, kuten runsaslumisiin talviin, voidaan entistä paremmin varautua.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Ryj / Kristiina Matikainen, puh. 310 36035)

2.5.2011

23

VT TARJA TENKULAN JA 6 MUUN VALTUUTETUN ALOITE TERVEYS-
ASEMIEN KESKITETYSTÄ AJANVARAUKSESTA

Kvsto 24.11.2010, asia 11

Kvsto 21.4.2010, asia 20

Khs 2010-828

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingin terveysasemat ovat eri puolilla kaupunkia kuormittuneet eri tavalla. Tätä ongelmaa halutaan parantaa 1.4.10 alkaneella vapaalla hakeutumisella haluamalleen terveysasemalle.

Nyt esitetyssä mallissa asiakas valitsee, millä asemalla hän haluaa jatkossa käydä. Tämä ei kuitenkaan poista akuuttiaikojen ruuhkautumista epätasaisesti terveysasemien välillä. Keskitetyn ajanvarauksen kautta asiakas saisi akuuttiaikoja nopeasti ja varausjärjestelmässä näkyisi kaikki vapaana olevat ajat koko kaupungin osalta. Tämä vähentäisi päivystysten jonoja.

Me allekirjoittaneet pyydämme kaupunkia selvittämään terveyskeskusten keskitetyn ajanvarauksen toteuttamista."

Khs toteaa, että aloite on ollut aikaisemmin Kvston käsiteltävänä.

Kvsto päätti 24.11.2010 (asia 11) palauttaa asian Khle uudelleen valmisteltavaksi siten, että terveyslautakunta selvittää ajanvarauksen parantamisen joko keskittämällä tai kokopäiväisellä ajanvarauksella tai muilla keinoilla. Asian palauttaminen perustui valtuutettu Maija Anttilan varapuheenjohtaja Rakel Hiltusen kannattamaan palautusehdotukseen.

Khn esitys oli tuolloin seuraava:

Khs on pyytänyt asiasta lausunnon terveyslautakunnalta (17.8.2010) ja talous- ja suunnittelukeskukselta (10.9.2010). Lausunnot ovat **liitteinä 47 ja 48**.

Khs viittaa terveyslautakunnan lausuntoon ja toteaa, että aloitteessa mainittu, 1.4.2010 voimaan tullut vapaa hakeutuminen koskee virka-ajan ulkopuolisia päivystyspalveluja Espoossa, Helsingissä, Kauniaisissa ja Vantaalla, jolloin asukkailla on mahdollisuus hakeutua kiireellistä tutkimusta ja hoitoa varten päivystyspisteisiin kuntarajoista riippumatta.

2.5.2011

Vapaaseen hakeutumiseen terveysasemien välillä siirrytään eduskunnassa käsiteltävänä olevan terveydenhuoltolain ja Khn linjausten mukaisesti. Kuntarajat ylittävä valinnanvapaus otetaan huomioon lainsäädännön mukaisesti. Kaikilla Helsingin terveysasemilla siirrytään työparimalliin vuoden 2010 loppuun mennessä terveyslautakunnan 15.6.2010 tekemän päätöksen mukaisesti. Hoidon tarpeen arvio ja hoidon koordinointi tapahtuu ensisijaisesti omahoitajan kautta kattaen sekä kiireelliset että kiireettömät ajanvaraukset.

Terveyslautakunnan lausunnossa on kuvattu keskitettyä ajanvarausta kokeilleiden alueiden kokemuksiin mm. potilaiden lisääntyneestä matkustamistarpeesta ja epätarkoituksenmukaisesta palvelujen käytöstä.

Terveysasemien toiminnan kehittämisessä on tarkoituksenmukaisempaa edetä terveyskeskuksen talousarvion puitteissa ja sosiaali- ja terveysministeriön Toimiva terveyskeskus -suositusten sekä terveyslautakunnan kehittämislinjausten mukaisesti.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

Khs on pyytänyt lausunnot terveyslautakunnalta (8.2.2011) ja talous- ja suunnittelukeskukselta (10.2.2011). Lausunnot ovat **liitteinä 49 ja 50**.

Khs toteaa, että terveysasemien päivystystoiminnan käytäntöjä on kehitetty viime vuosina aktiivisesti. Tavoitteena on, että kaikki terveysasematasoisesti hoidettavissa olevat päivystyspotilaat pystyttäisiin hoitamaan suoraan omalla terveysasemalla eikä heitä tarvitsisi ohjata esimerkiksi keskitettyyn päivystykseen.

Kaikki terveysasemat ovat siirtyneet työparimalliin vuoden 2011 alkuun mennessä. Omahoitajan kautta tapahtuva hoidon tarpeen ja hoidon kiireellisyyden arviointi parantaa potilaan ohjautumista suoraan oikeaan hoitoon. Osa potilaista voidaan hoitaa jo puhelinkontaktin yhteydessä. Vastaanottoa tarvitsevat ohjataan omalääkärille/-hoitajalle tai jos se ei ole mahdollista, terveysaseman muulle lääkärielle, hoitajalle tai erityis-työntekijälle. Omahoitajan kautta tapahtuvan hoidon tarpeen ja kiireellisyyden arvioinnin etuna verrattuna keskitettyyn ajanvaraukseen on, että potilaalle voidaan tarjota akuuttitilanteissa hoito ensisijaisesti aina hänen omalääkärilleen/-hoitajalleen tai muulle ammattihenkilölle hänen omalla terveysasemallaan.

Yhteydensaantia terveysasemalle on parannettu työparimalliin liittyvillä omahoitajien puhelintunneilla (klo 8–9 ja 12–13). Muina aikoina tai

2.5.2011

omahoitajan ollessa varattuna, puhelu ohjautuu terveysaseman toimistoon. Ajanvarausmahdollisuus on näin käytössä koko terveysaseman aukiolon ajan.

Terveysasemien ajanvarausjärjestelmiä ja yhteydensaannin parantamista on kehitetty lisäksi puhelinteknisillä ratkaisuilla, kuten takaisinsoittojärjestelmällä. Tässä järjestelmässä potilaan tarvitsee soittaa terveysasemalle vain kerran. Mikäli hän ei saa välitöntä yhteyttä, jää hänen puhelinnumeronsa järjestelmässä muistiin ja hänelle soitetaan takaisinpäin mahdollisimman pian. Uusia puhelinjärjestelmiä on koekäytössä usealla terveysasemalla ja pilotoinnin jälkeen järjestelmä on tarkoitus levittää kaikille terveysasemille.

Hyviä kokemuksia ajanvarauksen sujuvuudesta ja hoitoon pääsyn parantumisesta on saatu parhaillaan kokeilussa olevissa listautumismallin ja hyvä vastaanotto -mallin pilotoinneissa. Myös näitä toimintamalleja on tarkoitus laajentaa pilotointien jälkeen. Terveystenhuoltolain (voimaan 1.5.2011) myötä väestölle tulee oikeus vapaasti valita se kaupungin terveysasema, jolta hoitoa haluaa.

Terveysasemilla on jo tehty ja tämän vuoden kuluessa tullaan tekemään vielä lisää uudistuksia, jotka parantavat olennaisesti hoitoon pääsyä. Toimenpiteet lisäävät palvelutarjonnan tasa-arvoa terveysasemien ja kaupungin eri alueiden välillä. Näiden jo päätettyjen muutosten täytäntöönpano on kesken eikä niiden vaikutuksista ole vielä varmuutta mm. akuuttiaikojen ruuhkautumisen vähentymiseen. On tärkeää viedä ensin loppuun jo päätetyt toiminnan uudistukset sekä nähdä niiden vaikutukset ja vasta tämän jälkeen arvioida lisä uudistusten, kuten esim. mahdollisen keskitetyn ajanvarauksen tarve ja sisältö.

On myös huomattava, että keskitetyssä ajanvarauksessa hoidon tarpeen arviointi ja puhelimissa annettu neuvonta vaikeutuvat, koska potilaan aiempaa sairaushistoriaa ei tunneta niin hyvin kuin työparimallissa. Tämä saattaa johtaa palvelujen epätarkoituksenmukaiseen käyttöön ja aiheuttaa potilaille myös ylimääräistä matkustamistarvetta.

Ottaen huomioon kaikki edellä todettu Khs kannattaa keskitetyn ajanvarauksen mahdollisuuden selvittämistä, kun työpari- ja listautumismallin sekä terveysaseman valinta-oikeuden vaikutus terveysasemien epätasaisen kuormittumisen ja akuuttiaikojen ruuhkautumisen vähentäjänä on tiedossa.

Terveyslautakunnan lausuntoon sisältyy terveysvaikutusten arviointi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Marja-Liisa Rautanen, puh. 310 36148)

2.5.2011

24

VT ANTTI VUORELAN ALOITE PÄIVÄKOTIEN VÄLIPALOISTA

Kvsto 22.9.2010, asia 16

Khs 2010-1700

Aloitteentekijä mainitsee aloitteessaan seuraavaa:

”Päiväkodeissa iltapäivisin tarjottava välipala on tärkeä osa lasten päivittäistä ravintoa. Välipalalle pitää olla olemassa vaihtoehtona näkkileipä tai muu vaihtoehto, jos lapsi ei esimerkiksi allergian vuoksi tai muiden syiden vuoksi pysty syömään rahkaa. Kaupungin on tilaajana ja Palmian on toimittajana varmistettava, että vaihtoehtoisia välipaloja on saatavilla esimerkiksi näkkileivän muodossa.

Esitän, että vaihtoehtoinen välipala esimerkiksi näkkileivän muodossa otetaan päiväkodeissa käyttöön ensi tilassa.”

Aloitteesta on saatu 16.2.2011 sosiaalilautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 51.**

Khs viittaa saatuun lausuntoon ja toteaa, että lasten päivähoidon ruokalistat on laadittu siten, että 2/3 lapsen päivittäisen ravitsemuksen tarpeesta saadaan päivähoidossa tarjottavasta ateristiasta ja välipaloista. Päivähoidon ruokavalio perustuu pääsääntöisesti kuuden viikon kiertävään ruokalistaan. Kaikille lapsille tarjotaan pääsääntöisesti sama ateriakokonaisuus. Sen lisäksi näkkileipää on tarjolla kaikilla päivähoidossa tarjottavilla aterioilla.

Vaihtoehtoisia aterioita tai välipaloja tarjotaan lapsille, joilla on allergioita tai muu terveydellinen ruoka-aineisiin liittyvä rajoite. Näille lapsille tarjotaan lapsikohtaisesti laadittu erityisruokavalio ja vanhempien kanssa neuvotellaan ruokavalion käytännön toteuttamisesta.

Sosiaali- ja terveysministeriö uusinee lasten ravitsemussuositukset vuonna 2012. Yhtenä tarkistettavana kohtana on vegaaniruokaa koskevaa suositusta. Lasten päivähoidossa tarjottavien aterioiden vaihtoehdot arvioidaan suositusten uusimisen yhteydessä uudelleen yhdessä Palmian kanssa.

Khs pitää tärkeänä, että lasten päivähoidossa tarjottavat aamupala, lounas ja välipala muodostavat yhdessä riittävän osan lapsen päivittäisestä ravinnonsaannista ja että yhteistyössä vanhempien kanssa mahdollistetaan myös perhekohtaiset eettiset ja arvovalinnat.

2.5.2011

Myös vaihtoehtoisia välipaloja tarjottaessa on kiinnitettävä huomiota siihen, että kokopäivähoidossa olevien lasten aamupalan, lounaan ja välipalan tulee muodostaa 2/3 lapsen päivittäisestä ravinnonsaannista.

Lautakunnan lausuntoon liittyy terveysvaikutusten arviointi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Hilkka Tapiolinna, puh. 310 36048)

2.5.2011

25

VT SEIJA MUURISEN JA 13 MUUN VALTUUTETUN ALOITE IKÄIHMISTEN
PALVELURAKENTEEN KEHITTÄMISESTÄ

Kvsto 20.10.2010, asia 19
Khs 2010-1938

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Helsingin viimeisin vanhuspalveluohjelma oli voimassa vuoden 2009 loppuun saakka. Sen jälkeen ikäihmisten palvelujen kehittämistä ovat ohjanneet Helsingin kaupungin strategiaohjelman yleisluoteiset linjaukset vuosille 2009–2012. Helsingissä ei ole ollut halukkuutta laatia erillistä ikääntymispoliittista strategiaa, vaikka Ikäihmisten palvelujen laatusuositus edellyttää sitä kaikilta kunnilta.

Strategiaohjelman linjausten mukaan palvelujen rakennetta kevennetään lisäämällä palveluasumispaikkoja ja kotihoitoa, pilotoimalla ikääntyvien yhteisöllisiä asumisratkaisuja, tukemalla omaishoitoa sekä vähentämällä laitoshoidon. Kaikki nämä ovat oikeansuuntaisia tavoitteita. Linjaukset ovat kuitenkin liian yleisiä ja karkeita, jotta niiden avulla voitaisiin varmistaa iäkkäiden palvelurakenteen kehittäminen pitkäjänteisesti ja hallitusti, varsinkin kun iäkkäiden palvelujen järjestämiselle on tulevana vuosina isoja haasteita.

Palvelurakenteen kehittäminen on viime aikoina näyttänyt reaktiiviselta, eikä palvelujen tarjonta ole aina kohdannut palvelujen tarvetta. Tavoiteltujen, kevyempien avohoitopalvelujen tuottaminen ei ole kaikilta osin vastannut raskaampien laitospalvelujen vähentämistä toivotulla tavalla. Tästä aiheutuu jatkuvasti ylimääräisiä kustannuksia ja palveluketjuongelmia sekä henkilöstön kuormittumista kun pitkäaikaista hoivaa tai kuntoutusta tarvitsevat asiakkaat joutuvat jonottamaan kalliilla (yli)paikoilla sairaaloissa.

Edellä olevan johdosta esitän, että ikäihmisten palvelurakenteen kehittämiseksi laaditaan esim. viidelle seuraavalle vuodelle toteuttamissuunnitelma aikataulutuksineen laitoshoitopaikkojen vähentämisestä ja niiden korvaamisesta palveluasumisella, kotihoidolla, omaishoidolla ja ennaltaehkäisevillä palveluilla niin, että palvelujen kokonaisuus vastaa palvelujen tarvetta. Suunnitelma on sidottava ennakoiden väestökehitykseen ja budjetointiin, jotta palvelurakennemuutos sujuu hallitusti.”

Aloitteesta on saatu 9.12.2010 sosiaalilautakunnan, 22.12.2010 terveyslautakunnan ja 18.2.2011 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot, jotka ovat **liitteinä 52–54**.

2.5.2011

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että asianmukaiset ja tarpeita vastaavat ikäihmisten terveys- ja sosiaalipalvelut edellyttävät hallittua ja kokonaisvaltaista suunnittelua. Khs kannattaa aloitteessa mainittua pitkän tähtäimen suunnittelua terveyskeskuksen ja sosiaaliviraston, mukaan luettuna erikoissairaanhoidon, yhteistyönä. Siinä tulee olla tarpeellista väljyyttä muutoksille mahdollisten ennalta arvaamattomien haasteiden varalta. Suunnitelma konkretisoituu kullekin talousarviovuodelle virastojen käyttöön osoitetun määräraha-ajan rajoissa.

Terveysvaikutusten arvioinnin keskeinen näkökulma on se, tukevatko vanhusten palvelut ja sairauksien hoito ja hoiva vanhuksen päivittäistä selviytymistä ja toimintakykyä. Asiantuntevalla hoidolla, palvelulla ja kuntoutuksella sekä ympäristöllä on myönteisiä vaikutuksia vanhusten hoivan ja hoidon laatuun sekä heidän hyvinvointiinsa. Vanhuksen sairastuessa nopea sairauksien hoito ja siihen liittyvä kuntoutus on ensiarvoista. Vanhusten ja heidän omaistensa mukanaolo hoitopäätöksiä tehtäessä on tärkeää. Strategian mukainen palvelurakenteen muutos laitosasumisesta palveluasumisen suuntaan tukee myönteistä kehitystä.

Talousarvion täytäntöönpanopäätöksessä kaupunginhallitus kehotti sosiaali- ja terveystointia jatkamaan vanhuspalveluiden rakenneuudistusta tavoitteena tarpeenmukainen hoito, omaishoidon, palveluasumisen ja kotisairaanhoidon vahvistaminen sekä laitospainotteisuuden vähentäminen. Kaupunginhallitus saa neljän kuukauden välein selvityksen rakenneuudistuksen etenemisestä.

Lautakuntien lausuntoihin liittyy terveysvaikutusten arviointi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Hilkka Tapiolinna, puh. 310 36048)

2.5.2011

26

VT TUOMAS RANTASEN JA 27 MUUN VALTUUTETUN ALOITE SAATTOHOITOYKSIKÖN PERUSTAMISEN SELVITTÄMISESTÄ

Kvsto 20.10.2010, asia 20
Khs 2010-1934

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

Helsinki ostaa tällä hetkellä parantumattomasti sairaiden saattohoitoa palvelua Terhokodilta. Terhokodin palveluita on kiitetty paljon, mutta sen palvelupaikkatarjonta ei tällä hetkellä vastaa palvelun kysyntää, vaan on vahvasti alimitoitettua.

Tavallisilla sairaanhoidon osastoilla kuoleminen on normaalia ja hoitohenkilökunnan perusammattitaitoon kuuluu myös kuolevan saattohoidon hallitseminen. Saattohoito muiden potilaiden kanssa samoilla osastoilla on kuitenkin usein sekä potilaiden että hoitajien kannalta ylimääräistä ahdistusta ja stressiä tuottavaa.

Sekä potilaiden että hoitohenkilökunnan kannalta olisi järkevämpää, että saattohoidon osalta nyt osastoille hajautetut hoitoresurssit keskittään yksikköön, jossa olisi helpompi luoda kuoleville potilaille ja heidän vierailleen erityisesti elämän viimevaiheita tukeva ympäristö. Sinne voisivat myös hakeutua hoitajat, joilla on tähän vaativaan erityistehtävään soveltuva erikoistumisen halu ja kutsumus.

Tällä aloitteella esitämme, että kaupunki selvittää mitä hoidollisia ja hallinnollisia hyötyjä ja mahdollisia kustannusvaikutuksia olisi kaupungin oman saattohoitoyksikön perustamisesta.

Mikäli kaupungin oman palveluyksikön kehittämisen tiellä osoittautuisi olevan ylittämättömiä esteitä, tällä aloitteella ehdotetaan selvitettäväksi, kannattaako palvelujen hankintaa Terhokodilta lisätä."

Aloitteesta on saatu 26.1.2011 terveyslautakunnan ja 16.2.2011 sosiaalilautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 55 ja 56**.

Khs viittaa annettuihin lausuntoihin ja toteaa, että saattohoito tarkoittaa hoitoa ja tukea sairauden viime vaiheissa, ennen kuolemaa ja sen jälkeen. Saattohoitopotilaalla on etenevä parantumaton sairaus, johon ei ole tarjolla parantavaa hoitoa tai potilas on kieltäytynyt siitä. Jäljellä olevan eliniän arvioidaan olevan lyhyt. Hoidossa on keskeistä oireiden hallinta ja kärsimysten lievittäminen sekä läheisten tukeminen. Saattohoitopotilaat ovat eri-ikäisiä ja heillä on erilaisia vakavia sairauksia.

2.5.2011

Helsingissä saattohoitopotilaita pyritään hoitamaan mahdollisimman hyvin. HYKS-alueen saattohoidon tilannetta on selvitetty vuodesta 2009 alkaen ja toiminnassa on havaittu kehittämisen tarvetta. Vuonna 2010 perustettiin työryhmä, jonka tehtävänä on laatia ehdotus saattohoitopotilaan hoitopolusta erikoissairaanhoidon ja perusterveydenhuollon välillä sekä hyvän saattohoidon periaatteet. Ryhmässä ovat edustettuina HYKS, alueen kunnat ja Terhokoti. Ryhmä selvittää mm. aloitteessa mainittuja kysymyksiä saattohoidon organisoimisesta ja tarvittavista voimavaroista sekä kuntien mahdollisista uusista hoitoyksiköistä ja ryhmä tulee antamaan niistä ehdotuksensa.

Tällä hetkellä helsinkiläisiä saattohoitopotilaita hoidetaan kotihoidossa, kaupunginsairaalan kotisairaалassa ja vuodeosastoilla sekä sosiaalivieraston omissa ja ostopalvelulaitoksissa sekä palvelutaloissa. Lisäksi heitä on erikoissairaanhoidossa HUSin eri klinikoissa. Tarvittaessa potilaalle järjestetään hoito Terhokodissa ja terveyslautakunta päättää vuosittain sieltä hankittavien paikkojen määrästä. Suursuon sairaalan kehittämisen yhteydessä selvitetään parhaillaan kaupungin oman palliativisen eli oireenmukaisen hoidon yksikön perustamista. Siellä annettaisiin myös saattohoitoa.

Kuten aloitteessa todetaan, saattohoito on ammatillisesti ja henkisesti vaativaa. Terveyskeskuksessa ja sosiaalivierastossa eri henkilökuntaryhmille on järjestetty runsaasti saattohoitoon liittyvää toimipaikkakoulutusta ja sitä jatketaan osin yhteistyönä Terhokodin ja oppilaitosten kanssa. Eräillä lääkäreillä on palliativisen lääketieteen erityispätevyys ja toiminnassa sovelletaan kuolevan potilaan oireiden hoidosta annettua Käypä hoito -suositusta (2008). Potilaan hoidossa pyritään ottamaan huomioon hänen ja hänen läheistensä yksilölliset tarpeet ja toiveet sekä varmistamaan hoitavien henkilöiden riittävä osaaminen ja jaksaminen sekä soveltuvuus ja motivoituneisuus saattohoitoon.

Yhä useampi potilas toivoo voivansa kuolla kotona ja tämä pystytään useimmiten järjestämään kotihoidon ja tarvittaessa kotisairaalan palvelujen turvin.

Vanhusten palveluissa tavoitteena on, että ikääntynyt voi asua elämänsä loppuun asti vanhustenkeskuksessa tai palvelutalossa, johon hän on aikanaan muuttanut. Tavoitteena on, että hän voi halutessaan elää viimeiset päivänsä yhden hengen huoneessa. Läheisten läsnäolo pyritään järjestämään toiveiden mukaan. Kotisairaalan lääkärit ja hoitohenkilökunta antavat tarvittaessa palveluja vanhustenkeskuksissa ja palvelutaloissa kuoleville potilaille sekä ohjausta henkilökunnalle.

Khs pitää hyvää saattohoitoa tärkeänä ja toteaa, että aloitteessa mainittu saattohoitoyksikön perustamiseen liittyvä selvitystyö sekä saattohoidon muukin kehittäminen on käynnissä.

2.5.2011

Lautakuntien lausuntoihin sisältyy terveysvaikutusten arviointi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Marja-Liisa Rautanen, puh. 310 36184)

2.5.2011

27

VT SANNA VESIKANSAN JA 10 MUUN VALTUUTETUN ALOITE PÄIVÄ-
KOTIBUSSIEN HYÖDYNTÄMISESTÄ

Kvsto 20.10.2010, asia 21
Khs 2010-1940

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Ruotsissa toimii ns. päiväkotibusseja, jotka perustuvat ajatukseen liik-
kuvasta varhaiskasvatuksesta, jonka mukaan isommat lapset kuten
esikoululaiset jaksavat ja haluavat retkeillä myös päiväkotirakennuksen
ulkopuolisessa maailmassa. Päiväkodit tekevät paljon retkiä puistoihin,
lähimetsiin ja museoihin, mutta liikkuminen ison lapsiryhmän kanssa on
henkilökunnalle raskasta.

Ruotsissa liikkuvissa esikouluissa ei ole lainkaan varsinaista päiväkoti-
rakennusta vaan busseissa voidaan syödä ja ottaa pienet päiväunetkin.

Saman lapsiryhmän jatkuva liikkuminen ympäri kaupunkia ei ole ehkä
tarkoituksenmukaista eikä ekologistakaan.

Päiväkotibussi-ideasta voisi ottaa myös oppia valikoidusti. Esikoulu-
ryhmä voisi esimerkiksi viikon ajan päästä retkeilyvuoroon ja sen jäl-
keen vuoro kiertäisi seuraavaan päiväkotiin. Tällä voitaisiin myös hel-
pottaa päiväkotien tilanahtautta. Bussissa pitäisi olla mahdollisuus syö-
dä, levätä ja käydä vessassa. Varustelu ei ole ilmaista, mutta ei ole uu-
sien päiväkotien rakentamiseenkaan. Helsingissä on runsaasti ilmaisia
lähikohteita eikä bussilla tarvitse seilata ympäri kaupunkia.

Me allekirjoittaneet valtuutetut ehdotamme, että Helsinki selvittää, onko
päivähoidossa pedagogista kiinnostusta nykyistä liikkuvampaan var-
haiskasvatukseen ja laatii laskelman, voitaisiinko päiväkotibusseja
hyödyntämällä helpottaa myös päiväkotien tilanahtautta.”

Aloitteesta on saatu 16.2.2011 sosiaalilautakunnan lausunto, joka on
liitteenä 57.

Khs viittaa saatuun lausuntoon ja toteaa, että varhaiskasvatuksessa ja
esiopetuksessa toimintaympäristöllä on tärkeä merkitys. Liikkuminen ja
tutkiminen ovat lapsille ominaisia toimintatapoja. Luovien, sosiaalisten
ja kognitiivisten prosessien syntyminen on yhteydessä ympäristöön.
Lapsille syntyy avartavia kokemuksia myös jokapäiväisessä päivähoi-
don lähiympäristössään. Sen lisäksi Helsingin monet luonto- ja kulttuu-
rikohteet tarjoavat ainutlaatuisen mahdollisuuden laajentaa tätä koke-
muspiiriä erityisesti esiopetusikäisten lasten kohdalla.

2.5.2011

Päivähoidon vastuualue on yhteistyössä ympäristökeskuksen ympäristökasvattajien kanssa selvittämässä menettelyjä, joilla tukea ja rohkaista päiväkotien retkeilyä puistoihin, lähimetsiin, liikunta- ja kulttuurikohteisiin. Yhtenä tällaisena mahdollisuutena selvitetään yhteistyössä Helsingin seudun bussiliikenteen kanssa myös päiväkotibussien käytön mahdollisuutta ja kustannuksia. Selvityksen arvioidaan valmistuvan syksyllä.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Hilkka Tapiolinna, puh. 310 36048)

2.5.2011

28

VT MIRKA VAINIKAN JA 22 MUUN VALTUUTETUN ALOITE KÄSIEN
KUIVAUS LUONTOA SÄÄSTÄEN -HANKKEEN LAAJENTAMISESTA

Kvsto 20.10.2010, asia 22
Khs 2010-1936

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Päiväkoti Artun hoitajien idea, käyttää lakanasta leikattuja käsipyyhelappusia froteepyyhkeiden ja paperikäsipyyhkeiden sijaan, voitti vuoden 2008 innovaatiokilpailun toisen palkinnon ja energian säästökilpailun vuonna 2009. Ideassa yhdistettiin lasten osallisuus ja energian säästö. Sosiaalivirasto on tukenut hankkeen levittämistä laajemmin päiväkodeihin.

Uskon, että hankkeen ideaa voisi monistaa toimimaan laajemminkin ainakin sosiaali- ja terveydenhuollon yksiköissä. Myös paperikäsipyyhkeistä kangaspyyhkeisiin siirtyminen voisi olla aiheellista laajemminkin Helsingin yksiköissä ainakin energian säästön, kestävä kehityksen ja talouden näkökulmista.

Edellä olevan johdosta esitän, että Helsingin kaupunki selvittää hankkeen levittämisen mahdollisuudet laajemmin kaupungin virastoissa ja eri toimipisteissä.”

Aloitteesta on saatu 26.1.2011 terveyslautakunnan, 3.3.2011 sosiaalilautakunnan, 4.3.2011 ympäristölautakunnan ja 10.3.2011 Palmialiikelaitoksen johtokunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 58–61**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että lakanapyyhelappujen käyttö käsien kuivaukseen siihen soveltuvissa yksiköissä on kannatettavaa. Sosiaalivirasto on tekemässä selvitystä 1980-luvulta peräisin olevien tekstiilihuollon käsittelyohjeiden uudistamiseksi. Tämä työ valmistuu vuoden 2011 aikana. Samassa yhteydessä selvitetään lakanapyyhelappujen käsittelyn ja erityisesti kuivauksen järjestämistä myös suurissa päiväkodeissa. Lakanapyyhelappujen käytön laajentamisesta päätetään tämän selvityksen valmistuttua.

Ryhmäperhepäiväkoti Artussa keksitty lakanapyyhe-innovaatio vähentää pyykin määrää, jos sitä verrataan tilanteeseen, jossa kädet kuivataan henkilökohtaiseen froteepyyhkeeseen.

Lakanapyyhkeiden käyttöä kokeiltiin päiväkodeissa v. 2009–2010 yhteistyössä 4V – Välitä, vaikuta, viihdy, voi hyvin -EU-hankkeen kanssa sekä sosiaaliviraston pienhankerahoituksella. Kokeilussa oli mukana lapsiryhmiä kuudesta päiväkodista. Hankkeen loppuraportin mukaan

2.5.2011

päiväkodeissa sekä henkilökunta että lapset olivat tyytyväisiä kokeilun tuloksiin ja olivat valmiita jatkamaan lakanapyyhelappujen käyttöä. Myös vanhemmat pitivät kokeilua hyvänä.

Kokeilun yhteydessä myös sosiaaliviraston työhönkuntoutuksen tekstiililyökeskuksessa tehtiin lakanapyyhkeitä kangaspakan reunoilta jääneestä lakanakankaasta tai uudesta flanellista. Tulevaisuudessa tekstiililyökeskus pystyisi toimittamaan n. 500 lappua viikossa.

Vanhusten palveluissa on siirrytty pääasiassa monikäyttöisiin kangaspyyherulliin. Hyvä hygienia vaatii kuitenkin paperipyyhkeiden käyttöä tietyissä tilanteissa.

Uudenmaan Sairaalapesula Oy hankkii ja omistaa Helsingin kaupungin terveyskeskuksessa sekä Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirissä (HUS) käytössä olevat sairaalatekstiilit. Sairaalapesula pyrkii hyödyntämään ja kierrättämään kaikki poistetut tekstiilit. Poistetut lakanat leikataan sairaalapesulassa muun muassa käsipyyhkeiksi, mitellaseiksi ja ihotautien hoidossa käytettäviksi haavalapuiksi. HUS ostaa käytöstä poistetuista lakanoista ja pussilakanoista leikattuja mitellaseita ja käyttää poistetuista poikkilakanoista ja tyynyliinoista leikattuja haavalappuja. Nämä tuotteet käytetään steriloituina pääasiassa Iho- ja Allergiasairaalassa. Poistetuista vihreistä leikkausliinoista, trikoosta ja froteesta leikattuja liinoja käytetään HUS:ssa eri tarkoituksiin.

Lakanakäsipyyhkeet ovat ympäristöystävällinen ja taloudellinen vaihtoehto verrattuna paperi- ja froteepyyhkeisiin. TKK:lla tehdyssä kandidaattityössä vertailtiin paperi-, frotee- ja lakanapyyhkeiden luonnonvarojen kulutusta. Lakanapyyhkeet osoittautuivat tutkimuksessa kaikissa luonnonvaraluokissa (abioottiset, bioottiset, ilma, vesi) ympäristöystävällisimmiksi. Kandidaattityössä todettiin lisäksi, että lakanapyyhkeet ovat taloudellisesti halvimpia eikä niiden käyttö vaaranna hygienianäkökohtia. Ne ovat yhtä hygieenisinä kuin paperipyyhkeet, koska niitä käytetään vain kerran, jonka jälkeen ne pestään.

Lakanapyyhkeiden käyttöä kannattaa laajentaa mahdollisuuksien mukaan päiväkodeihin ja terveydenhuollon toimipisteisiin sekä kouluihin.

Lautakuntien lausuntoihin liittyy terveysvaikutusten arviointi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Hilka Tapiolinna, puh. 310 36048)

2.5.2011

29

VT KATI PELTOLAN JA 14 MUUN VALTUUTETUN ALOITE VANHUSTEN
ASUINTALOJEN SÄILYTTÄMISESTÄ SOSIAALIVIRASTON VANHUS-
PALVELUNA

Kvsto 20.10.2010, asia 23
Khs 2010-1932

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Sosiaaliviraston tilojen säästöohjelmaan on otettu mukaan kolmen jäljellä olevan vanhusten asuintalon siirto kaupungin vuokrataloyhtiöihin. Siirtoa perustellaan sillä, että asukkaat eivät tarvitse erityisiä sosiaali-toimen palveluja verrattuna tavallisiin vuokrataloihin. Toinen perustelu on, että paloviranomaiset tulkitsevat sosiaaliviraston hallinnassa olevat talot erityisasumiseksi, jonka paloturvallisuusvarustukset tulevat kalliiksi.

Siirto vuokrataloyhtiöön tarkoittaa sitä, että asukkaat pysyvät entisen-laisina, mutta palvelu vähenee, kun asuntolanhoitajat jäävät pois. Nä-mä talot ovat kuitenkin tärkeä lisä sosiaalityön apuvälineisiin, kun sosi-aalityöntekijät voivat sijoittaa vapautuviin asuntoihin sujuvasti ihmisiä, jotka tarvitsevat yhteisöllisempää asumista kuin mitä tavallinen vuokra-talo voi tarjota. Vanhusten asuintalot ovat myös joustava väliaikaisen asumisen paikka ikääntyneille helsinkiläisille, jotka tarvitsevat sellaista vakinaisen asunnon remontin ajaksi.

Maksukykyiset eläkeläiset voivat siirtyä senioritaloihin etsiessään yhtei-söllistä asumismuotoa, mutta pienituloiset tarvitsevat sellaisia kaupun-gin vuokrataloja, joissa on vakituista henkilöstöä.

Byrokratia ei saa estää sitä, että sosiaalivirasto jatkaa vanhusten asuin-talojen ylläpitoa niitä tarvitseville. Palomääräyksiin on haettava järkevä tulkinta tai tarvittava muutos. Siirto pois sosiaalivirastosta ei parantaisi asukkaiden paloturvallisuutta, vaan huonontaisi, kun taloissa ei enää olisi omaa työntekijää.

Ehdotamme, että kolme jäljellä olevaa vanhusten asuintaloa pidetään edelleen sosiaaliviraston vanhushpalveluna.”

Aloitteesta on saatu 3.3.2011 sosiaalilautakunnan lausunto, joka on **liit-teenä 62**.

Khs viittaa saatuun lausuntoon ja toteaa, että sosiaaliviraston elämän-kaareen perustuvassa organisaatiomuutoksessa vuonna 2005 jäi ikäihmisten asuintalokäyttöön kolme taloa (Vuosaaren, Etu-Töölön ja Pohjois-Haagan asuintalot). Erityisesti vanhuksille tarkoitettujen asuin-

2.5.2011

talojen ylläpitäminen ja vuokravälitys eivät ole sosiaaliviraston vanhuspalvelujen kehittämisstrategioiden mukaista toimintaa. Siksi nykyisessä tilanteessa on tavoitteena siirtää näiden asuntojen asunnonvälitys vähitellen kokonaan kiinteistöviraston asunto-osastolle ja järjestää ikäihmisten kotihoito normaalin järjestelmän mukaisesti. Jo vuoden 2005 jälkeen ovat asuintalojen asukkaat saaneet tarvitsemansa palvelut ja hoi-
van terveyskeskuksen kotihoidon järjestämänä. Jokaisen nykyisen asukkaan tilanne kartoitetaan, jolloin heidän kotihoidon tai ympärivuorokautisen hoidon tarpeensa määritellään ja sovitaan henkilökohtaisesti. Näin asiakkaiden hoiva ja turvallisuus pystytään järjestämään parhaalla mahdollisella tavalla. Kotihoidon kautta on mahdollista saada käyttöön turvapuhelin, josta hälytykset ohjautuvat ympärivuorokautisesti toimivaan hälytyskeskukseen tarvittavan avun järjestämiseksi.

Mikäli vanhusasukkaan toimintakyky on ratkaisevasti huonontunut tai hän ei enää pärjää omassa kodissaan kotihoidon turvinkaan, tehdään hänelle normaalin sijoitusprosessin mukainen ympärivuorokautisen hoidon arviointi (SAS) ja hänelle etsitään sopivin hoitomuoto. Taloissa työskentelevät asuintalojen hoitajat (Pohjois-Haagassa asuintalon hoitaja on osa-aikainen 50 %) tuntevat asukkaat parhaiten ja siksi pystyvät toimimaan välittäjinä ja järjestelijöinä kotihoitoon tai ympärivuorokautiseen hoitoon siirryttäessä. Tällä hetkellä noin kolmasosa asuintalojen asukkaista käyttää kotihoidon palveluja eli suurin osa asukkaista pärjää vielä ilman kotihoitoa.

Paloviranomaiset ovat usean viime vuoden aikana vaatineet korjaamaan asuintalojen paloturvallisuutta ja lisäämään niihin ympärivuorokautisesti paikalla olevaa henkilökuntaa. Näiden talojen remontointi ikäihmisille soveltuviksi, turvallisiksi asunnoiksi tai hoivakäyttöön on osoittautunut mahdottomaksi tai erittäin kalliiksi ratkaisuksi. Vanhustenpalvelujen palvelutaloverkoston rakennetaan ja taloja kunnostetaan pitkäaikaisen suunnitelman mukaisesti ja peruskorjatuista yksiköistä on mahdollista osoittaa ympärivuorokautista hoitoa tarvitsevalle vanhuk-
selle nykyaikaiset turvallisuusmääräykset täyttävä asuinpaikka.

Khs toteaa, että on tarkoituksenmukaista jatkaa vanhusten palvelujen strategian mukaista keskittymistä ikääntyneiden ympärivuorokautisen hoidon järjestämiseen ja että nykyisessä vanhusten asuintalokäytössä olevat talot on perusteltua siirtää kiinteistöviraston asunto-osaston normaaliin välitystoimintaan kuuluviksi asunnoiksi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Hilka Tapiolinna, puh. 310 36048)

2.5.2011

30

VT SANNA VESIKANSAN JA 3 MUUN VALTUUTETUN ALOITE NUORTEN
PALVELUIDEN SAAMISESTA YHDELTÄ LUUKULTA

Kvsto 24.11.2010, asia 14
Khs 2010-2213

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Helsinkiäisten terveyserot ovat kasvaneet ja yksi erityisryhmä ovat ilman työtä ja/tai koulutusta olevat nuoret. Työvoiman palvelukeskus Duuri palvelee pitkäaikaistyöttömien, myös nuorten, työllistymistä sekä työkyvyn ylläpitoa ja kuntoutumista. Ennen pitkäaikaistyöttömyyttä nuori etsii palveluita sosiaaliasemilta, terveyskeskuksesta, työvoimatoimistosta jne. Osa nuorista ei ole minkään palvelun piirissä.

Sosiaalilautakunta kävi marraskuussa 2009 tutustumassa Rotterdamin palveluihin nuorille. Rotterdamissa oli yhdistetty nuorten työllistymis-, koulutukseen ohjaus ja sosiaalitoimen palvelut yhden luukun alle. Tämä nuorten luukku toimi muutamissa palvelupisteissä eri puolella kaupunkia. Palveluun kuului myös henkilökohtaista ohjausta tarpeen mukaan, joillekin jopa vuoden tai kahden valmennusta, toisille lyhytaikaista tukea toimeentulossa tai opiskelupaikan etsinnässä.

Nuorten tarvitsemat palvelut pitäisi koota heidän ympärilleen eikä niin, että yksittäinen nuori joutuu palveluviidakossa etsimään yhtä asiaa sieltä, toista täältä. Nuoret eivät löydä tarvitsemaansa tukea, vaikka tukipalveluja olisi hajallaan tarjolla. Terveyspalveluja ja työvoimapalveluja pitäisi lähentää, koska työ toimii myös terveyttä korjaavana joidenkin nuorten kohdalla.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että Helsinki selvittää

- 1 miten nykyiset terveyspalvelut (ml. mielenterveyspalvelut) tavoittavat syrjäytymisvaarassa olevia nuoria ja millaisia intensiivisiä, etsiviä terveys- ja sosiaalipalveluita olisi tarjottava, että terveyspalvelujen saavutettavuus parantuisi
- 2 miten työllistymis-, koulutukseen ohjaus- ja terveyspalvelut räätälöitäisiin matalan kynnyksen palveluksi, joka tavoittaisi tukea tarvitsevat nuoret riittävän aikaisin. Esimerkiksi nykyistä Tulevaisuustiskin palvelua, joka palvelee ainoastaan 15–17-vuotiaita nuoria ilman opiskelupaikkaa, voitaisiin laajentaa.”

Aloitteesta on saatu 3.3.2011 sosiaalilautakunnan, 9.3.2011 opetuslautakunnan, 10.3.2011 terveyslautakunnan, 21.3.2011 nuorisolautakun-

2.5.2011

nan, 25.2.2011 talous- ja suunnittelukeskuksen ja 1.3.2011 henkilöstökeskuksen lausunnot, jotka ovat **liitteinä 63–68**.

Khs viittaa annettuihin lausuntoihin ja toteaa, että Helsingissä on runsaasti palveluja syrjäytymisvaarassa oleville nuorille ja ns. etsivää työtä eri virastoissa ja kolmannella sektorilla.

Helsingissä on Kvston hyväksymä, lastensuojelulakiin perustuva Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma vuosille 2009–2012, johon on kirjattu aloitteessa tarkoitettuja kehittämiskohteita.

Syrjäytymisvaarassa olevista, alle 21-vuotiaista nuorista osa on lastensuojelun asiakkaita. Lastensuojelupalveluja on organisoitu vuosina 2010–2011 uudelleen siten, että jälkihuollossa olevat nuoret saavat palveluja keskitetysti, millä pyritään turvaamaan mm. tehokkaampi koulutukseen ja työhön ohjaus.

Perheneuvoloiden asiakkaiden ikäraja on nostettu 17 ikävuoteen ja tällä on lisätty matalan kynnyksen mielenterveyspalvelujen saatavuutta nuorisoiäisten kohdalla.

Yli 18-vuotiaat toimeentulotukea hakevat nuoret ovat sosiaali-asemien asiakkaita. Vuoden 2011 alusta voimaan tulleen toimeentulotukilain muutoksen mukaan ammattikoulutusta vailla olevan 18–24-vuotiaan nuoren perusosaa voidaan alentaa, mikäli hän on ilman perusteltua syytä kieltäytynyt koulutuksesta tai on keskeyttänyt koulutuksen ja häneltä on tästä syystä evätty työttömyysturva. Nämä nuoret ovat pudonneet työvoimahallinnon nuorisotakuun piiristä. Perusosan alentaminen ei ole kuitenkaan itsetarkoitus eikä automaattisesti toteutettava toimenpide. Laki velvoittaa sosiaaliviranomaisen perusosan alentamisen yhteydessä aina laatimaan suunnitelman asiakkaan itsenäisen suoriutumisen edistämiseksi. Lisäksi Työvoiman palvelukeskus Duuri kohdentaa työtään entistä enemmän alle 25-vuotiaisiin, ja työllisyydenhoidon määrärahoilla palkataan sosiaaliasemien sosiaalityön tueksi palveluohjaajia nuorten kokonaisvaltaiseen tukemiseen.

Syrjäytymisvaarassa oleville nuorille tarkoitettuja intensiivisiä, etsiviä terveys- ja sosiaalipalveluja kehitetään useissa hankkeissa. Tsemppari – Nuorten Aikalisä -hankkeessa toimivat psykiatriset sairaanhoitajat tekevät Helsingin ammatillisissa oppilaitoksissa mielenterveys- ja päihdetyötä ja puuttuvat muun muassa keskeyttämistilanteisiin. Hankkeen työntekijät tekevät yhteistyötä muun muassa Tulevaisuustiskin kanssa. VAMOS-projekti on 17–29-vuotiaille nuorille Diakonissalaitoksen, terveyskeskuksen ja sosiaaliviraston yhteistyönä kehittämä palvelumalli, jonka keskeisenä työmuotona on etsivä nuorisotyö. Hankkeessa työparit etsivät asuinympäristöistä, vapaa-ajanviettopaikoista, kaduilta ja nuorten suosimista paikoista syrjäytymisvaarassa olevia 16–29-

2.5.2011

vuotiaita nuoria, jotka eivät ole itsenäisesti hakeutuneet koulutukseen tai työelämään. Terveyskeskuksen Verkkoterkkari-hankkeessa terveydenhoitaja tarjoaa internetissä nuorille neuvontaa ja tukea sosiaalisen median ympäristöissä. Nuoret voivat keskustella internetissä terveydenhoitajan kanssa tai lähettää yhteisöön kysymyksiä, joihin vastataan 1–2 päivän kuluessa. Terveyskeskus osallistuu lisäksi nuorille tukea antavaan Luotsi-toimintaan.

Henkilöstökeskuksen Tulevaisuustiski -neuvontapalvelu on tarkoitettu peruskoulunsa päättäneille 15–17-vuotiaille nuorille, jotka eivät ole saaneet koulutuspaikkaa tai työpaikkaa itselleen. Tulevaisuustiskiltä saa henkilökohtaista ohjausta ja neuvontaa koulutuspaikan etsinnässä.

Vuonna 2009 helsinkiläisistä 18–24-vuotiaista toimeentulotuen saajista 5400:llä ei ollut toimeentulotuen tai asumistuen lisäksi muita tuloja. Kuten edellä on todettu vuoden 2011 alusta voimaan tullut toimeentulotukilain muutos velvoittaa kuntia panostamaan erityisesti nuorten kanssa tehtävään sosiaalityöhön. Laki velvoittaa sosiaaliviranomaisen laatimaan suunnitelman asiakkaan itsenäisen suoriutumisen edistämiseksi yhteistyössä tuen hakijan ja muiden viranomaisten kanssa.

Uudistetut lastensuojelulaki, nuorisolaki ja toimeentulotukilain muutos sekä terveydenhuoltolaki velvoittavat kunnissa viranomaisia entistä tiiviimpään yhteistyöhön lasten ja nuorten hyvinvoinnin tukemisessa.

Khs ei näe Helsinkiin soveltuvaksi ratkaisuksi mallintaa Rotterdamin nuorten palvelukonseptia mm. lainsäädännön ja palvelurakenteiden eroavuuksien vuoksi. Suomessa toimeentulotuki ei ole vastikkeellista, kuten Hollannissa, mikä osaltaan vaikuttaa nuorten ohjautumiseen palvelujen piiriin. Suomessa nuorta ei voida velvoittaa palveluihin, niitä voidaan vain tarjota ja suosittaa.

Khs katsoo, että Helsingissä olennaista on hyödyntää olemassa olevia mm. annetuissa lausunnoissa kuvattuja palveluja ja panostaa toimivien palvelukokonaisuuksien kehittämiseen. Edelleen Khs katsoo, että syrjäytymisvaarassa olevien nuorten kanssa työskentelevien viranomaisten tulee lisätä asiakaskohtaista yhteistyötä ja koota nuorten tueksi tarvittava verkosto.

Sosiaali-, terveys-, ja opetuslautakuntien lausuntoihin sisältyy terveysvaikutusten arviointi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Marja-Liisa Rautanen, puh. 310 36184)

2.5.2011

31

VT MAIJA ANTTILAN JA 11 MUUN VALTUUTETUN ALOITE RYHMÄKOTIEN
PERUSTAMISESTA IKÄIHMISTEN ASUMIS- JA HOITOPALVELUJEN
JÄRJESTÄMISEN VAIHTOEHDOKSI

Kvsto 24.11.2010, asia 15
Khs 2010-2214

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Ikäihmisten hoito-, hoiva- ja asumispalvelujen monipuolisuus ovat aivan keskeisiä asioita suunniteltaessa ikäihmisten palvelujen järjestämisestä. Ikäihmisten omat toiveet ja elämän historia pitää ottaa huomioon etsittäessä kullekin ihmiselle sopivaa ratkaisua hoidon, hoivan ja asumisen mahdollistamiseksi. Kotona asuminen ja sen tukeminen ovat hyviä ratkaisuja, jos toimintakyky sen sallii. Mutta kun se ei enää onnistu, on etsittävä muita ratkaisuja. Pelkkä laitoshoido ei myöskään ole kaikille sopiva vaihtoehto. Näiden kahden ääripään väliin on rakennettava uusia malleja. Yhtenä mahdollisuutena ovat ryhmä- ja pienkodit.

Ryhmä- ja pienkodit tarjoaisivat osalle vanhuksia mahdollisuuden yhteisölliseen asumiseen ja palvelujen saannin keskittämiseen. Ryhmä- ja pienkodissa asuvat voisivat tehdä jokapäiväisiä askareitaan vointinsa mukaisesti, mutta saisivat tarvitessaan aina apua kunnalta. Yhdessä tekeminen ja yhteisöllisyys tukisivat myös sosiaalisen ja henkisen toimintakyvyn säilymistä. Mallin edullisuus on myös varteenotettava tekijä. Ryhmä- ja pienkotiasumista pitäisi kehittää soveltuvaksi kaupungin omissa isoissa vuokrataloasunnoissa eri puolilla kaupunkia.

Allekirjoittaneet valtuutetut esittävät, että kaupunginhallitus selvittää, miten ikäihmisten hoito-, hoiva- ja asumispalvelujen tarjonnan kirjoa voitaisiin rikastuttaa ryhmä- ja pienkotiasumisen kehittämisellä.”

Aloitteesta on saatu 16.2.2011 asuntolautakunnan, 16.2.2011 sosiaalilautakunnan ja 25.2.2011 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot, jotka ovat **liitteinä 69–71**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että aloitteessa on kysymys ikääntyneille tarkoitettua ryhmäasumisesta, jossa useita henkilöitä asuu isossa asunnossa siten, että asukkailla on omat huoneet ja yhteistiloja.

Ikääntyneiden määrä ja väestöosuus tulee kasvamaan Helsingissä selvästi lähivuosien aikana.

Helsingin kaupungin vanhusten palvelut on strategiansa mukaisesti keskittymässä ikääntyneiden asumisen osalta ympärivuorokautisen

2.5.2011

hoivan ja hoidon järjestämiseen. Vaihtoehtoiset asumismuodot ikääntyneille ovat osa Helsingin asuntopolitiikkaa. Ikääntyneiden yhteisöasuminen olisi hyvä organisoida siten, että kotihoito tai palveluyritys on ensisijainen hoidon tuottaja silloin, kun asukas tarvitsee hoitoa kotiinsa.

Kaupungin vuokra-asuntokannasta on mahdollista etsiä sopivia perheasuntoja, joista voi muodostaa tällaisen yhteisöllisen ryhmäasumiskohteen. Asunnon esteettömyys ja soveltuminen yhteisöasumiseen tulee ennakoita ja arvioida juuri ikäihmisten asumisen vaatimusten kannalta. Jokaiselle tulevalle asukkaalle tehdään oma vuokrasopimus tilasta ja yhteisesti käytössä olevat tilat jyvitetään tasan asukkaiden kesken. Yhteisöllisyyteen perustuvan ryhmäasumisen kokeilemista ollaan käynnistämässä parhaillaan. Esimerkiksi Myllypuron palvelutalon nykyisille asukkaille pyritään etsimään ryhmäasumiseen soveltuvia asuntoja, jolloin tutut ikäihmiset voisivat asua yhdessä ja säilyttää sosiaalisen verkostonsa. Hanke tai kokeilu tehdään yhteistyössä sosiaaliviraston vanhustenpalvelujen, sosiaali- ja lähityön, kotihoidon ja asuntojen välityksestä vastaavan asuntoasiainosaston kanssa. Asukkaiden soveltuvuus tämän tyyppiseen asumiseen tulee varmistaa, koska asunnon vaihto on ikäihmiselle aina voimia vaativa muutosprosessi.

Helsingin kaupungin alueella on tällä hetkellä sekä kaupungin omia että yksityisiä vanhuksille suunnattuja eriasteisia palveluasuntoja yhteensä noin 3 200 ja ryhmäkotipaikkoja noin 2 000. Ryhmäkodit ovat ympärivuorokautista hoitoa antavia 12–16 asukkaan koteja. Ryhmäkodit ovat hoitokoteja, joita ei lueta kuuluvaksi ns. normaaliasumisen piiriin. Näiden lisäksi kaupungissa on noin 3 300 senioreille ja vanhuksille suunnattua vuokra- ja omistusasuntoa.

Ryhmä- ja pienkotiasumisen järjestäminen kaupungin omissa isoissa vuokrataloasunnoissa eri puolilla kaupunkia on tosin ongelmallista, koska kaupungin asunnonvälityksessä on pienten asuntojen lisäksi kysyntää juuri 4 huoneen ja sitä suuremmista perheasunnoista.

Helsingin kaupungin tavoitteena on, että yhä useampi ikääntyvä voisi asua mahdollisimman pitkään omassa kodissaan. Kotona asuminen mahdollisimman pitkään toteutuu, jos asunto muuntuu asukkaan tarpeiden mukaan ja on esteetön. Lisäksi näihin ikäryhmiin kuuluvien asumiseen liittyy erottamattomasti asunnon sijainti niin, että erilaiset terveys-, hoiva- ja kaupalliset palvelut ovat helposti saavutettavissa ja se, että lähiympäristön rakentamisessa on otettu huomioon esteettömyysnäkökohdat.

Sosiaaliviraston vanhuspalvelujen mukaan kaupungissa saattaa olla tarvetta myös jonkinlaiselle välimuotoiselle asumiselle kodin ja hoivakodin välissä eli ns. tuettuun asumiseen. Asunnot voisivat olla erillisiä vanhusten ryhmäkoteja, jotka sijaitisivat lähellä monipuolisia vanhus-

2.5.2011

tenkeskuksia, joista asukkaat saisivat tarvitsemansa palvelut. Monipuoliset vanhustenkeskukset tuottavat palveluja lähialueiden vanhuksille ja tukevat eri tavoin kotona asumista.

Ryhmäkotiasuminen voisi toteutua myös vanhusten omaehtoisena toimintana. Yhteisöllisessä asumisessa on kuitenkin peruskysymyksenä se, miten tällaiseen asumiseen halukkaat vanhukset löytävät toisensa. Onnistunut yhteisöllinen asuminen edellyttää yhteisön jäsenten välistä hyvää henkilökemiala ja yhteisöllisyyden syntyminen edellyttää osallistujien omaa tahtoa ja aktiivisuutta. Ongelmia voi syntyä yhden tai useamman asukkaan vaihtuessa tai asukkaiden kunnon huonontuessa.

Khs pitää tärkeänä eri asumispalvelujen vaihtoehtojen tarjonnan lisäämistä ikäihmisille

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Hilkka Tapiolinna, puh. 310 36048)

2.5.2011

32

VT MAIJA ANTILAN JA 12 MUUN VALTUUTETUN ALOITE ERIKOIS-
SAIRAANHOIDOSTA KOTIUTETTAVIEN JATKOHOIDOSTA

Kvsto 24.11.2010, asia 16
Khs 2010-2215

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Huolimatta vuosia jatkuneesta kehittämistyöstä Helsingin ja Husin välisen yhteistyön ongelmana tuntuu edelleen olevan erikoissairaanhoidosta kotiutettavien potilaiden kunnollisen jatkohoitopaikan turvaaminen. Tilastot kertovat, että edelleenkin n. 100–300 potilasta makaa Husissa ns. väärällä hoitopaikalla. Se on terveydenhuollon resurssien väärinkäyttöä.

Etelä-Karjalan sairaanhoitopiirissä on kehitetty ns. jatkohoitopaikkakeskus. Se on seudullinen ratkaisu. Alueen kuntien asukkaat siirtyvät erikoissairaanhoidosta tähän jatkohoitokeskukseen, missä he saavat oman sairautensa ja hoitonsa vaatimaa hoitoa ja kuntoutusta sopivaksi katsotun ajan. Sen jälkeen he siirtyvät omaan kuntaansa joko kotihoidon asiakkaiksi tai muuhun palvelupaikkaan.

Tämä malli on merkinnyt erikoissairaanhoidon sairaansijojen tehostetua ja suunnitelmallista käyttöä ja auttanut perusterveydenhuollon työn suunnittelua. Potilaat ovat myös saaneet asianmukaista ja turvallista hoitoa riittävän pitkän ajan, jolloin on myös voitu varmistua erikoissairaanhoidon työn lopputuloksista. Seudullinen ratkaisu on myös tehokas.

Allekirjoittaneet valtuutetut esittävät, että kaupunginhallitus velvoittaa ao. tahoja selvittämään, miten joko Helsingin omana tai seudullisena ratkaisuna voitaisiin luoda tällainen erikoissairaanhoidon jatkohoitokeskus kaikkine tarvittavine palveluineen.”

Aloitteesta on saatu 9.3.2011 terveyslautakunnan, 16.2.2011 sosiaalilautakunnan ja 14.2.2011 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot, jotka ovat **liitteinä 72–74**.

Khs viittaa annettuihin lausuntoihin ja toteaa, että vuosina 2008 ja 2009 helsinkiläisten potilaiden siirto HUSista jatkohoitoon Helsingin terveyskeskukseen on tapahtunut ripeästi ilman merkittäviä siirtoviiveitä. Useita vuosia HUSista on tarjottu noin 350 potilasta kuukaudessa jatkohoitoon. Päivittäin odottajia on ollut noin 30–40. Loppuvuonna 2010 HUSin vuodeosastoilla jatkohoitopaikkaa odottavien määrä oli sähköisen siirtoilmoitusportaalien mukaan päivittäin noin 50–80 potilasta. Tämä on ollut koko hoitoketjun hidastumisen yhtenä ilmentymänä.

2.5.2011

Vuonna 2010 Helsingissä toteutettiin vanhustenhoidon iso organisatiomuutos, kun vanhusten pitkäaikaishoito siirtyi terveystaloksesta sosiaalivirastoon. Samalla jatkettiin vanhustenhoidon rakennemuutosta. Laitospaikkoja vähennettiin ja osa paikoista muunnettiin kaupunginsairaalan akuutti- ja kuntoutuspaikoiksi ja osa vanhustenkeskusten arviointi- ja kuntoutuspaikoiksi. Kuntoutuspaikkoja lisäämällä turvataan asiakkaille riittävän pitkä kuntoutusjakso. Palveluasumista sekä kotihoitoa lisättiin ja ostopalvelusairaansijoja vähennettiin. Muutos oli kokonaisuutena haasteellinen ja hidasti potilas- ja asiakassiirtoja.

HUSin vuodeosastoilta jatkohoitoon tarjotuista potilaista valtaosa on yli 65-vuotiaita. Heidän jatkohoidostaan vastaa Helsingissä pääosin terveystaloksen kaupunginsairaala. Kaupunginsairaalan hoito järjestetään neljässä sairaalassa, joissa on yhteensä 827 sairaansijaa, sairaalakohdaisen sairaansijamäärän vaihdellessa 150–360 välillä. Kaikilla 30 jatkohoitovuodeosastolla toimivat moniammatilliset kuntoutustiimit, joihin kuuluvat ainakin lääkäri, sairaanhoitaja, fysioterapeutti, toimintaterapeutti sekä sosiaalityöntekijä. Puheterapiaa on tarjolla kaikissa sairaaloissa, samoin ravitsemusterapiaa. Useita potilasryhmiä, kuten murtumapotilaita, neurologisen kuntoutuksen potilaita sekä verisuonikirurgisia potilaita, on keskitetty tietyille osastoille.

Sosiaalivirasto on perustanut yhteensä 7 arviointi- ja kuntoutusyksikköä vanhustenkeskuksiin. Näihin yksiköihin iäkkäät siirtyvät jatkokuntoutukseen kaupunginsairaalaan. Kustaankartanon vanhustenkeskuksen Kuntokartanon kotiinkuntoutusyksiköt ottavat asiakkaita myös suoraan HUSista jatkokuntoutukseen.

Aloitteessa mainitussa Etelä-Karjalan sairaanhoitopiirissä on noin 130 000 asukasta ja kuntia on 9. Helsingin väestö on lähes 590 000 henkilöä eli 10 % koko Suomen väestöstä. Väestöstä yli 65-vuotiaita on noin 80 000, heistä noin 40 000 yli 75-vuotiaita ja noin 10 000 yli 85-vuotiaita. Kun Helsingin väestölukuja suhteutetaan Etelä-Karjalan väestölukuihin, näyttäisi siltä, että Helsingissä on verraten keskitetty jatkohoitojärjestelmä.

Helsingissä on oman kunnan tarpeisiin kapasiteetiltaan suuri ja sairaansijojen osalta riittävä jatkohoitojärjestelmä eivätkä hoitoketjun sujuvuudessa olevat ongelmat ratkea näitä paikkoja lisäämällä. Siksi ei myöskään ole tarpeen luoda jatkohoitota varten uutta sairaalayksikköä yksin tai yhdessä muiden kuntien kanssa. Khs pitää tärkeänä, että hoitoketjujen sujuvuudesta huolehditaan. Talousarvion määrärahalisäyksistä yli 10 milj. kohdennetaan vuonna 2011 palveluasumiseen ja hoitoketjujen sujuvuuteen.

2.5.2011

Khs toteaa lisäksi, että pääkaupunkiseudun sosiaali- ja terveystoimen johdon 26.1.2011 pidetyssä kokouksessa on käsitelty aloitteessa esille otettua erikoissairaanhoidosta kotiutettavien jatkohoidon järjestämistä ja katsottu, että uuden keskuksen perustamiseen ei ole tarvetta.

Lautakuntien lausuntoihin sisältyy terveysvaikutusten arviointi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Marja-Liisa Rautanen, puh. 310 36184)

2.5.2011

33

VT TUOMO VALOKAISEN JA 11 MUUN VALTUUTETUN ALOITE KALLIOLAN
SETLEMENTTIYHDISTYKSEN MYLLYHOITOKLINIKOIDEN TARPEELLI-
SUUDESTA

Kvsto 24.11.2010, asia 17
Khs 2010-2209

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Kalliolan Setlementtiyhdistyksen lääkkeettömät Kiskon sekä Nurmijärven myllyhoitoklinikat ovat lakkauttamisuhan alla.

Myllyhoito perustuu ns. Minnesota-malliin, jota on kehitetty USA:ssa noin 60 vuoden ajan ja Suomessa 26 vuoden ajan hyvin tuloksin.

Kuntoutusohjelman kokonaispituus on noin kaksi vuotta. Toipumisen edellytyksenä on päihteetön elämäntapa ja vastuunotto omasta sairaudesta. Päihderiippuvuus on sairaus, johon on tarjottava apu.

Me allekirjoittaneet pyydämmekin Helsingin kaupunkia tarkistamaan Kiskon sekä Nurmijärven klinikoitten tarpeellisuuden uudelleen."

Aloitteesta on saatu 16.2.2011 terveyslautakunnan, 3.3.2011 sosiaalilautakunnan ja 14.2.2011 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot, jotka ovat **liitteinä 75–77**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että terveyskeskuksen ja sosiaaliviraston päihdehoidon painopiste on avohoidossa. Avun saata- vuutta ongelman varhaisessa vaiheessa lisätään kehittämällä avohoi- toa ja vahvistamalla perusterveydenhuollon päihdetyön osaamista. Nämä toimenpiteet osaltaan vähentävät laitoshoidon tarvetta. Terveys- asemien päihdeasiakkaiden avokatkaisua on lisätty. Sosiaalivirasto tar- joaa monipuolista hoitoa päihdeongelmallisille. Toimintaa toteutetaan sekä omana että ostopalvelutoimintana.

Suomen suurin päihdehuollon yhteisöhoidon tuottaja on sosiaaliviras- ton Tervalammen kartanon kuntoutuskeskus. Vuonna 2010 yksikön huume kuntoutuksessa toteutui noin 4 250 hoitovuorokautta ja kaikki- aan noin 42 900 hoitovuorokautta. Oman palvelun lisäksi sosiaaliviras- to ostaa laitospalveluja usealta eri palveluntuottajalta.

Kalliolan setlementin päihdepalvelut ovat vaikuttavia, mutta hoitotulok- sista huolimatta asiakkaita ei ole hakeutunut palvelujen piiriin odotetus- sa määrin. Hoidon vaativuus ja pitkäkestoisuus vaikuttanevat hakeutu- miseen. Pitkissä hoidoissa keskeytykset ovat myös yleisiä.

2.5.2011

Vuonna 2010 sosiaalivirasto osti enemmän hoitojaksoja Kalliolan setlementiltä, kuin lopulta hoitojaksoja toteutui.

Sosiaalilautakunta hyväksyi 4.12.2001 ostopalvelusopimuksen Kalliolan setlementin kanssa. Vuosittaisessa toteuttamisohjelmassa sovitaan ostettavien palvelujen ostokiintiöt eli määrät ja hinnat. Sosiaalivirasto on varautunut hankkimaan Kalliolan hoitopalveluja vuoden 2010 toteuman tasolla myös vuonna 2011. Vuoden 2010 toteuma oli 4 185 hoitovuorokautta. Ostojen painopistettä siirrettiin maksusitoumuksella tapahtuvaan palvelujen hankintaan ostokiintiöiden sijaan. Näin pystytään paremmin kohdentamaan resursseja kulloisenkin hoidon tarpeen mukaisesti.

Kalliolan setlementti korotti yksikköhintoja keskimäärin 5–7 %.

Syynä Kiskon klinikan siirtymiselle ostokiintiöstä maksusitoumusperusteiseksi on tarve keskittää lääkkeitöntä yhteisöhoitoa yhteen hoitopaikkaan vähäisten asiakasmäärien vuoksi. Vuonna 2010 sosiaaliviraston, A-klinikkasäätiön ja Kalliolan setlementin kesken käytiin yhteistyöneuvotteluja lääkkeettömän yhteisöhoidon kehittämisestä. Neuvotteluissa pyrittiin löytämään yhdessä toteutettava keskitetty lääkkeettömän huumehoidon malli, joka olisi asiakasvolyymiltaan riittävä ja siten myös kustannustehokas. Yhteistä hoitotuotetta ei kyetty luomaan.

Sosiaalivirastossa kohdennetaan päihdehuollon resursseja hoidon tarpeen ja asiakkaan tahdon mukaisesti eikä sosiaalivirasto voi ostaa palveluja enempää kuin on palvelutarvetta. Lääkkeettömän yhteisöhoidon tarjoamista ei olla vähentämässä vuoden 2010 tasosta.

Sosiaalilautakunta päätti kokouksessaan 25.1.2011 (§ 9), että Järvenpään sosiaalisairaalaosta ostetaan yhteisöllistä lääkkeitöntä huumeekuntoutusta ehdotetun 2700 hoitovuorokauden sijaan 1970 hoitovuorokautta. 730 hoitovuorokautta vastaavalla summalla hankitaan lääkkeitöntä huumeekuntoutusta tarpeen mukaisesti muilta palvelujen tuottajilta esim. Kalliolasta.

Kiskon klinikan siirtymiselle ostokiintiöstä maksusitoumusperusteiseksi ei ole vaikutusta asiakkaiden lääkkeettömän hoidon saatavuuteen.

Lautakuntien lausuntoihin sisältyy terveysvaikutusten arviointi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Hilka Tapiolinna, puh. 310 36048)

2.5.2011

34

VT SIRPA PUHAKAN JA 10 MUUN VALTUUTETUN ALOITE PÄIVÄHOIDON
TÄYTTÖASTEEN LASKEMISESTA

Kvsto 24.11.2010, asia 18
Khs 2010-2212

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingin päivähoidon tilanne on huolestuttava. Päivähoidon täyttöasteeksi on määritely 93 prosenttia.

Käytännössä tämän tavoitteen saavuttaminen vaatii kohtuuttomasti erilaisia päivähoidon arkea haittaavia toimia työntekijöiltä.

Päivähoidon henkilöstö joutuu hyvin pienellä varoitusajalla, jopa päivittäin siirtymään päiväkodista toiseen, jos lapsia on poissa päivähoidosta esimerkiksi sairastumisen vuoksi.

Lasten sairastaessa flunssakautena työntekijät joutuvat arviomaan jo ennakoon, että kuinka monen päiväkodin työntekijän pitäisi siirtyä toiseen, jotta tilastot täyttävät tavoitteet. Tämä on työlästä ja stressaa päivähoidon työntekijöitä.

Järjestelmä myös syyllistää vanhempia, jotka kokevat lapsen pitämisen satunnaisesti kotona haittaavan päivähoitopaikkansa toiminnan järjestämistä. Tällaista viestiä tulee päivähoidon työntekijöiltä.

Helsingissä päivähoidolle on asetettu 93 prosentin käyttöastetavoite, kun se muualla maassa on keskimäärin 85 prosenttia. Tavoitteen saavuttamiseksi päivähoitoryhmissä on ajoittain lain vastaisesti liikaa lapsia. Ei ihme, jos työntekijät uupuvat ja lapset stressaantuvat.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että päivähoidon käyttöasteeksi asetetaan 90 prosenttia. Samalla ohjeistetaan, ettei päivähoidon henkilöstöä joudu siirtymään päiväkodista toiseen tavoitteiden saavuttamiseksi."

Aloitteesta on saatu 3.3.2011 sosiaalilautakunnan ja 25.2.2011 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot, jotka ovat **liitteinä 78 ja 79**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että päivähoidon henkilöstömitoitus perustuu päivähoitoasetuksen mukaiseen lasten ja hoito- ja kasvatushenkilöstön väliseen päiväkotikohtaiseen suhdelukuun.

Täyttöasteella varmistetaan, että hoitosuhteessa olevien laskennallisten lasten ja hoito- ja kasvatushenkilöstön määrä vastaa laskennallis-

2.5.2011

ten paikkojen suhdetta. Täyttöasteseurannan avulla mitoitetaan henkilöstömäärä lasten päivähoidosta annetun asetuksen mukaiseksi.

Käyttöasteella mitataan toteutunutta lasten laskennallisten läsnäolopäivien ja hoito- ja kasvatushenkilöstön työssäolopäivien välistä suhdetta ja asetuksen toteutumista. Kun käyttöaste on 100 %, silloin henkilöstön ja lasten välinen suhdeluku on 7 eli mitoitus on asetuksen mukainen.

Käyttöastetta tarkastellaan päivittäin, kuukausittain ja vuositasolla kumuloituvana, ja tiedot kerätään päiväkot-, päivähoitoyksikkö-, päivähoitoalue- ja vastuualuetasolla. Päivittäisessä käyttöasteessa voi olla eri päivinä saman päiväkodin ja päivähoitoyksikön sisällä runsaastikin vaihtelua. Kuukausittaisten käyttöasteiden vaihtelu on päivähoitoyksikötasolla huomattavasti päivittäistä vähäisempää.

Käyttöasteen seuraaminen on päiväkodinjohtajan työväline, jolla voidaan säädellä johdettavan kokonaisuuden hoito- ja kasvatushenkilöstöresurssien käyttöä tarkoituksenmukaisesti niin, että lasten ja henkilöstön läsnäolot kohtaavat. Päiväkodeissa on muuta lasten hoitotyötä tekevää henkilöstöä esimerkiksi erityisavustajia ja työllistettyjä, joita ei huomioida käyttöasteen seurannassa. Päiväkodin johtajat arvioivat päivittäin poissaolojen vaikutusta mahdolliseen sijaistarpeeseen. Ratkaisuun vaikuttaa muun muassa, mikä on päivähoitoyksikön henkilöstön ja lasten määrän kokonaisuus, kuinka pitkistä tiedetyistä poissaoloista on kyse, voidaananko tehdä toiminnallisia järjestelyjä ja onko sijaista saatavilla.

Täyttö- ja käyttöasteen seurannalla pyritään varmistamaan tasavertaiset olosuhteet ja yhdenmukainen laatutaso joka puolella Helsinkiä. Seurantajärjestelmän avulla eri yksiköiden henkilöstöresurssien välisiä eroja voidaan tarvittaessa tasoittaa. Myös henkilöstön työhyvinvoinnin kannalta on tärkeää, että työskentelyolosuhteet ovat joka paikassa samankaltaiset.

Käyttöasteen laskemisesta ei ole käytössä yhteistä tapaa, eikä yksiselitteistä tietoa valtakunnallisesti. Näin ollen aloitteessa mainittuun keskimäärin 85 % käyttöastetasoon ei voi ottaa kantaa. Samasta syystä ei myöskään ns. Kuusikko selvityksessä käytetä käyttöastetietoja vertailtaessa kuntia.

Strategiaohjelmassa 2009–2012 on yhtenä tavoitteena, että kaupungin palvelujen laatu, vaikuttavuus ja kokonaistuottavuus paranee julkishallinnon yleisten tavoitteiden mukaisesti. Strategiaohjelman talouden tasapainoa koskevia toimenpiteitä ovat, että palvelutuotannon menot asiakasta kohden nousevat korkeintaan kustannustason nousua vastaavasti, asiakas- ja palvelukohtaisia yksikköhintoja pienennetään ja tilakustannusten osuutta palvelujen kustannuksista pienennetään.

2.5.2011

Muutoksilla käyttöasteessa on vaikutusta kustannuksiin. Mikäli nykyisestä tasosta siirrytään 90 % käyttöastetavoitteeseen sillä arvioidaan olevan 2,5 milj. euron kustannuksia nostava vaikutus.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Hilikka Tapiolinna, puh. 310 36048)

2.5.2011

35

VT SIRKKU INGERVON JA 16 MUUN VALTUUTETUN ALOITE VANHUS-
PALVELUIDEN EDISTÄMISESTÄ

Kvsto 8.12.2010, asia 21
Khs 2010-2294

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Oman näköinen vanhuus tarkoittaa enemmän mahdollisuutta vaikuttaa asumisratkaisuihin ja palveluasumisen sisältöön. Sosiaali- ja terveyslautakunnan tutustumismatkalla Tanskan vanhushuoneisiin käytiin myös vanhusten palveluasumispaikassa, jossa oli mahdollista pitää myös omaa lemmikkieläintään mukana, mikäli itse pystyi sitä hoitamaan. Tätä tuettiin esimerkiksi siten, että suoraan asuinhuoneestaan pääsi aidatulle pihalle, jolloin kissan ja jopa koiran hoito oli mahdollista. Monelle lemmikkieläin on tärkeä yksinäisyyden poistaja ja elämän sisällön antaja ja pitää virkeänä.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kehitettäessä Helsingin vanhushuonevalikkoa mahdollistetaan yhdessä tai useammassa kaupungin vanhushuonepalvelualueyksikössä lemmikkieläimen pito, mikäli sen hoitaminen onnistuu ilman hoitohenkilökunnan apua.

Esitämme myös, että nykyistä useammin ainakin osassa kaupungin laitoksia mahdollistuu nykyistä enemmän kaverikoirien tai kissojen vierailu."

Aloitteesta on saatu 3.3.2011 sosiaalilautakunnan, 16.2.2011 terveyslautakunnan ja 18.2.2011 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot, jotka ovat **liitteinä 80–82**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että sosiaaliviraston palvelustrategiassa nähdään seniorikansalaisten osallisuuden ja omaehtoisuuden toiminnan tukeminen tulevien vuosien merkittävänä tehtävänä (Helsingin sosiaalilautakunta 13.1.2009 § 5). Omannäköiseen vanhuuteen pyritään edistämällä ikäihmisten valinnanvapautta ja itsemääräämisoikeutta, tarjoamalla keinoja kokea osallisuutta sekä varmistamalla turvallinen ja arvokas elämä, jonka vanhus voi kokea merkitykselliseksi.

Oma lemmikkieläin voi olla ikääntyneelle ihmiselle merkittävä ilon ja mielihyvän lähde. Useissa kaupungin vanhushuonepalvelutaloissa ja vanhushuonekeskuksissa asiakas voi pitää omaa lemmikkieläintä niin kauan, kun hän itse tai läheistensä avustamana pystyy siitä huolehtimaan. Laitoksissa on myös mahdollista järjestää lemmikkieläinten vierailuja.

2.5.2011

Lemmikkieläimen hoitoon liittyvät askareet voivat tuoda merkitystä arkeen ja auttaa ylläpitämään henkistä ja fyysistä toimintakykyä sekä vähentää yksinäisyyden tunnetta. Mahdollisuuksia pitää lemmikkieläintä tuetaan järjestettäessä asiakkaalle hänen tarvitsemiaan palveluja. Hoito- ja palvelusuunnitelmaa laadittaessa huomioidaan asiakkaan voimavarat, myös mahdollinen lemmikkieläin, ja miten voimavaroja voidaan hyödyntää asiakkaan toimintakyvyn ylläpidossa ja hyvän elämän rakentamisessa. Ympäri vuorokautiseen hoitoon sijoittuvan uuden asiakkaan kohdalla huomioidaan mahdollinen lemmikkieläin, kun etsitään asiakkaalle sopivaa hoitopaikkaa. Erillisiä lemmikkieläinten kanssa asuvien asiakkaiden asuntoja ei ole suunniteltu, mutta esteettömyyteen nojautuvissa asumisratkaisuissa myös lemmikkieläimen ulkoiluttaminen on mahdollista riittävän helposti.

Asiakkaan palveluja suunniteltaessa selvitetään, miten palvelut saadaan järjestetyksi niin, ettei lemmikkieläimestä synny terveysriskiä esimerkiksi allergisille työntekijöille. Myös talon muiden asukkaiden toiveet ja tarpeet huomioidaan. Kaikki ihmiset eivät pidä eläimistä ja taloissa tulee olla mahdollisuus myös pysyä erossa eläimistä. Rekrytoitaessa henkilökuntaa taloihin kerrotaan, että asiakkailla voi olla lemmikkieläimiä tai taloissa vieraillaan eläinten kanssa.

Suomen Kennelliitto järjestää Kaverikoira-toimintaa, jossa vapaaehtoiset koiranomistajat koulutetaan ja he vierailevat koiriensa kanssa eri kohderyhmien myös vanhusten luona esimerkiksi laitoksissa.

Vanhuspalvelujen uusiin tiloihin voitaisiin jatkossa suunnitella määrärahojen puitteissa yksittäisiä asuntoja, joissa omien lemmikkieläinten pitäminen on mahdollista.

Lautakuntien lausuntoihin sisältyy terveysvaikutusten arviointi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Hilkka Tapiolinna, puh. 310 36048)

2.5.2011

36

VT ANTTI VUORELAN ALOITE HELSINGIN JA UUDENMAAN SAIRAAN-
HOITOPIIRIN (HUS) TOIMINNAN TEHOSTAMISESTA

Kvsto 8.12.2010, asia 22
Khs 2010-2293

Aloitteentekijä mainitsee aloitteessaan seuraavaa:

”Hoitoon pääsyä on nopeutettava, turhaa siirtelyä lääkäriltä toiselle vähennettävä.

Sairauden hoito ilman turhaa viivyttelyä tulee yhteiskunnalle halvemmaksi kuin asian pitkittäminen ja potilaan siirtely paikasta toiseen. Mitä nopeammin sairauden vaatimat operaatiot suoritetaan, sitä paremmat ovat hoidon tulokset, ja sitä vähemmän potilaalle tulee komplikaatioita. Hoitoon pääsyä on nopeutettava myös siksi, että viivyttely tuottaa potilaalle inhimillisiä kärsimyksiä sekä Kelalle ylimääräisiä lääkekustannuksia. Hoitoon pääsyä odottaessaan moni potilas joutuu käyttämään vahvoja särkylääkkeitä pitempään kuin on kohtuullista.

Esimerkki

Polvikierukka rikkoutuu. Ensin terveysasemalle lääkäriin, sitten röntgeniin, viikon päästä terveysasemalle kuulemaan röntgenlausunto. Lääkäri määrää tapaturma-asemalle. Hoitava lääkäri lähettää samalla käytävällä olevaan ultraäänitutkimukseen. Sitten takaisin hoitavalle lääkärille. Hän kutsuu kahden viikon päästä tarkastukseen. Hän sanoo, että näitä hoidetaan vasta kuuden kuukauden kuluttua. Samalla varataan aika ortopedille. Sitten jatketaan kahden viikon välein: lääkäri–ultraäänitarkastus–lääkäri.

Lopulta potilas saa kutsun ortopedille. Ortopedi toteaa, että polvikierukka on rikkoutunut, koeta saada mahdollisimman nopeasti peruutusaika. Potilas soittaa jonon hoitajalle, mutta hän on kesälomalla ja kuukauden kuluttua voi jonoon ilmoittautua. Mutta ei hätää: kahden viikon välein pyörivät tarkastukset tapaturma-asemalla, lääkärille–ultraäänitutkimukseen–lääkärille. Tällä kertaa tulee lähete poliklinikalle. Tämän jälkeen potilaan pelastaa peruutusaika, ja potilas pääsee hoitoon. Hoito kestää muutaman minuutin. Lääkäri poistaa kierukan sirut. Potilas pääsee kotiin nopeammin kuin tapaturma-aseman kierrokselta.

Esitän, että hoitoketjuja järjeistetään siten, että hoito on sekä potilaan ja hoitohenkilökunnan työkuormituksen kannalta optimaalista.”

Aloitteesta on saatu 16.2.2011 terveyslautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 83.**

2.5.2011

Khs toteaa, että hoitoon pääsyn ja palvelun laadun turvaaminen on yksi terveystakeskukseen strategisista päälinjauksista. Tämä edellyttää, että terveyspalvelut järjestetään asiakaslähtöisesti tarpeen mukaisina, laadukkaina, tehokkaina ja joustavina ja että hoitoon pääsy toteutuu lain edellyttämässä aikarajoissa. Lisäksi strategisena tavoitteena on osasto- ja organisaatorajat ylittävien hoitoprosessien kehittäminen merkittävimmässä potilasryhmissä.

Terveystenhuoltolain (voimaan 1.5.2011) mukaan sairaanhoitopiirin kuntayhtymä on velvollinen yhteistyössä perusterveydenhuollosta vastaavan kunnan kanssa suunnittelemaan ja kehittämään erikoissairaanhoitoa siten, että perusterveydenhuolto ja erikoissairaanhoito muodostavat toiminnallisen kokonaisuuden. Kokonaisuudessa on huomioitava erikoissairaanhoidon palvelujen tarjoaminen tarkoituksenmukaisesti perusterveydenhuollon yhteydessä sekä erikoissairaanhoidon yksiköissä.

Terveystenhuoltolaki edellyttää, että hoidon tarpeen arviointi aloitetaan kolmen viikon kuluessa lähetteen saapumisesta. Jos hoidon tarpeen arviointi vaatii erikoislääkärin arviointia tai erityisiä kuvantamis- tai laboratoriotutkimuksia, on arviointi ja tarvittavat tutkimukset toteutettava kolmen kuukauden kuluessa lähetteen saapumisesta. Hoito on järjestettävä kuuden kuukauden kuluessa hoidon tarpeen toteutamisesta.

Tehokas hoitoketju nopeuttaa hoitoon pääsyä, lyhentää kokonaisuhoitoketjua, edesauttaa toimintakykyä tukevaa ja kuntouttavaa hoitoa, pienentää päivystysten potilasvirtoja, lyhentää hoitojonoja, vähentää turhia hoitovaiheita sekä parantaa voimavarojen allokointia ja hoidon vaikuttavuutta.

HYKS-alueella on käynnistetty HYKSin ja kuntien yhteinen TEHOKAS-hanke (Terveystenhuollon hoitoketjut kuntoon alueellisesti) hoitoketjujen kehittämiseksi. Hankkeen tavoitteena on yhtenäinen koko potilaan hoitoketjun kattava asiakasprosessi ja palvelurakenne. Hankkeessa pilottihoitoketjuiksi on valittu suurivolyymiset ja kalliit lonkkamurtumien ja aivoverenkiertohäiriöiden hoitoketjut. Näistä saadut tulokset ovat levitettävissä muihin hoitoketjuihin.

Helsingin terveystakeskuksessa on käytössä mm. seuraavat hoitoketjut tai hoitoprotokollat: Pääkaupunkiseudun tyyppin 2 diabeteksen hoitoketju, Helsingin tyyppin 1 diabeteksen hoitoketju, monisairaan potilaan hoitomalli, lonkkamurtumapotilaan jatkohoitoprotokolla akuuttisairaalan vuodeosastolla, aivoinfarktipotilaan hoito ja kuntoutus akuuttisairaalas- sa, muistisairaan potilaan hoitoketju, raskaudenkeskeytyspotilaan hoitoketju, eturauhassyövän hoitoketju ja aikuisikäisen ADHD-oireisen potilaan arviointiohje.

2.5.2011

Olemassa olevien hoitoketjujen lisäksi terveyskeskuksessa kehitetään erikoislääkärikonsultaatiotoimintaa. Mm. säärihaavojen hoidossa on keskusteltu jalkautuvista erikoislääkärikonsultaatioista. Plastiikka- tai verisuonikirurgi pitäisi terveysasemalla vastaanottoa ja potilas voitaisiin asettaa leikkausjonoon ilman edeltävää käyntiä poliklinikalla. Sisätauti-lääkärin terveysasemalla tapahtuvan vastaanoton pilotointi aloitetaan lähiaikoina.

HYKSin ortopediassa kehitetään keskitettyä lähetteen vastaanottojärjestelmää, jonka tavoitteena on nopeuttaa odotusaikaa erikoissairaanhoidon poliklinikalle lähetteitä paremmin kohdentamalla ja erikoissairanhoidon resursseja tehokkaammin käyttämällä. Lisäksi poliklinikakäyntejä voidaan jonkin verran vähentää hyvillä lähetekäytännöillä: tutkimuksia voidaan suunnitella jo lähetteen perusteella ja osa lähetteistä voidaan muuttaa sähköisiksi konsultaatioiksi, jolloin poliklinikkakäynti voidaan mahdollisesti välttää.

Aloitteen esimerkissä mainittua ultraäänitutkimusta ei juurikaan käytetä polven alueen tutkimisessa. Sen sijaan polven alueen tutkimuksiin soveltuvissa magneettikuvauksissa on epäsuhtaa potilaan toiveen, lääkärin arvioiman tarpeen ja tutkimusten saatavuuden välillä. Magneettitutkimusten rajallisen saatavuuden ja korkean hinnan vuoksi näiden tutkimusten aiheiden pitää olla erityisen hyvin harkittuja. Lisäksi on huomattava, että usein tietyn tyyppisten, esimerkiksi polven seudun vammojen hyvään hoitokäytäntöön voi kuulua muutaman kuukauden seurantavaihe, jonka jälkeen lopullinen hoitopäätös esimerkiksi operatiivisesta hoidosta voidaan tehdä.

HUSin jonokehitys on ollut suotuisaa kuvastaen erikoissairaanhoidon pääsyn parantumista. Yli kuusi kuukautta jonottaneita helsinkiläisiä oli marraskuun 2010 lopussa 176 ja näistä valtaosa silmätautipotilaita. Polven alueen operaatioihin pääsee alle kolmessa kuukaudessa.

Lautakunta on tehnyt terveysvaikutusten arvioinnin.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Marja-Liisa Rautanen, puh. 310 36184)

2.5.2011

37

VT YRJÖ HAKASEN JA 20 MUUN VALTUUTETUN ALOITE TULOSELLI-
SUUSKOROTUKSISTA LAAKSON JA SUURSUON SAIRAALOISSA

Kvsto 8.12.2010, asia 23
Khs 2010-2297

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Laakson ja Suursuon sairaaloiden hoitajat ovat jääneet ilman palkan tuloksellisuuskorotuksia. Muissa Helsingin terveyskeskuksen sairaaloissa hoitajat saivat korotuksen.

Tuloksellisuuserän määräytymisen perusteet on päättänyt työnantaja. Keskeisenä perusteena on ollut hoitoaikojen pituus ja potilaiden kotiuttamisprosentti. Tähän vaikuttavat olennaisesti monet hoitajista riippumattomat tekijät, kuten kaupungin päätökset pitkäaikaissairaanhoidon rakennemuutoksista, palveluasumisesta, kotihoidosta jne.

Tuloksen mittaaminen on vaikea kysymys yleensäkin terveydenhuollon kaltaisilla aloilla. Tärkeintä hoitoa tarvitsevien kannalta on hoidon vaikuttavuus. Se on keskeistä myös kokonaistaloudellisessa arvioinnissa.

Esitämme, että kaupunginhallitus ryhtyy toimiin, joilla varmistetaan se, että hoitohenkilökunnan palkkausta parannetaan tasapuolisesti kaikki hoitajat ja eri yksiköiden roolien erot huomioon ottaen."

Aloitteesta on saatu 16.2.2011 terveyslautakunnan, 18.2.2011 talous- ja suunnittelukeskuksen sekä 1.3.2011 henkilöstökeskuksen lausunnot, jotka ovat **liitteinä 84–86**.

Khs viittaa annettuihin lausuntoihin ja toteaa, että tuloksellisuuden edistämistä tukeva paikallinen järjestelyerä (0,7 %) 1.9.2010 lukien kaikille sopimusaloille perustui valtakunnallisiin virka- ja työehtosopimuksiin.

Kyseinen järjestelyerä ei ollut yleiskorotus kaikille, vaan järjestelyerää tuli kohdentaa tuloksellisen toiminnan ja tavoitteissa onnistumisen perusteella.

Kaupungin henkilöstökeskus neuvotteli yhdessä henkilöstöjärjestöjen edustajien kanssa yleistason raamit siitä, miten tuloksellisuuserää tulisi kohdentaa, jonka jälkeen virastojen ja liikelaitosten tuli neuvotella oman viraston ja liikelaitoksen palkankorotusten kohdentumisesta. Terveyskeskuksessa sovittiin yksimielisesti henkilöstöjärjestöjen kanssa siitä, että tuloksellisuuserää käytetään tehtäväkohtaisten palkkojen tarkista-

2.5.2011

miseen työnantajan valmistelemien tuloksellisuusmittareiden perusteella.

Tarkoituksenmukaisena nähtiin, että mittareita ja tunnuslukuja valitaan jo olemassa olevista hankkeista tai muutoin seurannassa olevista tunnusluvuista. Tarkoituksenmukaisena ei nähty perustaa uusia hankkeita ainoastaan tämän erän kohdentamista varten. Näin ollen terveystieteiden tutkimuksessa valittiin mittarit ja tunnusluvut olemassa olevasta kaupungin sairaalan tulokortista.

Tuloksellisuuserän kohdentamisen perusteena käytettävät tunnusluvut ja mittarit käsiteltiin toimitusjohtajan ja osastopäälliköiden kanssa ennen kuin niistä käytiin neuvotteluja järjestöjen kanssa. Neuvotteluissa sovittiin yksimielisesti, että tuloksellisuuserästä 0,5 % käytetään tehtäväkohtaisten palkkojen tarkistamiseen työnantajan valmistelemien tunnuslukujen ja tuloksellisuusmittareiden sekä meneillään olevien hankkeiden tulosten perusteella.

Kaupunginsairaalan, kuten muidenkin osastojen osalta noudatettiin henkilöstökeskuksen ohjetta, jonka mukaan tarkasteluun otetaan mukaan muutamia tunnuslukuja, jotka kattavat koko henkilöstön. Ensimmäinen periaate oli, että tunnusluvuksi valikoituvat ne luvut, jotka sisältyvät kaupunginsairaalan tulokorttiin ja joita seurataan toiminnassa muutoinkin. Kaupunginsairaalan vuodeosastotoiminnan osalta valikoituivat kotiutusprosentin paraneminen ja hoitoajan pituus. Kutakin sairaalaa verrattiin sairaalan omiin tunnuslukuihin samana tarkasteluajanjaksona v. 2009 -2010.

Helsingin alueiden väestöt eroavat toisistaan demografisten tekijöiden ja sosioekonomisen taustan mukaan. Sairaalatoiminnalle nämä erot asettavat erilaisia haasteita. Tuloksellisuuserän kohdentaminen perustui kuitenkin toiminnan mittareiden muutoksiin toivottuun suuntaan eikä absoluuttisiin lukuihin tai vertailuihin sairaaloiden välillä.

Tuloksellisuusajattelu on tuomassa kuntasektorille uusia haasteita erityisesti sosiaali- ja terveydenhoidon alalla. Uusien ajattelutapojen ja toimintaprosessien löytäminen ja yhdessä läpivieminen kuntakentällä vie aikaa ja korostaa onnistunutta yhteistoimintaa ja yhteistyötä työnantajan ja henkilöstöjärjestöjen kesken.

Tuloksellisuusajattelu ja palkkaerien kytkeminen onnistuneisiin tuloksiin on kuitenkin välttämätön osa tulevaisuuden palkitsemisen kenttää. Khs pitää tärkeänä, että palkitsemisen perusteena olevia mittareita ja tunnuslukuja valitaan entistä tarkoituksenmukaisemmilla perusteilla. Tärkeää on myös varmistaa, että henkilöstöllä on tasapuolinen mahdollisuus vaikuttaa onnistuneeseen tulokseen.

2.5.2011

Terveyslautakunnan lausuntoon sisältyy terveysvaikutusten arviointi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Marja-Liisa Rautanen, puh. 310 36184)

2.5.2011

38

VT SIRPA PUHAKAN JA 10 MUUN VALTUUTETUN ALOITE JAKOMÄEN
ASUKKAIDEN KOKOONTUMISTILOISTA

Kvsto 8.12.2010, asia 24
Khs 2010-2295

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Jakomäessä on vireää järjestötoimintaa, joka kokoaa aktiivisia asukkaita yhteen. Asukkaat ovat toivoneet jo pitkään asukastaloa, jonka tiloissa voivat toimia erilaiset järjestöt, asukasyhdistys sekä kansalaisten toimintaryhmät.

Myös vanhuksille kaivataan toimintatiloja, joissa voisi järjestää erilaista toimintaa ikäihmisille ja jossa ikäihmiset itse voivat järjestää toimintaa. Palvelutalotyypistä päivätoimintaa kaivataan.

Me allekirjoittaneet valtuutetut kiirehdimme Jakomäen asukastalon toiminnan käynnistämistä ja tilojen osoittamista asukastoimintaa varten. Esitämme, että tutkitaan pikaisesti mahdollisuudet järjestää asukastalo-toiminta Jakomäessä.”

Aloitteesta on saatu 25.2.2011 talous- ja suunnittelukeskuksen, 2.3.2011 kiinteistölautakunnan, 3.3.2011 sosiaalilautakunnan ja 10.3.2011 kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 87–90**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että kaupunkisuunnitteluvirasto on yhteistyössä muiden hallintokuntien (erityisesti liikuntavirasto, rakennusvirasto ja opetusvirasto) sekä alueen toimijoiden kanssa viime vuosina keskittynyt Jakomäessä alueen keskiosan toiminnalliseen kehittämiseen ja ympäristön parantamiseen. Jakomäen keskiosassa sijaitsevat alueen keskeiset palvelut kuten peruskoulu, päiväkotit, nuorisotila, kirjasto, leikkipuisto, liikuntapuisto ja uimahalli.

Jakomäen keskiosassa sijaitsee useita kaupungin omistuksessa olevia palvelurakennuksia. Mahdollisia eri ryhmien kokoontumistiloja on mm. näissä rakennuksissa. Koska olemassa olevia tiloja on paljon, ei uusien erillisten asukastilojen kaavoittamiselle ole nähty Jakomäessä tarvetta. Jakomäki oli yhtenä kaupungin nimeämän poikkihallinnollisen palveluverkkotyöryhmän selvityksen pilottialueena vuosina 2008–2009. Työryhmä ehdotti loppuraportissaan yläasteen koulun tilojen kehittämistä siten, että ne päiväkäytön lisäksi sopisivat paremmin myös muiden toimijoiden ja hallintokuntien iltakäyttöön.

2.5.2011

Sosiaalivirasto tukee alueellista järjestötoimintaa ja asukkaiden osallisuutta monin eri tavoin ja eri rahoituskanavien kautta.

Sosiaalivirasto ylläpitää omin budjettivaroin viittä kumppanuustaloa ja kolmea lähiöasemaa. Lisäksi ylläpidetään ostoskeskusten yhteydessä olevia erityisesti päihdeongelmallisille tarkoitettuja matalan kynnyksen paikkoja, joiden erillisrahoitus on turvattu vuoden 2011 loppuun asti. Aukastilat ovat laajassa käytössä ja kohdentuvat erityisesti kuntoutuviin tai syrjäytymisvaarassa oleviin asiakasryhmiin. Toimintamallit ovat asukas- ja käyttäjälähtöisiä ja tilat ovat alueilla laajassa yhteiskäytössä. Paikat toimivat vauvasta vaariin periaatteella.

Vanhusten palvelujen vastuualueen palvelukeskukset ovat niin ikään matalan kynnyksen paikkoja, jotka tarjoavat ateria-, harrastus-, liikunta- ja neuvontapalveluja eläkeläisille ja työttömille. Palvelukeskuksissa on myös vertaistukiryhmiä ja mahdollisuus vapaamuotoiseen yhdessäoloon ja vapaaehtoistoimintaan. Palvelukeskukset toimivat monituottajamallilla, joten erilaisilla järjestöillä on mahdollisuus osallistua toimintaan. Tiloja voidaan luovuttaa järjestöjen käyttöön maksutta, mikäli kyseinen toiminta tukee kaupungin omaa toimintaa.

Aukastiloja on lisätty viimeksi niille asuinalueille, joissa on koettu eniten sosiaalisia ongelmia syrjäytymiseen ja siihen liittyvään päihteiden käyttöön. Itä-Helsingissä on tiloja lisätty mm. Kontulan ja Itäkeskuksen alueelle. Kohdistamalla omat aukastilansa sosiaalisesti eriytyneille alueille, sosiaalivirasto toteuttaa tavoitetta sosiaalisesti eheästä ja tasapainoisesta kaupungista.

Sosiaalivirasto on kehittämässä aukastalotoimintaa ja aluetyötä kokonaisuutena. Pohdinnassa on sosiaaliviraston omien matalan kynnyksen paikkojen palveluverkko ja sosiaaliviraston ylläpitämien tilojen sijoittuminen eri puolille kaupunkia. Kehittämistyö on pitkäjänteistä. Vaikka painopiste onkin sosiaalisesti eriytyneillä alueilla, on huomioitava kaupungin alue kokonaisuutena ja kaikenikäisten kuntalaisten, vanhukset mukaan lukien, kokoontumismahdollisuudet eri puolilla kaupunkia. Kehittämistyön yhteydessä tutkitaan myös Jakomäen aukastalotoiminnan tarpeet ja mahdollisuudet niihin vastaamiseen.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Hilka Tapiolinna, puh. 310 36048)

2.5.2011

39

VT TUOMO VALOKAISEN JA 18 MUUN VALTUUTETUN ALOITE AIKUISTEN
HAMMASHOIDON TEHOSTAMISESTA

Kvsto 19.1.2011, asia 16
Khs 2011-138

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingin kaupungin hammashoito takkuilee. Pelkästään hampaiden tarkistukseen on puolen vuoden jonot.

Jos olet saanut ajan hampaiden tarkistukseen, on mahdollinen jatko-hoito hidasta juuri jonojen takia.

Selitys on ollut, ettei Helsingin kaupungilla ole resursseja hoitaa kyseistä asiaa, ilman pitkää jonotusaikaa.

Me allekirjoittaneet vaadimme, että Helsingin kaupunki ryhtyy välittömästi tehostamaan kaupungissamme aikuisten hammashoitoa siten, että hampaiden tarkistusaikoja ja hoitoja saa huomattavasti lyhyemmällä jonotusajalla."

Aloitteesta on saatu 9.3.2011 terveyslautakunnan ja 8.3.2011 talous- ja suunnittelukeskuksen lausunnot, jotka ovat **liitteinä 91 ja 92**.

Khs viittaa annettuihin lausuntoihin ja toteaa, että Helsingin terveyskeskuksen suun terveydenhuollossa kiireellistä hoitoa saa vuoden jokaisena päivänä.

Kiireettömään hoitoon, joksi suun ja hampaiston tutkimuskin luetaan, ajan saa hoitotakuulain mukaisesti viimeistään kuuden kuukauden kuluessa yhteydenotosta ja siinä tapahtuvasta hoidon tarpeen arvioinnista. Kunnallisen suun terveydenhuollon palvelujen kysyntä ylittää Helsingissä tarjonnan jatkuvasti. Tämä vaikeuttaa yksittäisen potilaan hoidokokonaisuuden loppuunsaattamista kohtuujassa.

Palvelusetelipilotin odotetaan helpottavan tilannetta. Ruuhkatilanteissa potilas saa halutessaan palvelusetelin, jolla hän voi hankkia terveyskeskuksessa todetun hoidon tarpeen mukaisen hoidon listalle hyväksytyiltä yksityishammaslääkäreiltä. Potilas maksaa omavastuuosuuden suoraan yksityishammaslääkärille.

Oman toiminnan ohella suun terveydenhuollossa on jo vuosia ollut käytössä moninaiset palvelujen järjestämistavat, joilla on voitu hyödyntää myös yksityissektorin voimavaroja. Uuden palvelusetelitoiminnan lisäksi käytetään ostopalveluja, joista on tehty sopimuksia yksityishammas-

2.5.2011

lääkärien kanssa koko 2000-luvun. Omissa hoitoloissa puretaan iltaisin hoitojonoja palveluhankinnan kautta kilpailutetun palveluntuottajan toimesta ja virka-ajan ulkopuolinen päivystys omaan hoitolaan on kilpailutettu vuokratyönä.

Oman toiminnan tehostamiseksi suun terveydenhuollossa panostetaan hammaslääkäreiden ja hoitohenkilökunnan työnjaon kehittämiseen. Osa tarkastuksista on siirretty suuhygienisteille, jolloin hammaslääkäreiltä vapautuu vastaanottoaikoja hammaslääkärin osaamista vaativaan hoitoon. Lisäksi työpaikkakoulutetaan itsenäistä hoitotyötä tekeviä hammashoitajia, jotta heille voidaan puolestaan siirtää aiemmin suuhygienistien suorittamia ehkäiseviä toimenpiteitä ja suun terveystarkastuksia. Myös oikomishoidossa kehitetään hoitokäytäntöjä ja työnjakoa. Lasten ja nuorten hoitoon käytettäviä resursseja kohdennetaan hyvien tulosten rohkaisemana entistäkin tarkemmin tarvelähtöisesti, ja näin saadaan vapautettua hammaslääkäreiden voimavaroja mm. aikuisten hoitoon.

Suun terveydenhuollossa on usean vuoden ajan kehitetty sähköisiä palveluja. Tavoitteena on työajan käytön kohdistaminen potilastyöhön tukitoimien sijaan. Sähköinen asiointi etenee vaiheittain. Itseilmoittautumislaitteet asennettiin hoitoloihin vuoden 2011 alussa ja interaktiivinen esitietolomake otettaneen käyttöön loppuvuodesta. Toimintaa kehitetään edelleen digitaalisen hoitoonohjauksen palveluksi, joka mahdollistaa tietyin edellytyksin potilaan itsensä tekemän ajanvarauksen hoidon tarpeen kannalta oikea-aikaisesti. Potilastietojärjestelmätoimittajan kanssa käynnistetään hanke erillisen ajanvarauskäyttöliittymän kehittämiseksi siten, että ajanvarausosion nykyiset rajoitteet voidaan ohittaa. Toteutuessaan hanke tehostaa keskitetyn ajanvarauksen toimintaa ja parantaa ajanvarauspalvelun laatua.

Viime vuosien suun terveydenhuollon resurssilisäykset ovat kohdentuneet pääkaupunkiseudun ja Kirkkonummen yhteishankkeisiin, joissa Helsingin terveystakeskus on ns. isäntäkuntana. PARAS-lainsäädännön päätösten myötä loppuvuodesta 2009 aloitti toimintansa sekä Pääkaupunkiseudun suun erikoishoidon yksikkö että yhteinen virka-ajan ulkopuolinen päivystys.

Terveyslautakunnan lausuntoon sisältyy terveysvaikutusten arviointi.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Stj / Marja-Liisa Rautanen, puh. 310 36184)

2.5.2011

40

VT TERHI MÄEN JA 10 MUUN VALTUUTETUN ALOITE TILOJEN JÄRJESTÄMISESTÄ KOULUISSA TOIMIVILLE ILTAPÄIVÄRYHMILLE

Kvsto 22.9.2010, asia 10

Kvsto 3.3.2010, asia 68

Khs 2010-451

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsinkiäisille 1.–2.-luokkalaisille ja erityisopetuksessa oleville peruskoululaisille järjestetään koulupäivän jälkeen iltapäivätoimintaa. Toiminnasta on säädetty perusopetuslaissa ja sitä koordinoi Helsingin opetusvirasto. Tavoitteena on tukea lapsen kokonaisvaltaista hyvinvointia ja terveyttä ja luoda pohja hyvälle kasvulle. Tavoitteena on myös luoda lapselle mielekästä, laadukasta ja turvallista vapaa-ajan toimintaa, joka osaltaan tukee lapsen ikäkauden kehitystä.

Toimintaa järjestävät koulut, järjestöt, seurakunnat ja yksityiset tahot ja toiminnasta vastaavat koulutetut, aikuiset ohjaajat.

Koulujen yhteydessä järjestetyssä iltapäivätoiminnassa ei tällä hetkellä kuitenkaan ole voitu osoittaa omia toimitiloja kaikille iltapäiväryhmille. Ryhmät saattavat kokoontua päivittäin eri tiloissa koulurakennuksessa ilman että olisi osoitettu edes pysyviä tiloja tavaroille kuten esimerkiksi askartelutarpeille ja muille leikkivälineille. Lapset ovat tässä vaiheessa päivää usein väsyneitä ja levottomia ja pysyvien omien tilojen puute lisää levottomuutta.

Edellä olevan johdosta esitän kunnioittavasti, että Helsingin kaupunki ryhtyisi välittömästi toimenpiteisiin riittävien ja sopivien toimitilojen järjestämiseksi kaikille kouluissa toimiville iltapäiväryhmille."

Aloitteesta on saatu 2.6.2010 opetuslautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 93**.

Kvsto palautti 22.9.2010 (asia 10) aloitteen uudelleen valmisteltavaksi siten, että vastauksessa tulee esittää valtuustolle toimenpiteet riittävien iltapäiväpaikkojen varmistamiseksi kouluissa ensimmäisen ja toisen kouluvuoden aikana.

Khs totesi tuolloin esityksessään mm., että opetustoimessa on määriteltävä kouluihin iltapäivätoiminnan ehdoilla kalustettavien ja varustettavien opetustilojen määrä. Tilat toimivat aamupäivisin opetustiloina ja sen jälkeen iltapäivätoiminnan tiloina.

2.5.2011

Esimerkiksi syksyksi 2010 valmistuu kahdeksaan kouluun iltapäivätoiminnan tarpeisiin varustetut ja kalustetut opetustilat. Näistä saatavia kokemuksia tullaan jatkossa käyttämään hyväksi muiden rakennushankkeiden yhteydessä varustettaviin iltapäivätoiminnan tiloihin.

Opetuslautakunta päätti tehostaa koulutilojen käyttöä lasten ja nuorten harrastustoimintaan laajentamalla koulutilojen maksuttoman käytön arkipäivinä kello 17.00 saakka.

Khs katsoi edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

Aloitteesta on saatu 16.2.2011 opetuslautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 94**.

Khs viittaa opetuslautakunnan lausuntoon, jossa todetaan mm. seuraavaa:

Helsingissä perusopetuslain mukaisen iltapäivätoiminnan kohderyhmä on noin 14 000 oppilasta. Toimintaan osallistuu noin 4 100 oppilasta lukuvuonna 2010–2011.

Kaupunki ei ole rakentanut iltapäivätoimintaa varten erillisiä toimitiloja. Koulujen kalustaminen on tehty opetuksen näkökulmasta. Iltapäivätoiminnassa tilojen käyttö on toisenlaista ja edellyttää tilojen tähän toimintaan sopivia ratkaisuja. Iltapäivätoiminnan tilat on koulujen tilakapasiteetilaskennassa laskettu 100 %:sti opetuksen käyttöön.

Opetuslautakunta päätti 8.2.2011, että jatkossa koulujen kapasiteetilaskelmissa iltapäivätoiminnan käytössä olevat tilat mitoitetaan vain 50%:sti opetuksen käyttöön.

Tavoitteena on saada tulevaisuudessa enenevässä määrin järjestöjä sitoutumaan pitkäkestoiseen kumppanuuteen kaupungin kanssa ja toteuttamaan iltapäivätoimintaa koulujen tiloissa. Toimintaa järjestetään muutamassa ulkopuoliselta vuokratussa tilassa lähinnä keskustan alueella koulujen tilahtauden vuoksi.

Opetus- ja kulttuuriministeriön perusopetus paremmaksi 2008–2012 kehittämissuunnitelmassa, on koulujen kerhotoiminta nostettu yhdeksi keskeiseksi kehittämisalueeksi. Kerhotoiminta pyritään vakiinnuttamaan osaksi koulujen toimintaa. Kaikki Helsingin kaupungin koulut ovat mukana kerhohankkeessa. Erilaisia kerhoja järjestetään lukuvuonna 2010–2011 koulujen tiloissa lähes 300. Tilasuunnittelussa tehdään tiivistä yhteistyötä iltapäivätoiminnan kanssa.

2.5.2011

Järjestettäessä iltapäivätoimintaa kouluilla on lähtökohtana se, että jokaisella ryhmällä on oma perustila, minkä lisäksi käytetään joustavasti eri aikaan vapautuvia muita koulun tiloja.

Opetustoimen johtaja asetti myös 18.1.2010 iltapäivätoiminnan tilojen kalustamista koskevan projektin. Kalusteprojektin tavoitteena oli pilotoida malli koulujen iltapäivätoiminnan tilojen yhtenäiseksi varustetasoksi ja löytää uusia innovatiivisia tilaratkaisuja.

Projektiin valittiin kahdeksan koulua: Drumsö lågstadieskola, Koskelan ala-aste, Maatullin ala-aste, Maunulan ala-aste, Minervaskolan, Poikki-laakson ala-aste, Ruoholahden ala-aste ja Tehtaankadun ala-aste.

Valinnoissa painotettiin erilaisia tilaratkaisutarpeita sekä iltapäivätoiminnan laajuutta ja pysyvyyttä. Projektissa etsittiin vaihtoehtoja tilojen muunneltavuuteen kalusteiden avulla, melu- ja kaikutason alentamiseen materiaalisia ratkaisuja hyödyntäen sekä löytämään uusia näkökulmia luokkahuoneiden ja iltapäivätoiminnan yhteiskäyttöön. Toiminnan eriyttämiseen etsittiin ratkaisuja mm. käytävätiloista ja aineluokista.

Projekti päättyi lokakuussa 2010. Kaikkien koulujen osalta toteutui käyttäjien mielestä asiakaslähtöisyys, tilojen tarkoituksenmukaisempi yhteiskäyttö opetuksen ja iltapäivätoiminnan kesken sekä tilojen toimivuus ja esteettisyys. Opetusvirasto jatkaa tilaprojektia uusien koulujen kanssa keväällä 2011.

Tilakysymysten osalta on tärkeää tarkastella myös sitä, miten koulujen pihojen varustelu mahdollistaa mielekkään ja monipuolisen päivittäisen liikunnan toteuttamisen. Iltapäivätoiminnan ryhmät hyödyntävät myös ahkerasti alueen leikkipuistoja päivittäisen ulkoliikunnan toteuttamiseen.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Hannu Hyttinen, puh. 310 36683)

2.5.2011

41

VT MAIJA ANTTILAN JA 10 MUUN VALTUUTETUN ALOITE YMPÄRISTÖ-
JA ROSKAAMISKASVATUKSESTA

Kvsto 22.9.2010, asia 17
Khs 2010-1716

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingin katukuvan ja puistojen yleisen roskaisuuden lisääntyminen kaipaa uutta otetta. Joissakin isoissa kaupungeissa Euroopassa on koulujen opetussuunnitelmiin sisällytetty viikoittainen ympäristöopin tunti, missä käydään läpi ympäristön siisteyden vaalimista ja muuta asennekasvatusta. Monissa paikoissa on havaittu, että pelkät yksittäiset tempaukset eivät enää riitä, asennekasvatus on otettava osaksi muuta opetusta.

Allekirjoittaneet valtuutetut esittävät, että kaupunki selvittää, miten koulujen, päiväkotien ja eri työpaikkojen ohjelmiin voitaisiin saada viikoittainen opetustuokio kaupungin siisteyden vaalimisesta ja roskaisuuden vastustamisesta."

Aloitteesta on saatu 31.1.2011 henkilöstökeskuksen, 3.3.2011 sosiaalilautakunnan ja 12.4.2011 opetuslautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 95–97**.

Khs toteaa, että Helsingin kuntakohtaisessa perusopetuksen opetussuunnitelmassa aihekokonaisuuden "Vastuu ympäristöstä, hyvinvoinnista ja kestävästä tulevaisuudesta" tavoitteet edistävät oppilaan valmiuksia ja motivaatiota toimia ympäristön, ihmisen hyvinvoinnin ja hyvän tulevaisuuden puolesta. Jokaiselle luokka-asteelle asetetuissa tavoitteissa korostuvat ympäristön vaaliminen ja siitä huolehtiminen oppilaan ikätasoisella tavalla. Tähän huolehtimiseen kuuluu myös ympäristön siisteydestä huolehtiminen ja roskaamisen vastustaminen.

Perusopetuksen kouluista puolessa toimii oppilaiden ympäristöryhmä, joka aktiivisesti toimii oman koulun ja lähialueen ympäristöasioiden puolesta. Kaupungin peruskouluista 13:lla on Vihreä lippu -sertifikaatti ja kolmella Okka-säätiön myöntämä koulujen ja oppilaitosten ympäristösertifikaatti. Näiden ja muidenkin kaupungin peruskoulujen opetukseen kuuluu asennekasvatuksen lisäksi aktiivinen toiminta oman ympäristön hyvinvoinnin ja siisteyden puolesta.

Rakennusvirasto järjestää joka kevät kevätsiivoustalkoot ja näihin ovat koulut aktiivisesti osallistuneet. Opetusvirasto on yhteistyössä rakennusviraston kanssa toteuttanut useita roskaamisen vastaisia ympäristökasvatus-kampanjoita, viimeisimpänä Roskavideo- kampanjan. Kou-

2.5.2011

luissa roskaamisen vastustaminen ja siisteyden vaaliminen ovat osa kokonaisvaltaista kestävän kehityksen kasvatusta, johon kuuluu monipuolisten kestävän kehityksen tietojen, taitojen ja asenteiden omaksuminen ja harjoittelu koulussa ja lähiympäristössä.

Khs katsoo, että perusopetuksen koulut toteuttavat hyvää ympäristökasvatusta ja ottavat huomioon riittävällä tavalla jo nyt roskaamisen vastustamisen opetuksessa.

Päivähoidossa ympäristökasvatus on nivellytty osaksi päiväkotien toimintaa. Päiväkodit ja leikkipuistot ovat osallistuneet mm. ympäristön siivoustalkoisiin. Lisäksi päivähoidon vastuualue valmistelee monien hankkeiden yhteydessä varhaiskasvatuksen kestävän kehityksen ohjelmaa vuodeski 2014.

Henkilöstökeskus toteutti yhdessä kaupungin siisteydestä huolehtien virastojen kanssa Siisti-kesä hankeen kesällä 2010. Hankkeessa tarjottiin kesätöitä 16-20 vuotiaille nuorille lisättiin kaupungin viihtyisyyttä vähentämällä puistojen, aukoiden ja kadunvarsien sekä liikunta- ja uima- paikkojen roskaisuutta.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Hannu Hyttinen, puh. 310 36683)

2.5.2011

42

VT PAAVO ARHINMÄEN JA 9 MUUN VALTUUTETUN ALOITE KANSALAIS-
KUNTOSALEISTA LEIKKIPAikkojen YHTEYTEEN

Kvsto 22.9.2010, asia 18
Khs 2010-1715

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Matalankynnyksen liikuntapaikkojen rakentaminen kaupungin keskeisille paikoille on mahdollista. Tällä on suuri merkitys kansanterveydelle ja kansalaisten viihtyvyydelle. Yksi tällainen mahdollisuus on 'kansalaiskuntosalit' puistoissa.

Helsingissä on lenkipolkujen varressa pienimuotoisia kuntoilupaikkoja. Puistojen yhteydessä näitä ei juurikaan ole. Esimerkiksi Englannissa ja Ruotsissa on monipuolisia 'kansalaiskuntosaleja' puistoissa ja lasten leikkipaikkojen yhteydessä. Näissä 'kansalaiskuntosaleissa' on erilaisia ulkoilmaan sopivia kuntoilulaitteita, joissa voi monipuolisesti harjoitella eri lihasryhmiä. Laitteet sopivat niin lapsille, vanhemmille kuin vanhuk-sillekin.

Tällaiset 'kansalaiskuntosalit' mahdollistavat liikunnan harrastamisen hetken mielijohteesta. Lasten leikkiessä puistossa vanhemmat voivat samaan aikaan tehdä pienimuotoista kuntopiiriä. Kuntoilulaitteiden ko-keileminen on lapsille hauskaa leikkiä.

Me aloitteen allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että Helsingin kaupunki selvittää voisiko puistoihin lasten leikkipaikkojen yhteyteen rakentaa tällaisia 'kansalaiskuntosaleja'."

Aloitteesta on saatu 24.2.2011 yleisten töiden lautakunnan ja 2.3.2011 liikuntalautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 98 ja 99**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin, ja toteaa mm. seuraavaa:

Liikuntatoimen hallinnassa oleville alueille tai kaavoituksen kautta tule-ville liikuntapaikoille on rakennettu tai suunniteltu erilaisia kuntoiluväli-neitä jo vuosikymmeniä. Alussa kuntoiluvälineet olivat etupäässä lenk-kipolkujen lähellä ja ne valmistettiin puusta. Nytemmin liikuntatoimi on rakentanut uudenmallisia etupäässä teräksisiä kuntoiluvälineitä eri puo-lille kaupunkia liikuntapuistojen yhteyteen.

Uutuutena on suunniteltu ja toteutettu ns. lähiliikuntapaikkoja niin omi-na kohteina kuin yhteisiä hankkeina muiden hallintokuntien kanssa. Lähiliikuntapaikkoja on tällä hetkellä Lauttasaarella, Laajasalossa, Au-rinkolahdessa, Myllypurossa, Jakomäessä ja Pirttimäessä. Näissä kai-

2.5.2011

kissa on lukuisia leikki- ja voimailuvälineitä sekä pelikenttiä. Niiden lisäksi Eläintarhaan on tehty skeittipuisto ja Taliin perhepolku, jossa on runsaasti erilaisia kuntoilu- ja leikkivälineitä.

Liikuntatoimi suunnittelee parhaillaan lisää lähiliikuntapaikkoja hallitsemilleen alueille mm. Landbon koulun läheisyyteen uudelle Östersundomin liitosalueelle, Pukinmäen liikuntapuiston yhteyteen, Kumpulaan, Roihuvuoreen ja Herttoniemenrantaan. Myöhemmin toteutettavia hankkeita ovat Latokartanon jo pienimuotoisena olemassa olevan lähiliikuntapaikan täydentäminen ja Pirkkolan ulkouima-altaan eli ns. plotin ympäristöön tehtävä leikki- ja kuntoiluvälineiden keskittyminen.

Liikuntatoimi on myös mukana Terveellinen Kaupunginosa –projektissa, jossa on kehitetty työkalu, jonka avulla voidaan löytää ne kehitettävät kohteet, joihin kyetään kohdentamaan yhteistyössä resursseja yli hallintokuntarajojen. Näin saadaan esimerkiksi sekä koulujen että päiväkotien pihat kaikkien käytettävissä oleviksi lähiliikuntapaikoiksi. Pihat ovat päivisin koululaisten ja päiväkotilasten käytössä ja iltaisin kaikkien asukkaiden käytössä – myös ikäihmisten saavutettavissa. Tällä tavalla saadaan melko vähäisinkin panostuksin jo olemassa olevat alueet tehokkaampaan ja laajempaan käyttöön.

Urheilu- ja virkistyspalveluiden alueeksi (VU) asemakaavoitettujen alueiden rakentamisesta vastaa liikuntavirasto. Rakennusvirasto taas voi rakentaa pienimuotoisia kenttiä asemakaavaan puistoksi (VP) merkityille viheralueille, joissa sijaitsevat varsinaiset leikkipuistotkin.

Sekä rakennusvirasto että liikuntavirasto ovat asentaneet kuntoilulaitteita Helsingin virkistysalueille. Rakennusvirastolla on kuntoilulaitteita rakennetuissa puistoissa ja leikkialueilla. Liikuntavirasto on sijoittanut kuntoilulaitteita liikuntapaikkojen tuntumaan ja ulkoilureittien varsille. Rakennusvirasto ja liikuntavirasto vastaavat kuntoilulaitteista hallinnollisten rajojen mukaisesti.

Liikuntavirasto ja rakennusvirasto tekevät parhaillaan selvitystyötä, jossa Helsingin kuntoilulaitteiden sijainti ja kunto selvitetään. Työ valmistui vuoden 2011 alussa. Kuntoilulaitteiden selvitystyö antaa hyvän pohjan suunnitella kuntoilulaitteverkostoa ja virastojen vastuujakoa entistä toimivammaksi.

Rakennusvirasto on ollut vuosina 2008–2010 mukana sosiaaliviraston projektissa, jonka tavoitteena oli kehittää neljälle sukupolvelle soveltuvan liikunta- ja leikkipaikan konseptia.

Rakennusvirasto rakentaa ja ylläpitää puistojen leikki- ja pelialueita kaikenikäisille. Jos kuntoilulaitteita asennetaan leikkialueelle aktiivisen leikin yhteyteen, laitteiden ja niiden alustan pitää täyttää leikkialueiden

2.5.2011

turvastandardit. Suunnitteluratkaisuilla ja välineiden valinnalla on mahdollista vaikuttaa leikkialueen monikäyttöisyyteen. Sellaiset leikkivälineet, jotka täyttävät leikkialueiden turvastandardit ja joita voidaan käyttää myös kuntoiluun, toimivat hyvin kaikenikäisille tarkoitetulla leikki-alueella. Helposti kuntoilussa hyödynnettävissä ovat esimerkiksi rekkitangoin varustetut kiipeilytelineet. Monipuolisella suunnittelulla on mahdollista pidentää myös leikkialueen vuorokautista käyttöaikaa: painopiste voi siirtyä aamu- ja iltapäivän leikistä iltaisin kuntoiluun.

Puhtaasti kuntoiluun suunnitellut ja tarkoitetut välineet täyttävät toistaiseksi harvoin leikkialueiden turvallisuusvaatimuksia. Lasten turvallisuuden takaamiseksi kuntoiluun tarkoitetut ulkoilmakuntosalityyppiset välineet on käytännössä sijoitettava selkeästi erilleen leikkivälineistä. Kaikenikäisten ulkoiluun kannustavien välineiden kysyntä tulee varmasti jatkossa ohjaamaan markkinoita kehittämään sekä kuntoiluun ja leikkiin soveltuvia monitoimivälineitä, jotka on suunniteltu leikkialueiden turvastandardit täyttäväksi.

Khs suhtautuu myönteisesti kuntoilupalveluiden järjestämiseen kaikenikäisille sopivien leikkialueiden yhteyteen. Pelkästään kuntoiluun ja liikuntaan painottuvat ulkokuntoilupaikat ovat lähinnä liikuntaviraston toimialaa.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Hannu Hyttinen, puh. 310 36683)

2.5.2011

43

VT TARJA TENKULAN JA 4 MUUN VALTUUTETUN ALOITE KSYLITOLI-
PASTILLIEN KÄYTÖSTÄ PÄIVÄKODEISSA JA KOULUISSA

Kvsto 3.11.2010, asia 7
Khs 2010-2053

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Ksylitolin tutkimustulokset kertovat sen vahvasti hammasterveyttä lisäävästä vaikutuksesta. Lapsille tämä on hyvin tärkeää. Työssäkäyvät vanhemmat eivät kuitenkaan voi taata tätä lapselleen, mikäli ksylitolia ei käytetä päiväkodissa tai koulussa. Asia ei mielestäni voi jäädä yksin lasten vastuulle.

Useissa päiväkodeissa vanhemmat kustantavat ksylitolipastillit vanhempainillassa tehtyjen päätösten perusteella tai sitten vanhempien yhdistykset kustantavat ksylitolipastillit. Tästä käytännöstä tulee luopua ja lasten hampaiden hoitokustannukset tulee nähdä terveystoimen kannalta tärkeinä ennalta ehkäisevinä toimina.

Esitän, että Helsinki ottaa käyttöön ksylitolipastillit kouluissa ja päiväkodeissa ainakin lounaan yhteydessä.”

Aloitteesta on saatu 26.1.2011 terveyslautakunnan, 16.2.2011 opetuslautakunnan, 16.2.2011 sosiaalilautakunnan ja 10.3.2011 Palmialiikelaitoksen johtokunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 100–103**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin, ja toteaa seuraavaa:

Tutkimusten mukaan ksylitolin säännöllisellä käytöllä on positiivisia terveysvaikutuksia lasten suun terveyteen ja ksylitoli heti ruokailun päätteeksi käytettynä toimii apuna hampaiden reikiintymisen ehkäisyssä.

Terveyslautakunnan näkemys lautakunnan lausunnossa tarkemmin selostettuihin tutkimustuloksiin perustuen on, että päiväkodeissa tai kouluissa lounaan jälkeen annettu ksylitoli ei yksinään riitä toivotun vaikutuksen aikaansaamiseksi. Ksylitolin terveysvaikutuksia tuova pitoisuus vuorokaudessa saavutetaan vasta, kun ksylitolituotteita käytetään pieniä määriä vähintään 3 kertaa päivässä, aina aterian tai välipalan jälkeen 5–10 minuuttia kerrallaan.

Ksylitolipastillien käytöstä lasten päivähoidossa ja kouluissa ei ole valtakunnallisia suosituksia. Ksylitolituotteita on jaettu lapsille, jos vanhemmat ovat ne kustantaneet. Lausuntoa varten kartoitettiin pääkaupunkiseudun kuntien alle kouluikäisten lasten ksylitolin käyttöön liittyviä

2.5.2011

käytäntöjä. Yleinen linja on, että lasten vanhemmat kustantavat ksylitolituotteet päiväkoteihin.

Päivähoidossa lasten hampaiden reikiintymistä ehkäistään säännöllisellä ruokailulla, sokeripitoisten välipalojen ja napostelun välttämällä sekä aterian jälkeen hampaiden purskuttelulla vedellä. Em. toimenpiteet ovat tärkeimmät reikiintymisen ehkäisyssä. Kotien tehtävä on huolehtia hampaiden harjaamisesta aamuin ja illoin.

Ksylitolipastillien käytöstä lasten päivähoidossa ei ole sosiaali- ja terveysministeriön eikä muunkaan virallisen tahon valtakunnallisia suosituksia. Toistaiseksi ksylitolituotteita on jaettu lapsille niissä päiväkodeissa ja perhepäivähoidon yksiköissä, joissa vanhemmat ovat ne kustantaneet.

Kunnan tulee kansanterveystyöhön kuuluvana tehtävänänsä ylläpitää suun terveydenhuoltoa, johon sisältyy väestön suun terveyden edistäminen sekä kunnan asukkaiden suun sairauksien tutkimus, ehkäisy ja hoito. Huoltajalla on ensisijainen vastuu lapsen ja nuoren kasvatuksesta. Koulu tukee kotien kasvatustehtävää.

Laskelmien mukaan ksylitolipastillien tarjoaminen lounasruokailun yhteydessä Helsingin kaupungin peruskouluissa, lukioissa, ammatillisissa oppilaitoksissa ja ruotsinkielisessä päivähoidossa maksaisi noin 310 000 euroa vuodessa. Suomenkielisessä päivähoidossa kaikille lapsille lounaan yhteydessä tarjottavien ksylitolipastillien hinta vuodessa on noin 53 000 euroa.

Khs toteaa yhteenvetona, että koulujen, oppilaitosten ja päiväkotien tehtävänä on ensisijaisesti ohjata oppilaita, opiskelijoita ja lapsia omaksumaan monipuolisen ravinnon ja ravitsemuksen merkitys terveydelle ja hyvinvoinnille sekä tarjota täysipainoinen, maksuton kouluateria ja päivähoidossa aamupala, lounas ja välipala lapsen päivähoitorytmin mukaan.

Päiväkotien ja koulujen tulisi entistä aktiivisemmin edistää myös muita hampaiden reikiintymistä ehkäisevien toimien noudattamista, mm. huolehtimalla, että lapset purskuttavat suunsa vedellä aterian jälkeen.

Ksylitolin yhden käyttökerran annostus päivässä ei tuota toivottuja terveysvaikutuksia ja koska ksylitolipastillien useamman päivittäisen annostelun toteuttaminen on hankalaa ja kustannuksia nostavaa, Khs ei kannata aloitteen esitystä ksylitolipastillien jakamisesta. Ksylitolin kustantaminen on vanhempien päätettävä asia.

2.5.2011

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Hannu Hyttinen, puh. 310 36683)

2.5.2011

44

VT EMMA KARIN JA 14 MUUN VALTUUTETUN ALOITE NIMETTÖMÄSTÄ
TYÖNHAKUKOKEILUSTA

Kvsto 10.11.2010, asia 19
Khs 2010-2106

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Vähemmistövaltuutetun Venäjänkielisten työllistyminen ja työsyryntä 2010 -selvityksessä käy ilmi, että syrjintä venäjänkielisiä kohtaan syntyperän tai kielen takia on erityisen tavallista rekrytointitilanteissa. Samantapaisia tuloksia on ilmennyt muualla Euroopassa tehdyissä tutkimuksissa.

Selvityksen yhteydessä vähemmistövaltuutettu suosittelee, että mahdollisuutta järjestää osittaista nimetöntä työnhakua julkisissa viroissa pitäisi tutkia. Nimettömässä työhaussa työhaastatteluun kutsuttavien hakijoiden työhakemukset käsiteltäisiin nimettöminä.

Me allekirjoittaneet esitämme, että Helsinki pyrkii vähentämään syrjintää työnhakutilanteissa ja selvittää mahdollisuudet kokeilla nimetöntä työnhakua kaupungin työpaikoissa."

Aloitteesta on saatu 9.2.2011 maahanmuutto- ja kotoutumisasioiden neuvottelukunnan sekä 1.3.2011 henkilöstökeskuksen lausunnot, jotka on **liitteinä 104 ja 105**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin, joissa on monipuolisesti käsitelty nimettömään työnhakuun liittyviä seikkoja. Maahanmuutto- ja kotoutumisasioiden neuvottelukunnan lausunnoissa on käyty läpi sekä ranskalaisia että ruotsalaisia kokemuksia asiassa, sekä listattu nimetöntä työnhakua puoltavia ja vastustavia seikkoja. Neuvottelukunta toteaa pitävänsä aloitetta periaatteellisesti kannatettavana. Lausunnossa todetaan edelleen, että eurooppalaiset kokemukset nimettömistä työnhakukokeiluista osoittavat, että kokeiluilla voi olla sekä pedagogista että symbolista merkitystä työnantajataholle kuin myös työnhakijoille. Kokeiluilla on esimerkiksi parannettu työnantajien valmiuksia tunnistaa syrjinnän eri muotoja työhönottoprosessissa ja toisaalta madallettu työnhakijoiden kynnystä hakea työpaikkoja.

Neuvottelukunta toteaa samalla, että nimetön työnhaku on yksi mahdollinen keino edistää yhdenvertaisuutta kaupunkiorganisaatiossa. Sitä voidaan käyttää esimerkiksi työnhakuprosessin alkuvaiheessa edistämään hakijoiden yhdenvertaisia mahdollisuuksia edetä haastatteluvaiheeseen. Se voi olla myös käyttökelpoinen tuki organisaation yhdenvertaisuusperiaatteita tukeville linjauksille yleensä. Keskeistä on esi-

2.5.2011

miesten sekä rekrytoinnista vastaavan henkilöstön jatkuva kouluttaminen ja tietoisuuden lisääminen yhdenvertaisuuskysymyksissä.

Neuvottelukunta suosittaa, että kaupunki laatii selvityksen eurooppalaisten kaupunkien kokemuksista ja käytännöistä nimettömästä työhäusta sekä monimuotoisuuden lisäämiseen ja yhdenvertaisuuden edistämiseen liittyvistä periaatteista rekrytoinnissa.

Henkilöstökeskuksen lausunnossa todetaan, että venäjänkielisten työllistyminen ja työsyrintä 2010 -selvityksen kyselyyn vastanneilla oli kokemuksia siitä, että hakija ei saanut kutsua työhaastatteluun venäjänkielisen nimen takia. Selvityksessä todetaan kuitenkin, että syrjintää työhönotossa on vaikea osoittaa. Helsingin kaupungilla oli viime vuonna haettavana 9 124 työpaikkaa. Hakemuksia niihin tuli yhteensä 135 514. Suosituimpia työpaikkoja hakee useita satoja työnhakijoita. Erittäin hyvien hakijoiden runsaus lienee yleisin syy siihen, miksi niin moni hakija ei taustastaan riippumatta pääse haastatteluvaiheeseen.

Yhdenvertaisuuslain 4 §:n mukaan kunnan viranomaisten tulee kaikessa toiminnassaan edistää yhdenvertaisuutta tavoitteellisesti ja suunnitelmallisesti sekä vakiinnuttaa sellaiset hallinto- ja toimintatavat, joilla varmistetaan yhdenvertaisuuden edistäminen asioiden valmistelussa ja päätöksenteossa. Maahanmuuttajan kohdalla positiivinen erityiskohtelu on sallittua esimerkiksi työhönotossa. Kaupungin käytäntönä on, että kahdesta kelpoisuudeltaan ja sopivuudeltaan samanarvoisesta hakijasta haettavana olevaan tehtävään valitaan aliedustettuun ryhmään kuuluva hakija. Näistä periaatteista henkilöstöä ohjeistetaan Rasismin ja etnisen syrjinnän ehkäiseminen Helsingin kaupungin toiminnassa (2004) ja Maahanmuuttajien palvelukseen ottamisen -ohjeilla (9.11.2009). Niissä linjataan kaupungin henkilöstöpolitiikkaa suhteessa maahanmuuttajien rekrytointiin ja työhön perehdyttämiseen. Ohjeissa korostetaan yhdenvertaista kohtelua, hyvää rekrytointikäytäntöä, kielten hallintaa ja kulttuuritaustan merkitystä työssä.

Kaupungin rekrytoinnin peruseriaatteita ovat avoimuus ja julkisuus. Kaikki työhakemukset ovat julkisia sen jälkeen, kun viranomainen on ne vastaanottanut. Jokaisella on halutessaan oikeus saada tietoonsa esimerkiksi hakijoiden nimet. Tämän julkisuusperiaatteen noudattamisen vuoksi nimetön rekrytointi ei ainakaan tällä hetkellä sovellu Helsingin kaupungille.

Henkilöstökeskuksen näkemys on, että parhaat tulokset yhdenvertaisuuden toteuttamisessa saadaan edistämällä kaupungin esimiesten rekrytointiosaamista sekä koko henkilöstön ymmärrystä monimuotoisuudesta ja sen eduista.

2.5.2011

Khs toteaa, että kaupunginvaltuuston strategiaohjelman yhtenä tavoitteena on, että maahanmuuttajien osuus kaupunkikonsernin henkilöstöstä kasvaa ja lähestyy maahanmuuttajien osuutta väestöstä. Tämän tavoitteen saavuttaminen edellyttää henkilöstökeskuksen lausunnossa mainittuja rekrytointiosaamista ja monimuotoisuuden etujen ymmärtämistä. Tavoitteen saavuttaminen edellyttää myös kaupungin toimintatapojen tarkastelua: Onko kaupungin käytännöissä piirteitä, jotka tarpeettomasti estävät maahanmuuttajataustaisten henkilöiden rekrytoitumisen kaupungille. Nimettömänä tapahtuvasta työhausta saatavat kokemukset voisivat tältä osin tuoda merkittävää tietoa.

Khs toteaa edelleen, että nimettömään työnhakuun liittyy joukko teknisiä ja oikeudellisia kysymyksiä, joita on syytä selvittää tarkemmin. Mm. sähköisen työnhakulomakkeen tuomia mahdollisuuksia tulisi arvioida tästä näkökulmasta. Sj onkin ilmoittanut kehottaneensa henkilöstökeskusta selvittämään ko. seikkoja sekä mahdollisuutta järjestää nimettömän työnhaun kokeilu ensi syksyn aikana. Tavoitteena ei ole siirtyä laajasti nimettömään työnhakuun. Silloin tällöin järjestettyinä nimettömänä tapahtuvat työnhaut voivat kuitenkin osaltaan edistää kaupungin rekrytointiosaamista ja parantaa valmiuksia tunnistaa syrjinnän eri muotoja.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Leena Mickwitz, puh. 310 36054)

2.5.2011

45

VT SANNA VESIKANSAN JA 1 MUUN VALTUUTETUN ALOITE UIMAHALLIEN PERHEPUKUHUONEISTA

Kvsto 19.1.2011, asia 17
Khs 2011-143

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Helsingin uimahalleissa seitsemän vuotta täyttäneen pojan pitää mennä miesten pukuhuoneen puolelle ja seitsemänvuotiaan tytön naisten pukuhuoneeseen. Itäkeskuksen uimahallissa on perhepukuhuoneita, joka on erinomainen mutta huonosti tunnettu kokeilu. Pienet lapset eivät mene mielellään uimaan, jos joutuvat eri pukuhuoneisiin isänsä tai äitinsä kanssa. Tämä koskee niin yksinhuoltajaperheitä, joita on Helsingissä noin kolmannes lapsiperheistä, mutta myös kahden huoltajan perheitä – aina ei koko perhe voi lähteä yhdessä uimaan.

Me allekirjoittaneet valtuutetut ehdotamme, että

- liikuntavirasto selvittää perusteellisesti, onko nykyinen lasten pukuhuoneohjeisto yhdenmukainen kaikissa uimahalleissa (sekä kaupungin omissa että Urheiluhallien uimahalleissa) ja onko se lapsikäyttäjien näkökulmasta toimiva ja tasa-arvoinen;
- liikuntavirasto parantaa tiedotusta uimahallien pukuhuonekäytännöistä ja erilaisista vaihtoehdoista (Itäkeskuksen perhepukuhuoneet ym. vaihtoehdot). Uimahallit-esitteessä ei mainita pukuhuoneista mitään. Monelle perheelle tieto seitsemän vuoden ikärajastä tulee usein vasta uimahallin kassalla uimareissulla;
- uimahallien peruskorjausten yhteydessä selvitetään perhepukuhuoneiden rakentamista muihinkin uimahalleihin, jolloin huomioidaan myös liikkuminen saunatiloihin. Itäkeskuksessa miesten saunatilat sijaitsevat hyvin kaukana perhepukuhuoneista ja kulku on ainoastaan uima-allastilan kautta.”

Aloitteesta on saatu 19.4.2011 liikuntalautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 106**.

Khs toteaa, Itäkeskuksen uimahallissa on erillinen perhepukuhuone, jossa on yhteiset pukeutumistilat ja niiden lisäksi 7 erillistä lukittavaa peseytymistilaa sekä wc-tila. Perhepukuhuoneita käyttävät erilaisiin vammaisryhmiin kuuluvat asiakkaat ja jotkut lapsiperheet käytettävissä

2.5.2011

olevien tilojen ja kassalla tehtävän tarveharkinnan puitteissa. Muissa liikuntaviraston uimahalleissa ei ole erillisiä perhepukuhuoneita.

Liikuntaviraston ja Urheiluhallit Oy:n uimahallien ohjeiden mukaan alle kouluikäinen lapsi – sukupuolesta riippumatta – voi käyttää samaa pukuhuonetta yhdessä vanhempansa kanssa. Tämän ohjeen käytännön toteutukseen on jätetty uimahallien kassoille jokin verran tapauskohtaista harkintavaltaa ikärajasta poikkeamiseen. Liikuntavirasto katsoo, että pukuhuoneiden käyttöön liittyvä ohje on tältä osin pääsääntöisesti toimiva ja tasa-arvoinen.

Uimahallien järjestyssääntöjä ollaan uusimissa kuluvan vuoden aikana. Tässä yhteydessä liikuntavirasto pyrkii lisäämään uimahallien asiakkaiden tietoisuutta myös pukuhuoneiden käyttöä koskevista asioista.

Liikuntaviraston taloussuunnitelma ei sisällä uusien uimahallien rakentamista tai nykyisten merkittäviä peruskorjauksia. Mahdollisen uuden uimahallin suunnittelussa ja tulevien peruskorjausten yhteydessä voidaan suunnitella monipuolisempia pukuhuoneratkaisuja lapsiperheiden tarpeisiin.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Sj / Hannu Hyttinen, puh. 310 36683)

2.5.2011

46

VT ANTTI VUORELAN ALOITE KIVISAARENTIEN TURVALLISUUDESTA
JA MELUHAITOISTA

Kvsto 22.9.2010, asia 19
Khs 2010-1699

Aloitteentekijä mainitsee aloitteessaan seuraavaa:

”Vuosaassa sijaitseva Kivisaarentie erkanee Kallvikintiestä itään. Kivisaarentie palvelee sen varrella olevien asuintalojen ja tulevan lasten päiväkodin auto- ja kevyenliikenteen tarpeita. Suora Kivisaarentie viettää alaspäin itä-länsisuunnassa ja itä-päästään se rajautuu Vuosaaren Puistopolkuun joka on kevyenliikenteen väylä.

Suorasta ja alaspäin viettävästä tien muodosta sekä nopeusrajoituksen noudattamattomuudesta johtuen tilannenopeudet nousevat päivittäin aiheuttaen vaaraa jalankulkijoille, pyöräilijöille ja varsinkin lapsille. Kahdeksan- ja kolmikerroksisten asuintalojen sijaitessa molemmin puolin Kivisaarentietä aiheutuu moottoriajoneuvojen kiihdyttämisestä merkittävää meluhaittaa alueen asukkaille. Varsinkin tiellä liikkuvat moottori-pyörät ja mopot tuottavat melua erittäin häiritsevästi.

Esitän, että nopeusrajoitus muutetaan 30 km/h ja Kivisaarentielle tehdään kaksi tai kolme hidastetta. Esittämieni korjaavien toimenpiteiden avulla saadaan Kivisaarentien turvallisuus paremmaksi ja meluhaitat siedettävälle tasolle.”

Aloitteesta on saatu 25.11.2010 kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 107**.

Khs viittaa saatuun lausuntoon ja toteaa, ettei Kivisaarentiellä ole tarkoituksenmukaista laskea nopeusrajoitusta 40 km:stä/h 30 km:iin/h eikä rakenteellisten hidasteiden toteuttamiselle ole myöskään riittävän painavia perusteita.

Kivisaarentie on päättävä tonttikatu, jonka arkivuorokausiliikenne oli vuonna 2009 noin 700 ajoneuvoa vuorokaudessa. Kadulla ei ole linjalii-kennettä. Koko katu on 40 km/h nopeusrajoitusalue. Kivisaarentien katualue on noin 13,0 metriä leveä. Koko kadun matkalla on ajoradan kummallakin puolella jalkakäytävä jonka leveys on noin 2,5 metriä. Ajoradan leveys on noin 5,9 metriä. Kadunvarsipysäköinti on sallittu henkilöautoille koko kadun pituudelta lukuun ottamatta Kivisaarentien itä-päässä olevaa kääntöpaikkaa. Kuorma-autojen pysäköinti on sallittu kadun eteläreunalla pois lukien kääntöpaikka. Kadunvarsipysäköinti hidastaa ajonopeuksia kaventaen ajorataa.

2.5.2011

Katu palvelee kadunvarren asukkaita eikä sillä esiinny läpiajoa. Tulevaisuudessa Kivisaarentie palvelee myös Kivisaarentie 1 tulevan päiväkodin saattoliikennettä. Liikenteen lisäys kadulla ei kuitenkaan ole merkittävä.

Kaupunkisuunnittelulautakunta on hyväksynyt nopeutta alentavien rakenteiden käyttöperiaatteet Helsingissä. Niiden mukaan kerrostaloalueille ei yleensä rakenneta hidasteita ilman painavia perusteita.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Suvi Rämö, puh. 310 74325)

2.5.2011

47

MOTION AV LEDAMOTEN MARIA BJÖRNBERG–ENCKELL M.FL.
OM UTVECKLANDE AV GÅGATUOMRÅDET VID UNIVERSITETETS
CENTRUMCAMPUS

Stge 22.9.2010, ärende 20
Stn 2010-1713

Motionen lyder såsom följer:

”Universitetets centrumcampus i hjärtat av det historiska Helsingfors är av strategisk vikt för stadens identitet, image och framgång. Universitetet och studentkåren HUS har fört fram önskemål om större enhetlighet i gatuområdet kring Centrumcampus.

För att förbättra Centrumcampus och förstärka känslan av ett sammanhängande område borde gågatuområdet vid Universitetsgatan framför Porthania-byggnaden och Fabiansgatan framför universitetets huvudbyggnad fredas för endast fotgängare och cyklister. Samtidigt bör också cykelparkeringens behov beaktas.

Vi undertecknade föreslår, att staden vidtar åtgärder som syftar till att förbättra gatumiljön för fotgängare och cyklister vid Centrumcampus som helhet.”

Ett utlåtande om motionen har 10.3.2011 fått från stadsplaneringsnämnden. Utlåtandet utgör **bilaga 108**.

Stn hänvisar till utlåtandet och konstaterar att gågatuområdet har gjorts större vid universitetets centrumcampus i fjol. Det har gjorts upp en gågatuplan gällande trafikarrangemangen vid Universitetsgatan och Mikaelsgatan för Universitetsgatans område vid byggnaden Porthania. Stadsplaneringsnämnden godkände planen i juni 2009. I planen föreslås det att Universitetsgatans avsnitt mellan Berggatan och Fabiansgatan ska betecknas som gågata och Universitetsgatan öster om Berggatans korsning ska avstängas för fordonstrafik med spärnstolpar. För tillfället har planen delvis förverkligats. Gatan har trafikmärken för ett gågatuområde och en tillfällig bom som går att öppna har installerats i västra ändan av gågatuavsnittet och hindrar olovlig körning. Avsikten är att sommaren 2011 förse gatan med de planenliga slutliga spärnstolpar som ska hindra genomfarten. En av stolparna kommer att gå att öppna för att den nödvändiga servicetrafiken och räddningsfordon vid behov ska kunna använda förbindelsen.

Vid universitetets huvudbyggnad på Fabiansgatan finns bara lite fordonstrafik, uppskattningsvis cirka 4 000 fordon om dygnet. Trafiken består för det mesta av genomfartstrafik men gatan behövs också för ser-

2.5.2011

vicetrafiken till innergårdarna på Fabiansgatan 18 och 20. Nära Alexandersgatans korsning finns fyra lastningsrutor som är tillåtna också för taxibilar. Vid Fabiansgatan finns det inga affärslokaler mot gatan mellan Alexandersgatan och Universitetsgatan.

Stadsplaneringsnämnden behandlade trafiklösningarna i centrum och utvidgningen av fotgängarcentrum i januari 2011. Under behandlingen fattades följande beslut: Nämnden anser att det ska fästas större uppmärksamhet vid utvidgningen av fotgängarområdena i området mellan Järnvägstorget och Esplanaderna och i området för universitetets centrumcampus.

Stadsplaneringskontoret har en översiktsplan beträffande stadsstrukturella lösningar och trafiken i fotgängarcentrum under arbete. Avsikten är att översiktsplanen ska föreläggas stadsplaneringsnämnden år 2012. I översiktsplanen relateras principerna för och konsekvenserna av att utvidga fotgängarcentrum. I detta sammanhang utreds också möjligheten att ändra Fabiansgatans avsnitt vid universitetets huvudbyggnad till gågata.

Stn anser det ovanstående utgöra en tillräcklig utredning i saken.

(Kaj / Suvi Rämö, puh. 310 74325)

2.5.2011

47

VT MARIA BJÖRNBERG–ENCKELLIN JA 12 MUUN VALTUUTETUN
ALOITE KESKUSTAKAMPUKSEN KÄVELYKATUALUEEN KEHITTÄMI-
SESTÄ

Kvsto 22.9.2010, asia 20
Khs 2010-1713

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan, joka suomennettuna sisältää seuraavaa:

Historiallisen Helsingin sydämessä sijaitseva yliopiston keskustakampus on strategisesti merkittävä kaupungin identiteetin, imagon ja menestyksen kannalta. Yliopisto ja Helsingin yliopiston ylioppilaskunta HYY ovat esittäneet toivomuksen, että keskustakampusta ympäröivästä katualueesta tehtäisiin yhtenäisempi.

Yliopistonkadun kävelykatualue Porthanian edustalla ja Fabianinkatu yliopiston päärakennuksen edessä on rauhoitettava ainoastaan jalankulkijoille ja pyöräilijöille keskustakampuksen parantamiseksi ja yhtenäisen alueen tunnun vahvistamiseksi. Samalla on huomioitava pyöräpysäköinnin tarve.

Me allekirjoittaneet valtuutetut ehdotamme, että kaupunki ryhtyy toimiin parantaakseen keskustakampuksen katuympäristöä kokonaisuutena jalankulkijat ja pyöräilijät huomioiden.

Aloitteesta on saatu 10.3.2011 kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 108**.

Khs viittaa saatuun lausuntoon ja toteaa, että kävelykatualueetta on laajennettu viime vuonna yliopiston keskustakampuksen ympäristössä. Yliopistokadulle Porthania-rakennuksen kohdalle on tehty kävelykatu-suunnitelma ”Yliopistokadun ja Mikonkadun liikennejärjestelyt”, jonka kaupunkisuunnittelulautakunta hyväksyi kesäkuussa 2009. Suunnitelmassa esitetään Yliopistokadun merkitsemistä kävelykaduksi Vuorikadun ja Fabianinkadun välillä ja autoliikenteen katkaisemista Vuorikadun itäpuolelta sulkupylväin. Suunnitelma on tällä hetkellä toteutettu osittain. Kadulla on kävelykadusta kertovat liikennemerkkit, ja luvattonta ajonestävä tilapäinen avattava puomi on ollut kävelykatuosuuden länsipäässä. Suunnitelman mukaiset luvattoman läpiajon estävät lopulliset pollarit on tarkoitus toteuttaa kesällä 2011. Pollariryhmästä yksi on avattava, jolloin välttämätön huoltoliikenne ja pelastusliikenne voivat käyttää tarvittaessa reittiä.

Yliopiston päärakennuksen kohdalla Fabianinkadulla ajoneuvoliikennettä on vähän, arvion mukaan noin 4 000 ajoneuvoa vuorokaudessa. Li-

2.5.2011

kenne on pääosin läpiajoliikennettä, mutta kadulla on myös huoltoliikennetarvetta Fabianinkatu 18 ja 20 sisäpihoille. Aleksanterinkadun liittymän läheisyydessä Fabianinkadulla on neljä lastausruutua, jotka on sallittu myös takseille. Kadulle avautuvia liiketiloja Fabianinkadulla Aleksanterinkadun ja Yliopistokadun välillä ei ole.

Kaupunkisuunnittelulautakunta käsitteli keskustan liikenneratkaisuja ja kävelykeskustan laajentamista tammikuussa 2011. Käsittelyn yhteydessä päätökseen lisättiin seuraavaa: "Lautakunta katsoo, että jatkosuunnittelussa tulee kiinnittää tarkemmin huomiota kävelyalueiden laajentamiseen Rautatientorin ja Esplanadien välisellä alueella sekä yliopistokampuksen alueella."

Kaupunkisuunnitteluvirastossa on tekeillä kävelykeskustan kaupunkirakenteellinen ja liikenteellinen yleissuunnitelma, joka on tarkoitus esitellä kaupunkisuunnittelulautakunnalle vuonna 2012. Suunnitelmassa esitetään kävelykeskusta-alueen laajentamisperiaatteet ja vaikutukset. Tässä yhteydessä selvitetään myös Fabianinkadun mahdollista muuttamista kävelykaduksi yliopiston päärakennuksen kohdalla.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Suvi Rämö, puh. 310 74325)

2.5.2011

48

VT SEPPO KANERVAN JA 5 MUUN VALTUUTETUN ALOITE LAUTTA-
SAAREN HUOLTOASEMAN SÄILYTTÄMISESTÄ

Kvsto 3.11.2010, asia 5
Khs 2010-2051

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Merkittävä osa Helsingin huoltoasemista on poistettu käytöstä autokannan ja huoltotarpeiden lisääntymisestä huolimatta. Poistuneista mainittakoon Kaivopuisto–Eiranranta välillä ollut sekä Etelärannan ja Lauttasaaren keskustan huoltoasemat. Nyt jäljelle jääneitä Lauttasaaren kahta huoltoasemaa uhkaa lähtö. Juuri nyt kun Ydin-Helsingissä risteilleet bensa-aseman etsijät ovat löytäneet Lauttasaaren, häviää täältäkin tällainen huoltopiste.

Heikkiläntien Shellin paikalle on tarkoitus rakentaa asuntoja kuten moneen muuhunkin paikkaan Lauttasaareissa. Siksi huoltamotarve on kasvussa. Tiedossa on, että monella asuntojen ostajakandidaatilla on auto ja halu ajella muullakin kuin polkupyörällä, joka on talvella erittäin vaarallinen kapistus varsinkin lasten koulukuljetukseen. Otavantien ST1 uhkaa jäädä metrorakenteiden alle. Voisivatko nyt - kun vielä on mahdollista käyttää älyä - arvoisat metrosuunnittelijat miettiä metron ulostuloaukon siirtämistä ST1:n ovireiästä parikymmentä metriä ylemmäksi Lauttasaarentien ja Otavantien kulmaan. Näin säästyisi rahaa ja tupakkia kun ST1 saisi jatkaa ja sen molemmilla puolilla olevat kauppohen lastauslaituritkin säilyisivät ollen aiheuttamatta lisää metrokustannuksia, joita kyllä muutenkin tuppaa kertyä yli laskelmien. Eipä tarvitsisi silloin lauttasaarelaisten autoilijoiden lähteä tupruttelemaan kaasuja Tapiolaan tai Mechelininkadun, Mannerheimintien, Hietalahden, Katajanokan tai Hakaniemen huoltamille.

Siis: Esitetään Lauttasaaren keskustaan tulevan metroaseman suuaukon sijoituspaikaksi Lauttasaaren ja Otavantien kulmaa. Toinen reikä jos on tullakseen sekin järkeenkäyvällä tavalla.”

Aloitteesta on saatu 22.12.2010 kaupunkisuunnittelulautakunnan lausunto, joka on **liitteenä 109**.

Khs viittaa saatuun lausuntoon ja toteaa, ettei Heikkiläntien Shellin tontille ole suunnitelmissa rakentaa asuntoja, toisin kuin aloitteessa mainitaan. Tontilla on voimassa vuodelta 1965 oleva asemakaava nro 5711. Tontti on siinä merkitty liikerakennusten korttelialueeksi, jolle saa rakentaa moottoriajoneuvojen huoltoaseman. Vireillä ei ole asemakaavan muuttaminen. Tontin käyttötarkoituksen muuttamista ei myöskään ole suunniteltu Vattuniemen maankäytön periaatetarkasteluissa. Tontti ei

2.5.2011

kuulu niiden tonttien joukkoon, joilla voidaan laatia asemakaavan muutos käyttötarkoituksen muuttamiseksi asumiseen.

Lauttasaaren keskustaan tulevan metroaseman suuaukkojen sijoitus on ratkaistu Länsimetron toteuttamisen hankesuunnitelmassa, jonka kaupunginvaltuusto hyväksyi 21.5.2008. Kaupunginvaltuuston 11.11.2009 hyväksymä Länsimetron maanalainen asemakaava nro 11800 on laadittu hankesuunnitelman mukaan. Otavantien St1:n säilyminen ei ole mahdollista, koska metroaseman itäisen sisäänkäynnin suorat koneportaat, jotka nousevat laiturilta raiteiden välistä raiteiden suunnassa, ulottuvat huoltoaseman käytössä nykyisin olevalle piha-alueelle. Sisäänkäynnin sijoittamisvaihtoehtoja tutkittiin hankesuunniteluvaiheessa. Sisäänkäynnin sijoittaminen eri paikkaan edellyttäisi koneportaisiin välitasannetta, jota myöten matkustajat siirtyisivät raiteen yli. Vaihtoehto edellyttäisi myös ostoskeskuksen sisätiloihin rakentamista ja tilojen menetyistä useassa kerroksessa. Tällainen vaihtoehto todettiin kalliimmaksi ratkaisuksi.

Metron rakentaminen aiheuttaa kahden huoltoaseman poistumisen saarelta. Edellä mainitun huoltamopalveluita tarjoavan St1:n lisäksi on Lauttasaarentie 25:stä jo poistunut polttoaineen jakeluasema. Tontille tulee metron liityntäbussien kääntymis- ja pysäköimispaikka sekä ajoyhteys metroaseman maanalaiseen huoltotunneliin. Asemakaavan muutoksen valmistelussa tutkitaan myös täydennysrakentamismahdollisuuksia.

Kaupunkisuunnitteluviraston liikennesuunnitteluosastolla on vuonna 2009 laadittu esiselvitys Lauttasaaren huoltoasematilanteesta. Parhailaan laaditaan vastaavaa selvitystä koko kaupungin alueelta. Lauttasaaren esiselvityksessä on myös kartoitettu mahdollisuuksia uuden huoltoaseman sijoittamiseen. Lauttasaareissa ei ole vapaita tontteja käytettävissä. Kaupunkisuunnitteluvirasto tutkii edellytyksiä maankäytön muutoksille huoltoasematoimintaan.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Suvi Rämö, puh. 310 74325)

2.5.2011

49

VT TUOMO VALOKAISEN JA 16 MUUN VALTUUTETUN ALOITE TYHJILLÄÄN
OLEVIEN VUOKRAHUONEISTOJEN KUNNOSTAMISESTA

Kvsto 10.11.2010, asia 20
Khs 2010-2107

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingin kaupungin vuokra-asunnot ovat tärkeä peruskivi ihmiselle. Oma, pysyvä asunto on perusoikeus kaikille.

Helsingin kaupungin vuokra-asuntoihin hakee vuosittain noin 20 000 ihmistä.

Asuntoja vapautuu vuosittain noin 3 000 kpl, joten on aivan selvää että jonot pysyvät pitkinä kaupungin asuntoihin.

Kuitenkin Helsingin kaupungissa on sen vuokra-asuntoja tyhjiillään.

Me allekirjoittaneet vaadimme, että Helsingin kaupunki tarkistaisi välittömästi tyhjiillään olevat vuokrahuoneistot ja saattaisivat ne asuttavaan kuntoon, mikä taas helpottaisi asunnonsaantia kaupungissamme."

Aloitteesta on saatu 30.3.2011 kiinteistölautakunnan ja 2.3.2011 asuntolautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 110 ja 111**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että Helsingin kaupungin omistamat vuokra-asunnot pyritään aina vuokraamaan heti vapautumispäivästä lähtien. Asunto-osaston asunnonvälityksikkö saa yleensä hyvissä ajoin tiedon vapautuvasta asunnosta ja asuntoja tarjotaan hakijoille päivittäin. Pääsääntöisesti vuokrasopimus voidaan kirjoittaa siten, ettei tyhjäkäyntiä synny. Eräs syy jäljempänä esitettyyn korkeaan käyttöasteeseen onkin asunnonvälityksen prosessin tehokkuus.

Kiinteistöviraston kiinteistöjen kehittämissyksikkö seuraa vuosittain Helsingin kaupungin omistamien vuokra-asuntojen käyttöastetta. Vuositiedot esitetään julkaisussa "Tietoja Helsingin kaupungin omistamista vuokra-asunnoista". Huomioitaessa pelkkä varsinainen tyhjäkäyttö eli tilanne, jossa asunto olisi ollut vuokrattavissa, mutta vuokraaminen ei ole heti onnistunut, oli Helsingin kaupungin aravakiinteistöyhtiöiden keskimääräinen käyttöaste vuonna 2009 99,93 %. Kun otetaan huomioon asuntojen kaikki tyhjänä olo menetykset, joita ovat varsinainen tyhjäkäyttö, peruskorjausten takia tyhjänä olot, muuttoremonttien takia tyhjänä olot ja muista syistä tyhjänä olot, keskimääräinen käyttöaste vuonna 2009 oli 98,49 %.

2.5.2011

Yleisin syy tyhjäkäyntiin on se, että asuntoa on jouduttu tarjoamaan useammalle hakijalle. Asukkaat irtisanovat tavallisesti vuokrasopimuksensa vain noin kuukausi etukäteen, jolloin markkinoinnille jää niukasti aikaa asunnon tarjoamiseen.

Tyhjäkäyntiä aiheutuu ns. markkinointiviiveestä sekä huoneistokorjauksista. Peruskorjaustilanteessa asukkaat joudutaan usein tilapäisesti majoittamaan toiseen Helsingin kaupungin vuokra-asuntoon ja peruskorjauksen yhteydessä aiheutuu väistämättä jonkin verran asuntojen tyhjäkäyttöä. Perus- ja huoneistokorjausten aiheuttamaa viivettä ei huomioida varsinaisessa tyhjäkäytössä.

Khs katsoo, ettei aloitteessa mainittuihin toimenpiteisiin ole toistaiseksi aihetta, koska jatkuvan seurannan perusteella Helsingin kaupungin vuokra-asunnot eivät ole tyhjillään, ja käyttöaste on todella korkea. Sen sijaan on tärkeää huolehtia siitä, että käyttöaste säilyy korkeana tulevaisuudessakin.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Suvi Rämö, puh. 310 74325)

2.5.2011

50

VT KIMMO HELISTÖN JA 4 MUUN VALTUUTETUN ALOITE HANASAARI B
-VOIMALAITOSRAKENNUKSEN MAHDOLLISESTA UUSIOKÄYTÖSTÄ

Kvsto 24.11.2010, asia 19
Khs 2010-2216

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Hanasaari B -voimalaitos on hienosti kaupunkikuvaan istuva, komea urbaani rakennus. Sen on suunnitellut arkkitehti Timo Penttilä, joka on suunnitellut myös mm. Helsingin kaupunginteatterin ja Ratinan stadionin Tampereella.

Harkittaessa Hanasaaren alueen tulevaisuutta on Hanasaari B -voimalaitoksen purkamisen lisäksi tutkittava avarakatseisesti voidaanko voimalaitosrakennusta myös uusiokäyttää muihin tarkoituksiin, kuten asumiseen sekä kulttuurin, urheilun tai yritystoiminnan käyttöön.

Hanasaari B -voimalaitos voisi siis osaltaan olla myös suunnannäyttäjä alueen suunnittelulle eikä vain este alueen kehitykselle."

Aloitteesta on saatu 31.3.2011 kaupunkisuunnittelulautakunnan, 14.3.2011 rakennusvalvontaviraston (liitteenä kaupunkikuvaneuvottelukunnan lausunto) ja 9.2.2011 Helsingin Energian lausunnot, jotka ovat **liitteinä 112–114**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin ja toteaa, että valtuuston päättämiä energiapoliittisia linjauksia toteuttavassa Helsingin Energian kehitysohjelmassa on esitetty useita vaihtoehtoisia ratkaisumalleja Hanasaaren voimalaitosalueen uusiksi järjestelyiksi. Kaupunginvaltuusto ei ole toistaiseksi tehnyt päätöksiä Helsingin Energian kehitysohjelmassa esitetyistä vaihtoehtoista koskien Hanasaaren voimalaitosalueetta.

Hanasaaren B -voimalaitoksen toimintaiän on arvioitu ulottuvan 2030-luvulle. Se on kaupunkikuvallisesti merkittävä kohde, joka edustaa rakentamisaikansa parasta teollisuusarkkitehtuuria.

Hanasaaren voimalaitoksen muuttamista osittain tai kokonaan asuin-, kulttuuri-, urheilu- tai yritystoiminnan käyttöön voidaan jatkossa tutkia, mikäli tulevat energiapäätökset vapauttavat rakennuksen muuhun käyttöön. Mahdollista muutoshanketta arvioitaessa on otettava huomioon voimalaitosrakennuksen rakenteelliset, taloudelliset, toiminnalliset ja ympäristöhygieeniset edellytykset sekä voimalaitosalueella sijaitsevat muut kantakaupungin kaukolämmön- ja sähkönsyötön toiminnot.

2.5.2011

Khs toteaa lopuksi, ettei uudelleenkäytön pohdinta ole ehkä juuri nyt ajankohtaista energiapoliittisten linjausten ollessa avoimina. Voimakäytön voi - nykyisenlaajuisena tai suppeampana - arvioida jatkuvan useita vuosia. Voimalaitosrakennuksen arvot on kuitenkin syytä tunnistaa ja nimetä ajoissa, jotta tavoitteet ovat selvät voimalan vapautuessa käytöstä. Näin voidaan tarkastella ennalta uudelleenkäytön vaihtoehtoja ja välttää turhan suoraviivaisesti tehdyt ratkaisut rakennuksen tulevaisuudesta.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Suvi Rämö, puh. 310 74325)

2.5.2011

51

VT JESSICA KARHUN JA 11 MUUN VALTUUTETUN ALOITE PÄIVÄKOTIEN
TILANTARPEESTA

Kvsto 24.11.2010, asia 20
Khs 2010-2217

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

"Helsingiläisten lasten määrän kehitys on yllättänyt päivähoitotarpeen arvioijat. Paraskaan väestöennuste ei aina toteudu sellaisena kuin kuviteltiin.

Tällä hetkellä monella helsinkiläisellä asuinalueella päivähoitoon ha-
keutuvien lasten määrä ylittää reilusti tarjolla olevat päivähoitopaikat ja
kaupunki joutuu tarjoamaan perheille päivähoitopaikkoja kohtuuttoman
kaukaa. Esimerkiksi Lauttasaassa noin 50 lasta odottaa päivähoito-
paikkaa asuinalueeltaan. Lauttasaassa päivähoitotoiminnan tarvitse-
mien päiväkotien perustaminen on viivästynyt vuosia kaavoituksellisten
ongelmien takia. Lauttasaarelaisille lapsille saatetaan tarjota hoitopaik-
kaa Ruoholahdesta mutta myös kauempaa Kampista. Ja tilanne on
samansuuntainen monella alueella. Helsingin suositus maksimissaan
30 minuutin joukkoliikennematka päiväkotiin saattaa muodostua todella
pitkäksi, jos päiväkoti sijaitsee eri suunnalla kuin vanhempien työpaik-
ka. Ja johtaa yleensä yksityisautoilun lisääntymiseen. Yksi tapa ratkais-
ta, mikä on kohtuullinen matka kodin ja päiväkodin välillä, olisi määritel-
lä lähikoulujen oppilaaksiottoalue päivähoitoalueen perustaksi, mitä on
aikaisemmin valtuustossa esitettykin.

Päiväkotien tilantarpeeseen tulisi etsiä joustavia ja muunneltavia rat-
kaisuja. Näitä ratkaisuja voi löytyä niin jo olemassa olevasta rakennus-
kannasta kuin moduulimaisista paviljonkirakennuksista. Ruotsissa
on hyvin tuloksin kehitetty erilaisia tyyppipäiväkotimoduuleja, joista voi
joustavasti koota tarpeellisen kokoisia päiväkoteja nopeasti ja kohtuulli-
sin kustannuksin. Paloheinässä on myös toteutettu kaupungin omana
rakentamisena paviljonki, joka on tullut kustannuksiltaan ulkopuoliselta
yritykseltä vuokrattua huomattavasti edullisemmaksi. Lisäksi pitäisi tut-
kia voitaisiinko tällaisten jo toimivien päiväkotien yhteyteen toteutettavi-
en paviljonki-päiväkotien rakennuslupia kiirehtiä.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunki tutkii

- mahdollisuutta hyödyntää joustavasti lisättäviä ja tarpeen
vähetessä toisaalle siirrettäviä kohtuuhintaisia tyyppipäivä-
koteja

2.5.2011

- tulisiko kaupungin omien paviljonkien rakentaminen edullisemmaksi kuin vuokraaminen
- sekä mahdollisuutta suunniteltujen päiväkotirakennusten ja paviljonki-päiväkotien rakennuslupien kiirehtimiseen.”

Aloitteesta on saatu 13.4.2011 kiinteistölautakunnan, 4.4.2011 talous- ja suunnittelukeskuksen, 8.3.2011 rakennuslautakunnan ja 3.3.2011 sosiaalilautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 115–118**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin, jotka sisältävät kattavan kuvauksen aloitteessa esitetyistä kysymyksistä, ja toteaa, että päivähoidon vastualue ja tilakeskus tekevät yhteistyötä ratkaisujen löytämiseksi päivähoidon muuttuvien ja nopeiden tilatarpeiden turvaamiseksi. Varsinaisen talonrakennuksen rakennusohjelman mukaisten investointien eteneminen suunnitellusti on kuitenkin sekä päivähoito- että investointitoiminnan suunnittelun perusta.

Kun päivähoidon tilatarve kasvaa ennakoitua nopeammin, mutta tilapäisesti, tilakeskus tarkastelee kaikkia vaihtoehtoja, jotta tilantarpeisiin voidaan reagoida mahdollisimman nopeasti, muuntojoustavasti sekä tilankäyttöä tehostavasti. Tarkastelussa tutkitaan mahdollisuuksia käyttää olemassa olevia joko kaupungin omia tai muita rakennuksia tilapäisesti päiväkotina, hankkeiden kiirehtimistä sekä tilojen tarpeen ja vapautumisen joustavampaa koordinoitua. Paviljonkiratkaisu on tarkastelussa mukana yhtenä vaihtoehtona ja voi tulla kysymykseen, jos muita kokonaistaloudellisempia ratkaisumalleja ei ole.

Rakennusvalvonnan mukanaolo rakennushankkeissa mahdollisimman aikaisessa vaiheessa on nopeuttanut ja selkeyttänyt päiväkotirakennusten ja paviljonki-päiväkotien rakennuslupaprosesseja. Ennakoiva rakennuslupakäsittely, jossa rakennusvalvonnan näkökohdat ovat esillä jo hankesuunnitteluvaiheessa, onkin todettu toimivimmaksi mahdolliseksi tavaksi saada lupakäsittely sujumaan jouhevasti kaikkien osapuolten kannalta. Myönnettyjen rakennuslupien keskimääräinen käsittelyaika on päiväkotihankkeiden osalta ollut 4 viikkoa. Rakennusvalvontavirasto on rakennuslautakunnan edellyttämänä sitoutunut valmistelemaan rakennusluvut päätettäväksi kuuden viikon aikana. Rakennuslupakäsittelyn puolesta ei ole estettä nykyistä mittavampaan rakentamiseen niin laadukkaasti suunniteltuja paviljonkimaisten tilapäisrakennuksia suosien kuin myös peruskorjaamalla olemassa olevaa rakennuskantaa.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Suvi Rämö, puh. 310 74325)

2.5.2011

52

VT KAUKO KOSKISEN JA 20 MUUN VALTUUTETUN ALOITE RAKENNUS-
TYÖMAIDEN YLIJÄÄMÄMASSOJEN SIIJOITUKSESTA

Kvsto 19.1.2011, asia 18
Khs 2011-139

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Maarakentamisen ylijäämämassat Helsingin kaupungin alueella olevilta työmailta on tähän asti viety pääasiassa Vantaan Pitkäsuolle. Sopimus Vantaan kanssa on ollut voimassa kuukauden irtisanomisajalla. Nyt Vantaa on ilmoittanut, että se tarvitsee kaatopaikan kokonaan alueeltaan tuleville massoille.

Tämä tarkoittaa mm. sitä, että maarakentajien on vaikeata tehdä urakatarjouksia kun Helsingillä ei ole osoittaa paikkaa ylijäämämassoille.

Nykyinen tilanne saattaa johtaa jopa rakennustöiden pysähtymiseen. Joka tapauksessa se johtaa rakennuskustannusten nousuun, jotka ovat sitä suuremmat, mitä pidemmälle maa-aines pitää kuljettaa.

Me allekirjoittaneet valtuutetut esitämme, että kaupunginhallitus ryhtyy pikaisiin toimenpiteisiin rakennustyömaiden ylijäämämassojen sijoitus-
kysymyksen ratkaisemiseksi sekä lyhyellä että pitkällä aikajänteellä.”

Aloitteesta on saatu 14.4.2011 kaupunkisuunnittelulautakunnan, 31.3.2011 yleisten töiden lautakunnan ja 30.3.2011 kiinteistölautakunnan lausunnot, jotka ovat **liitteinä 119–121**.

Khs viittaa saatuihin lausuntoihin toteaa, että vuoteen 1997 asti Helsinki sijoitti ylijäämämassansa pääosin oman hallintoalueensa rantatäyttöihin ja täyttömäkiin. Tämän jälkeen kaupunki on tehnyt selvityksiä uusien täyttöalueiden osoittamiseksi, mutta ne eivät ole johtaneet positiiviseen lopputulokseen. Vantaan kaupungin kanssa tehdyn, ylijäämämassojen sijoittamista koskevan sopimuksen päätyttyä tammikuussa 2011, tuli massahuoltotilanteen ratkaiseminen erityisen ajankohtaiseksi. Helsinki pystyy toistaiseksi kierrättämään omien työmaidensa yli jäävät kitkamaat Jätkäsaaren ja Kalasataman välivarastokenttien avulla. Saville ja silteille ei kuitenkaan ole sijoituspaikkaa Helsingin alueella ja ne joudutaan kuljettamaan 50–60 km Porvooseen ja Hyvinkäälle.

Lyhyen aikavälin sijoitusmahdollisuudet ovat rajalliset ilman pitkiä kuljetusmatkoja. Ämmäsuon viereisen Kulmakorven alueen valmistelutyöt ovat pitkällisen lupaprosessin jälkeen käynnistyneet ja laajamittaisempi ylijäämämassojen vastaanotto voinee alkaa siellä vuoden 2012 aikana.

2.5.2011

Helsingin työmaiden sijaintiin nähden Kulmakorven sijoituspaikka on kuitenkin kaukana, 25–40 km:n päässä.

Rakennusvirasto on helmikuussa 2011 aloittanut hankintaklinikkamennettelyn ylijäämämassapalvelujen järjestämisestä yhteistyössä Asunto-, toimitila- ja rakennuttajaliitto RAKLI ry:n ja Helsingin seudun kuntien sekä maarakennusalan toimijoiden kanssa. Menettelyn tavoitteena on ratkoa kevään 2011 aikana seutuyhteistyön tarpeellisuutta ylijäämämassojen hoidossa, ulkoistetun ylijäämämassojen vastaanoton toivuutta sekä ulkoistetun vastaanottopalvelun hankintamenettelyä.

Toinen varteenotettava, vaikkakin varsin haastava, pitkän aikavälin uusvanha keino ylijäämämassojen sijoittamiseen olisi rantaviivan lisääminen merkittävin rantatäytein ja tekosaarihankkein kaupungin rakenteen ja vesiluonnon kannalta mielekkäisiin paikkoihin. Täyttöalueista olisi samalla luotavissa uusia mahdollisuuksia niin asuinrakentamiseen kuin merelliseen virkistykseen.

Ylijäämämassoihin liittyvät tehtävät ovat Helsingissä hajautuneet moneen hallintokuntaan ilman selvää vetovastuuta tai riittäviä resursseja. Kaupungin asiantuntijat ovat tehneet taustayhteistyötä kaupunginjohtajan vuonna 2009 perustamassa maankäytön muutosalueiden maamassoja koordinoivassa ns. massatyöryhmässä, jonka vetovastuu on talous- ja suunnittelukeskuksessa. Talous- ja suunnittelukeskus on osallistunut aloitteesta saatujen lausuntojen laadintaan ja on tietoinen työryhmän toiminnan haasteista.

Massatyöryhmältä on puuttunut resurssit merkittävään ja pitkäjänteiseen kehittämistoimintaan. Ryhmä tarvitsisi kehittämis- ja sijoitustoimintaan myös maisemansuunnittelun ja/tai kaavoituksen asiantuntijaa. Työryhmälle tulisi lisäksi asettaa tehtäväksi laatia kaupunginhallitukselle kiireellinen ehdotus rakentamisen yhteydessä poistettavien puhtaiden savi- ja silttimaiden sijoituspaikoiksi Helsingin kuntarajojen sisäpuolella. Sijoituspaikkojen tulisi kattaa vähintään viiden vuoden sijoitus-tarve. Työkaluna tulisi olla Helsingin kaupungin hulevesistrategian mukainen massastrategia, johon sitoutettaisiin niin kaavoittaja kuin rakentaja. Massastrategian tulisi valmistua pikaisesti, esimerkiksi 1.4.2012 mennessä.

Khs toteaa lopuksi, että kuluva vuosi on massahuollon akuutin tarpeen järjestämisen kannalta haastava. Väliaikaispaikkojen järjestämiseen on ryhdytty ja loppusijoituspaikkojen haku ja neuvottelut ovat käynnissä. Pitkällä tähtäimellä ylijäämämaille on löydettävissä uusia loppusijoittamisalueita.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

2.5.2011

(Kaj / Suvi Rämö, puh. 310 74325)

2.5.2011

53

VT SEPPO KANERVAN JA 14 MUUN VALTUUTETUN ALOITE HIETARANNAN UIMAPAVILJONGIN SÄILYTTÄMISESTÄ

Kvsto 19.1.2011, asia 19
Khs 2011-140

Aloitteentekijät mainitsevat aloitteessaan seuraavaa:

”Helsingin kaupungin liikuntavirasto on päättänyt luopua Hietarannan uimapaviljongista, koska se ei katso enää tarvitsevana sitä.

Liikuntavirasto arvioi rakennuksen korjauskelvottomaksi. Rakennusvirasto myönsi purkuluvan 14.12.2010.

Kaupunginmuseon lausunnon 19.11.2001 mukaan kaupunginarkkitehti Gunnar Taucherin suunnittelema rakennuksella on kulttuurihistoriallista arvoa ja museo pitää erittäin hyvänä sitä, että rakennukselle löytyisi uutta käyttöä Helsingissä, jossa ei ole säilynyt juurikaan 1930-luvun puisia alkuperäisessä kunnossa olevia rakennuksia.

Rakennusvirasto on teettänyt rakennuksen kuntokartoituksen vuonna 1993, todeten sen rungon pääosin ehjäksi ja peruskorjaukselle olevan hyvät edellytykset. Arkkitehti Panu Kaila on syksyllä 2010 todennut rakennuksen rungon olevan hyvässä kunnossa.

Töölö- ja Helsinki-seurat sekä Suomen Kulttuuriperinnön Tuki ry ovat jättäneet purkulupaa koskevan oikaisuvaatimuksen rakennuslautakunnalle. Purkamisprosessi on siten tilapäisesti keskeytetty.

Koska Hietarannan uimapaviljonki on kulttuurihistoriallisesti arvokas, konstailematonta klassismia edustava perusratkaisultaan suuri ja selkeälinjainen 1930-luvun rakennus, joka edellä mainittujen kuntokartoitusten mukaan vaikuttaa olevan kohtuullisen hyvin peruskorjattavissa esitetään, että Helsingin kaupunki luopuu rakennuksen purkamisesta ja myy tai tekee nollalinjaisen määräaikaisen vuokrasopimuksen esimerkiksi edellä mainittujen yhdistysten tai niiden perustaman kiinteistöyhtiön kesken. Näin Helsingin kaupunki vapautuu kaikista kyseisen rakennuksen ylläpito- tai purkamiskustannuksista ja rakennus tulee yleishyödylliseen käyttöön.”

Aloitteesta on saatu 23.3.2011 kiinteistöviraston tilakeskuksen, 16.3.2011 kaupunginmuseon ja 28.2.2011 liikuntaviraston lausunnot, jotka ovat **liitteinä 122–124**.

Khs toteaa, että Hietarannan uimapaviljonki sijaitsee alueella, jolla on voimassa kaupunginvaltuuston 12.2.2003 hyväksymä asemakaava nro

2.5.2011

11073, jossa Hietaniemen uimaranta on merkitty "Uimaranta-alueeksi" (VV). Alue on vuokrattu liikuntavirastolle. Vanhalla pukusuojalla on kaavassa rakennusala merkinnällä vr, eli kyseessä on "rakennus, jonka saa säilyttää ja kunnostaa sellaiseen käyttöön, joka ei haittaa tai rajoita alueen asemakaavassa määrätyn pääkäyttötarkoituksen mukaista käyttöä". Rakennusosalle ei saa rakentaa uutta rakennusta, vain vanhan saa kunnostaa. Uimapaviljonkirakennusta ei ole suojeltu. Vanhan pukusuojan rakennusala lisättiin asemakaavaan kaupunkisuunnittelu-lautakunnan päätöksellä 19.9.2002 muistutusten ja lausuntojen johdosta.

Liikuntavirasto toteaa lausunnossaan, että Hietaniemen uimapaviljonkirakennuksen kunto on arvioitu viimeksi 24.9.2010. Kuntotutkimuksessa todettiin, että paviljonkirakennuksen rakennus- ja talotekninen kunto on kokonaisuutena niin huono, että se tulee purkaa mahdollisimman pian niin, ettei se aiheuta tarpeetonta vaaraa mm. laittomille asujilleen. Rakennuksen korjaamisen todettiin vaativan taloudellisesti kohtuuttoman suurta panostusta, ottaen huomioon rakennuksen selkeät rakenteelliset vauriot. Suoritetun kuntotutkimuksen perusteella HKR-Rakennuttaja ja liikuntavirasto päättivät näin ollen luopua rakennuksen korjaamisesta.

Vanha pukusuojarakennus on myös kaupunkisuunnitteluviraston vuonna 1997 teettämän kuntotutkimuksen mukaan huonokuntoinen etenkin perustustensa osalta. Sen korjaaminen talvikäyttöön sopivaksi olisi verrattavissa uudisrakentamiseen. Vaikka vanhalla rakennuksella on kulttuurihistoriallista arvoa, katsottiin uudisrakentamisella saavutettavan etuja esimerkiksi rakennukseen sijoitettavien toimintojen jäsentelyssä ja ympärivuotisen käytön suunnittelussa. Uuden kahvila- ja pukusuojarakennuksen rakentamisesta järjestettiin suunnittelukilpailu vuonna 2000. Kilpailuehdotuksen perusteella laadittu asemakaava nro 11073 sai lainvoiman 11.3.2005. Uuden kahvila- ja pukusuojarakennuksen on tarkoitus valmistua vuonna 2011 kesä-heinäkuun vaihteessa.

Helsingin kaupungin liikuntavirasto on 9.9.2010 jättänyt rakennusvalvontavirastoon purkamislupahakemuksen koskien Hietarannan puiston/Hiekkarannantien vanhaa uimarannan kahvio- ja pukuhuonerakennusta. Rakennusvalvontavirasto on 14.12.2010 myöntänyt rakennukselle purkuluvan. Töölö-Seura, Helsinki-Seura ja Suomen Kulttuuriperinnön Tuki ry ovat 30.12.2010 jättäneet rakennuslautakunnalle oikaisuvaatimuksen liikuntavirastolle myönnetystä purkamisluvasta. Purkamisprosessi on keskeytetty oikaisuvaatimuksen käsittelyn ajaksi. Rakennusvalvontavirastosta saadun tiedon mukaan Töölö-Seura ja Töölöläinen Oy ovat jättäneet kiinteistövirastolle osoitetun, 19.1.2011 päivätyn vuokra- ja ostotarjouksen Hietarannan rakennuspaikasta ja pukusuojarakennuksesta. Tieto edellä mainitusta tarjouksesta on viety 15.2.2011 rakennuslautakunnan kokoukseen, jossa sovittiin, että asian

2.5.2011

käsittelyä lykätään ja odotetaan tietoa vuokra- ja ostotarjoukseen liittyvien neuvottelujen kehittymisestä.

Khs toteaa, että Hietarannan uimapaviljongin säilyttämiskysymys on ollut varsin moneen kertaan esillä ja keskustelu rakennuksen tulevaisuudesta on jatkunut pitkään. Liikuntavirastolla tai muilla kaupungin hallintokunnilla ei ole niiden ilmoituksen mukaan resursseja eikä tarvetta rakennuksen korjaamiseen ja uudelleenkäyttöön.

Khs viittaa edellä esitettyyn ja toteaa, että Hietarannan uimapaviljonkiin kohdistuvia hallintoprosesseja on vireillä kahdessa hallintokunnassa. Näin ollen lopullista päätöstä paviljongin purkamisesta tai sen tulevasta käytöstä ei tällä hetkellä ole käytettävissä.

Khs katsoo edellä olevan riittäväksi selvitykseksi asiassa.

(Kaj / Suvi Rämö, puh. 310 74325)

2.5.2011

Lausunnot · Utlåtanden

Kj/Halke/AVA

17.8.2010

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010-1282/635
Stn dnr	
Saap./Anl.	26-08-2010

431 §

10.8.2010 pöydälle pantu asia

LAUSUNTO LAURA KOLBEN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA
KOSKEE SINEBRYCHOFFIN PUISTON RAUHOITTAMISTA

HKR 2010-1280, Halke Khs 2010-1282/635 29.6.2010

Esityslistan asia Ko/6

Yleisten töiden lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Rakennusviraston katu- ja puisto-osaston tehtävä on rakentaa ja ylläpitää Helsingin katuja, toreja ja puistoja. Rakennusvirasto on hyvin tietoinen Sinebrychoffin puiston roskaamiseen ja häiriökäyttäytymiseen liittyvistä ongelmista. Tilanteen oltua pahimmillaan touko-kesäkuussa 2010, on roskaaminen heinäkuussa vähentynyt.

Sinebrychoffin puiston käyttöä on seurattu ja palvelutarjontaa kehitetty mahdollistamaan puiston asiallinen runsaskin käyttö. Puiston jätehuoltoa on tehostettu viime vuosina seuraavin toimenpitein:

- Puisto siivotaan kesäaikaan päivittäin, myös viikonloppuisin.
- Jäteastiakapasiteettia on vaihteittain lisätty. Vuodesta 2009 alkaen se on kesäaikaan n. 14 000 litraa. Tämä on puiston kokoon nähden erittäin paljon.
- Puistossa on yleisö-WC, joka muutettiin maksuttomaksi kesäkuussa 2010.

Rakennusvirasto voi vähentää Sinebrychoffin puiston roskaamisen ja häiriökäyttäytymiseen liittyviä ongelmia aktiivisella yhteistyöllä kaupungin muiden hallintokuntien sekä poliisin kanssa. Neuvonnalla, valistuksella ja tapakasvatuksella sekä esimerkiksi koulujen opetusohjelmilla pitää pystyä vaikuttamaan kaupunkilaisten käyttäytymiseen pidemmällä aikavälillä.

17.8.2010

Puiston suunnitelmat otetaan tarkasteluun ja selvitetään miten puiston kasvillisuuden ja valaistuksen muutoksilla, mahdollisesti teknisiin laitteisiin, kuten liiketunnistimiin kytkettynä, voidaan vaikuttaa puiston järjestyksen valvontaan. Puistossa sijaitsevan Koffin tornin kunnostamisella ja vuokraamisella esimerkiksi kahvila-, kioski- tai näyttelytilaksi tai asukastaloksi olisi osaltaan myönteinen vaikutus puistoalueen käytölle ja sitä kautta sosiaaliselle kontrollille.

Roskaamisen, meluamisen, julkisen virtsaamisen ynnä muun häiriökäyttäytymisen valvonta ei ole rakennusviraston eikä sen toimeksiantosta puistossa urakoivan STARAn toimialaa, eikä näiden virastojen henkilöstöllä ole oikeutta eikä mahdollisuutta siihen puuttua. Rakennusvirasto ei voi ostaa vartiointipalvelua yleisille alueille ilman poliisin lupaa.

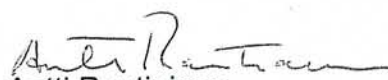
Puistojen aitaaminen ja sulkeminen yöksi olisi yksi tehokas keino estää häiriöt. Aitaaminen edellyttää myös vartiointipalvelua, portit on suljettava ja avattava ja käyttäjät saatava alueelta pois sulkemisaikaan. Kaupunginvaltuusto on linjannut, että Helsingin puistot ovat avoinna kaikille kaikkina vuoden ja vuorokauden aikoina. Mikäli näitä linjauksia muutetaan, ja muutosten toteuttamiseen osoitetaan riittävät resurssit, voi rakennusvirasto ryhtyä toteuttamaan uusia järjestelyjä.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle ja katu- ja puisto-osastolle.

Lisätiedot:

Engblom Pekka, puistovastaava, puhelin 310 38525

Pöytäkirja on pidetty nähtävänä 25.8.2010

Antti Rautiainen
pöytäkirjanpitäjä

31.8.2010

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010-1282/635
Stn dnro	
Saap./Anl.	06-09-2010

307 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU LAURA
KOLBEN YM. ALOITTEESTA

Ymk 2010-1477
Esityslistan asia Yvp/8

Ympäristölautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon.

Ympäristölautakunta toteaa, että aloitteessa mainitut haitat ja niihin puuttuminen kuuluvat järjestyslain nojalla pääosin poliisin toimivaltaan.

Roskaamisesta säädetään jätelaissa. Jätelain 19 §:n mukaan ympäristöön ei saa jättää roskaa, likaa eikä käytöstä poistettua konetta, laitetta, ajoneuvoa, alusta tai muuta esinettä siten, että siitä voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle, epäsiisteyttä, maiseman rumentumista, viihtyisyyden vähentymistä tai niihin rinnastettavaa muuta vaaraa tai haittaa. Roskaaja on velvollinen puhdistamaan roskaantuneen alueen. Jos roskaaja ei saada selville, tavoiteta tai roskaaja laiminlyö velvollisuutensa, alueen haltijan on puhdistettava roskaantunut alue.

Roskaantumista voidaan jossakin määrin ennaltaehkäistä tiedottamisella ja valistamisella, mutta muuten yleisesti käytössä olevien alueiden roskaantumisen estämiseksi ei etukäteen ole paljon muuta tehtävissä, kuin varata alueelle riittävästi roska-astioita. Ympäristölautakunta katsoo, että Sinebrychoffin puistossa on nykyisellään niin paljon roska-astioita, että puiston käyttäjien kannalta ei pitäisi olla minkäänlaista vaihua viedä jätteet roska-astioihin. Osa astioista on niin isoja, että niihin saa helposti vietyä esimerkiksi tyhjät olutlaatikot. Ongelma onkin, miten saada juhlijat käyttämään niitä. Jos roskat ympäristössä eivät häiritse juhlijoita millään tavalla tai jos jopa ajatellaan, että roskaisuus kuuluu jotenkin kaupunkiympäristöön, valistaminen on turhaa.

Sinebrychoffin puiston tapauksessa siisteyden edelleen parantamiseksi ei kaupungilla ainakaan lyhyellä aikavälillä liene muuta keinoa, kuin lisätä siivousta ja käymälöitä ja siivoamalla puisto heti aamulla. Koska

31.8.2010

viikonloppujuhille ei ole järjestäjää, ei ole ketään tahoa, jolle voitaisiin asettaa siivousvastuu. Tämä asia tuli eteen mm. Vantaanjoen kaljakelulun yhteydessä. Roskaantumiseen pätee sääntö, että kerran roskaantunut alue roskaantuu helposti lisää. Jos yksi jättää jätteensä viemättä roska-astioihin, niin muiden kohdalla kynnyks on hyvin alhainen.

On valitettavaa, että Sinebrychoffin puiston ympäristön asukkaat kärsivät puiston käyttöön liittyvistä lieveilmiöistä. Poliisiviranomaisten jatkuva läsnäolo viikonloppuisin puiston ympäristössä on rauhoittanut tilannetta, mutta poliisin jatkuva läsnäolo ei liene käytännössä mahdollista. Puiston käyttöä voi olla mahdollista rajoittaa, mutta se todennäköisesti johtaa siihen, että haitat siirtyvät johonkin muualle.

Asiaan liittyvän viimeaikaisen uutisoinnin perusteella näyttää siltä, että alkukesän jälkeen myös roskaantumisongelmat Sinebrychoffin puistossa ovat pienentyneet. Tästä on ilmeisesti erityisesti kiittäminen puiston kummeja. Ympäristölautakunta pitää erittäin arvokkaana ja esimerkillisenä sitä, että paikalliset asukkaat ovat näin ryhtyneet huolehtimaan lähiympäristöstään. Vastaavalla tavalla helpottuisi varmaan moni muukin roskaantumisongelma.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle (PL 1) ja ympäristövalvontayksikölle.

Lisätiedot:

Arovaara Hannu, ympäristötarkastaja, puhelin (09) 310 32014

Pöytäkirja on pidetty yleisesti nähtävillä 8.9.2010 ja asianosaista koskeva päätös on annettu postin kuljetettavaksi seuraavana päivänä pöytäkirjan nähtävänä pitämisestä.

29.9.2010

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010-1282/635
Stn dn	
Saap./Anl.	30-09-2010

Khs 2010-1282/635

LAUSUNTO LAURA KOLBEN VALTUUSTOALOITTEESEEN SINE-
BRYCHOFFIN PUISTON RAUHOITTAMISEKSI

Laura Kolbe ja 10 muuta kaupunginvaltuutettua ovat allekirjoittaneet aloitteen, jossa esitetään, että Helsingin kaupunki ryhtyisi välittömiin toimiin Sinebrychoffin puiston rauhoittamiseksi.

Helsingin kaupungin hallintokeskuksen turvallisuus- ja valmiuosasto on vuoden 2008 kesästä lähtien ollut mukana Sinebrychoffin puiston turvallisuustyössä. Puistossa ilmenneiden ongelmien johdosta turvallisuus- ja valmiuosasto on kerännyt kahdesti kokoon rakennusviraston ja poliisin toimijat, joiden kanssa on pohdittu toimenpiteitä puiston rauhoittamiseksi. Lisäksi alueen asukkaat ovat olleet ongelmista yhteydessä turvallisuus- ja valmiuosastoon.

Sinebrychoffin puiston käyttö on pitkälti keliriippuvaista ja kävijämäärä vaihtelee viikoittain. Sesonki ajoittuu keväästä syksyyn, jolloin puistoon voi kerääntyä jopa 2000 nuorta. Vuonna 2009 puiston käyttö hiljeni syys-lokakuussa. Ongelmiksi koetaan nuorison päihteiden käyttö, siivon käyttäytyminen, alueen sotkeminen ja päihtyneiden nuorten omaisuuden varastaminen. Ongelmat painottuvat viikonloppuihin, mutta kesäaikaan rauhottomuutta on myös arki-iltoina. Asukkaat ovat ehdottaneet mm. puistovahtia ja poliisin partioinnin lisäämistä sekä puiston ai-
taamista ja sulkemista klo 21-06 väliseksi ajaksi.

Toteutettuina toimenpiteinä puistoon on asennettu kiinteä kamera, joka on yhteydessä poliisin johtokeskukseen. Samassa yhteydessä alueelle on asennettu kameravalvonnasta ilmoittavat kyltit ja poliisi partioi säännöllisesti puistossa. Rakennusviraston katu- ja puisto-osasto on lisännyt puiston siivouskertoja sekä roska-astioita alueella sekä järjestänyt alueelle ilmaiset WC-palvelut. Perjantai-iltaisina puistossa tekee jalkautuvaa nuorisotyötä Helsingin seurakuntayhtymän erityisnuorisotyön palveluoperaatio Saapas ja sosiaaliviraston lähityöntekijät ovat jalkautuvat alueelle tapahtumien sekä juhlien aikaan.

29.9.2010

Turvallisuus- ja valmiusosasto katsoo, että jokaisella kansalaisella tulee olla oikeus nauttia rauhasta ja turvallisuudesta ilman, että tulee kohtuuttomasti häirityksi tai niin, että ihmiset tuntevat turvattomuutta. Sinebrychoffin puiston ympäristön asukkaat ovat puistossa viikonloppuisin vietettyjen kokoontumisten ja yleisellä paikalla tapahtuvan runsaan alkoholin käytön vuoksi joutuneet kohtuuttomasti kestämään puistossa aikaa viettävien häiriötä ja uhkailua.

Loppukesän 2010 aikana poliisi on tehostanut valvontaa puistossa viikonloppuillaisiin ja uudet toimenpiteet ovat rauhoittaneet puistossa juhlimista. Poliisi on lupautunut jatkamaan tehostettu toimintaa myös tulevana aikana ja ennen puistojen sulkemista tulee harkita muita keinoja. Puiston sulkemista lievempänä keinona voisi tulla kyseeseen puiston käytön ajallinen rajoittaminen esimerkiksi viikonloppuillaisiin klo 21–06 väliseksi ajaksi. Rajoittamisesta ilmoitettaisiin puiston sisääntuloväylillä kyltein ja käyttörajoitusta valvottaisiin vartiointiliikkeen toimesta kaupungin kustannuksella. Aiheutuvat kustannukset ovat riippuvat käytetävästä vartiopalveluiden määrästä, joka voi olla esimerkiksi tuntiveloitus.

Rajoitettua puiston käyttöä yhdessä tehostetun valvonnan kanssa tulee pitää ensisijaisina keinoina tilanteen pitämistä rauhallisena ja turvallisena ja vasta toissijaisena voidaan pitää puiston sulkemista rajatuksi ajaksi aidoin. Sinebrychoffin puiston osalta on laadittu puistosuunnitelma. Jos puiston aitaamiseen päädytään, aidan rakentaminen puiston ympärille edellyttäisi puistosuunnitelman muuttamista.

Lisätiedot:

Kruskopf Teemu, poliisikoordinaattori, puhelin 310 79866

Johanna Seppälä
vs. osastopäällikkö

LIITTEET

- Liite 1 Oikeuspalveluiden lausunto liittyen kaupunkien puistojen aitaamiseen
Liite 2 Poliisin lausunto

17.9.2010

Hallintokeskus / Turvallisuus- ja valmiuosasto
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

LAUSUNTO

Pekka Vuento, Asunto Oy Bulevardin Sonaatin hallituksen puheenjohtaja, on ollut kirjeitse yhteydessä kaupunginjohtajaan. Kirjeen mukaan tilanne kaupungin puistoissa on riistäytynyt käsistä eikä järjestyksenpitoa, turvallisuutta ja siisteyttä enää voida ylläpitää. Esimerkkitapauksena Vuento on käyttänyt tilannetta Sinebrychoffin puistossa. Vuento ehdottaa kirjeessään ratkaisuksi kaupungin puistojen sulkemista klo 21.00-06.00 väliseksi ajaksi.

Hallintokeskuksen turvallisuus- ja valmiuosasto on pyytänyt oikeuspalveluilta lausuntoa siitä, onko olemassa oikeudellisia esteitä Sinebrychoffin puiston sulkemiseksi yöksi.

Sinebrychoffin puiston sulkeminen yöksi edellyttäisi aitojen rakentamista puiston ympärille.

Asemakaava on suunnitelma, jossa yksityiskohtaisesti säännellään kunnan rakentamista ja muuta maankäyttöä. Asemakaavassa osoitetaan maankäyttö- ja rakennuslain 55 §:n mukaan asemakaava-alueen rajat, asemakaavaan sisältyvien alueiden rajat, ne yleiset ja yksityiset tarkoitukset, joihin maa- ja vesialueet on tarkoitettu käytettäväksi, rakentamisen määrä sekä rakennusten sijoitusta ja tarvittaessa rakentamista koskevat periaatteet.

Sinebrychoffin puisto on asemakaavassa merkitty puistoalueeksi. Puiston ympärille ei ole kaavoitettu aitoja. Kaavaan pistekatkoviivoilla merkityt puiston läpi kulkevat kevyen liikenteen reitit ovat ohjeellisia, eivät-
kä sinällään estä aidan rakentamista.

Maankäyttö- ja rakennuslain 90 §:n 4 momentin mukaan yleisen alueen toteuttamisesta tulee laatia suunnitelma, jos se on alueen erityisen merkityksen vuoksi tarpeen. Suunnitelma laaditaan noudattaen soveltuvin osin, mitä lain 85 §:ssä säädetään kadun suunnittelemisesta. Tämä edellyttää siis lain 62 §:n mukaista vuorovaikutteisuutta.

17.9.2010

Maankäyttö- ja rakennusasetuksen 47 §:n mukaan puistoalueelle saa rakentaa vain alueen tarkoitukseen soveltuvia vähäisiä rakennelmia, jollei asemakaavassa tai puistosuunnitelmassa ole toisin osoitettu. Asetuksen perustelumuition mukaan rakennelmien soveltuvuuden arvioinnissa olisi otettava huomioon puiston tai muun alueen luonne ja tarkoitus sekä rakennelman ympäristökuvalliset vaikutukset ja vaikutukset alueen muuhun käyttöön.

Sinebrychoffin puiston osalta on laadittu puistosuunnitelma. Aidan rakentaminen puiston ympärille edellyttäisi puistosuunnitelman muuttamista.

Maankäyttö- ja rakennuslain 126 §:n mukaan toimenpidelupa tarvitaan sellaisen rakennelman tai laitoksen pystyttämiseen ja sijoittamiseen, jota ei pidetä rakennuksena, jos toimenpiteellä on vaikutusta luonnonoloihin, ympäröivän alueen maankäyttöön taikka kaupunki- tai maisemakuvaan. Näistä toimenpiteistä on säädetty tarkemmin maankäyttö- ja rakennusasetuksen 62 §:ssä, jonka mukaan toimenpidelupa tarvitaan rakennettuun ympäristöön liittyvän erottavan kiinteän aidan tai kadun reunusmuurin rakentamiseen.

Kyseinen puiston ympäröivä aita tarvitsisi näin ollen puistosuunnitelman muuttamisen ja toimenpideluvan. Puistosuunnitelman muuttamisesta päättää yleisten töiden lautakunta ja toimenpideluvasta rakennusvalvontavirasto.

Maankäyttö- ja rakennuslain ja -asetuksen sekä muiden maan käyttämistä ja rakentamista koskevien säännösten ja määräysten lisäksi Helsingin kaupungissa on noudatettava myös Helsingin kaupungin rakennusjärjestyksen määräyksiä. Sen 37 §:n mukaan julkiseen kaupunkitilaan sijoitettavien rakennelmien koko, rakenne ja ulkoasu on suunniteltava ja rakennettava kunkin alueen kaupunkikuvaan sopivaksi ja siten, etteivät ne muodosta liikuntaestettä. 38 §:n mukaan puistoihin rakennettavien rakennusten, rakennelmien, laitosten ja muiden rakenteiden on sovelluttava kunkin puiston luonteeseen.

Sami Sarvilinna
kaupunginlakimies

Saara Nirkko
ma. asiamies

27.9.2010

A/267/PME/2010
1357/02/2010/HPL

Helsingin kaupunki

1 Lausuntopyyntö

Helsingin kaupungin turvallisuus- ja valmiusosasto on 23.7.2010, kaupunginvaltuutettu Laura Kolben valtuustoaloitteen johdosta, pyytänyt Helsingin poliisilaitokselta lausuntoa siitä, miten poliisilaitos voi toimillaan tukea kaupunkia Sinebrychoffin puistossa ilmenevien häiriöiden poistamisessa ja ehkäisemisessä.

2 Poliisin toimenpiteet

Helsingin poliisilaitos toteaa, että poliisi on kohdentanut merkittävästi aiempaa enemmän resursseja Sinebrychoffin puiston ja sen lähiympäristön valvontaan. Autopartiointia alueella on lisätty 41 % ja jalkautumista 233 % vuoden 2010 aikana verrattuna edellisvuoteen. Valvonnan lisäys on kohdentunut erityisesti viikonloppuihin.

Alueen rauhoittamiseksi poliisi on kesän aikana myös muuttanut toimintataktiikkaansa. Puistossa oleskeliijoille on alkuillasta käyty ilmoittamassa, että poliisi ryhtyy tyhjentämään puistoa klo 23.00, jotta puiston lähistöllä asuvat ihmiset saavat nukkuma-/kotirauhan. Tämä toimintataktiikka on todettu toimivaksi ja sitä tullaan tarvittaessa jatkamaan tulevana kesinä.

Poliisitoiminnan näkökulmasta näillä poliisin toimenpiteillä tilannetta on saatu loppukesästä rauhoitettua. Tämä ilmenee myös kerätyistä tilastotiedoista. Tilastojen mukaan poliisin paikallaolo on vähentänyt muiden tehtävien määrää.

Poliisin tehtävät alueella vuosina 2009 ja 2010 1.5.-15.9 välisenä aikana ovat jakaantuneet seuraavasti:

hengen ja terveyden suojaan kohdistuva tehtävä:	2009:25	2010:21
omaisuuden suojaan kohdistuva tehtävä:	2009:6	2010:6
liikennetehtävä:	2009:6	2010:0
yksilön suojaan kohdistuva tehtävä:	2009:80	2010:59
onnettomuus tai vaarallinen tehtävä:	2009:0	2010:1
erityistehtävät:	<u>2009:5</u>	<u>2010:3</u>
	2009:122	2010:90
perus- ja valvontatehtävät, ennalta estävä toiminta(partioiden jalkautumiset)	<u>2009:48</u>	<u>2010:200</u>
KAIKKI YHTEENSÄ:	2009:170	2010:290
	=====	

3 Poliisilaitoksen lausunto

Helsingin poliisilaitos toteaa, että poliisi on edellä kuvatuin tavoin lisännyt yleisen järjestyksen valvontaa alueella noudattaen poliisin toiminnan yleisiä periaatteita.

Alueen järjestyksenpidon tasoa, erityisesti nuorison kokoontumisten yhteydessä, ei voida kuitenkaan enää pelkästään poliisitoiminnallisin keinoin oleellisesti nostaa. Saavutetunkin tason ylläpitäminen voi tulla jatkossa olemaan haasteellista toiminnan vaatimien resurssien takia. Joka tapauksessa ongelmallisia tilanteita tulevat olemaan sellaiset yllättävät verkkoyhteisöissä sovitut kokoontumiset, joihin ei ole etukäteen pystytty varautumaan.

Mikäli aluetta halutaan rauhoittaa nykyistä enemmän ja vakiinnuttaa tilanne, edellyttää se poliisilaitoksen näkemyksen mukaan, maanomistajan eli kaupungin ratkaisuja poliisin toimenpiteiden lisäksi. Mahdollisina ratkaisumalleina lienee syytä harkita alueen ajallisia käyttörajoituksia tai jopa alueen aitaamista.

Poliisikomentaja
Poliisipäällikkö

Jukka Riikonen

Apulaispoliisipäällikön sijainen
Ylikomisario

Mika Pöry

9.11.2010

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010-1844/233
Stn dn	
Saap./Anl.	17-11-2010

310 §

LAUSUNTO ALOITTEESTA ROMANIPOLIITTISEN OHJELMAN TO-
TEUTUKSESTA JA VALTIONAVUSTUKSEN HAKEMISESTA

Terke 2010-2608

Esityslistan asia TJA/14

TJA

Terveyslautakunta päätti antaa aloitteesta seuraavan esittelijän ehdo-
tuksen mukaisen lausunnon:

"Suomen romanipoliittisen ohjelman (Työryhmän esitys, Sosiaali- ja
terveysministeriön selvityksiä 2009:48) yleisenä tavoitteena on edistää
Suomen romanien osallisuutta ja yhdenvertaisuutta elämän eri osa-
alueilla valtavirtaistamalla yhdenvertaisuuden ja syrjimättömyyden edis-
täminen osaksi yhteiskunnan toimintoja.

Terveyslautakunta on antanut ohjelmasta lausunnon 19.1.2010 kau-
punginhallitukselle ja kaupunginhallitus on antanut ohjelmasta lausun-
non sosiaali- ja terveysministeriölle (STM) 22.2.2010.

Viitaten em. lausuntoihin terveyslautakunta toteaa, että romanipoliitti-
sen ohjelman tavoitteet ovat yhdensuuntaisia Helsingin terveystieteiden
strategiasuunnitelman 2010 - 2012 kanssa, jonka keskeiset linja-
ukset liittyvät terveyden edistämiseen ja väestöryhmien välisten terve-
yserojen kaventamiseen, hoitoon pääsyn turvaamiseen, palvelujen laa-
tuun ja potilaiden oman vastuunottamisen lisäämiseen sekä riittävään
ja osaavaan henkilöstöön.

Romanipoliittisen ohjelman perusterveydenhuoltoa koskevat toimenpi-
de-ehdotukset liittyvät romanien kokonaistilanteen huomioon ottami-
seen neuvolatoiminnassa ja lasten ja nuorten terveysneuvonnassa, eh-
käisevässä päihdetyössä sekä vanhusten palvelujen kehittämisessä ja
erityisvaltionavustuksen hyödyntämiseen romanitaustaisen henkilöstön
rekrytoimisessa sekä monialaisen yhteistyön kehittämiseen romanien
syrjäytymisen ehkäisemiseksi.

9.11.2010

Terveyskeskuksessa toimitaan toimenpide-ehdotusten suuntaisesti ja toimintaa kehitetään edelleen. Eri-ikäisten romanien ja romaniperheiden erityistarpeisiin pyritään vastaamaan yksilöllisesti suunnitelluilla normaalipalveluilla ja tarvittaessa erityispalveluilla. Lisäksi erilaiset oman terveyden edistämiseen ja syrjäytymisvaaran vähentämiseen tähtäävät toimet kohdentuvat myös romaniväestöön ja hankeyhteistyötä tehdään muiden hallintokuntien kanssa. Vanhusten palvelujen osalta terveyslautakunta viittaa sosiaalilautakunnan vastaavaan lausuntoon.

Romanitaustaisten työntekijöiden palkkaaminen perusterveydenhuoltoon on mahdollista ja sitä tapahtuu ilman erityisavustustakin silloin, kun henkilöllä on vaadittava koulutus ja muu osaaminen. Tällaisia henkilöitä terveyskeskuksessa toimii muutama.

Valtionavustuksen hakeminen romanien terveyden ja sosiaalisen aseman parantamiseen STM:n Sosiaali- ja terveydenhuollon kansallisen kehittämisohjelman (KASTE) kautta ei ole mahdollista, sillä rahoituksen ensi vuoden linjaukset on jo tehty.

Romanipoliittisessa ohjelmassa todetaan, että romanien elinolosuhteista, terveydestä, hyvinvoinnista ja asumisesta sekä palvelutarpeista ei ole riittävästi tietoja. Tämän vuoksi ohjelmassa ehdotetaan, että Terveyden ja hyvinvoinnin laitos (THL) selvittäisi näitä laajassa tutkimuksessa. Näin saataisiin tarpeellisia tietoja hyvinvoinnin kehittämisohjelmien sekä sosiaali- ja terveyspalvelujen kehittämiseen. Terveyslautakunta kannattaa ehdotusta.

Terveysvaikutusten arviointi

Suomen romanipoliittisen ohjelman täytäntöönpanolla voidaan edistää kaiken ikäisten romanitaustaisen henkilöiden terveyttä ja hyvinvointia."

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Nuutinen Hanna-Leena, erityissuunnittelija, puhelin 310 42662

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

Kj/Kalle/AVA

16.11.2010

10-869/233

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	<i>2010-1844/233</i>
Stn dnr	
Saap./Anl.	30. 11. 2010

445 §

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU SIRPA
ASKO-SELJAVAARAN YM. ALOITTEESTA, JOKA KOSKEE SUOMEN
ROMANIPOLIITTISEN OHJELMAN TOIMENPITEIDEN KÄYTTÖÖNOT-
TOA JA RAHOITUKSEN HAKEMISTA ROMANIEN OLOJEN PARAN-
TAMISEKSI

Sosv 2010-869
Esityslistan asia Sosj/10

Sosiaalilautakunta päätti antaa asiasta kaupunginhallitukselle seuraa-
van sisältöisen lausunnon:

Suomen romanipoliittisen ohjelman (STM 2009:48) tavoitteena on edis-
tää romaniväestön osallisuutta ja yhdenvertaisuutta. Ohjelma tavoitte-
lee pysyviä ja kestäviä parannuksia romanien asemaan. Tavoitteena
on parantaa romanien vaikuttamismahdollisuuksia, sosioekonomista
asemaa ja integroitumista yhteiskuntaan sekä lisätä romaniväestön
omaa vastuunottoa ja toimintakykyä.

Romanipoliittisessa ohjelmassa tavoitteiden toteuttamiskeinoina esite-
tään muun muassa monialaista yhteistyötä ja vuorovaikutusta, resurs-
sien suuntaamista perhe- ja aikuissosiaalityöhön, romanivanhusten
palvelutarpeen huomioimista ikääntymisstrategioissa, mahdollista eri-
tyisvaltionavun käyttämistä romanitaustaisten henkilöiden palkkaami-
sessa ja tietoisuuden lisäämistä romaniväestön parissa.

Sosiaalilautakunta on 12.1.2010 päivätyssä lausunnossaan kaupun-
ginhallitukselle pitänyt Suomen romanipoliittisessa ohjelmassa mainit-
tuja ehdotuksia ja toimenpiteitä kannatettavina.

Lausunnossa on todettu, että sosiaalivirasto tarjoaa palveluja myös
romaniväestölle yhdenvertaisesti osana kaikille tarkoitettuja palveluja.
Sosiaaliviraston kaikissa palveluissa asiakkaiden kulttuurillinen tausta
otetaan huomioon asiakkaille tehdyissä palvelusuunnitelmissa. Sosiaa-
livirasto edistää yhdenvertaisuutta tukemalla monimuotoisuutta, toimi-

16.11.2010

joiden välistä yhteistyötä ja lähityötä. Asiakkaiden osallisuutta pyritään vahvistamaan monin eri tavoin.

Yhdenvertaisuusperiaatteesta huolimatta sosiaalivirasto on pyrkinyt huomioimaan romanikulttuurin erityispiirteitä joissakin erityisesti nuoriin ja lapsiin kohdistuvissa toiminnoissaan.

Tällä hetkellä sosiaalivirastossa työskentelee lapsiperheiden palvelujen vastuualueella kaksi romanitaustaista sosiaaliohjaajaa. Heidän tehtävään on tehdä perhetyötä varhaisen tuen tai lastensuojelun asiakaina olevissa romaniperheissä, auttaa romaneja oikeiden palvelujen saamisessa sekä konsultoida romanikulttuuriin liittyvissä asioissa sosiaaliviraston työntekijöitä.

Sosiaalivirastossa lapsiperheiden palvelujen vastuualueella on käynnistynyt yhdessä Diakoniaopiston kanssa marraskuussa 2009 kolmivuotinen EU-hanke "Kaaleet kouluun". Hankkeen tavoitteena on luoda romanien kouluttautumiseen ja työllistymiseen pysyviä toimintamalleja ja rakenteita, jotta romanien yhdenvertainen osallisuus yhteiskunnassa toteutuisi. Sosiaaliviraston osuus hankkeessa on perhetyömallin kehittäminen ja mallintaminen osaksi oppilaitosten ohjauspalveluja.

Lisäksi sosiaaliviraston perhekeskustoiminta on saanut kaupungin henkilöstökeskukselta rahoitusta romanityön monihallinnollisen koordinoinnin selvittämistä varten Monimuotoisuuden johtamishaasteet -hankkeesta. Raportti valmistuu vuoden 2010 lopussa.

Työllistämisedellytysten edistämisen osalta voidaan todeta, että aikuisten palvelujen vastuualueella toimivien Työhönkuntoutus- ja Työhönohjausyksikön, työvoiman palvelukeskus Duurin ja sosiaaliasemien aikuissosiaalityön keskeisiä tavoitteita ovat asiakkaiden työllistymisen esteiden vähentäminen ja poistaminen sekä samalla arjessa selviytymisen tukeminen. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tehdään yhteistyötä eri toimijoiden kanssa. Keskeisiä tällöin ovat paikalliset työ- ja elinkeinotoimistot, järjestöt ja asukasyhdistykset. Parhaiten työllistymistavoitteet saavutetaan räätälöimällä työllistymispolku kullekin asiakkaalle yksilöllisesti. Työ kohdentuu tasapuolisesti kaikkiin asiakkaisiin ja asukaisiin, myös romaneihin.

Vanhusten palvelujen vastuualueella on yhteistyötä Suomen Romaniyhdistyksen vanhustyön kanssa. Romaniyhdistyksen edustaja on mukana vastuualueen ylläpitämässä Monikulttuurisen vanhustyön verkostoryhmässä. Suomen Romaniyhdistyksellä on RAY:n rahoittama Phurane Kaale -projekti 2009 – 2011, joka on romanivanhuksille suunn-

16.11.2010

nattujen kulttuurisensitiivisten palvelujen ohjaus-, käyttö ja kehittämisprojekti. Vanhusten palvelujen vastualueen edustaja on mukana projektin ohjausryhmässä.

Erillisrahoituksesta voidaan todeta, että valtionavustuksen hakeminen romanien terveyden ja sosiaalisen aseman parantamiseen STM:n Sosiaali- ja terveydenhuollon kansallisen kehittämisohjelman (KASTE) kautta ei ole mahdollista, sillä rahoituksen ensi vuoden linjaukset on jo tehty.

Sosiaalilautakunta toteaa, että sosiaalivirasto on jo hakenut romanien erityistarpeita huomioiviin hankkeisiin erillisrahoitusta muista ohjelmista. Huomioitavaa on myös se, että monet sosiaaliviraston palvelujen kehittämiseen panostamat toimenpiteet edistävät myös romanien asemaa, vaikka niitä ei suoraan kohdenneta vain romaniväestölle.

Terveysvaikutusten arviointi

Suomen romanipoliittisen ohjelman täytäntöönpanolla voidaan edistää kaikenikäisten romanitaustaisten henkilöiden terveyttä ja hyvinvointia.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Palviainen Leila, sosiaalisen ja taloudellisen tuen päällikkö, puhelin 310 58283

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Lähetesiakirjat

16.11.2010

Mj/Hake/AVA
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010-1844/233
Stn dn	
Saap./Anl.	23-11-2010

156 §
LAUSUNTO SUOMEN ROMANIPOLIITTISEN OHJELMAN KÄYT-
TÖÖNOTOSTA SOVELTUVIN OSIN HELSINGISSÄ

Kklk
Esityslistan asia Kulttj/4

Kulttuuri- ja kirjastolautakunta päätti antaa asiasta seuraavan lausun-
non:

Sosiaali- ja terveysministeriö on valmistellut Suomen ensimmäisen ro-
manipoliittisen ohjelman, jonka yleisenä tavoitteena on edistää roma-
nien osallisuutta elämän eri osa-alueilla. Ohjelman visio on, että vuon-
na 2017 Suomi on edelläkävijä romaniväestön yhdenvertaisuuden ja
osallisuuden edistämisessä Euroopassa. Valtuutettu Sirpa Asko-
Seljavaara ym. esittävät, että Helsingin tulisi ottaa Romanipoliittinen
ohjelma käyttöön soveltavin osin ja hakea sosiaali- ja terveysministeri-
ön Kaste-ohjelman valtionavustusta romanien terveyden ja sosiaalisen
aseman parantamiseksi.

Ohjelmassa on yhdeksän toimintalinjausta, joiden asettamat velvoitteet
on merkitty eri ministeriöiden ja kuntien vastuualueille. Kulttuurikeskuk-
sen toimintaan liittyvät linjaukset 2; Lisätään romanilasten ja -nuorten
osallisuutta ja yhdenvertaisuutta perusopetuksessa ja toisen asteen
koulutuksessa ja 7; Edistetään romanikielen ja -kulttuurin kehittymistä.

Toimintalinjauksen 2 viimeisessä kohdassa ehdotetaan, että: otetaan
romanilapset ja -nuoret huomioon kunnallisia ja lastensuojelulain mu-
kaisia lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelmia laadittaessa ja toimen-
piteitä suunniteltaessa. Kulttuurikeskus on toteuttanut kesällä leikki-
puistotoiminnassa ja syksyllä koulujen iltapäiväkerhoina useita hankkei-
ta, joista tehdään erilliset seurannat. Ohjelman esitys on otettavissa
huomioon suunniteltaessa seuraavaa kautta.

Tarkoituksenmukaisesta toteutuksesta on neuvoteltava Helsingissä
toimivien romanijärjestöjen kanssa.

16.11.2010

Toimintalinjaus 7 yksi ehdotus edellyttää, että tuetaan romanikulttuurin kehittymistä ja sen esilletuomista lisäämällä valtion talousarvioon lisärahoitusta romanien taiteellisen toiminnan edistämiseen ja esittämiseen, selvitetään mahdollisuudet romanien kulttuurikeskuksen perustamiseksi ja voidaanko romanien historian ja perinnekulttuurin esittely liittää osaksi jonkin nykyisen museon pysyvää toimintaa.

Keväällä luovan mustalaiskulttuurin yhdistys Barvalo Drom toteutti monipuolisen mustalaisten historiaa valottavan kokonaisuuden Helsingissä. Yhdistys jatkaa työtään ja suunnitelmissa on uuden kulttuurienvälisen luovan pedagogian toteuttaminen, joka valmistaisi opiskelijoita eri ammatteihin luovilta aloilta sekä kulttuurienvälisen vuorovaikutuksen ja vähemmistöasioiden asiantuntijoiksi. Jos tämä hanke saa mahdollisuuden toteutua, se on vastaus moneen ohjelmassa esitettyyn tavoitteeseen.

Helsingissä Caisa on vastannut tarpeeseen esitellä vaihtuvien näyttelyiden ja esitysten kautta eri kulttuurien taidetta. Tämän lisäksi ehdotus, jonka romanien historian ja perinnekulttuurin esittelyn pitäisi saada pysyvämmät puitteet olemassa olevan museon yhteyteen olisi erittäin toivottavaa. Sama voisi koskea saamelaiskulttuuria. Pienet ja hyvin suunnitellut pysyvät kokonaisuudet suomalaisten vähemmistöjen historiasta olisivat hyvin toivottuja jo koulujen tulevan kulttuurisuunnitelmankin osana.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Kajantie Marianna, osastopäällikkö, puhelin 310 37002

Miska Toiviainen
suunnittelija

23.11.2010

K. H. H.
ALV
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010 - 1844 / 237
Stn dnro	
Saap. / Anl.	08 - 12 - 2010
L7	

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010-1844

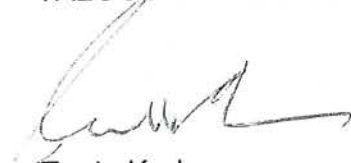
LAUSUNTO ALOITTEESTA ROMANIPOLIITTISEN OHJELMAN TO-
TEUTUKSESTA

Talous- ja suunnittelukeskus antoi lausuntonsa kaupunginhallitukselle Suomen romanipoliittisesta ohjelmasta 22.1.2010. Viitaten em. lausuntoon talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että romanipoliittisen ohjelman tavoitteet ovat yhdensuuntaisia Helsingin kaupungin strategiaohjelman 2009 – 2012 ja Helsingin lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelman vuosille 2009 - 2012 kanssa.

Lisäksi talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että joillain hallintokunnilla on hankkeita, joiden tavoitteena on vastata romanien erityisiin tarpeisiin ja hallintokunnat ovat usein myös osallisena hankkeissa, joiden tavoitteena on romanien yhdenvertainen osallisuus yhteiskunnassa. Kulttuurillinen tausta otetaan aina huomioon asiakastyössä ja henkilöstöpolitiikassa yhdenvertaisuusperiaatetta kunnioittaen.

Valtionavustuksen hakeminen romanien terveyden sosiaalisen aseman parantamiseen STM:n Sosiaali- ja terveydenhuollon kansallisen kehittämisohjelman (KASTE) kautta ei ole mahdollista, sillä rahoituksen ensivuoden linjaukset on jo tehty.

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Katja Rimpilä
erityissuunnittelija

25.11.2010

Ky/Halke/AVA

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010-1844/233
Stn dnro	
Saap./Ari	26-11-2010

115 §

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU SIRPA
ASKO-SELJAVAARAN YM. VALTUUSTOLALOITTEESTA ROMANIPO-
LIITTISEN OHJELMAN TOTEUTTAMISEKSI

Nk 2010-59, Hallintokeskus Khs 2010-1844/233 15.10.2010
Esityslistan asia Kepo/2

Nuorisolautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Nuorisolautakunta käsitteli sosiaali- ja terveysministeriön Suomen romanipoliittista ohjelmaa ja antoi lausuntonsa kaupunginhallitukselle 21.1.2010.

Lausunnossa todetaan mm., että Helsingin kaupungin nuorisotoimen toteuttamassa nuorisotyössä toteutetaan yhdenvertaisuuden periaatetta ja nuorisoasiainkeskuksen monikulttuurisuusohjelma toimii yhdenvertaisuuslain edellyttämänä nuorisoasiainkeskuksen yhdenvertaisuussuunnitelmana syrjintää ja rasismia vastaan. Nuorisoasiainkeskuksessa monikulttuurisella työllä ei tarkoiteta ainoastaan maahanmuuttaja-taustaisten nuorten integrointia yhteiskuntaan, vaan yhtä tärkeä osa monikulttuurista nuorisotyötä on kaikkien nuorten keskinäisten suhteiden ja yhdenvertaisuuden edistäminen sekä kaikkien etnisten ryhmien mahdollisen syrjinnän poistaminen, mukaan lukien romanit.

Tämän periaatteen pohjalta nuorisotoimen palvelut ovat pääsääntöisesti tarkoitettu palvelemaan kaikkia nuoria etnisestä tai kulttuurisesta taustasta riippumatta.

Suomen romanipoliittinen ohjelma on laaja ja kokonaisvaltainen, jonka yleisenä tavoitteena on edistää romanien osallisuutta ja yhdenvertaisuutta elämän eri osa-alueilla valtavirtaistamalla yhdenvertaisuuden ja syrjimättömyyden edistäminen osaksi yhteiskunnan toimintoja.

Nuorisoasiainkeskuksen romaninuorille suunnatut palvelut vastaavat

25.11.2010

erityisesti ohjelman toimintalinjauksia romanilasten- ja nuorten osallisuuden ja yhdenvertaisuuden lisäämiseksi perusopetuksessa sekä sijoittumisessa työelämään. Ohjelman toimintalinjausten mukaisesti nuorisosiainkeskus kehittää romaninuorten osallistumismahdollisuuksia sekä vahvistaa harrastus- ja muuhun vapaa-aikaan liittyvää toimintaa, jotka tukevat romaninuorten keskinäistä vuorovaikutusta ja osallistumista yhteiseen toimintaan valtaväestön nuorten kanssa. Toimintamuotoina ovat mm. Lassilan romaniklubi, yökahvila-toiminta sekä liikunta-harrastukset kuten lentopallo.

Romanien elämässä koulutukseen, asumiseen, työhön ja toimeentuloon sekä hyvinvointiin liittyvät kysymykset kietoutuvat yhteen kulttuuristen tekijöiden sekä syrjäytymisen, syrjäytymisen ja ulkopuolisuuden kokemusten kanssa. Tähän haasteeseen vastaa osaltaan NevoDrom-projekti, joka tähtää romaninuorten koulutuksesta ja työelämästä syrjäytymisen ehkäisyyn. Erityistä huomiota kiinnitetään peruskoulun suorittamiseen ja päästötodistuksen saamiseen. Hankkeessa mukana olevien nuorten elämänhallintaa tuetaan kokonaisvaltaisesti huomioiden koti, koulu ja vapaa-aika. Lisäksi nuorisosiainkeskus työllistää romaninuria nuorisotaloille ja kouluttaa oppisopimuksella nuorisoi- ja vapaa-ajanohjaajia

Edellä mainittuihin nuorisosiainkeskuksen linjauksiin viitaten nuorisotoimi ei ole välttämättä ensisijainen hakija sosiaali- ja terveysministeriön Kaste-ohjelman avustuksista. Aloitteessa viitataan Kaste-ohjelman valtionavustuksen hakemiseen erityisesti romanien terveyden ja sosiaalisen aseman parantamiseksi.

Kaste-ohjelmassa määritellään sosiaali- ja terveyshuollon yleiset kehittämistavoitteet ja toimenpiteet vuosille 2008–2011. Avustusten myöntämisperusteissa mainitaan mm. seuraavat ehdot avustuksen saannille: hankkeen tulee olla usean kunnan tai kuntayhtymän yhteinen ja hankkeella tulee olla kiinteä yhteys kunnan sosiaali- ja terveydenhuoltoon ja sen käytännön toiminnan uudistamiseen ja tehostamiseen.

Kaste-ohjelman luonteesta ja sen yhteydestä sosiaali- ja terveydenhuoltoon nuorisosiainkeskus katsoo, että sinänsä ansiokkaan aloitteen toteuttaminen sopisi luontevammin sosiaali- tai terveystoimien piiriin. Nuorisosiainkeskus on valmis moniammatilliseen yhteistyöhön romanipoliittisen ohjelman toteuttamisessa soveltuvien osin ja resurssien puitteissa.

25.11.2010

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Ruotsalainen Leena, osastopäällikkö, puhelin 310 89120

Pöytäkirja on pidetty yleisesti nähtävänä nuorisoasiainkeskuksessa 2.12.2010 ja asianosaista koskevat päätökset on annettu postin kuljettavaksi seuraavana arkipäivänä pöytäkirjan nähtävänäpitämisestä todistaa

Pekka Sihvonen
pöytäkirjanpitäjä

29.11.2010

Ky/Hallitus

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2010-1844/233
Stn dnr	
Saap./Anl.	01.12.2010

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010 - 1844/233, 15.10.2010

LAUSUNTO HALLINTOKESKUKSELLE VALTUUSTOALOITTEESTA
ROMANIPOLIITTISEN OHJELMAN TOTEUTUS

Heke 2010-142

Hallintokeskus on pyytänyt henkilöstökeskukselta lausuntoa 30.11.2010 mennessä valtuustoaloitteesta, joka koskee romanipoliittisen ohjelman toteutusta. Aloitteessa esitetään, että Helsingin tulisi ottaa Romanipoliittinen ohjelma käyttöön soveltuvin osin ja hakea sosiaali- ja terveysministeriön Kaste-ohjelman valtionavustusta romanien terveyden ja sosiaalisen aseman parantamiseksi.

Valtioneuvosto hyväksyi 31.1.2008 Kansallisen sosiaali- ja terveydenhuollon kehittämisohjelman (Kaste) vuosille 2008 - 2011. Ohjelmassa määritellään lähivuosien sosiaali- ja terveydenhuollon kehittämistavoitteet sekä keskeisimmät toimenpiteet, joilla ne voidaan saavuttaa. Kaste-ohjelman tavoitteena on, että kuntalaisten osallisuus lisääntyy ja syrjäytyminen vähenee, hyvinvointi ja terveys lisääntyvät ja palveluiden laatu, vaikuttavuus ja saatavuus paranevat. Kaste-ohjelma on tarkoitettu lähinnä sosiaali- ja terveydenhoidon toimialan toimintojen kehittämiseen, useamman kunnan tai kuntayhtymän toteutettavaksi.

Romanipoliittisen ohjelman visiossa Suomi on vuonna 2017 edelläkävijä romaniväestön yhdenvertaisuuden ja osallisuuden edistämässä Euroopassa. Romaniväestön koulutukseen osallistumisen vahvistaminen ja yleinen koulutustason nostaminen ovat ohjelman ensisijaisia tavoitteita. Ilman koulutusta ovet työmarkkinoille eivät avaudu. Toinen keskeinen painopistealue ovat nuoret aikuiset: aikuistuminen ja perheen perustaminen tapahtuu nuorella iällä, minkä vuoksi siirtymät peruskoulusta ammatilliseen koulutukseen ovat erityisen haasteellisia ja ammatilliseen koulutukseen ja työelämään hakeudutaan usein vasta aikuisiällä. Ohjelman tavoitteena on, että aikuisen romaniväestön koulutusta vahvistetaan ja työmarkkinoille sijoittumista edistetään mm. te-

29.11.2010

hostetuilla tuki- ja ohjauspalveluilla, henkilökohtaisen asiakastyön menetelmillä ja yksilöllisillä työllistymispoluilla.

Romanipoliittisen ohjelman tavoitteet ovat yhdensuuntaisia Helsingin kaupungin strategiaohjelman 2009 - 2012 kanssa. Helsingin kaupungin strategiaohjelmassa monimuotoisuus nähdään merkittävänä voimavarana ja sen johtaminen muutosvalmiuden edistäjänä. Henkilöstökeskus osaltaan edistää romanien yhdenvertaista kohtelua siten, etteivät romanien erilaiset lähtökohdat (peruskoulun loppuun saattamisen tarve, ammatillisen koulutuksen hankkimisen tarve, erityistuen tarve työpäivän hakuun ja työllistymiseen) ole esteenä koulutus- ja työllisyyspoluilla etenemiselle. Sisällyttämällä monimuotoisuuden johtamisen periaatteita esimerkiksi rekrytointi- ja perehdytysprosesseihin voidaan luoda uutta osaamista ja tuoda uusia käytänteitä kaupunkiorganisaatioon. Työnha- kukanavia voidaan pyrkiä käyttämään monipuolisemmin siten, että ro- manitaustaisia työntekijöitä tavoitetaan heidän omien verkostojensa avulla. On myös tärkeää tiedostaa romanien viestintäkulttuurit ja – ka- navat mm. työpaikkailmoittelussa. Päteville hakijoille taataan yhdenver- taiset mahdollisuudet tulla valituiksi varmistamalla rekrytointiprosessin tasapuolisuus. Erilaiseen puheeseen ja vaatetukseen liittyvät kielteiset asenteet tulee tiedostaa ja purkaa – ennakkoluulot voivat aiheuttaa vä- hemmistöön kuuluvan työntekijän ammattitaidon aliarvioimista tai työ- suorituksen ylikorostunutta valvontaa.

Henkilöstökeskus edistää Romanipoliittisen ohjelman tavoitteiden to- teutumista mm. tarjoamalla rekrytointi- ja oppisopimuskoulutuskanavia ja työharjoittelupaikkoja. "Tulevaisuustiski" Narinkkatorilla Kampin lii- kekeskuksen ja Lasipalatsin välissä tarjoaa räätälöityä neuvonta- ja oh- jauspalvelua 15 – 17 -vuotiaille helsinkiläisille nuorille, jotka ovat jää- neet ilman koulutuspaikkaa. Nuorta autetaan koulutuspaikkojen etsin- nässä. Lisäksi on mahdollisuus työharjoitteluun opetusviraston työpa- joilla. Ottaen huomioon henkilöstökeskuksen toimialan, emme näe tar- koituksenmukaisena hakea valtionavustusta Kaste-ohjelmasta roma- nien työmarkkina-aseman parantamista edistäviin toimenpiteisiin.

Hannu Tulensalo
henkilöstöjohtaja

Annika Forsander
maahanmuuttoasioiden johtaja

14.12.2010

Ky/Hall/AVA

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010-1844/39
Stn dn	
Saap./Anl.	22-12-2010

320 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU SIRPA
ASKO-SELJAVAARAN YM. ROMANIPOLIITTISEN OHJELMAN KÄYT-
TÖÖNOTTOA KOSKEVASTA VALTUUSTOALOITTEESTA

Opev 2010-1269
Esityslistan asia OTJ/9

Keskustelu.

Jäsen Aaltion puheenvuoron johdosta puheenjohtaja Pakarinen ehdotti, että esityslistan s. 26 päätösehdotuksen toisen varsinaisen kappaleen ensimmäinen virke muutetaan kuulumaan seuraavasti:

"Valtuustoaloitteessa mainittu Kaste-ohjelma on suunnattu sosiaali- ja terveydenhuollon toimintoihin, useamman kunnan tai kuntayhtymän toteutettavaksi."

Esittelijä otti ehdotuksen omakseen.

Hyväksyttiin esittelijän muutettu ehdotus.

Opetuslautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Suomen romanipoliittisen ohjelman yleisenä tavoitteena on edistää romanien osallisuutta ja yhdenvertaisuutta elämän eri osa-alueilla sekä edistää yhdenvertaisuuden ja syrjimättömyyden periaatteiden toteutumista. Koulutukseen osallistumisen vahvistaminen romaniväestön keskuudessa on yksi keskeisistä romanipoliittisen ohjelman tavoitteista. Ohjelmassa painotetaan myös romanikielen ja kulttuurin ylläpitämisen merkitystä.

Valtuustoaloitteessa mainittu Kaste-ohjelma on suunnattu sosiaali- ja terveydenhuollon toimintoihin, useamman kunnan tai kuntayhtymän toteutettavaksi. Romanilasten opetuksen kehittämiseksi Opetushallituksessa käynnistyi vuonna 2008 Romanilasten perusopetuksen tukemi-

14.12.2010

nen -hanke, joka jatkuu ainakin vuoden 2011 loppuun. Opetusvirasto on mukana tässä hankkeessa. Tavoitteena on kehittää ja vakiinnuttaa romanilasten perusopetusta ja romanikielen opetusta tukevia toimia sekä lisätä romanikulttuurin tuntemusta helsinkiläisten peruskoulujen henkilökunnan keskuudessa. Romanioppilaiden opetuksen kehittämiseksi on laadittu suunnitelma, jonka toteutumista seuraa hankkeeseen määrätty koordinaatioryhmä ja johtoryhmä.

Alkuvuodesta 2010 Romanilasten perusopetuksen tukeminen -hankkeeseen palkattiin kokoaikainen romanitaustainen työntekijä. Hän on toiminut romaniperheiden ja koulujen yhteistyön tukena sekä ollut mukana suunnittelemassa sopivia toimintatapoja, joilla perheet saadaan sitoutumaan säännölliseen yhteydenpitoon koulun kanssa ja tukemaan sitä kautta lasten koulunkäyntiä. Projektityöntekijä on järjestänyt koulutuksia koulujen henkilökunnalle romanikulttuurista sekä romanikodin ja koulun välisistä yhteistyön muodoista. Tavoitteena on juurruttaa kehittämistoiminnassa luodut mallit osaksi jatkuvaa toimintaa.

Opetusvirasto tekee yhteistyötä myös nuorisoasiainkeskuksen Nevo Drom -projektin työntekijöiden kanssa. Projektin tavoitteena on tukea romaninuria heidän koulunkäynnissään ja jatko-opintosuunnitelmien toteutumisessa. Yhteistyömuotoja kehitetään myös sosiaaliviraston ja varhaiskasvatuksen kanssa mm. järjestämällä yhteistä koulutusta romanilasten koulunkäynnin kysymyksistä.

Romanikielen opetusta tarjotaan Helsingissä peruskouluikäisille ja toisen asteen opiskelijoille oman äidinkielen opetuksena kaksi tuntia viikossa. Oman äidinkielen oppimisen rinnalla tavoitteena on vahvistaa oppilaan oman kulttuurin tuntemusta ja kulttuuri-identiteetin kehittymistä.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Kyllönen Marjo, opetuspäällikkö, puhelin 310 86208
Korkalainen Sari, opetuskonsultti, puhelin 310 86212
Merimaa Riikka, erityissuunnittelija, puhelin 310 64636
Rönholm Niclas, opetuspäällikkö, puhelin 310 86219

Merja Aalto-Setälä
pöytäkirjanpitäjä

15.12.2010

Hallintokeskus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010-1848/049
Stn dnro	
Saap./Anl.	17-12-2010

Hallintokeskuksen lähete 2010-1848

SOSIAALISEN MEDIAN VIESTINTÄ- JA VUOROVAIKUTUSSTRATEGIAN LAATIMISESTA

Sosiaalinen media on tietoverkkoja ja tietotekniikkaa hyödyntävä vuorovaikutus- ja viestinnän muoto, jossa käsitellään vuorovaikutteisesti ja käyttäjälähtöisesti tuotettua sisältöä ja luodaan ja ylläpidetään ihmisten välisiä suhteita. Sosiaalisen median palveluissa vietetään aikaa, jaetaan tietoa ja mielipiteitä, tehdään yhteistyötä, jutellaan, pelataan ja verkostoidutaan. Sosiaalisen medianpalveluja jaotellaankin niiden käyttötarkoituksen perusteella esimerkiksi verkkoyhteisöpalveluihin, sisällön jakopalveluihin ja wikimäisiin yhteistyön tekemisen alustoihin.

Suomessa tunnetuimpia ja käytetyimpiä sosiaalisen median foorumeita ovat verkkoyhteisöpalvelut Suomi24, IRCgalleria, Facebook, YouTube ja pika-viestiohjelma Windows Live Messenger. Sosiaalisen median sovellusten – erityisesti Facebookin – käyttö on yleistynyt Suomessa niin, että myös Helsingin kaupungin useat virastot ovat ottaneet niitä käyttöönsä.

Sosiaalista mediaa on käytetty joko täydentävänä vuorovaikutuskanavana, jossa kaupunki tuottaa sisällön ja joka saavuttaa asiasta kiinnostuneet "virallisia" verkkosivuja kohdennetummin, tai yhteisöllisenä kanavana, jossa jäsenet tai asiasta kiinnostuneet voivat myös itse kommentoida ja tuottaa sisältöä.

Kaupunki on lisäksi toteuttanut monia sellaisia vuorovaikutteisia verkkopalveluja, joissa hyödynnetään sosiaalisesta mediasta tuttuja toimintoja. Tällaisia ovat mm. avoin osallistumiskanava kerrokartalla.hel.fi ja palvelukartan (www.hel.fi/palvelukartta) avoimet palautekanavat, keskustelupalstat sekä monien hallintokuntien toteuttamat, esimerkiksi nuorille kohdennetut vuorovaikutuspalvelut. Facebook -sivustoja on käytössä useita.

15.12.2010

Käyttökokemusten myötä on tullut tarve ohjeistaa ja linjata sosiaalisen median käyttöä Helsingin kaupungissa. Eri hallintokunnilla on hyvin eri tyyppisiä toimintoja ja tarpeita, joihin kaikkiin ei yksittäinen ohje tai suositus istu. Linjaustarpeet ovat usein yksityiskohtaisia ja konkreettisia, alkaen identiteetti- ja avoimuuskysymyksistä aina tietoturvaan ja viestintänsäätelyin detailjeihin. Virastot ovatkin laatineet omia kokemuksiin perustuvia ohjeitaan, joista on alettu koota – sosiaalisen median käytäntöjä noudattaen – kaupungin yhteiseen Helmi-intraan sosiaalisen median wiki-ohjeistoa, jota kaupungin työntekijät voivat täydentää ja muokata.

Koska kyseessä on uusi media jonka käyttötavat ja ominaisuudet kehittyvät koko ajan, ja koska kaupungin eri yksiköillä on hyvin erilaisia tarpeita, ei kaupunki ole laatimassa erillistä viestintä- ja vuorovaikutusstrategiaa sosiaalisen median käytöstä koko kaupungin kattavasti. Ohjeistuksia ja linjauksia kuitenkin tarvitaan, siksi kokemuksia sosiaalisen median käytöstä viestinnässä ja vuorovaikutuksessa jaetaan paitsi sisäisesti niin myös muiden kaupunkien ja julkishallinnon edustajien kesken.

Voimassa oleva Helsingin strategiaohjelma 2009-2012 rohkaisee joka tapauksessa kehittämään sähköisen kuulemisen ja vaikuttamisen verkkopalveluja ja käyttämään uusinta teknologiaa, joilla mahdollistetaan kaupunkilaisten osallistuminen kaupungin kehittämiseen. Myös tekeillä olevassa uudessa tietotekniikkaohjelmassa tullaan nostamaan sähköisten osallistumiskanavien kehittäminen tärkeäksi osa-alueeksi. Näiden linjausten suojissa sosiaalisen median käyttöä kaupungissa voidaan kehittää sekä samalla hakea yhteisiä käytäntöjä.

Kaupungin ulkopuolisten yhteisöjen aktiivista toimintaa sosiaalisessa mediassa on seurattu tapauskohtaisesti. Oleellisempaa kuin se, onko käytössä esimerkiksi Facebook tai jokin muu osallistumiskanava, on se että sitä kautta kanavoituva osallistuminen ja aktiivisuus voidaan hyödyntää kaupungin valmistelu- ja päätöksentekoprosesseissa. Siksi kansalaismielipiteet, palautteet ja aloitteet tulee käsitellä sekä toiminnan että tietoteknisen järjestelmän tasolla niin, että ne voidaan kytkeä tehokkaasti kaupungin omiin suunnittelu- ja päätöksentekoprosesseihin.

Rakenteilla oleva Helsingin kaupungin yhtenäinen palautejärjestelmä luo yhtenäiset käsittelytavat palautteiden käsittelyyn. Kuntalaisilla tulee olemaan nykyistä parempi mahdollisuus seurata osallistumisen vaikuttavuutta ja palautteiden käsittelytilaa. Järjestelmässä pyritään ottamaan huomioon mahdollisuus tuoda avointen rajapintojen kautta palautetta ja

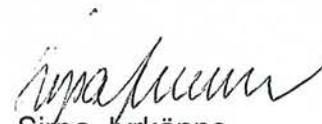
15.12.2010

kuntalaiskommentteja ulkopuolisista osallistumiskanavista, myös sosiaalisen median sovelluksista.

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa lausuntonaan, ettei virasto pidä erillisen viestintä- ja vuorovaikutusstrategian laatimista tarkoituksenmukaisena. Viraston mielestä on hyvä, että kaupungin yksiköt ovat mukana sosiaalisessa mediassa ja että sosiaalista mediaa käytetään yhtenä vuorovaikutuskeinona.

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Sirpa Jyrkänne
viestintäpäällikkö

17.3.2011

Kirjaamo
KHP
Kaupunginhallitus

58 §

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUSTOALOITTEES-
TA PERUSKORJAUSYHTIÖN PERUSTAMISEKSI

Tplk 2011-12

Stara 2011-56

Esityslistan asia Stara/2

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATÖRSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
31.03.2011	
Dnro/Dnr	<i>KMS 2010-1842/021</i>
Tehtäväluokka	
Uudistus	

Teknisen palvelun lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon.

Staran talonrakennusosasto tuottaa kiinteistöjen korjaus- ja kunnossapitopalveluita kaupungin sisäisille asiakkaille. Hankkeet toteutetaan osittain omalla työvoimalla, mutta myös osaksi käyttäen oman työn rinnalla hyvin erityyppisiä aliurakoita ja alihankintoja, riippuen kunkin hankkeen luonteesta ja omien resurssien riittävyydestä. Näin toimien saadaan hankkeet toteutettua kokonaistaloudellisesti edullisimmin ja vaaditussa aikataulussa. Myös resurssit voidaan jaksottaa järkevästi ja saadaan tehokkaaseen käyttöön.

Harmaan talouden torjunnassa toimitaan kaupunginhallituksen hyväksymän ohjeen "harmaan talouden torjumiseksi kaupungin hankintojen yhteydessä" mukaisesti. Ulkopuolista työvoimaa käytettäessä vaaditaan kaikilta sopimuskumppaneilta tilaajavastuulain mukaiset selvitykset. Myös aliurakoitsijoiden työn laatua valvotaan säännöllisesti, jotta työn lopputulos on suunnitelmien mukainen.

Uusi vuokra-asuntokannan ylläpitoon erikoistuvan peruskorjausyhtiön perustaminen ei tuo lisäarvoa jo käytössä oleviin toimintatapoihin, kustannustehokkuuteen, työn laatuun eikä sinällään paranna harmaan talouden torjuntaa.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle

Lisätiedot:

Kari Haapaniemi, yksikön johtaja, puhelin 310 39630

Ruija Rantala-Saajo
Hallintolakimies

23.3.2011

K. Markke / 240

Kaupunginhallitukselle

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
28. 03. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Khs 2010-1847</i>
Tehtäväluokka	<i>021</i>
Uppgiftsklass	<i>29</i>

58 §

LAUSUNNON ANTAMINEN KAUPUNGINHALLITUKSELLE TEA VIK-
STEDT'IN ALOITTEESTA PERUSKORJAUSYHTIÖN PERUSTAMISES-
TA

Att 2011-58
Khs 2010-1847/021
Esityslistan asia Tj/5

Asuntotuotantotoimikunta päätti esittelijän muutetun ehdotuksen mu-
kaisesti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon.

Tiivistelmä

Asuntotuotantotoimikunta on tiedostanut aloitteessa mainitut seikat ja toiminut aktiivisesti sen varmistamiseksi, että kaupungin hankkeissa to-
teutetaan kestävää laatua kulloinkin voimassa olevilla työehdoilla. Li-
säksi asuntotuotantotoimikunta on edistänyt alan kilpailun toimivuutta
hankkeiden oikean hinta-laatusuhteen varmistamiseksi. Kilpailu perus-
korjauskohteissa onkin toiminut kohtalaisen hyvin. Jäljempänä olevilla
perusteilla asuntotuotantotoimikunta katsoo, että aloitteessa mainitut
laadun parantamiseen ja talousrikollisuuden torjuntaan liittyvät seikat
tulevat hyvin huomioon otetuiksi uudis- ja peruskorjauskohteiden ra-
kentamisessa. Peruskorjauskohteiden kilpailu on toiminut myös nou-
susuhdanteessa kohtalaisen hyvin, joten kaupungin oman peruskorja-
usyhtiön perustaminen ei jäljempänä mainituilla perusteilla ole tarpeen.

Uudisrakentamisen kilpailutilannetta ei sen sijaan voida pitää lainkaan
hyvänä. Joissakin kilpailuissa on ollut vaarana, että urakkatarjouksia ei
tule yhtään ja kilpailuaikaa on jouduttu sen johdosta jatkamaan. Yleistä
on, että saatuja rakennusurakkatarjouksia on 1-2 kappaletta. Tällaises-
sa tilanteessa ei voida puhua kilpailun toimivuudesta. Näin ollen olisikin
selvitettävä uudistuotannossa erilaisia keinoja kilpailun toimivuuden
edistämiseksi ja uusien toimijoiden alalle tulon helpottamiseksi. Kau-
pungin tulisikin kaikin keinoin selvittää mahdollisuuksia asuntotuotantoa
koskevien urakkakilpailujen kiinnostavuuden lisäämiseksi. Eräs mah-
dollisuus uudiskohteiden urakkakilpailujen kiinnostavuuden lisäämisek-

23.3.2011

si olisi, että kaupunki luovuttaisi tontin urakoitsijan omaan tuotantoon sellaiselle urakoitsijalle, joka on voittanut usean Att:n järjestämän urakkakilpailun, joiden perusteella kohteet käynnistetään. Tätä vaihtoehtoa tulisi ainakin kokeilla joissakin kilpailuissa mahdollisimman pikaisesti.

Nykyinen käytäntö

Kaupungin asuntopoliittiset tavoitteet määritellään asumisen ja maankäytön ohjelmassa (MA-ohjelma). MA-ohjelman mukaan kaupungin oman vuosituotannon määrän tulisi nousta vuoteen 2012 mennessä 1500 asuntoon. Tuotantomääriä ei näillä näkymillä saavuteta, koska asuntotuotantotoimikunnalle ei ole varattu riittävää määrää rakennuskelpoisia tontteja. Erityisesti on puute ara-tuotantoon soveltuvista tonteista.

Peruskorjauksen linjaukset määritellään Helsingin kaupungin omistamien asuinkiinteistöjen toimintatavoitteissa 2008 - 2011. Helsingin kaupungin asuntotuotantotoimikunnan ohjauksessa työskentelevän asuntotuotantotoimiston tehtävänä on peruskorjata kaupungin omistamaa asuntokantaa ja tarjota teknistä asiantuntijapalvelua kiinteistöjen kunnossapitoon ja peruskorjauksiin liittyvissä kysymyksissä. Peruskorjauksen määrä on keskimäärin ollut noin 1000 asuntoa vuodessa.

Hankintojen kilpailutus

Kilpailun toimivuus on tärkeää rakennuttajalähtöisen tuotannon ylläpitämiseksi. Myös valtion tukemaa asuntotuotantoa koskevat määräykset edellyttävät, että rakentaminen perustuu kilpailuun.

Varsinkin korkeasuhdanteen aikana kilpailun toimivuus pääkaupunkiseudulla on huono, koska urakoitsijat keskittyivät paremmin kannattavaan perustajaurakointiin. Korkeasuhdanteessa myös elementtitehtaiden ja materiaalivalmistajien tuotanto on varattu pitkäksi ajaksi eteenpäin. Vuonna 2010 käydyissä uudiskohteiden urakkakilpailuissa tarjouksia saatiin tarjouspyyntöä kohden 1,6. Tarjoushalukkuuden ei arvioida tulevaisuudessakaan merkittävästi parantuvan, mikäli perustajaurakoinnin kannattavuus säilyy nykyisellä tasolla. Peruskorjausyrityksen sijaan olisikin selvitettävä uudistuotannossa erilaisia keinoja kilpailun toimivuuden edistämiseksi ja uusien toimijoiden alalle tulon helpottamiseksi.

Asuntotuotantotoimisto kilpailuttaa sekä suunnittelun että urakat. Valinnat tehdään kokonaistaloudellisin perustein siten, että suunnittelijoiden valinnassa laadun painoarvona käytetään 60 - 80 % ja hinnan painoar-

23.3.2011

vona käytetään 20 - 40 %. Urakkakilpailuissa valintaan vaikuttavat tarjoushinnan lisäksi annetut takuut.

Asuntotuotantotoimisto on edistänyt kilpailua mm. käyttämällä eri urakkamuotoja sekä antamalla aktiivisesti ennakkotietoja tuotantohjelmista sekä urakkalaskentaan lähtevistä hankkeista urakoitsijoille. Julkisen hankintayksikkönä asuntotuotantotoimisto ilmoittaa kaikista kansallisten ja EU-kynnysarvojen ylittävistä hankinnoista HILMA-sivustolla.

Taloudellisen rikollisuuden torjunta

Eri arvioiden mukaan talousrikollisuus rakennusalaalla on yleistä. Suomessa toimivan yrityksen tulee toimia täällä voimassa olevien säännösten mukaisesti. Säädösten noudattamisen valvonta on hankalaa, koska urakoitsijoilla on taipumus ketjuttaa urakoita pitkiin aliurakointiketjuihin. Kun lisäksi ketjuttamisen yhteydessä työntekijöitä kierrätetään työmailta ja urakoitsijoilta toiselle, vaikeutuu valvonta entisestään. Laittoman työvoiman käyttö heikentää merkittävästi myös työturvallisuutta, koska työntekijöitä ei voida perehdyttää työmaahan asianmukaisesti. Perehdyttämiseen liittyvistä puutteista seuraa aina myös aikataulu- ja laatuongelmia.

Urakoitsijoiden yhteiskunnallisten velvoitteiden täyttämistä valvotaan tilaajavastuulain mukaisesti, mutta se ei ole onnistunut lopettamaan harmaata taloutta. Asuntotuotantotoimisto on ryhtynyt määrätietoisiin toimiin talousrikollisuuden kitkemiseksi työmailtaan mm. sanktioimalla taloudellisen rikollisuuden torjuntatoimien laiminlyönnit.

Asuntotuotantotoimisto rajoittaa urakoiden ketjuttamista ja tilaajavastuulain mukaiset selvitykset vaaditaan myös alaurakoitsijoista. Tehdyistä urakkasopimuksista ilmoitetaan veroviranomaiselle neljännesvuositain. Sopimuksen vastaisen urakoiden ketjuttamisen sopimussakko on 0,1 %:n urakkasummasta kultakin työpäivältä, jona työmaalla on toiminut sopimuksen vastaisesti ketjutettu urakoitsija. Jokaisesta puuttavasta henkilötunnisteesta seuraa 500 euron sakko. Valvonnan helpottamiseksi urakoitsijoiden keskinäiset suhteet tulee kuvata työmaantoimistossa esillä pidettävällä urakoitsijoiden sukupuu-kaaviolla. Työmaille tehdään talousrikollisuuden torjuntatarkastuksia, joissa tarkastetaan talousrikollisuuden torjuntatoimien käyttö.

Saadakseen koko rakennusalan toimimaan määrätietoisesti talousrikollisuuden poistamiseksi rakennusalaalta, asuntotuotantotoimisto on tehnyt aloitteen Asunto-, toimitila- ja rakennuttajaliitto Rakli ry:lle asunto-

23.3.2011

tuotantotoimiston menettelytapojen suosittelemiseksi kaikkeen rakennuttamiseen. Asuntotuotantotoimisto on myös esittänyt Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskukselle (Ara), että sen rahoitusehtoihin otetaan ehdot harmaan talouden torjumiseksi. Rikollinen toiminta on tehtävä kannattamattomaksi ja Rakennusurakan yleisiä sopimusehtoja on muutettava tukemaan tätä tavoitetta.

Laadunvarmistus

Rakentamisen lopputuloksen tulee vastata sopimusasiakirjoissa edellytettyä laatua. Asuntotuotantotoimisto osallistuu alan laadun ja menetelmien kehittämiseen ja pyrkii käyttämään kehittyneitä ja luotettavia menetelmiä uudiskohteiden rakennuttamisessa ja peruskorjauksessa.

Sovittu laadunvarmistus määritellään urakkasopimuksessa ja varmistetaan rakennuttajan ja urakoitsijan laadunvarmistustoimenpitein, mm. urakkasopimuksia ei allekirjoiteta ennen kuin asuntotuotantotoimisto on hyväksynyt kohteen laatusuunnitelman.

Asuntotuotantotoimiston saaman asiakaspalautteen ja toimiston tekemien laatukatselmusten perusteella on pääteltävissä, että rakennusten laatu ja energiatehokkuus ovat parantuneet jatkuvan kehitystyön tuloksena.

Suunnitteilla olevat uudiskohteet täyttävät energiatehokkuusluokan A. Peruskorjausten suunnittelun yhteydessä selvitetään myös energiatehokkuuden parantamisen mahdollisuudet. Energiatehokkuuden parantamisessa käytetään parhaita käytettävissä olevia rakennusosia ja parasta käytettävissä olevaa tekniikkaa.

Vuokran määrä

Kaupungin kiinteistöyhtiöiden vuokrien voidaan katsoa olevan hyvin kilpailukykyisiä muiden toimijoiden vastaavilla paikoilla olevien kohteiden vuokriin. Helsingin kaupunki on perustanut Helsingin kaupungin asunnot Oy:n, jonka omistukseen tällä hetkellä alueyhtiöiden omistuksessa olevat rakennukset siirtyvät vuoden 2012 alusta lukien. Järjestely varmistaa suunnitelmallisen kiinteistönhoidon ja mahdollistaa vuokrien tasamisen nykyistä laajemmin. Tasausmahdollisuuksien lisääntyminen varmistaa tarpeellisten korjaustoimien suorittamisen ilman, että ne raskaita pelkästään korjattavan kiinteistön vuokratasoa. Uudet järjestelyt mahdollistavat myös uusien ylläpito- ja toimintamallien kehittämisen nykyistäkin paremmin.

23.3.2011

Ote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Marjamaa Sisko, toimitusjohtaja, puhelin 310 32300

Mykkänen Risto, rakennuttamisjohtaja, puhelin 310 32312

Harry Ahlgren
sihteeri

15.3.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO	
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
21. 03. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Ehs 2010-1937</i>
Tehtäväluokka	<i>044</i>
Uppgiftsklass	

42 §
LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA SENIORIPALVELUOPPAAN
TEKEMISEKSI

Kklk 2011-9
Esityslistan asia Kulttj/3

Kulttuuri- ja kirjastolautakunta päätti antaa seuraavan lausunnon valtuustoaloitetta koskien:

Helsingin kulttuurikeskuksen yksi erityiskohderyhmä on seniorit. Tämä näkyy erityisesti alueellisten toimipaikkojemme Kanneltalon, Malmitalon, Stoaan ja Vuotalon ohjelmistoissa. Myös ydinkeskustan toimipaikoissa Annantalossa, Caisassa ja Savoy-teatterissa on ohjelmistoa, joka sopii hyvin myös senioriasukkaille.

Kulttuurikeskus huomioi tällä hetkellä seniorit hyvin myös markkinointiviestinnässään. Tämä näkyy siten, että printtimateriaaliin resursoidaan edelleen merkittävästi. Kaikki seitsemän toimipaikkaa julkaisevat kahdesti vuodessa kausiesitteen, jossa on kyseessä olevan kauden koko ohjelmisto. Kausiesite on mahdollista tilata postitse myös kotiin, ja tilaus on asukkaalle ilmainen. Lisäksi kulttuurikeskus käyttää resursseja lehti-ilmoitteluun, josta valtaosa julkaistaan kaupunginosa- tai ilmaisjakelulehdissä. Näin siksi, että palvelut olisivat mahdollisimman monen tavoitettavissa.

Kaupunginkirjaston 36 toimipistettä palvelevat myös senioriväestöä. Lisäksi kaupunginkirjastossa järjestetään erikseen tälle väestöryhmälle suunnattuja opastuksia mm. tiedonhakuun, tietokoneen käyttöön ja sähköisiin palveluihin. Kaupunginkirjaston Kotikirjasto Ilona vie huonosti liikkumaan kykeneville vanhuksille palveluja myös kotiin.

Kulttuurikeskus ei näe estettä palveluoppaan tekemiselle, mutta ei näe sille välitöntä tarvetta.

15.3.2011

Julkaisun suunnittelu-, painatus-, päivitys- ja jakelukustannukset olisivat todennäköisesti melko suuret. Samalla todetaan, että kulttuurikeskuksen viestintäresurssit ovat nykyiselläänkin hyvin niukat, eikä virasto katso voivansa tarkoituksenmukaisesti ohjata niitä yhteisen palveluoppaan tarjoamiseen.

Jos palveluoppaan rahoitus järjestyy, kulttuurikeskuksen kanta on, että opas pitäisi tehdä mahdollisimman ajattomaksi ja opastus tulisi olla riittävän yleisellä tasolla. Kulttuurikeskuksen palveluiden kohdalla senioreille esiteltäisiin toimipaikat yleisesti sekä kerrottaisiin, minkä tyyppistä ohjelmistoa kukin toimipaikka tarjoaa. Tämän lisäksi oppaassa kerrottaisiin, miten kausiesitteet voi tilata tai miten toimipaikan ohjelmistoon voi tutustua internetissä. Kirjaston osalta olisi hyvä saada levitetyn tietoa kirjaston senioreille tarjoamista palveluista ja Kotikirjasto Ilonasta.

Kirjasto toimii mielellään oppaan jakelukanavana.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Forsström Terttu, viestintäpäällikkö, puhelin 310 29870

Soininvaara Anna-Maria, kirjastotoimen apulaisjohtaja, puhelin 3108 5400

Miska Toiviainen
suunnittelija

22.3.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
29. 03. 2011	
Dnro/Dnr	<i>EW 2010 - 1937/</i>
Tehtävöluokka	
Uppgiftsklass	

0449

105 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU ARJA
KARHUVAARAN ALOITTEESTA SENIORIPALVELUOPPAAN TEKEMI-
SEKSI

Sosv 2011-267
Esityslistan asia Sosj/9

Sosiaalilautakunta päätti antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Sosiaalilautakunta pitää tärkeänä neuvontaa ja palveluista tiedottamisen tehostamista, sillä kuten aloitteessa todetaan, erilaisia palveluja on paljon. Sosiaaliviraston järjestämä tiedottaminen ja neuvonta palveluista on laajaa.

Sosiaalivirasto ja terveyskeskus julkaisevat vuosittain oppaan "Palveluopas senioreille", johon on koottu sosiaali- ja terveyspalvelujen lisäksi tietoja joukkoliikennepalveluista, kirjasto- ja liikuntapalveluista, opiskelumahdollisuuksista ja seurakuntien palveluista. Oppaasta otetaan vuosittain 10 000 kappaleen painos. Se on jaossa sosiaali- ja terveyspalvelujen lisäksi erilaisissa info- ja neuvontapisteissä. Seniorien palveluopaita on mahdollista laajentaa entistä laajemmaksi ja kattavammaksi. Oppaista tulisi tällöin kuitenkin hyvin laajoja ja niiden kustannukset nousisivat melko korkeiksi. Tieto on myös nopeasti muuttuvaa, minkä vuoksi sen ajantasaisena pitäminen on haasteellista.

Seniorien palveluoppaan lisäksi on saatavilla ikäihmisten alueelliset palveluopaat. Niissä esitellään eteläisen, läntisen, pohjoisen sekä itäisen Helsingin vanhuspalvelut. Oppaat on tarkoitettu ikäihmisille ja heidän läheisilleen. Sosiaaliviraston vanhuspalvelujen lisäksi oppaassa kerrotaan terveyskeskuksen palveluista ja Kelan etuuksista yli 65-vuotiaille. Lisäksi niissä on tietoa veteraanipalveluista, sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksukatosta, kotitaloustyön vähennyksistä sekä edunvalvonnasta. Oman alueen palveluista on koottu aakkosellinen luettelo, jossa on esitelty mm. asuminen, hengellinen tuki, juridiset

22.3.2011

neuvot, kirjaston palvelut, liikunta ja sekä vapaaehtoisvälitys. Oppaan lopussa on erilaisia neuvontanumeroita.

Sosiaalivirasto edistää ikäihmisten tiedon saannin mahdollisuuksia myös muilla tavoin. Sosiaaliviraston viestintäpalvelujen keskitetystä S-infosta saa tietoja kaikista palveluista, olivatpa ne sitten kaupungin, valtion, kolmannen sektorin tai yksityisten tahojen järjestämiä. S-infoon tulleistä yhteydenotoista n. 2000 koski ikäihmisten palveluja. S-infon lisäksi toimii vanhuspalvelujen Seniori-info, johon tuli vuonna 2010 noin 3 150 yhteydenottoa.

Vanhuspalvelut tarjoaa myös henkilökohtaista palvelua ikäihmisille tiedon ja palvelujen saannin varmistamiseksi. Hyvinvointia edistävää kotikäyntiä tarjotaan kaikille kunakin vuonna 75 vuotta täyttävälle helsinkiläisille, jotka eivät ole kotihoidon, päivätoiminnan, omaishoidon tuen lyhytaikaishoidon tai ympärivuorokautisen hoidon piirissä. Käyntiä ei tarjota myöskään niille, joille on tehty lakisääteinen palvelutarpeen arviointi. Viime vuonna hyvinvointia edistävän kotikäynnin otti vastaan 390 henkilöä. Käynnillä asiakkaalle jätetään alueellinen palveluopas. Niille, jotka eivät ottaneet käyntiä vastaan, alueellinen palveluopas lähetetään kotiin.

Vuonna 2010 tehtiin 75 vuotta täyttäneelle 711 henkilölle sosiaalihuoltolain mukainen palvelutarpeen arviointi. Näillä käynneillä selvitetään asiakkaan toiveet palveluista, hänen fyysinen, psyykinen ja sosiaalinen toimintakykynsä, sosiaalinen verkostonsa sekä selviytymisensä nykyisissä asuinolosuhteissa. Mikäli tarvetta uusiin palveluihin on, haetaan niitä saman tien tai asiakas ohjataan hakemaan niitä.

Palvelukeskuksissa on myös palveluneuvoja, jonka puoleen voi kääntyä saadakseen neuvontaa tai ohjausta. Palvelukeskuksissa ja omaishoidon toimintakeskuksissa tarjotaan asiakkaille myös henkilökohtaista tietokoneen käytön opastusta. Vuonna 2010 näitä opastuskertoja oli noin 2 200. Opastuksen tärkeä osa on tietojen ja palvelujen etsiminen Internetistä.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

22.3.2011

Lisätiedot:

Paulig Outi, kehittämiskonsultti, puhelin 310 43580

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Lähetetasiakirjat

22.3.2011

Kj/Hake EV

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
30. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-1937/
Tehtäväluokka	044
Uppgiftsklass	

99 §
LAUSUNTO ALOITTEESTA SENIORIPALVELUOPPAAN LAATIMISES-
TA

Terke 2011-270
Esityslistan asia TJA/15

TJA

Terveyslautakunta päätti antaa aloitteesta seuraavan esittelijän ehdo-
tuksen mukaisen lausunnon:

"Ikäihmisten neuvonta ja palveluista tiedottamisen kehittäminen ja te-
hostaminen on tärkeää, sillä kuten aloitteessa todetaan, erilaisia palve-
luja ja neuvontatahoja on paljon. Terveyskeskus tiedottaa ikäihmisten
palveluista yhdessä sosiaaliviraston kanssa. Sosiaaliviraston palvelujen
osalta terveyslautakunta viittaa sosiaalilautakunnan vastaavaan lau-
suntoon.

Sosiaalivirasto ja terveyskeskus julkaisevat vuosittain Palveluoppaan
senioreille (Serviceguide för seniorer). Sen 46 sivulla kerrotaan sosiaa-
li- ja terveyspalvelujen lisäksi myös lukuisista muista palveluista liittyen
mm. asumiseen, joukkoliikenteeseen, kirjastoihin, liikuntaan, opiske-
luun, veteraanietuuksiin ja seurakuntiin. Sosiaali- ja terveyspalvelujen
toimipisteiden lisäksi opas on saatavilla sosiaaliviraston S-infosta sekä
kaupungin neuvontapisteistä.

Sosiaalivirasto ja terveyskeskus julkaisevat yhdessä myös Ikäihmisten
alueellisia palveluoppaat (etelä, länsi, pohjoinen ja itä), joissa 41 sivulla
kerrotaan yksityiskohtaisesti alueen ikäihmisille tarkoitetuista sosiaali-
ja terveyspalveluista, Kelan etuisuuksista, veteraanipalveluista, maksu-
katoista, kotitaloustyön vähennyksestä ja edunvalvonnasta. Sieltä löy-
tyy myös alueen muita palveluja kuten asuminen, hengellinen tuki, juri-
dinen neuvonta, kirjasto, liikunta ja vapaaehtoisvälitys sekä luettelo eri
neuvontapuhelinnumeroista. Opas annetaan kaikille 75 vuotta täyttävil-
le, joiden luo tehdään hyvinvointia tukeva kotikäynti. Mikäli henkilö ei
ole halunnut kotikäyntiä, lähetetään alueellinen palveluopas postitse.
Opasta on saatavilla myös eri toimipisteistä.

22.3.2011

Terveyskeskus julkaisee opasta "Apua kotiin: Helsingin kotihoidon palvelupaletti", jossa kuvataan kaikki kotiin tarjottavat palvelut ja se sisältää myös liitteen kotihoidon asiakasmaksuista. Opas on saatavilla suomen, ruotsin, englannin ja venäjän kielillä ja sitä on saatavissa kotihoidon työntekijöiltä ja sosiaaliviraston S-infosta. Lisäksi terveyskeskuksen toimipisteissä on saatavissa erilaisia kaikille ikäryhmille suunnattuja ohjeita ja tiedotteita terveyden edistämisestä ja terveystalve-
luista.

Rintamaveteraanasian neuvottelukunta lähettää kaikki veteraanien palvelut ja etuudet kattavan palvelumuistion sotiemme veteraaneille ko-
tiin. Veteraanietuuksista kerrotaan myös seniorioppaissa.

Terveyskeskus tiedottaa aktiivisesti terveystalvelujen neuvontapuhe-
linnumerosta (09) 10023, johon vastaavat kokeneet sairaanhoitajat ja
terveydenhoitajat, ympäri vuorokauden vuoden jokaisena päivänä. He
antavat tietoja terveystalveluista ja ohjaavat niiden piiriin hakeutumi-
sessa. Lisäksi he antavat ohjeita ja neuvoja oman terveyden hoitoon ja
auttavat arvioimaan hoidon tarvetta.

Oppaat ja ohjeet ovat saatavissa myös terveyskeskuksen ja sosiaalivi-
raston internet-sivuilta. Sähköisten palvelujen ja materiaalien kehittä-
minen on tarpeellista, koska ikäihmisten omaiset ja muut läheiset ja
auttajat ovat usein sähköisten palvelujen käyttäjiä ja etsivät sieltä tieto-
ja ikäihmisen puolesta.

Terveyslautakunta toteaa, ettei uuden senioripalveluoppaan laatiminen
tällä hetkellä ole ajankohtaista, koska vastaavia oppaita on jo käytössä.
Oppaiden sisällölliseen kehittämiseen ja saatavuuden varmistamiseen
tulee kuitenkin jatkuvasti panostaa, jotta tieto tavoittaisi ikäihmiset ja
heidän omaisensa. Tämä edellyttää hallintokuntien entistä tiiviimpää
yhteistyötä sekä yhteydenpitoa muihin toimijoihin.

Samoin tulee seurata lakimuutosten (esimerkiksi terveydenhuoltolaki ja
vaimisteilla oleva laki iäkkäiden palvelujen saannin turvaamiseksi) mu-
kanaan tuomia mahdollisia muutoksia palveluissa ja sisällyttää uudet
tiedot oppaisiin.

Terveystalvetusten arviointi

lökkään ihmisen mahdollisuudet etsiä tietoja sosiaali- ja terveystalve-
luista ja hakeutua niiden piiriin voivat olla heikentyneet erilaisten saira-
uksien ja toimintakyvyn vajausten vuoksi. Tämän vuoksi tiedot talve-
luista tulisi olla mahdollisimman helposti saatavilla. Näin voidaan vält-
tää palvelujen ulkopuolelle jääminen ja siitä aiheutuva mahdollinen ter-

22.3.2011

veyshaitta. Tietojen kokoamisella palveluoppaisiin voidaan edesauttaa tarvittavan tiedon löytämistä.”

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Nuutinen Hanna-Leena, erityissuunnittelija, puhelin 310 42662

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

30.3.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
31.03.2011	
Dnro/Dnr	<i>1000-1937/0124</i>
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010-1937

LAUSUNTO ALOITTEESTA SENIORIPALVELUOPPAAN TEKEMISEKSI

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että sosiaalivirasto lähettää vuosittain kaikille 75 vuotta täyttävälle, jotka eivät ole vanhuspalvelujen tai kotihoidon piirissä, vanhuspalvelujen alueellisen oppaan. Samassa yhteydessä heille tarjotaan mahdollisuus hyvinvointia edistävään kotikäyntiin. Heitä on noin 3 600 vuosittain. Opas on myös kaikkien saatavilla sosiaaliviraston Internet-sivuilta. Oppaan voi pyytää puhelimitse myös sosiaaliviraston neuvontanumerosta ja sitä on toimitettu myös terveysasemille ja palvelukeskuksiin. Ikäihmisten palveluista tiedottamista pyritään tehostamaan myös jokaisen helsinkiläisen kotiin jaettavan Helsingin kaupungin tiedotuslehden Helsinki Infon kautta.

Oppaassa kerrotaan sosiaalitoimen vanhuspalveluista, terveyskeskuksen palveluista ja Kelan etuuksista yli 65-vuotiaille. Lisäksi on huomionarvoista tietoa sotien veteraanien palveluista, sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksukatosta, kotitaloustyön vähennyksistä sekä edunvalvonnasta. Oman alueen palveluista on koottu aakkosellinen luettelo, jossa on esitelty mm. asuminen, hengellinen tuki, juridiset neuvot, kirjaston palvelut, liikunta ja jumppa sekä vapaaehtoisvälitys. Oppaan lopussa on erilaisia neuvontanumeroita.

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Katja Rimpilä
erityissuunnittelija

25.1.2011

10-901/74

Ki/Taske #774
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
02. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-1939/
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

741
L2

15 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU YRJÖ HAKASEN YM. ALOITTEESTA, JOKA KOSKEE PÄIVÄKOTIEN RUOKAPALVELUJEN SIIRTÄMISESTÄ PALMIAAN SAATUJA KOKEMUKSIA

Sosv 2010-901
Esityslistan asia Sosj/15

Sosiaalilautakunta päätti antaa asiasta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Helsingin päivähoidon ruokapalvelujen tuottamisesta on vastannut 1.8.2010 alkaen Palmia-liikelaitos. Päiväkotien ruokapalvelujen järjestämistä ohjaa sosiaaliviraston ja Palmian välinen sopimus liitteineen. Sopimuksen ja päivähoidon ruokapalvelukuvauksen lähtökohtana olivat päivähoidon aiemmat ruokapalvelukäytännöt. Sopimukseen ja ruokapalvelukuvaukseen on kuvattu tarkasti ruokapalvelun sisältöön ja laatuun, tilaamiseen, tuotannon ja toiminnan muutoksiin sekä yhteistyöhön ja palvelun arviointiin liittyvät asiat. Tilaajan ja tuottajan vastuut on määriteltä.

Sosiaalivirasto ja päivähoidon vastuualue valvovat sopimuksen toteutumista. Päiväkodinjohtaja vastaa oman yksikkönsä osalta ruokapalvelusopimuksen noudattamisesta sekä yhteistyöstä päiväkodin ja palveluntuottajan edustajien välillä.

Päiväkotien keittiöt ovat edelleen tärkeä osa päiväkotien toimintaa ja lasten arkea. Päiväkoti on yhteinen työpaikka sekä päivähoidon että Palmian henkilöstölle, vaikka työnjohdollisesti henkilöstö kuuluu kahden eri organisaatioon.

Ruokapalveluhenkilöstö osallistuu päiväkodin arkeen järjestämällä mm. yhteisesti sovittuja ruokateemoja. Sopimuksessa on erillinen liite, johon on kuvattu keskeisimpien päiväkodissa vietettävien juhlien, tapahtumien ja teemojen mm. äitien-, isän- ja isovanhempienpäivän tarjoilut. Näiden tilaisuuksien sopimuksen mukaiset tarjoilut sisältyvät ateriahintaan.

25.1.2011

Päiväkodinjohtaja tilaajan edustajana valvoo myös tältä osin sopimuksen noudattamista ja päiväkodin ruokapalvelubudjetissa pysymistä.

Keittiön toimintaa ohjaa omavalvontasuunnitelma. Omavalvontavelvoite on ollut voimassa jo vuodesta 1995. Omavalvontavelvoite perustuu elintarvikelakiin. Lainsäädäntö velvoittaa, että toiminnanharjoittajan on laadittava omavalvonnan toteuttamisesta kirjallinen omavalvontasuunnitelma, noudatettava sitä ja pidettävä sen toteuttamisesta kirjaa. Omavalvontasuunnitelmapohja on laadittu yhteistyössä terveydensuojeluviranomaisen kanssa. Omavalvontaohjeistuksen mukaan muun kuin keittiöhenkilökunnan käyntejä keittiötiloissa on vältettävä. On myös huomioitava, että päiväkodin keittiö ei ole kaikilta osin turvallinen ympäristö pienille lapsille.

Tilaukskäytännöistä ja -ajoista on sovittu sosiaaliviraston ja Palmian välisen päivähoidon ruokapalvelusopimuksen palvelukuvauksessa. Päivähoidossa on aiemminkin ilmoitettu keittiöön etukäteen ruokailijoiden määrät. Nyt tilaus tehdään palveluntuottajan tilauslomakkeella. Tilauslomake toimii laskutuksen ja sitä kautta budjetin seurannan pohjana niin tilaajalle kuin palveluntuottajalle. Käytännössä muutos liittyy peruuksiin, joita ei enää voi tehdä tilauksen jälkeen.

Sopimuksessa ja sen ruokapalvelukuvauksessa on määritelty palveluntuottajan ja tilaajan yhteistyö, raportointi ja tiedottaminen. Sosiaaliviraston ruokapalvelu auditoi yhdessä palveluntuottajan kanssa kerran vuodessa alueittain päiväkotien ruokapalvelut sovitulla tavalla ja raportoi asiasta päivähoidon vastuualuetta.

Toiminnan muutoksesta alkaen sosiaaliviraston ja Palmian edustajat ovat käsitelleet säännöllisissä tapaamisissa ruokapalvelun tuottamiseen ja sopimuksen noudattamiseen liittyvää palautetta ja mahdollisia epäselvyyksiä.

Sosiaalivirasto kerää kevään 2011 aikana palautetta ja kehittämis ehdotuksia Palmian tuottamista ruoka- ja siivouspalveluista ensimmäisen puolen vuoden ajalta. Palautteen kerääminen toteutetaan yhteistyössä palveluntuottajan edustajien kanssa.

Palautteen ja kehittämis ehdotusten kerääminen toteutetaan päivähoitoalueille ja -yksiköille lähetetyillä kyselylomakkeilla ja päivähoitoalueen päälliköiden ja yksikköesimiesten tapaamisilla.

Sosiaalivirasto tekee palautteista ja kehittämis ehdotuksista yhteenvedon, joka käsitellään sosiaaliviraston ja päivähoidon vastualueen joh-

25.1.2011

toryhmissä ja henkilöstötoimikunnissa kesäkuussa 2011. Kehittämisehdotukset käsitellään yhdessä Palmian kanssa. Tarvittavat muutokset tehdään sopimukseen 1.8.2011 mennessä.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Takanen Kati, hallintopäällikkö, puhelin 310 42502

Suokas Erja, ruokapalvelupäällikkö, puhelin 310 43246

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Läheteteasiakirjat

17.2.2011

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
10. 03. 2011	
Dnro/Dnr	2010-1439/741
Ruokaluokka	
Uppgiftsklass	

15 §

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU YRÖ
HAKASEN ALOITTEESTA, JOKA KOSKEE EHDOTUSTA
VALMISTELLA MAHDOLLISIA KEHITÄMISTOIMIA PÄIVÄKOTIEN
RUOKAPALVELUJEN SIIRTÄMISESTÄ PALMIAAN SAADUISTA
KOKEMUKSISTA

Tj

Esityslistan asia Tj/5

Johtokunta päätti antaa asiassa esittelijän esityksen mukaisen lausunnon seuraavasti:

Helsingin päivähoidon ruokapalvelujen tuottamisesta on vastannut 1.8.2010 alkaen Palma-liikelaitos. Päiväkotien ruokapalvelujen järjestämistä ohjaa sosiaaliviraston ja Palmian välinen sopimus liitteineen. Sopimuksen ja päivähoidon ruokapalvelukuvauksen lähtökohtana olivat päivähoidon aiemmat ruokapalvelukäytännöt. Sopimukseen ja ruokapalvelukuvaukseen on kuvattu tarkasti ruokapalvelun sisältöön ja laatuun, tilaamiseen, tuotannon ja toiminnan muutoksiin sekä yhteistyöhön ja palvelun arviointiin liittyvät asiat. Tilaajan ja tuottajan vastuut on määritetty.

Sosiaalivirasto ja päivähoidon vastuualue valvovat sopimuksen toteutumista. Päiväkodinjohtaja vastaa oman yksikkönsä osalta ruokapalvelusopimuksen noudattamisesta sekä yhteistyöstä päiväkodin ja palveluntuottajan edustajien välillä.

Palma tuottaa ruokapalvelut ja sitoutuu noudattamaan sopimusta.

Päiväkotien keittiöt ovat edelleen tärkeä osa päiväkotien toimintaa ja lasten arkea. Päiväkoti on yhteinen työpaikka sekä päivähoidon että Palmian henkilöstölle, vaikka työnjohdollisesti henkilöstö kuuluu kahteen eri organisaatioon.

Ruokapalveluhenkilöstö osallistuu päiväkodin arkeen järjestämällä mm. yhteisesti sovittuja ruokateemoja. Sopimuksessa on erillinen liite, johon on kuvattu keskeisimpien päiväkodissa vietettävien juhlien, tapahtumien ja teemojen mm. äitien-, isän- ja isovanhempienpäivän tarjoilut. Näiden tilaisuuksien sopimuksen mukaiset tarjoilut sisältyvät ateriahintaan.

Päiväkodinjohtaja tilaajan edustajana valvoo myös tältä osin sopimuksen noudattamista ja päiväkodin ruokapalvelubudjetissa pysymistä.

17.2.2011

Keittiön toimintaa ohjaa omavalvontasuunnitelma. Omavalvontavelvoite on ollut voimassa jo vuodesta 1995. Omavalvontavelvoite perustuu elintarvikelakiin. Lainsäädäntö velvoittaa, että toiminnanharjoittajan on laadittava omavalvonnan toteuttamisesta kirjallinen omavalvontasuunnitelma, noudatettava sitä ja pidettävä sen toteuttamisesta kirjaa. Omavalvontasuunnitelmapohja on laadittu yhteistyössä terveydensuojeluviranomaisen kanssa. Omavalvontaohjeistuksen mukaan muun kuin keittiöhenkilökunnan käyntejä keittiötiloissa on vältettävä. On myös huomioitava, että päiväkodin keittiö ei ole kaikilta osin turvallinen ympäristö pienille lapsille.

Tilaukskäytännöistä ja – ajoista on sovittu sosiaaliviraston ja Palmian välisen päivähoidon ruokapalvelusopimuksen palvelukuvauksessa. Päivähoidossa on aiemminkin ilmoitettu keittiöön etukäteen ruokailijoiden määrät. Nyt tilaus tehdään palveluntuottajan tilauslomakkeella. Tilauslomake toimii laskutuksen ja sitä kautta budjetin seurannan pohjana niin tilaajalle kuin palveluntuottajalle. Käytännössä muutos liittyy peruutuksiin, joita ei enää voi tehdä tilauksen jälkeen.

Sopimuksessa ja sen ruokapalvelukuvauksessa on määriteltä palveluntuottajan ja tilaajan yhteistyö, raportointi ja tiedottaminen. Sosiaaliviraston ruokapalvelu auditoi yhdessä palveluntuottajan kanssa kerran vuodessa alueittain päiväkotien ruokapalvelut sovitulla tavalla ja raportoi asiasta päivähoidon vastuualuetta.

Toiminnan muutoksesta alkaen sosiaaliviraston ja Palmian edustajat ovat käsitelleet säännöllisissä tapaamisissa ruokapalvelun tuottamiseen ja sopimuksen noudattamiseen liittyvää palautetta ja mahdollisia epäselvyyksiä.

Sosiaalivirasto kerää kevään 2011 aikana palautetta ja kehittämis ehdotuksia Palmian tuottamista ruoka- ja siivouspalveluista ensimmäisen puolen vuoden ajalta. Palautteen kerääminen toteutetaan yhteistyössä palveluntuottajan edustajien kanssa.

Palautteen ja kehittämis ehdotusten kerääminen toteutetaan päivähoito alueille ja -yksiköille lähetetyillä kyselylomakkeilla ja päivähoitoalueen päälliköiden ja yksikköesimiesten tapaamisilla.

Palmian edustajat osallistuvat myös ko. tapaamisiin.

Sosiaalivirasto tekee palautteista ja kehittämis ehdotuksista yhteenvedon, joka käsitellään sosiaaliviraston ja päivähoidon vastuualueen johtoryhmissä ja henkilöstötoimikunnissa kesäkuussa 2011. Kehittämis ehdotukset käsitellään yhdessä

17.2.2011

Palmian kanssa. Tarvittavat muutokset tehdään sopimukseen
1.8.2011 mennessä.

Lisätiedot:

Jaana Kujala, ruokapalvelupäällikkö puhelin 050 401 3880

Maija Lanne, yksikön johtaja puhelin 040 770 414

Raimo Niippa
Pöytäkirjanpitäjä

25.1.2011

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO	
HELSINGFORS STADS REGISTRATÖRSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
28. 01. 2011	
Dnro/Dnr	KWS 2010 - 2012 / 000
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

Sihteri
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

10 §
LAUSUNTO KÄSITYÖPAJAN TOIMINNAN TURVAAMISESTA

Kklk
Esityslistan asia Kulttj/6

Kulttuuri- ja kirjastolautakunta päätti antaa asiasta seuraavan lausunnon:

Valtuutetut Sanna Vesikansa ym. edellyttävät toimenpiteitä 1.1.2009 sosiaaliviraston alaisuuteen siirtyneen Käsityöpajan toiminnan jatkumisen turvaamiseksi. Käsityöpaja on toiminut Staran alaisuudessa ja valmistanut mm. puuveistoksia ja betoniporsaita leikkipuistoihin ja katu-
jen varsille. Nyt Käsityöpajaa osana työhönkuntoutusyksikköä ollaan lopettamassa.

Kun Stara muuttui liikelaitokseksi, Käsityöpajan taloudellisesti kannattamaton toiminta siirtyi sosiaaliviraston alaisuuteen. Kulttuurikeskuksella on muutaman vuoden kokemus yhteistyöstä Käsityöpajan kanssa kulttuuriperinne- ja aikamatkaprojekteissa. Yhteistyö on ollut sujuvaa koskien niin ammattitaitoa, myönteistä suhtautumista taidekasvatusprojekteihin kun yhteiseen ideointiin.

Sosiaaliviraston alaisuudessa toimii myös Uusix-verstaat, joka on työhön kuntoutusyksikön alainen käsityöpajojen yhteisö. Uusix – verstaiden tärkein tehtävä on kuntouttavan työtoiminnan järjestäminen työttömille helsinkiläisille. Kulttuurikeskus on tehnyt yhteistyötä Uusix-verstaan kanssa mm. keväällä 2008 kun Helsingin kaupunki osallistui Suomen kulttuurivienti-hankkeeseen Ranskassa järjestämällä St Sulpi-
cen aukiolle Pariisissa suomalaista muotia, vaatteita, ruokaa, kirjallisuutta ja Uusix-tuotteita myyvän torin.

Käsityöpajan toiminnan lopettaminen ei ole kannatettavaa, sen sijaan näiden kahden hieman eri tavoin toimivan Sosiaaliviraston alaisen yksikön yhteisiä toimintamalleja tulee selvittää ja kehittää. On myös syytä huolehtia siitä, että se kokemus, joka kummallakin on kuntouttavasta

25.1.2011

työstä ja sen tuloksena syntyvien tuotteiden myynnistä säilyy kaupungissa.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Kajantie Marianna, osastopäällikkö, puhelin 310 37002

Miska Toiviainen
suunnittelija

8.2.2011

S4j/H7A
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
16. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2052/
Tehtäväluokka	000
Uppgiftsklass	L7

32 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU SANNA
VESIKANSAN YM. ALOITTEESTA KÄSITYÖPAJAN TOIMINNAN JAT-
KUMISEN TURVAAMISESTA

Sosv 2010-947
Esityslistan asia Sosj/9

Sosiaalilautakunta päätti antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Käsityöpaja siirtyi kaupunginvaltuuston päätöksellä rakennusvirastosta sosiaaliviraston työhönkuntoutusyksikköön 1.1.2009. Siirron jälkeen toteutettiin talous- ja suunnittelukeskuksen johdolla ulkopuolinen konsulttiselvitys, jossa tarkasteltiin sosiaaliviraston pitkäaikaistyöttömien ja osatyökykyisten työhönkuntoutukseen liittyviä työkeskus- ja työpajatoimintoja sekä opetusviraston nuorten työpajatoimintoja. Käsityöpajan toiminnasta Ramboll Oy:n tekemässä konsulttiselvityksessä suositellaan seuraavaa: "Käsityöpaja on toiminnan sisällön näkökulmasta vahvasti vaativiin erikoistuotteisiin painottunut. Sen asema osana valmentavaa ja kuntouttavaa toimintaa on epäselvä. Tämän vuoksi tulisi harkita Käsityöpajan toiminnan lakkauttamista itsenäisenä toimintana ja sen sulauttamista osaksi työhönkuntoutuksen muuta toimintaa."

Konsulttiselvityksen jälkeen sosiaalivirasto on tarkemmin tutkinut mm. toiminnan taloudellista kannattavuutta, tuotevalikoimaa, työtehtävien vaativuutta sekä henkilöstön ja työntekijäasiakkaiden määrää.

Vakinaista henkilökuntaa Käsityöpajalla on tällä hetkellä seitsemän henkilöä (5 puuseppää, 1 esimies, 1 työpajapäällikkö). Lisäksi Käsityöpajalla työskentelee yksi määräaikainen työnjohtaja. Määräaikaisia työllisyysmäärärahoilla palkattuja työllistettyjä on seitsemän henkilöä.

Työntekijäasiakkaita työpajalla oli vuonna 2010 yhteensä 24 henkilöä, joista puolet oli kuntouttavassa työtoiminnassa ja puolet työelämävalmennuksessa. Kerrallaan pajalle mahtuu kuusi työntekijäasiakasta. Käsityöpajan toimintapäivän hinta vuonna 2010 oli 277 euroa/päivä.

8.2.2011

Koko työhönkuntoutusyksikön keskimääräistä toimintapäivän hintaa vuodelta 2010 ei ole vielä saatavissa, mutta vuonna 2009 se oli 64 euroa/päivä, eikä vuoden 2010 vastaava tieto poikkea siitä olennaisesti.

Käsityöpajan toiminnan kulut vuonna 2010 olivat 559 000 euroa ja tulot 223 000 euroa, joten alijäämäksi muodostuu 336 000 euroa vuodessa. Edellisen vuoden alijäämä oli 281 000 euroa.

Käsityöpajan työtehtävät muodostuvat seuraavista kokonaisuuksista: uusien puuveistosten plastinen veistäminen ja näyttelytyöt (45 %), vanhojen pajatuotteiden huolto ja kunnostus (40 %) sekä betoni- ja metallityöt (15 %). Plastinen veistäminen ja näyttelytyöt ovat vaativia työtehtäviä, joita tekevät vain ammattipuusepät. Korjaustöitä tekevät työllistetyt ja kuntouttavassa työtoiminnassa olevat henkilöt, joilla on jo kokemusta puutöistä.

Käsityöpajassa tehtävien töiden ei voida katsoa kuuluvan sosiaaliviraston ydintehtäviin. Sosiaaliviraston työhönkuntoutusyksikön tehtävänä on kuntouttavien työllistämispalvelujen järjestäminen. Perustehtävänä ei ole tuotannollinen toiminta, vaan tuotanto kytkeytyy aina osatyökyisten ja vaikeasti työllistyvien kuntoutumiseen. Kuntouttavien työllistämispalvelujen työtehtävien tulee olla vähäistä ammattitaitoa vaativia ja nopeasti omaksuttavia, joita osatyökykyiset ja ei-ammattitaitoiset henkilöt pystyvät tekemään. Jos työtehtävät ovat vaativia, se edellyttää riittävää määrää ohjaavaa henkilökuntaa. Näin ollen kuntouttavien työllistämispalvelujen toimintapäivän hinta nousisi korkeaksi suhteessa toiminnasta saatuun hyötyyn. Käsityöpajan työtehtävät eivät sovellu kuntouttavia työllistämispalveluja tarvitseville ammattitaidottomille asiakkaille, koska siellä tehtävät työt vaativat erityistä ammattitaitoa.

Työhönkuntoutusyksikön omat suunnitelmat ovatkin konsulttiselvityksen suuntaiset. Ne tähtäävät kuntoutuksellisen toiminnan kehittämiseen ja lisäämiseen, mikä samalla merkitsee tuotannollisen toiminnan vähentämistä. Kuntoutuksellisen toiminnan laajentamisen tarve tuli entistä ajankohtaisemmaksi kuntouttavan työtoiminnan tultua 1.1.2010 alkaen velvoittavaksi myös yli 25-vuotiaille.

Edellä kuvatuista syistä sosiaalivirasto on katsonut tarkoituksenmukaiseksi lakkauttaa Käsityöpajan alayksikön ja yhdistää toimintoja osittain työhönkuntoutusyksikköön 1.8.2011 lukien.

Sosiaalilautakunnan näkemyksen mukaan Käsityöpajan toiminta nykyisessä muodossaan voidaan parhaiten turvata siirtämällä toiminta sellaisenaan kaupungin toiseen virastoon tai laitokseen. Toiminta sopisi

8.2.2011

hyvin Staralle, jonka tehtäviin kuuluu erikoispuuseppätuotteiden valmistus.

Toinen vaihtoehto olisi toiminnan osittainen jatkaminen sosiaalivirastossa. Sosiaaliviraston toimintana Käsityöpajan toiminnoista voitaisiin jatkaa betonitöiden tekemistä Uusix-verstaiden tiloissa. Käsityöpajan vanhojen tuotteiden huoltoa ja korjausta voitaisiin suurelta osin toteuttaa Pakilan työkeskuksessa, jos osa Käsityöpajan henkilöstöstä siirtyisi sinne. Tilan puutteen takia Pakilan työkeskuksessa ei voida toteuttaa suurten puuveistosten, kuten isojen ulkoleikkivälineiden, korjausta. Nykyisissä Työhönkuntoutusyksikön tiloissa ei voida valmistaa uusia plastisia puuveistoksia tilan ahtauden takia. Sosiaaliviraston toimintana voitaisiin toteuttaa vanhojen tuotteiden korjausta, muttei uustuotantoa. Jos toiminta ei siirry muuhun virastoon, Käsityöpajan nykyiselle henkilöstölle löytyy kuitenkin sopivia työtehtäviä työhönkuntoutusyksikön muilta verstoilta.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Luhtasela Leena, kehittämiskonsultti, puhelin 310 42351

Palviainen Leila, sosiaalisen ja taloudellisen tuen päällikkö, puhelin 310 58283

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Lähetetasiakirjat

10.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
14. 02. 2011	
Dnro/Dnr	KM 2010-2052
Tehtäväluokka	000
Uppgiftsclass	24

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010-2052

LAUSUNTO ALOITTEESTA KÄSITYÖPAJAN TOIMINNAN JATKUMI-
SEKSI

Käsityöpaja siirtyi kaupunginvaltuuston päätöksellä rakennusvirastosta sosiaaliviraston Työhönkuntoutusyksikköön 1.1.2009.

Keväällä 2010 valmistui ulkopuolisen konsulttiyhtiön selvitys, jossa tarkasteltiin sosiaaliviraston pitkäaikaistyöttömien ja osatyökykyisten työhönkuntoutukseen liittyviä työkeskus- ja työpajatoimintoja sekä opetusviraston nuorten työpajatoimintoja. Konsulttiselvityksessä suositellaan mm. seuraavaa: "Käsityöpaja on toiminnan sisällön näkökulmasta vahvasti vaativiin erikoistuotteisiin painottunut. Sen asema osana valmentavaa ja kuntouttavaa toimintaa on epäselvä. Tämän vuoksi tulisi harkita Käsityöpajan toiminnan lakkauttamista itsenäisenä toimintana ja sen sulauttamista osaksi työhönkuntoutuksen muuta toimintaa."

Sosiaaliviraston Työhönkuntoutusyksikön tehtävänä on kuntouttavien työllistämispalveluiden järjestäminen. Sosiaalivirasto katsoo, että käsityöpajan työtehtävät eivät sovellu kuntouttavia työllistämispalveluja tarvitseville ammattitaidottomille asiakkaille, koska siellä tehtävät työt vaativat erityistä ammattitaitoa ja, että käsityöpajassa tehtävien töiden ei voida katsoa kuuluvan sosiaaliviraston ydintehtäviin.

Kuntouttava työtoiminta tuli lainsäädäntömuutoksen myötä 1.1.2010 alkaen velvoittavaksi myös yli 25-vuotiaille. Työhönkuntoutusyksikön suunnitelmat tähtäävätkin kuntoutuksellisen toiminnan kehittämiseen ja lisäämiseen, mikä samalla merkitsee tuotannollisen toiminnan vähentämistä.

Edellä kuvatuista syistä sosiaalivirasto on katsonut tarkoituksenmukaiseksi lakkauttaa Käsityöpajan alayksikön ja yhdistää toimintoja osittain Työhönkuntoutusyksikköön 1.8.2011 lukien.

10.2.2011

Mikäli käsityöpajan toiminta nykyisessä muodossaan halutaan jatkossa turvata, tulee mahdollisuus kokonaisuuden siirtämiseksi sellaisenaan toiseen virastoon tai laitokseen selvittää. Yksi vaihtoehto olisi myös toiminnan osittainen jatkaminen sosiaalivirastossa ja mahdollisesti osittain muualla. Sosiaaliviraston mukaan sen toimintana Käsityöpajan toiminnoista voitaisiin jatkaa betonitöiden tekemistä Uusix-verstaiden tiloissa. Käsityöpajan vanhojen tuotteiden huoltoa ja korjausta voitaisiin suurelta osin toteuttaa Pakilan työkeskuksessa, jos osa Käsityöpajan henkilöstöstä siirtyisi sinne.

Käsityöpajan toiminnan kulut vuonna 2010 olivat 559 000 euroa ja tulot 223 000 euroa, joten alijäämäksi muodostuu 336 000 euroa vuodessa. Rakennusviraston vuosittainen tilaus on ollut noin 100 000 euroa.

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Katja Rimpilä
erityissuunnittelija

25.2.2011

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAAMO	
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
01. 03. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Kh5 2010-2052/000</i>
Tehtävälluokka	
Uppgiftsklass	

25

SH/HTA

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö dnro 2010 - 2052/000, 10.11.2010

LAUSUNTO VALTUUTETTU SANNA VESIKANSAN YM. VALTUUSTO-
ALOITTEESTA

Heke 2010-156

Sosiaaliviraston Työhönkuntoutusyksikön tehtävänä on kuntouttavien työllistämispalveluiden tarjoaminen. Sen alaisuuteen vuonna 2009 siirretyn Käsityöpajan toiminta puolestaan on tuotannollista. Käsityöpajan työtehtävät eivät sovellu hyvin kuntouttavia työllistämispalveluja tarvitseville asiakkaille, koska suurimmassa osassa työtehtäviä vaaditaan erityistä puualan ammattitaitoa. Koska Käsityöpajan toiminnassa voi olla mukana vain vähän kuntoutuksellisia palveluja tarvitsevia henkilöitä, muodostuu toimintapäivän hinta korkeaksi.

Käsityöpajan tekemät eläinhahmot elävöittävät kaupunkia ja edesauttavat näin kaupunkiviihtyvyyttä. Tästä näkökulmasta Käsityöpajan toiminta on erittäin arvokasta. Puistojen viihtyvyydestä huolehtiminen ei kuitenkaan kuulu sosiaaliviraston ydintehtäviin. Sosiaalivirasto voi osallistua kaupungin muiden hallintokuntien tehtäviin silloin kun se tukee viraston ydintehtävää, tässä tapauksessa siis kuntouttavien palveluiden tarjoamista. Käsityöpajan toiminta ei kuitenkaan sovellu kuntouttavien työllistämispalveluiden kokonaisuuteen, vaan sosiaaliviraston Työhönkuntoutusyksiköllä on tähän tarkoitukseen suunniteltuja ja paremmin soveltuvia työpajoja.

Sosiaalivirasto on esittänyt kahta vaihtoehtoista ratkaisua Käsityöpajan tilanteeseen. Toiminta voidaan esityksen mukaan joko osittain yhdistää Työhönkuntoutusyksikköön tai sellaisenaan siirtää toiseen virastoon tai laitokseen. Henkilöstökeskus pitää molempia vaihtoehtoja toteuttamiskelpoisina, kuitenkin niin, että parempi vaihtoehto olisi toiminnan siirtäminen kokonaisuudessaan toiseen yksikköön. Mikäli ratkaisuna olisi toiminnan osittainen siirtäminen, katsoo henkilöstökeskus, että eläinhahmojen veistämistä ja korjaamista ei ole mielekasta jakaa kahteen virastoon, vaan toiminnan tulisi tapahtua samassa paikassa, esimerkik-

25.2.2011

si Starassa. Mikäli sosiaalivirasto katsoo, että betonitöiden tekeminen sopii sen perustehtävään, jäisi se tässä vaihtoehdossa Työhönkuntoutusyksikköön.

Käsityöpajan toiminnan vuosittainen alijäämä on noin 300 000 euroa. Mikäli kaupunki päättää jatkaa eläinhahmojen valmistusta jossakin yksikössä, olisi hyvä selvittää mahdollisuutta nostaa yksikön tuottavuutta. Eläinhahmojen tilaajan ja tuottajayksikön tulisi myös pohtia, ovatko tuotteiden valmistuksen ja korjauksen hinnat kohtallaan.

Jos kaupunki päättää jatkaa Käsityöpajan toimintaa jossakin sosiaalivirastoa paremmin soveltuvassa hallintokunnassa, voinee Käsityöpaja jatkossakin ottaa työttömiä helsinkiläisiä palkkatuetuun työhön tai työharjoitteluun samaan tapaan kuin mikä tahansa työyksikkö Helsingin kaupungilla.

Hannu Tulensalo
henkilöstöjohtaja

Eija Hanni
osastopäällikkö

1.3.2011

SK/10.11.11
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO	
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
10. 03. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Khs 2010-2052</i>
Tehtäväluokka	<i>000</i>
Uppgiftsklass	<i>1-2</i>

117 §
LAUSUNTO SANNA VESIKANSAN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA,
JOKA KOSKEE KÄSITYÖPAJAN TOIMINNAN JATKUMISEN TUR-
VAAMISTA JA UUTTA SIJAINITIA

HKR 2010-1896, Halke Khs 2010-2052/000 10.11.2010
Esityslistan asia Ko/5

Yleisten töiden lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Rakennusviraston käyttämät käsityöpajan palvelut

Rakennusvirasto on käyttänyt käsityöpajan suunnittelemaa ja valmistamia kalusteita, rakenteita ja veistoksia yleisillä alueilla. Leikkialueiden puiset eläinhahmot ja kilpikonaa muistuttavat ajoesteet ovat kaikkien helsinkiläisten tuntemia. Käsityöpajan puuveistokset toimivat monilla leikkialueilla puiston tunnuksena ja ovat siten tärkeitä puistojen maa-merkkejä ja omaleimaisuuden luoja. Käsityöpaja on toteuttanut erikoisrakenteita muun muassa japanilaistyyliin puutarhaan Roihuvuoresa. Rakennusvirasto on myös tehnyt yhteistyötä Näkövammaisten keskusliiton ja käsityöpajan kanssa näkövammaisille kohdistettujen kokeilu- ja tuotteiden kehittämiseksi. Rakennusvirasto tilasi uusia tuotteita käsityöpajalta vuonna 2009 reilulla 50 000 eurolla.

Rakennusvirasto on tilannut käsityöpajalta vuosittain myös käsityöpajan valmistamien kalusteiden ja veistosten huoltoa. Huoltotyö on erikoisosaamista vaativaa ja vastaavaa työtä on vaikeaa saada muualta, sillä käsityöpajan tuotteet ovat käsityönä valmistettuja ja muun muassa pintakäsittelytavat ovat vuosien kehittytyön tulosta. Vuoden 2009 huoltotyötilaus oli noin 60 000 euroa.

Käsityöpajan mahdollisen lakkauttamisen vaikutukset

Käsityöpajan toiminta osaltaan ylläpitää ja kehittää suomalaista käsityöperinnettä. Käsityöpajan valmistamat tuotteet ja tarjoama huoltotyö

1.3.2011

ovat erikoisosaamista, ja vastaavaa palvelua ei ole tällä hetkellä saatavilla muualta.

Käytännössä käsityöpajan lakkauttaminen merkitsisi sitä, että Helsingin katu- ja puistoalueille ei todennäköisesti enää saataisi uniikkeja, paikkaan ja teemaan suunniteltuja erikoistuotteita. Yleisille alueille sijoitetun käsityöpajan tuotteiden ikääntyessä ne otaksuttavasti jouduttaisiin poistamaan, koska vastaavaa, erikoistunutta huoltopalvelua ei ole tarjolla.

Yhteenveto

Rakennusvirasto on tilaajaorganisaationa osaltaan myötävaikuttanut käsityöpajan toimintaan käyttämällä käsityöpajan valmistamia tuotteita ja tilaamalla tuotteiden huoltotyötä säännöllisesti. Vuosittaisen tilauksen arvo on ollut viime vuosina reilu 100 000 euroa. Noin puolet tilauksesta on ollut tuotteiden kunnostusta ja huoltoa, puolet uusia tuotteita.

Käsityöpajan tuotteet antavat iloa ja virikkeitä monille yleisten alueiden käyttäjille. Teemapuistoissa ja leikkipuistoissa käytetyt tuotteet vahvistavat paikkojen identiteettiä ja tunnistettavuutta. Ne myös lisäävät alueiden arvostusta ja sitä kautta tukevat alueiden ylläpitoa. Yhteistyö käsityöpajan kanssa on ollut hedelmällistä. Käsityöpajan kanssa on ideoitu yleisille alueille kaupunkia elävöittäviä, paikalle räätälöityjä tunnuk-sia.

Käsityöpajatoiminnan turvaamisen vaihtoehtojen tutkiminen on rakennusviraston näkökulmasta kannatettavaa. Käsityöpajan toiminnan jatkaminen varmistaisi käsityöpajan tuotteiden säilymisen jatkossakin osana helsinkiläistä ympäristöä. Rakennusvirasto tukee käsityöpajan toimintaa osoittamalla vuosittain resursseja käsityöpajan tuotteiden ja tuotteiden huoltotyön tilaamiseen.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle ja katu- ja puisto-osastolle.

Lisätiedot:

Vertainen Virpi, aluesuunnittelija, puhelin 310 38518

Pöytäkirja on pidetty nähtävänä 9.3.2011

Anna-Leena Salo-Halinen
pöytäkirjanpitäjä

15.2.2011

Helsingin kaupunki
Hallintokeskus
Kaupunginsihteeri Anja Vallittu

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO Helsingfors Stads Registratorskontor	
Saapunut/Inkommit	
07. 04. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2211
Tehtäväluokka	010
Uppgiftsklass	12

Lausuntopyyntö 2010–2211/010

LAUSUNTO LUOTTAMUSHENKILÖIDEN SIDONNAISUUKSIEN JULKISTAMISESTA KAUPUNGIN VERKKOSIVUILLA

Luottamushenkilöiden sidonnaisuuksien julkistaminen on tärkeä asia, sillä kaupunkilaisten saatavilla olevat tiedot luottamushenkilöiden toiminnasta oman luottamustoimensa ulkopuolella parantavat osaltaan päätöksenteon läpinäkyvyyttä. Helsingin verkkosivuilla ovat jo saatavilla valtuutettujen vaalirahoitusilmoitukset (http://www.hel.fi/hki/helsinki/fi/P_t_ksenteko+ja+hallinto/Osallistuminen/nest/Kunnallisvaalit+2008/vaalirahoitus).

Kaupungin verkkosivuilla esitellään luottamushenkilöiden tiedot niistä vastaavan viraston sivuilla. Luottamushenkilöistä annettujen tietojen määrä poikkeaa toisistaan toimielimen mukaan. Vähimmillään tiedoista on esitetty nimi, puoluekanta ja linkki mahdollisille kotisivuille. Joidenkin toimielinten sivuilla ovat puolestaan saatavilla nimen lisäksi esimerkiksi oppiarvo, kotiosoite, puhelinnumero ja sähköpostiosoite. Myös luottamushenkilöiden valokuvia löytyy eri toimielinten sivuilta.

Sidonnaisuuksien julkistaminen on järkevää yhdistää luottamushenkilöistä kunkin toimielimen verkkosivuilla esitettyihin tietoihin, jolloin kaupunkilainen saa luottamustehtävän hoitamisen kannalta olennaisista tiedoista. Pelkkä kaikkien luottamushenkilöiden sidonnaisuuksien listaaminen yhdellä sivulla ei anna yhtä hyvää informaatiota, mikäli näitä tietoja ei ole linkkien tms. avulla yhdistetty toimielinten jäseniä koskeviin muihin tietoihin. Ylläpidon puolesta oivallisin ratkaisu olisi, jos osa tiedoista, kuten yhteystiedot, saataisiin siirtymään päivitetystä tietokannasta automaattisesti verkkosivuille. Kaupungin käytössä olevat järjestelmät eivät tällä hetkellä kuitenkaan mahdollista automaattista tiedonsiirtoa. Esimerkiksi taloushallintopalvelu Talpan järjestelmässä, josta suuri osa luottamushenkilöitä koskevista tiedoista löytyy, ei ole kyseistä mahdollisuutta.

Nykyisessä kuntalaissa ei ole yleisiä määräyksiä kunnan luottamushenkilöiden sidonnaisuuksien ilmoittamisesta, keräämisestä tai julkaisemisesta, joten koska nykyinen lainsäädäntö ei vaadi luottamushenkilöiden sidonnaisuuksien ilmoittamista, perustuisi niiden kerääminen ja ilmoittaminen vapaaehtoisuuteen.

Valtiovarainministeriön asettama kuntalain kokonaisuudistusta kartoittava työryhmä on laatinut tammikuussa 2011 julkistetun selvityksen kuntalain uudistustarpeista (Valtiovarainministeriön julkaisuja 10/2011, http://www.vm.fi/vm/fi/04_julkaisut_ja_asiakirjat/01_julkaisut/03_kunnat/20110203S_elvit/Kuntalaki_tyoeryhmaeselvitys_INFOON.pdf) myöhemmin asetettavan parlamentaarisen komitean työn pohjaksi. Komitean yhdeksi tehtäväksi työryhmä on esittänyt mm. sen selvittämistä, tulisiko säännöksiä sidonnaisuuksien ilmoittamisesta tarkistaa. Mikäli tähän päädyttäisiin, sidonnaisuuksien ilmoittamisesta tulisi tarkasti määritelty lakisääteinen velvollisuus.

Vapaaehtoisen sidonnaisuuksien ilmoittamisen ja julkistamisen voisi periaatteessa toteuttaa nykyisille kaupungin verkkosivuille esim. tekemällä luottamushenkilöille mahdolliseksi näiden tietojen ilmoittamisen rajatussa laajuudessa esimerkiksi tulevan Ahjo-asianhallintajärjestelmän kirjautumistunnusten avulla. Tällöin luottamushenkilö voisi itse päättää, mitä sidonnaisuuksiaan koskevia tietoja hän haluaa julkistaa, ja kaupunki huolehtisi näiden tietojen julkaisemisesta toimielinten jäseniä koskevien muiden tietojen yhteydessä. Tällaisen järjestelmän toteuttaminen kannattaa selvittää Ahjo-asianhallintajärjestelmän toteuduttua jonkin sen myöhemmän kehitysvaiheen osana.

Eero Waronen
Viestintäpäällikkö

22.2.2011 HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR
Saapunut/Inkommit
02.03.2011
Dnr/Dnr *2011-2411*
Tehtäväluokka
Uppgiftsklass

Heidi Lahtinen
OK Kaupunginhallitus

Khs 2010-2211/010

LUOTTAMUSHENKILÖIDEN SIDONNAISUUKSIEN JULKISTAMINEN KAUPUNGIN VERKKOSIVUILLA

Oikeuspalveluilta on pyydetty lausuntoa 24.11.2010 tehdystä valtuustoaloitteesta, joka koski luottamushenkilöiden sidonnaisuuksien julkistamista kaupungin verkkosivuilla. Oikeuspalvelut toteaa lausuntonaan sidonnaisuuksien julkistamisen oikeudellisista perusteista seuraavaa:

Taustaa

Sidonnaisuuksien käsite on kohtalaisen laaja. Niihin kuuluvat mm. erilaisten yhdistysten jäsenyydet, luottamustehtävät ja omistussuhteet. Sidonnaisuuksien käsitteen alle voidaan katsoa kuuluvan myös vaalirahoitus.

Valtuustoaloitteessa viitataan kuntalain uudistukseen 2017. Valtionvarainministeriön selvityksessä kuntalain uudistamistarpeista 10/2011 on todettu luottamushenkilöihin liittyen, että nykyisessä keskustelussa painottuvat erilaiset toiminnan puolueettomuuteen ja läpinäkyvyyteen liittyvät säännökset. Tämä yhteiskunnan asennemuutos tultaneen ottamaan lakia uudistettaessa huomioon.

Valtuustoaloitteessa esitettiin, että sidonnaisuudet julkaistaisiin kaupungin verkkosivuilla jo ennen kuntalain uudistusta 2017.

Sääntely-ympäristö

Kuntalaissa säädetään luottamushenkilöistä, joita ovat valtuutetut ja varavaltuutetut, kunnan toimielimiin valitut jäsenet, kunnan kuntayhtymän toimielimiin valitsemat jäsenet sekä muut kunnan luottamustoimiin valitut henkilöt. Kuntalain 32 §:n 2 momentin mukaan luottamushenkilön tulee edistää kunnan ja sen asukkaiden parasta sekä toimia luottamustehtävässään arvokkaasti tehtävän edellyttämällä tavalla. Luottamushenkilön tai henkilön, joka on ehdolla muuhun luottamustoimeen kuin valtuutetuksi, on valtuuston tai asianomaisen toimielimen pyynnöstä esitettävä selvitys seikoista, joilla voi olla merkitystä hänen vaalikelpoisuutensa tai esteellisyytensä arvioinnissa.

22.2.2011

Laki ehdokkaan vaalirahoituksesta koskee myös kunnallisvaaleja. Lain tarkoituksena on lisätä vaalirahoituksen avoimuutta ja tietoa ehdokkaiden mahdollisista sidonnaisuuksista sekä rajoittaa ehdokkaiden vaalikampanjoiden kulujen kasvua. Vaaleissa valituksi tullut valtuutettu ja varavaltuutettu ovat velvollisia tekemään vaalirahoituslain 6 §:n mukaisen ilmoituksen saamastaan vaalirahoituksesta ja tiedot kootaan julkiseen tietoverkossa saatavilla olevaan rekisteriin (12 §), jota ylläpitää ja hallinnoi valtiontalouden tarkastusvirasto.

Vapaaehtoisuuteen perustuva malli

Yleisluontoista, myös valtuutettuja koskevaa säännöstä, jossa kunnan luottamustehtäviä hoitavat henkilöt velvoitettaisiin ilmoittamaan myös muista sidonnaisuuksistaan kuin vaalirahoituksesta, ei vielä ole. Myöskään säännöstä, joka mahdollistaisi näiden tietojen julkistamisen internetissä ilman luottamushenkilön suostumusta, ei ole. Tämä tarkoittaa sitä, että tietojen luovutuksen ja niiden julkistamisen tulee perustua vapaaehtoisuuteen. Koska velvoittavaa säännöstä ei ole, on luottamushenkilöillä oikeus olla antamatta tietoja.

Kuntalain 2 §:n mukaan kunnan tehtävänä on hoitaa itsehallinnon nojalla itselleen ottamansa ja sille laissa säädetyt tehtävät. Nyt puheena olevan hankkeen päämäärä on poliittinen. Oikeuspalvelut katsoo, että näin ollen sivuston aktiivinen ylläpito ja hallinnointi eivät kuulu kunnan tehtäviin. Sellaiseen malliin, jossa kunta itse aktiivisesti kyselisi ehdokailta tietoja, liittyy lisäksi eräitä riskejä. Jos kunnan aktiivisesti keräämissä ja sitten julkaisemissa tiedoissa on virhe, jonka voitaisiin väittää vaikuttaneen vaalituloksiin, kuntaan saatettaisiin kohdistaa kritiikkiä tai vaatimuksia, jotka kuuluvat pikemminkin poliittisessa keskustelussa ratkaistaviksi. Tietojen aktiivinen kerääminen voisi lisäksi saattaisi ne luottamushenkilöt, jotka eivät halua antaa tietojaan julkaistavaksi kyseenalaiseen asemaan. Tietojen luovuttamatta jättäminen tällaisessa yhteydessä voi nostaa esille kysymyksiä siitä, onko luottamushenkilöllä jokin erityinen syy olla kertomatta sidonnaisuuksistaan.

Oikeuspalveluiden näkemyksen mukaan järjestelmä, joka perustuisi luottamushenkilöiden omaan aktiivisuuteen, vaikuttaisi kunnan vastuukysymysten kannalta mielekkäämmältä ratkaisulta. Kunta voi tarjota sivuillaan mekanismin ja teknisen alustan, johon luottamushenkilöt voivat itse lisätä tietoja sidonnaisuuksistaan vastaten itse tietojen oikeellisuudesta. Tällöin kunnalla ei ole roolia tietojen julkaisemiseen tai julkaisematta jättämiseen liittyvässä pohdinnassa ja mahdollisissa esille nousseissa kysymyksissä. Samasta syystä kunnan ei tulisi määritellä tai ohjeistaa sitä, mitkä sidonnaisuudet tulisi ilmoittaa tai millä tavalla.

22.2.2011

Henkilötietolaki

Henkilön sidonnaisuudet ovat luonteeltaan henkilötietolaissa tarkoitettuja henkilötietoja. Tämä tarkoittaa sitä, että sidonnaisuustietojen tallettaminen muodostaa rekisterin, josta tulee laatia henkilötietolain 10 §:n mukainen rekisteriseloste. Pääsäännön mukaan rekisterinpitäjän on ilmoitettava henkilötietojen automaattisesta käsittelystä tietosuojavaltuutetulle lähettämällä tälle rekisteriseloste. Poikkeuksen ilmoittamisvelvollisuudesta muodostaa lain 8 §:n 1 mom. 1 kohta, jonka mukaan ilmoitusta tietosuojavaltuutetulle ei tarvitse tehdä, jos rekisteröity on antanut yksiselitteisen suostumuksensa tietojen käsittelyyn. Koska tietojen antaminen perustuu siihen, että henkilö itse tallettaa haluamansa tiedot rekisteriin, voidaan tämä toimi katsoa yksiselitteiseksi suostumukseksi. Kunta järjestelmän ylläpitäjänä on henkilötietolain tarkoittama rekisterinpitäjä. Henkilötietolain 32 §:n 1 momentin mukaan rekisterinpitäjän on toteutettava tarpeelliset tekniset ja organisatoriset toimenpiteet henkilötietojen suojaamiseksi asiattomalta pääsylvä tietoihin ja vahingossa tai laittomasti tapahtuvalta tietojen hävittämiseltä, muuttamiselta, luovuttamiselta, siirtämiseltä taikka muulta laittomalta käsittelyltä. Toimenpiteiden toteuttamisessa on otettava huomioon käytettävissä olevat tekniset mahdollisuudet, toimenpiteiden aiheuttamat kustannukset, käsiteltävien tietojen laatu, määrä ja ikä sekä käsittelyn merkitys yksityisyyden suojan kannalta.

Yhteenveto

Luottamushenkilöiden sidonnaisuudet on mahdollista julkistaa kaupungin kotisivuilla siten, että kaupunki tarjoaa alustan, jolle luottamushenkilöt itse halutessaan lisäävät tietoja sidonnaisuuksistaan. Tiedot muodostavat rekisterin, josta on laadittava rekisteriseloste.

Sami Sarvilinna
kaupunginlakimies

Heidi Lahtinen
ma. asiamies

10.3.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
11. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2210
Tehtäväluokka Uppgiftsklass	05

Khs 2010 - 2210 / 05

VT. KATI PELTOLAN YM. ALOITE OHJEISTAMISESTA SÄHKÖPOSTI-
VIESTEIHIN VASTAAMISESSA

Valtuutettu Kati Peltolan ym. aloitteessa ehdotetaan, että kaupungin keskushallinto ohjeistaa työntekijöitä vastaamaan heille esitettyihin kysymyksiin ja ehdotuksiin. Aloite koskee kuntalaisten ja valtuutettujen sähköpostiviesteihin vastaamista.

Hyvän hallinnon takeet

Oikeuspalvelut toteaa, että viranomaisten toimintaan sovelletaan yleisesti hyvän hallinnon perusteita. Perustuslaissa on säädetty hyvän hallinnon takeet, joista on säännöksiä muun muassa hallintolaissa.

Hallintolain 1 §:n mukaan tämän lain tarkoituksena on toteuttaa ja edistää hyvää hallintoa sekä oikeusturvaa hallintoasioissa. Lain tarkoituksena on myös edistää hallinnon palvelujen laatua ja tuloksellisuutta. Hallintolain 2 luvussa on säädetty hyvän hallinnon perusteista. Lain esitöiden (HE 72/2002) mukaan pyrkimyksenä on asettaa viranomaisten toiminnalle laadulliset vähimmäisvaatimukset.

Palveluperiaate ja palvelun asianmukaisuus

Palveluperiaate kuuluu hyvään hallintoon. Hallintolain 7 §:n mukaan asiointi ja asian käsittely viranomaisessa on pyrittävä järjestämään siten, että hallinnossa asioiva saa asianmukaisesti hallinnon palveluita. Lain esitöiden (HE 72/2002) mukaan asiointilla tarkoitetaan kaikkea julkisen tehtävän hoitamiseen liittyvien palvelujen käyttöä ja asiointiin tulisi voida tapahtua sekä hallinnossa asioivan että viranomaisen kannalta mahdollisimman nopeasti, joustavasti ja yksinkertaisesti sekä kustannuksia säästäen.

Viranomaisen neuvontavelvollisuus

10.3.2011

Hallintolain 8 §:ssä on säädetty, että viranomaisen on toimivaltansa rajoissa annettava asiakkailleen tarpeen mukaan hallintoasian hoitamiseen liittyvää neuvontaa sekä vastattava asiointia koskeviin kysymyksiin ja tiedusteluihin. Jos asia ei kuulu viranomaisen toimivaltaan, sen on pyrittävä opastamaan asiakas toimivaltaiseen viranomaiseen.

Oikeuskirjallisuudessa on katsottu, että säädettyä neuvontavelvollisuutta täydentää viranomaisen velvollisuus vastata asiointia koskeviin kysymyksiin ja tiedusteluihin. Lähtökohtana pidetään sitä, että kaikkiin riittävän selkeisiin ja ymmärrettäviin kysymyksiin ja tiedusteluihin on vastattava (henkilökohtaisesti virastossa, kirjeellä, puhelimitse tai sähköpostilla). Vastaaminen on monissa virastoissa erityisten neuvontaa antavien virkamiesten tehtävänä. Sen sijaan vastaamisvelvollisuutta ei ole katsottu olevan asiattomiin eikä liian yleisluonteisiin tai laajoihin tiedusteluihin (Niemivuo, Keravuori-Rusanen, Kuusikko, Hallintolaki 2010, s. 138).

Luottamushenkilön tiedonsaantioikeus

Luottamushenkilön tiedonsaantioikeudesta on säädetty kuntalaissa. Kuntalain 43 §:n mukaan luottamushenkilöllä on oikeus saada kunnan viranomaisilta tietoja ja nähtäväkseen asiakirjoja, joita hän toimessaan pitää tarpeellisenä, jollei salassapitoa koskevista säännöksistä muuta johdu. Valtuutetun toimi koskee koko kaupungin hallintoa, joten hänen tiedonsaantioikeutensa on laaja.

Viestinnän ohjeet

Kaupunginhallitus on 7.9.2009, 948 §, hyväksynyt uudet Helsingin kaupungin viestinnän ohjeet. Niiden mukaan kaupungin hallintokuntien on omassa viestinnässään otettava huomioon toimialojensa erityistarpeet. Viestinnän ohjeissa on mm. seuraavia kohtia, jotka koskevat asiointia:

- kohdan 2.1.1 mukaan kansalaisilla on oikeus saada riittävän kattava vastaus kysymyksiinsä kaupungin päätöksenteosta ja hallinnosta ilman aiheetonta viivytystä.
- kohdan 2.3.1. mukaan helsinkiläisiä ja muita tiedon tarvitsijoita neuvotaan henkilökohtaisesti palvelupisteissä, kaupungin verkkosivuilta, puhelimitse ja sähköpostitse. Virastot ja laitokset järjestävät itsenäisesti omat neuvontapalvelunsa, joiden tulee olla riittävät, jotta asiakkaat pystyvät vaivatta käyttämään niiden tarjoamia palveluja hyväkseen.

10.3.2011

- kohdan 2.3.2 mukaan eri hallintokuntien verkkosivuilla tulee myös turvata kaupunkilaisille riittävät mahdollisuudet antaa palautetta sekä esittää kysymyksiä hallintokunnan toimintaa ja palveluja koskevista asioista.
- kohdan 2.3.2.3 mukaan varsinaisen verkkoasioinnin ohella kaupungille on mahdollista tehdä muun muassa erilaisia hakemuksia, tilauksia ja aloitteita käyttäen hyväksi esimerkiksi sähköpostia.
- kohdan 2.5.4 mukaan jokaisella on oikeus saada tieto viranomaisen asiakirjasta, joka on julkinen. Tiedon asiakirjan sisällöstä antaa se henkilö, jolle tehtävä on määrätty tai jolle tehtävä aseman tai työn vuoksi kuuluu. Tieto on annettava mahdollisimman pian, kuitenkin viimeistään kahden viikon kuluessa pyynnöstä.

Oikeuspalvelut toteaa, että viranomaisella on hallintolaissa säädetty yleinen velvollisuus vastata kuntalaisten asiointia koskeviin kysymyksiin ja tiedusteluihin. Luottamushenkilön oikeudesta tiedon saantiin on lisäksi säädetty kuntalaissa. Kaupunginhallituksen hyväksymät viestinnän ohjeet koskevat myös sähköpostitiedusteluihin vastaamista. Näin ollen oikeuspalvelut katsoo, että erillisen ohjeen antamiseen sähköposteihin vastaamisesta ei ole tarvetta.

Sari-Anna Pennanen
vs. kaupunginlakimies

Kaija Henriksson
kaupunginasiames

Ryp/KNA

12.10.2010

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010-1548/652
Stn dnr	
Saap./Anl.	21. 10. 2010

538 §

5.10.2010 pöydälle pantu asia

LAUSUNTO TUULI KOUSAN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA
KOSKEE ISON ROOBERTINKADUN VIIHTYISYYTTÄ, SIISTEYTTÄ JA
HUOLTOLIIKENTEEN JÄRJESTELYITÄ

HKR 2010-1533, Halke Khs 2010-1548/652 1.9.2010
Esityslistan asia Ko/3

Yleisten töiden lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Helsingin kaupungin rakennusvirasto on aluesuunnitelmassa ja hankesuunnittelutasolla jo pari vuotta sitten suunnitellut Ison Roobertinkadun kunnostamista ja huoltoliikenteen järjestelyjen parantamista. Yleisten töiden lautakunta hyväksyi 9.10.2008 ohjeellisena noudatettavaksi katu- ja puisto-osaston laatiman Eteläisten kaupunginosien aluesuunnitelman vuosille 2009–2018. Suunnitelmassa Ison Roobertinkadun kunnostustyö on arvioitu kiireelliseksi. Ison Roobertinkadun perusparantamista ja kalusteiden uusimista ei ole aikataulutettu investointiohjelmassa seuraavalle viisivuotiskaudelle tiukan rahatilanteen vuoksi.

Kadun turvallisuutta ja viihtyisyyttä parannetaan korjaamalla rikkoutuneet kiveykset ja ajonestolaitteet. Uusien huoltoliikennettä säätelevien ajoporttien asentaminen on tarkoituksenmukaista suunnitella osana liikennesuunnittelua ja toteuttaa perusparantamisen yhteydessä. Rakennusvirasto tehostaa alueen pysäköinninvalvontaa käytössään olevien resurssien puitteissa.

Ison Roobertinkadun siisteydestä ja puhtaudesta vastaavat kadun varren kiinteistöt lain mukaisin velvoittein. Kävelykadun lumen aurauksessa rakennusvirasto on kohtuullistanut kiinteistöjen velvoitetta ottamalla kadun keskiosan ylläpitoonsa. Kiinteistöt vastaavat edelleen kävelykadun reuna-alueelle auratun tai sataneen lumen poistamisesta.

Nykyisellä rahoituksen määrällä Helsingin kaupungin kausikasvien istutusmäärää ei voida lisätä. Kauppiaat tai asukkaat voivat myös itse kus-

12.10.2010

tantaa kukka-astioita tai niiden ylläpidon kävelykadulle. Niiden sijoittamisesta on sovittava katu- ja puisto-osaston kanssa.

Rakennusvirasto tekee jo nyt yhteistyötä Ison Roobertinkadun kiinteistöjen ja yritysten kanssa ja on valmis laajentamaan sitä niin haluttaessa. Virasto kannustaa yhteisten tapahtumien järjestämistä ja antaa tukea muun muassa talkooluontoihin tapahtumiin toimittamalla välineistöä lainaksi.

Tällä hetkellä rakennusviraston katu- ja puisto-osaston palvelutoimisto myöntää luvat ei-kaupallisiin ulkoilmatilaisuuksiin yleisillä alueilla, mutta kaupalliset luvat haetaan kiinteistövirastolta. Vuoden 2011 alusta myös kaupallisten lupien myöntäminen on tarkoitus siirtää katu- ja puisto-osaston palvelutoimistoon.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle ja katu- ja puisto-osastolle.

--

Lisätiedot:

Jylhänlehto Marko, suunnitteluinsinööri, puhelin 310 38237

Pöytäkirja on pidetty nähtävänä 20.10.2010

Anna-Leena Salo-Halinen
pöytäkirjanpitäjä

21.10.2010

Ku/2010
Kaupunginhallitus
PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010-1748/652
Stn dn	
Saap./Anl.	03-11-2010

388 §

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE ISO ROO-
BERTINKADUN VIIHTYVYYDEN, SIISTEYDEN JA HUOLTOLIIKEN-
TEEN JÄRJESTELYIDEN PARANTAMISTA

Kslk 2010-1130
Hankenro 0923
Esityslistan asia Lsp/1

Kaupunkisuunnittelulautakunta päätti antaa valtuustoaloitteesta kau-
punginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Lausunnon tiivistelmä

Iso Roobertinkadun kunto edellyttäisi perusparannusta. Perusparannus on liikenneinvestointien ohjelmassa. Perusparannuksen yhteydessä tul-
laan selvittämään mahdollisuuksia parantaa liikennejärjestelyjen toimi-
vuutta esimerkiksi rajaamalla alue pollarein, jolloin huolto- ja tontilleajo
järjestettäisiin avattavan pollarin kautta.

Lausunto Kaupunginhallitus hyväksyi 11.4.1983 Iso Roobertinkadun muuttami-
sen kävelykaduksi. Katu on myös asemakaavaan merkitty jalankululle
ja polkupyöräilylle varatuksi kaduksi, jolla tontilleajo ja huoltoajo on sal-
littu. Kävelykatu rakennettiin pääosin vuoden 1985 aikana.

Tieliikennelakiin lisättiin keväällä 2006 kävelykadun liikennesäännöt.
Kävelykadulla on myös oma liikennemerkki. Kävelykatu on tarkoitettu
pääasiassa jalankulkijoille, mutta siellä saa ajaa myös polkupyörällä.
Jalankulkijan paikka kävelykadulla on vapaa. Moottorikäyttöistä ajo-
neuvoa saa kuljettaa vain kadun varrella olevalle kiinteistölle, jolle kiin-
teistölle ole muuta kautta järjestettävissä ajokelpoista yhteyttä. Kiinteis-
tölle kuljettamisella tarkoitetaan esimerkiksi kiinteistön pihaan ajoa tai
autotalliin ajamista. Moottorikäyttöisen ajoneuvon pysäköinti ja pysäyt-
täminen kävelykadulla on kielletty, lukuun ottamatta huoltoajoon liitty-
vää pysäyttämistä silloin, kun huoltoajo on liikennemerkkin mukaan sal-
littu. Moottorikäyttöisen ajoneuvon ja polkupyörän nopeus määräytyy
jalankulun mukaan, mutta ei saa ylittää nopeutta 20 km/h.

21.10.2010

Ennen kävelykadun liikennesääntöjen ja liikennemerkin lisäämistä tie-liikennelainsäädäntöön Iso Roobertinkatu oli merkitty kävelykaduksi "Moottorikäyttöisellä ajoneuvolla ajo kielletty" - liikennemerkein. Iso Roobertinkatu merkittiin kävelykaduksi uudella "Kävelykatu" - liikennemerkillä alkuvuodesta 2007. Kadulla huoltoajo on sallittu ennen kello 11 ja kello 19 jälkeen kaikkina päivinä. Uusi merkintätapa helpottaa pysäköinnin valvontaa kävelykadulla.

Liikenneinvestointien talousarvioehdotuksessa vuodeksi 2011 sekä investointiohjelmaehdotuksessa vuosille 2011 - 2015 on Iso Roobertinkadun perusparannukselle varattu määrärahoja vuosille 2011 ja 2012, mutta rakennusvirasto on säästösyistä joutunut siirtämään hankkeen aloitusta myöhemmille vuosille. Työn tarkoituksena on kadun rakenteiden, pinnoitteiden ja kalusteiden uusiminen. Samassa yhteydessä tulee kaupunkisuunnitteluvirasto myös miettimään liikennejärjestelyiden toimivuuden sekä katuympäristön parantamista vuorovaikutuksessa alueen kiinteistöjen ja yritysten kanssa. Nykyisin ongelmana oleva laitton pysäköinti pyritään poistamaan rajaamalla kävelykatualue paremmin esimerkiksi pollarein. Tontilleajo ja huoltoajo säilytetään kadulla, mutta se sallittaisiin vain avattavan pollarin kautta. Yliopistokadulla on tarkoitus kokeilla sähköisesti laskeutuvaa pylvästä. Mikäli pylvästä saadut kokemukset ovat positiivisia, voidaan vastaavanlaista järjestelyä käyttää myös Iso Roobertinkadulla.

Laittoman pysäköinnin ja tarpeettoman autoliikenteen estämiseen tähtäävät toimenpiteet on pyrittävä toteuttamaan nopeammin, vaikka perusparannus muilta osin jouduttaisiin säästösyistä lykkäämään.

Merkittiin, että esittelijä muutti esitystään lisäämällä lausunnon loppuun seuraavan kappaleen:

"Laittoman pysäköinnin ja tarpeettoman autoliikenteen estämiseen tähtäävät toimenpiteet on pyrittävä toteuttamaan nopeammin, vaikka perusparannus muilta osin jouduttaisiin säästösyistä lykkäämään."

Pöytäkirjanote ja lausuntopyyntöasiakirjat kaupunginhallitukselle

Lisätiedot:

Nikulainen Pekka, insinööri, puhelin 310 37086

21.10.2010

Pöytäkirja on pidetty nähtävillä 2.11.2010 kaupunkisuunnitteluviraston kirjaamossa ja asianosaista koskeva päätös on lähetetty seuraavana työpäivänä pöytäkirjan nähtävänäpitämisestä.

Riitta Venesmaa
pöytäkirjanpitäjä

22.3.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

181 §
LAUSUNTO TUULI KOUSAN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA
KOSKEE ISO ROOBERTINKADUN VIIHTYISYYTTÄ, SIISTEYTTÄ JA
HUOLTOLIIKENTEEN JÄRJESTELYITÄ

HKR 2010-1533
Esityslistan asia Ko/7

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO
HELSINGFORS STADS REGISTRATÖRSKONTOR
Saapunut/Inkommit
31.03.2011
Dnro/Dnr KH5 2010-15481
Tehtäväluokka 632
Uppgiftsklass 23

Yleisten töiden lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Helsingin kaupungin rakennusvirasto on aluesuunnitelmassa ja hanke-suunnittelutasolla jo pari vuotta sitten suunnitellut Iso Roobertinkadun kunnostamista ja huoltoliikenteen järjestelyjen parantamista. Yleisten töiden lautakunta hyväksyi 9.10.2008 ohjeellisena noudatettavaksi katu- ja puisto-osaston laatiman eteläisten kaupunginosien aluesuunnitelman vuosille 2009 - 2018. Suunnitelmassa Iso Roobertinkadun kunnostustyö on arvioitu kiireelliseksi. Iso Roobertinkadun perusparantaminen ja kalusteiden uusiminen on aikataulutettu investointiohjelmassa tällä hetkellä vuodelle 2015.

Kadun turvallisuutta ja viihtyisyyttä parannetaan korjaamalla rikkoutuneet kiveykset ja ajonestolaitteet. Uusien, huoltoliikennettä säätelevien, ajoporttien asentaminen on tarkoituksenmukaista suunnitella osana liikennesuunnittelua ja toteuttaa perusparantamisen yhteydessä. Rakennusvirasto tehostaa alueen pysäköinninvalvontaa käytössään olevien resurssien puitteissa.

Iso Roobertinkadun puhtaanapidosta ja siisteydestä vastaavat kadun varren kiinteistöjen omistajat. Kunnossapitolain mukaan lian, roskien ja irtonaisten esineiden poistaminen on kokonaisuudessaan tonttien omistajien hoitovastuulla. Rakennusvirasto tukee puhtaanapitotyötä asennuttamalla kadulle roska-astioita kiinteistöjen omistajien pyynnöstä, mikäli he sitoutuvat astian tyhjentämiseen.

Noin kymmenen vuotta sitten 2000 -luvun alussa rakennusvirasto pyrki vaikuttamaan kadun roskaisuuteen esittämällä Ison Roobertinkadun kiinteistöjen omistajille roska-astioiden sijoittamista kaupungin kustan-

22.3.2011

nuksella yli kymmeneen eniten roskaantuvaan kohteeseen, mutta esityksemme sai kielteisen vastaanoton.

Kävelykadun talvihoidossa rakennusvirasto on kohtuullistanut kiinteistöjen omistajien velvoitteita ottamalla kadun keskiosan aurauksen ja liukkaudentorjunnan hoitoonsa. Kiinteistöt hoitavat normaalia jalkakäytävää vastaavan kävelykadun reunaosuuksien aurauksen ja liukkaudentorjunnan sekä koko katualueelle kertyneiden lumivallien pois kuljettamisen.

Kadun varren kiinteistöjen on mahdollista tilata kunnossapitolain mukaiset puhtaanapito- ja talvityöt Helsingin kaupungin rakennuttamispalvelu Stara:lta. Edellytyksenä on kuitenkin, että kaikki kadun kiinteistöt tilaavat samat työtehtävät, puhtaanapidon ja aurauksen, liukkaudentorjunnan ja lumen poiskuljetuksen.

Nykyisellä rahoituksen määrällä Helsingin kaupungin kausikasvien istutust määrää ei ole mahdollista lisätä. Kauppiaat ja asukkaat voivat halutessaan myös itse kustantaa kukka-astioita ja niiden hoidon. Kukka-astioiden sijoittamisesta tulee sopia katu- ja puisto-osaston kanssa.

Rakennusvirasto tekee jo nyt yhteistyötä Iso Roobertinkadun kiinteistöjen ja yritysten kanssa ja on valmis laajentamaan sitä niin haluttaessa. Virasto kannustaa yhteisten tapahtumien järjestämistä ja antaa tukea muun muassa talkooluontoiisiin tapahtumiin toimittamalla välineistöä lainaksi.

Rakennusviraston katu- ja puisto-osaston palvelutoimisto myöntää luvat ulkoilmatilaisuuksiin yleisillä alueilla.

Tämän kevään aikana rakennusvirasto tulee kutsumaan kävelykadun kiinteistöjen ja yritysten omistajat yhteiseen tilaisuuteen, jossa tullaan keskustelemaan mahdollisuuksista löytää keinoja kävelykadun siisteyden kohottamiseen ja viihtyisyyden parantamiseen.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle ja katu- ja puisto-osastolle.

Lisätiedot:

Myller Tarja, ylläpitoinsinööri, puhelin 310 38538

Pöytäkirja on pidetty nähtävänä 30.3.2011

Antti Rautiainen
pöytäkirjanpitäjä

Ryö/KNA

15.3.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO	
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
23. 03. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Lhs 2010-1710</i>
Tehtäväluokka	<i>61</i>
Uppgiftsklass	

150 §

LAUSUNTO TERHI MÄEN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA
KOSKEE KAUPUNGIN TILAAJAVASTUUTA RAKENNUTTAMISHAN-
KINNOISSA

HKR 2010-1691, Halke 2010-1710/61 29.9.2010
Esityslistan asia Rt/1

Yleisten töiden lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Vuoden 2007 alusta voimaan astunut tilaajavastuulaki velvoittaa tilaajaa selvittämään, että sen käyttämät alihankkijat täyttävät lakisääteiset velvoitteensa. Tilaajavastuulain edellyttämien selvitysten toimittaminen on rakennusviraston hankintayksikköjen lähettämissä tarjouspyynnöissä asetettu tarjoajia sitovaksi ehdottomaksi vaatimukseksi.

Kilpailutustoiminnassa viraston hankintayksiköt noudattavat myös julkisista hankinnoista annetun lain ja muiden ko. toimintaa koskevien erityislakien säännöksiä sekä kaupunginhallituksen 17.11.2008 hyväksymää ohjetta harmaan talouden torjumiseksi kaupungin hankintojen yhteydessä.

HKR-Rakennuttajan tarjouspyynnöissä on erikseen ilmoitus, että se valvoo erillisin pistokokein tilaajavastuulain, työvoiman-, oleskelulupa- ja kulkulupakirjausten noudattamista.

Urakoissa on myös rahalliset sanktiot mahdollisista laiminlyönneistä.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle, hallinto-osastolle, HKR-Rakennuttajalle ja katu- ja puisto-osastolle.

Lisätiedot:
Tikka Olavi, tulosryhmän johtaja, puhelin 310 38805

Pöytäkirja on pidetty nähtävänä 23.3.2011

Antti Rautiainen
Antti Rautiainen
pöytäkirjanpitäjä

HAO

21.3.2011

Kristiina Matikainen
 Hallintokeskus
 PL 1
 00099 Helsingin kaupunki

TILAAJAVASTUULAIN VELVOITTEIDEN TOTEUTTAMINEN STARALLA

Staran talonrakennusosasto tuottaa kiinteistöjen korjaus- ja kunnossapitopalveluja kaupungin sisäisille asiakkaille. Hankkeet toteutetaan osittain omalla työvoimalla, osaksi käyttäen oman työn rinnalla erityyppisiä aliurakoita ja alihankintoja, riippuen kunkin hankkeen luonteesta ja omien resurssien riittävyydestä. Näin toimien saadaan hankkeet toteutettua kokonaistaloudellisesti edullisimmin ja vaaditussa aikataulussa. Myös resurssit voidaan jaksottaa järkevästi ja saadaan tehokkaaseen käyttöön.

Harmaan talouden torjunnassa toimitaan kaupunginhallituksen hyväksymän ohjeen "Toimintaohje harmaan talouden torjumiseksi kaupungin hankintojen yhteydessä" mukaisesti. Ulkopuolista työvoimaa käytettäessä vaaditaan kaikilta sopimuskumppaneilta tilaajavastuulain mukaiset selvitykset. Myös aliurakoitsijoiden työn laatua valvotaan säännöllisesti, jotta työn lopputulos on suunnitelmien mukainen.

Tilaajavastuulain mukaisten velvoitteiden toteutumista valvotaan edellyttämällä tarjoajilta tarjousvaiheessa seuraavien asiakirjojen ja selvitysten toimittamista tilaajalle:

- Todistus verojen maksamisesta tai verovelkatodistus taikka selvitys siitä, että verovelkaa koskeva veronsaajan hyväksymä maksusuunnitelma on tehty ja sitä on noudatettu. Todistuksen puuttuessa tarjous hylätään.
- Todistus eläkevakuutusten ottamisesta ja eläkevakuutusmaksujen suorittamisesta tai selvitys siitä, että erääntyneitä eläkevakuutusmaksuja koskeva maksunsaajan hyväksymä maksusuunnitelma on tehty ja sitä on noudatettu. Todistuksen puuttuessa tarjous hylätään.
- Kaupparekisteriote,

- vapaamuotoinen selvitys työhön sovellettavasta työehtosopimuksesta tai keskeisistä työehdoista,
- selvitys merkinnästä ennakkoperintä- ja työnantajarekistereihin, arvonlisäverovelvollisten rekisteriin,
- todistus lakisääteisestä tapaturmavakuutuksesta.

Edellä mainittuina todistuksina ja selvityksinä hyväksytään myös muut kuin viran-omaisen antamat todistukset ja selvitykset, jos ne on antanut yleisesti luotettavana pidetty muu arvioija tai tietojen ylläpitäjä. Tällainen yhteisö on esimerkiksi rakennus-alalla toimiva Rakentamisen Laatu RALA ry.

Ulkomaalaisen tarjoajan on toimitettava vastaavat selvitykset suomen kielellä ja osoitettava selvitys riittävästä vakuutusturvasta, joka on vastaava, kuin mitä suomalaiselta työnantajalta edellytetään tapaturmavakuutuslain 20.8.1948/608 nojalla tapaturmien varalta.

Selvitykset eivät saa olla kolmea (3) kuukautta vanhempia tarjouksen jättämispäivästä laskettuna.

Todistukset on tilaajan erikseen pyytäessä toimitettava myös sopimuskauden aikana.

Työmaalla pidetään luetteloa työmaalla työskentelevistä työntekijöistä (liite). Luetteloon merkitään mm; nimi, kotikunta ja kansalaisuus, työnantaja ja yrityksen LY-tunnus.

Lisäksi työmaalla urakoitsijalta vaaditaan seuraavaa;

- Työmaalla työskentelevien henkilöiden on käytettävä työnantajansa yritys kohtaista kuvallista henkilötunnistetta, josta selviää työnantajan nimi ja onko henkilö työsuhteessa vai itsenäinen työsuorittaja. Kortin kiinnitys työvaatetukseen niin, että se voidaan helposti havaita.
- Työntekijöiden on pidettävä mukanaan vastaavalta mestarilta saatavaa kulkulupaa.
- Ulkomaalaisen työntekijän osalta on noudatettava lakia, asetuksia, ohjeita ja velvoitteita, sekä esitettävä tilaajalle niissä mainitut paperit ja edunvalvoja Suomessa.

- Työmaan kieli on suomi. Ulkomaalaisen työntekijän on kyettävä itse viestimään työpaikalla ymmärrettävästi.
- Lakisääteisten eläke- ja tapaturmavakuutuksien lisäksi jokainen alirakoitsija vastaa omien työkalujen ja materiaalien vakuutuksista.

Stara tarkistaa tarjoajien tilaajavastuulain mukaisten velvoitteiden täyttymisen jo tarjoajien valintavaiheessa, asettamalla tilaajavastuulain mukaisten velvoitteiden täyttymisen tarjoajan kelpoisuusehdoksi tarjouskilpailuun osallistumiselle ja hankintasopimuksen tekemiselle. Tarjouspyyntöasiakirjoissa on mainittu myös tilaajan oikeudesta tarkistaa tilaajavastuulain mukaisten velvoitteiden tähttyminen sopimussuhteen aikana.

Kirsi Remes
 vs. toimitusjohtaja

21.12.2010

1615/00/01/013/2010

Helsingin kaupunginhallitus
 Hallintokeskuksen kirjaamo
 PL 1
 00099 Helsingin kaupunki

Khs dnro	2010-1849/681
Stn dn	
Saap./Anl.	27. 12. 2010

Lausuntopyyntö 2010 - 1849 / 681, 11.10.2010

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEeseen KIERRÄTYSpäIVISTÄ

Helsingin kaupunki on pyytänyt Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymältä kirjallista lausuntoa Kimmo Helistön ja 13 muun valtuutetun tekemästä aloitteesta, joka koskee kierrätyspäivän järjestämistä.

HSY:n hallitus on 17.12.2010 (§ 175) päättänyt antaa Helsingin kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Tällä hetkellä seudulla on tarjolla useita eri palveluita kierrätyskelpoisten tavaroiden eteenpäin toimittamiseksi. Näistä HSY tarjoaa mahdollisuuden tuoda käyttökelpoiset tavarat Kivikon ja Konalan Sortti -asemille, joissa on ns. kierrätyskontti käyttökelpoisille tavaroille. Kontin tavarat toimitetaan edelleen Pääkaupunkiseudun kierrätyskeskus Oy:lle. Sortti-asemilla on myös edullisesti vuokrattavia peräkärryjä tavaroiden kuljettamiseen. Lisäksi HSY:n palvelu Noutosortti noutaa maksua vastaan kotoa jäte-esineitä, joista käyttökelpoiset voidaan myös ohjata em. kierrätyskontteihin. HSY on tehostamassa kierrätyskonttien käyttöä mm. henkilökunnan opastusta lisäämällä.

HSY tarjoaa myös tuottajayhteisöjen kanssa keväisin kiertävien autojen palveluita maksutta kotitalouksille. Tätä kautta metallit sekä sähkö- ja elektroniikkajätettä lähtevät eteenpäin uudelleenkäyttöön ja materiaalihyödynnykseen. Autolla on 286 pysähdyspaikkaa ympäri HSY:n toimialuetta.

Pääkaupunkiseudun Kierrätyskeskuksella on toimipisteidensä vastaanoton lisäksi maksuttomat Hyvä kiertää -autot käyttökelpoisille vaatteille ja pientavaroille sekä maksuton nouto huonekaluille ja elektroniikalle. Seudulla toimii myös hyväntekeväisyyteen varoja kerääviä kirpputoreja, joihin otetaan vastaan lahjoituksena käyttökelpoisia tavaroita.

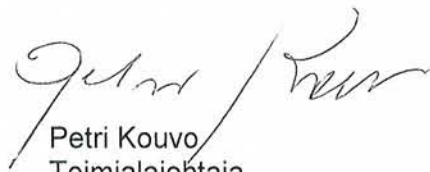
HSY katsoo, että nykyinen käytetty, käyttökelpoisen tavarahan hyödyntämisen palveluvalikoima on alueella korkeatasoinen ja että kierrätystavaroiden keräys valvomattomasti yleisillä paikoilla ilman keräysvälinettä ei ole suositeltavaa. On vaarana, että keräyspaikat ajan kuluessa muodostuvat yleisiksi jättepisteiksi ja niihin tuodaan tavaroita muulloinkin kuin kampanjapäivinä. Keski-Euroopan kokemusten perusteella vastaavien tapahtumien resursointi on tämän takia myös kallista lajittelu- ja siivoustöineen.

21.12.2010

1615/00/01/013/2010

HSY tehostaa tiedotusta nykyisistä kierrätysmahdollisuuksista yhteistyössä Pääkaupunkiseudun Kierrätyskeskuksen kanssa. Jäteneuvontaa voidaan suunnitella myös osana World Design Capital vuoden tapahtumaa.

HSY Helsingin seudun ympäristöpalvelut -kuntayhtymä

Petri Kouvo
Toimialajohtaja
Jätehuolto

LIITE

Lausuntopyyntö ja aloite

TIEDOKSI

HSY:n kirjaamo

1.3.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010-1849

ALOITE KIERRÄTYSPÄIVIEN JÄRJESTÄMISESTÄ

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO	
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
04. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-1849
Tehtäväluokka	681
Uppgiftsklass	

Talous- ja suunnittelukeskus katsoo, että tällä hetkellä pääkaupunkiseudulla aloitteessa mainittujen tavaroiden (mm. käyttökuntoiset huonekalut ja kodinkoneet) kierrättäminen on asukkaille ilmaista ja vaivatonta. Pääkaupunkiseudulla toimii tällä hetkellä yksityisiä toimijoita (mm. Pääkaupunkiseudun Kierrätyskeskus), jotka ottavat vastaan veitotukset käyttökuntoisia tavaroita. Kyseiset yksityiset toimijat myös hakevat pääkaupunkiseudulla maksutta kotoa mm. aloitteessa mainittuja käyttökuntoisia huonekaluja ja kodinkoneita. Lisäksi Helsingin kaupungin ylläpitämä rakennustarvikkeiden kierrätyskeskus Oulunkylässä vastaanottaa uusia ja käytettyjä rakennusmateriaaleja, laitteita ja koneita.

Tilanteessa, jossa yksityiset toimijat tämän tyyppisessä asiassa tuottavat markkinaehtoisesti palveluja asukkaille, saattaisi julkisen toimijan mukaantulo kyseisille markkinoille vaikeuttaa yksityisten toimijoiden toimintamahdollisuuksia. Näin ollen tämän tyyppisessä toiminnassa julkisen toimija ei ole syytä laajentaa toimintaansa sellaisille alueille, joissa yksityiset markkinat toimivat asukkaan kannalta ilmaisella sekä vaiattomalla tavalla.

Kyseisen kaltaista palvelua on myös vaikea mieltää sellaiseksi peruspalveluksi, jota julkisen toimijan voitaisiin edellyttää tuottavan.

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa myös, että jos julkinen toimija alkaisi järjestää mm. aloitteessa mainittuja kierrätyspäiviä, niin koituisi tästä kuluja. Nämä kulut olisi rahoitettava verovarosta. Jos taas tästä asukkaille tarjottavasta kierrätyspalvelusta perittäisiin maksu, ei tälle julkisesti tarjottavalle palvelulle syntyisi todennäköisesti riittävää asiakaskuntaa, koska vastaavaa palvelua olisi tarjolla asukkaille ilmaiseksi.

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Ari Hietamäki
erityissuunnittelija

30.11.2010

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR

Saapunut/Inkommit

08. 03. 2011

631 §

LAUSUNTO JUHA HAKOLAN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA
KOSKEE SUUTARILAN OMAKOTIALUEEN SORATEIDEN PÄÄLLYS-
TÄMISTÄ

Tehtäväluokka
Uppgiftsklass

HKR 2010-1806, Halke 2010-1935/651 26.10.2010
Esityslistan asia Ko/5

Yleisten töiden lautakunta päätti antaa seuraavan lausunnon:

Helsingin katuverkkoon sisältyy edelleen huomattava joukko nk. rakentamattomia sorakatuja. Ne ovat pääosin perua vuoden 1946 alueliitok-sista. Nämä kadut olivat pitkään yksityisten tiehoitokuntien ylläpitämiä teitä, kunnes kaupunki otti ne hoitoonsa 1980-luvulla.

Rakennusvirasto inventoi kesällä 2007 kaupungin alueella olevat rakentamattomat sorakadut, jotka on otettu kaupungin ylläpidettäväksi. Inventoinnin tuloksena todettiin näitä katuja olevan yhteensä 262 ja niiden kokonaispituudeksi saatiin noin 46,5 km. Kokonaiskustannukset näiden katujen rakentamisesta kestopäällysteisiksi kaduiksi arvioitiin vuoden 2007 hintatasolla yhteensä noin 41 milj. euron (alv 0 %) suuruisiksi. Valtaosa, noin 73 %, rakentamattomista sorakaduista on koillisen suurpiirin alueella.

Sorakatuja rakentamiseen vuonna 2010 on varattu yhteensä noin 1,7 milj. euroa. Rakentaminen kohdistuu suurimmaksi osaksi koillisen suurpiirin alueelle. Ohjelmaan sisältyy koilliselta alueelta Ruotutorpan-tie ja -kuja, Tapperinkuja, Sateenkaarentie, Mielikintie, Terrintie ja -kuja sekä Pensastie ja -kuja. Kaikki kohteet eivät ole tänä vuonna alkavia, vaan osassa on kysymys töiden loppuun saattamisesta. Lisäksi viimeistellään joitakin edellisiltä vuosilta kesken jääneitä katuja, lähinnä Suutarilassa ja Puistolassa.

Suutarilan pohjoisosan pientaloalueen kadut ovat kaupungin hoidossa olevia sorapintaisia asuntokatuja, joista Sateenkaarentielle, Kointäh-dentielle ja Pohjantähdentielle on myös asuntoalueen sisäistä läpikul-kuliikennettä. Alueen katuja on rakennettu valmiiksi lähinnä laajempiin asuntotuotantohankkeisiin liittyen. Tällaisia katuja ovat Revontulentie, Pohjantähdentien eteläpää, Sateenkaarentien itäpää, Penttiläntie ja viimeisimpänä ns. Riddarsbyn pientaloalueen kadut.

Alueen asemakaava on hyväksytty vuonna 1980 ja vesihuolto alueelle on toteutettu 1980-luvun alkupuolella. Alueella on ollut runsaasti täy-

30.11.2010

dennysrakentamista ja kadun varren tonttien rakentaminen on pääosin toteutunut voimassa olevan asemakaavan mukaisesti.

Vuosina 2009 -10 Suutarilan pientaloalueen rakentamattomista kaduista on laadittu katu- ja rakennussuunnitelmat. Katusuunnitelmat on hyväksytty yleisten töiden lautakunnassa 30.3.2010 ja rakentamissuunnitelmat ovat valmistuneet kesän ja syksyn 2010 aikana. Pientaloalueen katujen yhteenlasketut rakentamiskustannukset ovat noin 2 300 000 euroa. Katusuunnitelmien käsittelyn yhteydessä katujen valmiiksi rakentamisen aikatauluksi asetettiin vuodet 2010–13.

Alueen katujen rakentaminen on käynnistynyt marraskuussa 2010 Saateenkaarentien välin Penttiläntie - Pohjantähdentie rakentamisella. Seuraavina kohteina on liikenteellisin perustein suunniteltu rakennettavaksi Kointähdentie ja Pohjantähdentie. Vuoden 2011 talousarvion käsittelyn yhteydessä on yleisten töiden lautakunnan talousarvioesityksestä karsittu koillisen alueen katujen investointirahaa 1,0 miljoonaa euroa vuosittain. Karsinta on kohdistettu katuihin, joiden rakentaminen ei ole välttämätöntä kaupungin asunto- ja työpaikkarakentamisen tavoitteiden saavuttamiseksi. Vastaavasti kaupungin talousarviossa vuodelle 2011 todetaankin: "rakentamattomien sorakatujen toteutuksesta asemakaavan mukaisiksi kaduiksi joudutaan kuitenkin tinkimään." Tämän rahoituspäätöksen vuoksi arvio edellä mainittujen Suutarilan katujen rakentamiselle on vuodesta 2010 alkaen noin 5–7 vuotta. Lopullinen rakentamisajankohta määräytyy vuosittaisista määrärahoista ja rakentamisohjelmasta päätettäessä.

Katujen ylläpitovastuu on kaupungilla. Siihen kuuluva rakenteellinen kunnossapito sisältää pinnan reikiintymisen korjausta, sivuojen perkaamista ja vastaavia hoidollisia toimenpiteitä tyydyttävän liikennekelpoisuuden varmistamiseksi.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle ja katu- ja puisto-osastolle

Lisätiedot:

Miettinen Markku, projektinjohtaja, puhelin 310 38549

Pöytäkirja on pidetty nähtävänä 9.12.2010

Antti Rautiainen
pöytäkirjanpitäjä

Ryj/KNA

15.3.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
23. 03. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Khs 2010-1931</i>
Tehtäväluokka	<i>719</i>
Uppgiftsklass	

151 §

LAUSUNTO TUOMO VALOKAISEN YM. VALTUUSTOALOITE, JOKA
KOSKEE KAUPUNGIN JULKISTEN RAKENNUSTEN ULKOVALAIS-
TUS- JA SISÄTILOJEN LÄMMITYSKUSTANNUKSIA

HKR 2010-1805, Halke 2010-1931/719 26.10.2010
Esityslistan asia Rt/2

Yleisten töiden lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavaan lausunnon:

Helsingin kaupungilla on ollut säännöllinen kiinteistökohtainen sähkön-, lämmön- ja vedenkulutuksen vuosikulutusseuranta vuodesta 1980 alkaen.

1990-luvun alussa siirryttiin kuukausikulutusseurantaan. Internet-pohjainen, kiinteistökohtainen energiankulutusseuranta koko kaupunkikonsernin tasolla alkoi vuonna 2008.

Vuodesta 1993 alkaen Helsingin kaupungilla on ollut lukuisia energiatehokkuuden parantamiseen sekä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tähtääviä sopimuksia ja ohjelmia.

Näistä tärkeimmät ovat tällä hetkellä:

- Energiatehokkuussopimus (KETS) työ- ja elinkeinoministeriön kanssa (4.12.2007), jossa päätavoite on 9 % kiinteä energiansäästö vuoden 2005 kulutuksesta laskettuna vuoden 2016 loppuun mennessä. (Kattavuus kaupunkikonsernin oma energiankulutus)
- Kaupunginjohtajien energia- ja ilmastopopimus (Covenant of Mayors) (7.1.2009/10.2.2009), jonka mukaan kaupungin tulee pienentää CO₂-päästöjä vähintään 20 % vuoteen 2020 men-

15.3.2011

nessä. Vertailuvuotena on 1990. (Kattavuus lähes kaikki CO₂-päästöt kaupunkialueella)

KETS-sopimuksen pohjalta on laadittu toimintasuunnitelma, jonka Helsingin kaupunginhallitus on hyväksynyt kokouksessaan 15.6.2009. Toimintasuunnitelman yhteydessä hyväksyttiin myös erillinen ATK-laitteita koskeva, Talous- ja suunnittelukeskuksen tietotekniikkaosaston laatima kuvaus (päiväty 15.4.2009): "Energiaa säästävät toimenpiteet työasemissa".

Covenant of Mayors-sopimuksen pohjalta on laadittu kestävän energian käytön toimenpideohjelma (SEAP = Sustainable Energy Action Plan), joka on hyväksytty energiansäästöneuvottelukunnan kokouksessa 1.12.2010 ja jätetty Covenant of Mayors Officeen (COMO) tarkistettavaksi 31.12.2010.

Sekä KETS- että SEAP-suunnitelmat sisältävät energiatehokkuuden parantamiseen sekä kasvihuonekaasupäästöjen vähentämiseen tähtäviä toimenpiteitä, joiden käytännön toteuttaminen on monelta osin aloitettu tai toimeenpantu. Kiinteistöjen säännöllinen Internet-pohjainen energiankulutusseuranta on kiinteä osa sopimusten käytännön toteuttamista, kuten myös ulkovalaistuksen sähkönkulutuksen seuranta ja ATK-laitteiden virrankulutuksen minimointi.

KETS energiatehokkuussopimuksen ja Covenant of Mayors-sopimuksen toteuttamisen valvonta, ohjaus, kehittäminen ja raportointi on annettu tehtäväksi kaupunginhallituksen asettamalle energiansäästöneuvottelukunnalle (ESNK).

ESNK raportoi toiminnastaan vuosittain Helsingin kaupunginhallitukselle. Tehdyistä toimenpiteistä ja kaupungin energiankäytöstä kerrotaan vuosijulkaisussa "Energiansäästöneuvottelukunnan toimintakertomus ja tietoja Helsingin kaupungin energiankäytöstä (ko. vuonna)". Ko. julkaisussa on raportoitu myös vuosittaiset KETS- ja Covenant of Mayors -sopimusten toteuttamiseksi tehdyt toimenpiteet.

Vuoden 2011 talousarvioehdotuksen raami ja talousarvio- sekä talous-suunnitelmaehdotuksen 2011 – 2013 laatimisoheissa (Khs 29.3.2010) on todettu, että "strategiaohjelman mukaisesti hallintokunnille tulee laatia sitovat energiansäästötavoitteet".

Energiansäästöneuvottelukunnan johdolla kaikki hallintokunnat laativat toimintasuunnitelman 2 % vuotuisen energiansäästön aikaansaamiseksi. Pääosa on valmiina ja viimeisetkin valmistunevat kesään mennessä.

15.3.2011

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle, hallinto-osastolle, HKR-Rakennuttajalle ja katu- ja puisto-osastolle.

Lisätiedot:

Tikka Olavi, tulosryhmän johtaja, puhelin 310 38805

Pöytäkirja on pidetty nähtävänä 23.3.2011

Antti Rautiainen
pöytäkirjanpitäjä

Ryj/KNA

16.12.2010

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010-1931/719
Stn dnr	
Saap./Anl.	31. 12. 2010

876 §

LAUSUNTO VALTUUTETTU TUOMO VALOKAISEN JA KAHDENKYM-
MENEN NELJÄN VALTUUTETUN ALOITTEESTA ENERGIAN SÄÄS-
TÄMISEKSI

Kv 2010-1901, Khs 2010-1931
Esityslistan asia Tila/25

Lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon.

Lautakunta toteaa, että kiinteistöviraston tilakeskuksessa on tiedostettu energian säästön tarkeys. Tilakeskuksessa on tehty mm. kiinteistön yläpidon energiansäästösuunnitelma yhteistyössä Palmian kanssa vuodelle 2011 ja käynnistetty tehostettu energiansäästöprojekti (ns. Ekoteko -projekti) lokakuussa 2010. Lisäksi energiansäästö on pääosassa mm. tilakeskuksen vuonna 2009 laaditussa ympäristöohjelmassa.

Energiansäästötyössä kiinnitetään erityistä huomiota tilojen oikeaan lämpötilaan sekä energian säästön kannalta että hyvän sisäilman aikaan saamiseksi. Energiansäästösuunnitelmassa on korostettu, että tilojen oikea sisäilman lämpötila oleskeluvyöhykkeellä on + 21 Celsius-astetta. Tähän pyritään kiinteistöhoitotyössä tehostetulla lämpötilojen seurannalla ja sen perusteella tehtävällä lämmitys- ja ilmanvaihtolaitteistojen säätötyöllä.

Julkisten rakennusten ulkovalaistus on tärkeää sekä turvallisuussyistä että ilkvallan ennaltaehkäisyn kannalta. Ulkovalaistuksen käyttö tarpeenmukaisesti on siksi perusteltua. Myös ulkovalaistuksessa pyritään kuitenkin energian säästöön. Valaistuksen osalta tarpeenmukaista käyttöä ohjataan varmistamalla hämäräkytkimien ja aikaohjausten toiminta. Lisäksi ulkovalaistuksen osalta selvitetään parhaillaan uusien energiatehokkaampien valaisimien käyttöä, kun ulkovalaistuksessa yleisesti käytetyt elohopeapurkauslamput poistuvat markkinoilta.

Talous- ja suunnittelukeskuksen tietotekniikkaosasto on määritellyt, että työasemien (tietokoneiden) tulee olla jatkuvasti päällä, jotta niihin voidaan tehdä ohjelmapäivityksiä virka-ajan ulkopuolella. Työasemat

16.12.2010

kuitenkin ohjataan virransäästöohjelmilla virransäästötilaan energian säästämiseksi. Lisäksi henkilöstöä on ohjeistettu sulkemaan näyttöpäätte aina, kun poistuu työhuoneesta pidemmäksi ajaksi.

Kiinteistöviraston tilakeskuksen energiansäästötyötä ohjaavat mm. kaupunginvaltuuston tekemä kuntien energiatehokkuussopimus ja energiapoliittiset linjaukset. Suuri olemassa oleva, lähtökohdiltaan varsin energiatehoton kiinteistökanta asettaa varsin suuret haasteet energiansäästötavoitteisiin pääsemiseksi. Tämä edellyttää jatkuvaa merkittävää työpanosta energiansäästötyöhön ja innovatiivisiakin ratkaisuja kaupungin kiinteistöjen ylläpidossa.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Hildén Sari, kiinteistöpäällikkö, puhelin 310 40315

Pöytäkirja pidetään nähtävänä 31.12.2010

Teuvo Sarin
apulaisosastopäällikkö

LIITE

Aloite 20.10.2010

27.1.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO	
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
07. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2104
Tehtäväluokka	647
Uppgiftsklass	

13 §
LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA KOSKIEN MUNKKINIEMEN
PUISTOTIELLE JÄRJESTETTÄVÄÄ POLKUPYÖRIEN PAIKOITUSTA

HKL 2010-201, Khs 2010-2104/647, 10.11.2010
Esityslistan asia Raj/4

Johtokunta päätti antaa valtuustoaloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

HKR:n katu- ja puisto-osasto on teettänyt Munkkiniemen puistotielle katusuunnitelman välillä Laajasalontie – Huopalahdentie. Suunnitelman mukaan Laajalahden aukiolle rakennetaan kaksi pyörätelinettä raitiovaunupysäkkien tuntumaan. Rakennusviraston investointisuunnitelmassa Munkkiniemen puistotien peruskorjaustyöt on suunniteltu toteutettavaksi kesällä 2011.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle

Lisätiedot:
From Anna-Maija, projektipäällikkö, puhelin 310 64745

Pöytäkirja on pidetty nähtävänä 4.2.2011 lähtien HKL:n kirjaamossa ja asianosaista koskeva päätös on annettu postin kuljettavaksi seuraavana työpäivänä pöytäkirjan nähtävänäpitämisestä.

Rain Mutka
pöytäkirjanpitäjä

25.1.2011

Kyl 1 KM4
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
02. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2104/
Tehtäväluokka	647
Uppgiftsklass	L2

39 §
LAUSUNTO PIA PAKARISEN VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA
KOSKEE POLKUPYÖRIEN PAIKOITUSTA MUNKKINIEMEN PUISTO-
TIELLE

HKR 2010-1941, Halke 2010-2104/647 22.11.2010
Esityslistan asia Ko/9

Yleisten töiden lautakunta päätti antaa Pia Pakarisen valtuustoaloit-
teesta kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Rakennusvirasto on laatinut katusuunnitelman Munkkiniemen puisto-
tien perusparannuksesta. Katusuunnitelman lähtökohtana on kadun lii-
kenneturvallisuuden parantaminen kaupunkisuunnittelulautakunnan
päättämien periaatteiden pohjalta ja toisaalta katu ympäristön kohenta-
minen asukkaiden esittämien näkökohtien pohjalta. Tavoitteita ovat ke-
vyen liikenteen ja ajoneuvoliikenteen risteyskohtien turvallisuuden pa-
rantaminen, turvallisuuden tunnetta luovan valaistuksen lisääminen se-
kä Munkkiniemen alueen sisääntuloväylän ilmeen kohentaminen.
Suunnitelma sisältää aloitteessa tarkoitettujen polkupyöräpaikkojen jär-
jestämisen uudelleen ja tarvittavat polkupyörätelineet. Yleisten töiden
lautakunta on hyväksynyt katusuunnitelman 20.4.2010, § 236.

Lautakunnan päätöksestä on valitettu Helsingin hallinto-oikeuteen, joka
jätti valituksen tutkimatta 28.10.2010. Päätöksestä on haettu valitusoi-
keutta Korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jossa asian käsittely on kesken.

Katu- ja puisto-osasto esittää Munkkiniemen puistotien peruskorjauk-
seen määrärahan varaamista seuraavaan katujen peruskorjauksen ta-
lousarvioehdotukseen.

25.1.2011

Laajalahdenaukiolla sijaitsevat polkupyöräpaikat voidaan toteuttaa, kun valitusprosessi on loppuun käsitelty ja peruskorjaukseen tarvittava määräraha on myönnetty, kuitenkin aikaisintaan vuonna 2012.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle ja katu- ja puisto-osastolle.

Lisätiedot:

Ahonen Jarmo, projektinjohtaja, puhelin 310 38624

Pöytäkirja on pidetty nähtävänä 2.2.2011

Antti Rautiainen
pöytäkirjanpitäjä

1.3.2011

Ruikka

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
10. 03. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Khs 2010-2296</i>
Tehtäväluokka	<i>624</i>
Uppgiftsklass	

116 §

LAUSUNTO OLLI VALTOSEN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA
KOSKEE ESTEETTÖMÄN LIIKKUMISEN VARMISTAMISTA MYÖS
TALVIOLOSUHTEISSA

HKR 2010-2062, Halke 2010-2296/624 17.12.2010
Esityslistan asia Ko/4

Yleisten töiden lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Talvikauden 2010 - 2011 alku on ollut runsaasta lumesta johtuen erittäin haastava. Joukkoliikennekadut on pystytty pitämään kulkukelpoisina, mutta jalankulku asutokaduilla on ollut hankalaa runsaasta lumesta ja aurauksen viivästymisestä johtuen. Erityisesti asutokatujen jalkakäytävien ja kevyen liikenteen väylien talvihoito ei ole vastannut asetettuja toimenpide- eikä laatuvaatimuksia. Samoin kadunylityspaikkojen ja joukkoliikennekaistojen reuna-alueiden talvihoidossa on esiintynyt puutteita.

Talvihoidon laatuvaatimuksissa on jo kohtuullisesti otettu huomioon esteettömyys. Laatuvaatimuksissa ei ole käytännössä mahdollista pienentää sallittua lumipaksuutta, sillä jalkakäytävillä käytetään aurauksessa karhentavaa terää, jottei aurauksen jälkeä jää liukkaaksi. Karhennuksesta johtuen väylälle jää vähän lunta. Auraus on nopein ja kustannustehokkain tapa saada väylälle satanut lumi sivuun. Toimenpideaikojen kiristämällä voitaisiin saada liikkumismahdollisuuksia parannettua, mutta tämä tarkoittaa resurssien lisäämistä ja lisää kustannuksia talvihoitoon.

Pelkkä toimenpideaikojen kiristäminen ei kuitenkaan parantaisi palvelutasoa riittävästi. Nykyistä parempi esteettömyyden turvaaminen edellyttää voimakkaampaa varautumista ja nopeampaa reagointia lumitilanteissa. Varautuminen ei merkitsisi niinkään nykyistä vahvempaa varalaovalmiutta kuin koko talvikautta koskevia liikenne- ja pysäköintijärjestelyjä, joilla voidaan varmistaa tehokas lumenraivaus- ja poiskuljetus heti tilanteen vaatiessa.

1.3.2011

Kuluva talvikausi on myös osoittanut, että pelkkä lumenauraus ei riitä, vaan lumi pitää saada saman tien loppusijoituspaikkaansa joko lumen-vastaanottopaikoille tai katujen vierialueille. Auruksen ja poiskuljetuk-sen linkittäminen vaatii lumenraivauksen työmenetelmien ja -kaluston uudelleenarviointia ja kehittämistä.

Rakennusvirasto tulee laatimaan yhdessä talvikunnossapidon urakoitsi-joiden kanssa varautumissuunnitelman ankarien talviolosuhteiden hal-lintaan nykyistä paremmin. Suunnitelmassa ohjeistetaan keskeisimmät toimenpiteet ja menettelyt poikkeuksellisten talviolosuhteiden varalta, siten, että kaupungin toimintakyky voidaan ylläpitää.

Laatuvaatimusten paremmalla saavuttamisvarmuudella saadaan hel-posti parannuksia jalkakäytävien talvihoitoon. Tämä tarkoittaa nykyi- sessä urakointimenettelyssä valvonnan lisäämistä. Valvontaan ei ra- kennusvirastolla ole käytettävissä erillisiä määrärahoja. Parempaa val- vonta- ja sanktiointijärjestelyä ollaan ottamassa koeluonteiseen käyt- töön vuonna 2011. Täytyy huomata se, että valvonta- ja sanktiointijär- jestelyistä aiheutuu lisäkustannuksia ja siihen kohdistettujen määrära- hojen käytön tehokkuutta on selvitettävä. Vastaavan kustannuksen kohdistaminen lisäresurssina kenttätöyöhön ja sen johtamiseen voi mahdollisesti tuoda suuremman kokonaishyödyn nykyisessä menette- lyssä.

Talvikunnossapidon alueurakoiden valvonta- ja sanktiointimenettelyn tehostaminen on tilaajan kannalta resurssi- ja sopimuskysymys. Kanta- kaupungissa, missä kiinteistöillä on edelleen keskeinen tehtävä talvi- kunnossapidossa, valvonnan ja sanktioinnin tehokas järjestäminen on monimutkaisempi kysymys. Toimivan ratkaisun aikaansaaminen edel- lyttäisi nykyisen lainsäädännön tarkistamista.

Kaupunginjohtajan käynnistämässä kadunpidon kehittämisen työryh- mässä on huomioitu myös esteettömyyden tarpeita. Työryhmän jäsenet ovat olleet mukana aiemminkin esteettömyyden kehityshankkeissa ja näistä saatuja kokemuksia on huomioitu työryhmän toiminnassa. Työ- ryhmä on havainnut, että talviaikana lumesta aiheutuu merkittäviä hait- toja ja lisäkustannuksia eri tahoille ja liikkumiselle. Yhtenä esimerkkinä voidaan todeta joukkoliikenne, jonka palvelutaso laskee mitä heikoim- min kadut saadaan puhdistettua lumesta. Työryhmän työ on lausuntoa kirjoitettaessa vielä kesken. Työryhmä näkee, että on tarpeen tehdä muun muassa kokonaisvaltainen selvitys talvihoidon laadun yhteiskun- tataloudellisista vaikutuksista erilaisissa oloissa, jotta ymmärretään pa- remmin talvihoitoon kohdistettavien riittävien resurssien välillinen vaiku-

1.3.2011

tus yhteiskunnalle. Lisäksi työryhmä tulee ehdottamaan valvonnan lisä-
säämistä, mikä kohdistettaisiin ensisijaisesti joukkoliikenneväyliin ja jal-
kakäytäviin.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle ja katu- ja puisto-osastolle.

Lisätiedot:

Alatyyppö Ville, projektinjohtaja, puhelin 310 39943

Pöytäkirja on pidetty nähtävänä 9.3.2011

Anna-Leena Salo-Halinen
pöytäkirjanpitäjä

3.3.2011

M. K.
Kaupunginhallitus

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
16. 03. 2011	
Dnro/Dnr	KW 2011-142/
Tehtäväluokka	647
Uppgiftsklass	

93 §

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE VUOROPYSÄKÖINNIN KOKEILEMISTA HELSINGISSÄ

Kslk 2011-100

Esityslistan asia Lsp/3

Kaupunkisuunnittelulautakunta päätti antaa valtuustoaloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Vuoropysäköinnin kokeileminen sisältyy eri hallintokuntien välisen kadunpidon kehittämisryhmän esittämiin toimenpiteisiin. Rakennusvirasto ja kaupunkisuunnitteluvirasto selvittävät vuoropysäköinnin hyödyntämistä yhtenä keinona helpottaa katujen talvikunnossapitoa.

Tieliikenneasetuksen mukaiset, vuoropysäköintiä osoittavat liikenne-merkit kieltävät pysäköinnin aina joko parillisina tai parittomina päivämäärinä kello 8:sta seuraavan vuorokauden kello 8:aan kaikkina viikonpäivinä, ellei lisäkilvellä muuta voimassaoloaikaa osoiteta. Pysäköityjä autoja on siis joko käytettävä päivittäin tai vähintään siirrettävä kadun puolelta toiselle. Vuoropysäköinti soveltuu myös liikennemerkkiteknisesti huonosti nykyiseen asukaspysäköintijärjestelmään. Vuoropysäköintijärjestely vähentää voimassaoloaikanaan pysäköintipaikkojen määrän puoleen niillä kaduilla, joilla sitä ennen on saanut pysäköidä kadun molemmilla puolilla. Vuoropysäköinti on varsin jäykkä ja autoilijoiden kannalta vaikeasti mielletävä menettely esimerkiksi pysyvästi asetettuihin viikko- tai kuukausiivouksen mahdollistaviin siirtokehotus- tauluihin verrattuna. Tämä rajoittanee vuoropysäköinnin hyödyntämistä talviaikaisissa pysäköintijärjestelyissä.

Pöytäkirjanote ja lausuntopyyntöasiakirjat kaupunginhallitukselle

Lisätiedot:

Silfverberg Leena, toimistopäällikkö, puhelin 310 37091

3.3.2011

Pöytäkirja on pidetty nähtävillä 15.3.2011 Helsingin kaupungin kirjaimossa, Pohjoisesplanadi 11-13, ja asianosaista koskeva päätös on lähetetty seuraavana työpäivänä pöytäkirjan nähtävänäpitämisestä.

Miia-Riina Holappa
pöytäkirjanpitäjä

1.3.2011

Kytkö
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
10. 03. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Khs 2011-142</i>
Tehtäväluokka	<i>647</i>
Uppgiftsklass	<i>4</i>

118 §
LAUSUNTO SANNA VESIKANSAN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA,
JOKA KOSKEE VUOROPYSÄKÖINTIKOKEILUA HELSINGISSÄ

HKR 2011-244, Halke 2011-142/647 31.1.2011
Esityslistan asia Ko/6

Yleisten töiden lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Kaikki keinot pysäköinnin vähentämiseksi etenkin talvikunnossapitotyön edestä on tarpeellista kokeilla. Vuoropysäköintikokeilu on tarpeellista tehdä. Kokeilu tulisi tehdä yhteistyössä kaupunkisuunnitteluviraston, rakennusviraston ja Staran kesken. Kokeilujen tulosten perusteella on tarkoituksenmukaista määrittää kaikkien kannalta tehokkaimmat talviaikaiset menettelyt eri alueille Helsingissä.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle ja katu- ja puisto-osastolle.

Lisätiedot:
Alatyyppö Ville, projektinjohtaja, puhelin 310 39943

Pöytäkirja on pidetty nähtävänä 9.3.2011

Anna-Leena Salo-Halinen
pöytäkirjanpitäjä

15.3.2011

Ryö/KMA

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
23. 03. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Khs 2011-137</i>
Tehtäväluokka	<i>647</i>
Uppgiftsklass	

162 §

1.3.2011 ja 8.3.2011 pöydälle pantu asia

LAUSUNTO MAIJA ANTTILAN YM VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA
KOSKEE LUMIEN VARAUTUMISTA JATKOSSA

HKR 2011-247, Halke Khs 2011-137/647 31.1.2011
Esityslistan asia Ko/9

Yleisten töiden lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan
lausunnon:

Talvi ja talvihoito yleisesti

Lautakunta toteaa, että talvikausi 2010 - 2011 on ollut runsaasta lumesta johtuen erittäin haastava. Joukkoliikennekadut on pystytty pitämään kulkukelpoisina, mutta jalankulku asutokaduilla on ollut hankalaa runsaasta lumesta ja aurauksen viivästymisestä johtuen. Lunta on kuljetettu katualueilta pois enemmän kuin edellisenä talvikautena. Eri-tyinen ongelma oli kantakaupungissa, jossa tontinomistajat eivät hoitaneet velvoitteitaan lumen poiskuljettamisessa. Osittain tästä syystä rakennus- ja ympäristötoimen apulaiskaupunginjohtaja käynnisti 13.12.2010 tehostetun lumenpoistoprosessin, jossa aurausta hankaloittavat kadunvarteen pysäköidyt ajoneuvot siirrettiin, katu aurattiin ja kaupunki kuljetti pois tontinomistajan vastuulle kuuluneen lumen samalla kertaa. Prosessi oli käynnistettävä, koska tontinomistajat eivät kuljettaneet lunta pois ja pysäköinti siirtyi yhä lähemmäksi raitiovaunukaistaa. Joulukuussa 2010 raitiovaunuliikenne estyi yli 150 kertaa väärin pysäköidyn ajoneuvon vuoksi. Tällä prosessilla saatiin myös jalkakäytävien talvihoitotöitä helpotettua.

Talveen varautumisen budjetointi ja resurssit

Vuonna 2010 talvihoitoon oli budjetoitu 21,1 miljoonaa euroa. Talvien hankaluuksista johtuen talvihoidon kustannukset olivat noin 30 miljoonaa euroa. Rakennusviraston on hoidettava talven hankaluuksista riippumatta laissa katujen ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta esitetyt velvoitteet hoitaa sille kuuluvat väylät liikennettä

15.3.2011

tydyttävästi. Kuluvana talvena resurssimäärää lisättiin noin 20 %. Siltikään laatuvaatimuksiin ei kaikkialla päästy. Uudet alueet ovat kalliimpia hoitaa ja ne vaativat usein enemmän resursseja kuin sellaiset alueet, joissa talvihoidon tarpeet on huomioitu.

Rakennusvirasto esitti talousarvioehdotuksessaan talvihoidon parempaan varautumiseen 5 miljoonan euron varausta, jota olisi käytetty, jos vuoden 2011 talvikaudet olisivat olleet hankalia hoitaa. Lisäksi esitettiin talvipyöräilyn olosuhteiden parantamiseen lisärahaa. Talvihoitoon määrärahaa saatiin suurin piirtein sama summa kuin oli edellisenä vuonna. Koska kustannustaso on noussut vuonna 2011 edelliseen vuoteen nähden, tarkoittaa tämä suoraan resurssien pienentämistä ja siten laatutason heikkenemistä.

Laatuvaatimusten paremmalla saavuttamisvarmuudella saadaan helposti parannuksia talvihoitoon. Tämä tarkoittaa nykyisessä urakointimenettelyssä valvonnan lisäämistä. Valvontaan ei rakennusvirastolla ole käytettävissä erillisiä määrärahoja. Parempaa valvonta- ja sanktiointijärjestelyä ollaan ottamassa koeluonteiseen käyttöön vuonna 2011. Täytyy huomata se, että valvonta- ja sanktiointijärjestelyistä aiheutuu lisäkustannuksia ja siihen kohdistettujen määrärahojen käytön tehokkuutta on selvitettävä. Vastaavan kustannuksen kohdistaminen lisäresurssina kenttätöihin ja sen johtamiseen voi mahdollisesti tuoda suuremman kokonaishyödyn nykyisessä menettelyssä.

Rakennusvirasto tulee tekemään yhteistyössä kadulla toimivien muiden tahojen kanssa talven varautumissuunnitelman ennen seuraavaa talvikautta.

Kadunvarsi- ja asukaspysäköinti

Pysäköinnin ja sen kieltämisen suunnittelusta ja käytännöstä vastaa kaupungissa kaupunkisuunnitteluvirasto. Kadunvarsipysäköinti on ongelmallinen talvihoidolle, varsinkin kantakaupungissa, missä on kadunvarressa asukaspysäköintiä, jolla ei ole aikarajoituksia. Kadunvarsi- ja pysäköintijärjestelyitä tullaan kehittämään rakennusviraston ja kaupunkisuunnitteluviraston yhteistyössä. Tällä hetkellä rakennusvirasto on asettanut kokeiluluonteisesti pitkäaikaisia siirtokehotuskylttejä pahimpiin raitiovaunuliikennettä häiritseviin paikkoihin. Tämä siirtää pysäköitävät autot rasittamaan muiden katujen pysäköintipaikkoja. Pysäköintipaikkojen riittävyys on yleinen ongelma kantakaupungissa. Pysäköityjen ajoneuvojen määrää katujen varsilla pitäisi pitkällä tähtäimellä vähentää.

15.3.2011

Pysäköintiyrityksistä EuroPark Oy tarjoaa kolmessa pysäköintilaitoksessaan asukaspysäköintitunnuksella ilmaista yöpysäköintiä. Kun yöaikaan pysäköityjä ajoneuvoja on vähemmän katujen varsilla, nopeutuvat talvihoitotyöt. Toisaalta yöllä tehtävästä työstä aiheutuu häiritsevää melua, joten töitä pitää tehdä melu huomioiden. Jatkossa yhteistyötä kaupungin ja pysäköintiyritysten kanssa on lisättävä.

Kadunpidon kehittäminen

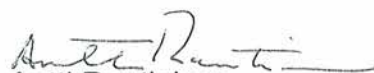
Kaupunginjohtajan käynnistämässä kadunpidon kehittämisen työryhmässä on huomioitu tarpeita eri tahojen kannalta. Talviaikana lumesta aiheutuu merkittäviä haittoja ja lisäkustannuksia eri tahoille ja liikkukselle. Yhtenä esimerkkinä voidaan todeta joukkoliikenne, jonka palvelutaso laskee mitä heikommin kadut saadaan puhdistettua lumesta. Työryhmä tulee esittämään muun muassa ratkaisuehdotusta kantakaupungin vastuujakoon ja menettelyä laadun valvontaan sekä sanktiointiin. Lisäksi työryhmä tulee ehdottamaan tehtäväksi kokonaisvaltaista selvitystä talvihoidon laadun yhteiskuntataloudellisista vaikutuksista erilaisissa oloissa, jotta ymmärretään paremmin talvihoitoon kohdistettavien riittävien resurssien välillinen vaikutus yhteiskunnalle.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle ja katu- ja puisto-osastolle.

Lisätiedot:

Alatyyppö Ville, projektinjohtaja, puhelin 310 39943

Pöytäkirja on pidetty nähtävänä 23.3.2011

Antti Rautiainen
pöytäkirjanpitäjä

Ryj/KHA

15.3.2011

Kaupunginhallitus
Hallintokeskus
Kirjaamo
PL 1
00099 Helsingin kaupunki

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
21. 03. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Khs 2011-137</i>
Tehtäväluokka Uppgiftsklass	<i>647</i>

§ 84

Rakennuslautakunnan kokouksessa 1.3.2011 uudelleen valmisteltavaksi palautettu asia:
LAUSUNNON ANTAMINEN KAUPUNGINHALLITUKSELLE MAIJA ANTTILAN YM.
VALTUUSTOALOITTEESTA "LUMEEEN VARAUTUMINEN JATKOSSA"

Lausuntopyyntö 2011 – 137 / 647, 4.2.2011
Rakennusvalvontavirasto 99-5-11-LAU

PÄÄTÖS

Rakennuslautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon.

Valtuustoaloitteessa katsotaan, että Helsingin katujen kunnossapito on kuluvana talvena ollut heikkoa ja että kaupunginhallituksen tulisi laatia hallintokunnille selvät ohjeet ja käydä neuvottelut taloyhtiöiden, poliisin ja pelastuslaitoksen kanssa.

Aloitteessa tehdyt ehdotukset

Aloitteessa esitetään ohjeistamista viidessä kohdassa. Niistä rakennusvalvonnan alaan kuuluvia seikkoja on lähinnä esityksessä, että kiinteistöyhtiöiden vastuita selkiytetään ja että kaupunki tarpeen tullen hoitaa kunnossapitotyöt itse.

Rakennuslautakunta pitää kumpaakin näistä ehdotuksista kannatettavana.

Kunnossapidon vastuiden selkiyttäminen on tarpeellista. Kadun kunnossapito- ja puhtaanapitovastuut on määritelty laissa kadun ja eräiden yleisten alueiden kunnossa- ja puhtaanapidosta (kunnossapitolaki, 669/1978). Lakiin tehtiin vuonna 2005 merkittävä osauudistus (547/2005). Vastuu kunnossapidosta jakaantuu laissa varsin vaikeaselkoisella tavalla kadunvarren kiinteistöjen ja kaupungin viranomaisien välillä. Kaupungin vastuut vuorostaan jakautuvat rakennusviraston ja liikennelaitoksen välille. Liikuntavirasto huolehtii osaltaan ulkoiluteistä.

15.3.2011

Kunnalla on em. kunnossapitolain 8 §:n mukaan oikeus päätöksellään ottaa kokonaan tai osittain huolehtiakseen tontinomistajalle kuuluvista kunnossapitotehtävistä yhden tai useamman tontin osalta, kaikilla asemakaava-alueilla tai asemakaavan määrätyllä osalla. Tällainen päätös on tehty suurella osalla kaupungin aluetta, mutta erityisesti kantakaupunki on päätöksen ulkopuolella Etu-Töölöä lukuun ottamatta.

Alueilla, joilla tällaista päätöstä ei ole tehty, vastuut ovat sekavat eikä kiinteistöjen isännöitsijöillä ja taloyhtiöiden hallituksilla kokemusten mukaan läheskään aina ole selvää kuvaa siitä, millainen vastuunjako on. Sekavuutta lisää vielä, että lumenpoiston osalta vastuut jakautuvat eri tavalla kuin muun kunnossa- ja puhtaanapidon vastuut.

Esimerkiksi rakennusviraston kotisivulla on vastuiden jakautumista osoittava piirros. Sen osoittamasta vastuujaoista on kuitenkin lukuisia poikkeuksia, mm. alueilla, joilla kaupunki on päättänyt ottaa kunnossapitotehtävät huolehtiakseen.

Kysymys kunnossa- ja puhtaanapitovelvollisuuden valvonnasta on myös Helsingissä ratkaisematta. Kunnossapitolain 15 § säättää, että kunnan määräämä viranomainen (*kunnan valvontaviranomainen*) valvoo, että kadun ja yleisten alueiden kunnossapito- ja puhtaanapitovelvollisuus täytetään. Ennen kunnossapitolain vuoden 2005 osauudistusta rakennuslautakunta oli määrätty valvontaviranomaiseksi suoraan lain perusteella yhdessä poliisiviranomaisten kanssa.

Vuoden 2005 lain muutoksen tarkoittamaa määräystä kunnan valvontaviranomaisesta ei Helsingissä ole annettu millekään toimielimelle. Sen vuoksi varsinaista valvontavaltaa ei voi kunnossapitolain perusteella käyttää muu kuin kaupunginhallitus. Virastojen välillä on epävirallisesti sovittu, että rakennusvalvonta hoitaa käytännön valvontaa ilman varsinaista valtuutusta. Tämän vuoksi viraston on mahdollista antaa asiassa neuvontaa, käydä suullisesti opastamassa isännöitsijöitä ja huoltoyhtiöitä ja kehottaa heitä asialliseen toimintaan. Mihinkään pakkotoimiin virastolla tai rakennuslautakunnalla ei kuitenkaan ole mahdollisuus kunnossapitolain nojalla ryhtyä. Vaikka johtosääntömääräys annettaisiin, olisi rakennusvalvonnan käytössä vain välillinen hallintopakko uhkasakkomenettelyineen. Menettely on hidas eikä käytännössä tehokas talvikunnossapidon laiminlyönteihin.

Maankäyttö- ja rakennuslain 167 § 2 momentin mukainen julkisen ulkotilan valvonta on johtosääntömääräyksellä annettu

15.3.2011

rakennusvalvonnan tehtäväksi. On kysymyksenalaista, voitaisiinko säännöstä kevyen liikenteen väylien säilyttämisestä liikkumiselle esteettöminä ulottaa koskemaan talvikunnossapitoa.

Kadunpito ja sen kehittäminen

Aloitteessa esitettyä ajatusta siitä, tulisiko kaupungin tarpeen tullen hoitaa kunnossapitotyöt itse, on käsitelty kaupunginjohtajan 19.5.2010 asettaman työryhmän toimesta osana laajempaa kadunpidon kokonaisuutta.

Apulaiskaupunginjohtaja Pekka Saurin vetämän laajapohjaisen työryhmän määräaika on päättynyt helmikuun 2011 lopussa. Oletettavaa on, että työryhmän lukuisat ehdotukset lähetetään lähiaikoina hallintokuntiin lausuntoja varten.

Katujen talvikunnossapidossa on kahden lumikauden (talvet 2009 – 2010 ja 2010 – 2011) kokemusten perusteella ollut Helsingissä merkittäviä puutteita. Valtuustoaloite on ajankohtainen ja puuttuu tärkeään epäkohtaan.

Parannusehdotuksia

Saurin työryhmä ehdottaa raportissaan lukuisia kadunpidon parannusehdotuksia, joista osa koskee talvikunnossapitoa.

Raportissa esitetään muun muassa, että kantakaupungissa tontinomistajilta otetaan lumen poiskuljetus kaupungin tehtäväksi maksua vastaan. Sen sijaan muu katujen talvikunnossahoidon järjestely kantakaupungissa säilytettäisiin ennallaan siihen saakka, kunnes kokonaisvastuuhoidon siirtämisestä kiinteistöjen vastuulle on tehty tarkempi selvitys. Näitä ehdotuksia rakennuslautakunta pitää kannatettavina. Ne ovat myös Maija Anttilan ym. aloitteessa esitetyn suuntaisia.

Työryhmä oli myös selvittänyt sitä vaihtoehtoa, että katujen kunnossapidon valvontaviranomaiseksi päätettäisiin valita yleisten töiden lautakunta. Hallintokeskuksen antaman lausunnon perusteella on tästä vaihtoehdosta kuitenkin luovuttu. Sen sijaan esitetään, että rakennusvalvontaviraston resursseja valvoa kiinteistönomistajien vastuulla olevien veloitteiden hoitoa lisätään.

Valvonnan lisäämisen lisäksi tarvitaan kiinteistöille suunnatun tiedotuksen tehostamista. Lain mukaan määräytyvän vastuun sekavuus aiheuttaa jatkuvaa epä tietoisuutta siitä, mikä osuus mistäkin

15.3.2011

kadusta kuuluu milloin kaupungin ja milloin yksityisen kiinteistön hoitovastuun piiriin. Kaupungin verkkosivuille tarvitaan yksityiskohtaista, tarvittaessa katu kadulta etenevää tietoa vastuun rajoista. Sosiaalisen median hyödyntäminen tiedottamisessa tulee ottaa työn alle.

Harkinnanarvoista olisi, että kunnallisen pysäköinninvalvonnan tehtäväkenttää laajennettaisiin katujen kunnossapidon valvontaan. Pysäköinnin valvojat voisivat vähintäänkin välittää tietoa havaitsemistaan puutteista sekä suoraan kiinteistöjen omistajille että viranomaisille.

Rakennusvalvonnan kokemusten perusteella ilman riittävien sanktioiden käytön mahdollisuutta ei kaikkia kiinteistöjen omistajia saada huolehtimaan kunnossapitovelvoitteistaan. Rakennuslautakunta esittää, että kaupunki kääntyisi Suomen kuntaliiton puoleen tarvittavien lainmuutosten aikaansaamiseksi. Mallia voi ottaa naapurimaista Norjasta ja Ruotsista.

Marjut Kaukko
pöytäkirjanpitäjä

3.3.2011

Kaupunginhallitus

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO	
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
16. 03. 2011	
Dnro/Dnr	1017 2011-137
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

92 §

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE RUNSAS-
LUMISIIN TALVIIN VARAUTUMISTA

Kslk 2011-98

Esityslistan asia Lsp/2

Kaupunkisuunnittelulautakunta päätti antaa valtuustoaloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Tiivistelmä

Runsaslumisen talven tuottamia ongelmia jalkakäytävien ja ajoväylien hoitoon on pohdittu kaupungin eri hallintokunnista ja yhteistyötahoista koostuvassa kadunpidon kehittämisryhmässä. Kadunvarsipysäköintiä, ajoneuvojen siirtoa ja lumien aurausta koskevia menettelyjä on tehostettu ja niitä kehitetään edelleen tulevia talvia varten. Kadunvarsipysäköinnin kysyntää tulisi pyrkiä vähentämään hinnoittelun avulla myös ympärivuotisesti.

Lausunto Kaupunginjohtaja Jussi Pajunen asetti 19.5.2010 työryhmän kehittämään ja koordinoimaan toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen hyvän ja kustannustehokkaan ympärivuotisen kadunpidon varmistamiseksi kaikissa olosuhteissa. Kaupunkisuunnitteluvirastosta työryhmässä on ollut sekä asemakaava- että liikennesuunnitteluosaston edustus. Työryhmä esittää talvihoidon varautumissuunnitelman tekemistä, kokonaisarviota kantakaupungin tontinomistajien velvoitteiden ottamisesta kaupungin hoitoon sekä laatuvaatimusten valvonnan ja sanktiomahdollisuuksien tehostamista.

Kadunvarsipysäköinnin osalta rakennusvirasto vastaa ja tekee päätökset siirtokehotustaulujen käytöstä sekä tilapäisistä pysäköintijärjestelyistä, joita tarvitaan esimerkiksi talvikunnossapidon mahdollistamiseksi. Kaupunkisuunnitteluviraston liikennesuunnitteluosasto puolestaan valmistelee ympärivuotiset ja säännöllisesti kausittain toistuvat pysäköintijärjestelyt.

3.3.2011

Kadunvarteen pysäköidyt ajoneuvot ovat ongelma etenkin talviaikaan, koska ne estävät lumen auraamisen ja poiskuljettamisen. Lumen li-sääntyessä kadunvarsipysäköinti siirtyy keskemmäksi ajorataa, mikä haittaa etenkin raitiovaunujen ja bussien etenemistä. Talviaikaisia pysäköintirajoituksia on tehostettava erityisesti raitiovaunureiteillä. Muilla kaduilla on ehkäistävä pitkäaikaista pysäköintiä, joka on talvikunnossa-pidon kannalta haitallisinta. Asukastunnuksella varustetun auton pitkä-aikainen pysäköintimahdollisuus esimerkiksi syksystä kevääseen on tavalla tai toisella poistettava.

Kadunpitöryöryhmän esittämä varautumissuunnitelman laatiminen on käynnissä, ja se sisältää seuraavia kadunvarsipysäköintiä koskevia toimenpiteitä:

- Kehitetään kunnossapitotyön siirtokehotuksia ja töiden en-nakoivaa tiedotustekniikkaa
- Käytetään tehokkaammin hyväksi talviaikaisia pysäköinti-rajoituksia, kuten toispuoleista kadunvarsipysäköintiä, vuo-ropysäköintiä sekä siirtokehotuksia
- Tehostetaan yhteistyötä kantakaupungin yksityisten pysä-köintilaitosten kanssa asukkaiden talviaikaisten pysäköin-tiongelmien helpottamiseksi
- Osoitetaan paikka talven yli tarvittavaan pitkäaikais-pysäköintiin
- Määritetään väliaikaisten pysäköintialueiden käytösäännöt

Kadunvarsipysäköinti on olennainen osa Helsingin noudattamaa pysä-köintipolitiikkaa. Tavoitteena on mahdollistaa auton omistaminen myös kantakaupungin asukkaille ja edistää keskustan kaupallista vetovoii-maa. Ongelmana on kuitenkin, että kadunvarsipaikkojen kysyntä ylittää tarjonnan. Tähän pyrittiin vaikuttamaan korottamalla asukaspysäköinti-tunnusten vuosihintaa 36 eurosta sataan euroon vuoden 2010 alusta lähtien. Lunastettujen asukastunnusten määrä väheni vain lievästi, edellisvuoteen verrattuna 10,7 %. Vaikutus kadulla pysäköivien autojen määrään arvioidaan tätäkin pienemmäksi, koska ainakin osa tunnuks-esta luopuneista on tonttipaikkojen haltijoita, jotka aiemminkin käytti-vät kadunvarsipaikkoja vain satunnaisesti. Korotuksen jälkeen asukas-pysäköintivyyöhykkeillä A - F on keskimäärin 1,8 kertaa enemmän lu-nastettuja tunnuksia kuin kadunvarsipaikkoja. Vyyöhykkeellä A tunnuks-ia on paikkoihin nähden yli kaksinkertainen määrä.

3.3.2011

Koko liikennejärjestelmän toimivuuden kannalta on tärkeää edelleen pyrkiä vähentämään kadunvarsipysäköinnin kysyntää hinnoittelun avulla. Korkeampi asukastunnuksen hinta voisi sisältää myös edullisia tarjouksia jättää auto talviaikaan kadunvartha harmittomampaan paikkaan.

Jalankulun talviaikaisten onnettomuuksien ehkäisemiseksi on liukkaudentorjunnan taso määriteltävä uudelleen. Nykyään käytännöksi on hyväksytty jäisilläkin jalkakäytävillä pelkkä hiekan levittäminen, mikä ei poista liukastumisriskiä ellei jääpintaa samalla karhenneta. Laatutason määrittelyssä on tekniikan asiantuntijoiden lisäksi oltava mukana terveysviranomaisia.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle

Lisätiedot:

Silfverberg Leena, toimistopäällikkö, puhelin 310 37091

Pöytäkirja on pidetty nähtävillä 15.3.2011 Helsingin kaupungin kirjamossa, Pohjoisesplanadi 11-13, ja asianosaista koskeva päätös on lähetetty seuraavana työpäivänä pöytäkirjan nähtävänäpitämisestä.

Miia-Riina Holappa
pöytäkirjanpitäjä

5.4.2011

Ryhtö

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
08. 04. 2011	
Dnro/Dnr	2011-137
Tehtäväluokka	647
Uppgiftsklass	43

Hallintokeskuksen lähete 2011-137/647

LAUSUNTO MAIJA ANTILAN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA
KOSKEE LUMIEN VARAUTUMISTA JATKOSSA

Valtuustoaloite

Kaupunginvaltuutettu Maija Anttila ja 18 muuta valtuutettua esittivät aloitteen lumien varautumisesta jatkossa. Aloitteessa on mm. todettu, että runsaslumiseen talveen varautuminen on erityisen heikkoa ja kaikki ne päätökset, jotka koskivat kadunvarsipysäköintiä ja ajoneuvojen poissiirtoa tai lumien aurausta olisi pitänyt tehdä ennakoivasti jo etukäteen.

Kadunpidon työryhmä

Kaupunginjohtaja asetti 19.5.2010 työryhmän kehittämään kadunpitoa. Työryhmään kuului kaupungin keskushallinnon lisäksi useiden eri hallintokuntien ja liikennelaitoksen edustajia. Hallintokunnista oli edustettuna myös pelastuslaitos. Lisäksi työryhmässä oli edustettuina tärkeiden yhteistyötahojen kuten poliisin, Suomen Kiinteistöliitto ry:n ja Helsingin kaupunginosat ry:n edustajat. Työryhmän eräänä keskeisenä tehtävänä oli kehittää ja koordinoita niitä toimenpiteitä, jotka ovat tarpeen hyvän ja kustannustehokkaan ympärivuotisen kadunpidon varmistamiseksi kaikissa olosuhteissa.

Operaatio lumisota

Rakennus- ja ympäristötoimen apulaiskaupunginjohtaja käynnisti "Operaatio Lumisodan" 13.12.2010. Operaation tarkoituksena oli ensimmäisenä puhdistaa kantakaupungin joukkoliikennekadut lumesta siten että joukkoliikenne pystyi toimimaan normaalisti.

5.4.2011

Varautumissuunnitelman laatiminen

Kadunpidon kehittämistyöryhmän raportti sisältää lukuisia ratkaisuehdotuksia. Eräs tärkeimmistä ehdotuksista on laatia erityisolojen varautumissuunnitelma, joka käsittää lisäresurssimahdollisuudet, varalla olevat lumenkäsittelypaikat, viestinnän jne. Varautumissuunnitelmassa on tarkoitus ottaa huomioon joukkoliikenteen ohella myös kaupungin muiden toimintojen, kuten sataman ja etenkin pelastustoimen toimintamahdollisuudet.

Pysäköintiratkaisut

Lisäksi raportissa ehdotetaan mm. talviaikaisia pysäköintirajoituksia, kuten toispuoleista kadunvarsipysäköintiä, vuoropysäköintiä sekä siirtokehotuksia. Yhtenä ratkaisuna oli ehdotettu myös yhteistyön tehostamista kantakaupungin yksityisten pysäköintilaitosten kanssa asukkaiden talviaikaisten pysäköintiongelmien helpottamiseksi.

Tontinhaltijalle kuuluvat kunnossapitovelvoitteet

Eräänä ratkaisuehdotuksena on selvittää mahdollisuudet, joilla voidaan periä tontinhaltijalta kustannuksia tontille kuuluvan kunnossapidon laiminlyönneistä esim. lumen jättäminen katualueelle. Rakennusvirasto käynnistää selvityksen kokonaisvastuuhoidon laajentamisesta myös kantakaupunkiin ja selvittää samalla järjestelmän taloudelliset vaikutukset.

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että kadunpidon kehittämistyöryhmän tekemä raportti sisältää kattavasti valtuustoaloitteessa ehdotetut kaupunginhallituksen ohjeistukset hallintokunnille ja yhteistyön eri tahojen kanssa. Aloitteessa esitetyt yksityiskohtaiset ohjeet koskevat lähinnä operatiivista toimintaa, josta hallintokunnat vastaavat talousarvioidensa puitteissa. Mikäli kokonaisvastuuhoitoa laajennetaan kantakaupunkiin, talous- ja suunnittelukeskus pitää tärkeänä, että kustannukset ensisijaisesti peritään ao. kiinteistöiltä.

Lopuksi talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että se arvioi vuosittain talousarvion valmistelun yhteydessä kadunpidon hoitamiseen tarvittavat määrärahat. Talousarvion laadinnan lähtökohta katujen talvikunnossapidon määrärahoille on pidemmän aikavälin keskimääräiset talviolosuhteet. Kuluva ja sitä edellinen talvi ovat tilastojen mukaan olleet talvikunnossapidon kannalta poikkeuksellisen rankkoja. Näissäkin tilanteissa on voitu luoda taloudelliset edellytykset hyvälle kadunpidolle. Lisäkus-

5.4.2011

tannukset on ensisijaisesti hoidettu rakennusviraston talousarvion puitteissa joustamalla esimerkiksi muista kadunpidon määrärahoista ja mikäli se ei ole ollut mahdollista, määrärahoihin on myönnetty perustellusti ylitysoikeus.

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Juha Viljakainen
hankepäälikkö

17.8.2010

Stj/mkr

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010-828/311
Stn dnro	
Saap./Anl.	26-08-2010

233 §
LAUSUNTO TERVEYSASEMIEN KESKITETYSTÄ AJANVARAUKSESTA

Terke 2010-1092
Esityslistan asia TJA/15

TJA

Terveyslautakunta päätti antaa aloitteesta seuraavan, esittelijän ehdotuksen mukaisen lausunnon:

"Kuntalaisten tasa-arvo terveyspalveluissa sisältyy Helsingin terveyskeskuksen strategiaan. Väestön tasapuolisen kohtelun toteutuminen hoitoon ohjauksessa ja hoitoon pääsyssä edellyttää aina terveydenhuollon ammattihenkilön tekemää arviota potilaan hoidon tarpeesta ja kiireellisyydestä kaikissa terveydenhuollon toimipisteissä.

Lasten ja aikuisten ensisijainen hoitopaikka äkillisissä sairauksissa ja tapaturmissa on oma terveysasema. Oman terveysaseman suljettuna ollessa hoidetaan kiireelliset sairaudet ja tapaturmat terveyskeskuspäivystyksessä tai päivystyspoliklinikalla. Aloitteessa mainittu, 1.4.2010 voimaan tullut, vapaa hakeutuminen koskee virka-ajan ulkopuolisia päivystyspalveluja Espoossa, Helsingissä, Kauniaisissa ja Vantaalla, jolloin asukkailla on mahdollisuus hakeutua kiireellistä tutkimusta ja hoitoa varten päivystyspisteisiin kuntarajoista riippumatta. Lisäksi väestön käytössä on ympäri vuorokauden toimiva terveysneuvontapalvelu (09 10023), joka antaa tietoa terveyspalveluista sekä sairauksien hoito-ohjeita.

Kaupunginhallituksen päätöksen ja valmisteilla olevan terveydenhuoltolain mukaan henkilö voi ensi vuonna valita sen oman kunnan terveysaseman, jolta palvelut haluaa. Terveydenhuoltolakiesityksen mukaan hoitovastuu siirtyy terveysasemalle kolmen viikon kuluttua potilaan kirjallisesta ilmoituksesta. Valinnan voi tehdä kerran vuodessa. Valintamahdollisuus toteutetaan yksikön toiminnan tarkoituksenmukaisen järjestämisen rajoissa.

17.8.2010

Helsingin kaupungille suunnitellussa valinnanvapauden toteuttavassa listautumismallissa asukas joko listautuu haluamalleen terveysasemalle tai ei käytä terveysasemapalveluja, jolloin hän on ns. listautumaton. Halutessaan asukas voi valitsemallaan terveysasemalla valita lääkärinsä. Potilaille, joilla on pitkäaikaissairauksia tai muusta syystä tarve pysyvään hoitosuhteeseen, suositellaan listautumista lääkärille. Potilaan omahoitajaksi tulee lääkärin työparina työskentelevä omahoitaja.

Terveyslautakunnan 15.6.2010 tekemän päätöksen mukaisesti listautumismallia kokeillaan 1.9.2010 alkaen Laajasalon, Kivikon ja Kontulan terveysasemilla asemien sisäisenä toimintamallina. Vapaaseen hakeutumiseen terveysasemien välillä siirrytään vuonna 2011 terveydenhuoltolain ja kaupunginhallituksen linjausten mukaisesti. Kuntarajat ylittävä valinnanvapaus otetaan huomioon valmistuvan lainsäädännön mukaisesti.

Terveysasemien päiväaikaisen päivystystoiminnan käytäntöjä on kehitetty aktiivisesti viime vuosien aikana. Tavoitteena on, ettei yhtään terveysasematasoisesti hoidettavissa olevaa päiväaikaista potilasta ohjata terveysasemalta keskitettyyn päivystykseen. Terveysasemien päiväaikainen päivystystoiminta on järjestetty niin, että hoitajilla on mahdollisuus konsultoida lääkäriä. Päivystävän lääkärin ja hoitajan tavoitettavuus on varmistettu päivystäjäkohtaisella matka- tai sisäpuhelimella. Terveysasemien päiväaikaisen päivystyksen toimintaa on kehitetty yhtenäisten ohjausperiaatteiden mukaisesti toimintakäytäntöjä ja työnjakoa kehittämällä.

Kaikilla Helsingin terveysasemilla siirrytään työparimalliin 2010 loppuun mennessä terveyslautakunnan 15.6.2010 tekemän päätöksen mukaisesti. Hoidon tarpeen arvio ja hoidon koordinointi tapahtuu ensisijaisesti omahoitajan kautta kattaen sekä kiireelliset että kiireettömät ajanvaraukset.

Hoidon tarpeen arviointi omahoitajan kautta parantaa potilaan ohjautumista suoraan oikeaan jatkohoitoon esimerkiksi terveyden-/ sairaanhoitajan tai lääkärin vastaanotolle. Akuuttiasioissa potilas ohjataan omalääkärin ja -hoitajan lisäksi tarpeen mukaan muillekin terveysaseman lääkäreille/hoitajille. Tämä helpottaa vastaanotolle pääsyä ja tasaa henkilökunnan työ määrää. Työparimalli -kehittämishankkeen loppuraportin mukaan työparimallissa kaikista ajanvaraukseen tulleista kontakteissa 72 %:ssa hoidon tarpeen arvion oli tehnyt omahoitaja ja 28 %:ssa toimistossa työskentelevä hoitaja. Ennen toiminnallista muutosta 66 % ajanvarauksesta tapahtui toimistossa työskentelevän hoitohenkilökunnan toimesta. Reilussa 10 %:ssa hoidon tarpeen arviopuheluista

17.8.2010

hoito pystyttiin työparimallin mukaisessa toiminnassa antamaan jo puhelimesta, kun määrä aiemmin oli ollut vain 1 %.

Keskitettyä ajanvarausta on kokeiltu terveysasemapalveluissa mm. Kymenlaaksossa. Alueiden ja toimipisteiden eroavaisuuden sekä toimintakäytäntöjen vaihtelun vuoksi keskitetty ajanvaraus johti epätarkoituksenmukaiseen palveluiden käyttöön. Näiden kokemusten vuoksi keskitetystä ajanvarauksesta luovuttiin.

Potilaiden ohjaaminen eri terveysasemille saattaa aiheuttaa potilaille epätarkoituksenmukaista matkustamistarvetta, jos oman terveysaseman ajat ovat loppuneet niiden tultua varatuiksi muiden asemien potilaille. Keskitetty ajanvaraus lisäisi niidenkin potilaiden ohjautumista eri terveysasemille, jotka erityisesti hyötyisivät omalääkärin palvelusta. Myös suoraan puhelimesta annettu hoito todennäköisesti vähentyisi, koska potilaan aikaisempaa historiaa ei keskitetyssä pisteessä niin hyvin tunnettaisi. Lisäksi hyvät kokemukset omahoitajan kautta tapahtuvasta ajanvarausjärjestelmästä työparimallissa eivät tue keskitettyyn ajanvarausjärjestelmään siirtymistä.

Sosiaali- ja terveysministeriön "Toimiva terveyskeskus" toimenpideohjelman tarkoituksena on vahvistaa perusterveydenhuoltoa mm. kehittämällä terveyskeskusten käytäntöjä. Palvelut tulee järjestää vaikuttavasti ja tarvelähtöisesti. Ohjelmassa esitetään malleja ja työnjakoa, jolla helpotetaan hoitoon pääsyä mm. uudistamalla terveyskeskusten työn- ja vastuunjakoa. Yhdeksi toimintamalliksi esitetään lääkäri-hoitaja työparityöskentelyä. Ohjelmassa mainitaan myös listautumismalli ja lääkärin/hoitajan puhelimesta tapahtuvaa vastaanottotoimintaa suositteluaan laajennettavaksi.

Edellä mainitut asiat huomioiden Helsingin terveyskeskus jatkaa terveysasemien toiminnan kehittämistä STM:n Toimiva terveyskeskus suositusten sekä terveyslautakunnan 15.6.2010 hyväksymien terveysasemien toiminnan kehittämislinjausten mukaisesti.

Terveysvaikutusten arviointi

Kokemusten mukaan keskitetty ajanvaraus lisää palvelujen epätarkoituksenmukaista käyttöä ja potilaiden matkustamistarvetta. Keskitetty ajanvaraus vähentäisi suoraan puhelimesta annettua hoitoa ja sen laadua, koska potilaan aikaisempaa historiaa ei keskitetyssä pisteessä tunnettaisi niin hyvin. Se lisäisi myös omalääkärin ja -hoitajan palvelusta erityisesti hyötyvien potilaiden ohjautumista muille kuin omalle terveysasemalle. Näin ollen keskitetyllä ajanvarauksella olisi kielteisiä terveysvaikutuksia."

17.8.2010

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:
Iivanainen Antti, terveysasemien johtaja, puhelin 310 42700

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

10.9.2010

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010-828/311
Stn dnro	
Saap./Anl.	15-09-2010

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010-828/311

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA KOSKIEN TERVEYSASEMI-
EN KESKITETTYÄ AJANVARAUSTA

Talous- ja suunnittelukeskus viittaa terveyslautakunnan lausuntoon ja toteaa, että aloitteessa mainittu, 1.4.2010 voimaan tullut, vapaa hakeutuminen koskee virka-ajan ulkopuolisia päivystyspalveluja Espoossa, Helsingissä, Kauniaisissa ja Vantaalla, jolloin asukkailla on mahdollisuus hakeutua kiireellistä tutkimusta ja hoitoa varten päivystyspisteisiin kuntarajoista riippumatta. Vapaaseen hakeutumiseen terveysasemien välillä siirrytään vuonna 2011 terveydenhuoltolain ja kaupunginhallituksen linjausten mukaisesti. Kuntarajat ylittävä valinnanvapaus otetaan huomioon valmistuvan lainsäädännön mukaisesti. Kaikilla Helsingin terveysasemilla siirrytään työparimalliin 2010 loppuun mennessä terveyslautakunnan 15.6.2010 tekemän päätöksen mukaisesti. Hoidon tarpeen arvio ja hoidon koordinointi tapahtuu ensisijaisesti omahoitajan kautta kattaen sekä kiireelliset että kiireettömät ajanvaraukset. Terveyskeskus jatkaa terveysasemien toiminnan kehittämistä talousarvionsa puitteissa ja STM:n Toimiva terveyskeskus suositusten sekä terveyslautakunnan kehittämislinjausten mukaisesti.

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Katja Rimpilä
erityissuunnittelija

8.2.2011

Stj/MLR

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
16. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-828/311
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

L3

59 §
LAUSUNTO ALOITTEESTA TERVEYSASEMIEN KESKITETYSTÄ
AJANVARAUKSESTA

Terke 2010-3093
Esityslistan asia TJA/19

TJA

Terveyslautakunta päätti antaa aloitteesta seuraavan, esittelijän ehdotuksen mukaisen lausunnon:

"Terveysasemien päivystystoiminnan käytäntöjä on kehitetty viime vuosina aktiivisesti. Tavoitteena on, että kaikki terveysasematasoisesti hoidettavissa olevat päivystyspotilaat pystyttäisiin hoitamaan suoraan omalla terveysasemalla eikä heitä tarvitsisi ohjata esimerkiksi keskitettyyn päivystykseen.

Kaikki terveysasemat ovat siirtyneet työparimalliin vuoden 2011 alkuun mennessä. Omahoitajan kautta tapahtuva hoidon tarpeen ja hoidon kiireellisyyden arviointi parantaa potilaan ohjautumista suoraan oikeaan hoitoon. Osa potilaista voidaan hoitaa jo puhelinkontaktin yhteydessä. Vastaanottoa tarvitsevat ohjataan omalääkärille/-hoitajalle tai jos se ei ole mahdollista, terveysaseman muulle lääkärille, hoitajalle tai erityistyöntekijälle. Omahoitajan kautta tapahtuvan hoidon tarpeen ja kiireellisyyden arvioinnin etuna verrattuna keskitettyyn ajanvaraukseen on, että potilaalle voidaan tarjota akuuttitilanteissa hoito ensisijaisesti aina hänen omalääkärilleen/-hoitajalleen tai muulle ammattihenkilölle hänen omalla terveysasemallaan.

Yhteydensaantia terveysasemalle on parannettu työparimalliin liittyvillä omahoitajien puhelintunneilla (klo 8–9 ja 12–13). Muina aikoina tai omahoitajan ollessa varattuna, puhelu ohjautuu terveysaseman toimistoon. Ajanvarausmahdollisuus on näin käytössä koko terveysaseman aukiolon ajan.

Terveysasemien ajanvarausjärjestelmiä ja yhteydensaannin parantamista on kehitetty lisäksi puhelinteknisillä ratkaisuilla, kuten takaisinsoittojärjestelmällä. Tässä järjestelmässä potilaan tarvitsee soittaa ter-

8.2.2011

veysasemalle vain kerran. Mikäli hän ei saa välitöntä yhteyttä, jää hänen puhelinnumeronsa järjestelmässä muistiin ja hänelle soimitaan takaisinpäin mahdollisimman pian. Uusia puhelinjärjestelmiä on koekäytössä usealla terveysasemalla ja pilotoinnin jälkeen järjestelmä on tarkoitus levittää kaikille terveysasemille.

Hyviä kokemuksia ajanvarauksen sujuvuudesta ja hoitoon pääsyn parantumisesta on saatu parhaillaan kokeilussa olevissa listautumismallin ja hyvä vastaanotto mallin –pilotoinneissa. Myös näitä toimintamalleja on tarkoitus laajentaa pilotointien jälkeen. Toukokuun alusta voimaan tulevan terveydenhuoltolain myötä tulee väestölle oikeus vapaasti valita se kaupungin terveysasema, jolta hoitonsa haluaa.

Terveysasemilla on siis jo tehty ja tämän vuoden kuluessa tullaan toteuttamaan vielä lisää uudistuksia, jotka parantavat olennaisesti hoitoon pääsyä samoin kuin lisäävät palvelutarjonnan tasa-arvoa terveysasemien ja kaupungin eri alueiden välillä. Näiden jo päätettyjen muutosten täytäntöönpano on kesken eikä niiden vaikutuksia mm. akuuttiaikojen ruuhkautumisen vähentymiseen vielä ole varmuutta. Onkin tärkeää viedä ensin loppuun jo päätetyt toiminnan uudistukset sekä nähdä niiden vaikutukset ja vasta tämän jälkeen arvioida lisä uudistusten, kuten esim. mahdollisen keskitetyn ajanvarauksen tarve ja sisältö.

On myös huomattava, että keskitetyssä ajanvarauksessa hoidon tarpeen arviointi ja puhelimitse annettu neuvonta vaikeutuvat, koska potilaan aiempaa sairaushistoriaa ei tunneta niin hyvin kuin työparimallissa. Tämä saattaa johtaa palveluiden epätarkoituksenmukaiseen käyttöön ja aiheuttaa potilaille myös ylimääräistä matkustamistarvetta.

Ottaen huomioon kaikki edellä todettu terveyslautakunta kannattaa keskitetyn ajanvarauksen mahdollisuuden selvittämistä, kun työpari- ja listautumismallin sekä terveysaseman valintaoikeuden vaikutus terveysasemien epätasaisen kuormittumisen ja akuuttiaikojen ruuhkautumisen vähentäjänä on tiedossa.

Terveysvaikutusten arviointi:

Mualla Suomessa saatujen kokemusten mukaan keskitetty ajanvaraus lisää epätarkoituksenmukaista palveluiden käyttöä ja potilaiden turhaa matkustamistarvetta. Lisäksi se vähentää puhelimitse annettavaa hoitoa, neuvontaa ja niiden laatua sekä vaikeuttaa sujuvaa ja asiakaslähtöistä työparimallitoimintaa. Keskitetyllä ajanvarauksella voi näin olla kielteisiä terveysvaikutuksia.”

Pöytäkirjaote kaupunginhallitukselle.

8.2.2011

Lisätiedot:

Iivanainen Antti, terveysasemien johtaja, puhelin 310 42700
Suvanto Irmeli, suunnittelija, puhelin 050 3458 209

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

10.2.2011

S. J. / J. K.
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
14. 02. 2011	
Dnro/Dnr	<i>KM 2010-828</i>
Tehtäväluokka	<i>311</i>
Uppgiftsklass	<i>LH</i>

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010-828

LAUSUNTO TERVEYSASEMIEN KESKITETYSTÄ AJANVARAUKSES-
TA

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että vapaaseen hakeutumiseen terveysasemien välillä siirrytään vuonna 2011 terveydenhuoltolain ja kaupunginhallituksen linjausten mukaisesti.

Kaikki terveysasemat ovat siirtyneet työparimalliin vuoden 2011 alkuun mennessä. Omahoitajan kautta tapahtuva hoidon tarpeen ja hoidon kii-reellisyyden arviointi parantaa potilaan tarkoituksenmukaista ohjautu-mista suoraan oikeaan hoitoon.

Ajanvarausmahdollisuuksia on tehostettu omahoitajien puhelintunneilla sekä kehittämällä erilaisia ajanvaraus- ja vastaanottotoimintamalleja kuten mm. takaisinsoittojärjestelmä ja hyvä vastaanotto-malli. Terveys-keskuksen hyvät kokemukset työparimallista sekä muista kehittämispiloteista antavat aiheen jatkaa kehittämistä siihen suuntaan.

Terveyskeskus jatkaa terveysasemien toiminnan kehittämistä talousar-vionsa puitteissa ja STM:n Toimiva terveyskeskus suositusten sekä terveyslautakunnan kehittämislinjausten mukaisesti.

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Katja Rimpilä
erityissuunnittelija

Postiosoite

PL 20
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
talousjasuunnittelukeskus@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
http://www.hel.fi

Puhelin

+358 9 310 2505

Faksi

+358 9 655 783

Tilinro

800012-62637

Y-tunnus

0201256-6
Alv.nro
FI02012566

8.2.2011

541/774
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR
Saapunut/Inkommit

16. 02. 2011

Dnro/Dnr

Tehtäväluokka

Uppgiftsklass

Kh5 2010-1700/

741

29 §

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU ANTTI
VUORELAN ALOITTEESTA, JOKA KOSKEE VAIHTOEHTOISEN VÄLI-
PALAN TARJOAMISTA PÄIVÄKODEISSA

Sosv 2010-824

Esityslistan asia Sosj/6

Sosiaalilautakunta päätti antaa asiasta kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Lasten päivähoidon ruokalistat on laadittu siten, että 2/3 lapsen päivittäisen ravitsemuksen tarpeesta saadaan päivähoidossa tarjottavasta ateriasta ja välipaloista. Päivähoidon ruokavalio perustuu pääsääntöisesti kuuden viikon kiertävään ruokalistaan. Kaikille lapsille tarjotaan pääsääntöisesti sama ateriakokonaisuus. Sen lisäksi näkkileipää on tarjolla kaikilla päivähoidossa tarjottavilla aterioilla.

Vaihtoehtoisia aterioita tai välipaloja tarjotaan lapsille, joilla on allergioita tai muu terveydellinen ruoka-aineisiin liittyvä rajoite. Näille lapsille tarjotaan lapsikohtaisesti laadittu erityisruokavalio ja vanhempien kanssa neuvotellaan ruokavalion käytännön toteuttamisesta.

Sosiaali- ja terveysministeriö uusinee lasten ravitsemussuositukset vuonna 2012. Yhtenä tarkistettavana kohtana on vegaaniruokaa koskevaa suositus. Lasten päivähoidossa tarjottavien aterioiden vaihtoehtot arvioidaan suositusten uusimisen yhteydessä uudelleen yhdessä Palmian kanssa.

Sosiaalilautakunta pitää tärkeänä, että lasten päivähoidossa tarjottavat aamupala, lounas ja välipala muodostavat yhdessä riittävän osan lapsen päivittäisestä ravinnonsaannista ja että yhteistyössä vanhempien kanssa mahdollistetaan myös perhekohtaiset eettiset ja arvovalinnat.

8.2.2011

Terveysvaikutusten arviointi

Myös vaihtoehtoisia välipaloja tarjottaessa on kiinnitettävä huomiota siihen, että kokopäivähoidossa olevien lasten aamupalan, lounaan ja välipalan tulee muodostaa 2/3 lapsen päivittäisestä ravinnonsaannista.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Ihalainen Sirkka-Liisa, kehittämiskonsultti, puhelin 310 42543

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Läheteeasiakirjat

30.11.2010

10-897/370

sh/OK

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010 - 1938 / 380
Stn dnro	
Saap./Anl.	09 - 12 - 2010

470 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU SEIJA
MUURISEN YM. ALOITTEESTA IKÄIHMISTEN PALVELURAKENTEEN
KEHITTÄMISEN VIIDEN VUODEN TOTEUTTAMISSUUNNITELMASTA

Sosv 2010-897
Esityslistan asia Sosj/7

Sosiaalilautakunta päätti antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Sosiaalilautakunta katsoo, että asianmukaiset ja tarpeita vastaavat ikäihmisten terveys- ja sosiaalipalvelut edellyttävät hallittua ja kokonaisvaltaista suunnittelua. Sosiaalilautakunta kannattaa aloitteessa mainittua pitkän tähtäimen suunnittelua terveyskeskuksen ja sosiaaliviraston yhteistyönä. Siinä tulee olla tarpeellista väljyyttä muutoksille mahdollisten ennalta arvaamattomien haasteiden varalta. Suunnitelma konkretisoituu kullekin talousarviovuodelle virastojen käyttöön osoitetun määrärahaan rajoissa.

Terveysvaikutusten arviointi

Terveysvaikutusten arvioinnin keskeinen näkökulma on se, tukevatko vanhusten palvelut ja sairauksien hoito ja hoiva vanhuksen päivittäistä selviytymistä ja toimintakykyä. Asiantuntevalla hoidolla, palvelulla ja kuntoutuksella sekä ympäristöllä on myönteisiä vaikutuksia vanhusten hoivan ja hoidon laatuun sekä heidän hyvinvointiinsa. Vanhuksen sairastuessa nopea sairauksien hoito ja siihen liittyvä kuntoutus on ensiarvoista. Vanhusten ja heidän omaistensa mukanaolo hoitopäätöksiä tehtäessä on tärkeää. Strategian mukainen palvelurakenteen muutos laitosasumisesta palveluasumisen suuntaan tukee myönteistä kehitystä.

Pöytäkirja kaupunginhallitukselle.

30.11.2010

Lisätiedot:

Soini Helena, vanhustyön kehittämisspäälikkö, puhelin 310 46933

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Lähetesiakirjat

14.12.2010

17/04/10

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010-1938/370
Stn dnro	
Saap./Anl.	22-12-2010

341 §

30.11.2010 pöydälle pantu asia

LAUSUNTO ALOITTEESTA IKÄIHMISTEN PALVELURAKENTEEN KEHITTÄMISEN VIIDEN VUODEN TOTEUTTAMISSUUNNITELMASTA

Terke 2010-2688

Esityslistan asia TJA/7

TJA

Terveyslautakunta päätti antaa aloitteesta seuraavan esittelijän ehdotuksen mukaisen lausunnon:

"Terveyslautakunta katsoo, että asianmukaiset ja tarpeita vastaavat ikäihmisten terveys- ja sosiaalipalvelut edellyttävät hallittua ja kokonaisvaltaista suunnittelua. Terveyslautakunta kannattaakin aloitteessa ehdotetun pitkän tähtäimen toteutussuunnitelman laatimista terveyskeskuksen ja sosiaaliviraston yhteistyönä sosiaalilautakunnan ja terveyslautakunnan hyväksyttäväksi. Suunnitelmassa tulee olla tarpeellista väljyyttä muutoksille mahdollisten ennalta arvaamattomien haasteiden varalta. Suunnitelma konkretisoituu kullekin talousarviovuodelle virastojen käyttöön osoitetun määrärahaamin rajoissa.

Terveysvaikutusten arviointi

Terveysvaikutusten arvioinnin keskeinen näkökulma on, tukevatko vanhusten palvelut ja sairauksien hoito ja hoiva vanhuksen päivittäistä selviytymistä ja toimintakykyä. Asiantuntevalla hoidolla, palvelulla ja kuntoutuksella sekä ympäristöllä on myönteisiä vaikutuksia vanhusten hoivan ja hoidon laatuun sekä heidän hyvinvointiinsa. Vanhuksen sairastuessa nopea sairauksien hoito ja siihen liittyvä kuntoutus on ensiarvoista. Vanhusten ja heidän omaistensa mukanaolo hoitopäätöksiä tehtäessä on tärkeää. Strategian mukainen palvelurakenteen muutos laitosasumisesta palveluasumisen suuntaan tukee myönteistä kehitystä".

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Nuutinen Hanna-Leena, erityissuunnittelija, puhelin 310 42662

14.12.2010

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

17.2.2011

541/474

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO	
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
18. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-1938/
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

370

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010-1938

LAUSUNTO KOSKIEN IKÄIHMISTEN PALVELURAKENTEEEN KEHIT-
TÄMISEN SUUNNITELMAA

Talous- ja suunnittelukeskus viittaa sosiaali- ja terveystalokuntien lausuntoihin ja toteaa, että asianmukaiset ja tarpeita vastaavat ikäihmisten terveys- ja sosiaalipalvelut edellyttävät hallittua ja kokonaisvaltaista suunnittelua. Talous- ja suunnittelukeskus kannattaa pitkän tähtäimen suunnittelua sosiaaliviraston ja terveyskeskuksen, mukaan luettuna erikoissairaanhoidon, yhteistyönä. Siinä tulee olla tarpeellista väljyyttä muutoksille mahdollisten ennalta arvaamattomien haasteiden varalta. Suunnitelma konkretisoituu kullekin talousarviovuodelle virastojen käyttöön osoitetun määrärahaan rajoissa.

Lisäksi talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että talousarvion täytäntöönpanopäätöksessä kaupunginhallitus kehotti sosiaali- ja terveystoimintaa jatkamaan vanhuspalveluiden rakenneuudistusta tavoitteena tarpeenmukainen hoito, omaishoidon, palveluasumisen ja kotisairaanhoidon vahvistaminen sekä laitospainotteisuuden vähentäminen. Kaupunginhallitukselle viedään neljän kuukauden välein selvitys rakenneuudistuksen etenemisestä.

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Katja Rimpilä
erityissuunnittelija

Postiosoite

PL 20
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
talousjasuunnittelukeskus@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
http://www.hel.fi

Puhelin

+358 9 310 2505

Faksi

+358 9 655 783

Tilinro

800012-62637

Y-tunnus

0201256-6
Alv.nro
FI02012566

18.1.2011

vt/par
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
26. 01. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Mh 2010-1939</i>
Tehtäväluokka	<i>301</i>
Uppgiftsklass	

29 §
LAUSUNTO ALOITTEESTA KAUPUNGIN OMAN SAATTOHOITOYKSI-
KÖN PERUSTAMISEN SELVITTÄMISESTÄ

Terke 2010-2687
Esityslistan asia TJA/29

TJA

Terveyslautakunta päätti antaa aloitteesta seuraavan esittelijän ehdo-
tuksen mukaisen lausunnon:

"Saattohoito tarkoittaa hoitoa ja tukea sairauden viime vaiheissa, ennen kuolemaa ja sen jälkeen. Saattohoitopotilaalla on etenevä parantuma-
ton sairaus, johon ei ole tarjolla ennustetta parantavaa hoitoa tai potilas
on kieltäytynyt siitä. Näin jäljellä olevan eliniän arvioidaan olevan lyhyt.
Hoidossa on keskeistä oireiden hallinta ja ihmisen kärsimysten lievittä-
minen sekä läheisten tukeminen. Saattohoitopotilaat ovat eri-ikäisiä ja
heillä on erilaisia vakavia sairauksia.

Helsingissä saattohoitopotilaita pyritään hoitamaan mahdollisimman
hyvin. HYKS-alueen saattohoidon tilannetta on selvitetty vuodesta
2009 alkaen ja toiminnassa on havaittu kehittämisen tarvetta. Vuonna
2010 perustettiin työryhmä, jonka tehtävänä on laatia ehdotus saatto-
hoitopotilaan hoitopolusta erikoissairaanhoidon ja perusterveydenhuol-
lon välillä sekä hyvän saattohoidon periaatteet. Ryhmässä ovat edus-
tettuina HYKS, alueen kunnat ja Terhokoti. Ryhmä selvittää mm. aloit-
teessa mainittuja kysymyksiä saattohoidon organisoimisesta ja tarvitta-
vista resursseista sekä kuntien mahdollisista uusista hoitoyksiköistä ja
tulee antamaan niistä ehdotuksensa.

Tällä hetkellä helsinkiläisiä saattohoitopotilaita hoidetaan kotihoidossa,
kaupunginsairaalan kotisairaalassa ja vuodeosastoilla sekä sosiaalivi-
raston omissa ja ostopalvelulaitoksissa sekä palvelutaloissa. Lisäksi
heitä on erikoissairaanhoidossa HUS:n eri klinikoissa. Tarvittaessa po-
tilaalle järjestetään hoito Terhokodissa ja terveyslautakunta päättää
vuosittain sieltä hankittavien paikkojen määrästä. Suursuon sairaalan
kehittämisen yhteydessä selvitetään parhaillaan kaupungin oman pal-

18.1.2011

liatiivisen eli oireenmukaisen hoidon yksikön perustamista. Siellä annettaisiin myös saattohoitoa.

Kuten aloitteessa todetaan, saattohoito on ammatillisesti ja henkisesti vaativaa. Terveyskeskuksessa ja sosiaalivirastossa eri henkilökuntaryhmille on järjestetty runsaasti saattohoitoon liittyvää toimipaikkakoulutusta ja sitä jatketaan osin yhteistyönä Terhokodin ja oppilaitosten kanssa. Eräillä lääkäreillä on palliatiivisen lääketieteen erityispätevyys ja toiminnassa sovelletaan kuolevan potilaan oireiden hoidosta annettua Käypä hoito -suositusta (2008). Potilaan hoidossa pyritään otta-
maan huomioon hänen ja hänen läheistensä yksilölliset tarpeet ja toiveet sekä varmistamaan hoitavien henkilöiden riittävä osaaminen ja jaksaminen sekä soveltuvuus ja motivoituneisuus saattohoitoon.

Yhä useampi potilas toivoo voivansa kuolla kotona ja tämä pystytään useimmiten järjestämään kotihoidon ja tarvittaessa kotisairaalan palvelujen turvin.

Sosiaalilautakunnan vastaavaan lausuntoon viitaten terveyslautakunta toteaa, että vanhusten palveluissa tavoitteena on, että ikääntynyt voi asua elämänsä loppuun asti vanhustenkeskuksessa tai palvelutalossa, johon hän on aikanaan muuttanut. Tavoitteena on, että hän voi halutessaan elää viimeiset päivänsä yhden hengen huoneessa (joskaan kaikki eivät sitä halua). Läheisten läsnäolo pyritään järjestämään toiveiden mukaan. Kotisairaalan lääkärit ja hoitohenkilökunta antavat tarvittaessa palveluja vanhustenkeskuksissa ja palvelutaloissa kuoleville potilaille sekä ohjausta henkilökunnalle.

Terveyslautakunta pitää hyvää saattohoitoa tärkeänä ja toteaa, että aloitteessa mainittu saattohoitoyksikön perustamiseen liittyvä selvitystyö sekä saattohoidon muukin kehittäminen on käynnissä.

Terveysvaikutusten arviointi

Saattohoito perustuu potilaan ihmisarvon ja itsemääräämisoikeuden kunnioittamiseen sekä inhimilliseen kohtaamiseen ja kärsimysten lievittämiseen. Jokaisella saattohoitopotilaalla on oikeus saada hyvää hoitoa ja huolenpitoa. Kuolevan potilaiden omaisilla ja läheisillä on muita ihmisiä suurempi riski sairastua tai oirehtia itse eri tavoin. Hyvällä ja laaja-alaisella potilaan hoidolla voidaan edesauttaa omaisten surutyön etenemistä ja heidän selviämistään menetyksestä."

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

18.1.2011

Lisätiedot:

Nuutinen Hanna-Leena, erityissuunnittelija, puhelin 310 42662

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

8.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
16. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-19341
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

30 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU TUOMAS
RANTASEN YM. ALOITTEESTA KAUPUNGIN OMAN SAATTOHOI-
TOYKSIKÖN PERUSTAMISEN SELVITTÄMISESTÄ

Sosv 2010-896
Esityslistan asia Sosj/7

Sosiaalilautakunta päätti antaa asiasta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Saattohoito tarkoittaa hoitoa ja tukea sairauden viime vaiheissa, ennen kuolemaa ja sen jälkeen. Saattohoitopotilaalla on etenevä parantumaton sairaus, johon ei ole tarjolla ennustetta parantavaa hoitoa tai potilas on kieltäytynyt siitä. Näin jäljellä olevan eliniän arvioidaan olevan lyhyt. Hoidossa on keskeistä oireiden hallinta ja ihmisen kärsimysten lievittäminen sekä läheisten tukeminen. Saattohoitopotilaat ovat eri-ikäisiä ja heillä on erilaisia vakavia sairauksia. (Hyvä saattohoito Suomessa. Asiantuntijakuulemiseen perustuvat saattohoitosuosituksat. Sosiaali- ja terveysministeriön julkaisu 2010:6.)

Helsingissä saattohoitopotilaita pyritään hoitamaan mahdollisimman hyvin. HYKS-alueen saattohoidon tilannetta on selvitetty vuodesta 2009 alkaen ja toiminnassa on havaittu kehittämisen tarvetta. Vuonna 2010 perustettiin työryhmä, jonka tehtävänä on laatia ehdotus saattohoitopotilaan hoitopolusta erikoissairaanhoidon ja perusterveydenhuollon välillä sekä hyvän saattohoidon periaatteet. Ryhmässä ovat edustettuina HYKS, alueen kunnat ja Terhokoti. Ryhmä selvittää mm. aloitteissa mainittuja kysymyksiä saattohoidon organisoimisesta ja tarvittavista resursseista sekä kuntien mahdollisista uusista hoitoyksiköistä ja tulee antamaan niistä ehdotuksensa.

Tällä hetkellä helsinkiläisiä saattohoitopotilaita hoidetaan kotihoidossa, kaupunginsairaalan kotisairaalaissa ja vuodeosastoilla sekä sosiaaliviraston omissa ja ostopalvelulaitoksissa sekä palvelutaloissa. Lisäksi heitä on erikoissairaanhoidossa HUS:n eri klinikoissa. Tarvittaessa po-

8.2.2011

tilaalle järjestetään hoito Terhokodissa. Sieltä hankittavien paikkojen määrästä päätetään vuosittain.

Sosiaaliviraston vanhusten palveluissa periaatteena on, että asiakas voi asua elämänsä loppuun asti vanhustenkeskuksessa tai palvelutalossa, johon hän on aikanaan muuttanut. Tavoitteena on, että asiakas saa halutessaan viettää viimeiset päivänsä yhden hengen huoneessa yhdessä läheistensä kanssa. Toiminnassa sovelletaan kuolevan potilaan oireiden hoidosta annettua Käypä hoito -suositusta (2008). Kotisairaalan lääkärit ja hoitohenkilökunta antavat tarvittaessa tukea vanhustenkeskuksissa ja palvelutaloissa kuoleville asiakkaille sekä ohjausta henkilökunnalle.

Kuten aloitteessa todetaan, saattohoito on ammatillisesti ja henkisesti vaativaa. Sosiaalivirastossa ja terveystalossa eri henkilökuntaryhmille on järjestetty runsaasti saattohoitoon liittyvää toimipaikkakoulutusta ja sitä jatketaan osin yhteistyönä Terhokodin ja oppilaitosten kanssa. Asiakkaan hoidossa otetaan huomioon hänen ja hänen läheistensä yksilölliset tarpeet ja toiveet sekä varmistetaan hoitavien henkilöiden riittävä osaaminen ja jaksaminen sekä soveltuvuus ja motivoituneisuus saattohoitoon.

Terveystalokeskus selvittää parhaillaan Suursuon sairaalan kehittämisen yhteydessä kaupungin oman palliatiivisen eli oireenmukaisen hoidon yksikön perustamista. Siellä annettaisiin myös saattohoitoa.

Sosiaalilautakunta pitää hyvää saattohoitoa tärkeänä ja toteaa, että aloitteessa mainittu saattohoitoyksikön perustamiseen liittyvä selvitystyö sekä saattohoidon muukin kehittäminen on käynnissä.

Terveysvaikutusten arviointi

Saattohoito perustuu asiakkaan ihmisarvon ja itsemääräämisoikeuden kunnioittamiseen sekä inhimilliseen kohtaamiseen ja kärsimysten lievittämiseen. Jokaisella saattohoitoasiakkaalla on oikeus saada hyvää hoitoa ja huolenpitoa. Kuolevan asiakkaan omaisilla ja läheisillä on muita ihmisiä suurempi riski sairastua tai oirehtia itse eri tavoin. Hyvällä ja laaja-alaisella asiakkaan hoidolla voidaan edesauttaa omaisten surutyön etenemistä ja heidän selviämistään menetyksestä.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

8.2.2011

Lisätiedot:

Säilä Minna, kehittämiskonsultti, puhelin 310 43935

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Lähetesiakirjat

8.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
16. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-1940/1341
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

33 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU SANNA
VESIKANSAN YM. ALOITTEESTA, JOKA KOSKEE PÄIVÄKOTIBUSSI-
EN KÄYTTÖÄ

Sosv 2010-899
Esityslistan asia Sosj/10

Sosiaalilautakunta päätti antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Varhaiskasvatuksessa ja esiopetuksessa toimintaympäristöllä on tärkeä merkitys. Liikkuminen ja tutkiminen ovat lapsille ominaisia toimintatapoja. Luovien, sosiaalisten ja kognitiivisten prosessien syntyminen on yhteydessä ympäristöön. Lapsille syntyy avartavia kokemuksia myös jokapäiväisessä päivähoidon lähiympäristössään. Sen lisäksi Helsingin monet luonto- ja kulttuurikohteet tarjoavat ainutlaatuisen mahdollisuuden laajentaa tätä kokemuspiiriä erityisesti esiopetusikäisten lasten kohdalla.

Päivähoidon vastuualue on yhteistyössä ympäristökeskuksen ympäristökasvattajien kanssa selvittämässä menettelyjä, joilla tukea ja rohkaista päiväkotien retkeilyä puistoihin, lähimetsiin, liikunta- ja kulttuurikohteisiin. Yhtenä tällaisena mahdollisuutena selvitetään yhteistyössä Helsingin seudun bussiliikenteen kanssa myös päiväkotibussien käytön mahdollisuutta ja kustannuksia. Selvityksen arvioidaan valmistuvan syksyllä.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Keskinen Risto, päivähoidon suunnittelija, puhelin 310 46302

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Läheteteasiakirjat

Postiosoite
PL 7000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
sosiaalivirasto@hel.fi

Käyntiosoite
Toinen linja 4 A
00530 HELSINKI
www.hel.fi/sosv

Puhelin
+358 9 310 4011

Faksi
+358 9 310 43717

18.1.2011

UJA/OTIA

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
26. 01. 2011	
Dnro/Dnr	Dns 2010-1936
Tehtäväluokka	349
Uppgiftsklass	13

30 §

LAUSUNTO ALOITTEESTA KÄSIEN KUIVAUS LUONTOA SÄÄSTÄEN -
HANKKEEN LAAJENTAMISEN SELVITTÄMINEN

Terke 2010-2689
Esityslistan asia TJA/30

TJA

Terveyslautakunta päätti antaa aloitteesta seuraavan esittelijän ehdotuksen mukaisen lausunnon:

"Uudenmaan Sairaalapesula Oy hankkii ja omistaa Helsingin kaupungin terveyskeskuksessa sekä Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirissä (HUS) käytössä olevat sairaalatekstiilit. Sairaalapesula pyrkii hyödyntämään ja kierrättämään kaikki poistetut tekstiilit. Poistetut lakanat leikataan sairaalapesulassa muun muassa käsipyyhkeiksi, mitel-lasiteiksi ja ihotautien hoidossa käytettäväksi haavalapuiksi. HUS ostaa käytöstä poistetuista lakanoista ja pussilakanoista leikattuja mitellaslaitteita ja käyttää poistetuista poikkilakanoista ja tynnyliinoista leikattuja haavalappuja. Nämä tuotteet käytetään steriloituina pääasiassa Iho- ja Allergiasairaalassa. Poistetuista vihreistä leikkausliinoista, trikoosta ja froteesta leikattuja liinoja käytetään HUS:ssa eri tarkoituksiin.

Muuhun käyttöön kelpaamattomat kankaat toimitetaan osin siivouslii-noiksi laitoshuollon sekä rakennus- ja kiinteistötoimen käyttöön. Poistettavien tekstiilien leikkaaminen on työaikaa vaativaa, minkä vuoksi poistetut, uusiokäyttöön leikatut tekstiilit myydään. Poistettavia, uusiokäyttöön leikattuja tekstiilejä kysytään enemmän kuin niitä on tarjolla.

Terveyskeskuksessa käytetään hygieniatoimikunnan suosituksen mukaisesti kangaspyyherullia kaikissa yleisissä tiloissa, yleisölle tarkoitetuissa WC:ssä ja henkilökunnan tiloissa aina kun se on mahdollista. Terveyskeskuksen vuokraamat kierrätettävät kangaspyyherullat korvaavat kertakäyttöisiä tuotteita ja vähentävät päivittäin syntyvää jätettä. Terveyskeskuksessa käytettävä käsipyyherullajärjestelmä on Joutsenmerkitty, mikä osoittaa, että se kuormittaa ympäristöä vähän. Kutakin rullapyyhettä pestään elinkaarensa aikana yli 100 kertaa, mikä vastaa

18.1.2011

noin 24 000 kertakäyttöistä paperipyyhettä. Käytöstä poistetut rulla-
pyyhkeet leikataan siivousliinoiksi sellaisiin käyttökohteisiin, joissa voi
käyttää kierrätettävää siivousliinaa. Yhdestä loppuun käytetystä rulla-
pyyhkeestä syntyy kaksi kiloa kiinteää jätettä ja vastaavasta määrästä
kertakäyttöisiä käsipyyhkeitä syntyy 80 kiloa jätettä. Kierrätyksen vii-
meisessä vaiheessa käytöstä poistetut rullapyyhkeet tai tekstiilit polte-
taan energian tuotannon raaka-aineena voimalaitoksissa. Infektioiden
torjunnan ja hygieniavaatimusten vuoksi on hoitotyössä edelleen käy-
tettävä muun muassa eräisiin toimenpiteisiin valmistauduttaessa ja hoi-
tilanteissa kertakäyttötuotteita kuten paperipyyhkeitä.

Terveyskeskus pitää tärkeänä, että sen toiminta on ekologista ja toi-
minnasta syntyvä jätemäärä on mahdollisimman vähäinen. Terveys-
keskuksessa otetaan muun muassa vuoden 2011 aikana käyttöön uu-
distettu jätehuoltoprosessi, jonka tarkoituksena on saada jätteiden lajit-
telu tehostumaan ja lajittelemattomien jätteiden osuus vähenemään.

Terveysvaikutusten arviointi: Ympäristöä mahdollisimman vähän kuor-
mittavat valinnat vähentävät ympäristön saastuneisuutta ja siten edis-
tävät väestön terveyttä. Terveystieteiden toimintatapojen järkevä
suunnittelu ja säästäväisyys mahdollistavat voimavarojen lisäämisen
asiakkaiden ja potilaiden hoivaan ja parantamiseen. Energian säästä-
minen ja kestävä kehityksen mukainen toiminta tukevat yleistä elämän
hallintaa.”

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle

Lisätiedot:
Nyman Juha, erityissuunnittelija, puhelin 310 70198

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

22.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
03. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-1936/
Tehtäväluokka	349
Uppgiftsklass	12

67 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU MIRKA
VAINIKAN YM. ALOITTEESTA KOSKIEN "KÄSIEN KUIVAUS LUON-
TOA SÄÄSTÄEN" -HANKKEEN LAAJENTAMISTA

Sosv 2010-898
Esityslistan asia Sosj/10

Sosiaalilautakunta päätti antaa asiasta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Sosiaalilautakunta pitää hyvänä lakanapyyhelappujen käyttöä käsien kuivaukseen siihen soveltuvissa yksiköissä. Sosiaalivirasto on tekemässä selvitystä 1980-luvulta peräisin olevien tekstiilihuollon käsittelyohjeiden uudistamiseksi. Tämä työ valmistuu vuoden 2011 aikana. Samassa yhteydessä selvitetään lakanapyyhelappusten käsittelyn ja erityisesti kuivauksen järjestämistä myös suurissa päiväkodeissa. Lakanapyyhelappujen käytön laajentamisesta päätetään tämän selvityksen valmistuttua.

Ryhmäperhepäiväkotit Artussa keksitty lakanapyyhe-innovaatio vähentää pyykin määrää, jos sitä verrataan tilanteeseen, jossa kädet kuivataan henkilökohtaiseen froteepyyhkeeseen. Oleellista ryhmäperhepäiväkotit Artun innovaatiossa oli se, että lakanalappuset kuivataan nippuisa pyykkitelineellä eikä sähkökäyttöisillä kuivaimilla, jotka kuluttavat paljon energiaa. Lapset osallistuvat opetusmielessä pyyhkeiden kuivumaan laittoon.

Lakanapyyhkeiden käyttöä kokeiltiin päiväkodeissa v. 2009 – 2010 yhteistyössä 4V- Välitä, vaikuta, viihdy, voi hyvin -EU-hankkeen kanssa sekä sosiaaliviraston pienhankerahoituksella. Kokeilussa oli mukana lapsiryhmiä kuudesta päiväkodista. Hankkeen loppuraportin mukaan päiväkodeissa sekä henkilökunta että lapset olivat tyytyväisiä kokeilun tuloksiin ja olivat valmiita jatkamaan lakanapyyhelappujen käyttöä. Myös vanhemmat pitivät kokeilua hyvänä.

22.2.2011

Kokeilun yhteydessä myös sosiaaliviraston työhönkuntoutuksen tekstiililyökeskuksessa tehtiin lakanapyyhkeitä kangaspakan reunoilta jääneestä lakanakankaasta tai uudesta flanellista. Tulevaisuudessa tekstiililyökeskus pystyisi toimittamaan n. 500 lappua viikossa.

Vanhusten palveluissa on siirrytty pääasiassa monikäyttöisiin kangaspyyherulliin. Hyvä hygienia vaatii kuitenkin paperipyyhkeiden käyttöä tietyissä tilanteissa.

Terveysvaikutusten arviointi

Hankkeen terveysvaikutukset ovat todennäköisesti positiivisia. 60-asteen pesussa lakanapyyhelaput puhdistuvat hyvin ja ovat hygieenisiä käyttää. Hyvä käsihygienia vähentää infektioiden leviämistä päivähoidon yksiköissä.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Pekkola Sonja, ympäristöasiantuntija, puhelin 310 43544

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Läheteasiakirjat

22.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 10 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
04. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-1936/
Tehtäväluokka	349
Uppgiftaklass	

59 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE LAKANAKÄSIPYYHKEI-
DEN KÄYTÖN LAAJENTAMISESTA

Ymk 2010-2324
Khs 2010-1936
Esityslistan asia Ystp/7

Ympäristölautakunta päätti antaa seuraavan lausunnon.
Lakanakäsipyyhkeet ovat ympäristöystävällinen ja taloudellinen vaihto-
ehto verrattuna paperi- ja froteepyyhkeisiin. TKK:lla tehdyssä kandi-
daattityössä vertailtiin paperi-, frotee- ja lakanapyyhkeiden luonnonva-
rojen kulutusta. Lakanapyyhkeet osoittautuivat tutkimuksessa kaikissa
luonnonvaraluokissa (abioottiset, bioottiset, ilma, vesi) ympäristöystä-
vällisimmiksi. Kandidaattityössä todettiin lisäksi, että lakanapyyhkeet
ovat taloudellisesti halvimpia eikä niiden käyttö vaaranna hy-
gienianäkökohtia. Ne ovat yhtä hygieenisinä kuin paperipyyhkeet, koska
niitä käytetään vain kerran, jonka jälkeen ne pestään.

Lakanapyyhkeet valmistetaan käytöstä poistuneista, vanhoista laka-
noista, jolloin saadaan muuten kaatopaikalle menevä materiaali uu-
siokäyttöön ja toisaalta pyyhkeiden valmistus ei vaadi uusia luonnonva-
roja. Jätettä ei synny, sillä käytöstä poistettu lakanapyyhke voidaan
kompostoida esim. päiväkodin kompostissa. Lakanapyyhkeitä pestään
harvemmin, joten veden sekä pesu- ja huuhteluaineiden kulutus vähe-
nee.

Lakanapyyhkeiden valmistus ei vaadi muuta energiaa kuin reunojen
ompelun vaatiman energian ja kuljetukset minimoituvat. Lakanapyyh-
keiden käyttö vähentää energiankulutusta, sillä lakanapyyhkeitä mah-
tuu froteepyyhkeisiin verrattuna yhteen koneelliseen huomattavan pal-
jon, mikä vähentää pesujen määrää ja toisaalta ne kuivuvat nipuissa
yön yli, joten kuivauskaappia tai -rumpua ei tarvita. Lisäksi lapset voi
ottaa mukaan lappujen ripustamiseen, jolloin lapset oppivat niin kestä-
vän kehityksen periaatteita kuin osallistumista yhteisiin töihin.
Lakanapyyhkeet kestävät vuosia ja ovat ilmaisia, jos ne valmistetaan
talkoilla, käytöstä poistetusta materiaalista. Niiden käytöstä ei aiheudu

Postiosoite
Kirjaamo/ympäristökeskus
PL 10
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
helsinki.kirjaamo@hel.fi

Käyntiosoite/Kirjaamo
Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17

Puhelin
+358 9 310 13702
+358 9 310 1635 (vaihe)

Faksi
+358 9 655 783

Tilinro
800012-62637
BIC DABAFIHH
IBAN-tilinumero
IBAN FI06 8000 1200 0626 37

Y-tunnus
0201256-6
Alv. nro
FI02012566

22.2.2011

jätehuolto-kustannuksia eivätkä ne vaadi varastotilaa (vrt. paperipyyhepakkaukset), vaan ovat koko ajan käytössä. Kandidaattityössä laskettiin myös kustannukset paperi-, frotee- ja lakanakäsipyyhkeiden kuivauskerralle. Kuivauskerran hinnaksi saatiin lakanapyyhkeelle 0,16 senttiä, paperipyyhkeelle 0,46 senttiä ja froteepyyhkeelle 1,11 senttiä. Tutkimuksessa laskettiin, että jos päiväkotit siirtyisi froteepyyhkeistä lakanakäsipyyhkeisiin, olisi vuosittainen säästö lasta kohti 16 euroa. Jos kaikki Helsingin sosiaaliviraston päiväkodit siirtyisivät froteepyyhkeistä lakanapyyhkeisiin, säästyisi vuodessa 367 080 euroa ja siirryttäessä paperikäsipyyhkeistä lakanapyyhkeisiin, 115 920 euroa. Hinnat ovat suuntaa-antavia.

Ympäristölautakunnan mielestä lakanapyyhkeiden käyttöä kannattaa laajentaa mahdollisuuksien mukaan päiväkoteihin ja terveydenhuollon toimipisteisiin sekä kouluihin, joissa niitä voi tehdä esimerkiksi käsityötunneilla talkoina.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle sekä ympäristönsuojelu- ja tutkimusyksikölle (af Hällström).

Lisätiedot:

af Hällström Johanna, vs. ympäristötaloussuunnittelija, puhelin (09) 310 32044

Pöytäkirja on pidetty yleisesti nähtävillä 2.3.2011 ja asianosaista koskeva päätös on annettu postin kuljetettavaksi seuraavana päivänä pöytäkirjan nähtävänä pitämisestä.

17	HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR Saapunut/Inkommit 10. 03. 2011 Dnro/Dnr Tehä-välikokous Oppgiftsklass
----	---

100 2010-1936/349

MIRKA VAINIKAN

Shi/Ha
17 §

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU
ALOITTEESTA, JOKA KÄSITTELEE LAKANASTA LEIKATTUJEN KÄSIPYYHKEIDEN
KÄYTTÖÖNOTTOA PÄIVÄKODEISSA

Tj

Esityslistan asia Tj/7

Johtokunta päätti antaa asiassa esittelijän täsmentämän esityksen
mukaisen lausunnon seuraavasti:

Palmia tuottaa ruoka- ja siivouspalveluja Helsingin kaupungin
päiväkodeissa. Toimintatapana on sopimuksen mukainen tilaaja -
tuottajamalli. Tilaajan ja tuottajan vastuut on määritetty tarkasti
sopimuksissa.

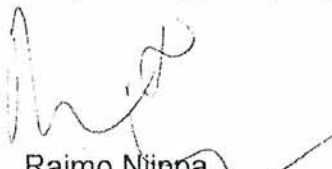
Palmia pyrkii ottamaan ympäristöohjelmansa mukaisesti
huomioon toimintansa ympäristövaikutukset ja vähentämään
haitallisia ympäristövaikutuksia.

Päätös lakanasta leikattujen käsipyyhkeiden käyttöönotosta on
sosiaaliviraston tilaajana. Palmialla on valmius tuottaa
lakanakäsipyyhkeiden pesupalvelu, mikäli niiden pesuun
käytettävä aika huomioidaan siivouspalvelusopimuksessa.

Lisätiedot:

Jaana Kujala, ruokapalvelupäällikkö puhelin 050 401 3880

Maija Lanne, yksikönjohtaja puhelin 040 770 414

Raimo Niippa
Pöytäkirjanpitäjä

22.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
03. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-1932
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

62 §

8.2.2011 pöydälle pantu asia

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU KATI PEL-
TOLAN YM. ALOITTEESTA KOLMEN JÄLJELLÄ OLEVAN VANHUS-
TEN ASUINTALON PITÄMISESTÄ EDELLEEN SOSIAALIVIRASTON
VANHUSPALVELUISSA

Sosv 2010-900

Esityslistan asia Sosj/6

Sosiaalilautakunta päätti antaa asiasta kaupunginhallitukselle seuraa-
van sisältöisen lausunnon:

Sosiaaliviraston elämäнкаareen perustuvassa organisaatiomuutokses-
sa vuonna 2005 jäi ikäihmisten asuintalokäyttöön kolme taloa (Vuosaa-
ren, Etu-Töölön ja Pohjois-Haagan asuintalot). Erityisesti vanhuksille
tarkoitettujen asuintalojen ylläpitäminen ja vuokravälitys eivät ole sosi-
aaliviraston vanhushpalvelujen kehittämisstrategioiden mukaista toimin-
taa. Siksi nykyisessä tilanteessa on tavoitteena siirtää näiden asunto-
jen asunnonvälitys vähitellen kokonaan kaupungin asunto-osastolle ja
järjestää ikäihmisten kotihoito normaalin järjestelmän mukaisesti. Jo
vuoden 2005 jälkeen ovat asuintalojen asukkaat saaneet tarvitsemansa
palvelut ja hoivan terveyskeskuksen kotihoidon järjestämänä. Jokaisen
nykyisen asukkaan tilanne kartoitetaan, jolloin heidän kotihoidon tai
ympäri vuorokautisen hoidon tarpeensa määritellään ja sovitaan henki-
lökohtaisesti. Näin asiakkaiden hoiva ja turvallisuus pystytään järjestä-
mään parhaalla mahdollisella tavalla. Kotihoidon kautta on mahdollista
saada käyttöön turvapuhelin, josta hälytykset ohjautuvat ympärivuoro-
kautisesti toimivaan hälytyskeskukseen tarvittavan avun järjestämisek-
si.

Mikäli vanhusasukkaan toimintakyky on ratkaisevasti huonontunut tai
hän ei enää pärjää omassa kodissaan kotihoidon turvinkaan, tehdään
hänelle normaalin sijoitusprosessin mukainen ympärivuorokautisen
hoidon arviointi (SAS) ja hänelle etsitään sopivin hoitomuoto. Taloissa
työskentelevät asuintalojen hoitajat (Pohjois-Haagassa asuintalon hoi-
taja on osa-aikainen 50 %) tuntevat asukkaat parhaiten ja siksi pystyvät

22.2.2011

toimimaan välittäjinä ja järjestelijöinä kotihoitoon tai ympärivuorokautiseen hoitoon siirryttäessä. Tällä hetkellä noin kolmasosa asuintalojen asukkaista käyttää kotihoidon palveluja eli suurin osa asukkaista pärjää vielä ilman kotihoitoa.

Paloviranomaiset ovat usean viime vuoden aikana vaatineet korjaamaan asuintalojen paloturvallisuutta ja lisäämään niihin ympärivuorokautisesti paikalla olevaa henkilökuntaa. Näiden talojen remontointi ikäihmisille soveltuviksi, turvallisiksi asunnoiksi tai hoivakäyttöön on osoittautunut mahdottomaksi tai erittäin kalliiksi ratkaisuksi. Vanhusten palvelujen palvelutaloverkostoa rakennetaan ja taloja kunnostetaan pitkäaikaisen suunnitelman mukaisesti ja peruskorjatuista yksiköistä on mahdollista osoittaa ympärivuorokautista hoitoa tarvitsevalle vanhuk- selle nykyaikaiset turvallisuusmääräykset täyttävä asuinpaikka.

Sosiaalilautakunta toteaa, että on tarkoituksenmukaista jatkaa vanhusten palvelujen strategian mukaista keskittymistä ikääntyneiden ympäri- vuorokautisen hoidon järjestämiseen ja että nykyisessä vanhusten asuintalokäytössä olevat talot on perusteltua siirtää kaupungin asunto- osaston normaaliin välitystoimintaan kuuluviksi asunnoiksi.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:
Vierelä Timo, suunnittelija, puhelin 310 42858

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Lähteasiakirjat

22.2.2011

Stj/HLR

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
03. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2213/
Tehtäväluokka	469
Uppgiftklass	L7

60 §

8.2.2011 pöydälle pantu asia

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU SANNA
VESIKANSAN YM. ALOITTEESTA, JOKA KOSKEE PALVELUJEN JÄR-
JESTÄMISTÄ SYRJÄYTYMISVAARASSA OLEVILLE NUORILLE YH-
DELTÄ LUUKULTA

Sosv 2010-1028

Esityslistan asia Sosj/4

Sosiaalilautakunta päätti antaa asiasta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Hollannissa alle 27-vuotiaat veloitetaan joko opiskelemaan tai työskentelemään ja heiltä on lainsäädännöllä lähtökohtaisesti eväty oikeus vastikkeettomiin etuuksiin. Lain veloittavuudella on ollut suuri merkitys nuorten hakeutumisessa palvelujen piiriin.

Helsingissä on runsaasti palveluja syrjäytymisvaarassa oleville nuorille ja ns. etsivää työtä eri virastojen ja kolmannen sektorin-toimesta.

Helsingissä on kaupunginvaltuuston hyväksymä, lastensuojelulakiin perustuva Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma vuosille 2009–2012, johon on kirjattu juuri aloitteessa tarkoitettuja kehittämiskohteita.

Syrjäytymisvaarassa olevista, alle 21-vuotiaista nuorista osa on lastensuojelun asiakkaita. Lastensuojelupalveluja on organisoitu vuosina 2010–2011 uudelleen niin, että jälkihuollossa olevat nuoret saavat sosiaalityötä keskitetysti, millä pyritään turvaamaan mm. tehokkaampi koulutukseen ja työhön ohjaus.

Perheneuvoloiden asiakkaiden ikäraja on nostettu 17 ikävuoteen ja tällä on lisätty matalan kynnyksen mielenterveyspalvelujen saatavuutta nuorisoiäisten kohdalla.

Yli 18 -vuotiaat toimeentulotukea hakevat nuoret kuuluvat sosiaali-
asemien asiakkuuteen. Vuoden 2011 alusta voimaan tulleen toimeen-

22.2.2011

tulotukilain muutoksen mukaan ammattikoulutusta vailla olevan 18–24-vuotiaan nuoren perusosaa voidaan alentaa, mikäli hän on ilman perusteltua syytä kieltäytynyt koulutuksesta tai on keskeyttänyt koulutuksen ja häneltä on tästä syystä evätty työttömyysturva. Nämä nuoret ovat pudonneet työvoimahallinnon nuorisotakuun piiristä. Perusosan alentaminen ei ole kuitenkaan itsetarkoitus eikä automaattisesti toteutettava toimenpide. Laki velvoittaa sosiaaliviranomaisen perusosan alentamisen yhteydessä aina laatimaan suunnitelman asiakkaan itsenäisen suoriutumisen edistämiseksi. Lisäksi Työvoiman palvelukeskus Duuri kohdentaa työtään entistä enemmän alle 25-vuotiaisiin, ja työllisyysenhoidon määrärahoilla palkataan sosiaaliasemien sosiaalityön tueksi palveluohjaajia nuorten kokonaisvaltaiseen tukemiseen.

Uudistetut lastensuojelulaki, nuorisolaki ja toimeentulotukilain muutos velvoittavat kunnissa viranomaisia entistä tiiviimpään yhteistyöhön lasten ja nuorten hyvinvoinnin tukemisessa.

Sosiaalilautakunta ei näe Helsinkiin soveltuvaksi ratkaisuksi mallintaa Rotterdamin nuorten palvelukonseptia mm. lainsäädännön ja palvelurakenteiden eroavuuksien vuoksi. Suomessa toimeentulotuki ei ole vastikkeellista, kuten Hollannissa, mikä osaltaan vaikuttaa nuorten ohjautumiseen palvelujen piiriin. Suomessa nuorta ei voida velvoittaa palveluihin, niitä voidaan vain tarjota ja suosittaa.

Sosiaalilautakunta katsoo, että Helsingissä olennaista on hyödyntää jo olemassa olevia laadukkaita palveluja ja panostaa toimivien palvelukonaisuuksien kehittämiseen. Syrjäytymisvaarassa olevien nuorten kanssa työskenteleville viranomaisille Helsingissä tulisi tässä mielessä asettaa uudenlaiset painavat velvoitteet asiakaskohtaiseen yhteistyöhön, jossa nuoren tueksi kootaan tarvittava verkosto. Ennen kaikkea sosiaali-, terveys-, opetus- ja nuorisotoimen sekä henkilöstökeskuksen Tulevaisuustiskin tulisi nimetä vastuutyöntekijä em. verkostoon. Tärkeää olisi saada vastuutyöntekijärinkiin mukaan myös TE-toimiston nuorten tiimistä työvoimaviranomaisen edustaja. Verkoston kokoamisesta vastaisi kussakin tilanteessa se työntekijä, joka nuoren tuen tarpeen kohtaa. Verkostotyöskentelyyn tarvitaan tietysti nuoren suostumus.

Lisäksi toisen asteen ammatillisen koulutuksen aloituspaikkoja tulisi pikaisesti lisätä, koska minkäänlaiset ohjaus- ja tukipalvelut eivät tuota tulosta, mikäli ei samanaikaisesti ole koulutuspaikkoja, joihin nuoria voisi ohjata. Kohderyhmää ajatellen myös erilaiset joustavat väylät koulutukseen ja ammattiin ovat välttämättömiä.

22.2.2011

Sosiaalilautakunta pitää tärkeänä, että kun työstetään kaupungin palveluverkkoa, tuottavuusohjelmaa ja tehdään selvitystä sosiaali- ja terveystoimen yhdistämisestä, edellä esitetyjä näkökohtia otetaan huomioon suunniteltaessa oikean aikaista matalan kynnyksen palvelua syrjäytymisvaarassa oleville nuorille.

Terveysvaikutusten arviointi

Nuorten palvelujen kehittämisellä voidaan edistää nuorten terveyttä ja hyvinvointia.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Ahlroth Erja, erityissuunnittelija, puhelin 310 72924

Palviainen Leila, sosiaalisen ja taloudellisen tuen päällikkö, puhelin 310 58283

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Lähetetasiakirjat

1.3.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR
Saapunut/Inkommit
09. 03. 2011
Dnro/Dnr 2010-2213
Tehtäväluokka 469
Uppgiftsklass 43

26 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU SANNA
VESIKANSAN YM. NUORTEN PALVELUJA KOSKEVASTA VALTUUS-
TOALOITTEESTA

Opev 2010-1536
Esityslistan asia OTJ/5

Opetuslautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Syrjäytymisvaarassa olevien nuorten tukemiseksi opetusvirastossa alkoi syksyllä 2008 Tsemppari – nuorten aikalisä -hanke yhteistyössä terveyskeskuksen, sosiaaliviraston ja henkilöstökeskuksen kanssa. Hankkeen lähtökohtana oli suuri keskeyttäneiden opiskelijoiden määrä ammatillisissa oppilaitoksissa, nuorten syrjäytymisen ehkäisy, terveys-erojen kaventaminen sekä nuorten työllisyydenhoidon edistäminen. Hanke jatkuu vuoden 2011 loppuun asti. Hankkeessa mallinnetaan psykiatrisen sairaanhoitajan jalkautumista oppilaitoksiin.

Lisäksi syrjäytymisvaarassa olevien opiskelijoiden ongelmiin kehitetään jalkautuvaa opiskelijahuollon mallia Armi – arkiohjauksen hankkeella, joka on syksyllä 2010 alkanut kolmevuotinen ESR-rahoitteinen projekti. Arkiohjaajat toimivat keskeyttämisvaarassa olevien ja keskeytykseltä opiskelemaan palaavien opiskelijoiden tukena. Projektin tavoitteena on opiskelijan opiskeluprosessin kokonaisvaltainen tukeminen niin, että opiskelija sitoutuu opintoihinsa ja valmistuu ammattiin, sekä siirtyy työelämään osaavana työntekijänä.

Opetusvirasto on kehittänyt sähköisiä palveluja matalan kynnyksen palveluiksi. Syksyllä 2009 avattiin Helsingin kaupungin psykologien ja kuraattorien nettipalvelu Toisen asteen yhteys. Toisen asteen yhteys verkkopalvelu tuo psykologin ja kuraattorin palvelut toisen asteen opiskelijoille ajasta ja paikasta riippumattomalla tavalla lähemmäksi. Verkkopalvelua voi hyödyntää myös opintojen päättymisen jälkeen. Palvelu on tarjolla myös englanninkielisille opiskelijoille. Nettipalvelussa tuodaan nuorille sekä heidän vanhemmilleen ja opettajilleen tietoa henkisestä ja

1.3.2011

aineellisesta hyvinvoinnista helposti lähestyttävällä tavalla sekä madalletaan kynnystä lähestyä psykologia tai kuraattoria työntekijänä. Sivustolla on yli 1 000 kävijää kuukaudessa. Toisen asteen yhteys sai yhteistä hankerahaa vuodelle 2011 terveys- ja nuorisoterveystietokeskuksen kanssa. Hankerahalla kehitetään moniammatillisia nuorille tarjottavia verkko- ja palveluja.

Opetusvirasto on pyrkinyt madaltamaan myös ohjauspalveluja osallistamalla nuorten ohjauspalvelujen kehittämiseen verkkoon Uudenmaan nuorten ohjaus, UNO-hankkeessa. Hankkeessa on tuotettu verkkoon vuorovaikutteinen ohjausportaali. Hankkeen tavoitteena on nuorten ohjauksen tehostaminen ja koulutukseen hakeutumisen nopeuttaminen. Keväällä 2010 palvelussa oli lähes 28 000 ja syksyllä yli 18 000 kävijää.

Syrjäytymisvaarassa ilman opiskelupaikkaa oleville nuorille tarjoaa opetusviraston nuorten työpajat mahdollisuuden tutustua itseensä ja omiin mahdollisuuksiinsa työharjoittelun avulla. Työpajassa nuoret pääsevät tekemään harjoitus- ja tilaustöitä ja kehittämään näin ammatillista osaamistaan. Työkokemus parantaa mahdollisuuksia päästä opiskelemaan. Työpajat tarjoavat vuosittain keskimäärin viiden kuukauden mittaisen työharjoittelupaikan 270 nuorelle. Pajat on tarkoitettu ensisijaisesti 15–19-vuotiaille työttömille nuorille.

Opetusvirasto on tehnyt tiivistä yhteistyötä syksyllä 2009 toimintansa aloittaneen Tulevaisuustiskin kanssa, joka auttaa 15–17-vuotiaita ilman koulutuspaikkaa jääneitä nuoria opiskelupaikan löytämisessä sekä elämänhallintaan liittyvissä asioissa. Tulevaisuustiskin toiminnasta vastaa Helsingin kaupungin henkilöstökeskus. Tulevaisuustiskin asiakkaana oli 15–17-vuotiaita nuoria 253 ja yli 17-vuotiaita 29 vuonna 2010.

Nuorisolain muutos tuli voimaan 1.1.2011. Laki edellyttää monialaista viranomaisyhteistyötä sekä etsivää nuorisotyötä ja siihen liittyvää tietojen luovuttamista. Tarkoituksena on tavoittaa tuen tarpeessa oleva nuori ja auttaa hänet sellaisten palvelujen ja muun tuen piiriin, joilla edistetään hänen kasvuaan ja itsenäistymistään sekä pääsyään koulutukseen ja työmarkkinoille.

Erilaiset palvelut syrjäytymisvaarassa olevien nuorten tavoittamiseksi sekä opiskelijahuoltopalvelut ovat eri hallintokuntien alaisuudessa ja kukin hallintokunta tekee tahollaan syrjäytymistä ehkäisevää työtä. Tulevaisuustiski tarjoaisi hyvät edellytykset matalan kynnyksen ja yhden luukun periaatteen palveluksi, mikäli siellä olisi tarjolla myös opinto-ohjaus-, terveys- ja sosiaalipalveluja. Jos halutaan tehostaa palvelujen saatavuutta

Osoite

PL 3000 (Hämeentie 11 A, Helsinki 53)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
www.edu.hel.fi

Puhelin

Vaihe (09) 3108 600
Fax (09) 3108 6390

Adress

PB 3000 (Tavastvägen 11 A, Helsingfors 53)
00099 HELSINGFORS STAD

Telefon

Växel (09) 3108 600
Fax (09) 3108 6390

1.3.2011

ta, toimintaa voisi laajentaa koskemaan nuorisolain piiriin kuuluvia alle 25-vuotiaita nuoria.

Terveyspalvelujen saatavuudella, työllistymisellä ja koulutukseen ohjautumisella on merkittävä vaikutus nuorten terveyden ja hyvinvoinnin edistämiseen.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Kukkonen Arja, ohjauspalveluiden päällikkö, puhelin 310 86659

Merja Aalto-Setälä
pöytäkirjanpitäjä

1.3.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
10. 03. 2011	
Dnro/Dnr	241 2010-2213
Tehtäväluokka	769
Uppgiftsklass	22

74 §

LAUSUNTO ALOITTEESTA NUORTEN PALVELUJEN KESKITTÄMISESTÄ YHDELTÄ LUUKULTA ANNETTAVIKSI

Terke 2010-3082
Esityslistan asia TJA/9

TJA

Terveyslautakunta päätti antaa aloitteesta seuraavan, esittelijän ehdotuksen mukaisen lausunnon:

"Helsingiläisistä 15–19-vuotiaista noin 90 % käyttää vuoden aikana vähintään kerran terveyskeskuksen tai Helsingin ja Uudenmaan Sairaanhoidopiiriin (HUS) palveluja. Koulu- ja opiskeluterveydenhuollon palveluja ikäryhmästä käyttää vuoden aikana yli kaksi kolmasosaa ja terveyskeskuksen lääkärin vastaanotolla käy noin joka kolmas miehistä ja vajaa puolet naisista. Helsingiläisistä 20–24-vuotiaista miehistä yli puolet ja naisista kolme neljäsosaa käyttää terveyskeskuksen tai HUS:n palveluja.

Terveyskeskus ja HUS noudattavat hoitotakuulainsäädäntöä, joka määrittelee terveydenhuollosta apua hakevien hoidon tarpeen arvioinnin ja hoitoon pääsyn aikarajat. Vuonna 2010 hoidon tarpeen arviointi tehtiin terveysasemilla lähes aina kolmen vuorokauden kuluessa yhteydenotosta.

Opiskelu- ja työpaikkojen ulkopuolelle jäävien nuorten terveysneuvonta ja ehkäisevät terveystarkastukset eivät toteudu yhtä hyvin kuin opiskeluterveydenhuollon tai työterveyshuollon piirissä olevilla. Toukokuun alussa voimaantuleva terveydenhuoltolaki velvoittaa kuitenkin kuntia järjestämään terveysneuvontaa ja terveystarkastuksia myös opiskelu- ja työterveyshuollon ulkopuolelle jääville nuorille ja työikäisille.

Psykiatrisen erikoissairaanhoidon palveluja saa vuoden aikana 4–7 % helsingiläisistä 15–24-vuotiaista. Vuoden 2011 alussa kaikki Helsingin yliopistollisen keskussairaalan psykiatrian erikoissairaanhoidon jonottaneet 13–17-vuotiaat helsingiläiset ovat päässeet hoitoon hoitotakuun edellyttämässä ajassa. HUS:n nuorisopsykiatriassa hoito toteutetaan

1.3.2011

moniammatillisissa tiimeissä. Avohoidossa toimii aluetiimien lisäksi lastensuojelun konsultaatioryhmä ja jalkautuva työryhmä.

Opinnoista, työstä tai normaalista sosiaalisesta kanssakäymisestä syrjäytyneen nuoren tilanne vaatii yleensä monitahoista selvittelyä mieluiten siellä, missä ongelma on havaittu. Nuori ei välttämättä ole itse motivoitunut, minkä vuoksi avun tulee olla helposti lähestyttävää ja olla saatavissa sosiaaliasemilla, nuorisotoimessa, kouluterveydenhuollossa tai internet –verkossa.

Syrjäytymisvaarassa oleville nuorille tarkoitettuja intensiivisiä, etsiviä terveys- ja sosiaalipalveluja kehitetään useissa hankkeissa. Tsemppari - Nuorten Aikalisä -hankkeessa toimivat psykiatriset sairaanhoitajat tekevät Helsingin ammatillisissa oppilaitoksissa mielenterveys- ja päihdetyötä ja puuttuvat muun muassa keskeyttämistilanteisiin. Hankkeen työntekijät tekevät yhteistyötä muun muassa Tulevaisuustiskin kanssa. VAMOS -projekti on 17–29-vuotiaille nuorille Diakonissalaitoksen, terveyskeskuksen ja sosiaaliviraston yhteistyönä kehittämä palvelumalli, jonka keskeisenä työmuotona on etsivä nuorisotyö. Hankkeessa työparit etsivät asuinympäristöstä, vapaa-ajanviettopaikoista, kaduilta ja nuorten suosimista paikoista syrjäytymisvaarassa olevia 16–29-vuotiaita nuoria, jotka eivät ole itsenäisesti hakeutuneet koulutukseen tai työelämään. Terveyskeskuksen Verkkoterkkari -hankkeessa terveydenhoitaja tarjoaa internetissä nuorille neuvontaa ja tukea sosiaalisen median ympäristöissä. Nuoret voivat keskustella internetissä terveydenhoitajan kanssa tai lähettää yhteisöön kysymyksiä, joihin vastataan 1–2 päivän kuluessa. Terveyskeskus osallistuu lisäksi nuorille tukea antavaan Luotsi-toimintaan.

Henkilöstökeskuksen Tulevaisuustiski -neuvontapalvelu on tarkoitettu peruskoulunsa päättäneille 15–17-vuotiaille nuorille, jotka eivät ole saaneet koulutuspaikkaa tai työpaikkaa itselleen. Tulevaisuustiskiltä saa henkilökohtaista ohjausta ja neuvontaa koulutuspaikan etsinnässä.

Vuonna 2009 helsinkiläisistä 18–24-vuotiaista toimeentulotuen saajista 5400:llä ei ollut toimeentulotuen tai asumistuen lisäksi muita tuloja. Vuoden 2011 alusta voimaan tullut toimeentulotukilain muutos velvoittaa kuntia panostamaan erityisesti nuorten kanssa tehtävään sosiaalityöhön. Laki velvoittaa sosiaaliviranomaisen laatimaan suunnitelman asiakkaan itsenäisen suoriutumisen edistämiseksi yhteistyössä tuen hakijan ja muiden viranomaisten kanssa.

1.3.2011

Uudistetut lastensuojelulaki, nuorisolaki sekä toukokuun alussa voimaan tuleva terveydenhuoltolaki velvoittavat kuntien viranomaisia en-
tistä tiiviimpään yhteistyöhön lasten ja nuorten hyvinvoinnin tukemises-
sa. Helsingissä on kaupunginvaltuuston hyväksymä, lastensuojelulakiin
perustuva Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma vuosille 2009–
2012, johon on kirjattu aloitteessa tarkoitettuja kehittämiskohteita.
HYKS:n johdolla kehitetään uudenlaista peruspalvelujen ja erikoissai-
raanhoidon yhteistä toimintamallia mielenterveysongelmista kärsiville
13–22-vuotiaille nuorille ja heidän perheilleen.

Syrjäytymisvaarassa olevien nuorten kanssa työskentelevien viran-
omaisten olisi Helsingissä edelleen lisättävä asiakaskohtaista yhteis-
työtä, jossa nuoren tueksi kootaan tarvittava verkosto. Verkoston ko-
koamisesta vastaisi kussakin tilanteessa se työntekijä, joka kohtaa
nuoren tuen tarpeen. Kaikilla hallintokunnilla, jotka työskentelevät nuo-
ren kanssa, tulisi olla velvoite nimetä vastuutyöntekijä. Syrjäytymisvaa-
rassa olevan nuoren kohdalla kyseeseen tulevat ennen kaikkea sosiaa-
li-, terveys-, opetus- ja nuorisotoimi sekä työvoimaviranomaiset. Mata-
lan kynnyksen toimintamallia voidaan kehittää esimerkiksi siten, että
mikäli sosiaalityön suunnitelmassa arvioidaan, että alle 25-vuotiaalla
nuorella on terveyspalvelujen tarvetta, nuoren asioita hoitava sosiaali-
työntekijä nuorelta tai hänen huoltajaltaan luvan saatuaan tarvittaessa
saattaa hänet terveysasemalle.

Helsingissä on tarvetta edelleen kehittää etsivää työtä ja matalan kyn-
nyksen toimintaa nuorten syrjäytymiskehityksen katkaisemiseksi ja yh-
teisten toimintatapojen ja verkostojen rakentamiseksi. Suomessa nuor-
ta ei voida velvoittaa palveluihin, vaan niitä voidaan ainoastaan tarjota
ja suosittaa. Olennaista on hyödyntää jo olemassa olevia varsin katta-
via palveluja ja panostaa viranomaisten välisen tiedonkulun, palveluket-
jujen sujuvuuden, yhteistyörakenteiden ja toimivien palvelukokonai-
suuksien kehittämiseen niin että nuori saa tarvitsemaansa apua oikea-
aikaisesti.

Terveysvaikutusten arviointi

Nuoren sosiaalinen pahoinvointi lisää terveyttä vaarantavien elintapo-
jen, riskikäyttäytymisen, tapaturmien ja pitkäaikaissairauksien todennä-
köisyyttä. Nuorille suunnattu asiakaskohtainen sosiaali-, terveys-, ope-
tus- ja työvoimapalvelujen yhteistyö tukee syrjäytymisvaarassa olevien
nuorten terveyttä ja hyvinvointia ja osaltaan estää terveyserojen lisään-
tymistä.”

1.3.2011

Kirje kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Nyman Juha, erityissuunnittelija, puhelin 310 70198

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

HELSINGIN KAUPUNKI
NUORISOLAUTAKUNTA

PÖYTÄKIRJANOTE

3.3.2011

LIITE 66

286

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
21. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Kbs 2010-2213
Tehtäväluokka Uppgiftsklass	469

17 §

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU VESIKAN-
SAN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA YHDELTÄ LUUKULTA SAATA-
VIEN TYÖLLISYYS, KOULUTUKSEEN OHJAUS JA SOSIAALI- JA
TERVEYSPALVELUJEN JÄRJESTÄMISTÄ SYRJÄYTYMISVAARASSA
OLEVILLE NUORILLE

Nk 2010-64, Halke 2010-2213/469
Esityslistan asia Kepo/4

Nuorisolautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan sisäl-
töisen lausunnon:

Nuorisolautakunta pitää kannatettavana pyrkimystä nuorten palvelujen
helppoa saatavuutta ja matalaa kynnystä kohden. Nuorisolautakunta
näkee tärkeänä, että hallintokunnat yhdessä työskentelevät tätä tavoit-
tetta kohti.

Helsingissä on kaupungin omia ja näiden lisäksi myös kolmannen sek-
torin toimijoita tuottamassa palveluja syrjäytymisvaarassa oleville nuo-
rille. Sisällöltään useat näistä palveluista pyrkivät samoihin tavoitteisiin
kuin nuorisolaissa esitetty etsivä nuorisotyö. Tällaisia ovat esimerkiksi
työpajatoiminta ja Tulevaisuustiski. Nämä palvelut on tarkoitettu perus-
koulunsa päättäneille 15–17-vuotiaille ilman koulutuspaikkaa tai työ-
paikkaa oleville nuorille.

Henkilöstökeskuksen toteuttamalta Tulevaisuustiskiltä nuori saa henki-
lökohtaista ohjausta ja neuvontaa. Opetusviraston nuorten työpajatoi-
minta on tarkoitettu ilman toisen asteen koulutuspaikkaa jääneille, en-
sisijaisesti 15–19 -vuotiaille tuen tarpeessa oleville nuorille. Työpaja-
toiminta tekee läheistä yhteistyötä Helsingin Diakonissalaitoksen etsi-
vän nuorisotyön Vamos-projektin kanssa.

Helsingin osalta yksi keskeinen kysymys on toisen asteen opiskelu-
paikkojen vähäinen määrä suhteessa hakijoihin, joka hankaloittaa siir-
tymistä perusopetuksen jälkeisiin ammatillisiin opintoihin. Opetusviras-
tolta saadun tiedon mukaan vuosittain Helsingissä jää kokonaan ilman
aloituspaikkaa noin 400 nuorta. Merkittävä osa näistä nuorista on maa-
hanmuuttajataustaisia.

Helsingin kaupungilla on edellä mainittujen lisäksi erityisen tuen tar-
peessa oleville nuorille syrjäytymistä ehkäiseviä palveluja.
Eräs tällainen työmuoto on Luotsi-toiminta, jota nuorisoasiainkeskus

3.3.2011

toteuttaa yhteistyössä sosiaaliviraston ja terveystieteiden kanssa. Luotsi-toiminnan kohdennetun nuorisotyön tavoitteena on ehkäistä nuorten syrjäytymistä ja tukea yksilöllisesti heidän kasvuaan. Toiminta on suunnattu 12 -15 -vuotiaille helsinkiläisille, erityisen tuen tarpeessa oleville nuorille, jotka eivät vielä ole muiden tukimuotojen piirissä. Työskentelyssä otetaan huomioon nuoren eri elämän alueet: kodin, koulun ja vapaa-ajan näkökulmista. Nuoren ympärille kootaan tukiverkosto, jossa suunnitellaan yhdessä nuoren kanssa hänelle oma tukiohjelma, sekä seurataan ja arvioidaan sen toteutumista. Mahdollisiin ongelmatilanteisiin reagoidaan heti ja nuorta ohjataan tarvittaessa muiden toimenpiteiden piiriin.

Luotsi-toiminnassa yhteistyö koulujen ja lastensuojelun kanssa on tiivistä ja aktiivisella verkostotyöllä on tavoitteena saada kaikki toimijat yhteisen asian ääreen. Luotsi-toiminnassa nuoren henkilökohtainen ohjaaja on mukana auttamassa kokonaistilanteen hahmottumista ja tarvittaessa mukana erilaisissa konkreettisissa tilanteissa, joissa nuori tarvitsee tukea saadakseen tarvitsemiaan palveluita. Koulujen ja lastensuojelun ohella tärkeä yhteistyötaho on alueelliset nuoripsykiatrian poliklinikat. Perheiden kanssa tehtävää työtä tukee ja vahvistaa yhteistyö perheneuvolan ja Väestöliiton kanssa. Haasteena lähitulevaisuudelle on se, etteivät tämän hetkiset resurssit mahdollista palvelua koko Helsingin alueelle.

Viime vuosina Helsingissä nuorten syrjäytymistä ehkäisevät palvelut ovat kehittyneet ja niiden koordinaation parantamiseen on panostettu. Viime vuosina uudistetut lastensuojelulaki, nuorisolaki ja toimeentulotukilain muutos velvoittavat kunnissa viranomaisia entistä tiiviimpään yhteistyöhön lasten ja nuorten hyvinvoinnin tukemisessa.

Nuorten työllisyydenhoidon osalta hallintokunnat ovat henkilöstökeskuksen johdolla selkeyttäneet palvelujen kokonaisuutta. Työllisyydenhoidon kehittämiseksi palveluja on tarkasteltu eri näkökulmista. Tukitoimenpiteiden eri muotojen ja palvelujen vaikuttavuuden osalta on tehty kartoitusta, vertailua ja jäsentämistä, joka auttaa toimijoita hahmotamaan paremmin kuuteen eri virastoon hajautetut operatiiviset toiminnot. Lisäksi Helsingissä on kaupunginvaltuuston hyväksymä, lastensuojelulakiin perustuva Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma vuosille 2009–2012, jonka suunnittelussa ja toimenpiteiden toteuttamisessa eri hallintokunnat ovat tehneet tiivistä yhteistyötä.

Rotterdamin nuorten palvelukonseptin kaltainen malli ei nuorisolautakunnan näkemyksen mukaan suoranaisesti olisi Helsinkiin soveltuva ratkaisu. Erilainen lainsäädäntö ja palvelurakenteiden eroavuudet tar-

3.3.2011

joavat toisistaan poikkeavan kehitysalustan palveluiden muokkaamiselle. Suomen palvelujärjestelmässä nuorelle voidaan tarjota ja suosittaa palveluja, mutta häntä ei voida velvoittaa niihin etuuksien vähenemisen uhalla. Suomessa toimeentulotuki ei ole vastikkeellista, kuten Hollannissa. Tämä vaikuttaa nuorten ohjautumiseen ja toisaalta myös sitoutumiseen tarjottuihin palveluihin.

Nuorisolautakunta ei näe tarvetta aloittaa erillisen selvityksen valmistelua nuorten terveysten palvelujen saatavuuden parantamiseksi, vaan pitää tärkeänä, että käynnissä olevaan eri toimijoiden yhteistyön kehittämiseen panostetaan. Edellä mainittua edistää muun muassa se, että nuorten työllisyyden hoitoon sekä lasten ja nuorten hyvinvointiin liittyvien jo toteutettujen selvitysten ja suunnitelmien, erityisesti lasten- ja nuorten hyvinvointisuunnitelman, toimenpiteet toteutetaan aktiivisessa yhteistyössä hallintokuntien kesken.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle

Lisätiedot:

Poteri Martti, toimistopäällikkö, puhelin 310 71687

Pekka Sihvonen
pöytäkirjanpitäjä

23.2.2011

54j/MLR
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Sæpunut/Inkommit	
25. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Kh5 2010-2213/469
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010-2213

LAUSUNTO ALOITTEESTA NUORILLE PALVELUT YHDELTÄ LUUKULTA

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että Helsingissä on runsaasti palveluja syrjäytymisvaarassa oleville nuorille ja ns. etsivää työtä eri virastojen ja kolmannen sektorin-toimesta. Helsingissä on kaupunginvaltuuston hyväksymä, lastensuojelulakiin perustuva Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma vuosille 2009– 2012, johon on kirjattu juuri aloitteessa tarkoitettuja kehittämiskohteita.

Lisäksi talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että Rotterdamin nuorten palvelukonsepti ei ole suoraan sovellettavissa Helsingissä mm. lainsäädännön ja palvelurakenteiden eroavuuksien vuoksi. Hollannissa toimeentulotuen vastikkeellisuus vaikuttaa nuorten ohjautumiseen palvelujen piiriin. Suomessa toimeentulotuki ei ole vastikkeellista. Suomessa nuorta ei voida velvoittaa palveluihin, niitä voidaan vain tarjota ja suosittaa.

Samalla talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että olemassa olevia laadukkaita palveluja tulee hyödyntää ja kehittää edelleen jo toimivia palvelukokonaisuuksia.

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Katja Rimpilä
erityissuunnittelija

25.2.2011

SHJ/MLR
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
01. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2213/
Tehtäväluokka	469
Uppgiftsklass	15

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö dnro 2010-2213/469, 9.12.2010

LAUSUNTO VALTUUTETTU SANNA VESIKANSAN YM. VALTUUSTO-
ALOITTEESTA

Heke 2010-172

Aloitteessa on nostettu esille tärkeä näkökulma nuorten työllisyydenhoitoon. Henkilöstökeskus on aloitteentekijöiden kanssa samaa mieltä siitä, että nuorten työttömyyteen/työttömyysuhkaan tulisi puuttua entistä tehokkaammin parantamalla ilman työtä ja/tai koulutusta olevien nuorten palvelujen saatavuutta ja madaltamalla kynnystä palveluihin.

Kaupunginhallituksen vuonna 2009 hyväksymässä työllisyydenhoidon kehittämisohjelmassa nuoret ovat yksi toiminnan painopisteryhmistä ja kaikki kaupungin tarjoamat työllisyydenhoidon palvelut soveltuvat ja niitä myös käytetään nuorten työllisyyden edistämiseen. Työllisyydenhoidon kehittämisohjelmassa on lisäksi neljä erillistä nuorten palvelujen kehittämishanketta, joista yksi on 15–17-vuotiaille nuorille tarkoitettu Tulevaisuustiski. Kehittämisohjelman tavoitteena on kehittää työllisyydenhoidon palveluja niin, että työttömyyden pitkittymistä voidaan ehkäistä puuttumalla siihen mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Mitä aikaisemmassa vaiheessa työtöntä tuetaan, sen vähemmän ongelmat pääsevät kasautumaan.

Aloitteen tekijä viittaa Rotterdamin malliin. Hollannissa on panostettu voimakkaasti nuorisotyöttömyyden hoitoon. Keskeistä Hollannin mallissa on, että alle 27-vuotiaiden sosiaaliturva on vastikkeellista. Nuorten on oltava joko töissä tai koulutuksessa saadakseen sosiaaliturvaa, mikä ei ole Suomen lainsäädännön mukaan mahdollista. Vaikkakin Hollannissa on uutta yritystä ratkaista paikallisesti ongelmat, niin nuorten työllisyydenhoidon palvelutuotantojärjestelmä perustuu varsin erilaiseen lainsäädäntöön eikä näin ollen ole siirrettävissä Suomeen. Ideoita Hollannin mallista voi toki ottaa.

25.2.2011

Aloitteen tekijä viittaa myös Tulevaisuustiskimalliin. Henkilöstökeskuk-
sen Tulevaisuustiski perustettiin palvelemaan niitä nuoria, jotka eivät
ikänsä puolesta kuulu muiden palvelujen piiriin tai vastuulle. Esimerkik-
si koulujen opinto-ohjaus päättyy kun peruskoulu on loppuun suoritettu
ja työllisyydenhoidon palvelut koskevat pääsääntöisesti vasta työvoi-
maikäisiä eli 17 vuotta täyttäneitä henkilöitä. Tulevaisuustiskin asiak-
kaina ovat siis ne 15–17-vuotiaat nuoret, jotka eivät syystä tai toisesta
ole peruskoulun päättämisen jälkeen päässeet koulutukseen tai työhön
ja jotka eivät vielä ikänsä puolesta kuulu työvoimahallinnon vastuulle.
Tulevaisuustiskin toiminta on rajatulle ikäryhmälle tarkoitettua palvelua,
joka ei kuitenkaan ole kaiken kattavaa palvelua, vaan keskittyy nuoren
tulevaisuuden suunnitelman tekemiseen yhdessä hänen kanssaan. Tu-
levaisuustiskin palvelu voi olla kertaluonteista tai pitkäkestoisempaa
rinnalla kulkemista.

Helsingin kaupungin sosiaaliviraston, terveyskeskuksen ja Helsingin
TE-toimiston yhteinen palvelukeskus Duuri on vaikeasti työllistyvien yk-
sikkö, jonka asiakkaita ovat kaikki työikäiset, mukaan lukien nuoret. Pe-
riaate on, että sosiaaliasemat ja TE-toimistot voivat lähettää asiakkaita
yhtä paljon eli periaatteella 50 % / 50 %, mutta sosiaaliasemilta ohjattu-
jen asiakkaiden osuus on tällä hetkellä vain noin 25 %. Duurissa asia-
kas voi saada apua työllistymiseensä, sosiaaliin tilanteisiin liittyviin
kysymyksiin sekä terveydenhuollon palveluja. Nuorten osuus Duurin
palveluissa on suhteellisen pieni verrattuna muihin ikäluokkiin. Duuris-
sa on kuitenkin oma nuoria palveleva tiimi, jonka käytössä on laaja va-
likoima työvoimahallinnon sekä sosiaali- ja terveystuollon palveluja.

Alkuvaiheen kokemusten perusteella Tulevaisuustiski näyttää olevan
toimiva konsepti. Henkilöstökeskus ei pidä järkevänä Tulevaisuustiskin
toiminnan laajentamista eri-ikäisiin tai muihin kohderyhmiin, joille on jo
tällä hetkellä omia palvelujaan. Henkilöstökeskus katsoo, että aloittees-
sa ehdotettua palvelua muistuttaa lähinnä palvelukeskus Duurin nuor-
ten tiimin toiminta, jossa on mukana sekä työhallinnon, sosiaalitoimen
että terveydenhuollon asiantuntijoita. Nuorten palveluita olisi hyvä ke-
hittää olemassa olevan Duurin nuorten tiimin toimintaa kehittämällä ja
laajentamalla yhteistyötä sosiaaliasemien kanssa. Lisäksi nuorten toi-
mintaa tukee henkilöstökeskuksessa, nuorisoasiainkeskuksessa, sosi-
aalivirastossa, terveyskeskuksessa ja opetusvirastossa jo tällä hetkellä
toimiva verkosto.

Hannu Tulensalo
henkilöstöjohtaja

Eija Hanni
osastopäällikkö

1.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
16. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2214/
Tehtäväluokka	37
Uppgiftsklass	43

14 §
LAUSUNTO MAIJA ANTILAN YM. ALOITTEESTA RYHMÄKOTIEN
PERUSTAMISESTA IKÄIHMISTEN ASUMIS- JA HOITOPALVELUJEN
JÄRJESTÄMISEN VAIHTOEHDOKSI

Kv 2010-2261, Khs 2010 - 2214 / 37
Esityslistan asia AoOp/1

Lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle Maija Anttilan ym. valtuustoaloitteesta seuraavan lausunnon:

Helsingin kaupungin alueella on tällä hetkellä sekä kaupungin omia että yksityisiä vanhuksille suunnattuja eriasteisia palveluasuntoja yhteensä noin 3 200 ja ryhmäkotipaikkoja noin 2 000. Ryhmäkodit ovat ympärivuorokautista hoitoa antavia 12 – 16 asukkaan koteja. Ryhmäkodit ovat hoitokoteja, joita ei lueta kuuluvaksi ns. normaaliasumisen piiriin. Näiden lisäksi kaupungissa on noin 3 300 senioreille ja vanhuksille suunnattua vuokra- ja omistusasuntoa. Kaupungin vanhuspalvelujen painopiste on viime vuosina ollut ympärivuorokautisen hoivan järjestämisessä sitä tarvitseville vanhuksille.

Helsingin kaupungin tavoitteena on, että yhä useampi ikääntyvä voisi asua mahdollisimman pitkään omassa kodissaan. Kotona asuminen mahdollisimman pitkään toteutuu, jos asunto muuntuu asukkaan tarpeiden mukaan ja on esteetön. Lisäksi näihin ikäryhmiin kuuluvien asumiseen liittyy erottamattomasti asunnon sijainti niin, että erilaiset terveys-, hoiva- ja kaupalliset palvelut ovat helposti saavutettavissa ja se, että lähiympäristön rakentamisessa on otettu huomioon esteettömyysnäkökohdat.

Ikääntyneiden määrä ja väestöosuus tulee kasvamaan Helsingissä selvästi lähivuosien aikana. Muutos on nähtävissä jo nyt, sillä eläkeikäisessä väestössä ikäryhmään 65 – 74 kuuluvien määrä (v. 2010 yhteensä 84 805 henkilöä eli 14,5 % väestöstä) on kääntynyt jyrkkään kasvuun ja tulee kasvamaan Helsingissä lähes puolitoistakertaiseksi vuoteen 2020 mennessä. 75 – 84-vuotiaiden määrä (v. 2010 yhteensä 39 313 eli 6,7 % väestöstä) tulee puolestaan kasvamaan yli 70 % ny-

1.2.2011

kyisestä vuoteen 2028 mennessä ja yli 85-vuotiaiden määrä tulee väestöennusteen mukaan lähes kolminkertaistumaan vuoteen 2040 mennessä.

Ryhmä- ja pienkotiasumisen järjestäminen kaupungin omissa isoissa vuokrataloasunnoissa eri puolilla kaupunkia on ongelmallista, koska kaupungin asunnonvälityksessä on pienten asuntojen lisäksi kysyntää juuri 4- huoneen ja sitä suuremmista perheasunnoista. Viime vuonna 4h+k ja suurempia asuntoja vapautui kaikkiaan 298 asuntoa. Tällä hetkellä isoja perheasuntoja hakee 1 511 hakijaa, joista suurin osa on erittäin kiireellisessä asunnon tarpeessa. Kaupungin omistamassa vuokra-asuntokannassa (n. 43 600 asuntoa) 4h+k ja tätä suurempia vuokra-asuntoja on yhteensä 4 728.

Sosiaaliviraston vanhuspalvelujen mukaan kaupungissa saattaa olla tarvetta myös jonkinlaiselle välimuotoiselle asumiselle kodin ja hoivakodin välissä eli ns. tuettuun asumiseen. Asunnot voisivat olla erillisiä vanhusten ryhmäkoteja, jotka sijaitsisivat lähellä monipuolisia vanhustenkeskuksia, joista asukkaat saisivat tarvitsemansa palvelut. Monipuoliset vanhustenkeskukset tuottavat palveluja lähialueiden vanhuksille ja tukevat eri tavoin kotona asumista.

Aloitteessa ryhmäkodeilla tarkoitetaan yhteisöllistä asumista normaali- isossa asunnossa. Ryhmäkotiasuminen voisi toteutua myös vanhusten omaehtoisena toimintana. Yhteisöllisessä asumisessa on kuitenkin peruskysymyksenä se, miten tällaiseen asumiseen halukkaat vanhukset löytävät toisensa. Onnistunut yhteisöllinen asuminen edellyttää yhteisön jäsenten välistä hyvää henkilökemiaa ja yhteisöllisyyden syntyminen edellyttää osallistujien omaa tahtoa ja aktiivisuutta. Ongelmia voi syntyä yhden tai useamman asukkaan vaihtuessa tai asukkaiden kunnan huonontuessa.

Asuntolautakunta pitää tärkeänä eri asumispalvelujen vaihtoehtojen tarjonnan lisäämistä ikäihmisille. Ryhmä- tai pienkotimallia kannattaisi kokeilla, jos vanhukset tai sosiaalivirasto tekevät aloitteen hankkeen käynnistämiseksi. Tarkoitukseen sopivan tilan löytäminen on haasteellista. Käytännössä tilojen järjestäminen ryhmäkotimalliin on mahdollista jo entuudestaan ryhmäkotikäytössä olevien tilojen vapautuessa.

Merkittiin, että asuntolautakunnan päätös syntyi äänestyksen jälkeen. Varapuheenjohtaja Koulumies teki jäsen Osman-Sovalan kannattamana ehdotuksen, jonka mukaan esityksen viimeinen lause korvattaisiin seuraavalla: "Kun isoja, yli 4 huoneen asuntoja vapautuu vanhusten

1.2.2011

palvelukeskusten läheisyydessä, kaupunki tiedottaa niistä sosiaalivirastolle, jotta se voi arvioida, miten ne sopivat ryhmäkotikäyttöön."

Esittelijän ehdotus hyväksyttiin äänin 5 – 3. Vähemmistöön kuuluivat Koulumies, Haarma ja Osman-Sovala. Poissa oli Abdulla.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Liski Merja, tutkija, puhelin 310 34184

Päivi Korkeakoski
pöytäkirjapäivittäjä

8.2.2011

Sij/15
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATÖRSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
16. 02. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Khs 2010-2214/37</i>
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

LT

38 §

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU MAIJA
ANTTILAN YM. ALOITTEESTA RYHMÄKOTIEN PERUSTAMISESTA
IKÄIHMISTEN ASUMIS- JA HOITOPALVELUJEN JÄRJESTÄMISEN
VAIHTOEHDOKSI

Sosv 2010-1017
Esityslistan asia Sosj/15

Sosiaalilautakunta päätti antaa asiasta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Aloitteessa on kysymys ikääntyneille tarkoitettusta ryhmäasumisesta, jossa useita henkilöitä asuu isossa asunnossa siten, että asukkailla on omat huoneet ja yhteistiloja.

Helsingin sanomat 17.12.2010 (A11) kirjoitti vanhusten perhehoidosta Kainuun Hyrynsalmella, tämän lisäksi aiheesta on ollut yleisönosasto-kirjoituksia 14.9.2010 ja 16.9.2010. Kirjoituksissa on tuotu esiin toiveita tuttavien kanssa yhdessä asumisesta samassa kerrostalossa, erilaisten asumismallien kehittämiseen liittyviä näkökulmia ja hyvinvointikeskusten perustamista tyhjiin toimitotaloihin mahdollistamaan yksinasuvien yhteisöllinen asuminen. Aihe on ajankohtainen ja kirjallisuudessa viitataan tällaiseen asumismuotoon monella tapaa.

Helsingin kaupungin vanhusten palvelut on strategiansa mukaisesti keskittymässä ikääntyneiden asumisen osalta ympärivuorokautisen hoivan ja hoidon järjestämiseen. Vaihtoehtoiset asumismuodot ikääntyneille ovat osa Helsingin asuntopolitiikkaa. Ikääntyneiden yhteisöasuminen olisi hyvä organisoida siten, että kotihoito tai palveluyritys on ensisijainen hoidon tuottaja silloin, kun asukas tarvitsee hoitoa kotiinsa.

Kaupungin vuokra-asuntokannasta on mahdollista etsiä sopivia perheasuntoja, joista voi muodostaa tällaisen yhteisöllisen ryhmäasumiskohteen. Asunnon esteettömyys ja soveltuminen yhteisöasumiseen tulee ennakoita ja arvioida juuri ikäihmisten asumisen vaatimusten kanalta. Jokaiselle tulevalle asukkaalle tehdään oma vuokrasopimus tilas-

8.2.2011

ta ja yhteisesti käytössä olevat tilat jyvitetään tasan asukkaiden kesken. Yhteisöllisyyteen perustuvan ryhmäasumisen kokeilemista ollaan käynnistämässä parhaillaan. Esimerkiksi Myllypuron palvelutalon nykyisille asukkaille pyritään etsimään ryhmäasumiseen soveltuvia asuntoja, jolloin tutut ikäihmiset voisivat asua yhdessä ja säilyttää sosiaalisen verkostonsa. Hanke tai kokeilu tehdään yhteistyössä sosiaaliviraston vanhustenpalvelujen, sosiaali- ja lähityön, kotihoidon ja asuntojen välityksestä vastaavan asunto-osaston kanssa. Asukkaiden soveltuvuus tämän tyyppiseen asumiseen tulee varmistaa, koska asunnon vaihto on ikäihmiselle aina voimia vaativa muutosprosessi.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Vierelä Timo, suunnittelija, puhelin 310 42858

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Läheteksi kirjat

23.2.2011

Sij HTA
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATÖRSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
25. 02. 2011	
Dnro/Dnr	KhS 2010-2214/37
Tehtäväluokka	L2
Uppgiftsklass	

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010-2214

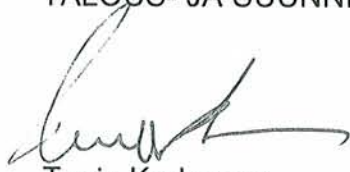
LAUSUNTO ALOITTEESTA RYHMÄKOTIEN PERUSTAMISEKSI

Aloitteessa ryhmäkodeilla tarkoitetaan yhteisöllistä asumista normaali-
lissa isossa asunnossa.

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että sosiaaliviraston vanhusten palvelujen vastuualue on strategian mukaisesti keskittymässä ikääntyneiden asumisen osalta ympärivuorokautisen hoivan ja hoidon järjestämiseen. Vaihtoehtoiset asumismuodot ikääntyneille ovat osa Helsingin asuntopolitiikkaa. Ryhmäkotiasuminen voisi toteutua myös vanhusten omaehtoisena toimintana. Ikääntyneiden yhteisöasuminen tulisi organisoida siten, että kotihoito tai palveluyritys on ensisijainen hoidon tuottaja silloin, kun asukas tarvitsee hoitoa kotiinsa.

Yhteisöllisyyteen perustuvan ryhmäasumisen kokeilemista ollaan käynnistämässä parhaillaan. Esimerkiksi Myllypuron palvelutalon nykyisille asukkaille pyritään etsimään ryhmäasumiseen soveltuvia asuntoja, jolloin tutut ikäihmiset voisivat asua yhdessä ja säilyttää sosiaalisen verkostonsa. Hanke tai kokeilu tehdään yhteistyössä sosiaaliviraston vanhustenpalvelujen, sosiaali- ja lähityön, kotihoidon ja asuntojen välityksestä vastaavan asunto-osaston kanssa.

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

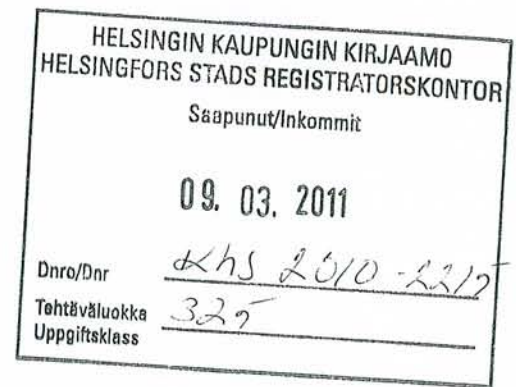

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Katja Rimpilä
erityissuunnittelija

1.3.2011

Sh/MLR
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

73 §

8.2.2011 pöydälle pantu asia

LAUSUNTO ALOITTEESTA ERIKOISSAIRAANHOIDOSTA KOTIUTET-
TAVIEN JATKOHOIDON JÄRJESTÄMISESTÄ

Terke 2010-3092

Esityslistan asia TJA/8

TJA

Terveyslautakunta päätti antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

"Vuosina 2008 ja 2009 helsinkiläisten potilaiden siirto HUS:sta jatkohoitoon Helsingin terveystieteiden keskukseseen on tapahtunut ripeästi ilman merkittäviä siirtoviiveitä. Useita vuosia HUS:sta on tarjottu noin 350 potilasta kuukaudessa jatkohoitoon. Päivittäin odottajia on ollut noin 30–40. Loppuvuonna 2010 HUSin vuodeosastoilla jatkohoitopaikkaa odottavien määrä oli sähköisen siirtoilmoitusportaalien mukaan päivittäin noin 50–80 potilasta. Tämä on ollut koko hoitoketjun hidastumisen yhtenä ilmentymänä.

Vuonna 2010 Helsingissä toteutettiin vanhusten hoidon iso organisatiomuutos, kun vanhusten pitkäaikaishoito siirtyi terveystieteiden keskukselta sosiaalivirastoon. Samalla jatkettiin vanhusten hoidon rakennemuutosta. Laitospaikkoja vähennettiin ja osa paikoista muunnettiin kaupunginsairaalan akuutti- ja kuntoutuspaikoiksi ja osa vanhusten keskusten arviointi- ja kuntoutuspaikoiksi. Kuntoutuspaikkoja lisäämällä turvataan asiakkaille riittävän pitkä kuntoutusjakso. Palveluasumista sekä kotihoitoa lisättiin ja ostopalvelusairaansijoja vähennettiin. Muutos oli kokonaisuutena haasteellinen ja hidasti potilas- ja asiakassiirtoja.

HUSin vuodeosastoilta jatkohoitoon tarjotuista potilaista valtaosa on yli 65-vuotiaita. Heidän jatkohoidostaan vastaa Helsingissä pääosin terveystieteiden keskuksen kaupunginsairaala. Kaupunginsairaalan hoito järjestetään neljässä sairaalassa, joissa on yhteensä 827 sairaansijaa, sairaalakoh-
taisen sairaansijamäärän vaihdella 150–360 välillä. Kaikilla 30 jatkohoitovuodeosastolla toimivat moniammatilliset kuntoutustiimit, joihin kuuluvat ainakin lääkäri, sairaanhoitaja, fysioterapeutti, toimintaterapi-

1.3.2011

peutti sekä sosiaalityöntekijä. Puheterapiaa on tarjolla kaikissa sairaaloissa, samoin ravitsemusterapiaa. Useita potilasryhmiä, kuten murtumapotilaita, neurologisen kuntoutuksen potilaita sekä verisuonikirurgisia potilaita, on keskitetty tietyille osastoille.

Sosiaalivirasto on perustanut yhteensä 7 arviointi- ja kuntoutusyksikköä vanhustenkeskuksiin. Näihin yksiköihin iäkkäät siirtyvät jatkokuntoutukseen kaupunginsairaalaan. Kustaankartanon vanhustenkeskuksen Kuntokartanon kotiinkuntoutusyksiköt ottavat asiakkaita myös suoraan HUSista jatkokuntoutukseen.

Aloitteessa mainitussa Etelä-Karjalan sairaanhoitopiirissä on noin 130 000 asukasta ja kuntia on 9. Helsingin väestö on yli 583 000 henkilöä eli 10 % koko Suomen väestöstä. Väestöstä yli 65 -vuotiaita on noin 80 000, heistä noin 40 000 yli 75 -vuotiaita ja noin 10 000 yli 85 -vuotiaita. Kun Helsingin väestölukuja suhteutetaan Etelä-Karjalan väestölukuihin, näyttäisi siltä, että Helsingissä on verraten keskitetty jatko- hoitojärjestelmä.

Helsingissä on oman kunnan tarpeisiin kapasiteetiltaan suuri ja sairaansijojen osalta riittävä jatkohoitojärjestelmä eivätkä hoitoketjun sujuvuudessa olevat ongelmat ratkea näitä paikkoja lisäämällä. Siksi ei myöskään ole tarpeen uoda jatkohoittoa varten uutta sairaalayksikköä yksin tai yhdessä muiden kuntien kanssa. Terveyslautakunta pitää tärkeänä, että hoitoketjujen sujuvuudesta huolehditaan yhdessä sosiaaliviraston kanssa ja pitää tärkeänä ettei laitoshoitopaikkoja vähennetä ennen kuin niitä korvaavat palvelut on saatu toimimaan ja niitä on vanhusten tarpeisiin nähden riittävästi. Vain riittävien avopalveluiden, palveluasunto- ja vanhainkotipaikkojen avulla pystytään välttämään HUSiin ja kaupunginsairaalaan syntyvät hoitojonot ja siirtoviiveet. Talousarvion määrärahalisäyksistä yli 10 milj. kohdennetaan vuonna 2011 palveluasumiseen ja hoitoketjujen sujuvuuteen.

Terveysvaikutusten arviointi

Myönteisten terveysvaikutusten kannalta on ratkaisevaa, tukeeko sairauksien hoito ja hoiva asiakkaan päivittäistä selviytymistä ja toimintakykyä. Nopea sairauksien hoito sekä aktiivinen ja nopeasti aloitettu kuntoutus ovat ensiarvoisia myönteisten terveysvaikutusten saavuttamiselle. Asiakkaan pysähtyminen jatkohoidon kannalta epätarkoituksenmukaiselle hoidon portaalille aiheuttaa välittömiä negatiivisia terveysvaikutuksia suurelle osalle asiakkaista."

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

1.3.2011

Käsittely

Terveyslautakunta hyväksyi lausuntoon äänin 5 (Autti, Kousa, Leppänen, Tuominen, Malinen) - 3 (Heistaro, Muurinen, Snäll) jäsen Autin puheenjohtaja Malisen kannattamana ehdottaman muutoksen:

Lausunnon terveysvaikutusten arviointia edeltävän kappaleen 3. virke, joka kuuluu. "Hoitoketjun sujuvuudesta huolehditaan yhdessä sosiaaliviraston kanssa" korvataan seuraavalla tekstillä: " Terveyslautakunta pitää tärkeänä, että hoitoketjujen sujuvuudesta huolehditaan yhdessä sosiaaliviraston kanssa ja pitää tärkeänä ettei laitoshoitopaikkoja vähennetä ennen kuin niitä korvaavat palvelut on saatu toimimaan ja niitä on vanhusten tarpeisiin nähden riittävästi. Vain riittävien avopalveluiden, palveluasunto- ja vanhainkotipaikkojen avulla pystytään välttämään HUSiin ja kaupunginsairaalaan syntyvät hoitojonot ja siirtoviiheet."

Lisätiedot:

Backlund Kristina, hoitoketjuylilääkäri, puhelin 050 366 6781
Soini Helena, kehittämisspäälikkö, puhelin 310 46933

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

8.2.2011

Sij/H74
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR

Saapunut/Inkommit

16. 02. 2011

Dnro/Dnr

Tehtäväluokka

Uppgiftsklass

Kh5 2010-2215/

325

L2

35 §

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU MAIJA
ANTTILAN YM. ALOITTEESTA KOSKIEN ERIKOISSAIRAANHOIDOS-
TA KOTIUTETTAVIEN JATKOHOITOJA

Sosv 2010-1034

Esityslistan asia Sosj/12

Sosiaalilautakunta päätti antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Vuosina 2008 ja 2009 helsinkiläisten potilaiden siirto HUSista jatkohoitoon Helsingin terveystieteiden keskukseseen on tapahtunut ripeästi ilman merkittäviä siirtoviiveitä. Useita vuosia HUS:sta on tarjottu noin 350 potilasta kuukaudessa jatkohoitoon. Päivittäin odottajia on ollut noin 30–40. Loppuvuonna 2010 HUSin vuodeosastoilla jatkohoitopaikkaa odottavien määrä oli sähköisen siirtoilmoitusportaalien mukaan päivittäin noin 50–80 potilasta. Tämä on ollut koko hoitoketjun hidastumisen yhtenä ilmentymänä.

Vuonna 2010 Helsingissä toteutettiin vanhusten hoidon iso organisatiomuutos, kun vanhusten pitkäaikaishoito siirtyi terveystieteiden keskukselta sosiaalivirastoon. Samalla jatkettiin vanhusten hoidon rakennemuutosta. Laitospaikkoja vähennettiin ja osa paikoista muunnettiin kaupunginsairaalan akuutti- ja kuntoutuspaikoiksi ja osa vanhusten keskusten arviointi- ja kuntoutuspaikoiksi. Kuntoutuspaikkoja lisäämällä turvataan asiakkaille riittävän pitkä kuntoutusjakso. Palveluasumista sekä kotihoitoa lisättiin ja ostopalvelusairaansijoja vähennettiin.

Muutos oli kokonaisuutena haasteellinen ja hidasti potilas- ja asiakassiirtoja. Jono vanhusten ympärivuorokautiseen hoitoon hidastui pahimmillaan puoleen normaalista, mutta palautui aiemmalle tasolle vuoden 2010 lopussa. Ympäri vuorokautisen hoidon laitospaikkojen muunto kaupunginsairaalan akuutti- ja kuntoutuspaikoiksi tapahtui odotettua hitaammin eikä voinut heti korvata vähennettyä ostosairaansijakapasiteettia.

8.2.2011

HUSin vuodeosastoilta jatkohoitoon tarjotuista potilaista valtaosa on yli 65-vuotiaita. Heidän jatkohoidostaan vastaa Helsingissä pääosin terveyskeskuksen kaupunginsairaala. Kaupunginsairaalan jatkohoito järjestetään neljässä sairaalassa, joissa on yhteensä 827 sairaansijaa, sairaalakohtaisen sairaansijamäärän vaihdellessa 150–360 välillä. Kaikilla 30 jatkohoitovuodeosastolla toimivat moniammatilliset kuntoutustiimit, joihin kuuluvat ainakin lääkäri, sairaanhoitaja, fysioterapeutti, toimintaterapeutti sekä sosiaalityöntekijä. Puheterapiaa on tarjolla kaikissa sairaaloissa, samoin ravitsemusterapiaa. Useita potilasryhmiä, kuten murtopotilaita, neurologisen kuntoutuksen potilaita sekä verisuonikirurgisia potilaita, on keskitetty tietyille osastoille.

Sosiaalivirasto on perustanut yhteensä 7 arviointi- ja kuntoutusyksikköä vanhustenkeskuksiin. Näissä yksiköissä iäkkäät siirtyvät jatkokuntoutukseen kaupunginsairaalaan. Kustaankartanon vanhustenkeskuksen Kuntokartanon kotiinkuntoutusyksiköt ottavat asiakkaita myös suoraan HUSista jatkokuntoutukseen.

Helsingissä on oman kunnan tarpeisiin kapasiteetiltaan suuri ja toimiva jatkohoitajärjestelmä eikä ole tarvetta luoda uutta yksin tai yhdessä muiden kuntien kanssa. Hoitoketjun sujuvuudesta huolehditaan yhdessä terveyskeskuksen kanssa. Talousarvion määrärahalisäyksistä yli 10 milj. euroa kohdennetaan vuonna 2011 palveluasumiseen ja hoitoketjun sujuvuuteen.

Terveysvaikutusten arviointi

Terveysvaikutusten arvioinnin keskeinen näkökulma on se, tukeeko sairauksien hoito ja hoiva asiakkaan päivittäistä selviytymistä ja toimintakykyä. Nopea sairauksien hoito ja siihen liittyvä kuntoutus on ensiarvoista. Asiantuntevalla hoidolla, palvelulla ja kuntoutuksella sekä ympäristöllä on myönteisiä vaikutuksia asiakkaiden hoivan ja hoidon laatuun sekä heidän hyvinvointiinsa.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Soini Helena, vanhustyön kehittämisspäälikkö, puhelin 310 46933

Backlund Kristina, hoitoketjuylilääkäri, puhelin 050-366 6781

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Lähetetiedot

Postiosoite
PL 7000
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
sosiaalivirasto@hel.fi

Käyntiosoite
Toinen linja 4 A
00530 HELSINKI
www.hel.fi/sosv

Puhelin
+358 9 310 4011

Faksi
+358 9 310 43717

10.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATÖRSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
14. 02. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Khs 2010-2215</i>
Tehtäväluokka	<i>325</i>
Uppgiftsklass	<i>L3</i>

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010-2215

LAUSUNTO ALOITTEESTA KOSKIEN ERIKOISSAIRAANHOIDOSTA
KOTIUTETTAVIEN JATKOHOITOJA

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että vanhusten pitkäaikaishoito siirtyi terveyskeskukselta sosiaalivirastoon vuoden 2010 alusta. Samalla jatkettiin vanhustenhoidon rakennemuutosta. Laitospaikkoja vähennettiin ja osa paikoista muunnettiin kaupunginsairaalan akuutti - ja kuntoutuspaikoiksi ja osa vanhustenkeskusten arviointi- ja kuntoutuspaikoiksi. Samalla lisättiin palveluasumista sekä kotihoitoa ja ostopalvelusairaansijoja vähennettiin. Muutosvaiheessa potilas- ja asiakassiirrot hidastuivat, mutta palautuivat aiemmalle tasolle vuoden 2010 lopussa.

Lisäksi talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että Helsingissä jatkohoidosta vastaa terveyskeskuksen kaupunginsairaalan neljä sairaalaa ja sosiaaliviraston 7:ssä arviointi- ja kuntoutusyksiköissä iäkkäät siirtyvät jatkokuntoutukseen kaupunginsairaalaan.

Samalla talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että jatkohoitojärjestelmä Helsingissä on oman kunnan tarpeisiin kapasiteetiltaan riittävä ja toimiva. Uuden jatkohoitokeskuksen selvittämisen sijasta tulee hoitoketjujen sujuvuuteen edelleen kiinnittää huomiota. Sosiaalivirasto ja terveyskeskus huolehtivat hoitoketjun sujuvuudesta. Talousarvion määrärahalisäyksistä yli 10 milj. kohdennetaan vuonna 2011 palveluasumiseen ja hoitoketjujen sujuvuuteen.

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Katja Rimpilä
erityissuunnittelija

8.2.2011

STJ/H7A
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO	
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
16. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2209/38
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

L2

56 §
LAUSUNTO ALOITTEESTA KISKON JA NURMIJÄRVEN KLINIKOIDEN
TARPEELLISUUDEN ARVIOINNISTA

Terke 2010-3083
Esityslistan asia TJA/16

TJA

Terveyslautakunta päätti antaa aloitteesta seuraavan esittelijän ehdotuksen mukaisen lausunnon:

"Terveyskeskuksen ja sosiaaliviraston päihdehoidon painopiste on avohoidossa. Avun saatavuutta ongelman varhaisessa vaiheessa lisätään kehittämällä avohoitoa ja vahvistamalla perusterveydenhuollon päihdetyön osaamista. Nämä toimenpiteet osaltaan vähentävät laitoshoidon tarvetta. Terveysasemien päihdeasiakkaiden avokatkaisua on lisätty.

Suomen suurin päihdehuollon yhteisöhoito tuottaja on Helsingin sosiaaliviraston Tervalammen kartanon kuntoutuskeskus. Vuonna 2010 yksikön huume kuntoutuksessa toteutui noin 4250 hoitovuorokautta ja kaikkiaan siellä on toteutettu noin 42 900 hoitovuorokautta. Oman palvelun lisäksi sosiaalivirasto ostaa päihdehuollon laitospalveluja useilta eri palveluntuottajilta.

Kalliolan settlementin päihdepalvelut ovat vaikuttavia, mutta hoitotuloksesta huolimatta asiakkaita ei ole hakeutunut palvelujen piiriin sosiaaliviraston arvioimaa ja odottamaa määrää. Hoidon vaatavuus ja pitkäkestoisuus vaikuttanevat hoitoon hakeutumiseen ja pitkissä hoidoissa keskeytykset ovat myös yleisiä.

Vuonna 2010 sosiaalivirasto osti enemmän hoitojaksoja Kalliolan settlementilta kuin lopulta hoitojaksoja toteutui. Vuonna 2010 toteutui sosiaaliviraston Kalliolan settlementin Nurmijärven klinikalta ostamista hoitovuorokausista 79 %, Kiskon klinikalta ostamista hoitovuorokausista 99 % ja Avomyllystä ostamista hoitojaksoista 60 %. Toisin sanoen Nurmijärven klinikalla 623 hoitovuorokautta, Kiskon klinikalla 17 hoitovuorokautta ja Avomyllyssä 20 hoitojaksoa jäi toteutumatta.

8.2.2011

Sosiaalilautakunta on hyväksynyt ostopalvelusopimuksen Kalliolan settlementin kanssa vuodesta 2001 alkaen. Vuosittaisessa toteuttamishjelmassa sosiaalivirasto sopii ostettavien palvelujen määrän ja hinnat. Vuoden 2011 toteuttamishjelmassa ostokiintiö on samalla tasolla kuin olivat vuonna 2010 toteutuneet ostot. Ostojen painopiste siirtyy kuitenkin maksusitoumuksella tapahtuvaan palvelujen hankintaan ostokiintiöiden sijaan. Näin sosiaalivirasto voi paremmin kohdentaa resursseja hoidon tarpeen ja toteutuvan hoidon mukaisesti.

Vuoden 2011 toteuttamishjelmassa sosiaalivirastossa on sovittu, että virasto ostaa Nurmijärven klinikalta 2000 hoitovuorokautta, Kiskon klinikalta maksusitoumuksella hoitovuorokausia tarpeen mukaan ja Avomyllystä maksusitoumuksella hoitojaksoja tarpeen mukaan.

Vuonna 2010 Kalliolan settlementti on korottanut yksikköhintoja keskimäärin 5–7 % muiden palveluntuottajien pidättäytyessä hinnankorotuksista.

Syynä siihen, että sosiaalivirasto on siirtänyt Kiskon klinikan hankinnat ostokiintiöstä maksusitoumusperusteisiksi, on tarve keskittää lääkkeitöntä yhteisöhoitoa yhteen hoitopaikkaan vähäisten asiakasmäärien vuoksi. Vuonna 2010 sosiaaliviraston, A-klinikkasäätiön ja Kalliolan settlementin kesken on käyty yhteistyöneuvotteluja lääkkeettömän yhteishoidon kehittämiseksi. Neuvotteluissa on pyritty löytämään sosiaaliviraston ja yksityisten palvelujen tuottajien yhdessä toteutettava keskitetty lääkkeettömän huumehoidon malli, joka olisi asiakasvolyymiltaan riittävä ja siten myös kustannustehokas. Neuvotteluissa ei yhteistä hoitotuotetta ole kyetty luomaan.

Terveyslautakunta toteaa, että vallitsevan työnjaon mukaan päihdehuolto kuuluu sosiaaliviraston vastuualueeseen. Sosiaalivirasto järjestää helsinkiläisille tarvittavia päihdehuollon palveluja tuottamalla itse ja hankkimalla tarvittavia palveluja yksityisiltä palvelujen tuottajilta. Lääkkeettömän yhteisöhoidon tarjoamista ei olla vähentämässä vuoden 2010 tasosta. Sosiaalivirastossa kohdennetaan päihdehuollon resursseja hoidon tarpeen ja asiakkaan tahdon mukaisesti eikä sosiaalivirasto voi ostaa palveluja enempää kuin on palvelutarvetta. Terveyskeskuksella ei ole huomautettavaa sosiaaliviraston tekemiin Kiskon ja Nurmijärven klinikoiden palvelujen hankintaa koskeviin perusteltuihin päätöksiin.

Terveysvaikutusten arviointi

8.2.2011

Alkoholihaittojen vähentämiseksi tehokkain ennaltaehkäisykeino on alkoholin hinnan ja saatavuuden sääntely sekä markkinoinnin rajoittaminen. Helsingin kaupungin hallintokunnissa vuonna 2010 lausuntokierroksella olleessa Vastuullisen alkoholinkäytön toimenpideohjelmassa ehdotetaan 33 eri toimenpidettä helsinkiläisten alkoholin käytön ja haittojen vähentämiseksi.

Päihderiippuvuudesta voi toipua spontaanisti sekä vertaistuen tai ammattiavun avulla. Mitään psykososiaalista hoitomuotoa ei ole voitu todistaa poikkeuksetta toisia hoitomuotoja paremmaksi. Yleisin psykososiaalinen hoito on normaali hoitosuhde, jossa voidaan käyttää eri viitekehyksiä."

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Nyman Juha, erityissuunnittelija, puhelin 310 70198

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

22.2.2011

471/1774
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATÖRSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
03. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2209/38
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	27

59 §

8.2.2011 pöydälle pantu asia

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU TUOMO
VALOKAISEN YM. ALOITTEESTA KISKON JA NURMIJÄRVEN KLINI-
KOIDEN TARPEELLISUUDEN ARVIOINNISTA

Sosv 2010-1019

Esityslistan asia Sosj/3

Sosiaalilautakunta päätti antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Sosiaalivirasto tarjoaa monipuolista hoitoa päihdeongelmallisille. Toimintaa toteutetaan sekä omana että ostopalvelutoimintana. Sosiaaliviraston palvelustrategian mukaan hoidon painopiste on avohoidossa. Vahvistamalla perusterveydenhuollon päihdetyön osaamista ja kehittämällä avohoitoa lisätään avun saatavuutta ongelman varhaisemmassa vaiheessa. Näin vaikutetaan laitoshoidon tarpeen vähentymiseen.

Suomen suurin päihdehuollon yhteisöhoidon tuottaja on sosiaaliviraston Tervalammen kartanon kuntoutuskeskus. Vuonna 2010 yksikön huume kuntoutuksessa toteutui noin 4 250 hoitovuorokautta ja kaikkiaan noin 42 900 hoitovuorokautta. Oman palvelun lisäksi sosiaalivirasto ostaa laitospalveluja usealta eri palveluntuottajalta.

Kalliolan settlementin päihdepalvelut ovat vaikuttavia, mutta hoitotulokista huolimatta asiakkaita ei ole hakeutunut palvelujen piiriin odotetussa määrin. Hoidon vaativuus ja pitkäkestoisuus vaikuttanevat hakeutumiseen. Pitkissä hoidoissa keskeytykset ovat myös yleisiä.

Sosiaalilautakunta hyväksyi 4.12.2001 ostopalvelusopimuksen Kalliolan settlementin kanssa. Vuosittaisessa toteuttamisohjelmassa sovitaan ostettavien palvelujen ostokiintiöt eli määrät ja hinnat. Sosiaalivirasto on varautunut hankkimaan Kalliolan hoitopalveluja vuoden 2010 toteuman tasolla myös vuonna 2011. Vuoden 2010 toteuma oli 4 185 hoitovuorokautta. Ostojen painopistettä siirrettiin maksusitoumuksella taaphtuvaan palvelujen hankintaan ostokiintiöiden sijaan. Näin pystytään

22.2.2011

paremmin kohdentamaan resursseja kulloisenkin hoidon tarpeen mukaisesti.

Kalliolan settlementti korotti yksikköhintoja keskimäärin 5 – 7 %.

Syynä Kiskon klinikan siirtymiselle ostokiintiöstä maksusitoumusperusteiseksi on tarve keskittää lääkkeetöntä yhteisöhoitoa yhteen hoitopaikkaan vähäisten asiakasmäärien vuoksi. Vuonna 2010 sosiaaliviraston, A-klinikkasäätiön ja Kalliolan settlementin kesken käytiin yhteistyöneuvotteluja lääkkeettömän yhteisöhoidon kehittämisestä. Neuvotteluissa pyrittiin löytämään yhdessä toteutettava keskitetty lääkkeettömän huumehoidon malli, joka olisi asiakasvolyymiltaan riittävä ja siten myös kustannustehokas. Yhteistä hoitotuotetta ei kyetty luomaan.

Sosiaalivirastossa kohdennetaan päihdehuollon resursseja hoidon tarpeen ja asiakkaan tahdon mukaisesti eikä sosiaalivirasto voi ostaa palveluja enempää kuin on palvelutarvetta. Lääkkeettömän yhteisöhoidon tarjoamista ei olla vähentämässä vuoden 2010 tasosta.

Sosiaalilautakunta päätti kokouksessaan 25.1.2011 (§ 9), että Järvenpään sosiaalisairaalaan ostetaan yhteisöllistä lääkkeetöntä huume kuntoutusta ehdotetun 2700 hoitovuorokauden sijaan 1970 hoitovuorokautta. 730 hoitovuorokautta vastaavalla summalla hankitaan lääkkeetöntä huume kuntoutusta tarpeen mukaisesti muilta palvelujen tuottajilta esim. Kalliolasta.

Terveysvaikutusten arviointi

Kiskon klinikan siirtymiselle ostokiintiöstä maksusitoumusperusteiseksi ei ole vaikutusta asiakkaiden lääkkeettömän hoidon saatavuuteen.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Aalto Mari, sosiaalisen kuntoutuksen päällikkö, puhelin 310 44650
Salovaara Kari, kehittämiskonsultti, puhelin 310 42351

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Lähteasiakirjat

9.2.2011

SG/DA
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
14. 02. 2011	
Dnro/Dnr	<u>Kns 2010-2209</u>
Tehtäväluokka	<u>38</u>
Uppgiftsklass	<u>L3</u>

SG/DA

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010-2209

LAUSUNTO ALOITTEESTA KOSKIEN LÄÄKKEETÖNTÄ PÄIHDEHOI-
TOA

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että sosiaalilautakunta on hyväksynyt ostopalvelusopimuksen Kalliolan settlementin kanssa vuonna 2001. Vuosittaisessa toteuttamisohjelmassa sosiaalivirasto sopii ostettavien palvelujen määrän ja hinnat. Vuoden 2011 toteuttamisohjelman mukaan hoitopalveluja on varauduttu hankkimaan edellisen vuoden tasossa. Ostojen painopiste siirtyy kuitenkin maksusitoumuksella tapahtuvaan palvelujen hankintaan ostokiintiöiden sijaan. Maksusitoumuksiin siirtyminen mahdollistaa paremman resurssien kohdennuksen hoidon tarpeen mukaisesti. Asiakkaat voivat edelleen hakeutua palveluihin maksusitoumuksella ja asiakkaiden lääkkeettömän hoidon saatavuus pysyy tarvittaessa samana, vaikka ostopalvelukiintiöistä on luovuttu.

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Katja Rimpilä
erityissuunnittelija

Postiosoite

PL 20
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
talousjasuunnittelukeskus@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
http://www.hel.fi

Puhelin

+358 9 310 2505

Faksi

+358 9 655 783

Tilinro

800012-62637

Y-tunnus

0201256-6
Alv.nro
FI02012566

22.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
03. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2212/
Tehtäväluokka	34
Uppgiftsklass	27

70 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU SIRPA
PUHAKAN ALOITTEESTA PÄIVÄHOIDON KÄYTTÖASTEEN ASETTA-
MISESTA 90 PROSENTTIIN

Sosv 2010-1018
Esityslistan asia Sosj/13

Sosiaalilautakunta päätti antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Päivähoidon henkilöstömitoitus perustuu päivähoitoasetuksen mukaiseen lasten ja hoito- ja kasvatushenkilöstön väliseen päiväkotikohtaiseen suhdelukuun.

Täyttöasteella varmistetaan, että hoitosuhteessa olevien laskennallisten lasten ja hoito- ja kasvatushenkilöstön määrä vastaa laskennallisten paikkojen suhdetta. Täyttöasteseurannan avulla mitoitetaan henkilöstömäärä lasten päivähoidosta annetun asetuksen mukaiseksi.

Käyttöasteella mitataan toteutunutta lasten laskennallisten läsnäolopäivien ja hoito- ja kasvatushenkilöstön työssäolopäivien välistä suhdetta ja asetuksen toteutumista. Kun käyttöaste on 100 %, silloin henkilöstön ja lasten välinen suhdeluku on 7 eli mitoitus on asetuksen mukainen.

Käyttöastetta tarkastellaan päivittäin, kuukausittain ja vuositasolla kumulotuvana, ja tiedot kerätään päiväkot-, päivähoitoyksikkö-, päivähoitoalue- ja vastuualuetasolla. Päivittäisessä käyttöasteessa voi olla eri päivinä saman päiväkodin ja päivähoitoyksikön sisällä runsaastikin vaihtelua. Kuukausittaisten käyttöasteiden vaihtelu on päivähoitoyksikkötasolla huomattavasti päivittäistä vähäisempää.

Käyttöasteen seuraaminen on päiväkodinjohtajan työväline, jolla voidaan säädellä johdettavan kokonaisuuden hoito- ja kasvatushenkilöstöresurssien käyttöä tarkoituksenmukaisesti niin, että lasten ja henkilöstön läsnäolot kohtaavat. Päiväkodeissa on muuta lasten hoitotyötä tekevää henkilöstöä esimerkiksi erityisavustajia ja työllistettyjä, joita ei

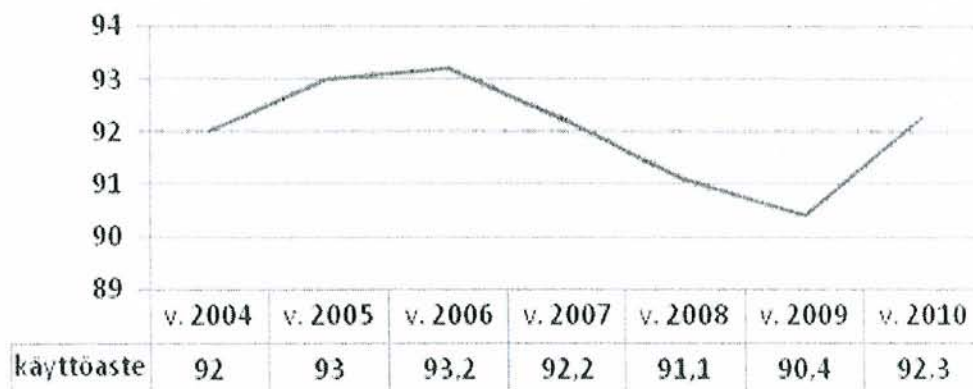

22.2.2011

huomioida käyttöasteen seurannassa. Päiväkodin johtajat arvioivat päivittäin poissaolojen vaikutusta mahdolliseen sijaistarpeeseen. Ratkaisuun vaikuttaa muun muassa, mikä on päivähoitoyksikön henkilöstön ja lasten määrän kokonaisuus, kuinka pitkistä tiedetyistä poissaoloista on kyse, voidaanko tehdä toiminnallisia järjestelyjä ja onko sijaista saatavilla.

Täyttö- ja käyttöasteen seurannalla pyritään varmistamaan tasavertaiset olosuhteet ja yhdenmukainen laatutaso joka puolella Helsinkiä. Seurantajärjestelmän avulla eri yksikköjen henkilöstöresurssien välisiä eroja voidaan tarvittaessa tasoittaa. Myös henkilöstön työhyvinvoinnin kannalta on tärkeää, että työskentelyolosuhteet ovat joka paikassa samankaltaiset.

Päivähoidon vastuualueen päiväkotihoidon
käyttöaste (hoito- ja kasvatus henkilöstön ja lasten välinen
suhdeluku, kumuloituva tieto vuoden aikana) vuosina 2004-
2010

Yllä olevassa taulukossa on kuvattu käyttöasteen vaihtelua vastuualueen toiminnan aikana vuodesta 2004 lukien. Muutoksilla käyttöasteessa on merkittävä vaikutus henkilöstömääratarpeeseen ja talouteen.

Käyttöasteen laskemisesta ei ole käytössä yhteistä tapaa, eikä yksiselitteistä tietoa valtakunnallisesti. Näin ollen aloitteessa mainittuun keskimäärin 85 % käyttöastetasoon ei voi ottaa kantaa. Samasta syystä ei myöskään ns. Kuusikko selvityksessä käytetä käyttöastetietoja vertailtaessa kuntia.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

22.2.2011

Lisätiedot:

Harju Carola, suunnittelija, puhelin 310 42542

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Lähetetasiakirjat

23.2.2011

S41/HTA
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
25. 02. 2011	
Dnro/Dnr	KHS 2010-2212/34
Tyhtäväluokka	
Uppgiftsklass	

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010-2212

LAUSUNTO ALOITTEESTA KOSKIEN PÄIVÄHOIDON KÄYTTÖÄS- TETTA

Päivähoidon henkilöstömitoitus perustuu päivähoitoasetuksen mukaiseen lasten ja hoito- ja kasvatushenkilöstön väliseen päiväkotikohtaiseen suhdelukuun eli yksinkertaistaen seitsemää lasta kohden on yksi hoitaja. Lasten hoidon tarpeen mukaan määräytyvien laskennallisten kertoimien vuoksi lapsia voi olla vähemmän tai enemmän kuin seitsemän yhtä hoitajaa kohden.

Täyttöasteella varmistetaan, että hoitosuhteessa olevien laskennallisten lasten ja hoito- ja kasvatushenkilöstön määrä vastaa laskennallisten paikkojen suhdetta. Täyttöasteseurannan avulla mitoitetaan henkilöstömäärä lasten päivähoidosta annetun asetuksen mukaiseksi.

Käyttöasteella mitataan asetuksen toteutumista. Käyttöasteen seuraminen on työväline, jolla tavoitellaan yhdenmukaisia varhaiskasvatuspalveluja lapsille, tasavertaisia työoloja henkilöstölle eri puolilla kaupunkia ja käytössä olevien resurssien taloudellista käyttöä. Kun käyttöaste on 100 %, silloin henkilöstön ja lasten välinen suhdeluku on 7, eli mitoitus on asetuksen mukainen. Käyttöastetta tarkastellaan päivittäin, kuukausittain ja vuositasolla kumuloituvana, ja tiedot kerätään päiväkotii, päivähoitoyksikkö, päivähoitoalue ja vastuualuetasolla.

Strategiaohjelmassa 2009 - 2012 on yhtenä tavoitteena, että kaupungin palvelujen laatu, vaikuttavuus ja kokonaistuottavuus paranee julkishallinnon yleisten tavoitteiden mukaisesti. Strategiaohjelman talouden tasapainoa koskevia toimenpiteitä ovat, että palvelutuotannon menot asiakasta kohden nousevat korkeintaan kustannustason nousua vastaavasti, asiakas- ja palvelukohtaisia yksikköhintoja pienennetään ja tilakustannusten osuutta palvelujen kustannuksista pienennetään.

Postiosoite

PL 20
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
talousjasuunnittelukeskus@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
http://www.hel.fi

Puhelin

+358 9 310 2505

Faksi

+358 9 655 783

Tilinro

800012-62637

Y-tunnus

0201256-6
Alv.nro
FI02012566

23.2.2011

Muutoksilla käyttöasteessa on vaikutusta kustannuksiin. Mikäli nykyisestä tasosta siirrytään 90 % käyttöastetavoitteeseen sillä arvioidaan olevan 2,5 milj. euron kustannuksia nostava vaikutus.

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Katja Rimpilä
erityissuunnittelija

Postiosoite

PL 20

00099 HELSINGIN KAUPUNKI

talousjasuunnittelukeskus@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13

Helsinki 17

<http://www.hel.fi>

Puhelin

+358 9 310 2505

Faksi

+358 9 655 783

Tilinro

800012-62637

Y-tunnus

0201256-6

Alv.nro

FI02012566

22.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
03. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2294/37
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

61 §

8.2.2011 pöydälle pantu asia

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU SIRKKU
INGERVON YM. ALOITTEESTA MONIPUOLISTEN OMANNÄKÖISTEN
VANHUSPALVELUJEN EDISTÄMISEKSI

Sosv 2010-1055

Esityslistan asia Sosj/5

Sosiaalilautakunta päätti antaa asiasta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Sosiaaliviraston palvelustrategiassa nähdään seniorikansalaisten osallisuuden ja omaehtoisen toiminnan tukeminen tulevien vuosien merkittävänä tehtävänä (Helsingin sosiaalilautakunta 13.1.2009 § 5). Omannäköiseen vanhuuteen pyritään edistämällä ikäihmisten valinnanvapautta ja itsemääräämisoikeutta, tarjoamalla keinoja kokea osallisuutta sekä varmistamalla turvallinen ja arvokas elämä, jonka vanhus voi kokea merkitykselliseksi.

Oma lemmikkieläin voi olla ikääntyneelle ihmiselle merkittävä ilon ja mielihyvän lähde. Useissa kaupungin vanhusten palvelutaloissa ja vanhustenkeskuksissa asiakas voi pitää omaa lemmikkieläintä niin kauan, kun hän itse tai läheistensä avustamana pystyy siitä huolehtimaan. Laitoksissa on myös mahdollista järjestää lemmikkieläinten vierailuja.

Lemmikkieläimen hoitoon liittyvät askareet voivat tuoda merkitystä arkeen ja auttaa ylläpitämään henkistä ja fyysistä toimintakykyä sekä vähentää yksinäisyyden tunnetta. Mahdollisuuksia pitää lemmikkieläintä tuetaan järjestettäessä asiakkaalle hänen tarvitsemiaan palveluja. Hoito- ja palvelusuunnitelmaa laadittaessa huomioidaan asiakkaan voimavarat, myös mahdollinen lemmikkieläin, ja miten voimavaroja voidaan hyödyntää asiakkaan toimintakyvyn ylläpidossa ja hyvän elämän rakentamisessa. Ympäri vuorokautiseen hoitoon sijoittuvan uuden asiakkaan kohdalla huomioidaan mahdollinen lemmikkieläin, kun etsitään asiakkaalle sopivaa hoitopaikkaa. Erillisiä lemmikkieläinten kanssa asuvien

22.2.2011

asiakkaiden asuntoja ei ole suunniteltu, mutta esteettömyyteen nojautuvissa asumisratkaisuissa myös lemmikkieläimen ulkoiluttaminen on mahdollista riittävän helposti. Lautakunta esittää, että vanhuspalvelujen uusiin tiloihin voitaisiin jatkossa suunnitella yksittäisiä asuntoja, joissa omien lemmikkieläinten pitäminen on mahdollista. Asiakkaan palveluja suunniteltaessa selvitetään, miten palvelut saadaan järjestetyksi niin, ettei lemmikkieläimestä synny terveysriskiä esimerkiksi allergisille työntekijöille. Myös talon muiden asukkaiden toiveet ja tarpeet huomioidaan. Kaikki ihmiset eivät pidä eläimistä ja taloissa tulee olla mahdollisuus myös pysyä erossa eläimistä. Rekrytoitaessa henkilökuntaa taloihin kerrotaan, että asiakkailta voi olla lemmikkieläimiä tai taloissa vierailaan eläinten kanssa.

Suomen Kennelliitto järjestää Kaverikoira-toimintaa, jossa vapaaehtoiset koiranomistajat koulutetaan ja he vierailevat koiriensa kanssa eri kohderyhmien myös vanhusten luona esimerkiksi laitoksissa. Tavoitteena on koiran avulla tuoda iloa ja elämyksiä ihmisille, joilla ei ole mahdollisuutta oman koiran pitoon. Sosiaalilautakunta pitää tärkeänä, että toiminta on hyvin suunniteltua vierailupaikkojen vastuuhenkilöiden kanssa. Järjestäytyneestä kissojen vierailutoiminnasta ei ole kokemusta. Lemmikkieläinten vierailut ovat mahdollisia palvelutaloissa ja vanhustenkeskuksissa sopimalla asiasta henkilökunnan kanssa etukäteen.

Terveysvaikutusten arviointi

Lemmikkieläin voi tuoda ikäihmisen elämään iloa, läheisyyttä ja virkistystä sekä vähentää yksinäisyyden tunnetta. Toisaalta lemmikeistä voi myös aiheutua terveysuhkaa allergisille henkilöille, joskin viimeaikaiset tutkimukset ovat lieventäneet tätä tulkintaa. Nämä seikat tulee ottaa huomioon päätettäessä eläimen muuttamisesta omistajansa kanssa vanhustenkeskukseen tai palvelutaloon.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Itkonen Tarja, kehittämiskonsultti, puhelin 310 43788

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Lähetetäsiakirjat

8.2.2011

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO	
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
16. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2294/37
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

57 §

LAUSUNTO ALOITTEESTA LEMMIKKIELÄIMISTÄ OSANA OMANNÄ-
KÖISIÄ VANHUSPALVELUJA

Terke 2010-3123
Esityslistan asia TJA/17

TJA

Terveyslautakunta päätti antaa aloitteesta seuraavan esittelijän ehdo-
tuksen mukaisen lausunnon:

"Terveyslautakunta antaa aloitteeseen lausunnon asiaan liittyvien ter-
veydellisten vaikutusten osalta. Muilta osin terveyslautakunta viittaa
sosiaaliviraston lausuntoon, jonka mukaan useissa kaupungin vanhus-
ten palvelutaloissa ja myös vanhustenkeskuksissa asiakas voi pitää
omaa lemmikkieläintä niin kauan kun hän itse tai läheistensä avusta-
mana pystyy siitä huolehtimaan. Laitoksissa on myös mahdollista jär-
jestää lemmikkieläinten vierailuja. Aloitteessa ehdotettu toiminta siis to-
teutuu jo.

Oma lemmikkieläin voi olla ikääntyneelle ihmiselle mielenterveydelli-
sesti merkittävä ilon ja mielihyvän lähde, joka tuo läheisyyttä ja vähen-
tää yksinäisyyden tunnetta. Eläimen hoitoon liittyvät askareet voivat
tuoda virkistystä ja merkitystä arkeen ja auttaa ylläpitämään henkistä ja
fyysistä toimintakykyä. Ikääntymisen mukanaan tuoman toimintakyvyn
heikkenemisen tai sairauksien vuoksi henkilön kyky pitää huolta eläi-
mestä voi heikentyä tai hävitä kokonaan. Tällöin tarvitaan muiden apua
tai eläimestä joutuu luopumaan.

Lemmikkieläimen pitämisestä päätettäessä tulee huomioida mahdolli-
nen oma tai muiden eläimen kanssa kontaktissa olevien henkilöiden
eläinallergia. Vanhuksilla nämä allergiat ovat harvinaisempia kuin nuo-
remmilla ihmisillä. Eläinten karvat, hilse, sylki, oksennus, virtsa ja ulos-
te ovat voimakkaita allergeeneja ja voivat aiheuttaa oireita. Lisäksi
eläinpöly kulkeutuu mukana vaatteissa ja hiuksissa. Tämän vuoksi
vanhustenkeskuksissa ja palvelutaloissa tulee muiden asukkaiden ja
henkilökunnan allergiatilanne ottaa huomioon asumisratkaisuja ja toi-
mintatapoja suunniteltaessa.

8.2.2011

Tulee myös huomioida, että kaikki eivät pidä eläimistä tai suhtautuvat niihin pelokkaasti. Heillä tulee olla mahdollisuus pysyä erossa eläimistä missä ja miten asuvatkin. Samoin tulee etukäteen selvittää eläimen mahdollisuudet sopeutua uusiin asumisolosuhteisiin.

Terveyslautakunta toteaa, että Suomen Kennelliitto järjestää Kaverikoira-toimintaa, jossa vapaaehtoiset koiranomistajat koulutetaan ja he vierailevat koiriensa kanssa eri kohderyhmien kuten lasten, kehitysvammaisten ja vanhusten luona esimerkiksi laitoksissa, kouluissa, päiväkodeissa ja päiväkeskuksissa. Tavoitteena on koiran avulla tuoda iloa ja elämyksiä ihmisille, joilla ei ole mahdollisuutta oman koiran pitoon.

Kaverikoiratoiminta on esimerkki eläinavusteisesta toiminnasta (Animal-Assisted Activities), jota voi harjoittaa koulutuksen saanut maallikko. Eläinavusteinen terapia (Animal-Assisted Therapy tai Pet Therapy) taas on terapiakoirakoulutuksen saaneen henkilön ohjaamaa toimintaa, jossa ihmisen ja eläimen välinen vuorovaikutus on olennainen osa hoitoa. Tämän terapian erilaisista muodoista ja tuloksista on olemassa runsaasti julkaisuja.

Terveyslautakunta pitää tärkeänä, kaverikoiratoimintaan osallistuvat koiranomistajat on koulutettu asianmukaisesti ja toiminta on hyvin suunniteltua vierailupaikkojen vastuuhenkilöiden kanssa. Järjestäytyneestä kissojen vierailutoiminnasta terveyslautakunnalla ei ole tietoa.

Terveysvaikutusten arviointi

Lemmikkieläin voi tuoda ikäihmisen elämään iloa, läheisyyttä ja virkistystä sekä vähentää yksinäisyyden tunnetta. Lemmikeistä voi myös aiheutua terveysuhkaa allergisille henkilöille tai pelkoa, jos eläin käyttäytyy uhkaavasti tai aggressiivisesti. Nämä seikat tulee ottaa huomioon päätettäessä eläimen muuttamisesta omistajansa kanssa vanhusten-keskukseen tai palvelutaloon.”

Pöytäkirja kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Nuutinen Hanna-Leena, erityissuunnittelija, puhelin 310 42662

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

8.2.2011

541/MLR
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
16. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2293/
Tehtäväluokka	322
Uppgiftsklass	

58 §
LAUSUNTO HOITOKETJUN JÄRKEISTÄMISTÄ KOSKEVASTA
VALTUUSTOALOITTEESTA

Terke 2010-3124
Esityslistan asia TJA/18

TJA

Terveyslautakunta päätti antaa aloitteesta seuraavan, esittelijän ehdotuksen mukaisen lausunnon:

"Hoitoon pääsyn ja palvelun laadun turvaaminen on yksi terveyskeskuksen strategisista päälinjauksista. Tämä edellyttää, että terveystalvet järjestetään asiakaslähtöisesti tarpeen mukaisina, laadukkaina, tehokkaina ja joustavina ja että hoitoon pääsy toteutuu lain edellyttämissä aikarajoissa. Lisäksi strategisena tavoitteena on osasto- ja organisaatorajat ylittävien hoitoprosessien kehittäminen merkittävimmässä potilasryhmissä.

Toukokuun alusta voimaan tulevan terveydenhuoltolain mukaan sairaanhoitopiirin kuntayhtymä on velvollinen yhteistyössä perusterveydenhuollosta vastaavan kunnan kanssa suunnittelemaan ja kehittämään erikoissairaanhoitoa siten, että perusterveydenhuolto ja erikoissairaanhoito muodostavat toiminnallisen kokonaisuuden. Kokonaisuudessa on huomioitava erikoissairaanhoidon palvelujen tarjoaminen taroituksenmukaisesti perusterveydenhuollon yhteydessä sekä erikoissairaanhoidon yksiköissä.

Tuleva laki edellyttää, että hoidon tarpeen arviointi aloitetaan kolmen viikon kuluessa lähetteen saapumisesta. Jos hoidon tarpeen arviointi vaatii erikoislääkärin arviointia tai erityisiä kuvantamis- tai laboratorio-tutkimuksia, on arviointi ja tarvittavat tutkimukset toteutettava kolmen kuukauden kuluessa lähetteen saapumisesta. Hoito on järjestettävä kuuden kuukauden kuluessa hoidon tarpeen toteamisesta.

Tehokas hoitoketju nopeuttaa hoitoon pääsyä, lyhentää kokonaishoitoketjua, edesauttaa toimintakykyä tukevaa ja kuntouttavaa hoitoa, pienentää päivystysten potilasvirtoja, lyhentää hoitajonoja, vähentää turhia

8.2.2011

hoitovaiheita sekä parantaa resurssien allokoointia ja hoidon vaikuttavuutta.

HYKS-alueella on käynnistetty HYKS:n ja kuntien yhteinen TEHOKAS-hanke (Terveystenhuollon hoitoketjut kuntoon alueellisesti) hoitoketjujen kehittämiseksi. Hankkeen tavoitteena on yhtenäinen koko potilaan hoitoketjun kattava asiakasprosessi ja palvelurakenne. Hankkeessa pilot-tihoitoketjuiksi on valittu suurivolyymiset ja kalliit lonkkamurtumien ja aivoverenkiertohäiriöiden hoitoketjut. Näistä saadut tulokset ovat levi-tettävissä muihin hoitoketjuihin.

Helsingin terveystenkeskuksessa on käytössä mm. seuraavat hoitoketjut tai hoitoprotokollat: Pääkaupunkiseudun tyypin 2 diabeteksen hoitoket-ju, Helsingin tyypin 1 diabeteksen hoitoketju, monisairaalan potilaan hoi-tomalli, lonkkamurtumapotilaan jatkohoitoprotokolla akuuttisairaalan vuodeosastolla, aivoinfarktipotilaan hoito ja kuntoutus akuuttisairaalas-sa, muistisairaalan potilaan hoitoketju, raskaudenkeskeytyspotilaan hoi-toketju, eturauhassyövän hoitoketju ja aikuisikäisen ADHD -oireisen po-tilaan arviointiohje.

Olemassa olevien hoitoketjujen lisäksi terveystenkeskuksessa kehitetään erikoislääkärikonsultaatiotoimintaa. Mm. säärihaavojen hoidossa on keskusteltu jalkautuvista erikoislääkärikonsultaatioista. Plastiikka- tai verisuonikirurgi pitäisi terveystasemalla vastaanottoa ja potilas voitaisiin asettaa leikkausjonoon ilman edeltävää käyntiä poliklinikalla. Sisätauti-lääkärin terveystasemalla tapahtuvan vastaanoton pilotointi aloitetaan lähiaikoina.

HYKS:n ortopediassa kehitetään keskitettyä lähetteen vastaanottojär-jestelmää, jonka tavoitteena on nopeuttaa odotusaikaa erikoissairaanhoidon poliklinikalle läheteitä paremmin kohdentamalla ja erikoissai-raanhoidon resursseja tehokkaammin käyttämällä. Lisäksi poliklinikka-käyntejä voidaan jonkin verran vähentää hyvillä lähetekäytännöillä: tut-kimuksia voidaan suunnitella jo lähetteen perusteella ja osa läheteistä voidaan muuttaa sähköisiksi konsultaatioiksi, jolloin poliklinikkakäynti voidaan mahdollisesti välttää.

Aloitteen esimerkissä mainittua ultraäänitutkimusta ei juurikaan käytetä polven alueen tutkimisessa. Sen sijaan polven alueen tutkimuksiin so-veltuissa magneettikuvauksissa on epäsuhtaa potilaan toiveen, lääkä-rin arvioiman tarpeen ja tutkimusten saatavuuden välillä. Magneettitut-kimusten rajallisen saatavuuden ja korkean hinnan vuoksi näiden tut-kimusten aiheiden pitää olla erityisen hyvin harkittuja. Lisäksi on huo-mattava, että usein tietyn tyyppisten, esimerkiksi polven seudun vam-

8.2.2011

mojen hyvään hoitokäytäntöön voi kuulua muutaman kuukauden seurantavaihe, jonka jälkeen lopullinen hoitopäätös esimerkiksi operatiivisesta hoidosta voidaan tehdä.

Mainittakoon lopuksi, että HUS:n jonokehitys on ollut suotuisaa kuvausten erikoissairaanhoidon pääsyn parantumista. Yli kuusi kuukautta jonottaneita helsinkiläisiä oli marraskuun lopussa 176 ja näistä valtaosa silmätautipotilaita. Polven alueen operaatioihin pääsee alle kolmessa kuukaudessa. Julkisuudessa olleiden tietojen mukaan jonotilanne on marraskuun jälkeen edelleen parantunut.

Kuten edellä olevasta ilmenee, sekä HYKSissä että terveyskeskuksessa tehdään määrätietoista työtä aloitteessa esitettyjen tavoitteiden toteuttamiseksi.

Terveysvaikutusten arviointi

Sujuvat hoitopolut edistävät tarpeen mukaista oikea-aikaiseen hoitoon pääsyä lisäten terveyttä kustannusvaikuttavasti."

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Pellinen Jukka, hallintoylilääkäri, puhelin 310 42305

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

8.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
16. 02. 2011	
Khs 2010-2297/122	
Dnro/Dnr	
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

60 §
LAUSUNTO ALOITTEESTA TULOSELLISUUSERÄN KOHDENTAMI-
SESTA

Terke 2010-3122
Esityslistan asia TJA/20

TJA

Terveyslautakunta päätti antaa aloitteesta seuraavan lausunnon:

"Terveyskeskus noudatti tuloksellisuuserän valmistelussa henkilöstökeskuksen ohjeita, joista oli saavutettu paikallisesti yksimielisyys henkilöstöjärjestöjen kanssa. Em. ohjeessa todetaan seuraavaa:

Kaikille sopimusaloille on valtakunnallisesti sovittu 0,7 % suuruinen järjestelyerä, joka käytetään paikallisesti tehtäväkohtaisten palkkojen korottamiseen ja henkilökohtaisten lisien myöntämiseen. Järjestelyerän tavoitteena on edistää tuloksellista toimintaa ja palkita tavoitteissa onnistumisista.

Tuloksellisuuserä ei ole luonteeltaan yleiskorotus, vaan sen suunnitteleminen toteutetaan tässä kirjeessä esitetyllä tavalla. Kyseessä ei myöskään ole tulospalkkion luonteinen kertakorotus, vaan järjestelyerä, jossa tuloksellisen toiminnan perusteella myönnetään pysyviä palkankorotuksia.

Tuloksellisuus – käsitteellä tarkoitetaan kunta-alalla yleisesti vallalla olevaa laaja-alaista näkökulmaa, joka sisältää tuottavuuden, vaikuttavuuden, palvelujen laadun, toimintaprosessien sujuvuuden sekä henkilöstön osaamisen ja suorituskypsyysyden.

Tarkoituksenmukaista on, että tuloksellisuuserä kytketään jo käynnissä oleviin tuloksellisuutta parantaviin toimenpiteisiin tai sellaisiin tunnuslukuihin, joilla tuottavuutta ja tuloksellisuutta muutoinkin seurataan. Koska kaupungin strategiaohjelman toimeenpano konkretisoituu pääosin virastojen ja liikelaitosten omissa tulokorteissa ja tavoitteissa, on perusteltua, että tuloksellisuuserän perusteena käytettävät mittarit ja tunnusluvut valitaan näistä.

8.2.2011

Tuloksellisuuserän kohdentamisen perusteena käytettävät tunnusluvut ja mittarit käsiteltiin toimitusjohtajan ja osastopäälliköiden kanssa ennen kuin niistä käytiin neuvotteluja järjestöjen kanssa. Neuvotteluissa sovittiin yksimielisesti, että tuloksellisuuserästä 0,5 % käytetään tehtäväkohtaisten palkkojen tarkistamiseen työnantajan valmistelemien tunnuslukujen ja tuloksellisuusmittareiden sekä meneillään olevien hankkeiden tulosten perusteella.

Kaupunginsairaalan, kuten muidenkin osastojen osalta noudatettiin henkilöstökeskuksen ohjetta, jonka mukaan tarkasteluun otetaan mukaan muutama tunnusluku, jotka kattavat koko henkilöstön. Ensisijainen periaate oli, että tunnusluvuksi valikoituvat ne luvut, jotka sisältyvät kaupunginsairaalan tulokorttiin ja joita seurataan toiminnasta muutoinkin. Kaupunginsairaalan vuodeosastotoiminnan osalta olivat kotiutusprosentin paraneminen ja hoitoajan pituus. Kutakin sairaalaa verrattiin sairaalan omiin tunnuslukuihin samana tarkasteluajanjaksona vv. 2009-2010.

Helsingin alueiden väestöt eroavat toisistaan demografisten tekijöiden ja sosioekonomisen taustan mukaan. Sairaalatoiminnalle nämä erot asettavat erilaisia haasteita. Tuloksellisuuserän kohdentaminen perustui kuitenkin toiminnan mittareiden muutoksiin toivottuun suuntaan eikä absoluuttisiin lukuihin tai vertailuihin sairaaloiden välillä.

Aloitteessa tuodaan esille tuloksen mittaamisen vaikeus terveydenhuollon kaltaisilla aloilla. Hoitotieteen asiantuntijoiden mukaan hoitotyön tuloksiin voidaan vaikuttaa mm. käytäntöjä kehittämällä, kouluttautumalla, moniammatillisella yhteistyöllä ja hyvällä johtamisella. Oikea henkilöstörakenne ja mitoitus sekä toimivat prosessit ovat myös osaltaan tae tulokselliseen toimintaan terveydenhuollossa.

Aloitteentekijät esittävät hoitohenkilökunnan palkkauksen parantamista tasapuolisesti kaikki hoitajat ja eri yksiköiden roolien erot huomioon ottaen.

Valtakunnallisissa sopimuksissa on viime vuosina kohdennettu korotuksia terveydenhuollon hoitohenkilöstön johtotehtäviin, esimiestehtäviin, vaativiin hoitoalan ammattitehtäviin ja hoitoalan ammattitehtäviin. Tällöin palkantarkistukset ovat koskeneet tasapuolisesti kaikkia hoitajia eri yksiköissä.

Tuloksellisuuserä oli nyt jaossa ja neuvoteltavana ensimmäistä kertaa ja siitä saatua kokemusta hyödynnetään jatkossa. Tuloksellisuuden

8.2.2011

käyttäminen palkitsemisen kriteerinä on oikean suuntainen periaate, mutta sen soveltaminen käytännössä vaatii uudenlaista ajattelutapaa ja kehittämistä. Tuloksellisuus on mahdollisesti jatkossakin palkantarkistusten perusteena ja nyt haasteena on löytää mittarit, joita voidaan käyttää oikeudenmukaisen ja tasapuolisen palkkapolitiikan perusteina. Tämän vuoksi on tärkeää, että tuloksellisuuserien kriteerejä tulee saatujen kokemusten perusteella tarkistaa yhteistyössä henkilöstön edustajien kanssa. Terveyskeskus tulee kiinnittämään asiaan erityistä huomiota osastokohtaisia tulokortteja laadittaessa.

Terveysvaikutusten arviointi

Hoitotyön oikein asetetut tuloksellisuusmittarit ohjaavat potilaiden hoitoa kuntouttavaa ja terveyttä edistävään suuntaan. Tuloksesta palkitsemisella on henkilökuntaa kannustava ja osaltaan työhyvinvointia edistävä merkitys."

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Käsittely

Terveyslautakunta hyväksyi äänin 5 (Autti, Kousa, Leppänen, Tuominen, Malinen)- 4 (Heistaro, Kuuskoski, Muurinen, Snäll) seuraavan jäsen Autin jäsen Leppäsen kannattamana tekemän lisäysesityksen: Terveysvaikutusten arviointia edeltävän kappaleen toiseksi viimeiseksi virkkeeksi lisättiin seuraava teksti: Tämän vuoksi on tärkeää, että tuloksellisuuserien kriteerejä tulee saatujen kokemusten perusteella tarkistaa yhteistyössä henkilöstön edustajien kanssa.

Lisätiedot:

Valjus Kaarina, henkilöstöpäällikkö, puhelin 310 42304

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

17.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
18. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2297/122
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010-2297

LAUSUNTO ALOITTEESTA TULOKSELLISUUSERÄN KOHDENTAMISESTA

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että tuloksellisuuserä oli nyt jaossa ja neuvoteltavana ensimmäistä kertaa ja siitä saatua kokemusta hyödynnetään jatkossa. Tuloksellisuuden käyttäminen palkitsemisen kriteerinä on oikean suuntainen periaate, ja sen soveltaminen käytännössä vaatii uudenlaista ajattelutapaa ja kehittämistä. Tuloksellisuus on mahdollisesti jatkossakin palkantarkistusten perusteena ja nyt haasteena on löytää mittarit, joita voidaan käyttää oikeudenmukaisen ja tasapuolisen palkkapolitiikan perusteina.

Lisäksi talous- ja suunnittelukeskus viittaa terveyslautakunnan lausuntoon ja toteaa, että terveyskeskus noudatti tuloksellisuuserän valmistelussa henkilöstökeskuksen ohjeita, joista oli saavutettu paikallisesti yksimielisyys henkilöstöjärjestöjen kanssa. Lisäksi tuloksellisuuserän kohdentamisen perusteena käytettävät tunnusluvut ja mittarit käsiteltiin toimitusjohtajan ja osastopäälliköiden kanssa ennen kuin niistä käytiin neuvotteluja järjestöjen kanssa. Neuvotteluissa sovittiin yksimielisesti, että tuloksellisuuserästä 0,5 % käytetään tehtäväkohtaisten palkkojen tarkistamiseen työnantajan valmistelemien tunnuslukujen ja tuloksellisuusmittareiden sekä meneillään olevien hankkeiden tulosten perusteella.

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Katja Rimpilä
erityissuunnittelija

25.2.2011

Stj/MLR

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
01.03.2011	
Dnro/Dnr	_____
Tehtäväluokka	_____
Uppgiftsklass	_____

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010 - 2297/122/17.12.2010

VT YRJÖ HAKASEN YM. ALOITE TULOSELLISUUSKOROTUKSISTA
LAAKSON JA SUURSUON SAIRAALOISSA

Heke 2010-177

Henkilöstökeskus toteaa lausuntonaan seuraavaa:

Tuloksellisuuden edistämistä tukeva paikallinen järjestelyerä (0,7 %) 1.9.2010 lukien kaikille sopimusaloille perustui valtakunnallisiin virka- ja työehtosopimuksiin.

Kyseinen järjestelyerä ei ollut yleiskorotus kaikille, vaan järjestelyerää tuli kohdentaa tuloksellisen toiminnan ja tavoitteissa onnistumisen perusteella.

Kaupungin henkilöstökeskus neuvotteli yhdessä henkilöstöjärjestöjen edustajien kanssa yleistason raamit siitä, miten tuloksellisuuserää tulisi kohdentaa, jonka jälkeen virastojen ja liikelaitosten tuli neuvotella oman viraston ja liikelaitoksen palkankorotusten kohdentumisesta. Terveyskeskuksessa sovittiin yksimielisesti henkilöstöjärjestöjen kanssa siitä, että tuloksellisuuserää käytetään tehtäväkohtaisten palkkojen tarkistamiseen työnantajan valmistelemien tuloksellisuusmittareiden perusteella.

Tarkoituksenmukaisena nähtiin, että mittareita ja tunnuslukuja valitaan jo olemassa olevista hankkeista tai muutoin seurannassa olevista tunnusluvuista. Tarkoituksenmukaisena ei nähty perustaa uusia hankkeita ainoastaan tämän erän kohdentamista varten. Näin ollen terveyskeskuksessa valittiin mittarit ja tunnusluvut olemassa olevasta kaupungin sairaalan tulostulokortista.

Tuloksellisuusajattelu on tuomassa kuntasektorille uusia haasteita erityisesti sosiaali- ja terveydenhoidon alalla. Uusien ajattelutapojen ja toimintaprosessien löytäminen ja yhdessä läpivieminen kuntakentällä

25.2.2011

vie aikaa ja korostaa onnistunutta yhteistoimintaa ja yhteistyötä työnantajan ja henkilöstöjärjestöjen kesken.

Tuloksellisuusajattelu ja palkkaerien kytkeminen onnistuneisiin tuloksiin on kuitenkin välttämätön osa tulevaisuuden palkitsemisen kenttää. Henkilöstökeskus pitää tärkeänä, että palkitsemisen perusteena olevia mittareita ja tunnuslukuja valitaan entistä tarkoituksenmukaisemmilla perusteilla. Tärkeää on myös varmistaa, että henkilöstöllä on tasapuolinen mahdollisuus vaikuttaa onnistuneeseen tulokseen.

Hannu Tulensalo
henkilöstöjohtaja

Marju Pohjaniemi
osastopäällikkö

23.2.2011

Shj/H74
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
25. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2295/
Tehtäväluokka	542
Uppgiftsklass	L2

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010-2295

LAUSUNTO ALOITTEESTA KOSKIEN ASUKKAIDEN KOKOONTUMIS- TILOJA JAKOMÄESSÄ

Talous- ja suunnittelukeskus viittaa kaupunkisuunnittelulautakunnan lausuntoon ja toteaa, että kaupunkisuunnitteluvirasto on yhteistyössä muiden hallintokuntien (erityisesti liikuntavirasto, rakennusvirasto ja opetusvirasto) sekä alueen toimijoiden kanssa viime vuosina keskittynyt Jakomäessä alueen keskiosan toiminnalliseen kehittämiseen ja ympäristön parantamiseen. Jakomäen keskiosassa sijaitsevat alueen keskeiset palvelut kuten peruskoulu, päiväkotit, nuorisotila, kirjasto, leikkipuisto, liikuntapuisto ja uimahalli.

Jakomäen keskiosassa sijaitsee useita kaupungin omistuksessa olevia palvelurakennuksia. Mahdollisia eri ryhmien kokoontumistiloja on mm. näissä rakennuksissa. Koska olemassa olevia tiloja on paljon, ei uusien erillisten asukastilojen kaavoittamiselle ole nähty Jakomäessä tarvetta. Jakomäki oli yhtenä kaupungin nimeämän poikkihallinnollisen palveluverkkotyöryhmän selvityksen pilottilueena vuosina 2008 - 2009. Työryhmä ehdotti loppuraportissaan yläasteen koulun tilojen kehittämistä siten, että ne päiväkäytön lisäksi sopisivat paremmin myös muiden toimijoiden ja hallintokuntien iltakäyttöön.

Lisäksi talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että sosiaalivirasto on kehittämässä asukastalotoimintaa ja aluetyötä kokonaisuutena. Pohdinnassa on sosiaaliviraston omien matalan kynnyksen paikkojen palveluverkko ja sosiaaliviraston ylläpitämien tilojen sijoittuminen eri puolille kaupunkia. Kehittämistyö on pitkäjänteistä. Vaikka painopiste onkin sosiaalisesti eriytyneillä alueilla, on huomioitava kaupungin alue kokonaisuutena ja kaikenikäisten kuntalaisten, vanhukset mukaan lukien, kokoontumismahdollisuudet eri puolilla kaupunkia. Kehittämistyön yhteydessä tutkitaan myös Jakomäen asukastalotoiminnan tarpeet ja mahdollisuudet niihin vastaamiseen.

23.2.2011

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Katja Rimpilä
erityissuunnittelija

22.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR
Saapumit/Inkommit
02. 03. 2011
Dnro/Dnr *Khs 2010-2295/*
Tehtäväluokka *1542*
Uppgiftsklass *24*

76 §
LAUSUNTO KOSKIEN VALTUUSTOALOITETTA ASUKKAIDEN KO-
KOONTUMISTILOISTA JAKOMÄESSÄ

Kv 2010-2304, Khs 2010-2295
Esityslistan asia Tila/1

Lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon.

Jakomäen alueella tilakeskuksella on tällä hetkellä yksi tila vapaana. Se on 343 m²:n suuruinen liiketila osoitteessa Louhikkotie 20 A.

Tila on Jakomäen Kiinteistöt Oy:n omistama, jota tilakeskus edelleen vuokraa. Tilan vuokrapyyntö on 9 euroa/m²/kk+ alv. 23 %. Vuokrapyyntö perustuu markkinahintaan ja sen tulee kattaa tilakeskuksen kustannukset. Tässä tilassa kustannukset muodostuvat mm. tilakeskuksen Jakomäen Kiinteistöt Oy:lle maksamasta vuokrasta ja tilakeskuksen vuokraus- ja hallintokustannuksista.

Lautakunta toteaa, että tilakeskus vuokraa kaupungin omistamia tiloja yhteisöille ja yrityksille kannattavuusperiaatteella ja markkinahintaan. Ulosvuokraus perustuu saatuihin kirjallisiin vuokratarjouksiin.

Tilakeskuksen vapaat ja vuokrattavat tilat ovat nähtävissä osoitteessa: <http://www.hel.fi/hki/Kv/fi/Palvelu-+ja+toimitilat/Yrityksille>.

Lisäksi lautakunta toteaa, että tilakeskus on vuokrannut Pienperheyhdistykselle Jakomäestä ns. Punahilkka -nimisen Jakomäen perheitä palvelevan asukastilan, joka sijaitsee kiinteistöviraston hallinnossa olevassa koulukiinteistössä, osoitteessa Huokotie 3.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle ja kiinteistöviraston tilakeskukselle.

22.2.2011

Lisätiedot:

Mäkinen-Stormbom Raija, toimitilatarkastaja, puhelin 310 40365

Pöytäkirja pidetään Helsingin kaupungin kirjaamossa nähtävänä
9.3.2011

Teuvo Sarin
apulaisosastopäällikkö

22.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
03. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2295/
Tehtäväluokka	542
Uppgiftsklass	L1

71 §

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU SIRPA
PUHAKAN YM. ALOITTEESEEN ASUKKAIDEN KOKOONTUMISTI-
LOISTA JAKOMÄKEEN

Sosv 2010-1071
Esityslistan asia Sosj/14

Sosiaalilautakunta päätti antaa asiasta kaupunginhallitukselle seuraa-
van sisältöisen lausunnon:

Sosiaalivirasto tukee alueellista järjestötoimintaa ja asukkaiden osalli-
suutta monin eri tavoin ja eri rahoituskanavien kautta.

Sosiaalivirasto ylläpitää omin budjettivaroin viittä kumppanuustaloa ja kolmea lähiöasemaa. Lisäksi ylläpidetään ostoskeskusten yhteydessä olevia erityisesti päihdeongelmaisille tarkoitettuja matalan kynnyksen paikkoja, joiden erillisrahoitus on turvattu vuoden 2011 loppuun asti. Asukastilat ovat laajassa käytössä ja kohdentuvat erityisesti kuntoutu-
viin tai syrjäytymisvaarassa oleviin asiakasryhmiin. Toimintamallit ovat
asukas- ja käyttäjälähtöisiä ja tilat ovat alueilla laajassa yhteiskäytössä.
Paikat toimivat vauvasta vaariin periaatteella.

Vanhusten palvelujen vastuualueen palvelukeskukset ovat niin ikään
matalan kynnyksen paikkoja, jotka tarjoavat ateria-, harrastus-, liikunta-
ja neuvontapalveluja eläkeläisille ja työttömille. Palvelukeskuksissa on
myös vertaistukiryhmiä ja mahdollisuus vapaamuotoiseen yhdessä-
oloon ja vapaaehtoistoimintaan. Palvelukeskukset toimivat monituotta-
jamallilla, joten erilaisilla järjestöillä on mahdollisuus osallistua toimin-
taan. Tiloja voidaan luovuttaa järjestöjen käyttöön maksutta, mikä ky-
seinen toiminta tukee kaupungin omaa toimintaa. Palvelukeskuksia on
12 eri puolilla Helsinkiä. Toiminta on maksutonta asiakkaille ja siihen
voi osallistua asuinalueesta riippumatta. Koillisella alueella sijaitsee
Malmin virkistyskeskus. Sen toiminta tulee vuoden 2012 alussa siirty-
mään Syystien tulevan vanhustenkeskuksen yhteyteen perustettavaan
Syystien palvelukeskukseen. Syystien palvelukeskuksen palvelut tule-
vat olemaan huomattavasti monipuolisemmat kuin Malmin virkistyskes-

22.2.2011

kuksen. Siellä on mm. ateriapalvelut ja kuntosali- ja liikuntatilat palvelukeskuksen asiakkaille. Syystien palvelukeskukseen pääsee Jakomäestä suoralla bussiyhteydellä noin 20 minuutissa.

Asukastiloja on lisätty viimeksi niille asuinalueille, joissa on koettu eniten sosiaalisia ongelmia syrjäytymiseen ja siihen liittyvään päihteiden käyttöön. Itä-Helsingissä on tiloja lisätty mm. Kontulan ja Itäkeskuksen alueelle. Kohdistamalla omat asukastilansa sosiaalisesti eriytyneille alueille, sosiaalivirasto toteuttaa tavoitetta sosiaalisesti eheästä ja tasapainoisesta kaupungista.

Helsingin asuinalueilla on lisäksi yli 30 erilaista ja erikokoista asukastaloa tai asukastilaa. Asukasyhdistykset tai muut asuinalueen järjestöt pitävät yllä noin puolta näistä asukastiloista ja toinen puoli on kiinteistöyhtiöiden ylläpitämiä yhteiskerhotiloja uusilla asuntoalueilla. Tilat ovat asuinalueen kannalta merkittäviä harrastus-, kohtaamis- ja tapahtumapaikkoja. Asukastiloja käytetään paljon toimintaan, joka tukee sosiaaliviraston toimintaa tai on osa sosiaaliviraston toimintaa.

Sosiaalivirasto ja sosiaalilautakunta tukevat myös itsenäisesti toimivia asukastiloja esimerkiksi myöntämällä tukea vuokraan tai toimintaan.

Sosiaalivirasto on kehittämässä asukastalotoimintaa ja aluetyötä kokonaisuutena. Pohdinnassa on sosiaaliviraston omien matalan kynnyksen paikkojen palveluverkko ja sosiaaliviraston ylläpitämien tilojen sijoittuminen eri puolille kaupunkia. Kehittämistyö on pitkäjänteistä. Vaikka painopiste onkin sosiaalisesti eriytyneillä alueilla, on huomioitava kaupungin alue kokonaisuutena ja kaikenikäisten kuntalaisten, vanhukset mukaan lukien, kokoontumismahdollisuudet eri puolilla kaupunkia. Kehittämistyön yhteydessä tutkitaan myös Jakomäen asukastalotoiminnan tarpeet ja mahdollisuudet niihin vastaamiseen.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Palviainen Leila, sosiaalisen ja taloudellisen tuen päällikkö, puhelin 310 58283

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Läheteasiakirjat

24.2.2011

28.1.0412
Kaupunginhallitus

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
10. 03. 2011	
Dnro/Dnr	245 2010-2297
Tehtäväluokka	542
Uppgiftsklass	24

73 §

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE ASUKKAI-
DEN KOKOONTUMISTILOJEN KUNTOON SAATTAMISTA JAKOMÄ-
ESSÄ

Kslk 2010-1689

Esityslistan asia Akp/5

Kaupunkisuunnittelulautakunta päätti antaa valtuustoaloitteesta kau-
punginhallitukselle seuraavan lausunnon.

Lausunto

Kaupunkisuunnitteluvirasto on yhteistyössä muiden hallintokuntien (eri-
tyisesti liikuntavirasto, rakennusvirasto ja opetusvirasto) sekä alueen
toimijoiden kanssa viime vuosina keskittynyt Jakomäessä alueen kes-
kiosan toiminnalliseen kehittämiseen ja ympäristön parantamiseen. Ja-
komäen keskiosassa sijaitsevat alueen keskeiset palvelut kuten perus-
koulu, päiväkotit, nuorisotila, kirjasto, leikkipuisto, liikuntapuisto ja uima-
halli. Vuosina 2004–2006 laaditun koulujen ja liikuntapuiston alueen
asemakaavan muutoksen pohjalta on viime vuosina parannettu liikun-
tapuiston kenttä- ja pysäköintijärjestelyjä sekä liikuntapaikkojen varus-
tusta. Yläasteen koulurakennusta on remontoitu, uimahalli on peruskor-
jattu ja laajennettu liikuntaviraston toimesta. Uusittu uimahalli ja kunto-
sali avasivat ovensa asiakkaille 5.1.2011. Parannukset alueella ovat ol-
leet merkittäviä ja Jakomäen liikuntapuisto palkittiinkin 6.10.2010 Suo-
men Liikunnan Ammattilaiset ry:n Vuoden liikuntateko -tunnustuksella.

Parhaillaan on kaupunkisuunnitteluvirastossa käynnissä Jakomäen lii-
kekeskuksen ympäristön asemakaavan muutos, jossa tavoitteena on
alueen lähiympäristön ja kaupallisten palvelujen parantaminen yhteis-
työssä alueen kaupallisten toimijoiden kanssa.

Jakomäen keskiosassa sijaitsee useita kaupungin omistuksessa olevia
palvelurakennuksia. Mahdollisia eri ryhmien kokoontumistiloja on mm.
näissä rakennuksissa, mutta tilat eivät ole ilmeisesti riittävän helposti
käytettävissä esim. iltaisin. Koska olemassa olevia tiloja on paljon, ei

24.2.2011

uusien erillisten asukastilojen kaavoittamiselle ole nähty Jakomäessä tarvetta. Uuden asukastilan rakennus- ja ylläpitokustannukset ovat lisäksi moninkertaiset suhteessa nykyisten tilojen parempaan hyödyntämiseen.

Ikääntyvien ihmisten kokoontumistilojen tarve tuli ilmi jo vuosina 2008–2009, kun Jakomäki oli yhtenä kaupungin nimeämän poikkihallinnollisen palveluverkkotyöryhmän selvityksen pilottialueena. Työryhmä ehdotti loppuraportissaan 15.10.2009 Jakomäen yläasteen muuttamista "Jakomäkitaloksi". Työryhmän ajatuksena oli kehittää yläasteen koulun tiloja siten, että ne päiväkäytön lisäksi sopisivat paremmin myös muiden toimijoiden ja hallintokuntien iltakäyttöön. Tämän suuntaisen, nykyisten tilojen tehokkaampaan hyödyntämiseen perustuvan ratkaisun tarkempi suunnittelu ja konkreettisesti eteenpäin vieminen hallintokuntien ja asukkaiden yhteistyönä olisi tämän valtuustoaloitteen tavoitteiden toteutumisen kannalta jatkossa tärkeää.

Pöytäkirjanote ja lausuntopyyntöasiakirjat kaupunginhallitukselle

Lisätiedot:

Eskola Tuomas, arkkitehti, puhelin 310 37285

Pöytäkirja on pidetty nähtävillä 8.3.2011 Helsingin kaupungin kirjaimossa, Pohjoisesplanadi 11-13, ja asianosaista koskeva päätös on lähetetty seuraavana työpäivänä pöytäkirjan nähtävänäpitämisestä.

Pirkko Vainio
pöytäkirjanpitäjä

1.3.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
09. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2011-138
Tehtäväluokka	313
Uppgiftoklass	27

75 §

LAUSUNTO ALOITTEESTA AIKUISTEN HAMMASHOIDON TEHOS-
TAMISESTA

Terke 2011-146
Esityslistan asia TJA/10

TJA

Terveyslautakunta päätti antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan, esittelijän ehdotuksen mukaisen lausunnon:

"Kansanterveyslain mukaan kiireelliseen hoitoon on päästävä välittömästi ja kiireettömässä hoidossa on hoidon tarpeen arviointi tehtävä viimeistään kolmantena arkipäivänä siitä, kun potilas otti yhteyden terveyskeskukseen, jollei arviota ole voitu tehdä ensimmäisen yhteydenoton aikana. Hoidon tarpeen arvioinnin yhteydessä hammaslääketieteellisesti tarpeelliseksi todettu hoito tulee järjestää kolmessa kuukaudessa siitä, kun hoidon tarve on arvioitu. Tämä kolmen kuukauden enimmäisaika voidaan ylittää suun terveydenhuollossa enintään kolmella kuukaudella, jos lääketieteellisistä, hoidollisista tai muista vastaavista perustelluista syistä hoidon antamista voidaan lykätä potilaan terveydentilan vaarantumatta.

Helsingin terveyskeskuksen suun terveydenhuollossa kiireellistä hoitoa saa vuoden jokaisena päivänä. Kiireettömään hoitoon, joksi suun ja hampaiston tutkimuskin luetaan, ajan saa hoitotakuulain mukaisesti viimeistään kuuden kuukauden kuluessa yhteydenotosta ja siinä tapah-
tuvasta hoidon tarpeen arvioinnista. Kunnallisen suun terveydenhuollon palvelujen kysyntä ylittää Helsingissä tarjonnan jatkuvasti. Tämä vaikeuttaa yksittäisen potilaan hoitokokonaisuuden loppuunsaattamista koh-
tuuajassa.

Maaliskuussa käynnistyvän palvelusetelipilotin odotetaan helpottavan tilannetta. Ruuhkatilanteissa potilas saa halutessaan palvelusetelin, jolla hän voi hankkia terveyskeskuksessa todetun hoidon tarpeen mukaisen hoidon listalle hyväksytyiltä yksityishammaslääkäreiltä. Potilas maksaa omavastuusuuden suoraan yksityishammaslääkärille.

1.3.2011

Oman toiminnan ohella suun terveydenhuollossa on jo vuosia ollut käytössä moninaiset palvelujen järjestämistavat, joilla on voitu hyödyntää myös yksityissektorin voimavaroja. Uuden palvelusetelitoiminnan lisäksi käytetään ostopalveluja, joista on tehty sopimuksia yksityishammaslääkärien kanssa koko 2000-luvun. Omissa hoitoloissa puretaan iltaisin hoitojonoja palveluhankinnan kautta kilpailutetun palveluntuottajan toimesta ja virka-ajan ulkopuolinen päivystys omaan hoitolaan on kilpailutettu vuokratyönä.

Oman toiminnan tehostamiseksi suun terveydenhuollossa panostetaan hammaslääkäreiden ja hoitohenkilökunnan työnjaon kehittämiseen. Osa tarkastuksista on siirretty suuhygienisteille, jolloin hammaslääkäreiltä vapautuu vastaanottoaikoja hammaslääkärin osaamista vaativaan hoitoon. Lisäksi työpaikkakoulutetaan itsenäistä hoitotyötä tekeviä hammashoitajia, jotta heille voidaan puolestaan siirtää aiemmin suuhygienistien suorittamia ehkäiseviä toimenpiteitä ja suun terveystarkastuksia. Myös oikomishoidossa kehitetään hoitokäytäntöjä ja työnjakoa. Lasten ja nuorten hoitoon käytettäviä resursseja kohdennetaan hyvien tulosten rohkaisemana entistäkin tarkemmin tarvelähtöisesti, ja näin saadaan vapautettua hammaslääkäreiden voimavaroja mm. aikuisten hoitoon.

Suun terveydenhuollossa panostetaan erityisesti helsinkiläisten suun terveydenedistämiseen ja omahoidon tukemiseen, jotta palvelujen kysyntää saataisiin tulevaisuudessa pienennettyä. Vaikka panostukset terveydenedistämiseen näkyvät viiveellä, viime vuosien tulokset osoittavat, että suunta on ollut oikea. Esim. vuoden 2010 valtakunnallisen kouluterveyskyselyn tulosten mukaan helsinkiläisistä peruskoulun 8. ja 9.luokan oppilaista hampaitaan harjasi harvemmin kuin 2 kertaa päivässä 44 %, kun vastaava tulos vuonna 2008 oli 50 %.

Suun terveydenhuollossa on usean vuoden ajan kehitetty sähköisiä palveluita. Tavoitteena on työajan käytön kohdistaminen potilastyöhön tukitoimien sijaan. Sähköinen asiointi etenee vaiheittain. Itseilmoittautumislaitteet asennettiin hoitoloihin vuoden 2011 alussa ja interaktiivinen esitietolomake otettaneen käyttöön loppuvuodesta. Toimintaa kehitetään edelleen digitaalisen hoitoonohjauksen palveluksi, joka mahdollistaa tietyin edellytyksin potilaan itsensä tekemän ajanvarauksen hoidon tarpeen kannalta oikea-aikaisesti. Potilastietojärjestelmätoimittajan kanssa käynnistetään hanke erillisen ajanvarauskäyttöliittymän kehittämiseksi siten, että ajanvarausosion nykyiset rajoitteet voidaan ohittaa. Toteutuessaan hanke tehostaa keskitetyn ajanvarauksen toimintaa ja parantaa ajanvarauspalvelun laatua.

1.3.2011

Viime vuosien suun terveydenhuollon resurssilisäykset ovat kohdentuneet pääkaupunkiseudun ja Kirkkonummen yhteishankkeisiin, joissa Helsingin terveystakeskus on ns. isäntäkuntana. PARAS-lainsäädännön päätösten myötä loppuvuodesta 2009 aloitti toimintansa sekä Pääkaupunkiseudun suun erikoishoidon yksikkö että yhteinen virka-ajan ulkopuolinen päivystys.

Terveysvaikutusten arviointi

Suun terveydenhuollon käytäntöjä edelleen kehittämällä kohdennetaan hammaslääkärin osaamista vaativat toimenpiteet oikea-aikaisesti oikeille potilasryhmille. Tämä edesauttaa yksittäisen potilaan hoitokokonaisuuden sujumista."

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Hiekkanen Seija, johtajahammaslääkäri, puhelin 310 42247

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

3.3.2011

SB/MP
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFÖRS STADS REGISTRATÖRSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
08. 03. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Dns 2011-138</i>
Tehtäväluokka	<i>3/3</i>
Uppgiftsklass	<i>22</i>

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2011-138 /313

LAUSUNTO ALOITTEESTA KOSKIEN AIKUISTEN HAMMASHOIDON
TEHOSTAMISTA

Talous- ja suunnittelukeskus viittaa terveyslautakunnan lausuntoon ja toteaa, että terveyskeskus on kehittänyt monipuolisesti toimintaansa vastatakseen lisääntyvään kysyntään aikuisten hammashuollossa.

Oman toiminnan ohella suun terveydenhuollossa on jo vuosia ollut käytössä moninaiset palvelujen järjestämistavat, joilla on voitu hyödyntää myös yksityissektorin voimavaroja. Maaliskuussa käynnistävän palvelusetelipilotin odotetaan osaltaan helpottavan tilannetta. Lisäksi käytetään ostopalveluja, joista on tehty sopimuksia yksityishammaslääkärien kanssa koko 2000-luvun. Omissa hoitoloissa puretaan iltaisin hoitojonoja palveluhankinnan kautta kilpailutetun palveluntuottajan toimesta ja virka-ajan ulkopuolinen päivystys omaan hoitolaan on kilpailutettu vuokratyönä.

Hammaslääkäreiden ja hoitohenkilökunnan työnjakoa on kehitetty, resursseja kohdennettu uudelleen ja kehitetty sähköisiä palveluita. Toimintaa kehitetään edelleen ja sähköinen asiointi etenee vaiheittain.

PARASlainsäädännön päätösten myötä loppuvuodesta 2009 aloitti toimintansa sekä Pääkaupunkiseudun suun erikoishoidon yksikkö että yhteinen virka-ajan ulkopuolinen päivystys ja näihin on tehty niiden vaatimat resurssikohdennukset.

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Katja Rimpilä
erityissuunnittelija

25.5.2010

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Khs dnro	2010-451/542
Stn dn	
Saap./Anl.	02-06-2010

123 §

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU TERHI
MÄEN YM. LASTEN ILTAPÄIVÄTOIMINNAN TILOJA KOULUISSA
KOSKEVASTA VALTUUSTOALOITTEESTA

Opev 2010-289
Esityslistan asia OTJ/22

Keskustelu.

Hyväksyttiin esittelijän ehdotus.

Opetuslautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Koulujen iltapäivätoiminnan tiloja koskevan valtuustoaloitteen tekijät ilmaisevat huolensa siitä, että koulujen yhteydessä järjestetyssä iltapäivätoiminnassa ei tällä hetkellä ole voitu osoittaa omia tiloja kaikille iltapäiväryhmille. Ryhmät saattavat kokoontua päivittäin eri tiloissa koulurakennuksessa ilman, että olisi osoitettu pysyviä tiloja askartelutarpeille ja leikkivälineille. Aloitteen tekijät toteavat pysyvien omien tilojen puutteen lisäävän levottomuutta.

Opetustoimessa on koulujen kapasiteetilaskelmien yhteydessä määritetty kouluittain iltapäivätoiminnan ehdoilla kalustettavien ja varustettavien opetustilojen määrä. Tilat toimivat aamupäivisin opetustiloina ja sen jälkeen iltapäivätoiminnan tiloina. Esimerkiksi syksyksi 2010 valmistuu kahdeksaan kouluun iltapäivätoiminnan tarpeisiin varustetut ja kalustetut opetustilat. Näistä saatavia kokemuksia tullaan jatkossa käyttämään hyväksi muiden rakennushankkeiden yhteydessä varustettaviin iltapäivätoiminnan tiloihin.

Opetustoimi tehostaa koulutilojen käyttöä lasten ja nuorten harrastustoimintaan. Koulutilojen maksuttoman käytön mahdollisuuksia on laajennettu. Opetuslautakunta on päättänyt 23.3.2010 (58 §), että koulu- ja oppilaitostilojen maksuttomaan käyttöön oikeuttavat 1.1.2011 alkaen mm. seuraavat toiminnot ja tapahtumat:

25.5.2010

- koulun tai oppilaitoksen omat toimintasuunnitelmaan sisältyvät päivittäiset toiminnot ja tapahtumat mukaan lukien koulun järjestämä kerhotoiminta
- opetusviraston järjestämä ja avustama perusopetuslain mukainen iltapäivätoiminta
- valtion tai kaupungin avustama kerho- ja harrastustoiminta
- koulun kerhotoimintaan rinnastettavan järjestön tai vastaavan organisaation ylläpitämä kerhotoiminta, joka toteutetaan välittömästi ennen tai jälkeen koulupäivän ja johon osallistuminen on kaikille avointa (ei pääsykokeita) edellyttäen, että osallistumisesta ei peritä osallistumismaksua; pienen tarvikemaksun kerääminen on mahdollista; kerhotoiminta voidaan tarjota useamman koulun oppilaille
- koulun tai oppilaitoksen toiminta-alueella lasten ja nuorten parissa toimivien järjestöjen ja hallintokuntien toiminnot, jotka tukevat peruskouluikäisten hyvinvointia ja osallistuvat alueelliseen kerho- ja harrastustoiminnan yhteistyöhön.

Lisäksi opetuslautakunta päätti siirtää päätösvallan tilojen myöntämisestä koulujen ja oppilaitosten rehtoreille siten, että rehtorilla on oikeus päättää tilojen myöntämisestä arkipäivinä kello 17.00 saakka

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Nuikkinen Kaisa, johtava arkkitehti, puhelin 310 86291

Merja Aalto-Setälä
pöytäkirjanpitäjä

Osoite

PL 3000 (Hämeentie 11 A, Helsinki 53)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
www.edu.hel.fi

Puhelin

Vaihde (09) 3108 600
Fax (09) 3108 6390

Adress

PB 3000 (Tavastvägen 11 A, Helsingfors 53)
00099 HELSINGFORS STAD

Telefon

Växel (09) 3108 600
Fax (09) 3108 6390

8.2.2011

2/2011 11.5
kusto

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
16. 02. 2011	
Dnro/Dnr	KH5 2010-451/
Tehtäväluokka	1542
Uppgiftsklass	L2

7 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU TERHI
MÄEN YM. LASTEN ILTAPÄIVÄTOIMINNAN TILOJA KOULUISSA
KOSKEVASTA VALTUUSTOALOITTEESTA

Opev 2010-1219
Esityslistan asia OTJ/7

Keskustelu.

Jäsen Virkkunen ehdotti jäsenten Björnberg-Enckell, Suhonen, Abib ja Hiidenmaa sekä puheenjohtaja Pakarisen kannattamana, että esityslistan s. 12 päätösehdotuksen ensimmäisen kappaleen viimeinen virke ("Tilat, jotka...") muutetaan kuulumaan seuraavasti:

"Opetuslautakunta edellyttää, että jatkossa koulujen kapasiteetilaskelmissa iltapäivätoiminnan käytössä olevat tilat mitoitetaan vain 50 %:sti opetuksen käyttöön."

Asiassa äänestettiin, jolloin kaikki jäsenet (Aaltio, Abib, Björnberg-Enckell, Hiidenmaa, Halla-aho, Kokko, Muhammed, Rydman, Suhonen, Virkkunen, Pakarinen) äänestivät jäsen Virkkusen ehdotuksen puolesta.

Hyväksyttiin jäsen Virkkusen ehdotus äänin 11-0.

Hyväksyttiin esittelijän muutettu ehdotus.

Opetuslautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Lausunnossa käsitellään opetusviraston koordinoimaa perusopetuslain mukaista iltapäivätoimintaa. Helsingissä perusopetuslain mukaisen iltapäivätoiminnan kohderyhmä on noin 14 000 oppilasta. Toimintaan osallistuu noin 4 100 oppilasta lukuvuonna 2010-2011.

Osoite

PL 3000 (Hämeentie 11 A, Helsinki 53)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
www.edu.hel.fi

Puhelin

Vaihe (09) 3108 600
Fax (09) 3108 6390

Adress

PB 3000 (Tavastvägen 11 A, Helsingfors 53)
00099 HELSINGFORS STAD

Telefon

Växel (09) 3108 600
Fax (09) 3108 6390

8.2.2011

Opetustoimen johtosäännön 5 §:n 14 kohdan mukaisesti jaoston tehtävänä on osaltaan päättää aamu- ja iltapäivätoiminnan järjestämispaikoista.

Suomenkielinen jaosto päätti 14.12.2010 ja ruotsinkielinen jaosto 16.12.2010 lukuvuoden 2011–2012 järjestämispaikoista. Opetusviraston ylläpitämää perusopetuslain mukaista iltapäivätoimintaa järjestetään yhteensä 37 Helsingin suomenkielisessä ala-asteen koulussa ja peruskoulussa 16.8.2011–2.6.2012 välisenä aikana. Lisäksi opetustoimen avustamat seurakunnat, järjestöt, yhdistykset ja muut palveluntuottajat tulevat jättämään avustushakemuksen perusopetuslain mukaisen iltapäivätoiminnan järjestämisestä yhteensä 93 järjestämispaikassa, joista 41 sijaitsee kaupungin suomenkielisissä ja 26 ruotsinkielisissä kouluissa ja loput muissa toimintaan soveltuvissa toimitiloissa.

Opetuslautakunta päätti 23.3.2010 (§ 58) ja 14.12.2010 (§ 332) koulu- ja oppilaitostilojen maksuttomasta käytöstä 1.1.2011 alkaen. Maksuton käyttö koskee iltapäiväkäyttöä koulu- ja oppilaitostyöpäivinä kello 17.00 saakka. Maksuttoman käytön tavoitteena on ennen kaikkea lisätä lasten ja nuorten mahdollisuuksia osallistua koulun jälkeiseen iltapäivä- ja harrastetoimintaan kouluilla sekä lisätä koulu- ja oppilaitostilojen käyttöä mahdollisimman tehokkaasti.

Huolimatta peruskoululaisten oppilasmäärän vähenemisestä ei iltapäivätoiminnassa hakijamäärissä ole tapahtunut vähennystä, vaan hakijamäärä on kasvanut. Erityisoppilaiden ja monikulttuuristen oppilaiden määrän kasvu edellyttää entistä enemmän toiminnan laadullista kehittämistä ja entistä perusteellisempaa tilakäytön suunnittelua.

Tilakysymyksissä yhteistyön merkitys korostuu, koska kaupunki ei ole rakentanut iltapäivätoimintaa varten erillisiä toimitiloja. Koulujen kalustaminen on tehty opetuksen näkökulmasta. Iltapäivätoiminnassa tilojen käyttö on toisenlaista ja edellyttää tilojen toisenlaista varustelua. Iltapäivätoiminnan tilat on koulujen tilakapasiteettilaskennassa laskettu 100 %:sti opetuksen käyttöön. Opetuslautakunta edellyttää, että jatkossa koulujen kapasiteettilaskelmissa iltapäivätoiminnan käytössä olevat tilat mitoitetaan vain 50 %:sti opetuksen käyttöön.

Järjestämisen näkökulmasta tavoitteena on saada tulevaisuudessa enenevässä määrin järjestöjä sitoutumaan pitkäkestoiseen kumpanuuteen kaupungin kanssa ja toteuttamaan iltapäivätoimintaa koulujen tiloissa. Toimintaa järjestetään muutamassa ulkopuoliselta vuokratussa tilassa lähinnä keskustan alueella koulujen tilahtauden vuoksi.

Osoite

PL 3000 (Hämeentie 11 A, Helsinki 53)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
www.edu.hel.fi

Puhelin

Vaihde (09) 3108 600
Fax (09) 3108 6390

Adress

PB 3000 (Tavastvägen 11 A, Helsingfors 53)
00099 HELSINGFORS STAD

Telefon

Växel (09) 3108 600
Fax (09) 3108 6390

8.2.2011

Opetus- ja kulttuuriministeriön perusopetus paremmaksi 2008–2012 kehittämishankkeessa, on koulujen kerhotoiminta nostettu yhdeksi keskeiseksi kehittämisalueeksi. Kerhotoiminta pyritään vakiinnuttamaan osaksi koulujen toimintaa. Kaikki Helsingin kaupungin koulut ovat mukana kerhohankkeessa. Erilaisia kerhoja järjestetään lv 2010–2011 koulujen tiloissa lähes 300. Tilasuunnittelussa tehdään tiivistä yhteistyötä iltapäivätoiminnan kanssa.

Järjestettäessä iltapäivätoimintaa kouluilla on lähtökohtana se, että jokaisella ryhmällä on oma perustila, minkä lisäksi käytetään joustavasti eri aikaan vapautuvia muita koulun tiloja.

Iltapäivätoimintaa järjestetään usein alkuopetuksen kotiluokissa, mutta tilojen soveltuvuus toimintaan vaihtelee. Oppilaita tulee eri kouluista ja toimintaa järjestää ulkopuolinen palveluntuottaja käyttäen omia materiaaleja ja välineitä. Näissä tilanteissa opettajilla ei ole mahdollisuutta jatkaa suunnittelutyötä omassa työhuoneessaan. Toimintaa järjestetään myös aineopetuksen luokissa, joissa oman haasteensa toiminnalle tuo opetettavan aineet erityisvälineistö. Näitä ovat esim. veistoluokka ja käsityö-kuvaamataidonluokka sekä musiikkiluokka.

Opetustoimen johtaja päätti 18.1.2010 (§ 6) asettaa iltapäivätoiminnan tilojen kalustamista koskevan projektin. Kalusteprojektin tavoitteena oli pilotoida malli koulujen iltapäivätoiminnan tilojen yhtenäiseksi varustetasoksi ja löytää uusia innovatiivisia tilaratkaisuja. Tilojen turvallisuuden, siisteyden ja viihtyvyyden lisäksi tarkoitus oli lisätä tilojen yhteiskäyttöä aamupäivällä opetuksen ja iltapäivisin koulun kerhotoiminnan kanssa. Tavoitteena oli löytää kalusteita, joiden muunneltavuus, materiaalien turvallisuus ja esteettisyys luovat toiminnan sisällölliseen suunnitteluun ja toteutukseen hyvät raamit. Tarkoituksena oli löytää ratkaisuja ja kalustekokonaisuuksia, joita voidaan käyttää peruskalusteratkaisuinä kaikissa koulujen iltapäivätoiminnan tiloissa.

Projektiin valittiin seuraavat kahdeksan koulua: Drumsö lågstadieskola, Koskelan ala-aste, Maatullin ala-aste, Maunulan ala-aste, Minervaskolan, Poikkilaakson ala-aste, Ruoholahden ala-aste ja Tehtaankadun ala-aste.

Valinnoissa painotettiin erilaisia tilaratkaisutarpeita sekä iltapäivätoiminnan laajuutta ja pysyvyyttä. Projektissa etsittiin vaihtoehtoja tilojen muunneltavuuteen kalusteiden avulla, melu- ja kaikutason alentamiseen materiaalisia ratkaisuja hyödyntäen sekä löytämään uusia näkökulmia luokkahuoneiden ja iltapäivätoiminnan yhteiskäyttöön. Toiminnan eriyttämiseen etsittiin ratkaisuja mm. käytävätiloista ja aineluokista.

Osoite

PL 3000 (Hämeentie 11 A, Helsinki 53)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
www.edu.hel.fi

Puhelin

Vaihe (09) 3108 600
Fax (09) 3108 6390

Adress

PB 3000 (Tavastvägen 11 A, Helsingfors 53)
00099 HELSINGFORS STAD

Telefon

Växel (09) 3108 600
Fax (09) 3108 6390

8.2.2011

Projekti päättyi lokakuussa 2010. Kaikkien koulujen osalta toteutui käyttäjien mielestä asiakaslähtöisyys, tilojen tarkoituksenmukaisempi yhteiskäyttö opetuksen ja iltapäivätoiminnan kesken sekä tilojen toimivuus ja esteettisyys. Opetusvirasto jatkaa tilaprojektia uusien koulujen kanssa keväällä 2011.

Tilakysymysten osalta on tärkeää tarkastella myös sitä, miten koulujen pihojen varustelu mahdollistaa mielekkään ja monipuolisen päivittäisen liikunnan toteuttamisen. Iltapäivätoiminnan ryhmät hyödyntävät myös ahkerasti alueen leikkipuistoja päivittäisen ulkoliikunnan toteuttamiseen.

Turvallisilla ja tarkoituksenmukaisilla tilaratkaisuilla on vaikutusta lasten hyvinvointiin iltapäivä- ja kerhotoiminnassa.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Palve-Kaunisto Leena, erityissuunnittelija, puhelin 310 86809

Merja Aalto-Setälä
pöytäkirjanpitäjä

HELSINGIN KAUPUNKI
HENKILÖSTÖKESKUS
Henkilöstövoimavara
Leena Lähdesmäki-Koistinen

LAUSUNTO

LIITE 95

347

27.1.2011

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
31. 01. 2011	
Dnro/Dnr	2010-1716 / 819
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

YMPÄRISTÖ- JA ROSKAAMISKASVATUSTA PÄIVÄKOTEIHIN, KOU- LUIHIN JA TYÖPAIKOILLE

Heke 2010-137

Kaupungin tavoitteena on taata asukkaalleen ja kaupungissa vieraileville siisti ja viihtyisä ympäristö. Henkilöstökeskus pitää tärkeänä lasten ja nuorten siisteyskasvatusta, mutta ei näe tarkoituksenmukaisena, että kaupunki organisoisi viikoittaisia tai harvemminkaan toteutettavia opetustuokioita kaupungin tuhansilla työpaikoilla.

Henkilöstökeskus toteutti yhdessä kaupungin siisteydestä huolehtivien virastojen Staran, liikuntaviraston, ja HKL-raitioliikenteen, kanssa Siisti kesä! -hankkeen kesällä 2010. Hanke toteutettiin kaupunginhallituksen erillismäärärahalla. Siisti kesä! -hankkeen tarkoituksena oli tarjota 16-20-vuotiaille nuorille kesätöitä ja lisätä kaupungin viihtyvyyttä vähentämällä puistojen, aukoiden ja kadunvarsien sekä liikunta- ja uima- paikkojen roskaisuutta. Työpaikkoja hankkeessa oli avoinna yhteensä 155. Nuoret työskentelivät 1-4 kuukauden ajan.

Hanke sai kaikilta siihen osallistuneilta toimijoilta hyvää palautetta. Siisti kesä! -hanke aiotaan toteuttaa edellisvuoden toimijoiden voimin myös kesällä 2011. Vuonna 2011 hankkeen avulla pystytään mahdollisesti tarjoamaan vielä useammalle nuorelle kesätyöpaikka. Kun nuoret itse osallistuvat kaupunkiympäristön siistimiseen, he oppivat sitä myös arvostamaan ja ohjaamaan myös muita nuoria toimimaan välttämään turhaa roskaamista. Hanketta aiotaan myös markkinoida edellisvuotta näkyvämmiin, jotta se tulisi tutummaksi myös kaupunkilaisille.

Hannu Tulensalo
henkilöstöjohtaja

Eija Hanni
osastopäällikkö

Postiosoite
PL 4500
00099 Helsingin kaupunki
henkilostokeskus@hel.fi

Käyntiosoite
Ensi linja 1
Helsinki 53
<http://www.hel.fi/>

Puhelin
+358 9 310 1611

Faksi
+358 9 310 37952

Tilinro
800012-62637

Y-tunnus
0201256-6
Alv.nro
FI02012566

22.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
03. 03. 2011	
Dnro/Dnr.	Kh5 2010-1716/1819
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

68 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU MAIJA
ANTTILAN YM. ALOITTEESTA KOSKIEN YMPÄRISTÖ- JA ROSKAA-
MISKASVATUSTA PÄIVÄKOTEIHIN, KOULUIHIN JA TYÖPAIKOILLE

Sosv 2010-847
Esityslistan asia Sosj/11

Sosiaalilautakunta päätti antaa asiasta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Päivähoito on luonnollinen ja sopiva vaihe ympäristöä kunnioittavan kansalaisen kasvatukselle. Lastentarhatradition keskeinen ajatus on lapsen luontosuhteen elämyksellinen vaaliminen: että lapsille kehittyy vertaiskulttuuri, jossa ymmärretään ja arvostetaan luonnonvaraista ja myös rakennettua ympäristöä sekä tunnistetaan oman toiminnan vaikutuksia lähiympäristöön. Pyrkimyksenä on että lapset harjaantuvat ottamaan omassa toiminnassaan huomioon luonnon monimuotoisuuden, ympäristön viihtyisyyden ja kauneuden sekä toimimaan ympäristöä säästävällä tavalla ja sitä hoitaen.

Lapset liikkuvat paljon puistoalueilla ja näkevät lisääntyneen roskaantumisen seurauksia omassa ympäristössään: ilmaisjakelulehtiä, juomapakkausten kääreitä, tupakantumppeja ym.. Perinteisesti vastuuta ympäristöstä on opittu kantamaan ympäristön siivoustalkoilla, joita päiväkodit, koulut ja leikkipuistot ovat järjestäneet. Järjestämällä esim. koulujen ja päiväkotien yhteisiä talkoita alueella tuetaan myös yhteisöllisen vastuun syntymistä.

Päivähoidon vastuualue valmistelee monien hankkeiden yhteydessä varhaiskasvatuksen kestävä kehityksen ohjelmaa, joka valmistuu vuoteen 2014 mennessä.

Sosiaaliviraston työhönkuntoutuksen ulkotyö- ja kuljetuspalvelut -yksikkö tekee puistojen ja metsien hoito- ja kunnostustöitä ja vastaa näin omalta osaltaan puistojen ja metsien siisteydestä.

22.2.2011

Terveysvaikutusten arviointi

Ympäristö- ja roskaamiskasvatuksen suoria terveysvaikutuksia on vaikea arvioida. Kuitenkin vastuuntunnolla omasta lähiympäristöstä ja ympäristön siisteydellä voi olla positiivisia vaikutuksia yleiseen hyvin vointiin. Ympäristöstä huolehtiminen ja ekologisuus voivat parantaa elinympäristön laatua pitkällä aikavälillä esim. saasteiden tai kemikaalien käytön vähenemisen takia.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Pekkola Sonja, ympäristöasiantuntija, puhelin 310 43544

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Lähetetasiakirjat

12.4.2011

S. H.
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
20. 04. 2011	
Dnro/Dnr	<i>EW 2010-1716/819</i>
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

61 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU MAIJA
ANTTILAN YM. YMPÄRISTÖ- JA ROSKAAMISKASVATUSTA KOSKE-
VASTA VALTUUSTOALOITTEESTA

Opev 2010-1221
Esityslistan asia OTJ/1

Opetuslautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Helsingin kuntakohtaisessa perusopetuksen opetussuunnitelmassa aihekokonaisuuden "Vastuu ympäristöstä, hyvinvoinnista ja kestävästä tulevaisuudesta" tavoitteet edistävät oppilaan valmiuksia ja motivaatiota toimia ympäristön, ihmisen hyvinvoinnin ja hyvän tulevaisuuden puolesta. Jokaiselle luokka-asteelle asetetuissa tavoitteissa korostuvat ympäristön vaaliminen ja siitä huolehtiminen oppilaan ikätasoisella tavalla. Tähän huolehtimiseen kuuluu myös ympäristön siisteydestä huolehtiminen ja roskaamisen vastustaminen.

Perusopetuksen kouluista puolella toimii oppilaiden ympäristöryhmä, joka aktiivisesti toimii oman koulun ja lähialueen ympäristöasioiden puolesta. Kaupungin peruskouluista 13:lla on Vihreä lippu -sertifikaatti ja kolmella Okka-säätiön myöntämä koulujen ja oppilaitosten ympäristösertifikaatti. Näiden ja muidenkin kaupungin peruskoulujen opetukseen kuuluu asennekasvatuksen lisäksi aktiivinen toiminta oman ympäristön hyvinvoinnin ja siisteyden puolesta.

Rakennusvirasto järjestää joka kevät kevätsiivoustalkoot ja näihin ovat koulut aktiivisesti osallistuneet. Opetusvirasto on yhteistyössä rakennusviraston kanssa toteuttanut useita roskaamisen vastaisia ympäristökasvatus-kampanjoita, viimeisimpänä Roskavideo- kampanjan. Kouluissa roskaamisen vastustaminen ja siisteyden vaaliminen ovat osa kokonaisvaltaista kestävä kehityksen kasvatusta, johon kuuluu monipuolisten kestävä kehityksen tietojen, taitojen ja asenteiden omaksuminen ja harjoittelu koulussa ja lähiympäristössä.

12.4.2011

Opetuslautakunta katsoo, että perusopetuksen koulut toteuttavat hyvää ympäristökasvatusta ja ottavat huomioon riittävällä tavalla jo nyt roskaamisen vastustamisen opetuksessa.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Verkka Kirsi, vs. opetuskonsultti, puhelin 310 84026

Merja Aalto-Setälä
pöytäkirjanpitäjä

15.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
24. 02. 2011	
Dnr/Dnr	Khs 2010-1715
Tehtäväluokka	472
Uppgiftsklass	

78 §

LAUSUNTO PAAVO ARHINMÄEN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA,
JOKA KOSKEE KANSALAISKUNTOSALIEN RAKENTAMISTA LEIKKI-
PAIKKOJEN YHTEYTEEN

HKR 2010-1719, Halke Khs 2010-1715/472 7.10.2010
Esityslistan asia Ko/2

Yleisten töiden lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Sekä rakennusvirasto että liikuntavirasto ovat asentaneet kuntoilulaitteita Helsingin virkistysalueille. Rakennusvirastolla on kuntoilulaitteita rakennetuissa puistoissa ja leikkialueilla. Liikuntavirasto on sijoittanut kuntoilulaitteita liikuntapaikkojen tuntumaan ja ulkoilureittien varsille. Suurin osa Helsingin kuntoilulaitteista on liikuntaviraston asentamia. Rakennusvirasto ja liikuntavirasto vastaavat kuntoilulaitteista hallinnollisten rajojen mukaisesti.

Rakennusvirasto haluaa palvella helsinkiläisiä tasapuolisesti ja käyttää resurssit tarkoituksenmukaisesti ja suunnitelmallisesti asukkaiden hyväksi. Rakennusvirasto tekee yhteistyötä sosiaaliviraston, liikuntaviraston ja muiden tahojen kanssa kuntoilupalveluiden koordinoimiseksi ja järjestämiseksi.

Liikuntavirasto ja rakennusvirasto tekevät parhaillaan selvitystyötä, jossa Helsingin kuntoilulaitteiden sijainti ja kunto selvitetään. Työ valmistuu vuoden 2011 alussa. Kuntoilulaitteiden selvitystyö antaa hyvän pohjan suunnitella kuntoilulaitteverkostoa ja virastojen vastuujakoa entistä toimivammaksi.

Rakennusvirasto on ollut vuosina 2008–2010 mukana sosiaaliviraston projektissa, jonka tavoitteena oli kehittää neljälle sukupolvelle soveltuvan liikunta- ja leikkipaikan konseptia. Projektin loppuraportti valmistuu vuoden 2011 alkupuolella. Projektin yhtenä havaintona oli, että leikki-

15.2.2011

paikoilla on runsaasti leikkivälineitä, joiden käyttöä ohjeistamalla saadaan aikuisellekin monipuolisia kuntoilumahdollisuuksia venyttelystä lihaskuntoa kohentaviin liikkeisiin. Käytännössä leikkipaikkojen perusleikkivälineistö tarjoaisi kuntoilumahdollisuuksia kaikenikäisille, jos välineistöä vain osattaisiin hyödyntää kekseliäästi. Lisäksi mielikuvaa, että leikkialueelle ovat tervetulleita muutkin kun lapset ja lasten kanssa ulkoilevat, olisi tarpeen vahvistaa.

Kuntoilulaitteet leikkialueilla

Rakennusvirasto rakentaa ja ylläpitää puistojen leikki- ja pelialueita kaikenikäisille. Jos kuntoilulaitteita asennetaan leikkialueelle aktiivisen leikin yhteyteen, laitteiden ja niiden alustan pitää täyttää leikkialueiden turvastandardit. Suunnitteluratkaisuilla ja välineiden valinnalla on mahdollista vaikuttaa leikkialueen monikäyttöisyyteen. Sellaiset leikkivälineet, jotka täyttävät leikkialueiden turvastandardit ja joita voidaan käyttää myös kuntoiluun, toimivat hyvin kaikenikäisille tarkoitetulla leikkialueella. Helposti kuntoilussa hyödynnettävissä ovat esimerkiksi rekkitangoin varustetut kiipeilytelineet. Monipuolisella suunnittelulla on mahdollista pidentää myös leikkialueen vuorokautista käyttöaikaa: painopiste voi siirtyä aamu- ja iltapäivän leikistä iltaisin kuntoiluun.

Puhtaasti kuntoiluun suunnitellut ja tarkoitetut välineet täyttävät toistaiseksi harvoin leikkialueiden turvallisuusvaatimuksia. Lasten turvallisuuden takaamiseksi kuntoiluun tarkoitetut ulkoilmakuntosalityyppiset välineet on käytännössä sijoitettava selkeästi erilleen leikkivälineistä. Kaikenikäisten ulkoiluun kannustavien välineiden kysyntä tulee varmasti jatkossa ohjaamaan markkinoita kehittämään sekä kuntoiluun ja leikkiin soveltuvia monitoimivälineitä, jotka on suunniteltu leikkialueiden turvastandardit täyttäviksi.

Yhteenveto

Rakennusvirasto suhtautuu myönteisesti kuntoilupalveluiden järjestämiseen kaikenikäisille sopivien leikkialueiden yhteyteen. Rakennusvirasto katsoo, että selkeästi pelkästään kuntoiluun ja liikuntaan painotuvat ulkokuntoilupaidat ovat lähinnä liikuntaviraston toimialaa.

Kuntoilupuistojen perustaminen vaatii suunnittelu-, rakentamis- ja ylläpitoresursseja. Tällä hetkellä erillisille kuntopuistoille ei ole varattu määrärahoja katu- ja puisto-osaston investointiohjelmassa. Rakennusviraston uudisrakentamis- ja peruskorjaushankkeissa tavoitteena on usein luoda kaikille käyttäjille sopivaa ympäristöä. Kuntoiluun sopivaa vä-

15.2.2011

lineistöä voidaan suunnitella ja toteuttaa soveltuville leikkialueille hankkeiden yhteydessä.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle ja katu- ja puisto-osastolle.

Lisätiedot:

Vertainen Virpi, aluesuunnittelija, puhelin 310 38518

Pöytäkirja on pidetty nähtävänä 23.2.2011

Antti Rautiainen
pöytäkirjanpitäjä

15.2.2011

Kaupunginhallitus
Hallintokeskus/kirjaamo
PL 1
00099 Helsingin kaupunki

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
02. 03. 2011	
Dnro/Dnr	K/15 2010-1715/
Tehtäväluokka	472
Uppgiftsklass	L 1

28 §

KAUPUNGINHALLITUKSELLE ANNETTAVA LAUSUNTO VALTUUS-
TOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE NS. KANSANKUNTOSALIEN RA-
KENTAMISTA LASTEN LEIKKIPAikkojen YHTEYTEEN

Lilk 2010-379
Esityslistan asia LJ/5

Lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Valtuutettu Paavo Arhinmäki ja eräät muut esittävät valtuustoaloittees-
saan, että

"Matalankynnyksen liikuntapaikkojen rakentaminen kaupungin keskei-
sille paikoille on mahdollista. Tällä on suuri merkitys kansanterveydelle
ja kansalaisten viihtyvyydelle. Yksi tällainen mahdollisuus on "kansan-
kuntosalit" puistoissa.

Helsingissä on lenkipolkujen varressa pienimuotoisia kuntoilupaikkoja.
Puistojen yhteydessä näitä ei juurikaan ole. Esimerkiksi Englannissa ja
Ruotsissa on monipuolisia "kansankuntosaleja" puistoissa ja lasten
leikkipaikkojen yhteydessä. Näissä "kansankuntosaleissa" on erilaisia
ulkoilmaan sopivia kuntoilulaitteita, joissa voi monipuolisesti harjoitetta
eri lihasryhmiä. Laitteet sopivat niin lapsille, vanhemmille kuin vanhuksil-
lekin.

Tällaiset "kansankuntosalit" mahdollistavat liikunnan harrastamisen
hetken mielohteesta. Lasten leikkiessä puistossa vanhemmat voivat
samaa aikaan tehdä pienimuotoista kuntopiiriä. Kuntoilulaitteiden ko-
keileminen on lapsille hauskaa leikkiä.

Me aloitteen allekirjoittaneet valtuutetut esitämmekin, että Helsingin
kaupunki selvittää voisiko puistoihin ja lasten leikkipaikkojen yhteyteen
rakentaa tällaisia "kansankuntosaleja".

Aloitteessa siis esitetään, että kaupunki selvittää kansankuntosali-
termin mukaisten alueiden rakentamisen puistoihin ja lasten

15.2.2011

leikkipaikkojen yhteyteen. Liikuntatoimen hallinnassa oleville alueille tai kaavoituksen kautta tuleville liikuntapaikoille on rakennettu tai suunniteltu erilaisia kuntoiluvälineitä jo vuosikymmeniä. Alussa kuntoiluvälineet olivat etupäässä lenkkipolkujen lähellä ja ne valmistettiin puusta. Nytemmin liikuntatoimi on rakentanut uudenmallisia etupäässä teräksisiä kuntoiluvälineitä eri puolille kaupunkia liikuntapuistojen yhteyteen.

Uutuutena on suunniteltu ja toteutettu ns. lähiliikuntapaikkoja niin omina kohteina kuin yhteyshankkeina muiden hallintokuntien kanssa. Lähiliikuntapaikkoja on tällä hetkellä Lauttasaarella, Laajasalossa, Aurinkolahdessa, Myllypurossa, Jakomäessä ja Pirttimäessä. Näissä kaikissa on lukuisia leikki- ja voimailuvälineitä sekä pelikenttiä. Niiden lisäksi Eläintarhaan on tehty skeittipuisto ja Taliin perhepolku, jossa on runsaasti erilaisia kuntoilu- ja leikkivälineitä.

Liikuntatoimi suunnittelee parhaillaan lisää lähiliikuntapaikkoja hallitsemilleen alueille mm. Landbon koulun läheisyyteen uudelle Östersundin liitosalueelle, Pukinmäen liikuntapuiston yhteyteen, Kumpulaan, Roihuvuoreen ja Herttoniemenrantaan. Myöhemmin toteutettavia hankkeita ovat Latokartanon jo pienimuotoisena olemassa olevan lähiliikuntapaikan täydentäminen ja Pirkkolan ulkouima - altaan eli ns. plotin ympäristöön tehtävä leikki- ja kuntoiluvälineiden keskittymä.

Liikuntatoimi on myös mukana Terveellinen Kaupunginosa – projektissa, jossa on kehitetty työkalu, jonka avulla voidaan löytää ne kehitettävät kohteet, joihin kyetään kohdentamaan yhteistyössä resursseja yli hallintokuntarajojen. Näin saadaan esimerkiksi sekä koulujen että päiväkotien pihat kaikkien käytettävissä oleviksi lähiliikuntapaikoiksi. Pihat ovat päivisin koululaisten ja päiväkotilasten käytössä ja iltaisin kaikkien asukkaiden käytössä – myös ikäihmisten saavutettavissa. Tällä tavalla saadaan melko vähäisinkin panostuksin jo olemassa olevat alueet tehokkaampaan ja laajempaan käyttöön. Liikuntavirasto on varautunut omalta osaltaan osallistumaan yhteistyössä toteutettavien lähiliikuntapaikkojen rakentamiseen riippumatta siitä kenen hallinnoimille alueille ne tulevat.

Liikuntapuistojen ja lenkkipolkujen yhteyteen on lisäksi sijoitettu kuntoiluvälineitä viime vuosina mm. Mustikkamaalle, Lassilaan, Kivikkoon, Mellunmäkeen, Herttoniemeen ja Taliin. Keskuspuistossa laitteita on useassa eri paikassa sekä Tapulikaupungissa, Malmilla, Siltamäessä, Pukinmäessä, Vuosaarella ja Laajasalossa.

15.2.2011

Urheilu- ja virkistyspalveluiden alueeksi (VU) asemakaavoitettujen alueiden rakentamisesta vastaa liikuntavirasto. Rakennusvirasto taas voi rakentaa pienimuotoisia kenttiä asemakaavaan puistoksi (VP) merkityille viheralueille, joissa sijaitsevat varsinaiset leikkipuistotkin.

Keskuspuistoon tullaan Kuninkaantammen asuntorakentamisen yhteydessä toteuttamaan myös lähiliikuntapaikka ja Maunulan majan ympäristön kehittämisessä lisätään matalan tason liikuntapaikkoja ja mahdollisuuksia. Uusien jo suunniteltujen lähiliikuntapaikkojen nopea rakentaminen edellyttäisi kuitenkin liikuntatoimen investointimäärärahojen lisäämistä.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle (hallintokeskus/kirjaamo, PL 1).

Postitettu 28.2.2011

Lisätiedot:

Rahikainen Asko, hankesuunnittelija, puhelin 310 87785

Fröberg Stefan, osastopäällikkö, puhelin 310 87901

Salaterä Antti, suunnittelupäällikkö, puhelin 310 87783

Timo Korhonen
pöytäkirjanpitäjä

18.1.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFÖRS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
26. 01. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Km 2010-2073</i>
Tahtäviuokka	<i>313</i>
Uppgiftsklass	<i>42</i>

32 §
LAUSUNTO ALOITTEESTA KSYLITOLIPASTILLIEN KÄYTTÖÖN-
OTOSTA HELSINGIN PÄIVÄKODEISSA JA KOULUISSA

Terke 2010-2781
Esityslistan asia TJA/32

TJA

Terveyslautakunta päätti antaa valtuustoaloitteesta seuraavan, esitteli-
jän ehdotuksen mukaisen lausunnon:

"Kariesta, hampaiden reikiintymistä, aiheuttavat bakteerit ovat tavalli-
simmin ns. mutans streptokokkeja. Ne asettuvat lapsen suun kehitty-
vään bakteerikantaan hampaiden puhkeamisen jälkeen lähinnä äidiltä
saadun tartunnan seurauksena.

Ksylitolin hampaiden reikiintymistä estävät ominaisuudet perustuvat
sen kykyyn ehkäistä mutans-streptokokkibakteerien kasvua. Suun bak-
teerit eivät pysty käyttämään ksylitolia energianlähteenään, joten ne ei-
vät pysty lisääntymään suussa.

Viimeisimmät tutkimukset osoittavat, että säännöllisesti käytettynä ksy-
litolin ei ainoastaan ehkäise reikiintymistä, vaan myös korjaa jo alkaneita
kiilleaurioita. Lisäksi ksylitolin vähentää plakkin määrää sekä sen tarttu-
vuutta hampaan pintaan. Tällöin plakki on helpommin poistettavissa
hampaan pinnalta.

Ksylitolia on saatavana purukumi- ja pastillivalmisteina.

Tutkimustulokset osoittavat, että ksylitolin hampaiden reikiintymistä eh-
käisevä vaikutus toteutuu, jos täysksylitolia käytetään kolme kertaa
päivässä. Nykysuositusten mukaan täysksylitolia tulisi käyttää yhteensä
5 grammaa päivässä, mikä tarkoittaa ksylitolituotteiden käyttöä vähin-
tään 3 kertaa päivässä, aina aterian tai välipalan jälkeen 5-10 minuuttia
kerrallaan.

Vuonna 2000 toteutetun äiti-lapsi -tutkimuksen tulokset osoittivat, että
ksylitolin käytön ansiosta mutans streptococcus -tartunnat lapsilla vä-

18.1.2011

henivät merkittävästi. Äidit käyttivät suosituksen mukaisesti ksylitolia lapsen ollessa 2 kuukautta - 2 vuotta. Vuonna 2010 tarkastettu Marja-Leena Laitalan väitöskirja vahvisti asiaa; säännöllisen täysksylitolin käytön positiivinen vaikutus lapsen hampaiden terveyteen todettiin jopa kymmenen vuoden ikään asti.

Vuonna 2002 tarkastetussa Helena Kovarin väitöskirjassa todettiin, että kolmen päivähoitovuoden ajan ksylitolipurukumia käyttäneistä lapsista 74 %:lla oli kouluun mennessään täysin terveet hapaat. Vertailuryhmän lapsista, jotka eivät saaneet päiväkodissa ksylitolipurukumia, 65 %:lla oli terveet hapaat. Kotona hoidetuista lapsista 56 %:lla oli terveet hapaat. Johtopäätöksenä väitöskirjassa todettiin kuitenkin, että lasten hampaiden reikiintymisen ehkäiseminen ei onnistu ainoastaan jakamalla purukumia päiväkotilapsille. Monet päivähoitoikäiset lapset ovat hoidossa muualla kuin päiväkodeissa. Osa päiväkotilapsista on päiväkotihoidossa vain lyhyitä jaksoja, jolloin ksylitolipurukumin pureskelukertojen määrä jää liian vähäiseksi ja käyttöjakso liian lyhyeksi. Väitöskirjan yksi tulos oli, että ksylitolipurukumin käytöstä saadut hyödyt ylittivät kustannukset, kun purukumia annettiin yhden päivähoitovuoden ajan. Jos lapsi käytti ksylitolipurukumia päiväkodissa useamman päivähoitovuoden ajan, vaikutukset olivat kyllä terveyden kannalta hyvät, mutta kustannukset nousivat suuremmiksi kuin paikkaushoidon kustannusten säästöt.

Suomalaisen Lääkäriseura Duodecimin ja Suomen Hammaslääkäriseura Apollonia ry:n asettaman työryhmän laatimassa käypä hoito -suosituksessa (Karieksen hallinta, 10.2.2009) todetaan ksylitolista mm. seuraavaa:

- Äidin päivittäinen ksylitolin käyttö estää mutansstreptokokkien kolonisoitumista lapsen suuhun ensimmäisten elinvuosien aikana.
- Pienten lasten äitien on hyvä käyttää päivittäin ksylitolituotteita (vähintään 5–6 grammaa ksylitolia vuorokaudessa), erityisesti jos heillä on taipumus hampaiden reikiintymiseen.
- Päivittäinen ksylitolipurukumin tai -pastillien käyttö (vähintään 5 g ksylitolia) syönnin jälkeen vähentää hampaiden reikiintymistä. Vaikutus on ilmeisesti suurin, jos ksylitolia käytetään ennen pysyvien hampaiden puhkeamista tai niiden puhkeamisen aikaan.

Käypä hoito -suosituksen päätelmät -osassa todetaan, että kariesta hallitaan ensisijaisesti terveellisin elintavoin (ravinto- ja puhdistustottumukset sekä fluorihammastahnan käyttö).

18.1.2011

Tärkeintä reikiintymisen ehkäisemisessä on napostelun välttäminen ja sitä kautta päivittäisten syömis- ja juomiskertojen vähentäminen sekä hampaiden harjaaminen fluorihammastahnalla kahdesti päivässä. Ksylitolituotteet heti ruokailun päätteeksi toimivat apuna reikiintymisen ehkäisyssä, mutta eivät korvaa edellä mainittuja keinoja. Paras vaikuttavuus ksylitolin käytöllä saadaan pienten lasten äideillä ja lapsilla silloin, kun käyttö ajoitetaan pysyvien hampaiden puhkeamiseen.

Lasten suun terveystarkastuksissa annetaan neuvontaa ja ohjausta reikiintymisen ehkäisyyn liittyvissä asioissa. Neuvoloissa otetaan puheeksi ksylitolin käyttö raskauden ajan ensimmäisellä käynnillä ja annetaan hampaiden hoitoon liittyvää kirjallista materiaalia. Ksylitoli otetaan puheeksi myös 6 kuukauden ikäisen lapsen neuvolakäynnillä ja mukaan annetaan hampaiden hoito-ohje. Molemmissa esitteissä tuodaan esille ksylitolin käyttö.

Terveyslautakunta toteaa, että se antaa vastauksensa lähinnä ksylitolin terveysvaikutuksista lasten hampaiden kariesta ehkäisevänä aineena. Tutkimusten mukaan ksylitolin säännöllisellä käytöllä on positiivisia terveysvaikutuksia lasten suun terveyteen ja ksylitoli heti ruokailun päätteeksi käytettynä toimii apuna hampaiden reikiintymisen ehkäisyssä. Terveyslautakunnan näkemys tutkimustuloksiin perustuen on, että päiväkodeissa tai kouluissa lounaan jälkeen annettu ksylitoli ei yksinään riitä toivotun vaikutuksen aikaansaamiseksi. Ksylitolin terveysvaikutuksia tuova pitoisuus vuorokaudessa saavutetaan vasta, kun ksylitolituotteita käytetään pieniä määriä vähintään 3 kertaa päivässä, aina aterian tai välipalan jälkeen 5-10 minuuttia kerrallaan.

Ksylitolipastillien käytöstä lasten päivähoidossa ja kouluissa ei ole valtakunnallisia suosituksia. Ksylitolituotteita on jaettu lapsille, jos vanhemmat ovat ne kustantaneet. Lausuntoa varten kartoitettiin pääkaupunkiseudun kuntien alle kouluikäisten lasten ksylitolin käyttöön liittyviä käytäntöjä. Yleinen linja on, että lasten vanhemmat kustantavat ksylitolituotteet päiväkoteihin.

Koska ksylitolin yhden käyttökerran annostus päivässä ei tuota toivottuja terveysvaikutuksia ja koska ksylitolipastillien useamman päivittäisen annostelun toteuttaminen on hankalaa ja kustannuksia nostavaa, terveyslautakunta ei kannata aloitteen esitystä ksylitolipastillien jakamisesta. Sen sijaan terveyslautakunta pitää tärkeänä, että jatkossa hallintokunnat entistä aktiivisemmin pyrkisivät edistämään muita hampaiden reikiintymistä ehkäisevien toimien noudattamista, mm. huolehtimalla, että lapset purskuttavat suunsa vedellä aterian jälkeen. Ksylitolin kustantaminen jäisi edelleen vanhempien päätettäväksi.

18.1.2011

Terveysvaikutusten arviointi

Ksylimolilla on hampaiden reikiintymistä ehkäisevä vaikutus. Ksylimolituotteet heti ruokailun päätteeksi toimivat apuna reikiintymisen ehkäisyssä, mutta eivät korvaa muita hampaiden reikiintymistä vähentäviä keinoja, kuten napostelun välttäminen, päivittäisten syömis- ja juomiskertojen vähentäminen, hampaiden harjaaminen fluorihammastahnalla kahdesti päivässä. Hampaiden reikiintymisen ehkäisy ksylimolipastillien avulla päiväkodeissa ei tavoita koko ikäluokkaa. Terveyserojen kaventamiseksi tulisi täysksylimolin käyttö kohdentaa kaikille lapsille. Lisäksi ksylimoli saattaa etenkin suurina kerta-annoksina aiheuttaa ripulia. Vatsataivojen välttämiseksi päiväannokset eivät lapsilla saisi ylittää 10 grammaa. ”

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Kupiainen Marketta, hallintoylihoitaja, puhelin 310 42348

Leena Moisander
pöytäkirjanpitäjä

8.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
16. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2053/
Tehtäväluokka	3/3
Uppgiftsclass	

8 §

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU TARJA
TENKULAN YM. KSYLITOLIPASTILLIEN KÄYTTÖÖNOTTOA KOU-
LUISSA JA PÄIVÄKODEISSA KOSKEVASTA VALTUUSTALOIT-
TEESTA

Opev 2010-1369
Esityslistan asia OTJ/8

Keskustelu.

Hyväksyttiin esittelijän ehdotus.

Opetuslautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lau-
sunnan:

Opetustoimelle on säädetty velvoite tarjota maksuton ja terveellinen
ateria ja kunnallisessa päivähoidossa tarpeellinen ravinto. Opetustoimi
on toiminnallaan pyrkinyt edistämään lasten ja nuorten ennaltaehkäise-
vää suun terveydenhuoltoa sekä ohjaamaan heitä terveelliseen ravit-
semukseen.

Koulu-, opiskelija- ja päiväkotiruokailua koskevat säännökset

Perusopetuslain 31 § velvoittaa antamaan opetukseen osallistuville jo-
kaisena työpäivänä tarkoituksenmukaisesti järjestetyn ja ohjatun täysi-
painoisen maksuttoman aterian. Lukiolain 28 §:n ja ammatillisesta kou-
lutuksesta annetun lain 37 §:n mukaan päätömisissä opinnoissa opis-
kelijalla on oikeus maksuttomaan ateriaan niinä työpäivinä, joina ope-
tussuunnitelma edellyttää opiskelijan läsnäoloa koulutuksen järjestäjän
osoittamassa koulutuspaikassa. Lasten päivähoidosta annetun lain 2 b
§ velvoittaa, että lasten päivähoidossa olevalle lapselle on kunnan jär-
jestettävä hoitopaikassa tarpeellinen ravinto, jollei leikkitoiminnassa
sen luonteesta muuta johdu.

Ennalta ehkäisevä hammashoito

8.2.2011

Opetuslautakunta on käsitellyt (20.1.2008, 11 §) valtuutettu Outi Alan-ko-Kahiluodon valtuustoaloitetta koskien lasten ennaltaehkäisevän hammashoidon edistämistä päiväkodeissa ja kouluissa.

Opetuslautakunta totesi antamassaan lausunnossa muun muassa, että kunnan tulee kansanterveystyöhön kuuluvana tehtävänä ylläpitää suun terveydenhuoltoa, johon sisältyy väestön suun terveyden edistäminen sekä kunnan asukkaiden suun sairauksien tutkimus, ehkäisy ja hoito (kansanterveyslain 14 §:n 4 mom.). Opetuslautakunta totesi myös, että huoltajalla on ensisijainen vastuu lapsen ja nuoren kasvatuksesta. Koulu tukee kotien kasvatustehtävää.

Lisäksi opetuslautakunta toi esille, että säännöllinen ateriaritmi ja hampaiden harjaaminen auttavat ylläpitämään ei vain suun ja hampaiden, vaan myös kokonaisterveyttä.

Virvoitus- ja makeisautomaatteja koskeva ohjeistus

Opetuslautakunta on viimeksi käsitellyt valtuutettu Johanna Sydänmaan toivomuspontta koskien juoma- ja makeisautomaattien poistamista kaikista Helsingin kouluista. Kaupunginhallitukselle antamassaan lausunnossa (13.4.2010, 80 §) opetuslautakunta kannatti automaattien täyskieltoa peruskouluissa ja yläasteilla sekä yhteneväisissä peruskouluissa. Opetuslautakunta kannatti automaattien säilyttämistä ammatillisissa oppilaitoksissa ja lukioissa.

Opetuslautakunta edellytti, että automaateista poistetaan energijaumat. Kouluissa, joissa lukio ja yläaste toimivat samassa rakennuksessa, automaattit tuli opetuslautakunnan mukaan sijoittaa lukion tiloihin tai siten, että automaattien käyttöä on mahdollista koulun taholta valvoa.

Opetuslautakunta edellytti myös, että automaattien tuotevalikoimaa tarkistetaan ja vaihdetaan terveellisimpiin vaihtoehtoihin. Tarvittaessa makeisautomaatit tulee vaihtaa uudelle tuotevalikoimalle soveltuviksi tai välipala-automaateiksi.

Opetusvirasto ohjeisti ryhmäkirjeessään (10.6.2010, nro 12) juoma- ja makeisautomaattien poistamista, sisältöä ja käyttöä sekä niiden tuotevalikoimien muuttamista terveellisimmiksi. Ryhmäkirjeessä opetusvirasto edellyttää, että opetusviraston antamia ohjeita noudatetaan kaikissa Helsingin kaupungin peruskouluissa, lukioissa, aikuislukioissa ja ammatillisissa oppilaitoksissa. Opetusviraston antamia ohjeita tulee noudattaa myös kouluravintolasta tai oppilaskuntien kioskeista myytävissä tuotteissa ja tuotevalikoimissa.

8.2.2011

Maksullinen välipalatarjonta

Opetuslautakunta käsitteli 15.12.2009 (243 §) valtuutettu Laura Kolben ym. valtuustoaloitetta koskien koulujen välipaloja ja niiden terveellisyystä.

Opetusvirasto ja palveluntuottaja ovat tarkistaneet marraskuussa 2009 palveluntuottajan tuoteryhmäkohtaisen tuotevalikoiman. Tässä yhteydessä kiinnitettiin erityisesti huomiota tuotteiden ravitsemuksellisuuteen, laadulliseen tasapainoon ja tuotteiden mieluisuuteen nuorille, jotta varmistetaan niiden ostaminen ja nauttiminen.

Ksylitolipastillien kustannusvaikutukset ja kouluterveyskyselyn tulokset

Opetusviraston laskelmien mukaan ksylitolipastillien tarjoaminen lounasruokailun yhteydessä Helsingin kaupungin peruskouluissa, lukioissa, ammatillisissa oppilaitoksissa ja ruotsinkielisessä päivähoidossa maksaisi noin 310 000 euroa vuodessa.

Laskelmat perustuvat suositukseen mukaiseen kerta-annokseen lounasruokailun yhteydessä, mikä on päivähoidossa yksi pastilli ja koulu- ja opiskeljaruokapalveluissa kaksi pastillia.

Jos pastilleja tarjotaan päivähoidossa aamupalalla, lounaalla ja välipalalla ja koulu- ja opiskeljaruokapalveluissa myös välipalojen yhteydessä, muodostuvat kustannukset edellä esitettyä huomattavasti suuremmiksi tarjoilukertojen lukumäärän mukaan.

Helsingin terveystieteiden hammashuolto-osaston terveydenedistämisen kehittämistyöryhmän muistion mukaan 11.1.2008 Vantaalla ja Espoossa niissä päiväkodeissa, joissa ksylitolipastillit olivat käytössä, huoltajat maksoivat tarjottavat ksylitolipastillit ja päivähoitohenkilöstö tilasi ne toimittajalta.

Vuoden 2010 kouluterveyskyselyn mukaan Helsingissä esimerkiksi yläluokkien pojista 55 % ja tytöistä 32 % laiminlöi suosituksen pestä hampaat aamulla ja illalla. Keskimäärin 44 % yläluokkien oppilaista harjaa hampaansa harvemmin kuin kaksi kertaa päivässä.

Opetuslautakunta toteaa yhteenvetona, että koulujen, oppilaitosten ja päiväkotien tehtävänä on ensisijaisesti ohjata oppilaita, opiskelijoita ja lapsia omaksumaan monipuolisen ravinnon ja ravitsemuksen merkitys terveydelle ja hyvinvoinnille sekä tarjota täysipainoinen, maksuton kou-

8.2.2011

luateria ja päivähoidossa aamupala, lounas ja välipala lapsen päivähoitortymin mukaan. Aterioihin varatut määrärahat eivät riitä oppilaille ja päiväkotilapsille maksuttomien ksytilituotteiden hankkimiseen.

Ravitsevilla ja riittävillä aterioilla on vaikutusta lasten ja nuorten terveyden ja hyvinvoinnin ylläpitämisessä ja edistämässä.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Rintamäki Airi, ruokapalvelupäällikkö, puhelin 310 86307

Nummelin Raija, erityissuunnittelija, puhelin 310 84028

Merja Aalto-Setälä
pöytäkirjanpitäjä

8.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO	
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
16. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2053/
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

3/3
24

36 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU TARJA
TENKULAN YM. ALOITTEESTA, JOKA KOSKEE KSYLITOLIPASTILLI-
EN KÄYTTÖÖNOTTOA PÄIVÄKODEISSA

Sosv 2010-949
Esityslistan asia Sosj/13

Sosiaalilautakunta päätti antaa valtuustoaloitteesta kaupunginhallituk-
selle seuraavan lausunnon:

Päivähoidossa lasten hampaiden reikiintymistä ehkäistään säännöllisellä ruokailulla, sokeripitoisten välipalojen ja napostelun välttämisellä sekä aterian jälkeen hampaiden purskuttelulla vedellä. Em. toimenpiteet ovat tärkeimmät reikiintymisen ehkäisyssä. Kotien tehtävä on huolehtia hampaiden harjaamisesta aamuin ja illoin.

Ksylitolipastillien käytöstä lasten päivähoidossa ei ole sosiaali- ja terveysministeriön eikä muunkaan virallisen tahon valtakunnallisia suosituksia. Toistaiseksi ksylitolituotteita on jaettu lapsille niissä päiväkodeissa ja perhepäivähoidon yksiköissä, joissa vanhemmat ovat ne kustantaneet. Pieni osa vanhemmista on vastustanut ksylitolivalmisteiden jake-
lua lapsille makeistyyppisten valmisteiden ja lisäaineiden välttämisen perusteella.

Kaikille lapsille lounaan yhteydessä tarjottavien ksylitolipastillien hinta vuodessa on noin 53 000 euroa. Hygienian varmistamiseksi tarvittaisiin jokaiseen lapsiryhmään annostelijat, yhteensä noin 1 200 annostelijaa, 35 euroa/kpl. Ensimmäisenä vuonna kustannukset olisivat noin 95 000 euroa ja sen jälkeen noin 53 000 euroa.

Terveyslautakunta on 18.1.2011 antamassaan lausunnossa kannattanut, että jatkossa hallintokunnissa paneuduttaisiin entistä aktiivisemmin muihin hampaiden reikiintymistä ehkäiseviin tekijöihin ja ksylitolin kustantaminen jäisi edelleen vanhempien päätettäväksi. Perusteluina esitetään, että yhden käyttökerran annostus päivässä ei tuota toivottuja

8.2.2011

terveysvaikutuksia ja ksylitolipastillien useamman päivittäisen annostelun toteuttaminen on hankalaa ja kustannuksia nostavaa.

Sosiaalilautakunta katsoo, että päivähoidon tehtävänä on paneutua ensisijaisesti hampaiden reikiintymistä ehkäiseviin tekijöihin ja lasten suun purskuttamiseen vedellä aterioden jälkeen. Ksylimitolin kustantamisen tulee jäädä edelleen vanhempien päätettäväksi.

Terveysvaikutusten arviointi

Ksylimitolituotteet toimivat apuna reikiintymisen ehkäisyssä, mutta eivät korvaa muita hampaiden reikiintymistä vähentäviä keinoja, joita ovat napostelun välttäminen, säännöllinen ateriointi, sokeripitoisten välipalojen ja juomien välttäminen ja suun purskuttaminen vedellä aterian jälkeen.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Ihalainen Sirkka-Liisa, kehittämiskonsultti, puhelin 310 42543

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Lähetetasiakirjat

17.2.2011

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJ/AMO
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR

Saapunut/Inkommit

10. 03. 2011

Dnro/Dnr

TARJA TENKULAN
KÄYTTÖNOTTOA

16 §

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU
ALOITTEESTA, JOKA KÄSITTELEE KSYLITOLIPASTILLIEN
PÄIVÄKODEISSA
KOKEMUKSISTA

Tj

Esityslistan asia Tj/6

Johtokunta päätti antaa asiassa esittelijän esityksen mukaisen lausunnon seuraavasti:

Palmia tuottaa ruokapalveluja Helsingin kaupungin kouluissa ja päiväkodeissa. Toimintatapana on sopimuksen mukainen tilaaja - tuottajamalli. Tilaajan ja tuottajan vastuut on määritelty tarkasti sopimuksissa.

Mikäli opetus- ja sosiaalivirasto tilaavat Palmialta ksylitolipastilleja tarjottavaksi ruokailun jälkeen ja osoittavat pastilleihin ja annostelijoihin tarvittavat erilliset määrärahat, on Palmialla kaikki mahdollisuudet tuottaa ko. palvelu.

Lisätiedot:

Jaana Kujala, ruokapalvelupäällikkö puhelin 050 401 3880

Maija Lanne, yksikön johtaja puhelin 040 770 41

Raimo Niippa
Pöytäkirjanpitäjä

27.1.2011

Sj/2M

Kaupunginhallitus

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
09. 02. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2106
Tehtäväluokka Uppgiftsklass	102

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010 - 2106/102, 22.11.2010

VALTUUTETTU EMMA KARIN YM. ALOITE NIMETTÖMÄSTÄ TYÖN-
HAKUKOKEILUSTA

Heke 2010-163

Hallintokeskus on pyytänyt maahanmuutto- ja kotoutumisasioiden neuvottelukunnalta lausuntoa 28.2.2011 mennessä kaupunginvaltuutettu Emma Karin ym. nimetöntä työnhakukokeilua koskevasta aloitteesta. Karin aloitteessa esitetään, että Helsinki pyrkii vähentämään syrjintää työnhakutilanteissa ja selvittää mahdollisuudet kokeilla nimetöntä työnhakua.

Taustaa

Vähemmistövaltuutettu on julkaissut venäjänkielisten työllistymistä ja työsyryntää koskevan raportin elokuussa 2010. Raportissa on erillinen luku, joka käsittelee syrjintää työhönotossa (sivut 25 - 26). Venäjänkielisten parissa tehtyihin haastatteluihin perustuen raportissa todetaan, että kokemukset siitä, että hakija ei saa kutsua työhaastatteluun nimen takia ovat melko yleisiä. Raportissa esitetään, että nimettömän työnhakun mahdollisuuksia syrjinnän vähentämisessä pitäisi selvittää.

Monimuotoisten työyhteisöjen kehittäminen ja yhdenvertaisuuden edistäminen palvelukseen ottamisessa

Helsingin kaupungin strategiaohjelmassa 2009 – 2012 monimuotoisuutta pidetään merkittävänä voimavarana ja monimuotoisuuden johtamista muutosvalmiuden edistäjänä. Kaupunki on asettanut tavoitteekseen sen, että maahanmuuttajien osuus kaupunkikonsernin henkilöstöstä kasvaa ja lähestyy maahanmuuttajien osuutta väestöstä, toisin sanoen noin 10 %:iin työntekijöistä.

Henkilöstökeskus, yhteistyössä Oiva Akatemian kanssa, kouluttaa esimiehiä ja henkilöstöasiantuntijoita maahanmuuttajien palvelukseen ot-

27.1.2011

tamisessa. Lisäksi kaupungilla on vireillä useita hankkeita, joissa painudutaan työyhteisöjen valmiuksiin edistää monimuotoista työyhteisökulttuuria, maahanmuuttajien urakehitystä ja esimiesten valmiuksia kohdata omia ja työyhteisön ennakkoluuloja.

Yhdenvertaisuuslain 4 §:n mukaan kunnan viranomaisten tulee kaikessa toiminnassaan edistää yhdenvertaisuutta tavoitteellisesti ja suunnitelmallisesti sekä vakiinnuttaa sellaiset hallinto- ja toimintatavat, jolla varmistetaan yhdenvertaisuuden edistäminen asioiden valmistelussa ja päätöksenteossa. Erityisesti tulee muuttaa niitä olosuhteita, jotka estävät yhdenvertaisuuden toteutumista.

Helsingin kaupungin ohjeessa maahanmuuttajan palvelukseen ottamisessa (9.11.2009) todetaan, että yhdenvertainen kohtelu merkitsee eettisten periaatteiden noudattamista työhönotossa huolimatta siitä, että ne eivät ole lakiin perustuvia. Hyvään rekrytointitapaan kuuluu tehtävien avaaminen avoimeen hakuun. Avoin rekrytointi merkitsee sitä, että mahdollisimman monilla on osaamisensa puitteissa mahdollisuus tulla valituksi työtehtävään. Kaupungin ohje suosittaa, että virastot ja laitokset valitsevat tehtävään maahanmuuttajan, jos hakijana on kaksi ansiokkuudeltaan tasaveroista hakijaa.

Ohjeessa myös todetaan, että eri ammateissa vaaditaan erilaista suomen ja ruotsin kielen taitoa. Työtehtävien sisältö ratkaisee vaadittavan kielitaitotason. Kunkin tehtävän edellyttämä kielitaitotaso tulee selvittää etukäteen ennen hakuprosessin aloittamista. Esimerkiksi virheetöntä suomen kielen taitoa ei tule edellyttää, jos se ei työtehtävien hoidon kannalta ole välttämätöntä. Kielitaidon osoittaminen tapahtuu Helsingin kaupungin kielitaitosäännön mukaisesti.

Helsingin kaupungin nykyisessä rekrytointijärjestelmässä, eRekryssä, on jo nyt mahdollista jättää hakemus nimettömänä. Pakollisia täytettäviä kenttiä ovat hakijan äidinkieli sekä muu kielitaito. Käytännössä tämä on lähinnä tekninen mahdollisuus, koska hakuilmoituksissa ei sanota, että hakemuksen voi jättää nimettömänä.

Syrjimättömyys työnhaussa sekä argumentteja nimettömän työnhaun eduista ja haasteista

Työnhakua ja työhönottoprosessia tulee tarkastella osana laajempaa kokonaisuutta, johon liittyy työvoiman saatavuus, työnhakuprosessi, työsuhteen ehdot (vrt. pysyvät/määräaikaiset työsuhteet, harjoittelut, kesätyöt), osaamisen kehittäminen, urakierto jne. Työnhaku koskee siis vain yhtä henkilöstöhallinnon ja -politiikan osa-aluetta. Esimerkiksi ta-

27.1.2011

valla, jolla organisaatio viestittää avoimista työpaikoista ja itsestään työnantajana voi olla merkitystä sille, hakeeko henkilö työpaikkaa ko. työnantajalta.

Neuvottelukunta toteaa, että nimetöntä työnhakua on kokeiltu vaihtelevin käytännöin eri Euroopan maissa sekä julkisella että yksityisellä sektorilla kuin myös eri järjestöissä. Nimettömän työnhaun periaate sisältää ajatuksen siitä, että ansioluettelo jätetään potentiaaliselle työnantajalle nimettömänä, koska nimi voi paljastaa henkilön etnisen taustan samoin kuin myös sukupuolen. Ranskalaisen Compétence Egale järjestön "Rapport sur le CV anonyme" - raportissa nimettömän CV:n käytöstä (10.6.2009) todetaan, että pelkästään nimen jättäminen pois ansioluettelosta ei riitä, vaan ansioluettelosta tulisi jättää etu- ja sukunimen lisäksi pois sukupuoleen, perhetilanteeseen, kansalaisuuteen ja ikään liittyvät tiedot, jotta hakemuskäytännöllä olisi syrjimättömyyttä edistävää vaikutusta.

Ruotsissa laaditussa nimetöntä työnhakua koskevassa selvityksessä "Avidentifiera jobbansökningar, en metod för mångfald. Betänkande av Anonymitetsutredning" (Statens Offentliga Utredningar, 2005) puolletaan nimetöntä hakemusta. Selvityksen mukaan hakulomake tulee olla suunniteltu siten, että tiedot, jotka lainsäädännön perusteella voidaan luokitella syrjiviksi, eivät paljastu hakulomakkeessa. Työntekijän tulee myös tarkoin määritellä etukäteen vaatimukset, jotka työnhakijan tulee täyttää työpaikkaa täytettäessä.

Nimetöntä työnhakua puoltavina argumentteina on esitetty muun muassa, että

- nimetön työnhaku voi toimia kannustimena niiden henkilöiden kohdalla, jotka muutoin eivät usko voivansa hakea työpaikkaa nimen, sukupuolen, iän tai etnisen alkuperän vuoksi, johtuen esim. aikaisemmista kielteisistä työnhakukokemuksista. Nimettömyys voi edistää syrjinnän kohteina olevien ryhmien edustajien mahdollisuutta päästä irti hylkäämiskokemusten kierteestä
- nimen poisjättäminen ansioluettelosta voi edistää sitä, että henkilö etenee haastatteluvaiheeseen
- nimetön työnhaku häivyttää henkilön sukupuoleen liittyvää mahdollista syrjivää vaikutusta rekrytointiprosessin alku vaiheessa
- nimetön työnhaku edistää yhdenvertaisuus- ja laillisuusperiaatteen toteutumista kun hakijaa arvioidaan vain osaamisensa perusteella (esimerkiksi ennalta sovitun pisteytysjärjestelmän avulla) kun mahdollista syrjintää aiheuttavat tiedot on poistettu ansioluettelosta

27.1.2011

- nimettömän työnhaun hakemuskäytännön standardisointi pakottaa valintaprosessin eri vaiheet tiettyyn malliin, jotka on ennalta suunniteltu ja pisteytetty, jolloin rekrytoinnista vastaava henkilöstö voi keskittyä arvioimaan henkilön osaamista ja ominaisuuksia suhteessa haettavaan tehtävään
- valintaprosessissa painotetaan osaamista ja riski valita muilla perusteilla pienenee – näin esimerkiksi epätyypillisen uran omaava henkilö voi edetä hakuprosessissa paremmin.

Nimettömän työnhaun haasteina on esitetty mm. seuraavia argumentteja:

- nimettömän työnhaun tarpeellisuus viestittää syrjintäilmiöstä yhteiskunnassa yleensä
- nimetön työnhaku ei takaa syrjimätöntä kohtelua jos haastattelihoilla ja päätöksentekijällä on ennakkoon preferenssi tietyn tyyppisestä työntekijästä
- nimetön työnhaku ei takaa syrjimättömyyttä työuralla
- nimettömän työnhaun periaate tulee pohtia suhteessa positiivisen erityiskohtelun periaatteeseen – kumpi on tehokkaampi periaate edistää aliedustettuna olevan ryhmän rekrytoitumista?
- nimetön työnhaku on hankala toteuttaa käytännössä, sillä nimettömyyttä voidaan käyttää esivalinnassa, mutta miten säilyttää nimettömyys valintaprosessin edetessä? Riskinä on tällöin syrjinnän siirtäminen prosessin myöhempään vaiheeseen.
- nimettömyyttä säilyttäviä ja muiden mahdollisten syrjivien asioiden huomioon ottavien sähköisten ohjelmistojen kehittäminen on vaativaa ja kallista.

Yleisesti eurooppalaisten kokemusten valossa on todettu, että nimetön työnhaku ei välttämättä ole tehokas menetelmä ensimmäisen sukupolven maahanmuuttajia rekrytoitaessa, koska äidinkieli, koulutus ja työkokemus paljastavat henkilön taustan. Sen sijaan toisen sukupolven maahanmuuttajien rekrytoinneissa nimettömästä työnhausta on myönteisiä kokemuksia Euroopassa. Sen on erityisesti koettu edesauttavan työnhakijoiden etenemistä työhaastatteluun.

Neuvottelukunnan suositukset jatkotoimenpiteiksi

Maahanmuutto- ja kotoutumisasioiden neuvottelukunta pitää Emma Karin ym. aloitetta syrjinnän poistamisesta työnhakutilanteissa ja nimettömästä työnhakukokeilusta periaatteellisesti kannatettavana.

27.1.2011

Eurooppalaiset kokemukset nimettömistä työnhakukokeiluista osoittavat, että kokeiluilla voi olla sekä pedagogista että symbolista merkitystä työnantajataholle kuin myös työnhakijoille. Kokeiluilla on esimerkiksi parannettu työnantajien valmiuksia tunnistaa syrjinnän eri muotoja työhönottoprosessissa ja toisaalta madallettu työnhakijoiden kynnystä hakea työpaikkoja.

Neuvottelukunta toteaa, että nimetön työnhaku on yksi mahdollinen keino edistää yhdenvertaisuutta kaupunkiorganisaatiossa. Sitä voidaan käyttää esimerkiksi työnhakuprosessin alkuvaiheessa edistämään hakijoiden yhdenvertaisia mahdollisuuksia edetä haastatteluvaiheeseen. Se voi olla myös käyttökelpoinen tuki organisaation yhdenvertaisuusperiaatteita tukeville linjauksille yleensä. Keskeistä on esimiesten sekä rekrytoinnista vastaavan henkilöstön jatkuva kouluttaminen ja tietoisuuden lisääminen yhdenvertaisuuskysymyksissä.

Neuvottelukunta suosittaa, että kaupunki laatii selvityksen eurooppalaisten kaupunkien kokemuksista ja käytännöistä nimettömästä työnhauasta sekä monimuotoisuuden lisäämiseen ja yhdenvertaisuuden edistämiseen liittyvistä periaatteista rekrytoinnissa.

Zarmina Razai
puheenjohtaja

Anu Riila
sihteeri

25.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR

Saapunut/Inkommit

01. 03. 2011

Dnro/Dnr *Khs 2010-2106/102*

Tehtäväluokka

Uppgiftsklass

L2

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö dnro 2010-2106/102, 22.11.2010

LAUSUNTO EMMA KARIN YM. ALOITTEESEEN NIMETTÖMÄSTÄ
TYÖNHAKUKOKEILUSTA

Heke 2010-163

Venäjänkielisten työllistyminen ja työsyryntä 2010 -selvityksen kyselyyn vastanneilla oli kokemuksia siitä, että hakija ei saanut kutsua työhaastatteluun venäjänkielisen nimen takia. Selvityksessä todetaan kuitenkin, että syrjintää työhönotossa on vaikea osoittaa. Helsingin kaupungilla oli viime vuonna haettavana 9 124 työpaikkaa. Hakemuksia niihin tuli yhteensä 135 514. Suosituimpia työpaikkoja hakee useita satoja työnhakijoita. Erittäin hyvien hakijoiden runsaus lienee yleisin syy siihen, miksi niin moni hakija ei taustastaan riippumatta pääse haastatteluvaiheeseen.

Yhdenvertaisuuslain 4 §:n mukaan kunnan viranomaisten tulee kaikessa toiminnassaan edistää yhdenvertaisuutta tavoitteellisesti ja suunnitelmallisesti sekä vakiinnuttaa sellaiset hallinto- ja toimintatavat, joilla varmistetaan yhdenvertaisuuden edistäminen asioiden valmistelussa ja päätöksenteossa. Maahanmuuttajan kohdalla positiivinen erityiskohtelu on sallittua esimerkiksi työhönotossa. Kaupungin käytäntönä on, että kahdesta kelpoisuudeltaan ja sopivuudeltaan samanarvoisesta hakijasta haettavana olevaan tehtävään valitaan aliedustettuun ryhmään kuuluva hakija. Näistä periaatteista henkilöstöä ohjeistetaan Rasismin ja etnisen syrjinnän ehkäiseminen Helsingin kaupungin toiminnassa (2004) ja Maahanmuuttajien palvelukseen ottamisen -ohjeilla (9.11.2009). Niissä linjataan kaupungin henkilöstöpolitiikkaa suhteessa maahanmuuttajien rekrytointiin ja työhön perehdyttämiseen. Ohjeissa korostetaan yhdenvertaista kohtelua, hyvää rekrytointikäytäntöä, kielten hallintaa ja kulttuuritaustan merkitystä työssä.

Kaupungin rekrytoinnin perusperiaatteita ovat avoimuus ja julkisuus. Kaikki työhakemukset ovat julkisia sen jälkeen, kun viranomainen on ne vastaanottanut (laki viranomaisten toiminnan julkisuudesta, jäljem-

pänä JulkL 7 §). Jokaisella on halutessaan oikeus saada tietoonsa esimerkiksi hakijoiden nimet (JulkL 9 §). Henkilön terveydentilaa koskevat ja muut henkilön yksityiselämää koskevat tiedot ovat kuitenkin salassa pidettäviä (JulkL 24 §). Tämän julkisuusperiaatteen noudattamisen vuoksi nimetön rekrytointi ei ainakaan tällä hetkellä sovellu Helsingin kaupungille.

Henkilöstökeskuksen näkemys on, että parhaat tulokset yhdenvertaisuuden toteuttamisessa saadaan edistämällä kaupungin esimiesten rekrytointiosaamista sekä koko henkilöstön ymmärrystä monimuotoisuudesta ja sen eduista.

Hannu Tulensalo
henkilöstöjohtaja

Eija Hanni
osastopäällikkö

19.4.2011

51148
Kaupunginhallitus
Hallintokeskus/kirjaamo
PL 1
00099 Helsingin kaupunki

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
20. 04. 2011	
Dnro/Dnr	bus 2011-143
Tehtäväluokka	
Uppgiftklass	

73 §
KAUPUNGINHALLITUKSELLE ANNETTAVA LAUSUNTO VALTUUS-
TOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE UIMAHALLIEN PERHEPUKHUO-
NEITA

Liik 2011-142
Khs 2011 - 143
Esityslistan asia LAOS/1

Lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Itäkeskuksen uimahallissa on erillinen perhepukuhuone, jossa on yhteiset pukeutumistilat ja niiden lisäksi 7 erillistä lukittavaa peseytymistilaa sekä wc-tila. Perhepukuhuoneita käyttävät erilaisiin vammaisryhmiin kuuluvat asiakkaat ja jotkut lapsiperheet käytettävissä olevien tilojen ja kassalla tehtävän tarveharkinnan puitteissa. Muissa liikuntaviraston uimahalleissa ei ole erillisiä perhepukuhuoneita.

Sekä liikuntaviraston että Urheiluhallit Oy:n uimahalleissa käytössä olevien ohjeiden mukaisesti alle kouluikäinen lapsi – sukupuolesta riippumatta - voi käyttää samaa pukuhuonetta yhdessä vanhempansa kanssa. Tämän ohjeen käytännön toteutukseen on jätetty uimahallien kassoille jokin verran tapauskohtaista harkintavaltaa ikärajasta poikkeamiseen. Liikuntavirasto katsoo, että pukuhuoneiden käyttöön liittyvä ohje on tältä osin pääsääntöisesti toimiva ja tasa-arvoinen.

Liikuntaviraston uimahallien järjestyssääntöjä ollaan uusimissa kuluva vuoden aikana. Tässä yhteydessä liikuntavirasto pyrkii lisäämään uimahallien asiakkaiden tietoisuutta myös pukuhuoneiden käyttöä koskevissa asioissa.

Liikuntaviraston taloussuunnitelma ei sisällä uusien uimahallien rakentamista tai nykyisten merkittäviä peruskorjauksia. Seuraava uusi uimahalli lienee Jätkäsaaren ns. Liikuntabunkkeriin tuleva uimahalli kuluva vuosikymmenen jälkipuoliskolla. Uimahallien rakentamisen ja peruskorjausten yhteydessä pyritään kehittämään monipuolisesti toimivia puku-

19.4.2011

huoneratkaisuja käytettävissä olevien tilojen ja taloudellisten resurssien puitteissa.

Helsingin kaupungin kirjaamoon on 19.1.2011 saapunut Sanna Vesi-kansan ja erään muun allekirjoittama valtuustoaloite, jossa todetaan, että:

"Helsingin uimahalleissa seitsemän vuotta täyttäneen pojan pitää mennä miesten pukuhuoneen puolelle ja seitsemänvuotiaan tytön naisten pukuhuoneeseen. Itäkeskuksen uimahalleissa on perhepukuhuoneita, joka on erinomainen mutta huonosti tunnettu kokeilu. Pienet lapset eivät mene mielellään uimaan, jos joutuvat eri pukuhuoneisiin isänsä tai äitinsä kanssa. Tämä koskee niin yksinhuoltajaperheitä, joita on Helsingissä noin kolmannes lapsiperheitä, mutta myös kahden huoltajan perheitä – aina ei voi koko perhe lähteä yhdessä uimaan.

Me allekirjoittaneet valtuutetut ehdotamme, että

- liikuntavirasto selvittää perusteellisesti, onko nykyinen lasten pukuhuoneohjeisto yhdenmukainen kaikissa uimahalleissa (sekä kaupungin omissa että Urheiluhallien uimahalleissa) ja onko se lapsikäyttäjien näkökulmasta toimiva ja tasa-arvoinen;
- liikuntavirasto parantaa tiedotusta uimahallien pukuhuonekäytännöistä ja erilaisista vaihtoehtoista (Itäkeskuksen perhepukuhuoneet ym. vaihtoehdot). Uimahallit – esitteessä ei mainita pukuhuoneista mitään. Monelle perheelle tieto seitsemän vuoden ikärajasta tulee usein vasta uimahallin kassalla uimareissulla;
- uimahallien peruskorjausten yhteydessä selvitetään perhepukuhuoneiden rakentamista muihinkin uimahalleihin, jolloin huomioidaan myös liikkuminen saunatiloihin. Itäkeskuksessa miesten saunatilat sijaitsevat hyvin kaukana perhepukuhuoneista ja kulku on ainoastaan uima-allastilan kautta."

Lautakunta päätti tarkastaa ja hyväksyä pöytäkirjan tämän pykälän osalta heti kokouksessa.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle ja Helsingin kaupungin kirjaamoon (PL 10).

19.4.2011

Lisätiedot:

Huurre Petteri, osastopäällikkö, puhelin 310 87791

Savolainen Mia, hallintosihteeri, puhelin 310 87812

Timo Korhonen
pöytäkirjanpitäjä

11.11.2010

Kaj/RM
Kaupunginhallitus

Khs dnro	2010-1699/645
Stn dnro	
Saap./Anl.	25-11-2010

422 §

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE LIIKENTEEN
RAUHOITTAMISTA SEKÄ LIIKENTEESTÄ AIHEUTUVAN MELUHAI-
TAN VÄHENTÄMISTÄ KIVISAARENTIELLÄ

Kslk 2010-1266
Karttaruutu L5/R3
Esityslistan asia Lsp/2

Kaupunkisuunnittelulautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon.

Lausunnon tiivistelmä

Kivisaarentiellä ei ole tarkoituksenmukaista laskea nopeusrajoitusta 40 km:stä/h 30km:iin/h eikä myöskään riittävän painavia perusteita rakenteellisten hidasteiden toteuttamiselle.

Lausunto Kivisaarentie on päätyvä tonttikatu, jonka arkivuorokausiliikenne oli vuonna 2009 noin 700 ajoneuvoa vuorokaudessa. Kadulla ei ole linjalii-
kennettä. Koko katu on 40 km/h nopeusrajoitusalue. Kivisaarentien
katualue on noin 13,0 metriä leveä. Koko kadun matkalla on ajoradan
kummallakin puolella jalkakäytävä jonka leveys on noin 2,5 metriä. Ajo-
radan leveys on noin 5,9 metriä. Kadunvarsipysäköinti on sallittu henki-
löautoille koko kadun pituudelta lukuun ottamatta Kivisaarentien itä-
päässä olevaa kääntöpaikkaa. Kuorma-autojen pysäköinti on sallittu
kadun eteläreunalla pois lukien kääntöpaikka. Kadunvarsipysäköinti hi-
dastaa ajonopeuksia kaventaen ajorataa.

Katu palvelee kadunvarren asukkaita eikä sillä esiinny läpiajoa. Tule-
vaisuudessa Kivisaarentie palvelee myös Kivisaarentie 1 tulevan päi-
väkodin saattoliikennettä. Liikenteen lisäys kadulla ei kuitenkaan ole
merkittävä.

Kivisaarentietä risteävät Heteniitynpolku sekä Kivisaarenpolku toimivat
myös Helsingin pyörätieverkoston osana, mutta eivät ole pää- tai pai-
kallisreittejä. Muuta kevyen liikenteen ylityspaikkaa ei Kivisaarentiellä

11.11.2010

ole. Heteniitynpolkua ja Kivisaarenpolkua käytetään myös ajoyhteytenä tonttien asukaspysäköintipaikoille sekä huoltoajolle.

Liikenteen rauhoittaminen sisältää erilaisia liikenteen valvontaan, liikenteen ohjaukseen ja väylärakenteeseen liittyviä keinoja, joiden toteuttamisen tavoitteena on saada liikennekäyttäytyminen ympäristön mukaiseksi.

Päätavoite on saada ajoneuvojen nopeudet liikenne- ja kaupunkiympäristön luonteen ja liikkujien kannalta turvalliselle ja ympäristöystävälliselle tasolle.

Tutkimusten mukaan nopeusrajoituksen alentaminen 40 tai 30 km/h:iin ei välttämättä alenna varsinkaan yksittäisiä huippunopeuksia. Rajoitusta voidaan tukea esimerkiksi valvontaa lisäämällä.

Asuinalueiden suunnittelussa käytettävien ohjearvojen mukaan melutaso tulisi olla päivisin ulkona enintään 55 dB ja öisin enintään 45–50 dB. Helsingin kaupungin vuonna 2007 tekemän meluselvityksen mukaan ei Kivisaarentiellä juurikaan ole liikenteestä aiheutuvia meluhaittoja. Suurin osa kadun varren asukkaista asuu 45 dB:n vyöhykkeellä. Poikkeuksena on Kivisaarentie 12, jonka julkisivuun kohdistuu yli 55 dB:n päivämelutaso ja jonka yömelutaso on yli 45 dB:n luokkaa. Melu johtuu Kallvikintien liikenteestä. Nopeusrajoituksen alentaminen Kivisaarentiellä 40 km:stä/h 30 km:iin/h ei juuri alenna liikenteestä aiheutuvaa melutasoa kadun varrella, koska alhaisilla nopeuksilla autojen moottorien aiheuttama melu on hallitseva.

Kaupunkisuunnittelulautakunta on hyväksynyt nopeutta alentavien rakenteiden käyttöperiaatteet Helsingissä. Niiden mukaan kerrostaloalueille ei yleensä rakenneta hidasteita ilman painavia perusteita.

Rakenteelliset hidasteet ovat autoilijoiden ajomukavuuden, hälytysajoneuvojen kulun ja katujen kunnossapidon kannalta epämiellyttävämpi vaihtoehto kuin tehokas valvonta. Hidasteista autoilijoille aiheutuvat ylimääräiset kiihdytykset saattavat jopa aiheuttaa häiritsevää melua.

Pöytäkirjanote ja lausuntopyyntöasiakirjat kaupunginhallitukselle

Lisätiedot:

Montonen Sakari, diplomi-insinööri, puhelin 310 37134

11.11.2010

Pöytäkirja on pidetty nähtävillä 23.11.2010 kaupunkisuunnitteluviraston kirjaamossa ja asianosaista koskeva päätös on lähetetty seuraavana työpäivänä pöytäkirjan nähtävänäpitämisestä.

Miia-Riina Holappa
pöytäkirjanpitäjä

24.2.2011

Kaupunginhallitus

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
10. 03. 2011	
Dnro/Dnr	<i>2010-1713</i>
Tehtäväluokka	<i>641</i>
Uppgiftsklass	

76 §

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE KÄVELYKATUALUEEN KEHITTÄMISTÄ YLIOPISTON KESKUSTAKAMPUKSEN YMPÄRISTÖSSÄ

Kslk 2010-1268
Esityslistan asia Lsp/3

Kaupunkisuunnittelulautakunta päätti antaa valtuustoaloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Tiivistelmä

Kävelykatualuetta on laajennettu viime vuonna Yliopistokadulla Porthania-rakennuksen kohdalla Vuorikadun ja Fabianinkadun välillä. Suunnitelman toteutus on osin kesken ja luvattoman läpiajon estävät lopulliset pollarit on tarkoitus asentaa kadulle ensi kesänä.

Kaupunkisuunnitteluvirastossa on tekeillä kävelykeskustan kaupunkirakenteellinen ja liikenteellinen yleissuunnitelma, joka on tarkoitus esitellä kaupunkisuunnittelulautakunnalle vuonna 2012. Suunnitelmassa esitetään kävelykeskusta-alueen laajentamisperiaatteet ja vaikutukset. Tässä yhteydessä selvitetään myös Fabianinkadun mahdollista muuttamista kävelykaduksi yliopiston päärakennuksen kohdalla.

Lausunto Kävelykatualuetta on laajennettu viime vuonna yliopiston keskustakampuksen ympäristössä. Yliopistokadulle Porthania-rakennuksen kohdalle on tehty kävelykatusuunnitelma, Yliopistokadun ja Mikonkadun liikennejärjestelyt (piirustus nro 5740-4), jonka kaupunkisuunnittelulautakunta hyväksyi kesäkuussa 2009. Suunnitelmassa esitetään Yliopistokadun merkitsemistä kävelykaduksi Vuorikadun ja Fabianinkadun välillä ja autoliikenteen katkaisemista Vuorikadun itäpuolelta sulkupylväin. Suunnitelma on tällä hetkellä toteutettu osittain. Kadulla on kävelykadusta kertovat liikennemerkkit ja luvatonta ajoa estävä tilapäinen avattava puomi on ollut kävelykatuosuuden länsipäässä. Puomi on käytännössä ollut usein avoinna. Suunnitelman mukaiset luvattoman läpi-

24.2.2011

ajon estävät lopulliset pollarit on tarkoitus toteuttaa vasta-ensi kesänä. Pollariryhmästä yksi on avattava, jolloin välttämätön huoltoliikenne ja pelastusliikenne voivat reittiä tarvittaessa käyttää.

Yliopiston päärakennuksen kohdalla Fabianinkadulla ajoneuvoliikennettä on vähän, arvion mukaan noin 4 000 ajoneuvoa vuorokaudessa. Liikenne on pääosin läpiajoliikennettä, mutta kadulla on myös huoltoliikennetarvetta Fabianinkatu 18 ja 20 sisäpihoille. Aleksanterinkadun liittymän läheisyydessä Fabianinkadulla on neljä lastausruutua, jotka on sallittu myös takseille. Kadulle avautuvia liiketiloja Fabianinkadulla Aleksanterinkadun ja Yliopistokadun välillä ei ole.

Kaupunkisuunnittelulautakunta käsitteli keskustan liikenneratkaisuja ja kävelykeskustan laajentamista tammikuussa 2011. Käsittelyn yhteydessä päätökseen lisättiin seuraavaa: "Lautakunta katsoo, että jatkosuunnittelussa tulee kiinnittää tarkemmin huomiota kävelyalueiden laajentamiseen Rautatien ja Esplanadien välisellä alueella sekä yliopistokampuksen alueella."

Kaupunkisuunnitteluvirastossa on tekeillä kävelykeskustan kaupunkirakenteellinen ja liikenteellinen yleissuunnitelma, joka on tarkoitus esitellä kaupunkisuunnittelulautakunnalle vuonna 2012. Suunnitelmassa esitetään kävelykeskusta-alueen laajentamisperiaatteet ja vaikutukset. Tässä yhteydessä selvitetään myös Fabianinkadun mahdollista muuttamista kävelykaduksi yliopiston päärakennuksen kohdalla.

Pöytäkirjanote ja lausuntopyyntöasiakirjat kaupunginhallitukselle

Lisätiedot:

Lahti Kaisa, diplomi-insinööri, puhelin 310 37122

Karppinen Anne, arkkitehti, puhelin 310 37200

Pöytäkirja on pidetty nähtävillä 8.3.2011 Helsingin kaupungin kirjaimossa, Pohjoisesplanadi 11-13, ja asianosaista koskeva päätös on lähetetty seuraavana työpäivänä pöytäkirjan nähtävänäpitämisestä.

Pirkko Vainio
pöytäkirjanpitäjä

9.12.2010

Ryö/KMA

Kaupunginhallitus

Khs dnro	2010-2051/611
Stn dnro	
Saap./Ani.	22-12-2010

470 §

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE AINAKIN
YHDEN LAUTTASAAREN BENSIINI- JA HUOLTOASEMAN SÄILYT-
TÄMISTÄ METRORAKENNUSTYÖN MYLLERRYKSESSÄ

Kslk 2010-1479

Esityslistan asia Akp/6

Kaupunkisuunnittelulautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Lausunnon tiivistelmä

Lauttasaareen jää mahdollisuus ainakin yhden huoltoaseman säilymiselle. Heikkiläntien Shellin tontille ei ole suunnitelmissa rakentaa asuntoja. Metroaseman suuaukkojen sijoitus on ratkaistu Länsimetron hankesuunnitelmassa sekä maanalaisessa asemakaavassa. Lauttasaarella tutkitaan sijoituspaikkaa uudelle huoltoasemalle. Tekeillä on myös koko kaupungin käsittävä huoltoasemaselvitys.

Lausunto

Heikkiläntien Shellin tontille ei ole suunnitelmissa rakentaa asuntoja. Tontilla on voimassa vuodelta 1965 oleva asemakaava nro 5711. Tontti on siinä merkitty liikerakennusten korttelialueeksi, jolle saa rakentaa moottoriajoneuvojen huoltoaseman. Vireillä ei ole asemakaavan muuttaminen. Tontin käyttötarkoituksen muuttamista ei myöskään ole suunniteltu Vattuniemen maankäytön periaatetarkasteluissa, jotka kaupunkisuunnittelulautakunta on hyväksynyt 8.2.2001 ja 23.3.2006. Tontti ei kuulu niiden tonttien joukkoon, joilla voidaan laatia asemakaavan muutos käyttötarkoituksen muuttamiseksi asumiseen.

Lauttasaaren keskustaan tulevan metroaseman suuaukkojen sijoitus on ratkaistu Länsimetron toteuttamisen hankesuunnitelmassa, jonka kaupunginvaltuusto päätti 21.5.2008 hyväksyä joukkoliikennelautakunnan esityksen 27.3.2008 sekä tarkistetun, 14.3.2008 päivätyn hankesuunnitelman mukaisesti. Kaupunginvaltuuston 11.11.2009 hyväksymä

9.12.2010

Länsimetron maanalainen asemakaava nro 11800 on laadittu hankesuunnitelman mukaan. Otavantien St1:n säilyminen ei ole mahdollista, koska metroaseman itäisen sisäänkäynnin suorat koneportaat, jotka nousevat laiturilta raiteiden välistä raiteiden suunnassa, ulottuvat huoltoaseman käytössä nykyisin olevalle piha-alueelle. Sisäänkäynnin sijoittamisvaihtoehtoja tutkittiin hankesuunnitteluvaiheessa. Sisäänkäynnin sijoittaminen eri paikkaan edellyttäisi koneportaisiin välitasannetta, jota myöten matkustajat siirtyisivät raiteen yli. Vaihtoehto edellyttäisi myös ostoskeskuksen sisätiloihin rakentamista ja tilojen menetystä useassa kerroksessa. Tällainen vaihtoehto todettiin kalliimmaksi ratkaisuksi.

Metron rakentaminen aiheuttaa kahden huoltoaseman poistumisen saarelta. Edellä mainitun huoltamopalveluita tarjoavan St1:n lisäksi on Lauttasaarentie 25:stä jo poistunut polttoaineen jakeluasema. Tontille tulee metron liityntäbussien kääntymis- ja pysäköimispaikka sekä ajoyhteys metroaseman maanalaiseen huoltotunneliin. Asemakaavan muutoksen valmistelussa tutkitaan myös täydennysrakentamismahdollisuuksia.

Kaupunkisuunnitteluviraston liikennesuunnitteluosastolla on vuonna 2009 laadittu esiselvitys Lauttasaaren huoltoasematilanteesta. Parhailaan laaditaan vastaavaa selvitystä koko kaupungin alueelta. Lauttasaaren esiselvityksessä on myös kartoitettu mahdollisuuksia uuden huoltoaseman sijoittamiseen. Lauttasaarella ei ole vapaita tontteja käytettävissä. Kaupunkisuunnitteluvirasto tutkii edellytyksiä maankäytön muutoksille huoltoasematoimintaan.

Pöytäkirjanote ja lausuntopyyntöasiakirjat kaupunginhallitukselle

Lisätiedot:

Niera Anja, arkkitehti, puhelin 310 37190

Korhonen Jouni, insinööri, puhelin 310 37080, liikennesuunnittelu

Pöytäkirja on pidetty nähtävillä 21.12.2010 kaupunkisuunnitteluviraston kirjaamossa ja asianosaista koskeva päätös on lähetetty seuraavana työpäivänä pöytäkirjan nähtävänäpitämisestä.

Riitta Venesmaa
pöytäkirjanpitäjä

22.3.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR
Söapuriut/Inkommit

30. 03. 2011

Dnro/Dnr *Khs 2010-2107/*
Tehtäväluokka *623*
Uppgiftsklass *L2*

129 §
LAUSUNNON ANTAMINEN KAUPUNGINHALLITUKSELLE TUOMO
VALOKAISEN ALOITTEESTA HELSINGIN KAUPUNGINVALTUUSTOL-
LE KOSKIEN HELSINGIN KAUPUNGIN VUOKRA-ASUNTOJEN KÄYT-
TÖASTETTA

Kv 2010-2161, Khs 2010-2107
Esityslistan asia Vp/4

Lautakunta päätti lausuntonaan kaupunginhallitukselle, että jatkuvan seurannan perusteella aloite Helsingin kaupungin vuokra-asuntojen käyttöasteen tarkastuksista ei toistaiseksi anna aihetta toimenpiteisiin.

Kiinteistöviraston kiinteistöjen kehittämissyksikkö kerää vuosittain asuin-kiinteistöyhtiöiden vuositilastotietoja. Vuositiedot esitetään julkaisussa "Tietoja Helsingin kaupungin omistamista vuokra-asunnoista". Vuositilaston 2009 mukaan vain varsinainen tyhjäkäyttö huomioiden Helsingin kaupungin aravakiinteistöyhtiöiden keskimääräinen käyttöaste oli 99,93 %. Varsinainen tyhjäkäyttö tarkoittaa tilannetta, jossa asunnon vuokrasopimuksen päättymisen jälkeen asunto on ollut vuokrattavissa, mutta sitä ei ole saatu heti vuokrattua. Varsinainen tyhjäkäyttö huomioiden kiinteistöyhtiöiden käyttöasteiden vaihteluväli oli 100 - 99,43 %.

Kun otetaan huomioon asuntojen kaikki tyhjänä olomenetykset, joita ovat varsinainen tyhjäkäyttö, peruskorjausten takia tyhjänä olot, muut-toremonttien takia tyhjänä olot ja muista syistä tyhjänä olot, keskimää-räinen käyttöaste vuonna 2009 oli 98,49 %. Edellä mainitut tyhjänä olomenetykset huomioiden kiinteistöyhtiöiden käyttöasteiden vaihtelu-väli oli 99,97 - 89,63 %.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

22.3.2011

Lisätiedot:

Nietosvaara Kari, asuinkiinteistöpäällikkö, puhelin 310 79613

Pöytäkirja pidetään Helsingin kaupungin kirjaamossa nähtävänä
6.4.2011

Teuvo Sarin
apulaisosastopäällikkö

15.2.2011

Kaj/RM
Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
02. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2010-2107/
Tehtäväluokka	623
Uppgiftsklass	41

24 §
LAUSUNTO TUOMO VALOKAINEN YM. ALOITTEESTA HELSINGIN
KAUPUNGIN VUOKRA-ASUNTOJEN KÄYTTÖASTEEN TARKISTAMI-
SEKSI

Kv 2010-2174
Esityslistan asia AoOp/2

Lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle Tuomo Valokaisen ym.
valtuustoaloitteesta seuraavan lausunnon:

Asunnonvälitys toimii tehokkaasti

Helsingin kaupungin omistamat vuokra-asunnot pyritään aina vuokraamaan heti vapautumispäivästä lähtien. Asunto-osaston asunnonvälityksikkö saa yleensä hyvissä ajoin tiedon vapautuvasta asunnosta ja asuntoja tarjotaan hakijoille päivittäin. Pääsääntöisesti vuokrasopimus voidaan kirjoittaa siten, että tyhjäkäyntiä ei synny. Eräs syy jäljempänä esitettyyn korkeaan käyttöasteeseen onkin asunnonvälityksen prosessin tehokkuus.

Kaupungin vuokra-asuntojen käyttöaste on maan huipputasoa

Kiinteistöjen kehittämisyksikkö seuraa vuosittain Helsingin kaupungin omistamien vuokra-asuntojen käyttöastetta. Tyhjäkäyntiä aiheutuu ns. markkinointiivieestä sekä huoneistokorjauksista. Peruskorjaustilanteessa asukkaat joudutaan usein tilapäisesti majoittamaan toiseen Helsingin kaupungin vuokra-asuntoon ja peruskorjauksen yhteydessä aiheutuu väistämättä jonkin verran asuntojen tyhjäkäyttöä. Perus- ja huoneistokorjausten aiheuttamaa viivettä ei huomioida varsinaisessa tyhjäkäytössä.

Huomioitaessa pelkkä varsinainen tyhjäkäyttö eli tilanne, jossa asunto olisi ollut vuokrattavissa, mutta vuokraaminen ei ole heti onnistunut, on käyttöaste vuonna 2009 ollut 99,93 %. Yleisin syy tyhjäkäyntiin on se, että asuntoa on jouduttu tarjoamaan useammalle hakijalle. Asukkaat ir-

15.2.2011

tisanovat tavallisesti vuokrasopimuksensa vain noin kuukausi etukäteen, jolloin markkinoinnille jää niukasti aikaa asunnon tarjoamiseen.

Helsingin asuntokannassa on runsaasti tyhjiä asuntoja

Helsingin seudun asuntoraportti tilastoi vuosittain koko Helsingin asuntokannan käyttöasteen: Vuonna 2010 vailla vakinaisia asukkaita olevia asuntoja oli Helsingin asuntokannassa runsas 7 prosenttia eli noin 24 000 asuntoa. Vailla vakituista asukasta olevien asuntojen osuus on kuitenkin Helsingissä pienempi kuin muualla maassa kireän asuntotilanteen takia.

Voidaan todeta, että Helsingin kaupungin vuokra-asunnot eivät ole tyhjillään ja käyttöaste on todella korkea. On myös tärkeä huolehtia siitä, että käyttöaste säilyy korkeana tulevaisuudessakin.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Leijo Markku, osastopäällikkö, puhelin 310 34159

Moisio Tiina, suunnittelija, puhelin 310 34177

Päivi Korkeakoski
pöytäkirjanpitäjä

17.3.2011

Kaupunginhallitus

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Seapunut/Inkommit	
31. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Kh5 2010-2216/
Tehtäväluokka	6/7
Uppgiftsklass	

106 §

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE HANASAARI
B -VOIMALAITOSRAKENNUKSEN MAHDOLLISTA UUSIOKÄYTTÖÄ

Kslk 2010-1701

Esityslistan asia Akp/4

Kaupunkisuunnittelulautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Lausunto

Valtuuston päättämiä energiapoliittisia linjauksia toteuttavassa Helsingin Energian kehitysohjelmassa on esitetty useita vaihtoehtoisia ratkaisumalleja Hanasaaren voimalaitosalueen uusiksi järjestelyiksi. Kaupunginvaltuusto ei ole toistaiseksi tehnyt päätöksiä Helsingin Energian kehitysohjelmassa esitetyistä vaihtoehtoista koskien Hanasaaren voimalaitosalueetta.

Energiapoliittisilla päätöksillä on merkittäviä vaikutuksia Hanasaaren voimalaitosalueen nykyiseen rakenteeseen sekä alueen tulevaisuuden maankäytön mahdollisuuksiin. Kunnes toteutettavasta vaihtoehdosta päätetään, on Hanasaaren eteläkärkeen suunnitellun asuinalueen (asemakaavan muutos nro 11840, kaupunkisuunnittelulautakunta 27.11.2008) toteutuminen epävarmaa. Avoimena oleva energiapoliittinen tahtotila vaikuttaa koko eteläisen Kalasataman suunnitteluun, asemakaavojen laatimisen aikatauluihin sekä toteutumiseen.

Hanasaaren B -voimalaitoksen toimintaiän on arvioitu ulottuvan 2030-luvulle.

Hanasaaren voimalaitoksen muuttamista osittain tai kokonaan asuin-, kulttuuri-, urheilu- tai yritystoiminnan käyttöön voidaan jatkossa tutkia, mikäli tulevat energiapäätökset vapauttavat rakennuksen muuhun käyttöön. Mahdollista muutoshanketta arvioitaessa on otettava huomioon voimalaitosrakennuksen rakenteelliset, taloudelliset, toiminnalliset ja ympäristöhygieeniset edellytykset.

17.3.2011

Hanasaari B -voimalaitosrakennuksen säilyttäminen kokonaan tai osittain sen tuotannollisen elinkaaren jälkeen on sinänsä kaupunkikuvallisesti mahdollista. Rakennus on kuitenkin lähtökohtaisesti suunniteltu energian tuotantolaitokseksi ja osa sen kantavista rakenteista on osana voimalaitoksen mekaniikan rakenteita. Mikäli mekaniikka rakennuksen sisältä puretaan, on erikseen selvitettävä, onko toimenpiteiden seurauksena joidenkin tilojen säilyttäminen mahdotonta.

Pöytäkirjanote ja lausuntopyyntöasiakirjat kaupunginhallitukselle

Lisätiedot:

Kuitunen Ulla, arkkitehti, puhelin 310 37443

Pöytäkirja on pidetty nähtävillä 29.3.2011 Helsingin kaupungin kirjamossa, Pohjoisesplanadi 11-13, ja asianosaista koskeva päätös on lähetetty seuraavana työpäivänä pöytäkirjan nähtävänäpitämisestä.

Riitta Venesmaa
pöytäkirjanpitäjä

LJ

11.3.2011

Kaupunginhallitus
c/o Hallintokeskus
Kirjaamo
PL 10
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATÖRSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
14. 03. 2011	
Dnro/Dnr	617/2010 - 2216/617
Tehtäväluokka	
Uppgiftsklass	

Lausuntopyyntö 28.12.2010, 2010 – 2216 / 617
Rakennusvalvontavirasto 10-81-10-LAU

VALTUUSTOALOITE HANASAARI B –VOIMALAITOSRAKENNUKSEN MAHDOLLISESTA UUSIOKÄYTÖSTÄ

Rakennusvalvontavirasto lausuu seuraavaa.

Asiaa on käsitelty kaksi kertaa kaupunkikuvaneuvottelukunnan kokouksessa. Neuvottelukunta antoi aloitteesta lopullisen lausuntonsa kokouksessaan 16.2.2011.

Virasto oheistaa otteen kaupunkikuvaneuvottelukunnan lausunnosta.

Rakennusvalvontavirasto arvioi, ettei uudelleenkäytön pohdinta ehkä juuri nyt ole vielä ajankohtaista. Voimalakäytön voi – nykyisenlaajuise-
na tai suppeampana – arvioida jatkuvan useita vuosia. Toisaalta rakennuksen arvot on syytä tunnistaa ajoissa, jotta ei ajauduta Lauttasaaren vesitornin kaltaiseen tilanteeseen. Mahdollinen uudelleenkäyttö voi olla myös väliaikaista, jolloin voidaan hankkia kokemuksia vaihtoehtoja.

Hanasaari B on kaupunkikuvallisesti merkittävä kohde. Voimalaitosrakennus monipuolistaa kaupungin rakennuskantaa harkitulla otteella ja edustaa rakentamisaikansa parasta teollisuusarkkitehtuuria.

Prosessin kuoreksi tehtyjen tilojen lisäksi rakennuksessa on lähes alkuperäisessä asussaan säilynyt esimerkiksi toimistotorni ja suuri ruokala. Niissä ovat näkyvissä rakennuksen suunnittelijan arkkitehti Timo Penttilän arkkitehtuurin piirteet irtokalusteita myöten. Säilyttämisestä ja muutoksista on huolehtinut Penttilän kanssa rakennuksen suunnitteluun osallistunut arkkitehti Sakari Tilantera. Sisätilojen alkuperäiseen arkkitehtuuriin kohdistuneet lisäykset ja muutokset, esimerkiksi suuri tarkkaamo, on suunniteltu tietoisesti siten, että ne erottuvat alkuperäisestä tuottaen rakennukseen kerroksellisuutta.

Ratkaisu Hanasaari B-voimalaitosrakennuksen tulevaisuudesta tulee olemaan monessa suhteessa merkittävä. Kysymys on luonnollisesti vuosikymmenien päähän ulottuvasta energiapolitiittisesta linjauksesta.

LJ

11.3.2011

Mutta sen lisäksi kysymys on mitä suurimmassa määrin kaupunkikuvalinen. Jos Hanasaari B päätetään aikanaan purkaa, tulee tilalle saada kaupunkikuvallisesti yhtä komeaa rakennuskantaa.

RAKENNUSVALVONTAVIRASTO

Lauri Jääskeläinen
virastopäällikkö

Juha Pulkkinen
yliarkkitehti

LIITE

Kaupunkikuvaneuvottelukunnan lausunto 16.2.2011

16.02.2011

1

39 §

Tunnus

10-0081-10-LAU

Toimenpide

Valtuustoaloite Hanasaari B-voimalaitosrakennuksen mahdollisesta uusiokäytöstä.

Lausunto

Hanasaari on yksi Helsingin kolmesta lämpövoimalasta. Salmisaarella on Hanasaarta puolta pienempi hiilivoimala ja Vuosaarella läpi vuoden toimiva kaasuvoimala. Sähkön lisäksi Hanasaaren voimala tuottaa hukkalämmöstä talteen otettua kaukolämpöä. Alueelta tapahtuu myös raskaan polttoöljyn jakelua laajalti Etelä-Suomeen.

Hanasaari B otettiin käyttöön vuonna 1974. Sen suunnitteli arkkitehti Timo Penttilä, joka aiemmin oli osallistunut voimalahankkeisiin Aarne Ervin toimistossa. Rakennuskompleksi on kuori, jonka suojassa hiiltä polttamalla tuotetaan sähköä. Rakennukset ovat pääosin teräsbetonirunkoisia. Julkisivut on tehty tiililaattapintaisista betonielementeistä tai kevyemmistä muovipintaisista teräslevyelementeistä. Nämä on kiinnitetty ulkoseinillä oleviin teräbetonipilareihin. Elementtien kiinnityskohdat on pilarien kohdalla päällystetty alhaalta ylös räystäälle asti ulottuvilla muovipinnoitetusta teräslevystä tehdyin muotolistoin.

Penttilä kuvaa suunnitelmaansa Arkkitehti-lehdessä (4/1974) korostaen teollisuusrakennuksiin niiden valmistumisen jälkeen tulevan prosessien kehittymisestä seuraavia muutoksia. Hän kuvaa, kuinka Hanasaarella haasteeseen on vastattu jakamalla massat niin pieniin osiin kuin toiminnallisesti on ollut mahdollista. "Massojen tasapaino ja komposition rikkaus ovat tärkeämpiä kuin perusmassojen suhdekieli, joka on sidottu kattilan ja turbiinin vaatimien tilojen mittasuhteisiin. Yhtenäinen, pelkistetty materiaali- ja detaljivalikoima sitoo eri rakennusosat yhteen ja alistaa toistuvuudellaan väistämättömät, riitasointuiset elementit." Sommitelmaan kuuluva, liukuvaluna toteutettu 150 metriä korkea savupiippu on Helsingin korkein.

Rakennuksen akustiikka suunniteltiin arkkitehti Alpo Halmeen asiantuntemuksella. Tavoitteena oli ympäristöä ajatellen mahdollisimman hiljainen voimala. Tämän vuoksi ulkokuoresta tehtiin raskas ja umpinainen. Rakennuksen sisällä toiminnat ovat ajoittain kovaäänisiä ja vaativat vaimennusta; ääntä käytetään uunien puhdistuksessa. Penttilä sai suunnitelmastaan

16.02.2011

2

rakennustaiteen- ja yhdyskuntasuunnittelun valtionpalkinnon vuonna 1976.

Alueella sijainnut, 1960-luvulla kahdessa eri vaiheessa valmistunut Hanasaari A päätettiin vuonna 2006 purkaa vuoteen 2008 mennessä. Näin myös tapahtui.

Alueella ei ole voimassa olevaa asemakaavaa. Rakennuskielto päättyi 31.12.2008. Yleiskaavassa alueen käyttötarkoitukseksi on määriteltä "kerrostalovaltainen alue, asuminen/toimitila": 'Aluetta kehitetään asumisen kaupan ja julkisten palvelujen sekä virkistykseen käyttöön ja ympäristöhaittoja aiheuttamattomaan toimitilakäyttöön sekä alueelle tarpeellisen yhdyskuntateknisen huollon ja liikenteen käyttöön.' Alueella on osayleiskaava, joka mahdollistaa asuntojen rakentamisen niemen kärkiosa, mutta jättää samalla tilaa toimivalle voimalaitokselle.

Helsinki joutuu päättämään energialinjauksistaan vuoden 2011 aikana. Mikäli voimala päätetään siirtää pois Hanasaaresta, sitä voi nykyisellä paikalla ja varustuksella käyttää vielä 17500 tuntia. Uuden laitoksen tulisi olla käyttövalmiina noin vuonna 2018; sen suunnittelu näin ollen olisi aloitettava vuonna 2011. Mikäli päädytään säilyttämään vanha voimalaitos, siihen tulee tehdä investointeja siirtymällä osittain biopolttoaineeseen vuonna 2014 sekä tehostamalla rikin typen ja tuhkan suodattamista vuodesta 2016. Mikäli toiminta siirtyy muualle, nykyisellä laitteistolla ei liene käyttöarvoa.

Neuvottelukunta katsoo, ettei rakennuksen uusiokäytön suunnittelu ole sinänsä vielä ajankohtaista, mutta että rakennuksen arvot on tunnistettava ja nimettävä ajoissa, jotta tavoitteet ovat selvät voimalan vapautuessa käytöstä. Käyttötarkoitus voi olla alkuun myös väliaikainen siten, että lopullinen säilyttämisen laajuus ja käyttö tutkitaan vähitellen. Ennakoinnilla voidaan välttää Hanasaari A:n kohdalla tapahtunut, jälkikäteen ajatellen mahdollisesti turhankin vaihtoehtottomasti tehty purkamispäätös.

Voimalaratkaisut ovat vaativia ja investoinnit kaikissa tapauksissa mittavia. Suurten investointien paineessa ympäristön huomioonottaminen jää helposti merkittävämpien kysymysten varjoon. Hanasaari B:n rakennus on kuitenkin vakiinnuttanut hahmonsensa Helsingin siluettissa. Se näkyy kauas ollen merkki yhdyskunnalle elintärkeästä huollosta. Kuorimaiselle rakennukselle on luontevinta palvella siinä käytössä, mihin se on suunniteltu. Mikäli voimalatoiminta Hanasaareissa päättyy, tulee muiden suurten teknisten ja liikenteellisten ongelmien ohella pohtia myös tyhjenevän voimalarakennuksen tulevaisuutta.

16.02.2011

3

Voimalarakennus monipuolistaa suuren kaupungin rakennuskantaa harkitulla otteella. Jo rakennusaikanaan voimala pyrittiin sovittamaan varsin näkyvälle ja keskeiselle paikalleen kaupunkirakenteessa. Se edustaa myös lähempää tarkasteltuna jyvää monumentaalisuutta kontrastina pienimuotoiselle kaupunkirakenteelle. Vahvasti vertikaalinen massa ja korkea piippu muodostavat maamerkin. Säilytettäessä rakennuksen massoittelu ja voimalalle ominaiset suhteet piippuineen kannustavat väistämättä hakemaan myös tuleville rakennuksille uusia, tavanomaisesta poikkeavia muotoja. Rakennuksen suunnittelija Timo Penttilä on pohtinut kookkaan tuotantolaitoksen asemaa artikkelissaan "Suuret teollisuusrakennukset ja visuaalinen ympäristö" (Arkkitehti-lehti 6/77). Siinä hän toteaa suurten rakennusten suunnittelun vaikeuden niin luonnonympäristöön kuin kaupungin liepeille. Samalla hän tuo esiin teollisuusrakentamisen kaupunkikuvaa rikastavat elementit ja suuren mittakaavan positiivisessa mielessä.

Uusiokäytön problematiikkaa on lähdeävä tarkastelemaan koko voimala-alue huomioiden; millaisena kokonaisuutena voimala voisi jäädä paikoilleen. Selvityksessä tulee ottaa huomioon kaupunkikuvallisesti helposti ohitettavat teollisuuslaitoksen elementit kuten puhaltimet, putket, kuljettimet, nosturit, säiliöt ulkovalaistusalueet, voimajohtopylväät valaisinmastot sekä silta- ja satamarakenteet. On selvittävä, mitkä elementit on niiden lyhytikäisyyden, ominaisluonteen tai vaarallisuuden vuoksi purettava. Voimalarakennuksen ominaisuudet, myös mahdolliset uutta käyttöä rajoittavat seikat kuten ympäristömyrkyt on selvittävä siten, että ne ovat ajoissa tiedossa. Säilyttämistä tulee tarkastella avoimesti erilaisia vaihtoehtoja pohtien. Mahdollista on myös valtavan kompleksin (506 000 m³) osittainen säilyttäminen. Samoin tulee tutkia, voidaanko voimalaitoksen yhteyteen rakentaa jotain uutta voimalan arkkitehtuurista poikkeavaa, joka edesauttaisi voimalan tilojen käyttöä. Rakennus voi toimia myös ympärilleen tulevan uuden arkkitehtuurin virittäjänä.

Rakennuksen kunnosta tulee huolehtia myös voimalan mahdollisen alasajon ja uuden käyttötarkoituksen etsimisen aikana. Kadonneita ominaispiirteitä olisi palautettava. Esimerkiksi julkisivuihin tummin listoin sommiteltu vertikaalinen jäsentely on hävinnyt listojen haalistumisen ja elementtien tummumisen myötä. Alkuperäinen ilme olisi kohtuullisella työllä palautettavissa.

Uusiokäytön tulisi olla rakennuksen luonteelle ominainen. Suljetut pinnat ja suuret välipohjattomat hallit eivät taivu esimerkiksi asunnoiksi. Sen sijaan varasto-, myymälä-, näyttely- tai muiksi

16.02.2011

4

kulttuuri- ja urheilutiloiksi siitä saattaisi löytyä potentiaalia. Viereisestä Suvilahden alueesta on muotoutumassa kulttuurikeskus. Hanasaari B tai sen osa antaa alueelle kiinnostavan lisänsä sekä rakennustekniikan ja siitä seuraavan hahmonsa että ajallisen ulottuvuuden laatimisen myötä. Rakennuksen sijainti rannalla liittää sen Helsingille arvoksi luettuun merelliseen miljööseen, jonka hyödyntäminen tulee tutkia monipuolisesti. Suunnittelun ja pohdinnan innoittajaksi tulee etsiä referenssikohteita esimerkiksi Saksan ja Englannin säilyneiltä teollisuusalueilta. Esimerkkejä löytyy erityisesti Ruhrin alueelta. Lontoossa sijaitsee Battersea Power Station, joka on ilmeisesti Euroopan suurin tiilirakennus. Sen uusiokäyttöä on suunniteltu vuosikymmeniä. Siihen on ehdotettu sijoitettavaksi mm. biopolttoainevoimalaa, ostoskeskusta ja katottomaan osaan puistoa.

Lauri Jääskeläinen
puheenjohtaja

Sari Viertiö
pöytäkirjanpitäjä

Pekka Manninen

7.2.2011

1 (1)

HELSINGIN KAUPUNKI
Hallintokeskuksen kirjaamo
PL 1
00099 Helsingin kaupunki

Lausuntopyyntö 2010-2216/617

Helsingin kaupunginhallitukselle

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
09. 02. 2011	
Dnro/Dnr	KHS 2010-2216
Telätväluokka	617
Uppgiftsklass	

Valtuustoaloite Hanasaari B –voimalaitosrakennuksen mahdollisesta uusiokäytöstä

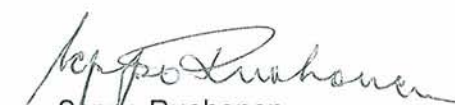
Hallintokeskus on pyytänyt Helsingin Energian lausuntoa Kimmo Helistön valtuustoaloitteesta koskien Hanasaari B –voimalaitosrakennuksen mahdollista uusiokäyttöä.

Hanasaari B –voimalaitos on otettu käyttöön 1970 –luvulla. Laitos on modernisoitu 2000 –luvun alussa täyttämään tämän päivän tekniset tarpeet ja ympäristövaatimukset. Voimalaitoksen omaisuudenhallinnan lähtökohtana on liukuva kahdenkymmenen vuoden tuleva käyttö.

Mikäli voimalaitoksen käytöstä muista syistä päätetään luopua, voidaan voimalaitoksen koneet ja laitteet purkaa rakennus pääsääntöisesti säilyttäen.

Hanasaaren B –voimalaitoksen alueen tai voimalaitosrakennuksen voimalaitoskäytön jälkeistä mahdollista muuta käyttöä arvioitaessa on syytä ottaa huomioon, että Hanasaaren energiahuoltoalueella on paljon voimalaitosrakennuksen, kuten alueen muuhunkin jatkokäyttöön vaikuttavaa toimintaa. Hanasaaren alue on kantakaupungin kaukolämmön- ja sähkönsyötön tärkein solmukohta. Hanasaari B –voimalaitoksen välittömässä läheisyydessä on viime vuonna käyttöön otettu Hanasaaren lämpökeskus. Lämpökeskuksen polttoainehuolto tapahtuu Hanasaaren polttoainesataman, öljynpumppaamon ja öljyvaraston kautta. Nämä järjestelmät liittyvät prosessiteknisesti Hanasaaren B –voimalaitokseen. Alueella sijaitsee niin ikään Hanasaaren B –voimalaitokseen prosessiteknisesti kytketyt Katri Valan lämpöpumppulaitoksen merivesijärjestelmät lämmönsiirtiminen, pumppausasemineen, välppineen ja merivesikanavineen. Hanasaaren alueella on kantakaupungin sähkönsyötön kannalta kriittisen tärkeä Suvilahden sähköasema.

HELSINGIN ENERGIA

Seppo Ruohonen
toimitusjohtaja

Kaj/SUR

5.4.2011

Kaupunginhallitus
PL 1

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
13. 04. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Khs2010-2217</i>
Tehtävälucikka	<i>612</i>
Uppgiftsklass	

166 §

LAUSUNTO JESSICA KARHUN VALTUUSTOALOITTEESTA KOSKIEN
TYYPPI- JA PAVILJONKIPÄIVÄKOTEJA

Kv 2010-2303
Esityslistan asia Tila/10

Lautakunta päätti antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon.

Kiinteistöviraston tilakeskus on tutkinut erilaisia ratkaisumalleja päivähoidon muuntuvia tilatarpeita, kustannussäästötavoitteita sekä kiirehankkeita varten. Tilakeskus kehittää myös rakentamisen prosesseja yhteistyössä Rakennusvalvonnan (lupaprosessit), Ympäristökeskuksen (terveellisyys, ilmanvaihto), HKR-rakennuttajan (vastaanotto) sekä Sosiaaliviraston (toiminnallisuus ja käyttöjoustavuus) kanssa. Tarkasteluun kuuluvat myös peruskorjaamisen prosessit. Uudisrakentamisessa Tilakeskus on kehittänyt mm. konseptipäiväkotimallia sekä paviljonkiratkaisuja. Rakennusvalvonnan ja Tilakeskuksen yhteistyö lupaprosessien nopeuttamiseksi ja kehittämiseksi on jatkuvaa, ja esimerkiksi viimeisin virastojen yhteistyöseminaari järjestettiin helmikuussa 2011.

Paviljonkiratkaisulla tarkoitetaan tehtaalla valmistetuista moduulimitoitetuista tilaelementeistä rakennettua tilapäiseen tai määräaikaiseen käyttöön tarkoitettua rakennusta. Helsingin kaupunki on käyttänyt paviljonkiratkaisua päiväkotijä ja koulukäytössä. Siirrettävä paviljonkiratkaisu muistuttaa valmistaloratkaisua, jossa talotehtaan valmistamista suur- tai tilaelementeistä rakennetaan muuttovalmis talo valmiille perustuksille. Valmistaloratkaisuja ostettaessa aliarvioidaan valitettavan usein talopakettin hinnan päälle muodostuvien muiden kustannusten osuus. Tällaisia ovat erilaiset työmaa-, perustamis-, aluerakentamis- ja liittymäkustannukset. Paviljonkirakennusta koskevat samat energia-, lumi-kuorma-, ilmanvaihto- yms. määräykset kuin muutakin rakentamista. Siksi siirrettävä paviljonkiratkaisu ei ole kokonaiskustannuksiltaan pysyväksi suunniteltua vastaavaa rakennusta edullisempi. Paviljongin toimitusaika voi kuitenkin ilman häiriöitä olla noin 30 % paikallarakenn-

5.4.2011

tamista lyhyempi, kun pihatöitä ei oteta huomioon. Tilakeskuksessa kehitetään myös päiväkotien pihojen suunnittelu- ja kustannusohjausta. Tämä on kuitenkin haasteellista, koska turvallisuuden, valvottavuuden ja ylläpidon pihoille asettamista vaatimuksista ei voida tinkiä. Pihan kustannus- ja aikatauluvaikutus hankkeelle voi kuitenkin olla kevyempi sellaisessa väistötiläkäytössä, jossa paviljonki voidaan asentaa valmiille pihalle. Tällainen tilanne voi tulla kysymykseen esimerkiksi koulujen pihoilla. Tyypipäiväkotimoduulilla tarkoitetaan yleensä tällaista siirrettävää paviljonkimoduulia.

Kiinteistöviraston tilakeskus omistaa tällä hetkellä noin 30 koulu- ja päiväkotikäyttöön rakennettua paviljonkia. Paviljonkien toteutusmuodon valinnassa arvioidaan kokonaistaloudellisuutta, ei pelkkää hankintahintaa. Oma rakentaminen on kuitenkin aina varteenotettava vaihtoehto. Ongelmaksi on muodostunut tarpeen ja vapautumisen synkronointi sekä väliaikaisvarastoinnin kustannus. Kun tilapäisen tai määräaikaisen käytön tarve ilmenee, oman vapautuvan paviljonkimoduulin vapautuminen samalla hetkellä on hyvin epätodennäköistä. Paviljonkien rakennusosat eivät myöskään ole elinkaareltaan paikallarakennettuja kestävämpiä. Paviljongin siirtokustannukset voivat olla huomattavat. Ratkaisumallien energiataloudellisuudessa ei ole olennaisia eroja. Tilakeskus on tutustunut myös mainittuun Ruotsin paviljonkiratkaisuun. Myös tässä mallissa kustannus vastasi paikallarakentamista. Riviin asennetuista moduuleista johtunut kapea runko aiheutti lisäksi toiminnallisia ongelmia, kuten läpikulkua sekä käytävistä johtunutta ylimääräistä väljyyttä. Ratkaisussa oli noin 10 - 15 % enemmän huoneistoalaa lasta kohden verrattuna normaaliin suunnitteluratkaisuun. Kun päivähoidon tilatarve kasvaa ennakoitua nopeammin, mutta tilapäisesti, Tilakeskus tarkastelee kaikkia vaihtoehtoja. Tarkastelussa tutkitaan mahdollisuuksia käyttää olemassa olevia joko kaupungin omia tai muita rakennuksia tilapäisesti päiväkotina, hankkeiden kiirehtimistä, kuten konseptipäiväkotiratkaisussa tai palveluverkkoa. Paviljonkiratkaisu on tarkastelussa mukana yhtenä vaihtoehtona ja voi tulla kysymykseen, jos muita kokonaistaloudellisempia ratkaisumalleja ei ole.

Tyypirakennuksella tarkoitetaan kaikkien rakentajien käytettävissä olevaa yleistä suunnitteluratkaisua. Tällaisia suunnitteluratkaisuja kehitettiin etenkin moduulimitoituksen yleistyessä elementtirakentamisen myötä. Tyypirakennuksilla oli kuitenkin yleensä ongelmana, etteivät ne huomioineet maaston ja tonttien erilaisuutta eivätkä siksi yleistyneet toivotulla tavalla. Pienemmillä rakennuksilla sovittaminen maastoon oli

5.4.2011

helpompaa, joista yleistyneenä esimerkkinä mainittakoon ns. rintamamiestalo. Nykyaikaisessa rakentamisessa tyyppiratkaisun kehittäminen on haasteellisempaa muunto- ja käyttöjoustavuuden, elinkaariajattelun sekä matalaenergiarakentamisen asettamien vaatimusten vuoksi. Tilakeskus on kehittänyt yhteistyössä Sosiaaliviraston ja HKR Arkkitehtuuriosaston kanssa konseptipäiväkotimallia, joka perustuu ns. avoimen rakentamisen periaatteen (Open Building) mukaisesti rationaalisesti suunniteltuun ja moduuliajatteluun perustuvaan kiinteään perusosaan, runkoon, sekä toistuvuutta ja muuntojoustavuutta hyödyntävään tilaosaan. Tilakeskus on tutkinut malleja, joissa on tarkasteltu muuntuvuutta ryhmäkodiksi tai ala-asteeksi, mutta rationaalisimmaksi tässä mallissa osoittautui selkeä suora moduuleista muodostuva runko, joka syvyydeltään soveltuu myös asuinkäyttöön. Ratkaisumalli muistuttaa hyvin suunniteltua paviljonkiratkaisua, mutta mahdollistaa paremman soveltuvuuden tontille ja tehokkaamman tilankäytön muuntojoustavalla tavalla. Konseptipäiväkodissa tutkitaan myös rakentamisen laadun parantamista, kuten sääsuojan käyttämistä rakentamisvaiheessa kosteusongelmien eliminoinemiseksi sekä useamman hankkeen aikataulujen synkronoimista eli limittämistä edellä mainittujen toistuvien muuntuvien tilaosien eli sisärakenteiden tuotteistamiseksi.

Kun minkä tahansa kaupungin tuottaman palvelun tilantarpeessa tapahtuu muutoksia, tilakeskus tarkastelee palvelutilaverkkoa yhtenä kokonaisuutena yhteistyössä kaikkien palveluhallintokuntien kanssa, jotta tilatarpeisiin voidaan reagoida mahdollisimman nopeasti, muuntojoustavasti sekä tilankäyttöä tehostavasti. Palveluverkkotyössä saatetaan esimerkiksi löytää ratkaisu, jossa palveluiden uudelleen järjestämisellä vapautuu tilaa jonkin toisen palveluntuottajan tilatarpeen vähenemisen kautta.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle sekä tilakeskukselle.

5.4.2011

Lisätiedot:

Raveala Jarmo, hankesuunnittelupäällikkö, puhelin 310 23466
Grundström Irmeli, hankepäällikkö, puhelin 310 42319

Pöytäkirja pidetään Helsingin kaupungin kirjaamossa nähtävänä
20.4.2011

Teuvo Sarin
apulaisosastopäällikkö

1.4.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR
Saapunut/Inkommit
04.04.2011
Dnro/Dnr *Kh5 2010-2217/*
Tehtäväluokka *612*
Uppgiftsklass *24*

Hallintokeskuksen lähete 2010 - 2217/612

LAUSUNTO PÄIVÄKOTIEN TILANTARPEESTA SEKÄ PAVILJONKI-
PÄIVÄKOTIEN RAKENNUSLUPIEN KIIREHTIMISESTÄ

Talous- ja suunnittelukeskus toteaa, että kiinteistöviraston tilakeskuk-
sen ja sosiaaliviraston päivähoiton vastuualueen yhteistyönä on käyn-
nistynyt päiväkotien tilasuunnitteluohjeiden päivittäminen, jossa selvite-
tään uusien tilakonseptien kehittämistä kustannussäästöjen saavutta-
miseksi. Päivähoitopaikkojen tarvetta pyritään ennustamaan mahdolli-
simman tarkasti päiväkotipaikkojen riittävän määrän turvaamiseksi vä-
estöennusteiden mukaisesti.

Helsingin kaupungin strategiaohjelmassa on esitetty Helsingin kaupun-
gin strateginen tavoite tilojen käytön tehostumiseksi. Erilaistuviin palve-
lutarpeisiin vastataan käytettävissä olevien resurssien puitteissa.

Siirrettävien paviljonkipäiväkotien haasteena ovat rakennusvalvonnan
ja ympäristökeskuksen edellyttämän laatutason säilyttäminen sekä siir-
tokustannusten tarkan ennustamisen vaikeus taloteknisistä ja tonttien
ominaisuuksista johtuvista syistä. Lisäksi paviljonkien vapautumisen ai-
kataulus on haasteellista ja vaikeasti ennustettavaa.

Talous- ja suunnittelukeskus viittaa rakennuslautakunnan lausuntoon
1.3.2011, jossa todetaan, että rakennuslupien käsittelyn nopeuttami-
sessa on tärkeää ottaa rakennusvalvonta mukaan rakennushankkeiden
mahdollisimman aikaisessa vaiheessa. Rakennuslupien keskimääräi-
nen käsittelyaika 27 päiväkotihankkeen otannassa viimeisen kolmen
vuoden aikana on ollut 4 viikkoa.

Talous- ja suunnittelukeskuksen kanta on pysyä taloussuunnitelmassa
esitetyn talonrakennusohjelman toteuttamisessa. Paviljonkirakennusten
rakentaminen ei ole tilakeskuksen käsityksen mukaan ole useassa ta-
pauksessa osoittautunut edullisemmaksi ratkaisuksi. Ensisijaisesti tila-
keskuksen tulee etsiä olemassa olevasta kaupungin rakennuskannasta
tiloja uusien tilatarpeiden täyttämiseen.

Postiosoite

PL 20
00099 HELSINGIN KAUPUNKI
talousjasuunnittelukeskus@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki 17
http://www.hel.fi

Puhelin

+358 9 310 2505

Faksi

+358 9 655 783

Tilinro

800012-62637

Y-tunnus

0201256-6

Alv.nro

F102012566

1.4.2011

TALOUS- JA SUUNNITTELUKESKUS

Tapio Korhonen
rahoitusjohtaja

Marianna Olkinuora
suunnitteluinsinööri

1.3.2011

Kaupunginhallitus
Hallintokeskus
Kirjaamo
PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
08. 03. 2011	
Dnr/Dnr	K/2010-2217
Tehtäväluokka Uppgiftsklass	612
27	

§ 58

LAUSUNNON ANTAMINEN KAUPUNGINHALLITUKSELLE
PÄIVÄKOTIEN TILANTARVETTA SEKÄ PAVILJONKI-PÄIVÄKOTIEN
RAKENNUSLUPIEN KIIREHTIMISTÄ KOSKEVASTA JESSICA
KARHUN YNNÄ MUIDEN VALTUUSTOALOITTEESTA

Hallintokeskuksen lausuntopyyntö 2010 – 2217 / 612, 20.12.2010
Rakennusvalvontavirasto 99-79-10-LAU

PÄÄTÖS

Rakennuslautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon. Lausunto koskee päiväkotien tilantarvetta ynnä muuta käsittelevää valtuustoaloitetta.

Valtuustoaloitteeseen on koottu kaupungin tutkittavaksi kolme asiaosiota:

1. mahdollisuutta hyödyntää joustavasti lisättäviä ja tarpeen vähetessä toisaalle siirrettäviä kohtuuhintaisia tyyppipäiväkoteja
2. tulisiko kaupungin omien paviljonkien rakentaminen edullisemmaksi kuin vuokraaminen
3. sekä mahdollisuutta suunniteltujen päiväkotirakennusten ja paviljonkipäiväkotien rakennuslupien kiirehtimiseen.

Rakennuslupakäsittely ja tyyppipäiväkodit

Rakennuslautakunnan kannanotossa tarkastellaan kohtia 1 ja 3, eli tyyppipäiväkotien rakentamista ja rakennuslupakäsittelyä. Rakennuslautakunta ei ota kantaa aloitteen kohtaan 2, jossa edellytetään kustannustarkastelua.

Rakennuslautakunnan lausuntoa varten koottiin rakennusvalvontaviraston lupakäsittelijöiden käsittelemistä rakennusluvista kolmen viimeisen vuoden ajalta 27 päiväkotihankkeen otanta. Näistä 20 hankkeelle oli myönnetty rakennuslupa, loput ovat ennakkolausuntopyyntöjä tai vastikään käsiteltäviksi tulleita

1.3.2011

hakemuksia. Otannasta ilmenee, että myönnettyjen rakennuslupien keskimääräinen käsittelyaika on ollut 4 viikkoa. Rakennusvalvontavirasto on rakennuslautakunnan edellyttämänä sitoutunut valmistelemaan rakennusluvut päätettäviksi kuuden viikon aikana.

Rakennusvalvontaviraston lupakäsittely on painottunut ennakoivaan lupakäsittelyyn. Menettelytapa on todettu toimivimmaksi mahdolliseksi tavaksi saada rakennuslupakäsittely sujumaan jouhevasti kaikkien osapuolten kannalta.

Ennakoivassa lupakäsittelyssä hankkeen reunaehdot arvioidaan **ensitarkastelussa** alustavien luonnosten tai jopa hankesuunnittelun pohjalta. Jokaisella rakennushankkeella on omat erityispiirteensä ja niistä seuraten jokaisella hankkeella on oma prosessinsa, jotta rakentaminen varmuudella saadaan tuottamaan terveellistä, turvallista, käyttökelpoista ja viihtyisää ympäristöä. Hankkeiden rakennuslupaprosesseissa on huomattavia eroavaisuuksia ja siitä seuraten myös rakennuslupien käsittelyajat vaihtelevat. Joidenkin hankkeiden kohdalla selvitystyötä on tehtävä laajasti - naapurusto saattaa vastustaa hanketta, ympäristön kvaliteetti on terveysriski, asemakaavan vastaisuus on ilmeinen. Toisissa hankkeissa rakennuslupan myöntämisen edellytykset ovat selkeät eivätkä erityisselvitykset, lausunnot ja kannanotot juurikaan ole tarpeen lupapäätöksen arvioimisessa.

Rakennuslupan hakemisen ensitarkastelussa rakennuslupan käsittelijä arvioi selvitysten tarpeellisuuden vain siihen laajuuteen, kuin se kullekin hankkeelle on asianmukaista. Tämä haarukointi selkiyttää asian etenemisen linjan ja antaa edellytykset suunnitelmien viimeistelyyn johdonmukaisesti ja määrätietoisesti. Ennakkokäsittelyyn painottuneen prosessin seurauksena varsinaisen rakennuslupan käsittely on selkeää ja nopeaa. Jokainen hankkeen osapuoli on sitoutunut hankkeeseen ja sen prosessiin.

Otannassa olleista 20 päiväkotihankkeesta seitsemän on tilapäisiä tai määräaikaista päiväkoteja. Nämä ovat laadukkaasti suunniteltuja paviljonkimaisia rakennuksia. Niiden sijoittaminen ympäristöihinsä on tuottanut paitsi toiminnallista myös kaupunkikuvallista lisäarvoa. Myös rakennuslupaprosesseina juuri nämä hankkeet ovat olleet erityisen sujuvia. Suunnitelmat ovat olleet ammattitaitoisesti laadittuja ja ratkaisut ovat olleet tutkittuja ja koettuja. Otannassa neljä hanketta on tuottanut päivähoitopaikkoja tiloihin, jotka ovat syntyneet peruskorjauksen, käyttötarkoituksen muutoksen tai olevan rakennuskannan laajennuksen jälkeen.

1.3.2011

Rakennuslautakunta katsoo, ettei rakennuslupakäsittelyn puolesta ole estettä nykyistä mittavampaan rakentamiseen niin laadukkaasti suunniteltuja paviljonkimaisten tilapäisrakennuksia suosien kuin myös peruskorjaamalla olevaa rakennuskantaa. Olennaista on, että päiväkotipaikkojen tarveselvitys on ajan tasalla. Prosessien jouhevuuden edistämiseksi rakennusvalvonnan mukanaolo rakennushankkeiden mahdollisimman aikaisissa vaiheissa on nopeuttava tekijä. Toimivaksi on nähty, että jo hankesuunnitteluvaiheessa rakennusvalvonnan näkökohdat ovat esillä, eli rakennusvalvonta on jo tällöin sitoutettu mukaan hankkeisiin.

Niin päiväkotien kuin minkä tahansa muun rakentamisen sujuvassa ja onnistuneessa toteuttamisessa olennaisinta on pätevään ja ammattitaitoiseen suunnitteluun panostaminen. Myös tämän perusvalmiuden varmistaminen on osa rakennusvalvonnan työtä.

Marjut Kaukko
pöytäkirjanpitäjä

22.2.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSEINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR

Saapunut/Inkommit

03. 03. 2011

Dnro/Dnr *Kh5 2010-2217/*

Tehtäväluokka *16/2*

Uppgiftsklass *23*

69 §

LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE VALTUUTETTU JESSICA
KARHUN ALOITTEESTA KOSKIEN PÄIVÄKOTIEN TILATARVETTA

Sosv 2010-1063

Esityslistan asia Sosj/12

Sosiaalilautakunta päätti antaa aloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan sisältöisen lausunnon:

Helsingin kaupungin talouden ja toiminnan suunnittelu eri virastoissa perustuu väestötietoihin pohjautuvaan palvelujen tarpeen arviointiin. Talonrakennuksen rakennusohjelma hyväksytään talousarvion yhteydessä. Päivähoidon tilojen toteutukseen vaikuttaa mm. alueiden kaa-voituksen ja suunnitellun rakentamisen eteneminen.

Sosiaalilautakunta on osana palveluverkkojen kehittämistyötä edellyttänyt, että päivähoiton vastuualue päivittää päiväkotien tilasuunnitteluohjeet ja laatii uutta tilakonseptia nopeampien ja edullisempien tilojen saamiseksi kunnallisen päivähoiton käyttöön.

Päivähoidon vastuualueen ja kiinteistöviraston tilakeskuksen yhteistyönä on käynnistynyt päiväkotien tilasuunnitteluohjeiden päivittäminen. Tässä yhteydessä pyritään selvittämään, miten voitaisiin saada aika- ja kustannussäästöjä useampia hankkeita yhtä aikaa suunnittelemalla.

Tilakeskuksen kokemuksen mukaan paviljonkipäiväkotien kustannukset lyhytaikaisina hankintoina (määräaikaiset vuokrahankkeet) ovat muodostuneet korkeiksi. Paviljonkipäiväkoteja on sekä vuokrattu että ostettu päivähoiton käyttöön. Muutama paviljonkipäiväkoti kuten lasten päiväkotit Suosaari on hankittu pysyvään määräaikaikäkäyttöön. Tässä tapauksessa kustannukset ovat vastanneet keskimääräistä päiväkodin uudisrakentamishintaa.

Tilapäisten ja nopeaan tarpeeseen tulevien rakennusten suurin ongelma on se, että tarkoitukseen sopivia ja helposti rakennettavia tontteja ei kaupungista yleensä löydy. Päiväkotitoimintaan liittyvän ulkoilun edelly-

22.2.2011

tyksenä on riittävä oma piha tai muu helposti saavutettava ulkoilualue. Paviljonkiratkaisuissa on yleensä etsitty hankkeelle yhdessä kaupunkisuunnittelu- ja rakennusvalvontaviraston kanssa mahdollinen sijoituspaikka, kuten tontti, puisto- tai kenttäalue, ja sen jälkeen haettu määräaikainen käyttötarkoituksenmuutos. Usein on ollut kyse tontista tai paikasta, jota ei ole alun perin tarkoitettu julkisille rakennuksille. Näillä ratkaisuilla ei ole edellytyksiä jäädä pysyviksi, jolloin hankkeiden lyhytaikaisuus lisää kustannuksia.

Rakennusvalvonta ja ympäristökeskus edellyttävät tilapäiseksi tarkoituiltu rakennuksilta samaa laatutasoa kuin pysyviltä palvelutiloilta. Myös tämä vaikuttaa hankkeiden toteuttamisaikoihin ja kustannuksiin. Tilakeskuksella on tällä hetkellä yhdeksän päivähoitokäyttöön hankittua "tyyppipäiväkotiratkaisua" eli ns. paviljonkipäiväkotia. Näiden siirtämisestä ei ole vielä juurikaan kokemuksia. Itäisellä alueella on siirretty yksi paviljonkipäiväkoti 2000-luvun alkupuolella Kontulasta Kivikkoon, jolloin siirtokustannukset olivat noin 80 % uuden hankkeen kustannuksista johtuen pintojen ja kalusteiden uusimisesta, vaikeasta tontista, uusista perustuksista, talotekniikan liittymistä sekä piha-alueen rakentamisesta. Lisäksi paviljongin vapautumisajankohdan sovittaminen kulloiseenkin tarpeeseen on hyvin haastavaa. Tilapäiseen käyttöön on voitu rakentaa joustavimmin päiväkotitiloja olemassa olevaan rakennuskantaan, esimerkiksi liike- tai kerhotiloihin.

Päivähoidon vastuualue ja tilakeskus tekevät yhteistyötä ratkaisujen löytämiseksi päivähoidon muuttuvien ja nopeiden tilatarpeiden turvaamiseksi. Varsinaisen talonrakennuksen rakennusohjelman mukaisten investointien eteneminen suunnitellusti on kuitenkin sekä päivähoitettä investointitoiminnan suunnittelun perusta.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

Lisätiedot:

Harju Carola, suunnittelija, puhelin 310 42542

Anneli Levänen
pöytäkirjanpitäjä

LIITTEENÄ

Lähetetasiakirjat

31.3.2011

Kaj/SLK

Kaupunginhallitus

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
14. 04. 2011	
Dnro/Dnr	<i>Khs 2011-139</i>
Tehtäväluokka Uppgiftsklass	<i>682</i>

113 §

LAUSUNTO VALTUUSTOALOITTEESTA KOSKIEN MAARAKENTAMI-
SEN YLIJÄÄMÄMASSOJA

Kslk 2011-99

Esityslistan asia Ykp/1

Kaupunkisuunnittelulautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Lausunto

Helsingin sopimus Vantaan kanssa ylijäämämassojen vastaanottamisesta Pitkäsuon maamassojen käsittelyalueelle on ollut voimassa kuu-
kauden irtisanomisajalla. Vantaa on nyt ilmoittanut tarvitsevansa sen kokonaan omalta alueeltaan tuleville ylijäämämaille ja on irtisanonut sopimuksen. Helsingissä syntyy vuosittain noin 600 000 m³ ylijäämä-
maita.

Yleisellä tasolla ylijäämämassojen huolto on kaupungilla organisoitu niin, että huollon operatiivisia toimia koordinoi rakennusvirasto. Kaupungin rakennuttavat hallintokunnat ja yhtiöt sekä yksityiset rakennuttajat vastaavat kukin omista massoistaan ja tähän liittyvästä suunnittelusta. Kaupunkisuunnitteluvirastolle kuuluu ylijäämämassojen suurten loppusijoittamispaikkojen kaavoitus kaupungin alueella ja massojen ennakointi maankäytön suunnittelun osana.

Akuuttia ylijäämämassatilannetta on käyty läpi kaupunginjohtajan asettamassa (Kj, ptl 22/2009) maamassoja koordinoivassa työryhmässä. Rakennusvirasto on selvittänyt Ämmäsuon vastaanottopaikan käyttöönottoa. Samoin on oltu yhteydessä HSY:n jätehuoltoon, Seepsula Oy:öön ja Lohja Rudus Oy:öön. Rakennusvirasto on käynnistänyt RAKLIN kanssa kehitystyön toimintamallista ylijäämämassojen vastaanoton järjestämiseksi ulkoistettuna palveluna.

Aikaisemman ylijäämämassatyöskentelyn perusteella kaupungin sisältä ei ole löytynyt uusia merkittäviä ylijäämämassojen sijoituspaikkoja. Ta-

31.3.2011

voite pyrkiä suurissa aluerakentamiskohteissa alueelta syntyvien ylijäämämassojen sijoittamiseen alueelle on hyvä. Käytännössä tämä on kuitenkin vaikeaa johtuen mm. aiemman toiminnan aiheuttamasta maaperän pilaantuneisuudesta ja alueiden esirakentamistarpeesta. Östersundomin alueella pyritään suunnittelussa massatasapainoon ja jatkosuunnittelun yhteydessä tutkitaan mahdollisuutta sijoittaa ylijäämämaita alueelle.

Ylijäämämassojen sijoittuminen on yksi intressi muiden tavoitteiden joukossa suunniteltaessa projektialueen uutta maankäyttöä. Tiivis kaupunkirakenne ja alueen kokonaistaloudellisesti järkevä korkeusasema eivät aina mahdollista ylijäämämassojen sijoittamista. Maankäytön muutosprosessin aikana osia alueesta voidaan yleensä käyttää ylijäämämassojen järjestelyalueina.

Ylikunnalliset loppusijoituspaikat on selvitetty ennen edellistä maakuntakaavakierrosta ja on viety kaavoituksen yhteydessä ympäristöministeriön 22.6.2010 vahvistamaan Uudenmaan 1. vaihemaakuntakaavaan. Käynnistyneen uuden maakuntakaavan laadinnan yhteydessä tulee varata riittävät kohtuullisella etäisyydellä Helsingistä sijaitsevat ylijäämämassojen loppusijoituspaikat Helsingin rakentamisen tarpeisiin.

Kuluva vuosi on massahuollon akuutin tarpeen järjestämisen kannalta haastava. Väliaikaispaikkojen järjestämiseen on ryhdytty ja loppusijoituspaikkojen haku ja neuvottelut ovat käynnissä. Pitkällä tähtäimellä ylijäämämaille on löydettävissä uusia loppusijoittamisalueita.

Merkittiin, että esittelijä ilmoitti korjauksena esityslistatekstiin, että lausunnon ensimmäisen kappaleen viimeisessä virkkeessä tulee luvun 60 000 m³ sijasta olla luku 600 000 m³ ja virkkeen tulee kuulua seuraavasti: "Helsingissä syntyy vuosittain noin 600 000 m³ ylijäämämaita".

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle

Lisätiedot:

Kivilaakso Eija, toimistopäällikkö, puhelin 310 37247

Pöytäkirja on pidetty nähtävillä 12.4.2011 Helsingin kaupungin kirjamossa, Pohjoisesplanadi 11-13, ja asianosaista koskeva päätös on lähetetty seuraavana työpäivänä pöytäkirjan nähtävänäpitämisestä.

Miia-Riina Holappa
pöytäkirjanpitäjä

22.3.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR

Saapunut/Inkommit

31. 03. 2011

Dnro/Dnr *Khs 2011-139/*

Tehtäväluokka *682*

Uppgiftsklass

13

180 §

LAUSUNTO KAUKO KOSKISEN YM. VALTUUSTOALOITTEESTA, JO-
KA KOSKEE RAKENNUSTYÖMAIDEN YLIJÄÄMÄMASSOJEN SIJOIT-
TAMISEN RATKAISEMISTA SEKÄ LYHYELLÄ ETTÄ PITKÄLLÄ AIKA-
JÄNTEELLÄ

HKR 2011-245, Halke 2011-139/682 31.1.2011
Esityslistan asia Ko/6

Yleisten töiden lautakunta päätti antaa kaupunginhallitukselle seuraav-
an lausunnon:

Ylijäämämassat ovat rakennustöiden vuoksi poistettavia puhtaita maita, joita ei voi hyödyntää työmaalla. Helsingissä muodostuu vuosittain noin 0,6 milj. m³ ylijäämämassoja, joista kaupungin työmailta (kadut, puistot) tulee noin 60 %. Massoista noin 70 % on routivaa koheesiomaata (siltti, savi) ja 30 % kitkamaata (sora, hiekka, moreenit). Kitkamaat pystytään kierrätystä tehostamalla hyödyntämään rakennusviraston työmaille. Koheesiomaat toimitetaan kaupungin ulkopuolisille vastaanottajille.

Rakennusvirasto aloitti helmikuussa 2011 hankintaklinikkamenettelyn ylijäämämassapalvelujen järjestämisestä yhteistyössä Asunto-, toimitila- ja rakennuttajaliitto RAKLI ry:n ja Helsingin seudun maarakennusalan toimijoiden sekä kuntien kanssa. Hankintaklinikan tavoitteena on saada kevään aikana vastauksia seuraaviin kysymyksiin:

- seutuyhteistyön tarpeellisuus ylijäämämassojen hoidossa
- ylijäämämassojen vastaanoton toimivuus ulkoistettuna
- ulkoistetun vastaanottopalvelun hankintamenettely

Uusien alueiden suunnittelulla sekä massojen hyötykäytöllä voidaan merkittävästi vähentää ylijäämämassojen määrää. Niin kaavoituksen kuin rakentamisen tavoitteena tulisi olla alueellinen massatasapaino.

Ylijäämämassoihin liittyvät tehtävät ovat Helsingissä hajautuneet moneen hallintokuntaan ilman selvää vetovastuuta tai riittäviä resursseja. Maamassoja koordinoivan työryhmän tulisi ottaa roolinsa maamas-

22.3.2011

sojen koordinoinnissa. Työkaluna tulisi olla Helsingin kaupungin hule-
vesistrategian mukainen massastrategia, johon sitoutettaisiin niin kaa-
voittaja kuin rakentaja. Massastrategian tulisi valmistua pikaisesti, esi-
merkiksi 1.4.2012 mennessä.

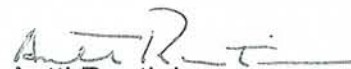
Yleisten töiden lautakunta pitää tärkeänä, että käynnissä olevan maa-
kuntakaavoituksen yhteydessä selvitetään koko seudun alueelta toi-
mintaan soveltuvia paikkoja.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle ja katu- ja puisto-osastolle.

Lisätiedot:

Suominen Mikko, projektinjohtaja, puhelin 310 39232

Pöytäkirja on pidetty nähtävänä 30.3.2011

Antti Rautiainen
pöytäkirjanpitäjä

22.3.2011

Kaupunginhallitus
PL 1 (Pohjoisesplanadi 11-13)
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO	
HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
30. 03. 2011	
Dnro/Dnr	Khs 2011-139/
Tehtäväluokka	1682
Uppgiftsklass	

130 §
LAUSUNTO KAUPUNGINHALLITUKSELLE YLIJÄÄMÄMASSOISTA
TEHTYYN VALTUUSTOALOITTEeseen (KAUKO KOSKINEN YM.)

Kv 2011-204, Khs 2011-139
Esityslistan asia Vp/5

Lautakunta päätti antaa Kauko Koskisen ja 20 muun valtuutetun valtuustoaloitteesta kaupunginhallitukselle seuraavan lausunnon:

Taustaa

Rakennustyömaiden ylijäämämassat ovat rakennustöiden vuoksi poistettavia puhtaita maita, joita ei voi sijoittaa muualle rakennuspaikalle tai sen lähialueelle. Noin kaksi kolmannelle näistä massoista on routivaa silttiä ja savea ja yksi kolmannes kitkamaita. Helsingissä syntyy vuosittain noin 600 000 m³ ylijäämämassoja, joista Helsingin kaupungin työmailta (kadut, puistot ja yleiset rakennukset) tulee noin 60 %.

Vuoteen 1997 asti Helsinki sijoitti ylijäämämassansa pääosin oman hallintoalueensa rantatäyttöihin ja täyttömäkiin. Tämän jälkeen kaupunki on tehnyt selvityksiä uusien täyttöalueiden osoittamiseksi, mutta ne eivät ole johtaneet positiiviseen lopputulokseen. Viimeksi kaupunki luopui Malminkartanon täyttömäen laajennuksesta, vaikka hanke jo oli suunniteltu pitkälle ja sen YVA-tarkastelu oli tehty. Vaihtoehtojen puuttuessa Helsinki solmi Vantaan kaupungin kanssa sopimuksen, joka tämän vuoden alkuun asti mahdollisti yhteensä noin 5 500 000 m³:n ylijäämämassojen sijoittamisen Vantaan Pitkäsuolle. Vantaa irtisanoi sopimuksen päättymään tammikuussa 2011, koska sijoituspaikka on täytymässä lähivuosina ja Vantaa tarvitsee jäljellä olevan kapasiteetin omaan käyttöönsä.

Akuutit toimenpiteet

Helsinki pystyy toistaiseksi kierrättämään omien työmaidensa yli jäävät kitkamaat Jätkäsaaren ja Kalasataman välivarastokenttien avulla. Jonkin verran kitkamaita voidaan sijoittaa myös Vuosaaren kaatopaikan kunnostushankkeeseen. Saville ja silteille ei kuitenkaan ole sijoituspaikkaa Helsingin alueella ja ne joudutaan kuljettamaan 50 - 60 km Porvooseen ja Hyvinkäälle. Yksityisille ei toistaiseksi voida osoittaa ylijäämämassojen sijoituspaikkoja.

22.3.2011

Ylijäämämassojen kitkamaiden osalta kierrätys ja hyötykäyttö on viime vuosina kehittynyt hyvin ja sijoittamisongelmat ovat niiden osalta vähäiset.

Lyhyen aikavälin sijoitusmahdollisuudet ovat rajalliset ilman pitkiä kuljetusmatkoja

Ylijäämämassojen loppusijoitus on suuren volyymin toimintaa, joka edellyttää pitkiä suunnittelu- ja lupaprosesseja. Toiminta edellyttää pääsääntöisesti maankäyttölupien (maakunta/yleiskaava/ poikkeamislupa tai asemakaava/toimenpide- ja/tai rakennuslupa) lisäksi YVA-menettelyn (ympäristövaikutusten arviointiprosessi, kesto noin 2 vuotta) ja ympäristöluvan. Uuden, vailla lupia olevan sijoituspaikan avaaminen vie lupaprosesseineen ja alkutoimenpiteineen siten helposti 5 - 10 vuotta, ilman mahdollisia valituksiakin.

Rakennusvirasto on käynyt neuvotteluja Espoon kaupungin kanssa mahdollisuudesta sijoittaa Helsingin ylijäämämassoja Ämmässuon vieriselle Kulmakorven alueelle. Alueen valmistelutyöt ovat pitkällisen lupaprosessin jälkeen käynnistyneet ja laajamittaisempi ylijäämämassojen vastaanotto voinee alkaa vuoden 2012 aikana.

Helsinki omistaa itsekin maata Ämmässuon kaatopaikan vieressä, Kirkkonummella. Maat ovat osittain asemakaavan mukaisia kaatopaikan suojavyöhykkeitä, joiden osalta lupaprosessit lienevät täysin uutta sijoituspaikkaa sujuvammat. Helsingin työmaiden sijaintiin nähden molemmat paikat ovat kuitenkin kaukana, 25 - 40 tiekm:n päässä.

Malminkartanon mäen pienimuotosta maisemointia olisi syytä tutkia vielä kertaalleen virkistyskäytön kannalta. Tämä saattaisi tarjota mahdollisuuksia lyhyen aikavälin vaiheen puhtaiden savi- ja silttimassojen sijoittamiseen kohtuullisen nopealla aikataululla. Sijainniltaan alue olisi Helsingin työmaiden kannalta selvästi Ämmässuota/Kulmakorpea parempi ja antaisi hengähdysaikaa pitkän aikavälin ratkaisujen kehittämiseksi.

Pitkän aikavälin kehittämis- ja ratkaisumahdollisuuksia

Ylijäämämassojen vähentäminen

Etenkin uusilla alueilla ylijäämämassojen kuljetus- ja sijoitusongelmia voidaan olennaisesti vähentää ottamalla massatalous mukaan alueen ja sen rakenteiden korkeusaseman kaavasuunnitteluun. Ideaalitapauk-

22.3.2011

sessä ylijäämämassat voi tällöin pääosin sijoittaa alueelle, kun savet ja siltitkin voidaan esimerkiksi puupaalustabiloinnin avulla käyttää rakennettavien puistojen maanpinnan korottamiseen ja muotoiluun. Ennakoidulla toteutustoiminnalla nämä massat saattaisi myös pystyä käyttämään savikkojen tiivistämiseen, eli rakennettavuuden parantamiseen ylipenkereillä. Kaavoituksen yhdeksi lähtökohdaksi tulisivin uusilla kaava-alueilla ottaa alueellinen massatasapaino ja sen toteuttamista varten osoittaa hyötykäyttöalueet sekä alueita (väliaikaisille) välivarastointi- ja käsittelykentille. Alueen toteuttamisen jälkeen välivarastointi- ja käsittelykentät voidaan rakentaa kaavan mukaiseen käyttöön.

Mikäli orgaanista ainetta sisältävien liejusavien ravinteet olisi hyödynnettävissä kasvualustana tai mullantuotantoon, näiden sijoittamisen kannalta teknisesti ja taloudellisesti hankalien massojen sijoittamistarpeet vähenisivät olennaisesti

Savikoiden kantavuuden parantaminen stabiloinnin ja/tai ylipenger-ryksin sekä savesta poltetun kevyen kevytsoran laajempi käyttö rakenerrokseen olisi myös omiaan vähentämään savimaiden sijoitustarvetta. Runsaasti energiaa vaativan kevytsoran valmistuksen ekologisuus on tuotteen hinnan ja saven laatuvaatimusten ohella kuitenkin haaste.

Ikivanhan savi-olkiseoksen hyödyntäminen on Suomessa lähes kokonaan jäänyt unohtuksiin. Suomessa on tehty joitakin pientalo- ja melumuurikokeiluja, mutta merkittävä liiketoiminta edellyttäisi teollisten prosessien kehittämistä. Alkuvaiheessa tavanomaista kalliimmat, mutta ekologiset tuotteet edellyttäisivät paitsi tuotekehittelytukea myös julkisen hallinnon pitkäjänteisiä ostositoumuksia. Merkittäviä määriä ylijäämämassoja ei kovin nopeasti pystyittäisi hyödyntämään.

Uudet sijoituspaikkaratkaisut

Vaikka uusilla kaavoitusalueilla ja savien hyötykäytöllä voisi tulevaisuudessa selvästikin vähentää ylijäämämassojen määrää, täydennysrakentamisessa niitä tulee edelleen syntyään runsaasti. Tulevaisuudessaakin tarvitaan siksi ylijäämämassojen sijoituspaikkoja.

Rakennusvirasto on helmikuussa 2011 aloittanut hankintaklinikkamennettelyn ylijäämämassapalvelujen järjestämisestä yhteistyössä Asunto-, toimitila- ja rakennuttajaliitto RAKLI ry:n ja Helsingin seudun kuntien sekä maarakennusalan toimijoiden kanssa. Tarkoituksena on hakea yrittäjävetoista ylijäämämassojen hallintaa.

22.3.2011

Hankintaklinikan yhteydessä tutkitaan myös kiinnostusta kallioiden syvöottoon ja täyttöön ylijäämämassoilla sekä siihen liittyviä toimintakonsepteja. Perinteiseen täyttömäkitoimintaan nähden menettely säästäisi luontoa, kun toiminnan vaatima pinta-ala pienentyisi ja savien sitomiseksi tarvittava kallioaines olisi valmiiksi paikalla. Ratkaisu tarjoaisi myös kuormalavapesuun yhdistettynä mahdollisuuksia hukka-ajojen vähentämiseen kun kiviainesta voisi ottaa paluukuormana. Tällaisia uudenlaisia sijoitus/ottopaikkoja tarvittaisiin Helsingin seudulle vähintään kolme, lännessä (esimerkiksi Kulmakorpi), pohjoisessa (esimerkiksi Vantaan ja Tuusulan rajalla oleva maakuntakaavassa ottoalueeksi osoitettu Kiilan alue) ja idässä (paikka avoin, Östersundomista ehkä pienempi alue, Sköldvikin viereisestä Sipoon Metsäpirtistä ehkä pitkällä aikavälillä alue myös Söderkullan/Sibbesborgin tarpeisiin). Alueellisten monopolien välttämiseksi useampi alue olisi suotavaa. Toisaalta suurten alkukustannusten vuoksi kustannustehokas toiminta vaatii suuret volyymit, joita ei ehkä kovin monelle lisäalueelle riitä.

Toinen varteenotettava, vaikkakin varsin haastava, pitkän aikavälin uusvanha keino ylijäämämassojen sijoittamiseen olisi rantaviivan lisääminen merkittävin rantatäytöin ja tekosaarihankkein kaupungin rakenteen ja vesiluonnon kannalta mielekkäisiin paikkoihin. Täyttöalueista olisi samalla luotavissa uusia mahdollisuuksia niin asuinrakentamiseen kuin merelliseen virkistykseen.

Pitkän aikavälin ratkaisut vaativat Helsingiltä voimakasta tahtotilaa ja riittävät resurssit

Maanrakennusala on suurten volyymien ja alhaisen yksikkökatteen ns. bulkkitoimintaa, joka vaatii kalliita investointeja maa-ainespaikkoihin ja kalustoon ja joiden toimintapaikkojen toiminta usein kestää kymmeniä vuosia. Alan varsin hajautunut toimijakenttä on konservatiivinen ja toimintakonseptimuutokset ovat alan luonteesta johtuen hitaat. Kun myös tilaajat - rakennusliikkeet, kunnat ja valtio pääosin ovat halunneet vain minimoida omat kulunsa, alan kehittämishalut ja -mahdollisuudet ovat jääneet vähäisiksi.

Helsinki on ylijäämämassojen osalta elänyt viimeiset parikymmentä vuotta kädestä suuhun. Ylijäämämassat on vain pyritty ohjaamaan pois omalta alueelta, kaupungin rajojen sisäpuoliset hankkeet on hylätty eikä ylijäämämassojen hyötykäytön pitkäjänteiseen kehittämiseen, niiden synnyn vähentämiseen taikka sijoituspaikkojen innovatiiviseen kehittämiseen ole ollut investointi- taikka sitoutumishalua. Tämä polku on nyt kuljettu loppuun. Ilman toimenpiteitä kaupungin ja kaupungissa toimivien yritysten ylijäämämassojen sijoituskulut kasvavat hyvin nopeasti kul-

22.3.2011

jetusmatkojen kasvamisen myötä. Suhteellisesti kulujen nousu iskee tällöin erityisen raskaasti kaupungin talouteen kadunrakentamisen osalta. Lisääntyvät ylijäämämassojen käsittelykustannukset vaikuttavat luonnollisesti korottavasti myös talonrakentamisen kustannuksiin Helsingissä.

Ylijäämämassoihin liittyvät tehtävät ovat Helsingissä hajautuneet moneen hallintokuntaan ilman selvää vetovastuuta taikka riittäviä resursseja. Kaupungin asiantuntijat ovat tehneet taustayhteistyötä kaupunginjohtajan vuonna 2009 perustamassa maankäytön muutosalueiden maamassoja koordinoivassa ns. massatyöryhmässä, jonka vetovastuu on talous- ja suunnittelukeskuksessa. Ryhmältä on kuitenkin puuttunut resurssit merkittävään ja pitkäjänteiseen kehittämistoimintaan. Ryhmä tarvitsisi kehittämis- ja sijoitustoimintaan myös maisemansuunnittelun ja/tai kaavoituksen asiantuntijaa.

Toimenpide-ehdotukset

Lautakunta esittää, että kaupunki voimakkaasti panostaa ylijäämämassojen synnyn vähentämistä ja hyötykäytön lisäämistä edistävään tutkimukseen ja niiden pohjalta tehtävään pilotointiin yhdessä alan toimijoiden ja tutkimuslaitosten kanssa. Lautakunnan mielestä olisi syytä tutkia erityisesti kaavoituksen massatasapainon suunnittelu- ja toteutuskeinoja, puustabiloinnin käyttömahdollisuuksia heikosti kantavilla mailla, liejusavien kompostointimahdollisuuksia sekä savi-olkiseosten teollisia hyödyntämismahdollisuuksia esimerkiksi liikennemelusuojauksessa.

Ylijäämäsavien ja silttien sijoituspaikkojen kehittäminen vaatii seudullista yhteistyötä, jossa Helsingin on oltava aktiivinen. Siihen liittyen kaupungin on aktiivisesti syytä tutkia ja kehittää mahdollisuuksia hyödyntää kallioalueiden syväoton tarjoamia sijoitusmahdollisuuksia.

Talous- ja suunnittelukeskuksen massatyöryhmä on edellä mainittujen hankkeiden luonteva koordinointi- ja vastuutaho. Sen teknistä asiantuntemusta on kuitenkin syytä täydentää maisemansuunnittelun ja/tai kaavoituksen asiantuntijalla.

Massatyöryhmälle tulisi lisäksi asettaa tehtäväksi laatia kaupunginhallitukselle kiireellinen ehdotus rakentamisen yhteydessä poistettavien puhtaiden savi- ja silttimaiden sijoituspaikoiksi Helsingin kuntarajojen sisäpuolella. Sijoituspaikkojen tulisi kattaa vähintään viiden vuoden sijoitustarve.

Pöytäkirjanote kaupunginhallitukselle.

22.3.2011

Lisätiedot:

Haaparinne Peter, projektipäällikkö, puhelin 310 31864

Kurenlahti Katarina, toimistopäällikkö, puhelin 310 36415

Vähäaho Ilkka, osastopäällikkö, puhelin 310 37811

Pöytäkirja pidetään Helsingin kaupungin kirjaamossa nähtävänä
6.4.2011

Teuvo Sarin
apulaisosastopäällikkö

Koj/502

TILAKESKUS
Erik Nieminen/KS

Tilakeskuksen lausunto

17.3.2011

LAUSUNNON ANTAMINEN HIETARANNAN PAVILJONGIN SÄILYTTÄMISTÄ
KOSKEVASTA VALTUUSTOALOITTEESTA

Khs 2011-140/542, Kv 2011-208/542

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATÖRSKON	Saapunut/Inkommit	23.03.2011	Khs 2011-140	542
			Dnro/Dnr	Tehdävaluokka Uppgiftsklass

Tilakeskus toteaa, että Hietarannan alue, jolla liikuntavirastolle tarpeettomaksi käynyt paviljonkirakennus sijaitsee, on asemakaavassa uimaranta-aluetta, joka on vuokrattu liikuntavirastolle. Paviljonki on liikuntaviraston omistajahallinnossa.

Asemakaavassa rakennus on merkitty rakennusalueelle, jolla on lisäksi merkintä vr eli "Rakennus, jonka saa säilyttää ja kunnostaa sellaiseen käyttöön, joka ei haittaa tai rajoita alueen asemakaavassa määrätyn pääkäyttötarkoituksen mukaista käyttöä."

Tilakeskuksen tiedossa ei ole kaupungin omien hallintokuntien esittämiä tarpeita, jotka voitaisiin hoitaa korjaamalla paviljonki. Mikäli sen katsotaan voivan säilyä, on rakennus perusteltua myydä ja maapohja vuokrata uimarantatoimintaa tukeviin ja täydentäviin tarkoituksiin.

Uimarantakokonaisuudella tulee olla kaupungin puolelta yksi vastuutaho, joka selkeästi on liikuntavirasto. Tällöin maapohjan vuokraus tapahtuu liikuntaviraston toimesta, joka myös määrittelee maanvuokraehdot siten, että toiminta tukee alueen pääkäyttötarkoitusta.

Aloitteen liitteessä mainittu selvitysaika on tarpeen, jotta uudella omistajalla on aikaa suunnitella ja varmistaa suunnittelemansa hankkeen tekninen, taloudellinen ja hallinnollinen onnistuminen. Varausaika voisi ulottua syksyyn 2011 ja varausehdoilla tulisi siirtää varauksensaajalle mm. vastuu paviljongin valvonnasta ja siisteydestä.

TILAKESKUS

Arto Hiltunen

Tilakeskuksen päällikkö

Liite

tarjouspyyntömateriaali, valtuustoaloite liitteineen

Tiedoksi

Kv / tonttiosasto

16.3.2011

Hallintokeskus
PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

Lausuntopyyntönne 2011-140/542

HIETARANNAN UIMAPAVILJONGIN SÄILYTTÄMINEN, VALTUUSTO-
ALOITE

Museo 2011-12

Kaupunginvaltuutettu Seppo Kanerva ja neljätoista muuta valtuutettua ovat allekirjoittaneet valtuustoaloitteen Hietarannan uimapaviljongin säilyttämiseksi nyky- ja tuleville polville. Kaupunginmuseo tarkastelee asiaa kulttuuriympäristön vaalimisen näkökulmasta.

Hietarannan kahvio- ja pukuhuonerakennus on vuodelta 1930. kaupunginarkkitehti Gunnar Taucher on allekirjoittanut "pukeutumispaviljongin" piirustukset. Rakennusta on laajennettu 1939 ja 1950-luvulla. Rakennus on rankorakenteinen ja ollut vain kesäkäytössä. Hietarannan pukusuojarakennuksella on kulttuurihistoriallista arvoa ainoana jäljellä olevana Hietarannan uimarannan ensimmäisistä rakennuksista (kaupunginmuseon lausunto 15.11.2001).

Rakennusta ei ole suojeltu vuonna 2005 vahvistetussa asemakaavassa, vaan sille on merkitty rakennusala.

Rakennusvalvontavirasto on myöntänyt rakennukselle purkamisluvan 14.12.2010. Kaupunginmuseo kommentoi purkamislupahakemusta 14.9.2010 mm. seuraavasti: *"Kaupunginmuseo pitää erittäin hyvänä, jos vanhalla pukuhuonerakennuksella on edelleen säilymismahdollisuuksia purkamisen sijasta."*

Valtuustoaloitteessa 19.1.2011 esitetään, että kaupunki luopuu purkamisesta ja myy rakennuksen tai tekee nollalinjaisen määräaikaisen vuokrasopimuksen esimerkiksi edellä mainittujen yhdistysten (Töölö- ja Helsinki-seura, Suomen Kulttuuriperinnön tuki) tai niiden perustaman kiinteistöyhtiön kesken.

16.3.2011

Kaupunginmuseo pitää edelleen rakennuksen säilymistä erittäin hyvänä ratkaisuna. Asemakaava mahdollistaa säilyttämisen.

Lisätiedot:

Granbacka Sanna, tutkija, puhelin 310 79406

Tiina Merisalo
museonjohtaja

Sanna Granbacka
tutkija

Asko Rahikainen/arh

16.2.2011

Kaj/RH

Kaupunginhallitus
Hallintokeskus
PL 1
00099 HELSINGIN KAUPUNKI

HELSINGIN KAUPUNGIN KIRJAAMO HELSINGFORS STADS REGISTRATORSKONTOR	
Saapunut/Inkommit	
28.02.2011	
Dnro/Dnr	Khs 2011-140
Tehtäväluokka	542
Uppgiftsklass	

KAUPUNGINHALLITUKSELLE ANNETTAVA LAUSUNTO VALTUUS-
TOALOITTEESTA, JOKA KOSKEE HIETARANNAN UIMAPAVILJON-
GIN SÄILYTTÄMISTÄ

Liik 2011-34
Khs 2011-140/542

Valtuutettu Seppo Kanerva ja eräät muut esittävät valtuustoaloittees-
saan, että

"Helsingin kaupungin liikuntavirasto on päättänyt luopua Hietarannan
uimapaviljongista, koska se ei enää katso tarvitsevasa sitä.

Liikuntavirasto arvioi rakennuksen korjauskelvottomaksi. rakennusvi-
rasto myönsi purkuluvan 14.12.2010.

Kaupunginmuseon lausunnon 19.11.2001 mukaan kaupunginarkkiteh-
din Gunnar Taucherin suunnitteleamalla rakennuksella on kulttuurihisto-
riallista arvoa ja museo pitää erittäin hyvänä sitä, että rakennukselle
löytyisi uutta käyttöä Helsingissä, jossa ei ole säilynyt juurikaan 1930-
luvun puisia alkuperäisessä kunnossa olevia rakennuksia,

Rakennusvirasto on teettänyt rakennuksen kuntokartoituksen vuonna
1993, todeten sen rungon pääosin ehjäksi ja peruskorjaukselle olevan
hyvät edellytykset. Arkkitehti Panu Kaila on syksyllä 2010 todennut ra-
kennuksen rungon olevan hyvässä kunnossa.

Töölö- ja Helsingiseurat sekä Suomen Kulttuuriperinnön Tuki ry ovat
jättäneet purkulupaa koskevan oikaisuvaatimuksen rakennuslautakun-
nalle. Purkamisprosessi on siten tilapäisesti keskeytetty.

Koska Hietarannan uimapaviljonki on kulttuurihistoriallisesti arvokas,
konstailematonta klassismia edustava perusratkaisultaan suuri ja sel-
keälinjainen 1930-luvun rakennus, joka edellä mainittujen kuntokartoi-
tusten mukaan vaikuttaa olevan kohtuullisen hyvin peruskorjattavissa
esitetään, että Helsingin kaupunki luopuu rakennuksen purkamisesta ja

Asko Rahikainen/arh

16.2.2011

myy tai tekee nollalinjaisen määräaikaisen vuokrasopimuksen esimerkiksi edellä mainittujen yhdistysten tai niiden perustaman kiinteistöyhtiön kesken. Näin Helsingin kaupunki vapautuu kaikista kyseisen rakennuksen ylläpito- ja purkamiskustannuksista ja rakennus tulee yleishyödylliseen käyttöön.”

Liikuntavirasto toteaa, että vaikka aloitteessa viitataan rakennuksen kulttuurihistorialliseen arvoon ja kohtuulliseen kuntoon, on siinä viimeisimmän kuntotutkimuksen (24.9.2010) mukaan selkeitä rakenteellisia vikoja.

Arvioitava rakennus on alun perin vuonna 1930 valmistunut ja vuonna 1957 laajennettu yksikerroksinen lämmöneristämätön puurakenteinen rakennus. Rakennuksen alapohjarakenteena on kantava laotalattia jonka kannattajina ovat hirsipalkit. Kantavan alapohjan alla on korkeudeltaan voimakkaasti vaihteleva ryömintätila jota on joskus käytetty osittain kellaritilana. Alapohjarakenteen hirsipalkkeja kannattavat peruspilarit ja peruspilarit ovat betonirakenteiset. Rakennuksen kaikki ulko- ja väliseinät ovat kevytrakenteisia seiniä. Yläpohjan hirsirakenteiset kattotuolikannattajat on tuettu puupilarien varaan, jotka sijaitsevat ulkoseinälinjoilla ja rakennuksen keskilinjalla. Koko yläpohjarakenteen alapinta on verhottu puupaneeleilla, jotka on kiinnitetty suoraan kattokannattajiin. Vesikatteena on alkuperäinen harvalaudoituksen varaan asennettu hakasaumattu tervamaalattu peltikate.

Hietaniemen uimarannan kahvilarakennuksen kokonais-, kerros- ja huoneistoalaksi on ilmoitettu n. 564 m², bruttoalaksi n. 637 m² ja sen kokonaistilavuudeksi n. 2256 m³. Rakennuksen pituus on piirustuksien mukaan l = n. 48 050 mm ja syvyys b = n. 13 250 mm.

Valtuustoaloitteessa mainitussa Helsingin kaupungin Rakennusviraston tekemässä kuntokartoituksessa 1.9.1993 todettiin muun muassa kauden (6 kpl) peruspilarin kallistuneen maanpaineen vaikutuksesta ja toisaalta painuneiden peruspilareiden aiheuttaneen hirsipalkkien kiilaustarpeen.

Ryömintätila esitettiin puhdistettavaksi kaikesta puu- yms. jätteestä. Lisäksi todettiin pintamaiden leikkaustarve ja lahonneen puujulkisivuverhouksen alapään uusimistarve rakennuksen luoteissivulla. Erikseen on mainittu maanpinnan madaltamistarve rakennuksen ympärillä siten, että seinän alapinta on >200 mm korkeudella maasta mitattuna ja toisaalta pintavesien pääsyn estäminen ryömintätilaan. Liuskekilvitoitus esitettiin uusittavaksi.

Insinööritoimisto Konstru Oy:n perustusten kuntotutkimuksessa
24.6.1997 havaittiin mm. seuraavia vaurioista:

1. Peruspilarit olivat osin kallistuneet, osa varsin vinoiksi.
2. Teräsbetonisissa peruspilareissa havaittiin rakenteellisia halkeamia.
3. Peruspilarien liitos anturarakenteeseen oli rakenteellisesti vaurioitunut.
4. Betonisia peruspilareita puuttui.
5. Osin peruspilarien alle oli valettu betonilaattaa / betonianturaa, joka oli vaurioitunut ja jonka alla oli osittain maata.
6. Osin peruspilarien alla olevaa maakerrosta oli "valunut" pois.
7. Ylärinteen puolelta oli valunut maakerroksia alapohjan alle.
8. Osin alapohjan alapuolisen tilan maakerrokset olivat varsin vesipitoisia.
9. Alapohjan kantavat puupalkit eivät koskettaneet alapuolisia peruspilareita ja/tai alapohjan palkkirakenteiden puukiilaukset olivat irtonaisia. Osin alapohjan palkisto toimii kaksinkertaisella jännemitalla kuin mitä se on suunniteltu.

Vauriot olivat tehdyn tutkimuksen mukaan suurimmat rakennuksen pohjoispäädyssä jonka peruspilarit ovat korkeammat kuin eteläpäädyn. Vaurioita oli havaittavissa kuitenkin myös eteläpäädyssä. Perustuksien kuntotutkimuksen johtopäätöksenä esitettiin seuraavaa:

"Vaurioiden laajuus ja luonne huomioiden, emme näe perustusrakenteille järkeviä korjaustoimenpiteitä, vaan suurelta osin nykyiset perustusrakenteet olisi käsityksemme mukaan kokonaan uusittava. Pohjoispäädyn alueella on jatkuvien vesisateiden ja / tai pakkaskauden aikana mahdollista tapahtua paikallisia rakenteiden sortumia."

Rakennuksen ryömintätilaan pääsyä on myös yritetty estää vuosittain uusittavalla kestopuurimoituksella ja erilaisilla teräsverkko-virityksillä siinä kuitenkin onnistumatta. Asiaan kuulumatonta asumista ja oleskelua on siis vaikea estää ja se vaarantaa myös rakennuksen paloturvallisuuden. Asujaimiston lisäksi on huomioitavaa se, että koko rakennuksen koillispääty on sortumassa hirsipalkkien alta pois liukuvien peruspilarien ja -anturoiden takia. Asujaimiston jäsenet ovat siten hengenvaarassa myös asuinpaikkansa takia.

Olemassa olevia ulkoportaita ja terassitasoja sekä ulkoalueen kulkuväyliä ei ole tarkoitettu alun perinkään liikuntaesteisille ja nykyisessä kunnossa ne eivät sitä varmasti ole. Rakennuksen luoteissivulla sijaitseva teräsbetonista paikalla valettu ulkoporras ja -taso ovat vaurioitu-

Asko Rahikainen/arh

16.2.2011

neet sään ja rakennuksen perustuksien liukumisesta johtuvista rasituksista. Itse asiassa lähes koko luoteissivun pohjoispään kattava ja yhtenäisen, liukumista jarruttavan "muurirakenteen" muodostava ulkoporras- ja ulkotasorakenne on ainut asia, joka on tähän asti estänyt koko rakennuksen pohjoispäätä sortumasta. Keskiosalla perustuksien liukumisen estämisestä on huolehtinut luonnollinen kallion nyppylä (rantasuihkun kohta).

Rakennuksen puurunko näyttää silmämääräisesti olevan yleensä hyvässä kunnossa. Kuitenkin rakennuksen keskiosassa sijaitsevien WC-tilojen teräsbetonirakenteisten lattialaattojen ylösnostojen sisään jääneet puupilarien alapäävät ovat pahoin lahonneet ja nämä pilarit tulevat painumaan alaspäin yhdessä vesikattorakenteen kanssa jos eivät ole sitä hieman jo tehneetkin.

Rakennuksen puisen julkisivuverhouksen todetaan olevan uusimiskunnossa rakennuksen kaakkoissivulla ja lisäksi julkisivuverhouksen maa-lauksen todetaan olevan graffititöyherrysten vuoksi kauttaaltaan uusimiskunnossa.

Koska kuntotutkimuksen perusteella päätettiin HKR:n ja liikuntaviraston kesken luopua rakennuksen korjaamisesta, Helsingin kaupungin liikuntavirasto järjesti yhteistyössä HKR - Rakennuttajan kanssa ympärivuotiseen käyttöön tarkoitettuja Hietarannan kahvilatiloja ja kesäkäyttöön tarkoitettuja pukuhuonetiloja sekä niiden toimintaan liittyvien huoltotiloja ja ulkotiloja koskevan suunnittelukilpailun. Kilpailu alkoi 6.3.2000 ja ratkaistiin 5.10.2000.

Arvostelulautakunta päätti yksimielisesti, että ehdotus "KATAMARIINI" täyttää parhaiten järjestäjien asettamat tavoitteet, on arkkitehtonisesti vahva sekä toiminnallisesti ja taloudelliselta kannalta kehityskelpoinen. Voittaneen ehdotuksen pohjalta on suunniteltavissa toimintojaan palveleva ja kaupunkikuvaa rikastuttava kokonaisuus.

Hietarannan asemakaava 2107 A on peräisin vuodelta 1941 ja vahvistettu vuonna 1942. Kaavassa uimaranta on puistoaluetta, johon on merkitty rakennus nykyisen kahvilan sekä silloisten kahvilan ja huoltorakennuksen kohdalle. Kaavaan on merkitty myös laivalaituri ja kapeat yhteydet Ourien eri saarille. Kaavan mukainen rantaviiva on osittain nykyistäkin rantaa ulompänä etenkin alueen pohjoispäässä. Hiekkarannantie jatkuu rannan suuntaisesti yhtenäisenä ja Hietaniemenkatu liittyy siihen laajana T-risteyksenä.

Asko Rahikainen/arh

16.2.2011

Kilpailuehdotuksen perusteella laadittu asemakaava on saanut lainvoiman 11.3.2005.

Asemakaavassa on määritelty ympyränmuotoiselle rakennusalueelle yksikerroksisen rakennus, rakennusoikeudeksi on määritelty 580 ka-m².

Loppuyhteenvetona viimeisimmässä kuntotutkimuksessa 2010 todetaan, että rakennuksen rakennus- ja talotekninen kunto on kokonaisuutena niin huono, että se tulee purkaa mahdollisimman pian, niin ettei se aiheuta tarpeetonta vaaraa mm. laittomille asujilleen. Rakennus on koko ajan vandaalien ilkivallan kohteena. Mikään ei tietenkään ole mahdollontaa, mutta rakennuksen korjaaminen rakenteellisesti toimivaksi (mm. perustukset) ja toisaalta käyttötarkoituksesta riippuen nykyvaatimusten mukaiseksi (keittiö, talotekniikka, lämmöneristys ja tiiveys) vaativat taloudellisesti kohtuuttoman suuren panostuksen ja samalla vesittävät rakennuksen ne arvot, joilla sen säilyttämistä mm. Töölö-seura perustelee. Rakennuksesta on tehtävä kattava asbesti- ja haitta-ainekartoitus tehtiinpä rakennukselle mitä tahansa.

Edellä olevan perusteella liikuntavirasto toteaa, että tehtyjen selvitysten valossa Hietarannan vanhan uimapaviljongin korjaaminen ei ole taloudellisesti järkevää. Rakennuksen kulttuurihistoriallinen arvokin on kyseenalainen, koska sitä on rakennettu, laajennettu ja korjattu monessa vaiheessa ja se on menettänyt alkuperäisen muotonsa. Jotta rakennuksen myyminen tai vuokraaminen olisi mielekäästä, sille pitäisi löytää myös kelpoista käyttöä.

Lisätiedot:

Rahikainen Asko, hankesuunnittelija, puhelin 310 87785

Anssi Rauramo
liikuntajohtaja

LIITE

Halke:n lausuntopyyntö 31.1.2011 liiteasiakirjoineen

12.4.2011

Dnro: 2008 - 318 / 046 Tila: vir
Avattu: 13.2.2008
Otsikko: A. toimista reilun kaupan kaupungin arvonimen saamiseksi
Yksikkö: Kj/Halke Kaupunginjohtaja/Halke
Valmistelija: RIL Lahdensuo Riikka

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähettäjä	Kuvailu
1	13.2.2008	vir	30.9.2008	Aarnipuu Tiia	A. toimista reilun kaupan

PÄÄTÖKSET

§/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päättäjä	Kuvailu
1	13.2.2008	55		Kvsto	Kaupunginhallituksen val
2	8.9.2008	1070		Khs	Valtuutettujen tekemien er
3	15.9.2008	1096		Khs	Valtuutettujen tekemien er
4	24.9.2008	207		Kvsto	K1 Miet. 6/ 2008 aloite nro

12.4.2011

Dnro: 2010 - 574 / 629 Tila: vir
Avattu: 17.3.2010
Otsikko: A. savuttomien vuokratalojen rakentamisesta liitettäväksi osaksi Savuton Helsinki strategiaa
Yksikkö: Kaj Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi
Valmistelija: RM Ryöti Miliza

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähettäjä	Kuvailu
1	17.3.2010	vir	8.9.2010	Vuorela Antti	A. savuttomien vuokratalo

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	14.4.2010	rat	15.6.2010	1.6.2010	Aslk	K1 jälj.
L2	14.4.2010	rat	23.8.2010	16.9.2010	Vuokralaisneuvot	K1 jälj./ent.määräaika 15.
T3	1.12.2010	rat			Aslk	K1, L1-2 tpv, jälj. Selostus

PÄÄTÖKSET

§/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päättäjä	Kuvailu
1	17.3.2010	74		Kvsto	Khn valmisteltavaksi
2	8.11.2010	1194		Khs	Kvstoon, Pöydälle
3	15.11.2010	1220		Khs	Kvstoon, äänestyksin 9-6
4	24.11.2010	267		Kvsto	K1 palautettiin miet. 8/201

12.4.2011

Dnro: 2010 - 1285 / 314 Tila: vir
Avattu: 23.6.2010
Otsikko: A. kotihoidon palveluntuotannon tehostamisesta
Yksikkö: Stj Sosiaali- ja terveystoimi
Valmistelija: MLR Rautanen Marja-Liisa

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähettäjä	Kuvailu
1	23.6.2010	vir	28.2.2011	Männistö Lasse	A. kotihoidon palveluntuot

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	28.6.2010	rat	30.11.2010	17.11.2010	Tervlk	K1 jälj.
L2	28.6.2010	rat	30.11.2010	14.12.2010	Heke	K1 jälj.
L3		rat		10.1.2011	Terke	lisälausunto
L4	28.3.2011	vir	15.11.2011		Tervlk	jälj. K1, L1-3
L5	28.3.2011	vir	15.11.2011		Taske	jälj. K1, L1-3
L6	28.3.2011	vir	15.11.2011		Heke	jälj. K1, L1-3

PÄÄTÖKSET

§/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	23.6.2010	176		Kvsto	Kaupunginhallituksen val
2	31.1.2011	95		Khs	Kvstoon, Pöydälle
3	7.2.2011	114		Khs	Kvstoon, Ehdotuksen muk
4	16.2.2011	38		Kvsto	Palautettiin mietintö 1/201
5	2.3.2011	53		Kvsto	Pöydälle, mietintö 1/2011
6	16.3.2011	61		Kvsto	Valtuutettujen tekemien al

Dnro: 2010 - 1626 / 641 Tila: vir
Avattu: 8.9.2010
Otsikko: A. Temppeleaukion kirkon ympäristön bussiliikenteen järjestämisestä
Yksikkö: Kaj Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi
Valmistelija: RM Ryöti Miliza

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähettäjä	Kuvailu
1	8.9.2010	vir	28.2.2011	Pakarinen Pia	A. Temppeleaukion kirkon

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
T1	1.12.2010	rat			Kslk	K1 tppv, jälj. /Selvitys tehdy

PÄÄTÖKSET

§/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	8.9.2010	205		Kvsto	Khv valmisteltavaksi
2	8.11.2010	1194		Khs	Kvstoon, Pöydälle
3	15.11.2010	1220		Khs	Kvstoon, Ehdotuksen muk
4	24.11.2010	267		Kvsto	K1 palautettiin miet. 8/201

12.4.2011

Dnro: 2011 - 316 / 541 Tila: vir
Avattu: 16.2.2011
Otsikko: A. kiinteistöomistuksen pääperiaatteista
Yksikkö: Kaj Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi
Valmistelija: SUR Rämö Suvi

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	16.2.2011	vir	30.9.2011	Bryggare Arto	A. kiinteistöomistuksen pä

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	7.3.2011	vir	4.7.2011		Klk	K1 jälj.
L2	7.3.2011	vir	4.7.2011		Taske	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
2	16.2.2011	39		Kvsto	Kaupunginvaltuuston kok

Dnro: 2011 - 318 / 009 Tila: vir
Avattu: 16.2.2011
Otsikko: A. eduskuntavaalien kampanjoinnista
Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	16.2.2011	vir	30.9.2011	Kanerva Seppo	A. eduskuntavaalien kam

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	24.2.2011	vir	15.5.2011		Tplk	K1 jälj.
L2	24.2.2011	vir	15.5.2011		Ytlk	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
2	16.2.2011	39		Kvsto	Kaupunginvaltuuston kok

Dnro: 2011 - 319 / 301 Tila: vir
Avattu: 16.2.2011
Otsikko: A. päihde- ja mielenterveysohjelmasta
Yksikkö: Stj Sosiaali- ja terveystoimi
Valmistelija: MLR Rautanen Marja-Liisa

SAAPUNEET KIRJEET

12.4.2011

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	16.2.2011	vir	30.9.2011	Asko-Seljavaara Sirp	A. päihde- ja mielentervey

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lno	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	2.3.2011	vir	31.5.2011		Tervlk	K1 jälj.
L2	2.3.2011	vir	31.5.2011		Soslk	K1 jälj.
L3	2.3.2011	vir	31.5.2011		Taske	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET

§/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
2	16.2.2011	39		Kvsto	Kaupunginvaltuuston kok

Dnro:	2011 - 320 / 569	Tila:	vir
Avattu:	16.2.2011		
Otsikko:	A. vuokra-asuntokiinteistöjen huoltoyhtiöiden ohjeistuksen muuttamisesta		
Yksikkö:	Kaj	Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi	
Valmistelija:	SUR	Rämö	Suvi

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	16.2.2011	vir	30.9.2011	Alanko-Kahiluoto Out	A. vuokra-asuntokiinteistöj

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lno	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	3.3.2011	vir	1.8.2011		Klk	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET

§/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätäjä	Kuvailu
2	16.2.2011	39		Kvsto	Kaupunginvaltuuston kok

Dnro:	2011 - 323 / 641	Tila:	vir
Avattu:	16.2.2011		
Otsikko:	A. rekkaliikenteen vähentämisestä kantakaupungin alueella		
Yksikkö:	Kaj	Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi	
Valmistelija:	SUR	Rämö	Suvi

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	16.2.2011	vir	30.9.2011	Autti Lilli	A. rekkaliikenteen vähent

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lno	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	14.3.2011	vir	4.7.2011		Kslk	K1 jälj.
L2	14.3.2011	vir	4.7.2011		Ylk	K1 jälj.
L3	14.3.2011	vir	4.7.2011		HelSa	K1 jälj.

12.4.2011

PÄÄTÖKSET		§/nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
2	16.2.2011	39		Kvsto	Kaupunginvaltuuston kok

Dnro:	2011 - 325 / 219	Tila:	vir
Avattu:	16.2.2011		
Otsikko:	A. veroparatiiseista		
Yksikkö:	Kj/Taske	Kaupunginjohtaja/Taske	
Valmistelija:	SO	Olli Seppo	

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähettäjä	Kuvailu
1	16.2.2011	vir	30.9.2011	Wallgren Thomas	A. veroparatiiseista

PÄÄTÖKSET		§/nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
2	16.2.2011	39		Kvsto	Kaupunginvaltuuston kok

Dnro:	2011 - 326 / 253	Tila:	vir
Avattu:	16.2.2011		
Otsikko:	A. sähkökäyttöisistä virka-autoista		
Yksikkö:	Kj/Halke	Kaupunginjohtaja/Halke	
Valmistelija:	JUS	Summanen Juha	

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähettäjä	Kuvailu
1	16.2.2011	vir	30.9.2011	Vuorela Antti	A. sähkökäyttöisistä virka-

PÄÄTÖKSET		§/nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
2	16.2.2011	39		Kvsto	Kaupunginvaltuuston kok

Dnro:	2011 - 329 / 046	Tila:	vir
Avattu:	16.2.2011		
Otsikko:	A. Reilun kaupan kaupungin arvonimestä		
Yksikkö:	Ryj	Rakennus- ja ympäristötoimi	
Valmistelija:	ESA	Saarin Erja	

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähettäjä	Kuvailu
------	----------	------	-----------	-----------	---------

12.4.2011

1 16.2.2011 vir 30.9.2011 Kari Emma A. Reilun kaupan kaupun

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	24.2.2011	rat	29.4.2011	11.4.2011	Tplk	K1 jälj.
L2	24.2.2011	vir	29.4.2011		Taske	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET

§/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
2	16.2.2011	39		Kvsto	Kaupunginvaltuuston kok

Dnro: 2011 - 598 / 635 Tila: vir
Avattu: 16.3.2011
Otsikko: A. Aurinkolahden rannan turvallisuuden ja viihtyvyyden parantamisesta
Yksikkö: Ryj Rakennus- ja ympäristötoimi
Valmistelija: KMA Matikainen Kristiina

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähtettäjä	Kuvailu
1	16.3.2011	vir	30.9.2011	Lohi Jyrki	A. Aurinkolahden rannan t

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	24.3.2011	vir	15.6.2011		Ytlk	K1 jälj.
L2	24.3.2011	vir	15.6.2011		Lilk	K1 jälj.
L3	24.3.2011	vir	15.6.2011		TurvaY	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET

§/

Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	16.3.2011	62		Kvsto	Kaupunginvaltuuston kok

Dnro: 2011 - 599 / 011 Tila: vir
Avattu: 16.3.2011
Otsikko: A. perintätoimistojen käytöstä luopumisesta
Yksikkö: Kj/Taske Kaupunginjohtaja/Taske
Valmistelija: TKO Korhonen Tapio

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähtettäjä	Kuvailu
1	16.3.2011	vir	30.9.2011	Arhinmäki Paavo	A. perintätoimistojen käyt

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	29.3.2011	vir	16.5.2011		Oike	K1 jälj.
L2	29.3.2011	vir	16.5.2011		Talpajk	K1 jälj.
L3	29.3.2011	vir	16.5.2011		Soslk	K1 jälj.

12.4.2011

L4	29.3.2011	vir	16.5.2011	Tervlk	K1 jälj.
PÄÄTÖKSET §/					
Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	16.3.2011	62		Kvsto	Kaupunginvaltuuston kok

Dnro:	2011 - 600 / 639	Tila:	vir
Avattu:	16.3.2011		
Otsikko:	A. muistomerkistä Puustellin metsään		
Yksikkö:	Ryj	Rakennus- ja ympäristötoimi	
Valmistelija:	KMA	Matikainen Kristiina	

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähtetjä	Kuvailu
1	16.3.2011	vir	30.9.2011	Tenkula Tarja	A. muistomerkistä Puustel

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	24.3.2011	vir	15.6.2011		Ytlk	K1 jälj.
L2	24.3.2011	vir	15.6.2011		Museojk	K1 jälj.
L3	24.3.2011	vir	15.6.2011		Taimujk	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/					
Pnro	Päätetty	nro	Määräaika	Päätätjä	Kuvailu
1	16.3.2011	62		Kvsto	Kaupunginvaltuuston kok

Dnro:	2011 - 688 / 012	Tila:	vir
Avattu:	30.3.2011		
Otsikko:	A. vahingonkorvaushakemusten käsittelystä		
Yksikkö:	Kj/Halke	Kaupunginjohtaja/Halke	
Valmistelija:	AVA	Vallittu Anja	

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähtetjä	Kuvailu
1	30.3.2011	vir	30.11.2011	Vainikka Mirka	A. vahingonkorvaushake

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	7.4.2011	vir	10.6.2011		Ytlk	K1 jälj.
L2	7.4.2011	vir	10.6.2011		Klk	K1 jälj.
L3	7.4.2011	vir	10.6.2011		Soslk	K1 jälj.
L4	7.4.2011	vir	10.6.2011		Lilk	K1 jälj.
L5	7.4.2011	vir	10.6.2011		Tplk	K1 jälj.
L6	7.4.2011	vir	10.6.2011		Tervlk	K1 jälj.
L7	7.4.2011	vir	10.6.2011		Olk	K1 jälj.
L8	7.4.2011	vir	10.6.2011		HKLjk	K1 jälj.

12.4.2011

L9	7.4.2011	vir	10.6.2011	Pelk	K1 jälj.
L10	7.4.2011	vir	10.6.2011	Oike	K1 jälj.
L11	7.4.2011	vir	10.6.2011	Taske	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/
Pnro Päätetty nro Määräaika Päätätjä Kuvailu
1 30.3.2011 Kvsto

Dnro: 2011 - 689 / 396 Tila: vir
Avattu: 30.3.2011
Otsikko: A. vastaanottokeskuksen järjestämisestä heikompiosaisille
Yksikkö: Kj/Halke Kaupunginjohtaja/Halke
Valmistelija: AVA Vallittu Anja

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	30.3.2011	vir	30.11.2011	Valokainen Tuomo	A. vastaanottokeskuksen j

PÄÄTÖKSET §/
Pnro Päätetty nro Määräaika Päätätjä Kuvailu
1 30.3.2011 Kvsto

Dnro: 2011 - 690 / 102 Tila: vir
Avattu: 30.3.2011
Otsikko: A. osatyökykyisten ihmisten työhön pääsystä
Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
Valmistelija: LM Mickwitz Leena

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähetäjä	Kuvailu
1	30.3.2011	vir	30.11.2011	Vainikka Mirka	A. osatyökykyisten ihmist

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	11.4.2011	vir	15.6.2011		Heke	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET §/
Pnro Päätetty nro Määräaika Päätätjä Kuvailu
1 30.3.2011 Kvsto

Dnro: 2011 - 691 / 173

Tila: vir

12.4.2011

Avattu: 30.3.2011
Otsikko: A. Nolla tapaturmaa -foorumiin liittymisestä
Yksikkö: Sj Sivistys- ja henkilöstötoimi
Valmistelija: LM Mickwitz Leena

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähettäjä	Kuvailu
1	30.3.2011	vir	30.11.2011	Vainikka Mirka	A. nolla tapaturma -fooru

LAUSUNTOPYYNNÖT / LAUSUNNOT JA TOIMEKSIANNOT

Lnro	Lähtenyt	Tila	Määräaika	Saapunut	Vast.ottaja	Huomautus
L1	11.4.2011	vir	15.6.2011		Heke	K1 jälj.

PÄÄTÖKSET

Pnro	Päätetty	§/nro	Määräaika	Päättäjä	Kuvailu
1	30.3.2011			Kvsto	

Dnro: 2011 - 692 / 542 Tila: vir
Avattu: 30.3.2011
Otsikko: A. toimitilojen tarjoamisesta harrastuskäyttöön
Yksikkö: Kaj Kaupunkisuunnittelu- ja kiinteistötoimi
Valmistelija: SUR Rämö Suvi

SAAPUNEET KIRJEET

Knro	Saapunut	Tila	Määräaika	Lähettäjä	Kuvailu
1	30.3.2011	vir	30.11.2011	Valokainen Tuomo	A. toimitilojen tarjoamisest

PÄÄTÖKSET

Pnro	Päätetty	§/nro	Määräaika	Päättäjä	Kuvailu
1	30.3.2011			Kvsto	
